

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

SPICILEGIA
ZOOLOGICA

QUIBUS
NOVAE IMPRIMIS ET OBSCURAE
ANIMALIUM SPECIES

ICONIBUS, DESCRIPTIONIBUS ATQUE COMMENTARIIS
ILLUSTRANTUR.

CURA
P. S. PALLAS.

117412

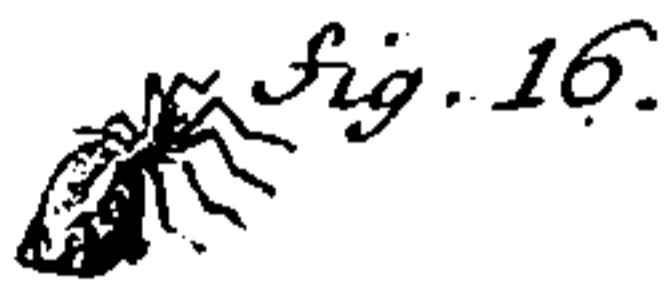
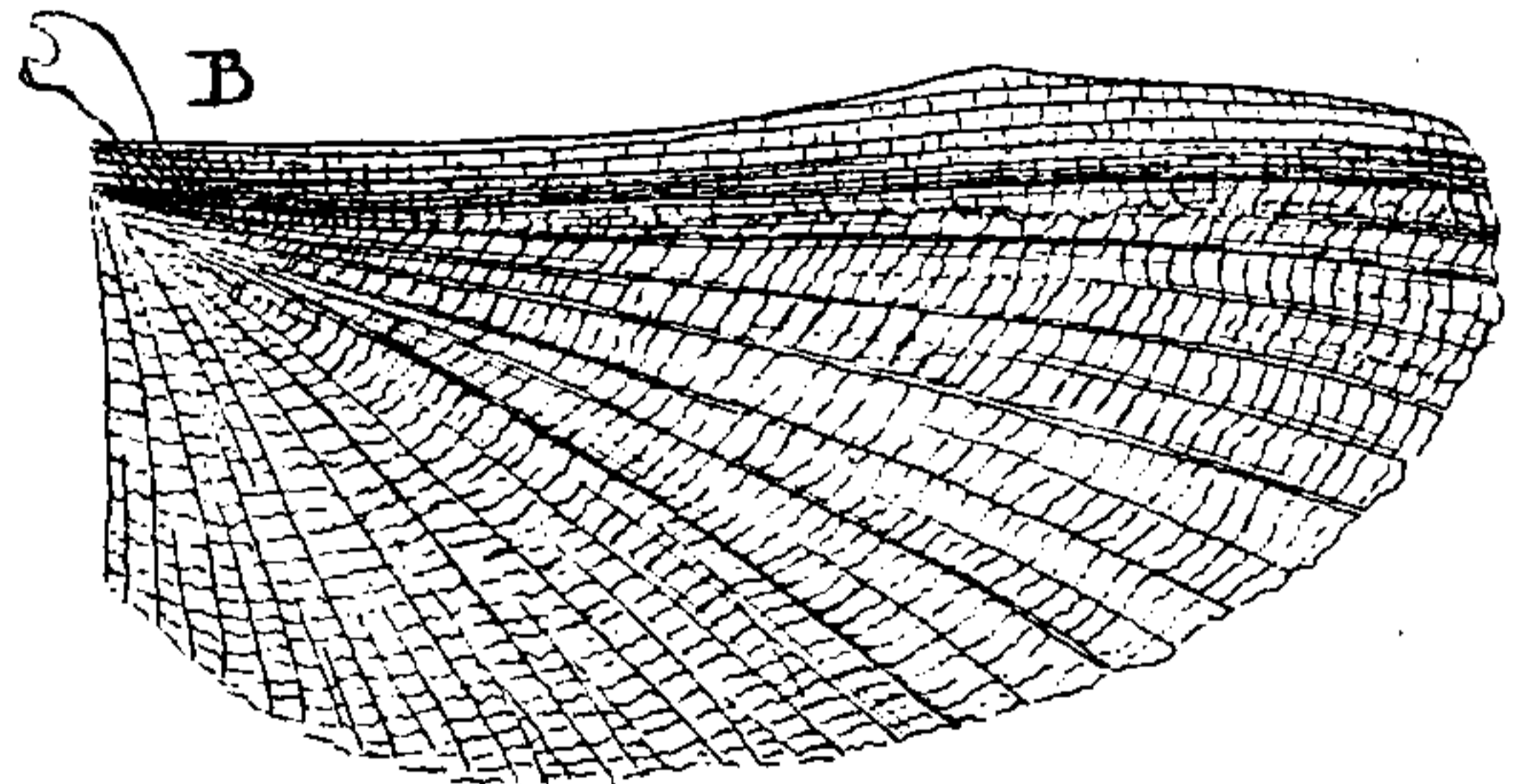
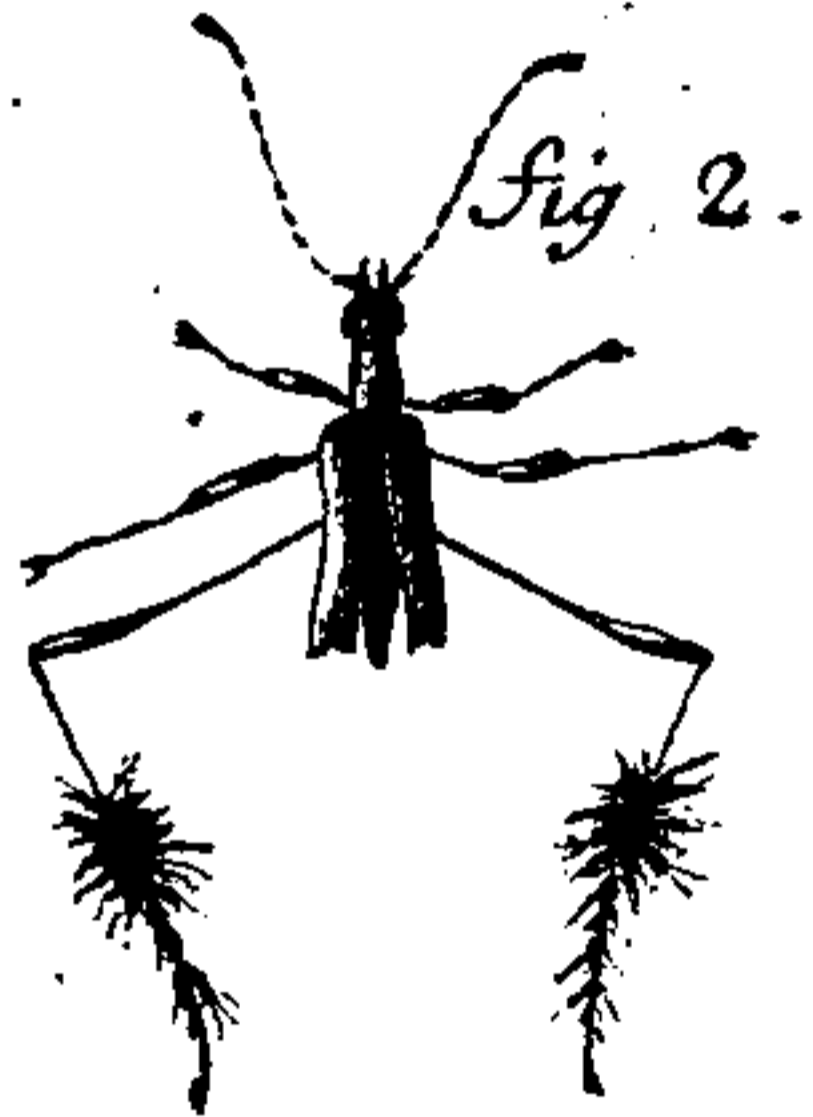
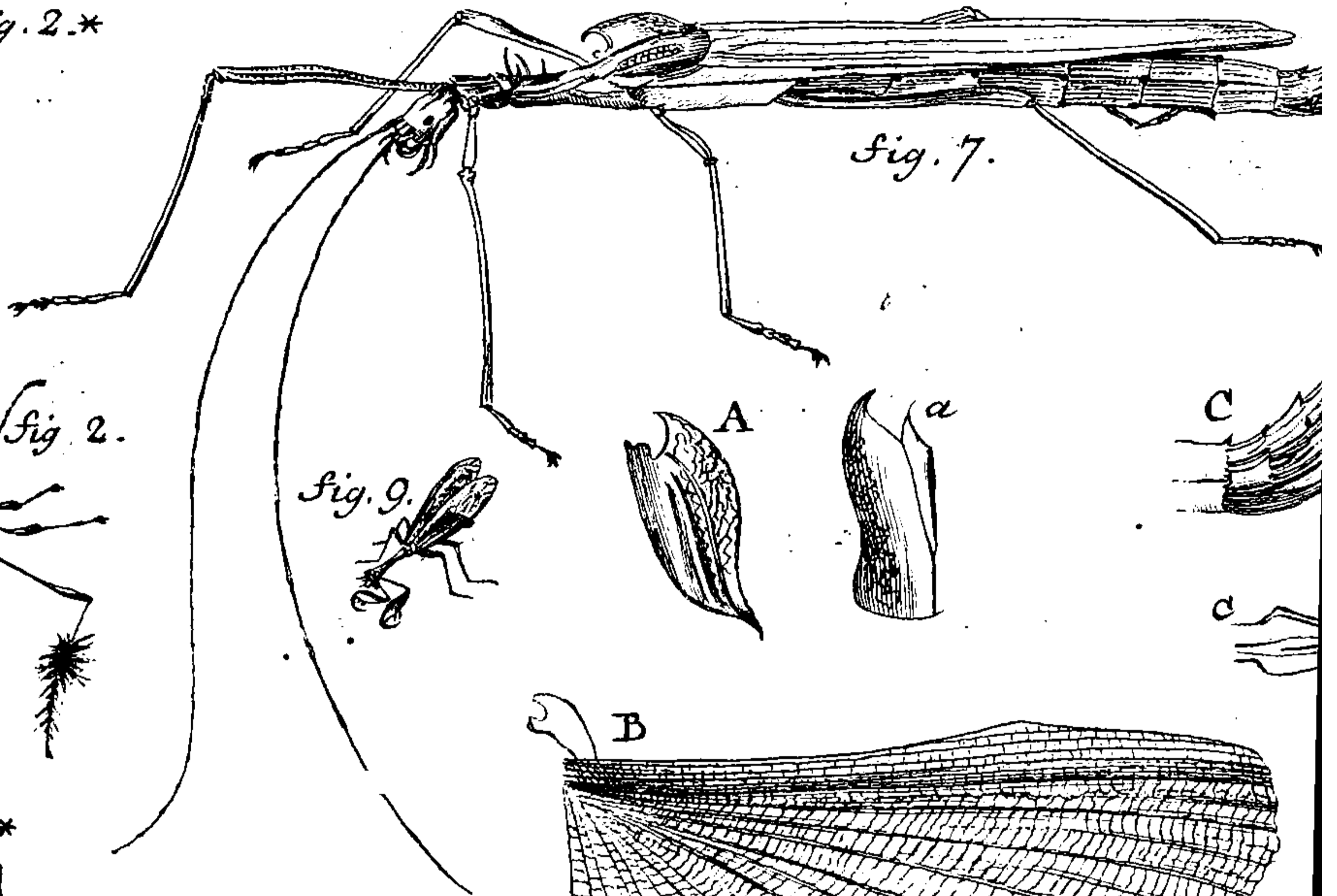
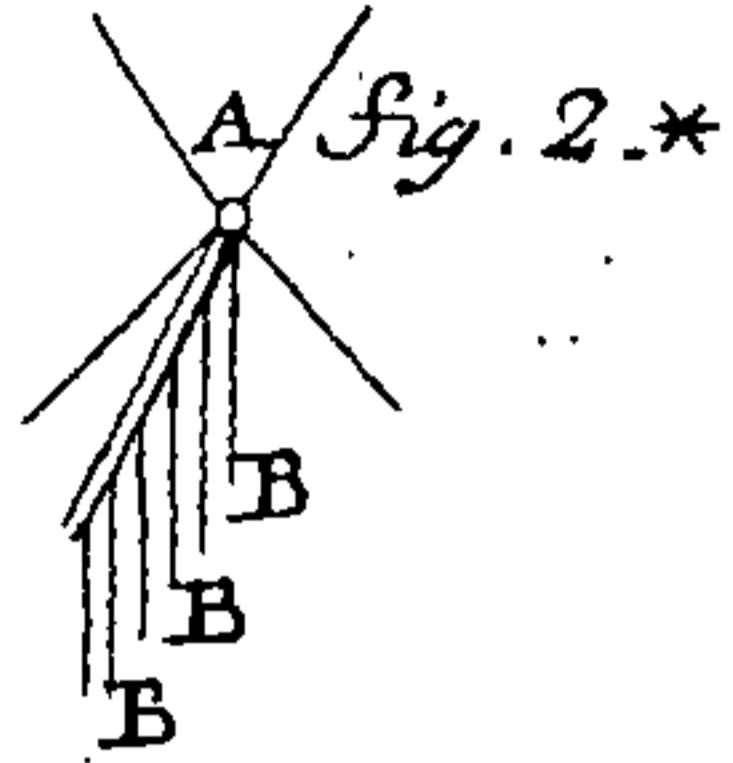
FASCICULUS NONUS.

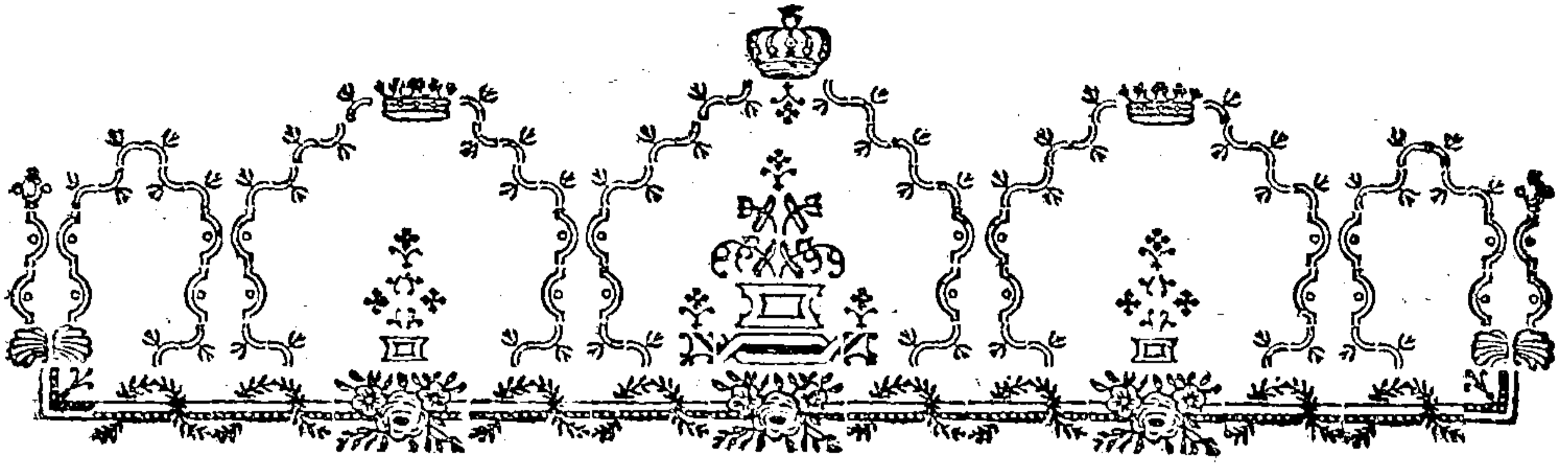

BEROLINI,
PROSTANT APUD
GOTTL. AUGUST. LANGE.
MDCCLXXII.

CASSIDA

PERFORATA

Quo pauciores Cassidarum species Europa nostra, eo numerosiores & magnitudine pariter atque insolita forma admirandas alit America, maxime calidior. Alio loco mihi reservarem pulcherrimi hujus generis illustrationem, nisi expectanda esset plenissima ejusdem & venustissima iconographia in *Cel. VOETII* tabulis. Itaque solam hanc speciem hic infero, quae formae abnormitate imprimis eminet; neque in ullo unquam Museo a me visa fuit, donec illam inter alia Insecta Surinamensia nuper misit amicus.

DESCRIP TIO

CASSIDAE PERFORATAE.

Tab. I. Fig. 1.

Majuscula, fere tota testacea, subtus nitida, supra absque nitore. Longitudo 5^{'''}.

Caput rectum, retusum, minutum, oculis nigris.

simae inconstantiae in diversis systematis Linnaeani editionibus nimis crebra occurrunt exempla.

Dantur inter Lepturas & Cerambyces species variae, quarum antennae, fasciculis pilorum ornatae & quasi verticillatae sunt. *Pedes* eodem modo ornatos non nisi in unica parvula specie observavit, quam in Museo possidet, Clariss. JOH. SNELLEN, praeclarus inter Roterodamenses solertissimusque Physiophilus & Societatis Harlemensis Sodalis; qui mihi propria manu eleganter exaratam ejus iconem rogatus plurima qua est comitate misit, atque descriptionem adjecit. Patriam autem Insecti certam non reminiscebatur.

D E S C R I P T I O
LEPTURAE PLUMIPEDIS.

Tab. I. Fig. 2.2*.

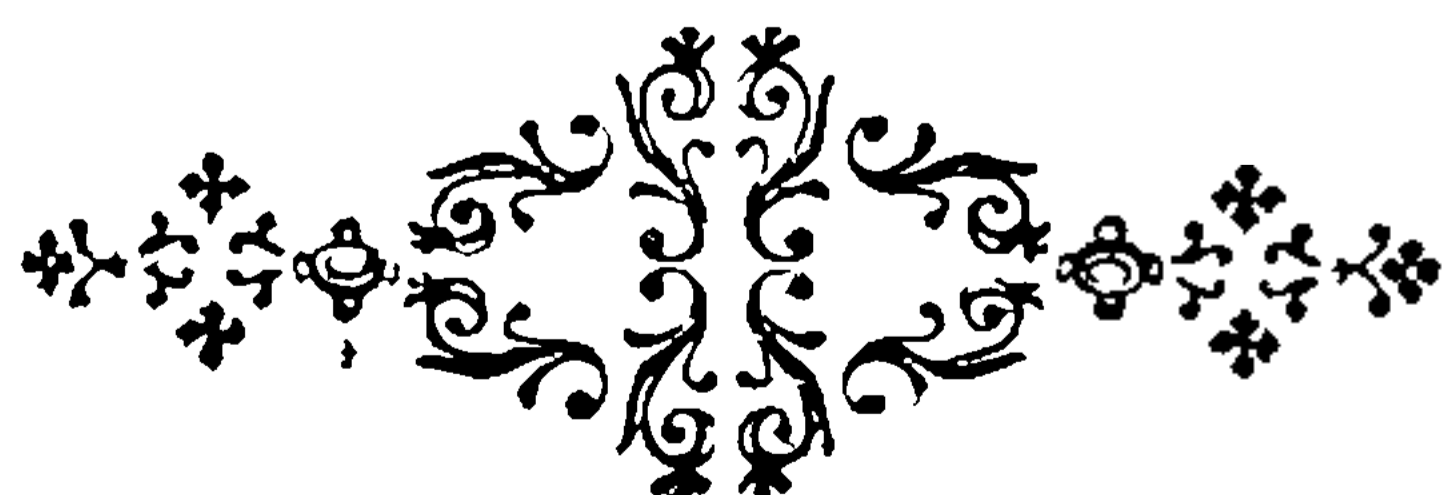
Habitus Lepturae gracillimus; moles infra Melanuram.

Antennae decem articulorum, filiformes, extremitate paulo crassiores.

Corpus totum subtilissime punctatum, exsolete nigrum seu fuscum. *Thorax* teretiuseculus, muticus.

Elytra linearia, subadtenuata, apice late praemorsa. *Alae* fuscescentes.

Pedes primores mediocres, secundarii longi, longissimi tertii. *Tibiae* posteriorum extremitate laxo cinctae flocco (*fig. 2.*), e villis nigris, sericeis in septem versus longitudinaliter dispositis (*fig. 2* A. BBB.*). Praeterea *tarsi* sparsa lanugine villosi. *Femora* subclavata.

LIGNIPERDA

T E R R E B R A N S.

Quamquam a novis nominibus alienissimus sim, non possum tamen a me impetrare, ut insecta, quae LINNAEUS *Dermestes capucinum, typographum, chalcographum, micrographum, piniperdam*, cet. vocavit, Dermestibus adnumerem. Sunt enim, uti habitu & structura, ita & naturae, vitaeque genere & alimento diversissima. Imo Silphas omnes potius Dermestidum generi, cum nonnullis auctoribus, infererem, quam recensitas species; praesertim postquam exoticas quoque inveni species, quae mox memoratis nostratibus omni modo simillimae genus novum & novum nomen etiam magis poscunt. Istas itaque omnes *Ligniperdas*, a victu constāte, appellari posse puto. Character autem generis satis patebit e descriptionibus duarum specierum Americanarum hic appositis, praesertim si easdem cum *Ligniperdis* nostratibus, *Capucina* & *typographa*, similibusque contuleris. *Capucinae* & *piniperdae* similem maximam in Museo quodam vidi speciem, orientalem, digitum minimum ad medium articulum aequantem, gryseam, pubescentem; sed iconem adhucdum obtinere non potui, quae alibi forte dabitur.

Describendarum specierum priorem ex Antigua insula accepit & communicavit *Amicissimus* DRURY *Physiophilus Londinensis*. Vidit illam apud me in Belgio BRÜNNICHUS, vixque dubito eandem esse, cujus adumbrationem, ab eodem communicatam, *Dermestis muricati* nomine, proponit LINNAEUS (*syst. nat. Ed. XII. p. 562. sp. 6.*) Verum Guinea non est vera patria. Vidi varietatem multo magis scabram atque muricatam, quam est mea, Noveboracensem, apud L'ADMIRAL.

DE-

D E S C R I P T I O

LIGNIPERDAE TEREBRANTIS.

Tab. I. Fig. 3.

Magnitudo pollicaris. *Forma* cylindrica, uti *L. typographae* & *affinium*; sed *thorax* subglobosus, ut in *L. Capucina*.

Caput scabrum, *scopa pilorum* rotunda in vertice horrida, & villositate utriusque labii ferrugineo-fuscis.

Antennae breves, clavata dentata seu tripartita, rufa, crassiuscula terminatae. *Palpi* exigui; *maxillae* acutae.

Thorax a corpore subremotus (ut in *Lucano* interrupto), globosus, inferne pro capite recipiendo oblique truncatus, supra transversim gibbus, & antica parte denticulis conicis, recurvis, versus latera insignioribus scaberrimus.

Elytra marginata integra, postice retuso-planiuscula, singulae ad dorsum *tridentata*; tota hiuica punctis latiusculis, cavis, subcontiguis, praeterea a dorso subbinervia, nervis in dentes dorsales superiores desinentibus (*fig. 3**).

Pectus ferrugineo-hirsutum, ut & margo caudae s. *tabellae terminalis*; reliqua atra, *elytra* subpurpurascencia, nitidiora.

Pedes parvi, postici breviores; *tibiae* omnes exterius margine prominentiore denticulis ferrulatae, & interius spina gemina in quatuor pedibus terminatae; primorum *tibiae* spina lolitaria validiore & denticulis insignioribus differunt, antica facie versus extremitatem ferrugineo holosericeae. *Tarsi* omnium pedum triarticulati, compressi, subtus penicillis ferrugineis ferrati.

Alae lutescentes, *elytris* paulo longiores, venis luteis.

Longitudo tota 1". 2 $\frac{1}{4}$ ". *Elytrorum* 10". *Thoracis* crassities 3 $\frac{1}{2}$ ".

L I G N I P E R D A

C O R N U T A.

Haec altera Ligniperdae species, praecedenti, atque Capucinae nimium quantum affinis, e Jamayca aliquoties missa mihi fuit.

D E S C R I P T I O

LIGNIPERDAE CORNUTAE.

Tab. I. Fig. 4.

Magnitudo & facies L. Capucinae.

Caput ore hirsuto & aliqua frontis hirsutiae grysea.

Antennae fere filiformes, articulis tribus terminalibus vix crassioribus.

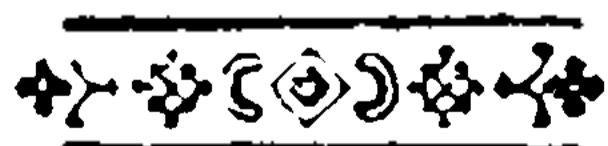
Thorax globosus, antice a dorso denticulis scaberrimus, & supra nucham utrinque mucrone subincurvo, scabro prominens, versus quem denticuli insigniores.

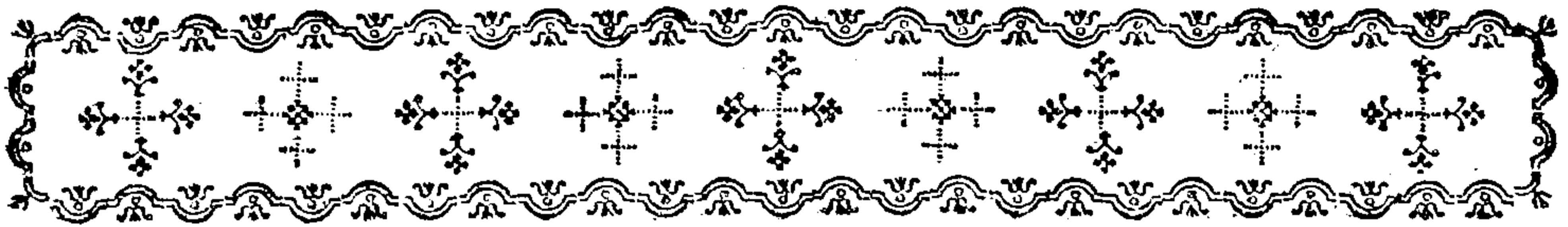
Elytra subpurpurascens, postice planiuscula, sed haud dentata, a dorso subbiltriata, & punctis crebris cavis inaequalia.

Alae testaceis venis, membranam lutescentes.

Pedes longiores, quam in praecedente; postici paulo breviores reliquis; nec tibiae exterius ferratae, sed tantum scabriusculae.

Longitudo tota $5\frac{1}{2}'''$. elytrorum $3\frac{3}{4}'''$.

BLATTA HETEROCLITA.

Singularis hujus Blattae duplex jam prostat icon; altera apud PETIVERIUM (*Gazophyl. tab. 71. fig. 1.*) cui vocata est „Cimici affinis, niger, maculis ochroleucis eleganter notatus e Madraspatan; *Black Madras Beetle-bug with white spots*:“ altera apud SEBAM (*thesaur. vol. IV. p. 95. tab. 95. n. 21.*) ubi „Scarabaeus fuscus, maculis dilute flavis“ dicta fuit. Sed neque recte elytrorum, reliquarumque partium structura vel icone vel descriptione istorum expressa fuit, neque ad justum genus reducta species; ut operae pretium sit ea hic accuratius prosequi. Descripsi insectum in Museo saepius laudati D. N. van HOEV, Senatoris & Poliatri Hagani, qui e Guinea illud accepit. Structura asymmetrica elytrorum praesertim singularis est, & adeo insolita, ut primo intuitu portionem alterius elytri discolorem pro ala, resecta elytri parte, prominula habuerim.

DESCRIP T IO BLATTAE HETEROCLITAE.

Tab. 1. Fig. 5.

Magnitudo unguis pollicis. *Corpus* ovale, brevius atque latius, quam in congeneribus omnibus. *Character* genericus in omnibus partibus, capite, clypeo, antennis, pedibus, idem.

B

Clypeus

Clypeus femiovalis, antico margine angulose convexo; cum *scutello* ater, opacus, punctis cavis minutissimis confitus.

Elytra oblongo-ovalia, interiore margine rectiore, exterius leviter marginata, limbo versus basin, uti & ora clypei, tenerimis pilis ciliato.

Elytron sinistrum integrum, totum coloris aterrimi, opaci; maculis quaternis orbiculatis, flavescensibus.

Elytron dextrum interiore margine, quousque ab altero tegitur, tenuius, & abrupte fulvum, instita tamen posterius nigra.

Alae nullae. *Cornicula* caudae nulla.

Corpus purpurascens-atrum, nitidulum, uti & clypei facies inferior; a dorso atrum, lorica singula versus marginem utrinque macula lutea. Segmentum terminale medio colliculo femiorbiculato prominens, basique macula utrinque lutea, subtus quoque conspicua notatum, quae in vivo forsitan insecto phosphorea fuit.

Pedes abdomini concolores. *Tibiae* spinosae; *tarsi* quadriarticulati.

BLATTA
CHLOROTICA.

Inter plurimas Blattas LINNAEO determinatas haec, cum praecedenti, exulat. Ego ex *Museo* quondam *Breyriano* describo, inter insecta pauca, verum selectissima, Capensia repertam.

(II)

DESCRIP T IO
BLATTAE CHLOROTICAE.

Tab. I. Fig. 6.

Magnitudo fere Blattae orientalis, vulgatissimae, cui forma sub-similis, paulove oblongior.

Caput gryseo-fiavum, *oculis* in fronte lunatis fuscescentibus.
Antennae setaceae, longae, fuscidae.

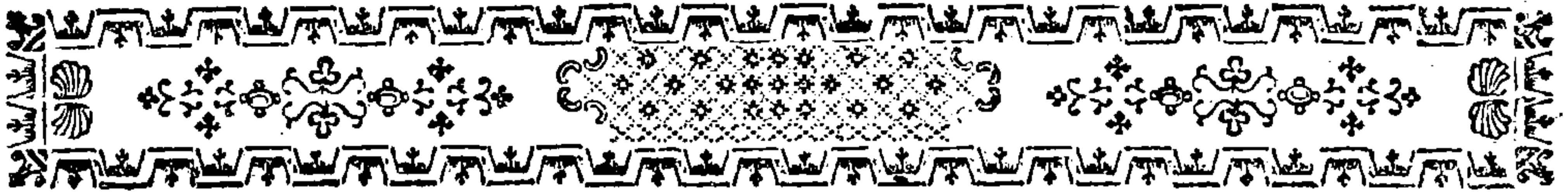
Clypeus squamiformis, planiusculus, laevissimus, laterali limbo distincto marginatus.

Corpus planum, ovale; *Cornicula* ani ancipitia, hispidula.
Pedes depressi, breviores quam in B. orientali; tibiae bifariam hispidatae spinis insignibus, setaceis.

Elytra oblongata, obtusa, corpore longiora, subtilissime reticulata, albido-subpellucida, venis albo-virentibus, basi lutescente, margine crassiore opaco primum pallide pralino, extremoque pallide ochreo; pulvisculi aliquot inter viridis atque flaventis coloris confinia, versus extremitatem. *Area* elytrorum communis ovalis, versus basin, diversa directione nervosa.

Alae elytris subaequales, pellucidiores, reticulo diverso flavescente, crassioreque margine item pallide ochreo.

Color totius corporis, praeter alas pedumque gryseo-luteus, pallidior, politus.

MANTIS

ATROPHICA.

Indicam hancce speciem, Javae incolam e Museo ACADEMIAE Lugduno-batavae describo. Mantidi phthisticae atque giganteae proxime affinis est, & plures sibi similes inter Orientalis Indiae Mantides habet, quarum nulla adhucdum extat descriptio. Quasdam ex his in quarto Volumine Thesauri Sebani ruditer delineatas videas, & ego aliquas in posterum describam.

DESCRPTIO

MANTIDIS ATROPHICAE.

Tab. I. Fig. 7.

Magnitudo digitalis.

Caput ovato-oblongum, convexum, obsolete fulcatum. *Palpi* quatuor, exteriores majores; *maxillae* foliaceae 4, quarum extimae majores.

Oculi in antica capitis parte laterales, haemisphaerici, nigri. *Antennae* hispidulae, inter oculos protensae, corpus aequantes, fetaceae; articulis 2 imis crassioribus, reliquis 18 sensim tenuioribus, longioribusque.

Thorax

Thorax gracillimus, semicylindricus, lateribus fulcatus, supra planiusculus; antica pars clypeolo subdistincto, plano, marginato, oblongo-quadrato; sub quo pedes primores.

In medio fere thorace superne spinæ molles seu aristæ quatuor, convergentes, setaceæ, curvulæ, quarum posteriores majores.

Elytra brevía, lata, ovata, apice truncata, cavula, basi producta in axillam carinatam, (fig. Aa.) submucronatam; ceteroquin reticulata, alis opaciora.

Alae (fig. B.) triangulares, longitudine fere corporis, in dorso lineariter complicatae, subter portionem extimi marginis duriorém. Membrana alarum lacteola, venis gryseis longitudinalibus, per anastomoses teneras transversim cohaerentes, clathrata.

Abdomen cylindricum, thorace crassius, versus latera angulatum lineis argutis, subtilissime ciliatis, prominentibus, longitudinalibus. Loricarum dorsalium sex priores antico utrinque angulo notatae spiraculo prominulo nigro; postice exiguo mucrone.

Cauda constat 3 loricis; quarum prima subtus carina acuta, subrecurva (fig. C.) producitur; secunda subtus instructa est spinis trium parium curvulis, seu totidem forcipibus confertis, quorum extimus major; tertia margine medio tridentata est supra anum, cui inferne adcumbunt laminae 2 acuminatae, & obtuso pedunculo notatae (fig. Cc.).

Pedes sex subaequales; medii paulo breviores. Omnium femora subclavata, lineisque argute prominulis & ciliatis quinquangula, uti & tibiae lineares. Tarsi quadriarticulati, apice biunguiculati, interjecto lobulo obverse cordato.

Color totius gryseus; in medio capitis, clypei atque elytrorum fulcescens. Tegmenta minus dura.

Longitudo ab intervallo antennarum ad caudam 3^{ll}. 1^½^{ll}.
 Antennarum 2^{ll}. 11^{ll}. Thoracis 7^{ll}. Capitis 2²^{ll}. Sterni 6^{ll}.
 Loricarum sex majorum 1^{ll}. 8^{ll}. Caudae 5^{ll}. Pedum primorum 2^{ll}.
 secundi paris 1^{ll}. 4^{ll}. posticorum 1^{ll}. 11^{ll}. Elytrorum 3^½^{ll}.
 Alarum 2^{ll}. 2^{ll}. latitudo 1^{ll}. 3^{ll}.

MANTIS

PERLÆ.

Ante ROESELIIUM ignorabant Zoologi aliquod e Mantidum genere Insectum in Germania reperiri, quum tamen *Mantis religiosa* in Suevia, Franconia, Austria observata denique fuerit. Aliam hic dabo Faunae Germanicae hoc ipso e genere accessionem, quam debeo *Clarissimo viro MEUSCHEN, Physiophilo Hagano plurimis titulis eximio*, qui elegantissimae Mantidis, quam hic describo, specimen Francofurto ad Moenum ad ipsum missum in Museo possidet, atque iconem, summa, qua est, humanitate ac in Naturae studiosos benevolentia, elegantissimam communicavit.

DESCRIP TIO

MANTIDIS PERLÆ.

Tab. I. Fig. 8.

Amplitudine alarum Hemerobium Chrysopeum aequat. Tota grysea.

Thorax tenuis, cylindricus, ad caput crassior. *Pedes* anteriori chela magna, compressa, subtus in medio spina setacea notata, & extra hanc ciliata. Reliqui pedes simplices, postici mediis breviores.

Elytra & alae simillima, hyalina, venis nigris reticulata, litura costali (ambo) versus apicem flavo-grysea.

MANTIS

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

GRYLLUS

GRYLLODIS.

Jamaycensis haecce species ab Amico Londinensi aliquoties missa evidenter ad *Achetas* LINNAEI pertinet; sed habitum Achetarum ita temperatum exhibet, ut pronior evadat hinc ad *Tettigoniis* transitus. Omnia nempe graciliora habet, quam Grylli veri sic dicti.

Credo hunc ipsum, quem describo, Gryllum esse, cujus descriptionem *Amiciss.* BRÜNNICHIUS e visis, ni fallor, apud me, dum Hagae Com. familiaris mihi esset, speciminibus, LINNAEO communicavit, & in hujus nuperimo systemate nomine *Grylli minuti* (pag. 694. sp. 11.) recensetur.

DESCRPTIO

GRYLLI GRYLLODIS.

Tab. I. Fig. 10.

Moles Hemerobii lutarii, sed alae longiores. *Habitus* ferme (uti color) Grylli domestici, verum omnia graciliora atque portione longiora.

Caput minus, oculis fuscis. *Antennae* longissimae, setaceae.

Thorax depressus, *clypeo* superne planiusculo.

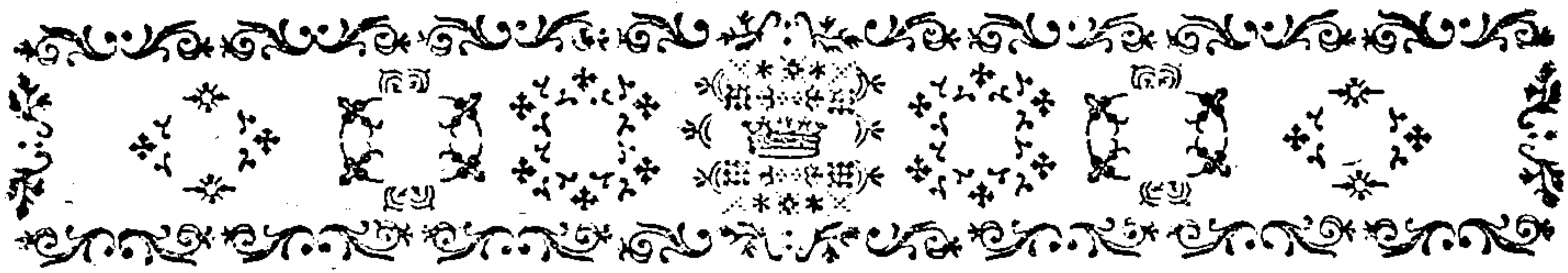
Abdomen fuscescens; *carina* cornea, pubescente, brevi, & ad dorsum setis binis (2^{ae}.) hirsutis, caudatum.

Elytra abdomine paulo longiora, ut in Achetis a dorso planiuscula, nervosa; area unguiformi, pellucidula in medio, extremitate acuta, reticulata. *Alae* elytris longiores, reticulatae; gryseo-hyalinae.

Pedes postici, ut in Tettigoniis, praelongi; *tibiae* horum versus extremitatem spinis ciliatae; reliquorum pedum vix denticulatae.

Color infecti gryseus, pallidior.

GRYL-

G R Y L L U S

O N O S.

Produco hic tandem tres Gryllorum species Sibiricas, notatu dignissimas, quarum notitiam debeo *Viro historiae naturalis studiosissimo*, ER. LAXMAN, in Sibiria ulteriore *V. D. Ministro*. Is enim specimina eorum, cum copiosa Insectorum Sibiriae collectione, hoc ipso anno (1768), quo haec scribo, ad *ACADEMIAM Petropolitanam* milit.

Primo loco describenda mihi species, a MESSERSCHMIDIO dudum in Dauuria observata, inque *Hodegetico* accuratissime descripta fuit, nomine *Locustaselli fusco-viridis, crasso ventre, non alati, tardigradi*. Legi ejus quoque descriptionem in Manuscriptis *Beati GMELINI*, qui frequentem circa Argunenses fodinas esse reliquit. Existimavit MESSERSCHMIDIUS hoc Insectum illud esse, quod *Onos* a DIOSCORIDE appellatur. Verosimile mihi quoque est, per totam Aliam minorem, imo forte in ipsa Graecia, speciem nostram dari. Nulla certe alia est *Locusta echinata impennis e Chujan* (Persiae), quam habet PETIVERIUS *Gazophyl. tab. 29. f. 9.*

GMELINUS notat Insectum nostrum strepitum ore edere, in terra degere, tardissimum atque reptabundum, incessu, graminivorumque, unde & excrementa viridissima dejicit. Incolae nar-
C
tere.

DESCRIP TIO GRYLLI ONOS.

Tab. II. Fig. 1.

Magnitudo circiter Grylli Pupi, seu crassities pollicis, (quam vero, telte GMELINO, autumnali tempore graviditas fere in duplum auget). *Pondus*, observante MESSERSCHMIDIO, Feminae recentis, ꝑij. ꝑj. gr. v. Masculi ꝑij.

Caput ut in Tettigoniis solet retractum, ad parotideꝯ submarginatum. *Os* labio maxillas tegente transversum ovali, palpis lateralibus maximis; minoribus labii inferioris. *Antennae* setaceae, nigrae, corpore longiores, obsoletissime moniliformes. *Oculi* pone antennas hemisphaerice extra caput prominuli, milii grano subpaes, fusci.

Thoracis cucullus quadrangularis, supra lateribusque planus, & arguto utrinque angulo carinatus, a cujus postico termino denticuli aliquot ad marginem posticum dispositi adsunt. Prope caput *incisura* profunda cucillum transversim fecat; *segmentum* collare utrinque acute gibbum. Superficies dorsalis cuculli scabra, laterales laevigatae.

Abdomen ventricosum, subtus molle, supra gibbum, apice ensiferum. Sub ense squamae duo concavae, obtusae, & intra squamas stylus subulatus. *Ensis* longitudine abdominis, leviter fal-

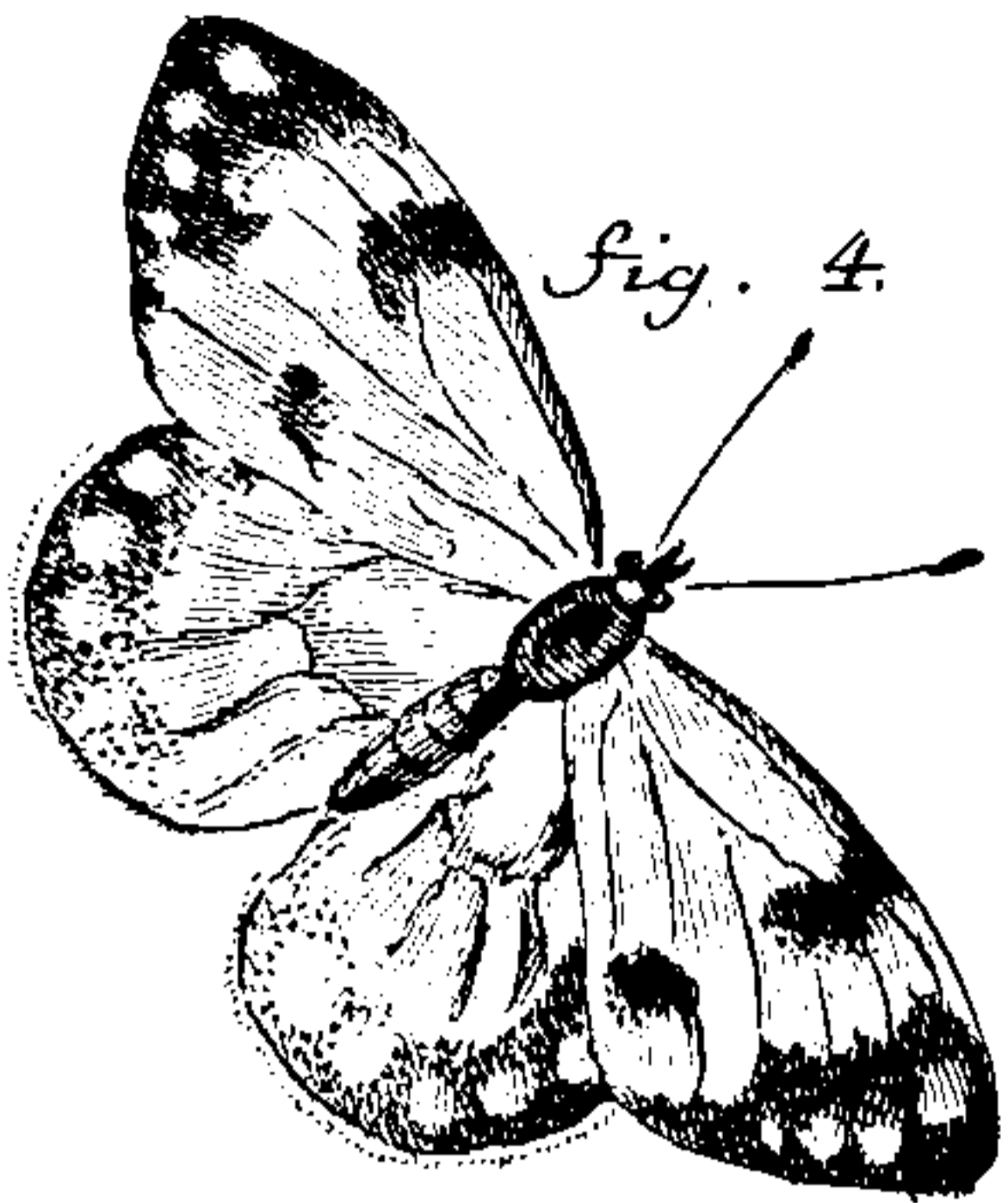

Fig. 4.

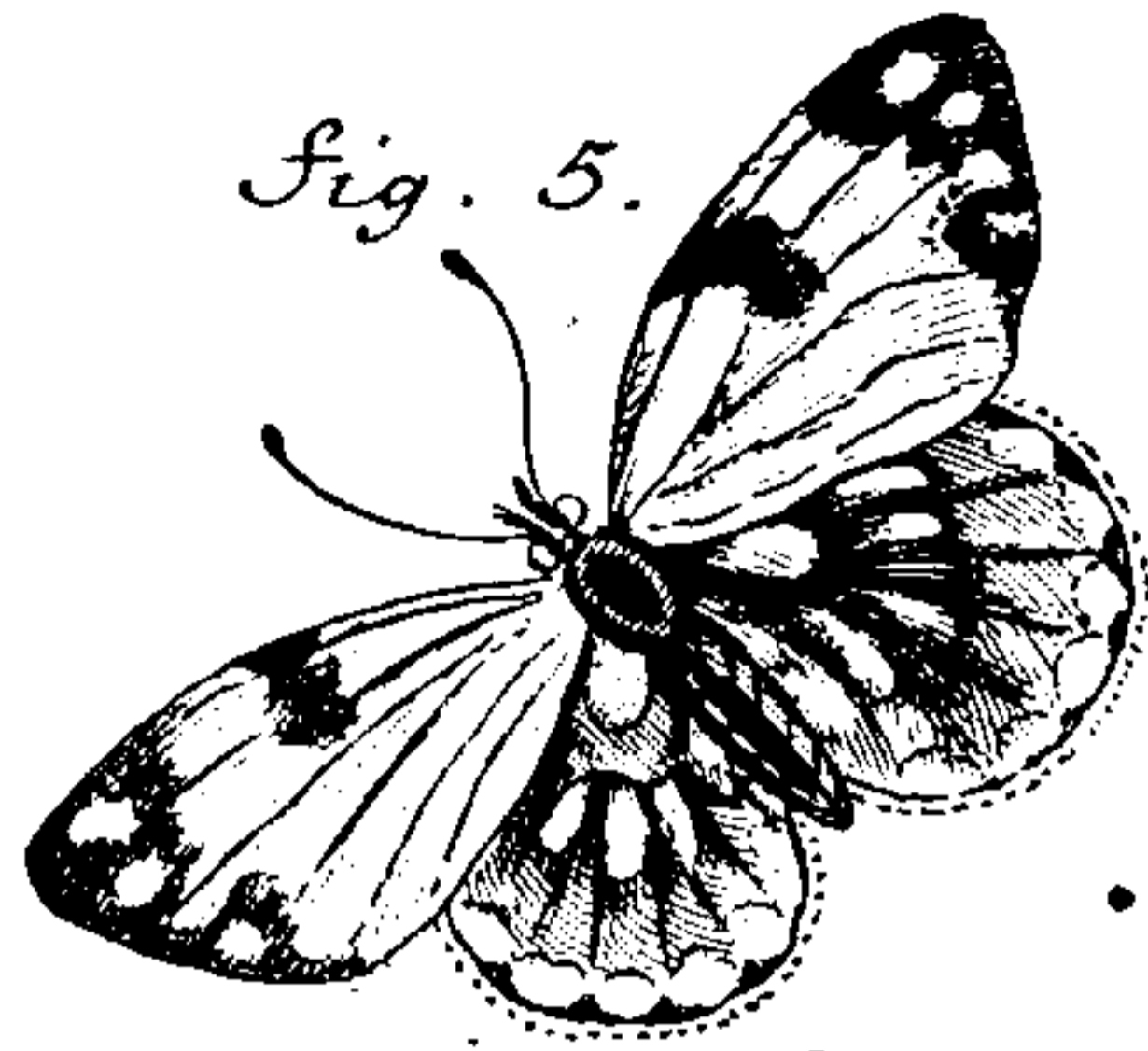

Fig. 5.

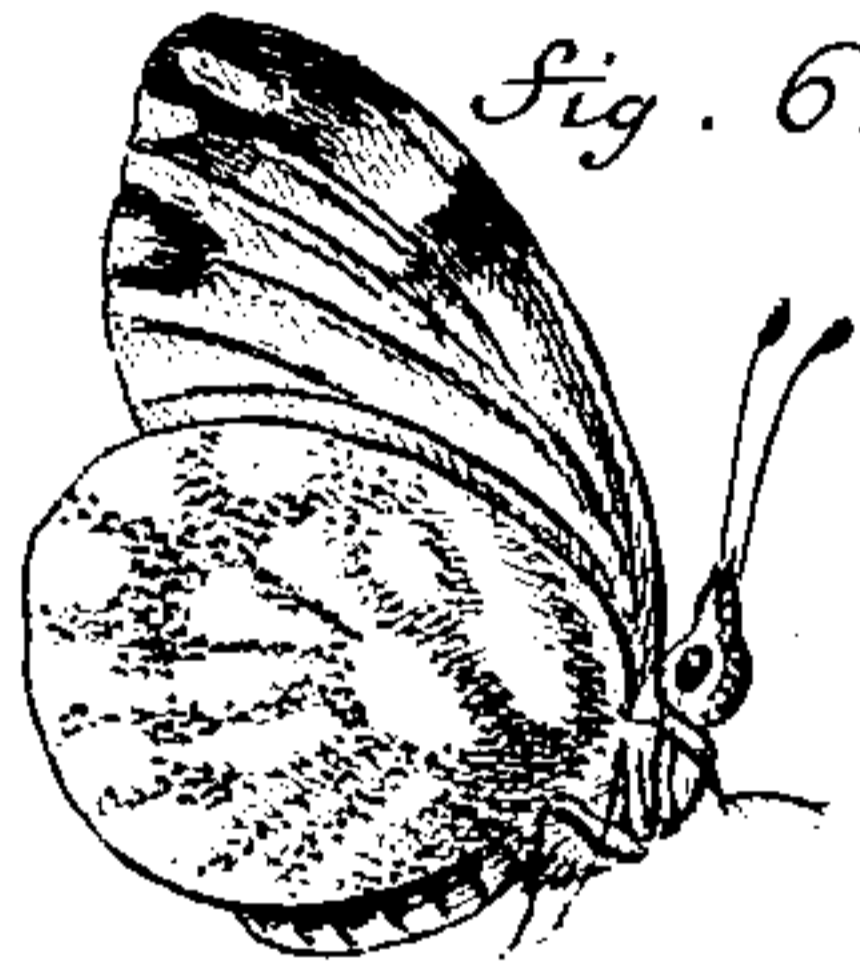

Fig. 6.

Fig. 7.

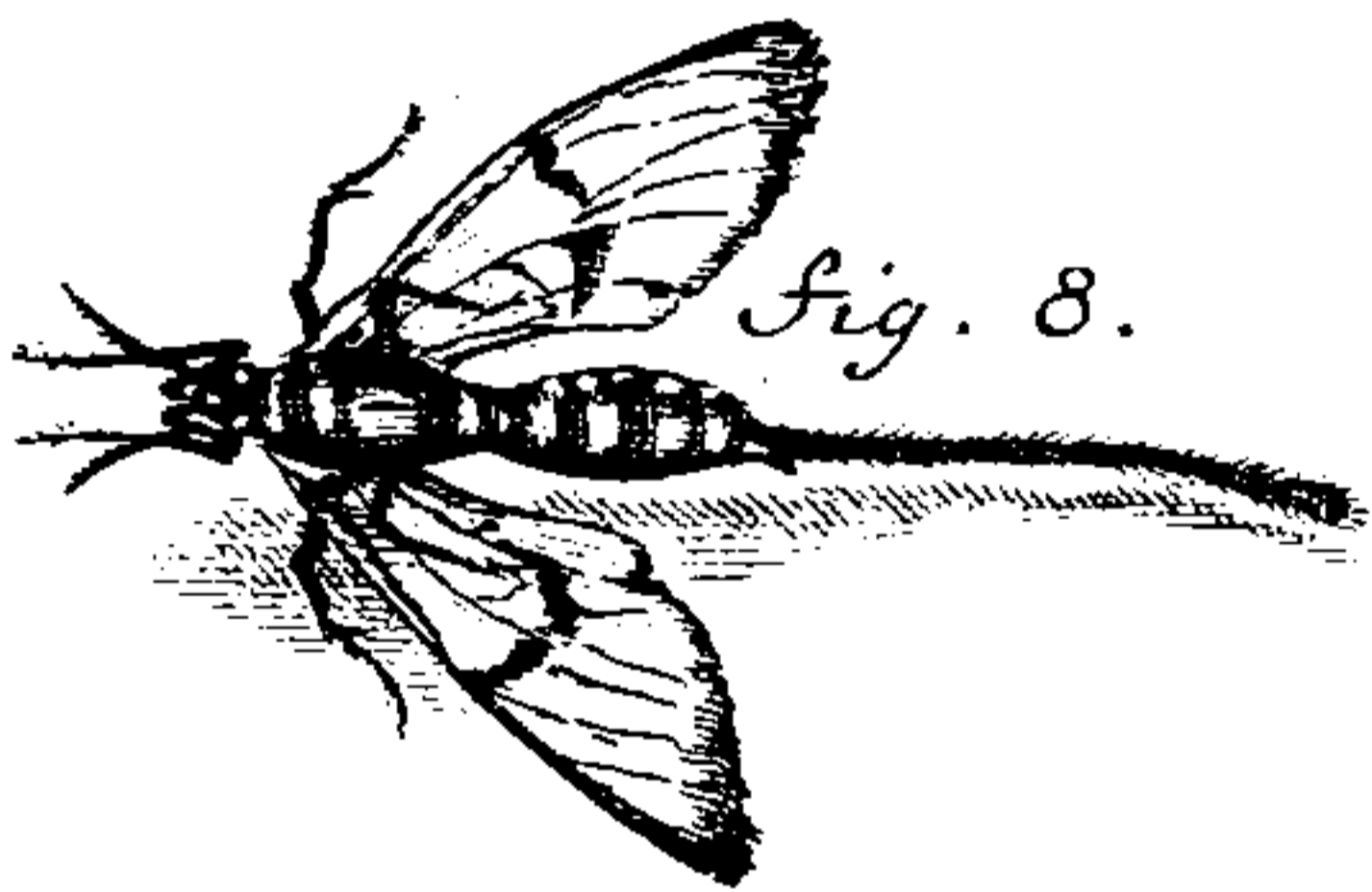

Fig. 8.

Fig. 2.

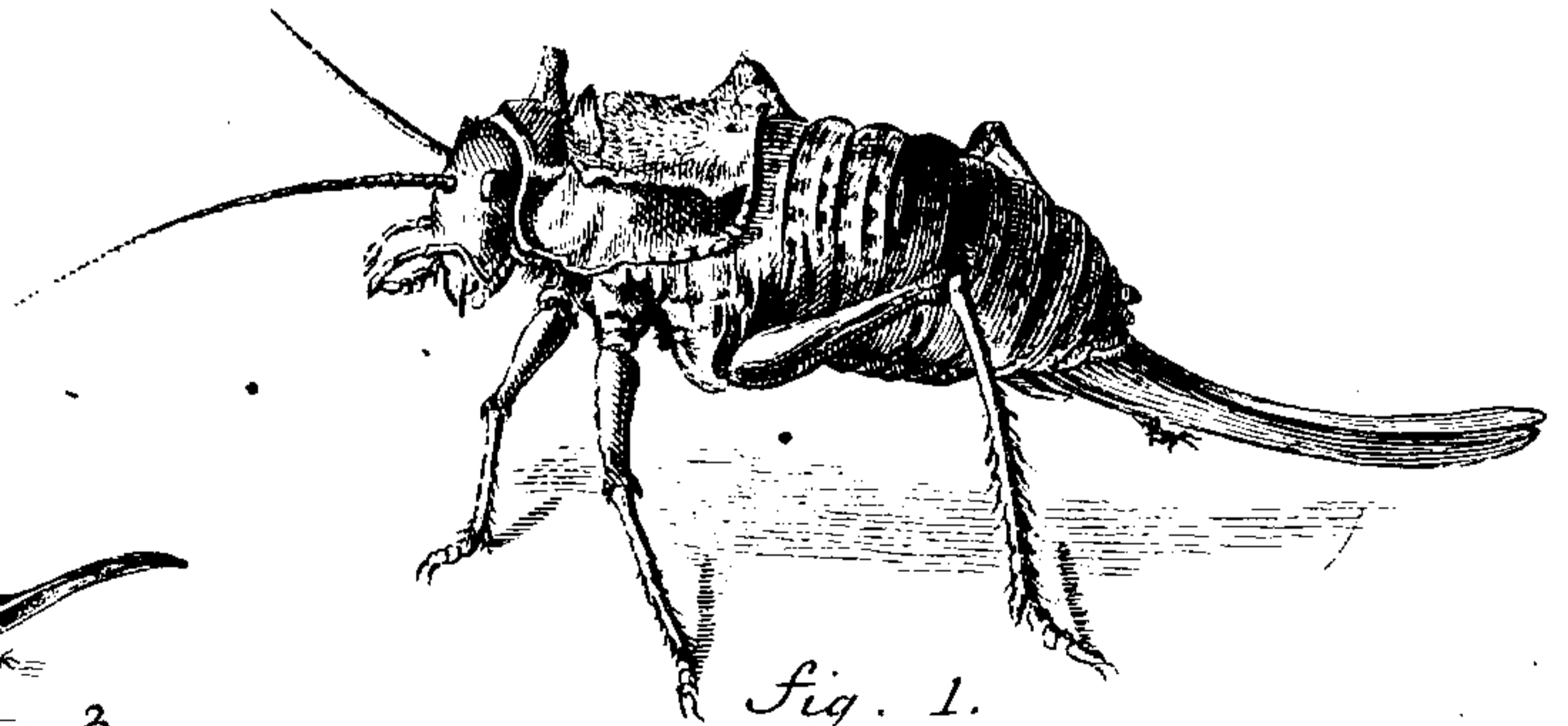

Fig. 1.

Fig. 3.

falcatus, bivalvis. Supra ensem *stylus* utrinque conicus, crassus, brevissimus.

Alae prorsus nullae, neque *elytra*, horumve vestigia ulla.

Pedum femora gracilia, subtus fulcata, bicarinata; postici pedes $\frac{1}{3}$ longiores; tibiae omnes argute quadrangulae, quadrifariam spinosae.

Color capitis infra oculos pallide fordideque virescens, frontis fuscus, striis 2 longitudinalibus virescentibus. *Thorax* niger, litura supra extremitatem in dorso grysea, lateribus gryseus, atomis marginalibus nigris. Abdomen gryseo-cinerascens, in dorso nigro nebulosum. Pedes livido s. cinerascente-grysei, articulationibus spinisque fuscis. Ensis concolor, superiore acie fusco.

G R Y L L U S L A X M A N N I

En alteram, *Lecture*, Grylli Sibirici speciem, quam LAXMANNUS, & quidem nomine *Grylli Sibirici*, milit. Multo magis admiranda haec est, quam antecedens. Structurae enim, quam in illa describam, alterum in Gryllorum genere exemplum non novi. Ob scutum thoracis dilatatum *Bullis* LINNAEI-affinis videtur noster. Sed ensifera prorsusque aptera est femina; & mas tantum speciem alarum habet. In australioribus Sibiriae habitat haec species, neque, praeter LAXMANNUM, a quoquam observata fuit.

Tab. II. Fig. 2. 3.

Magnitudo Larvae adultae Gr. *striduli*, vel junioris verruciv
Caput glabrum, laeve, labio maxillas tegente orbicula
palpis ut praecedens. *Antennae* setaceae, longitudine corpore
Oculi convexi, parum prominuli.

Thoracis *scutum* supra planum, scabrum, oblongo-ovale
postice longius productum, rotundatum, marginatum, posterius
versus dentatum, anterius transversim hiulcum; *laminis* versus
latera descendentes infra scuti marginem prominulum
nervis, laevigatis, inaequalibus.

Alae in femina omnino nullae; in *masculo*, cui scutum
postice amplius, alae sub eodem latent, binae, reticulatae, fuscae
margine crassiore versus basin pallidae, ovatae, parvulae, ultra
scuti marginem prominulae.

Abdomen ensiferum feminis. *Squama* sub ense brevissima
biloba. *Ensis* bivalvis, rectus, planus, basi crassior & vermicularis
bulbosus, apice subdeflexo. *Cornicula* supra caudam in utroque
sexu subulata.

Pedes postici majores proportione, quam in praecedenti specie,
femoribus inverse clavatis, compressis, subtus sulcatis
exteriore margine, versus genu, subtiliter ferratis. *Tibiae*
primorum quadrangulae, primi paris tantum trifariam,
cundariae quadrifariam spinosae; *posticae* tibiae triquetrae, spinosae,
spinis anguli antici pauculis, minutis, postici interioris
nervis, subulatis. *Tarsi* subtriarticulati.

Color fuscus, subnebulosus, luridus corpori pedibusque
posticis subtus longitudinaliter pallido-gryseus; latera thoracis ita
pallida, cicatrice atra sub margine thoracis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Elytra sublinearia, alis vix opaciora, reticulata, fuscescentia. *Alae* longitudine elytrorum & abdominis, fuscidae, versus basin lutescentes.

Femora primorum pedum linearia, angulata, posteriorum inverse clavato-compressa, supra infraque triangulata, litura supra triplici fusca, genibusque atris. *Tibiae* omnes testaceo-gryseae, primores *inflatae*, amplissimae, pyriformi-oblongae, subter denticulorum subtilissimorum serie simplici. Reliquorum pedum *tibiae* quadrangulae, secundariae interioribus, postice posterioribus angulis spinosae; hae spinis terminalibus bigeminis, incurvis, quarum exteriores majores.

Corpus fuscum, subtus longitudinaliter gryseo-pallens.

C I C A D A

G L O B U L I F E R A

Stupendum Naturae lusum in apparatu, quem exigua haecce Cicada capite gerit, jam in *Miscellaneis Zoologicis* exposui, laudavique *Viri amplissimi*, DN. GEVERS, *Roterodamensium Consulis* cet. benignam voluntatem, qua mirabile mihi Insectulum e Museo communicavit. Repeto hic tantum iconem & descriptionem ibi datas, ut sensim omnia huc transferam, sine Lectorum molestia.

D E S C R I P T I O

C I C A D A E G L O B U L I F E R A E.

Tab. I. Fig. 12. D. E. F.

Moles dupla vel tripla pediculi (*fig. 12.*). *Corpus* totum atrum; pedes lutescentes, alae hyalino-albidae, venis testaceo-nigris (*fig. F.*). *Caput*

Caput exiguum, conicum; apex conici productior crassescit & exserit *spinam* longissimam (dimidia longitudine insecti), supra dorsum recumbentem, hispidulam, setaceam, & *pedunculos* quatuor, quibus insistent *globuli* singuli, sphaerici, hirsuti (*Fig. E.*). Horum duo ad latera, & duo deorsum directi sunt; priorum globuli exserunt *spinam* setaceam, apice subtilissimo uncinulorum pari terminatam (*fig. E.*); posterioribus haec deest. Totus hic apparatus corneus & ater est; lanugo globulorum canescit.

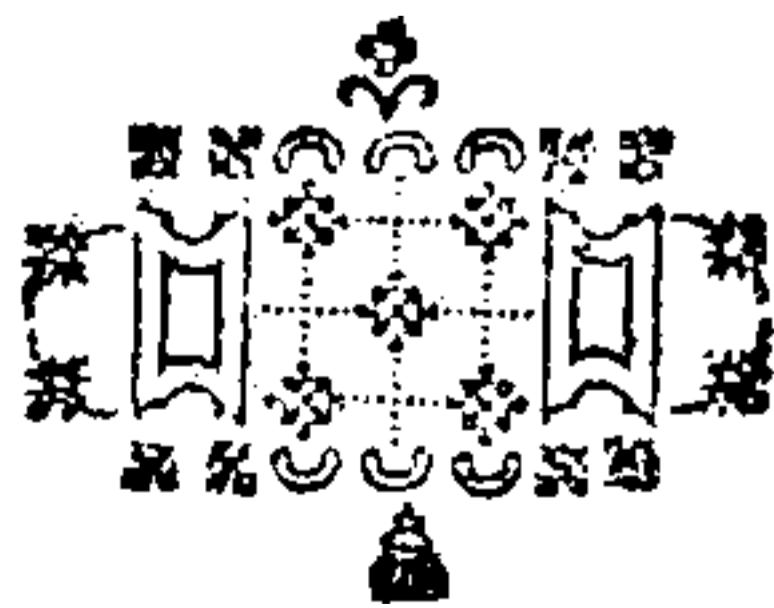

C I M E X

P L A N I C O R N I S.

Cimex parvulus in TABULA I. *fig. 13.* adjectus fuit, quem in Belgio observavi, & ob singulares antennas delineari curavi. Descriptio nunc in manus non venit. Sed vix quidquam desiderandum erit, si dixerò: esse illum e phalange Cimicum oblongorum; coloribus minime conspicuum, quippe praeter alas lactescentes, atque iridis coloribus ad lucem splendentes, pedesque gryseo-lutescentes, totum fere nigrum; unice vero ob antennarum medium articulum compressum, & magnitudine insignem notatu dignum videri, atque inde facillime cognosci posse.

A P I S

P L U M I P E S.

Hanc elegantem Apem extra Belgium nondum observavi. Lectam ibi scio a variis Curiosis; praesertim ab *Illustrissimo de RENGERS, Lib. B. Principissae Auriacae a Cubiculis, Exercitusque Duce* cet. quotannis in horto, Hagae Comitum collecta, mihi perhumaniter communicata fuit. Oeconomiam ignoro. Solitaria tamen certe est. Non enim copiose visitur ullibi.

DESCRIPTION

APIS PLUMIPEDIS.

Tab. I. Fig. 14.

Magnitudine & praesertim crassitie superat A. mellificam; tota lanuginosa.

Caput oculis fuscis. Antennae thorace breviores, nigrae. Maxillae lutescentes, commissuris nigris. Lingua testaceo-fusca.

Barba capitis, villusque pectoris & abdominis cano-alba. Thorax supra luteo villosissimus; villus abdominis ad basin creber superne flavescens, ut & frontales villi. Anus nigro barbatus.

Pedes piloso pubescentes, antice cinerascetes; pone atri, commissuris articulorum albis.

Medii pedes longiores; metatarsus antice scopa atra tophofus; idemque & tarsus totus villis raris proluxioribus, nigris postice pennati; phalanx barbata, nigro villosissima.

Alae fuscescentes.

PAPILIO

DAPLIDICE.

In TABULA nostra *secunda* tribus figuris (*fig. 4. 5. 6.*) expressus est Papilio ad Caput B. Spei satis frequens, quem LINNAEUS (*Mus. regin. Louif. p. 243. n. 62.*) nomine *Helices* aut *Hellicae* (*Syst. ed. XII. p. 760. sp. 78*) descripsit, atque pro distincta specie constituit. Qui mirandam *Faunam Capensem* novit, viditque extremo Promontorio Africes adlata insecta varia in nostro climate vulgaria, v. gr. Papiliones *Hyalen* (fulvam varietatem, quae in Anglia vulgaris est), *Cardui*, *Malvae*, *Tagem*; *Sphynge* *Celerionem*, *Atropon*, *Phegeam*; *Attelabum Silenes*, *Scarabeum Fullonem*, *Lepturam arietis*, *Apem rostratam*, cet. quorum omnium exempla inde vidi; Is non poterit non agnoscere hoc in Papilione *varietatem* a climate mutatam *Papilionis Daplidices*, qui in Europae calidioris agris passim abundat, ubi Larva ejus Raphanistri infesta herba enutritur. Verum quidem est, satis insignem esse mutationem coloris, quo alarum inferior facies variegata est; e viridi in flavum; sed si reliquam structuram consideres, si singularem sexus differentiam, si colorum distributionem, ea omnia in Capensi & nostrate prorsus convenientia invenies: Nempe in nostro pariter & Capensi, *Mas* (*fig. 5.*) alas posteriores prorsus habet albas, vix nigro subdentatas, & unicam tantum in disco primorum maculam. Feminae contra alas posteriores (*fig. 4.*) instita lata ambit fusca, albis maculis notata, & in superioribus alis, versus interiorem marginem accessoria adest litura; quanquam subtus (*fig. 6.*) utriusque distinctio nulla. Descriptionem ulteriorem non addo, quum dederit LINNAEUS.

SPHYNX

PROSERPINA.

In mediâ Germania, praesertim circa Francofurtum ad Moenum, habitat rarissima haecce & auctoribus indicta species, quae habitu & figura alarum eundem, cum Sphynge *Tiliae, ocellata, Nerii* atque *Populea*, in censum collocari meretur. Vidi Insectum apud perpaucos Physiophilos; iconem, qui duo possidet ejus specimina, communicavit supra laudatus *Cel. MEUSCHEN* de historia naturali egregie meritus. De Larva tamen & ejus vitae genere, plantaque cui addicta est, rescire nihil plane potui.

D E S C R I P T I O

SPHYNGIS PROSERPINAEL.

Tab. II. Fig. 7.

Magnitudo Sphyngis Porcelli; figura vero & colore Sphyn-
gem *Tiliae* aemulatur.

Corpus totum exfolete viride, subtus pedesque albidum.

Alae primariae erosae, supra gryseo exalbidae, postice vire-
scentes, fascia in medio transversa obscure viridi, extrorsum latio-
re, punctoque lunato atro notata. *Secundariae* saturate luteae, fa-
scia marginali atra, ad angulum ani obsolescente. *Subtus* omnes
viridi-olivaceae, secundariae fascia integra alba, primariis tan-
tum versus marginem crassiolem expressa, interius versus basin
occupante fuscedine.

SPHYNX

SPHYNX CERBERUS.

S*phynx* adscita est quam describo, habitu nulli similior quam *Sph. vespiformi* & affinibus. Plumosas aut paleaceas potius caudas in Sphyngebis variis legitimis & adoptitiis novimus; at in nullo Lepidoptero caudam, qualem haec habet species, murinae aemulam; unde *Amiciss. BRÜNNICIUS*, qui mecum rarissimum hocce Insectum Indicum apud *PETRUM CRAMER*, *physiophilum Amstelaedamensem* lustrabat, Sphyngem *Rattum* appellare amaret. — Non minus mirae sunt, quamvis structura diversissima caudae geminae, lamellosoe Papilionum *Chrysiippi*, *Plexippi*, & *Heliconiorum* quorundam; quae vero in Museorum specimenibus plerumque deficiunt. Doleo mihi nunc deesse icones, quas specimenum ex his caudatorum Musei sui promisit *JU. RENGERS*, *Lib. Baro*; adderem hic, quae nunc in aliud tempus & locum differendae sunt.

DESCRIP T I O *SPHYNGIS CERBERI.*

Tab. II. Fig. 8.

Magnitudo Sphyngis fere vespiformis. Abdomen a thorace discretum, ut in Sphecibus, quarum abdomen sessile.

Corpus atrum, aureolo passim atque iridis coloribus nitidum. *Puncta* lateralia abdominis fulvescentia. *Antennae* pectinatae, ut in *Sphynge Statices*, praefractae in specimine.

Alae pro corpore magnae, fulvo-pellucidae, margine terminali, primores etiam lunula atris. *Secundariae* parvulae.

Cauda ipso Insecto longior, filiformis, nigra, minutis pilis hispida, instar murinae.

PHALANGIA, ARANEAE, ACARI.

Inter Insecta vix dantur tria genera structurae per omnia membra varietate aequae admiranda, & tamen affinia magis, quam sunt *Acari*, *Araneae* atque *Phalangia*. ACARI octopedati, thorace & oculis carentes, capiteque vix minimo, rostrato, palpis adminiculato pollentes, primum Naturae ab Insectorum hexapodum turba ad multipeda transeuntis gradum constituunt, dum istorum infimo generi, Pediculis puta, apteris, saepe chelato pede aut indiscreto thorace anomalis (a), aliqua structurae praesertim cris similitudine, naturaque & vitae genere se adfociant.

Ab *Acaris* ad ARANEAS quam pronus sit transitus, nemo non videt. Diversissima nihilofecius est Araneae compositio. Non solum enim thorace discreto gaudent Araneae, & oculato, sed acephalo, verum etiam, praeter octo pedes Acarorum, brachiola habent duo, ori adminiculantia; ipsumque os palporum loco, (qui tamen Acaris etiam nonnullis uncinulati sunt,) chelis instructum, falcula veneniflua corripientibus. Quod Acari perpauci calient, e papilla abdominali fila ducere, id Araneis fere omnibus solemne est; idem vero artificium in proximo statim genere perit.

Est

a) Vide descriptionem Pediculi Acaroidis in Didelphide brachyura, quam proximo Volumine dabo, observati, quem nemo non Acarum diceret, nisi senarius pedum numerus vetaret.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A Phalangius non modo chelae brachiorum in *P. caudato*, *reniformi* & *lunato*, sed prioris cauda, & appendiculae ad posticos pedes in *Araneoide* eleganter ad Scorpiones seriem complent, unde porro ad Cancros, & inde ad Oniscos, Monoculos, Scolopendras & Julos denique Natura processit, quibus e Vermium classe Nereides assimilare voluisse videtur.

Phalangiorum quatuor descripsi species, nondum pro dignitate cognitae atque delineatae. *Araneorum* genus cum multi illustraverint, quae mihi suppetebant species aliquot, nondum rite cognitae, ad eorundem historiam conferre placuit. Pauculas etiam *Acarorum* species subjeci, quarum praesertim marinae ad illustrandam aliquam hujus generis cum Oniscis quoque affinitatem fervient. Multa in his restant posteris celebranda; & optandum, ut aliquis, CLERKII in Araneis Europaeis laborem secutus, Acarorum invisibilem paene gentem iconibus illustraret, simulque REDII in pediculis laborem nitidioris Iconographia retractaret, & augetet. Ludimus in Papilionibus, quorum venusta turba parum ad nos pertinet, & aptera Insecta, quae cognitione eo magis digna sunt, quo magis nobis & animalibus damnifica, negligimus.

PHALANGIUM CAUDATUM.

Phalangium caudatum, quod aptissimo vocabulo *Scorpioides* vocari pollet, facile ita simile est Scorpioni, ut etiam a Cel. GRONOVIO (*Zoophyt. Fasc. II. p. 270. n. 952.*), inter Scorpiones descriptum fuerit. Delineat illud item SEBAE *thesaurus* (*Vol. I. tab. 70. fig. 7. 8. & Vol. IVto*, quod nunc ad manus

Fig. 12.

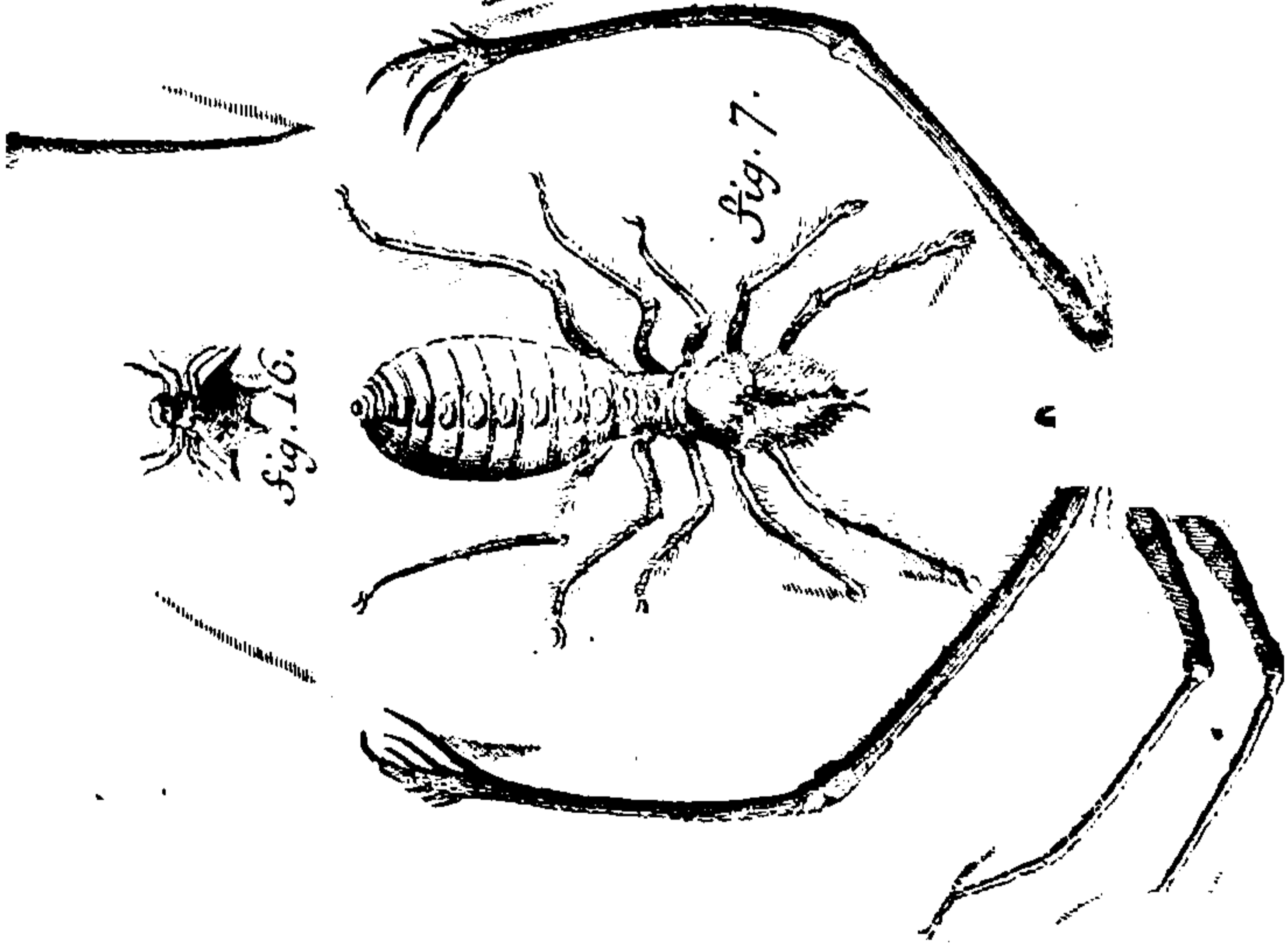
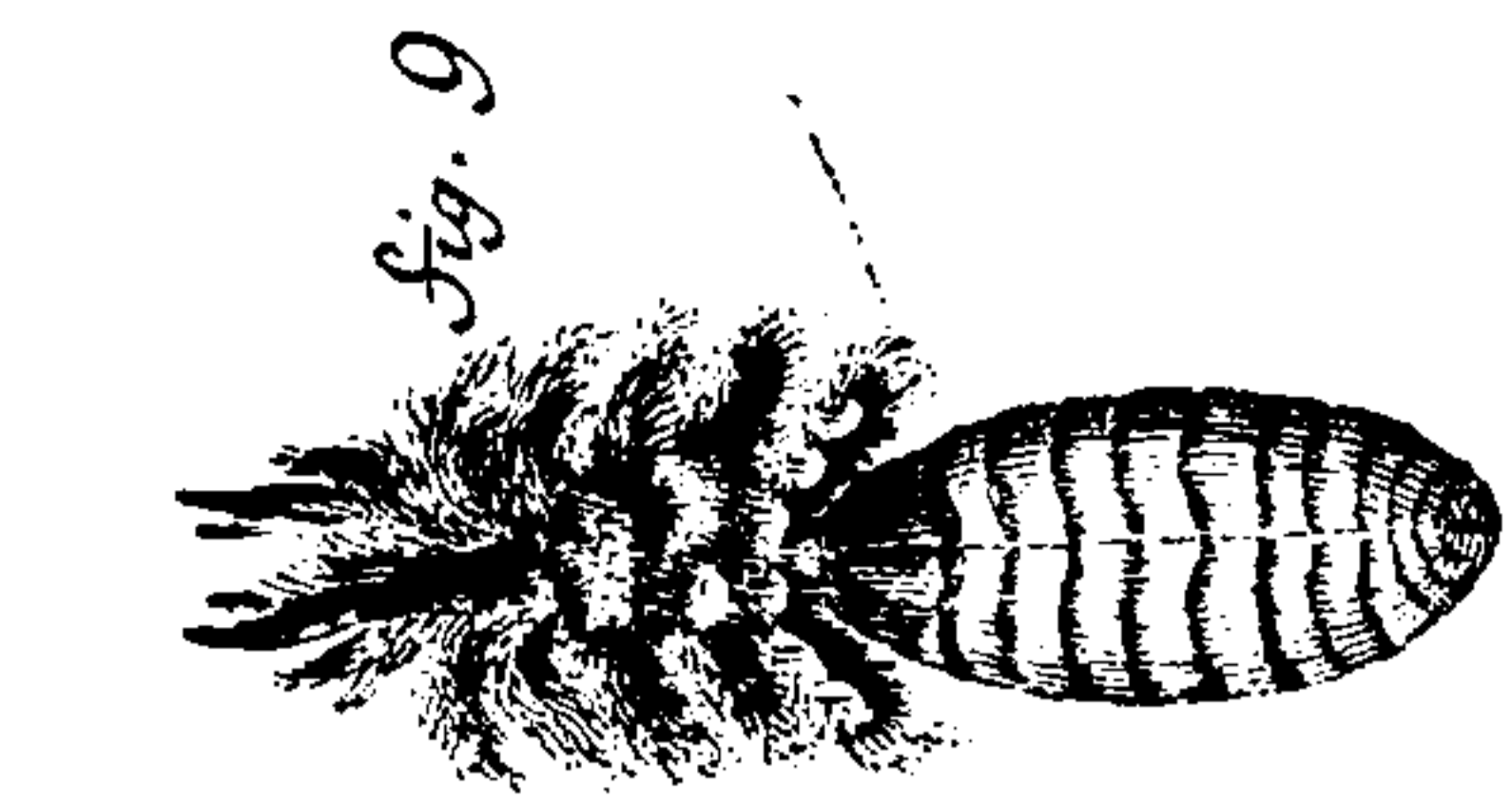
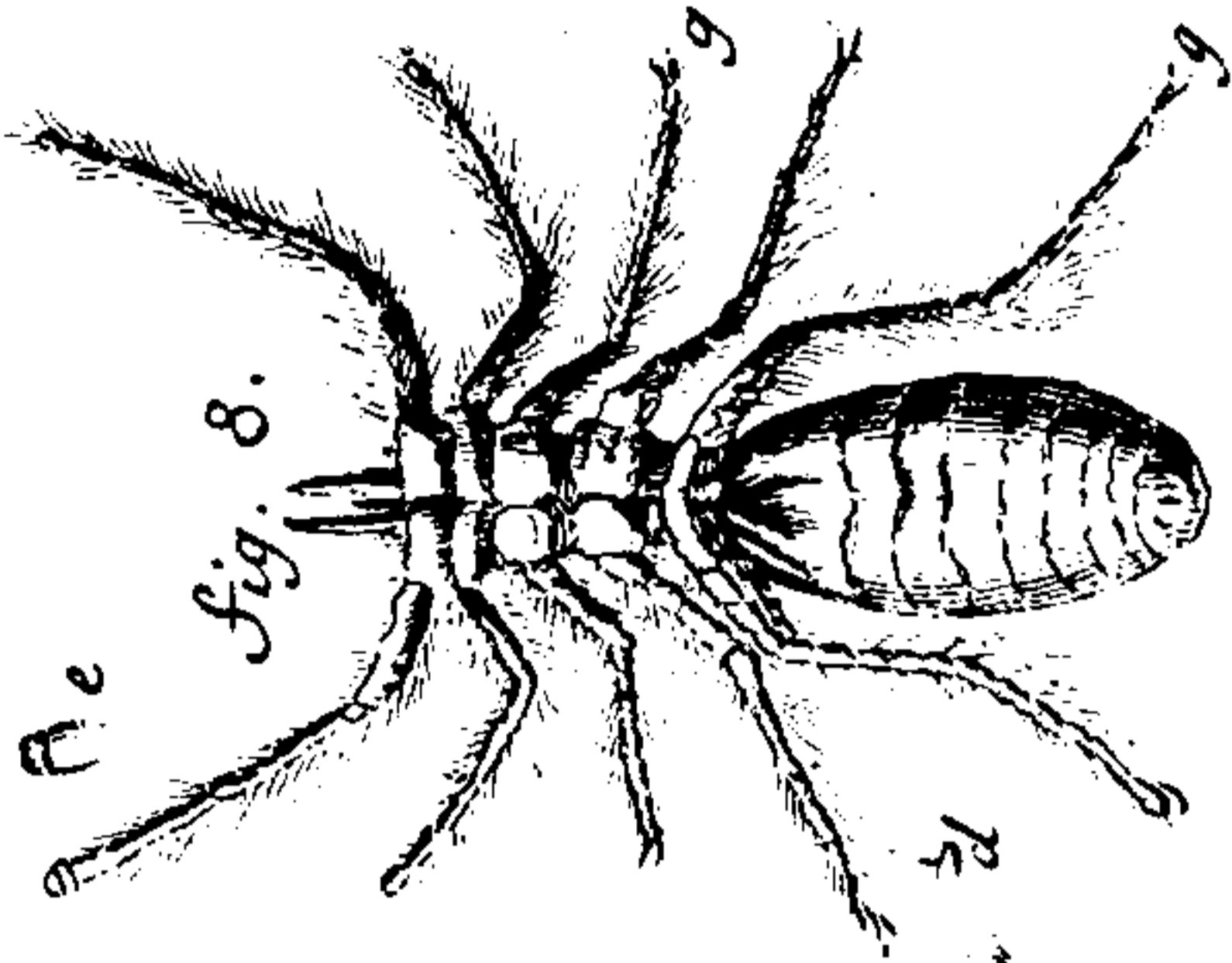
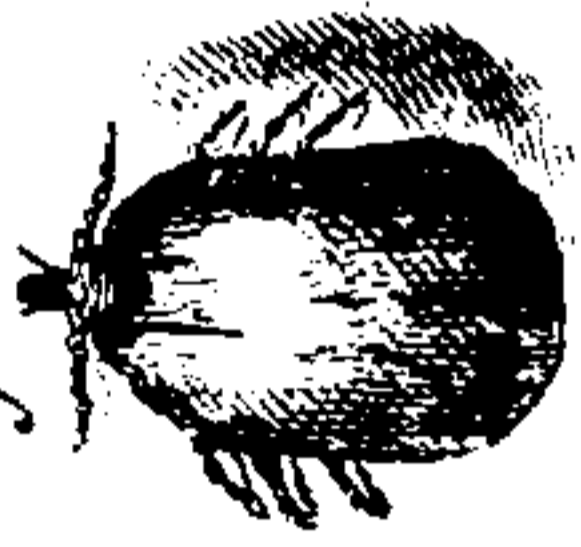

Fig. 1

nus non est) nomine „Scorpionis africani.“ Praeterea descriptum quoque fuit ab *Jll. LINNAEO*, in *Prodromo Musei Louisiae Ulricae Reginae* p. 426. n. 1, qui illud primus Phalangium caudatum appellavit (*Syst. Nat. Ed. X. p. 619. sp. 2.*). Ego idem de novo describo insectum, ex India orientali, & forte ex Africa quoque rarius ad nos delatum; ut & accuratiorem ejus notitiam inculcem, & reliquas species, praesertim novas meas, comparatione omnium partium, illustrem.

Difficile dictu est, quisnam sit usus caudae, quam Natura huic speciei privam dedit. Si ex analogia structurae ejus, cum antennis insectorum, & pedibus antenniformibus ipsorum Phalangiorum concludere liceat, erit quali antenna e postica corporis parte protensa, uti setae caudales in Gryllis. Generationis certe non esse instrumentum, ejusdem in utroque sexu praesentia affirmare vetat.

D E S C R I P T I O *PHALANGII CAUDATI.*

Tab. III. Fig. 1. 2.

Magnitudo Scorpionis europaei, majoris, aut Sc. Mauri.

Thorax oblongo-ovatus, antrorsum acutior & subcordata convexitate tumidulus, versusque latera angulo marginatus.

Oculi duo convexi, atri, in ipso apice thoracis approximati, interjecta lineà prominula seu angulo longitudinali brevissimo. In angulis thoracis lateralibus, supra pedes antenniformes, utrinque *tuberculum* punctis seu oculis antice *binis* gryseo-diaphanis, & obscuro *tertio* postice notatum (a).

Chelae

a) Oculorum diversitas in hoc Insecto monere videtur, ne omnia in Insectorum, maxime apterorum capite aut thorace nitidula puncta pro oculis habeamus. In Hymenopterorum fronte tua hujusmodi puncta sunt, pro telescopiis horum Insectorum a nonnullis satis lepide, si aequè judiciose, habiti.

Pedes sex reliqui (quorum postremi majores,) crassiusculi, pilosiores, tarsis instructi triarticulatis, quorum tertium brevissimum, praetereaque *terminale* minutim biunguiculatum.

Abdomen oblongum, depressiusculum, supra infraque *loricis* corneis octonis imbricatum; accessoria supra ad basin squamula bipartita. *Lorica* subtus basilaris latissima, cedentibus proximis, & obsolete didyma. *Lateræ* abdominis longitudinaliter trigonatae; cute grysea, duriuscula, punctis corneis prominulis scabra. *Loricæ* supra praeter ultimam omnes, subtus tantum a 4. ad 5. binis impressae punctis, quae in anterioribus latiores foveolae potius sunt.

Cauda constat annulis binis corneis, vasculoque cylindrico-convexo, truncato; cui insidet feta, antennae cancri similis, subhirsuta, 24 articulorum; sub qua *anus*.

Color, ut in Scorpionibus passim pluribus, saturatissime testaceus, seu purpureo-ater, pulcerrimus; *cutis* mollis, interarticularis lactea.

Lon-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

D E S C R I P T I O
P H A L A N G I I R E N I F O R M I S.

Tab. III. Fig. 3. 4.

Corpus pollicare; alvus mole nuclei dactyli.

Thoracis clypeus reniformis, postice submarginatus limbo denticulato, disco inaequaliter impressus. *Tuberculum* didymum ad antici marginis medium, & paulo posterius puncta duo distantia, crystallina.

Chelae capitis ovatae, compressae subtus in aciem; *Falcula* supera, extus apice villosa, cum denticulis chelae binis prehensens. *Palpi* oris nulli. *Aculeus* ventralis inter primores pedes rectissimus, exilis, setaceus, rigidus.

Brachiorum bases (a) apophysi antrorsum producta, obtusa sub ore prominentes. *Articulus basilaris* vero stylo clavato, apice gryseo retrorsum productus, antice spinosus. *Brachia* ceteroquin tota subtriquetro-convexa, antrorsum bifariam spinis setaceis crebris, inaequalibus echinata, quarum longissimae in secundo articulo sursum ternae. Extremitas brachii biarticulata, constans portione spinosa, & *falcula* terminali intus pilosa.

Pedes antenniformes longissimi, (sex pollicum in specimine nostro,) gracillimi, ad dorsum remotiores, praeter basin & articulum basilarem constant femore lineari, punctis piliferis scabro & extremitate e duabus portionibus setateis, astaci antennas referentibus, piloso scabris facta: quarum prior 43 articulorum, praeter primum crassiorem, & ultimum paulo longiorem, extrorsum sensim decrescentium; altera 102. articulorum; e quibus longiusculus primus, proximus brevissimus, terminalis obtusus, muticus.

Reliqui *pedes* subaequales, basibus urceolatis antrorsumque tuberculo notatis in sternum triarticulatum radiatim coeuntes;

(fig.

a) *Basin* pedis vel brachii appello ipsius corporis cotulam eui inarticulatum; *articulum basilarem* vero brevem veluti epiphysin inter hunc & femur intermedium, pro maiore mobilitate.

(fig. 4.); compositi articulo basilari, femore, tibia tereti-linearibus, metatarso tarsoque e tribus brevibus articulis facto, & phalange biunguiculata. Femora & tibiae utraque extremitate subtus excisae, membrana interarticulari late molli.

Abdomen oblongum convexum, supra obsoletissime angulatum, *loricis* supra infraque novem, praeter posticas, puncto utrinque impresso notatis. Prima lorica subtus latior, rotundata, integra. *Latera* tecta cute fusco-grysea, lineis 5 scabris longitudinaliter subangulata.

Anus squamula rotundata desuper tectus.

Longitudo totius insecti 1". Abdominis 7½". Thoracis 3". pedum ambulatoriorum qui longiores 2". 5".

P H A L A N G I U M L U N A T U M.

Proxime recensitae speciei quantumvis simile sit hocce Insectum, diversissimae tamen stirpis esse nemo facile dubitabit. Americanae pariter est originis, ac prius, speciatimque e Surinamensi colonia missum fuit. Deerrant specimini pedes antenniformes seu motatorii; ideo neque in icone quidquam supplere ausus sum.

D E S C R I P T I O P H A L A N G I I L U N A T I.

Tab. III. Fig. 5. 6.

Minus est praecedente; thorax vero latitudinem unguis pollicis ferme aequat, quamvis abdominis ambitus vix digiti minimi unguem excedat.

Thoracis *clypeus* amplissimus, reniformis, planiusculus, inaequalis, jugis antice subdidymus, posterius per lobos fere palmatim dispositis. *Limbus* clypei, nisi antice, totus marginatus, scabritie asper.

Tuberculum didymum, atrum, in media antici marginis impressione, sub qua margo inferne denticulo prominens; praetereaque *unum* utrinque crystallinum, in parte antica convexa clypei.

Chelae oris ovatae, subtus in carinam villosam compressae, truncatae; *falcula* magna, medio quadridentata, & apice extus hirsuta, incidens in *fossulam* utrinque dentatam, *denticuloque* pollicari terminatam. *Aculeus* ventralis inter basin primorum pedum ortus, directus, setaceus, rigidus, rectissimus (*fig. 6.*)

Brachiorum bases obverse conicae, scabrae, interiore latere molles, subexcavatae, limbis ciliatis; antice sub chelis oris prominentes processu unguiformi, extus convexo (*fig. 6.*). Ceterum *brachia* longissima, punctis acutis, in articulo basilari humerique inferiore parte anterie subaculeatis, scabra; *Ulna* superius *furca* insigni ad cuius basin denticulus, & introsum spina alia aculeoque terminata. *Carpus* subtus versus basin, & in medio supra spina incurva quasi ramosus; *falcula* terminalis subtriquetra, interius hirsuta.

Pedum antenniformium bases solae reliquae, compressae, insignes; unde pedes permagni, vel saltem robustiores, quam in Ph. reniformi, fuisse videntur.

Pedes cursorii sex basibus cylindrico-conicis ad centrum thoracis convergentes, luteo-grysei, subaequales; medii tamen paulo longiores. Femora omnium supra infraque punctis acutis scabra, ad articulationem anterie denticulo notata.

Abdomen ovali-orbiculatum, planum, subpedunculatum, plica cutacea exili pedunculum supra utrinque fraenante. *Loriculae* supra, praeter basilarem angustam; sex, singulae utrinque foveola impressae; subtus prima rhomboidea, secunda emarginata, tertia angustissima integra, quatuor proximae geminis foveolis

veolis impressae. *Apex* abdominis rugulis tribus imbricatus; *latera* f. margo undique striis sex longitudinalibus, confertis veluti lamellatus apparet.

Color clypeo, brachiis, chelisque oris testaceus, commissuris lacteis; at vero in pedibus luteo-gryseus; & abdomini gryseo-pallidus, margine undique fuscescente.

Longitudo insecti cum chelis oris 11^{'''}. thoracis 3^½''' . abdominis 6^¼''' . Pedum majorum 1'' . 10^{'''} . Brachiorum ad thoracem usque 2'' . 7^{'''} . Latitudo clypei 6^½''' .

P H A L A N G I U M

A R A N E O I D E S.

Hujus Insecti rudem & anomalam iconem inter picturas Capenses apud *Summum* Botanicum JOH. BURMANNUM, saepius lustratas miratus semper fueram, quum in perlustrando *Museo* ACADEMIAE *Petropolitanae* bina ejus sese offerrent specimina, quae ex memoria illico ad visam illam, quamvis illepidam iconem retuli. Lustrari autem potest ejus iconis apographum, sed imperitia chalcographi adhuc corruptius in PETIVERII *Gazophylacio* (tab. 85. fig. 9.) ubi (catal. 410.) vocatur: „Proscarabaeoides Capensis, pedibus plumosis.“ Nemo certe ex figura illa, nili viso insecto, divinaret genus; potuisset tamen pedum numerus PETIVERIUM juvise.

Conformatione admirabili haec species praecedentibus minime cedit; & quamvis pedum & brachiorum constitutione araneam potius referat, singulari tamen appendiculorum in posticis pedibus caractere Scorpionum quali pectines imita-

(a). Tetra infecti est & venenosissima facies, periculum e minantur chelae oris ventricosissimae in-imbelli alias

Fortunato accidit, ut speciminum in Museo Petropoli vatorum alterum sit feminineum, alterum masculum, pa pariter & variis notis in descriptione enumerandis distinct imque delinearari curavi, ut rite cognoscatur species, inter ias collocanda.

D E S C R I P T I O *PHALANGII ARANEOIDIS.*

Tab. III. Fig. 7. 8. 9.

Magnitudo dimidii saepe digiti, infectum totum molle, l, lanuginosum.

Thorax antrorsum crassus truncatus, postice contractus ventis duobus mollibus auctus. *Clypeus* supra durus, fen, antrorsum gibbus & impressione longitudinali subdidyn ce marginatus, gryseo-lutescens, lanugine prona villo *periculum* in medio marginis antici pilosissimum, utrinque c ro notatum in femina; in masculi, oculo sine tuberculo c, fere coadunati.

Chelae capitis sessiles ventricosissimae, pubescentes, ov: pressiusculae: *digito* supero, paulo brevior; pollice inf ili, utroque arcuato, interius dentato, dentibus & apice sta

Non possum non hac occasione monere aequae incertum esse numerum denticul n Scorpionum pectunculis, atque est stuarum in testaceis bivalvibus, quas tame lem numerate amavit LINNAEUS. In radius piscium numerandis aliqua certe et itas, us maxime in generibus, ubi species alio caractere distingui vix possunt adiorum numero, qui nisi accurate & in totum, tamen ruditer & in plurimis p umibus unius speciei individuis convenit. Sed in Serpentum scutis & squamis unumque stius numero fidendum omnino non est, & male collocatui fere labor u nerandis us minutus, praesertim quum in Serpentibus maxime color longe me k constantiores characteres plerumque praestet, & proportioni junctus pro omnib ile speciebus distinguendis sufficiat. In Scorpionis Afri 14. Speciminibus *Muse ropolitani*, pectinum numerum notavi sequentem: a dextro latere.—

staceo. Pollicis denticuli crassiores in medio bini, interjecto minuto; digito crebri, versusque basin duplici serie dispositi, pro pollice recipiendo (*fig. A. B.*).

Os inter chelas constans *vagina* cornea, verticaliter plana, falcata, subtus inter brachiorum basin longitudinaliter sulcata, alba, apice bilamellato, fissili; & *palpis* (ut in *Acaris*) vaginae subtus insidentibus, albis, carnosis, breviculis, antennula filiformi, longiore auctis (*fig. A.*).

Pedes sub thorace deni; tria paria in ipso thorace, duo in segmentis mollibus inter alvum & thoracem; omnes pubescentes, praetereaque sparsi veluti jubati pilis seu potius crinibus albidis.

Brachia pedum cursoriorum secundo pari longitudine aequalia, crassiora, linearia, praeter articulum basilem aequaliter triarticulata, mutica, & lobulo carnosio, molli, unguiformi terminata. (*fig. 8. e.*) *Basis* brachiorum utrinque sub chelis oris protuberat, & apophysi conico-compressa (praesertim feminae) mucronata est.

Pedes antenniformes omnium gracillimi brachiis simillimi, nisi quod breviores, & basi non mucronati, articulo autem basilari geminato, quartoque in apice accessorio instructiores sunt.

Pedum cursoriorum par primum antenniformibus brevius, praeter femur & tibiam, apice spinosam, constans metatarso, tarsoque quadriarticulato, spinosis, terminatumque unguiculis binis lobulo subtus fultis (*fig. 8. c.*)

Alterum par priori simile, sed minus spinosum; *tertium* longius praecedentibus, setis loco spinarum instructum.

Bases pedum cursoriorum per paria didymae, (*fig. 8. 9.*) & articuli basiles terni, in primo pare obscurius. In postremis pedibus *Appendiculae* singulares, flabelliformes, pedunculatae utrinque quinae: duo in ipsa basi, totidem in articulo basilari primo, & unica in secundo (*fig. 8. d. 9.*).

Abdomen oblongo ovatum, postice crassius, gryseo cinerascens, molle, supra glaberrimum, compositum segmentis novem, sensim minoribus, praeter terminale, papillare, rima ani in medio perforatum.

Segmen-

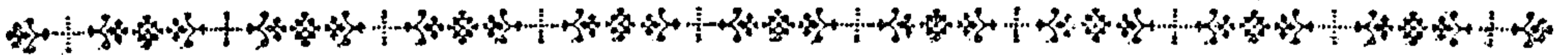

Segmentum basilare in *femina* subtus abrupte bilobum, sub quo sinus coecus, in quo orificium invenire haud potui; subsequencia duo sulco bipartita, qui in quolibet puncto calloso gemino ad posticum marginem terminatur (*fig. 9.*).

In *Masculo* segmentum subtus basilare tantum obsolete didymum, sinusque nullus; sed loco punctorum calloforum ad 2 & 3 segmenti marginem pectunculus linearis transversus, corneus, denticellatus adest, sub quo ostiolum bipapillare, setam aegre admittens (*fig. 8.*).

Longitudo *masculi* 1". 6^{'''}. abdominis 9½^{'''}. clypei thoracis 2⅓^{'''}. chelarum oris 4^{'''}. brachiorum 1". pedum posticorum 1". 3^{'''}.

Longitudo *feminae* 2". 1^{'''}. abdominis 1". clypei thoracis 3½^{'''}. brachiorum 1". 4^{'''}. pedum posticorum 1". 10^{'''}.

A C A R U S *A U R E O L A T U S.*

Americana haec est species perelegans, & forma corporis depressa, corii duritie, perquam similis *Acaro, nepaeformem* quem vocat SCOPOLI (*entom. Carn. p. 390.*), quem ipse olim in Hercyniis montibus aliquoties sub lapidibus torpidum inveni, quique inter Acaros Europaeos giganteus quasi est.

D E S C R I P T I O *ACARI AUREOLATI.*

Tab. III. Fig. 10.

Corpus durum, glabrum, ovatum (antrorsum acutius), depresso-planum; subtus umbilicatum *tuberculo* in area devexa posito; utrin-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Acarum araneodem, hoc nomine mihi ob palporum maxime structuram appellatum, GRONOVIVS habet in *Zoophylas. Fasc. II. p. 218. n. 943.* ubi dicitur. „Aranea hirsutissima coccinea, abdomine ovato, pedibus brevibus.“

DESCRIP T IO ACARI ARANEODIS.

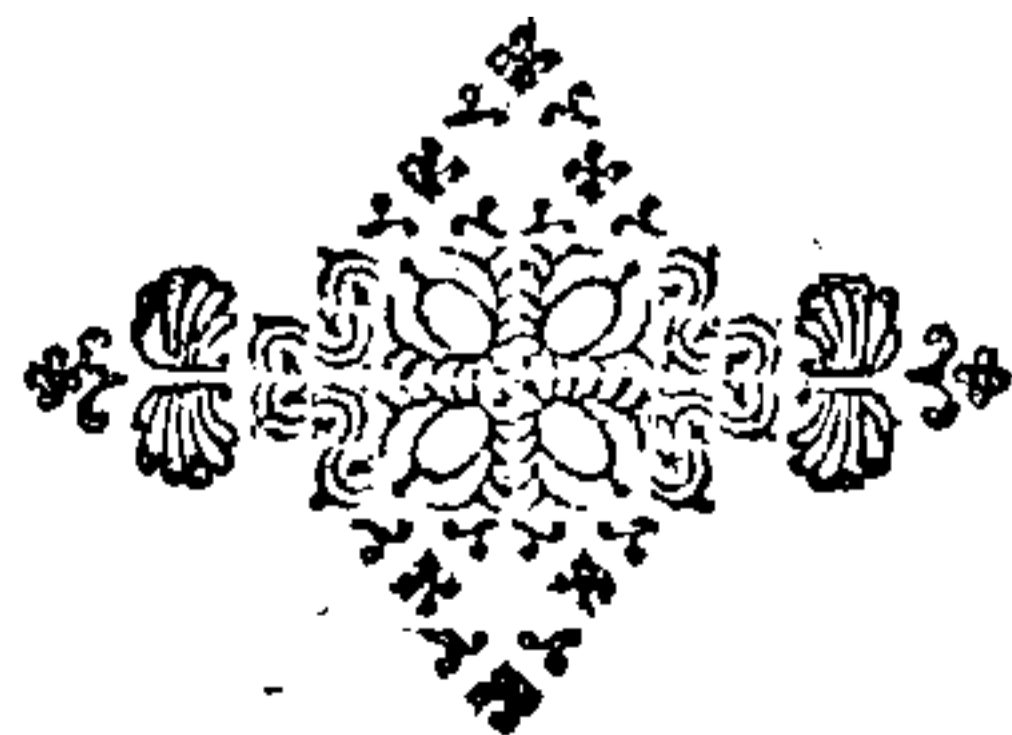
Tab. III. Fig. II.

Moles feminis Ricini. *Corpus* ovatum, crassum, dorso versus anteriora gibbum & retusum, totum lanugine densissima; molli holosericeum, punctis impressis & convallibus inaequale.

Caput brevissimum; *rostrum* perbreve, acutum, incurvum. *Palpi*, ut in Araneis, insigniores bini, incurvi, quadriarticulati, articulo primo majore, penultimo antice falcula subulata, incurva producto, sub qua articulus terminalis muticus.

Pedes in medio ventre, utrinque per paria remoti, crassiusculi, corpore minus villosi, quinquarticulati; antici paulo longiores, gracilioresque reliquis; omnes apice obtusi, *unguiculis* 2 minutissimis & *spinula* plantari armati.

Color pulcherrime cinnabarinus, (in liquore spirituoso evanidus, albus corpori, pedibusque gryseus). At primorum pedum articuli duo ultimi, reliquorumque penultimus, cum proximis ultimi & antepenultimi portionibus extus sanguineo-fusci, isque color etiam in Spiritu persistit.

A C A R U S
G R O S S U S.

Diversus hic ab elephantino infestat animalia Americae meridionalis, & Surinamo haud infrequenter mittitur, partim amphibiis adhaerens, varia magnitudine, partim solus. Missus mihi fuit talis sub nomine belgico *Carpata-luys*, cujus origo appellationis me latet.

D E S C R I P T I O
A C A R I G R O S S I.

Tab. III. Fig. 12.

Magnitudo nuclei Cerasi maximi. *Forma* feminis Ricini ovata, crassissima, depressiuscula; magis postice.

Corpus glaberrimum, turgidissimum, olivaceo-fuscum, ad lentem striis subvorticosis exilissimis, instar volae humanae, aratum. Lineae impressae seu *valleculae* 2 a scutello, & posterius tres longitudinales, atque his interjecta puncta duo impressa. Subtus *valleculae* totidem, verum media posticarum brevior &

CARDINALIS.

Fugitivo calamo brevem adjicio descriptionem Acari in Belgio a me observati. Inter Hagani luci muscos plus semel eundem inveni, neque cum ullo descriptorum concordat. Cursu fatis agilis est.

• D E S C R I P T I O ACARI CARDINALIS.

Cimice Lectulario minor. Durus, planus, ovatus, pone obtusior, totus nitidulus, subtilissime & parce hirsutulus. Os rostro tubuloso, lineari, exterius hispidulo, palpisque binis depressis, latiusculis, basi angustatis, patulis. Pedes hirsutuli, mediocres, subaequales, atri. Corpus rubrum, subtus inter pedes nigrum. Scutellum anticam extremitatem totam tegens, ovatum, atrum.

A R A N E A C O R N U T A.

Inter Americanas omnes, post *aviculariam*, quae sui generis quali gigas est, magnitudine eminent haec species, par illi quam *A. spinimobilem* appellavit LINNAEUS (*Syst. Nat. Ed. XII. p. 1035. sp. 33.*). Videtur nostram speciem *tabula 44.* sua expressisse BROWNIUS; verum iconem illam denuo conferre
nunc

nunc non possum. In nulla alia Aranea similes verrucas seu cornicula thoracis à dorso gemina observavi, quarum occasione cornutam nostram appellavi. Anne haec quoque oculorum funguntur officio?

D E S C R I P T I O
ARANEAE CORNUTAE.

Tab. III. Fig. 13.

Magnitudo dactyli.

Thorax ovalis, utrinque truncatus, testaceo-ater, anterieus convexe gibbus, glaber, postice planiusculus, inaequalis, marginatus & versus margines scaberrimus.

Oculi antice octoni, hoc ordine $\circ \circ \circ \circ$; nempe anteriores minores, maximi laterales, quibus pone minutus adstat, ambo prominentissimi. Praeterea in medio clypeo, pone convexitatem anticam prominent *apophyses* duo breves, cylindricae, obtusae, laeves; an oculi?

Chelae oris maximae, ventricosae, ovatae, thoraci concolores, falculis suis invicem oppositae, interiore latere ferrugineo pilosae, fossula pro recipiendis valvulis utrinque dentata.

Palpi majusculi, testaceo-nigri, extremo pubescentes, subclayati.

Pedes praelongi; longissimi omnium antici, brevissimi tertii, proximique his quarti. Omnes testaceo-nigri, femorum portione intermedia; basi propiori flava; tiliarum extremo undique hirsuto. *Sternum* inter pedes planum, pentagonum, quasi & apice gryseum.

Abdomen ovato-cylindraceum, lateribus obsoletissime lobatum, fuscescens, a dorso flavescens-lacteum, punctis quatuor parium impressis (quorum anteriora majora), lineisque posterius quatuor parallelis, gryseis notatum. *Papillae* sericifluae duo majores, totidemque posterius minores, quinta vix conspicua.

L O B A T A.

Multo evidentius haec species, quam praecedens, ad telariarum familiam pertinet. Compiura ejus specimina in Museo ACADEMIAE Petropolitanae offendi, quorum patria ignoratur, nisi forte eadem cum nostra sit species, quam *Araneoidis Capensis* nomine ruditer delineavit PETIVERIUS *Gazophyl. tab. 12. fig. 11.*

DESCRIPTION ARANEAE LOBATAE.

Tab. III. Fig. 14. 15.

Magnitudo A. Diadematis feminae adultae, a cujus etiam proportionibus haud multum abludit.

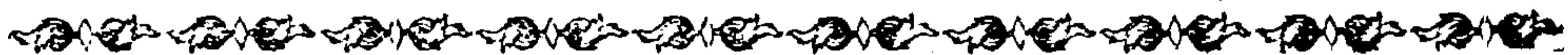
Thorax depressus, ovatus, fuscescens, posterius hirsutus, lateribus & versus ocellos longitudinaliter gryseus. *Oculi* nigri, hoc ordine & proportione (◦◦ ◦◦).

Chelae ovatae, gryseae, falcula nigra, fossaque utrinque nigro-dentata pro recipienda falcula. *Palpi* grysei, lineares, extremo hispidi, apice ferruginescentes.

Pedes tertii paris breviores; omnes fuscis & pallide gryseis annulis alterni, extremis purpurascens-fulci. *Sternum* inter pedes prominulum, forma Lili gallici.

Abdomen sphaeroideo-depressum, sessile, antice supra thoracem gibbo prominens, subtus postica versus *papillis* 5. sericifluis
coni-

conicis, convergentibus, quarum impar posterior crassior est, umbilicatum. Latera utrinque triloba, lobis conice turgidulis. Impressiones seu *valleculae* dorsales transversae singulis loborum intervallis respondent; triaque paria *punctorum* impressorum, singulis valleculis singula, praeter minus insignia complura, versus latera in quincunces posita. *Color* supra inter valleculas lacteus; subtus in medio lacteo-maculatus. *Lineae* bis geminae fulcescentes, supra apicem abdominis subtrilobum longitudinales.

A R A N E A

T R U N C A T A.

Hanc speciem nemo hucusque, saltem me sciente, descripsit, quamquam haud raro per Germaniam, in quercetis aliisque arboribus atque fruticibus observetur; ubi filis pauculis sparsis, pedibus anticis majoribus elatis & expansis praedam auscultat, minimeque fugax facile capitur; affinis *A. viaticae* LIN. *syst. ed. XII. p. 1036. sp. 43.*

D E S C R I P T I O

A R A N E A E T R U N C A T A E.

Tab. I. Fig. 15.

Magnitudo paulo ultra Ar. scenicam.

Thorax globofo-subcordatus, antice detruncatus, brevis, supra nigrescens, linea utrinque longitudinali alba. *Oculi* nigri, in antico thoracis angulo supra anticeque politi, hoc ordine (.: :.) *Chelae* oris crassae, antice planae, unguiculo minuto. *Palpi* parvi, apice nigricantes, subhirsuti.

Pedes

ARANEAE CONICA.

Haec quoque in nemorolis Germaniae passim occurrit, helliciformem telam ad Solem pandens, in cujus area supra infraque Centrum longitudinali tractu spolia capta & exsucca colligat & suspendit. Memini me hanc speciem in LISTERI libro delineatam vidisse; sed quum is ad manus non sit, & figura tamen tabulae nostrae inscripta, descriptionem novam adjicere placuit.

DESCRIP TIO ARANEAE CONICAE.

Tab. I. Fig. 16.

Magnitudo supra Ar. redimitam. Habitus telariarum.

Thorax ferrugineo-ater, ovato-truncatus, postice subdidymus. *Oculi* hoc ordine, (° ° ° °) octoni. *Palpi* apice mutico nigri, ceteroquin pedibus concolores. *Pedes*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Abdomen durum, transversim ovale, supra planiusculum inaequale marginatum, subtus gibbum, medio mucrone conico umbilicatum, anoque pone mucronem papillari. Margo abdominis antice integerrimus, serie punctorum 11. impressorum stipatus. *Spina* utrinque transversa, subulata, & duo postice paulo minores, intra quas ruga transversa, punctis impressis notata. In medio dorso puncta callosa, impressa 4. quorum posteriora majora.

Color abdominis supra flavescens lacteus, subtus ater, punctis lacteis. *Spinae* punctaque impressa ferruginea.

ONISCORUM SPECIES.

Multae quidem innotuerunt Oniscorum species, & ab auctoribus nomine aut brevi descriptione illustratae fuerunt; sed paucissimas earum, imo vix ullas bonas icones habemus. Quum igitur plurimas haecenus celebratas species, & aliquas etiam nemini dictas collegerim, earum icones, quot nunc praesto sunt, communicabo.

Canceris proximum est ONISCORUM *genus*, transitum indicantibus *Squillis*. Sed differunt Onisci numero pedum, quorum septem habent paria, eorundemque proportione; differunt porro in eo, quod non habent thoracem integrum & caput indiscretum,

ocu-

oculosque pedunculatos, ut Cancris & Squillae etiam, sed *corpus* in septem loricas sectum, & distinctum *caput*, *oculosque* ut praerique Insecta sessiles. *Antennarum* autem numero, *oris* structura, *caudaque* subtus pedunculato-lamellosa, apice foliifera, plurimae Oniscorum species Cancros macrouros imitantur.

Maxima praesertim cum Squillis est similitudo *Oniscorum compressorum*, *cauda inflexa*, quos ideo *O. squilliformes* vocare amo, & methodici recentiores, ob analogiam habitus, ad Cancros plane retulerunt. Ita sane Squillas forma corporis atque natatu aemulantur, ut nisi pedum numerus, & segmenta corporis praesertim obstarent, lubens istorum vestigia sequerer. Sed cum Oniscis potius omnium partium numero, proportione, situ & structura conveniunt haec insecta, imo per intermedias quoque istorum species cohaerent, ut genere distingui omnino non possint, mirumque sit LINNAEUM hanc affinitatem neglexisse.

Oniscorum squilliformium e phalange quatuor species mihi cognitae sunt; quarum, (missa notissima illa, *Pulicis* nomine inter Cancros recensita LINNAEO (*Syst. Ed. XII. sp. 81.*) & optime delineata a ROESELIO (*insector Vol. IV. tab. 62.*) FRISCHIOQUE (*inf. part. VII. tab. 19.*) quos promiscue citarunt auctores,) tres hic describam, *novam unam*, Sibiriae peculiarem, & *duas* ab auctoribus non rite distinctas. Posteriores jam in *Miscellaneis Zoologicis* illustravi; prior autem nullibi descripta aut delineata prostat.

Praeterea *Oniscorum* species praesertim *marinas* describo. *Terrestres*, quorum in exoticis regionibus quaedam dantur species incognitae, & *aquatilem* nostratam, cujus historia necdum rite illustrata est, in aliud tempus mihi met reservo.

ONISCUS

CANCELUS.

Pulcherrimum hocce Insectum extra Sibiriam nullibi observatur, a nemine saltem repertum fuit. Abundat autem in Lena, fluvio ulterioris Sibiriae, & omnibus quae in illum colliguntur fluentis, praecipue Angara & Lacu Baikal e quo profluit Angara. Quamprimum ibi glacies solvitur, tanta copia apparet, ut e praecipuis alimentis sit Truttaceorum piscium & avium aquaticarum, quae tunc ex hybernis undique adventant solatium insigne. Truttae ibi vulgares & Salmonatae plerumque ventriculum hujusmodi Oniscis refertum exhibent primo vere. Quam quidem rapacitatem iidem Onisci ulciscuntur, hos pisces vexando, eorumque branchiis adhaerescendo.

Praeterea etiam ab hominibus tuti non sunt Onisci nostri; ab accolis enim colliguntur & cocti in deliciis habentur, magnitudine pariter & adspectu grati. Colorem etiam cocti, ad instar Cancrorum, miniaceum acquirunt, cum vivi olivaceo - cinerascens & in umbra siccati albidum praebeant. Et hanc quidem colorum mutationem Onisci squilliformes omnes cum Cancris communem habent.

Apparent in Sibiriae, ut dixi, aquis, quamprimum hyems solvitur, vernisque mensibus, usque in Junium abundant Onisci nostri; Tunc autem sensim minuuntur & disparent tandem, observante *Optimo* STELLERO, in cujus schedis de hac specie (quam „Squillam fluviatilem seu Phryganeum fluvii Angarae“ appellavit), quaedam memoriae prodita inveni. Didici inde, quod ex habitu insecti facile conclusissem, illud eadem ratione, ac Onisci
squil-

squlliformes nostrates caudam retro agendo circumnatare, & in fundo aquae aut in ripa cauda inflexa obrepere. Scribit etiam STELLERUS, individua dari quaedam mucronibus dorsalibus destituta, quae alterius sexus esse putat, nisi diversae potius speciei fuerint.

Exemplum hujus insecti, quod mihi ad iconem & descriptionem servit, debetur *diligentissimo observatori*, E. LAXMAN, ad metallifodinas ulterioris Sibiriae, praesertim kolywanenses *Verbi divini Ministro*, & *Academiae Petropolitanae conjuncto*; is enim nuper pulchram Insectorum regionis, in qua vivit, collectionem ad Academiam misit, quorum e numero Oniscus quoque Cancellus fuit, quem *Cancrum baikalensem* appellavit *Vir-acutissimus*.

D E S C R I P T I O O N I S C I C A N C E L L I .

Tab. III. Fig. 18.

Magnitudo media inter Cancrum Crangonem & Oniscum Pulicem, cum quo affinitas hujus summa, & proportiones similes.

Caput laeve, bucca utrinque unispinosa, *Oculi* parvi, in vivo nigricantes, reniformes, ad basin antennarum majorum. *Antennae* approximatae *maiores*, praeter filum terminale, setaceum, (22 articulorum) triarticulatae, articulis cylindricis, infimo crassiore. *Antennae* inferiores, breviores, inter duo tubercula convexa, approximatae, incurvae, praeter setam 10 articulatam terminalem, itidem triarticulatae, articulis 2 longioribus cylindricis, basilari brevissimo, cui *stylus* brevis, obtusus subter adstat. Inter Antennas *mucro* compressus, minutus. *Os* palpis, *brachiolisque* duobus uncinatis.

Corpus compressum. *Segmenta* septem, in dorso subcarinata, inaequalia, lateribus utrinque *spina* conica muricata, & aucta *lamella* seu *foliolo* discreto, descendente, rotundato. *Spinae*

quinto segmento majores & altius positae; *lamella* laterum quarto segmento lata, magna; tribus posterioribus breves, anterioribus angustiores.

Caudae segmenta sex; duo priora corporis segmentis limilia, sed foliola laterali indiscreto, & in primo minori; *tertium* spina laterali destitutum; *tria* reliqua gradu minora, stylifera, cum priora sint pedunculifera.

Pedes octo priores intra segmentorum foliola lateralia corpori inarticulati, antrorsum versi; duo prima paria chelifera, *chelis* a sinistro latere majoribus, ventricosis, infero margine subtiliter denticulatis. *Pedes postici*, sensim longiores, retroversi, ipsisque segmentorum ad latera foliaceorum marginibus adarticulati; *Femora* horum foliacea, oblonga, media stria, ceu nervo notata. *Pedes gressorii* omnes apice uniunguiculati.

Pedunculi subcaudales fetacei, trium parium. *Styli* caudae terminales trium parium, bifurci, compositi articulo basilari subcarinato, & mucrone gemino acuto, quorum interior minor. *Articulus basilaris* in *primo* stylorum pari longissimus, arcuatus; in *ultimo* brevissimus, sub *squama* bidentata terminali caudae fere latens.

Totum insectum sparsum *punctis* exiguis impressis, quorum pauciores in medio segmentorum, apice caudae, pedibusque. *Color* vivis fusco-virescens, obsoletior, punctis in dorso nigris, singulo segmento singulis. Longitudo; sine antennis 1". 8^{'''}. antennarum 7^{1/2}'''. inferiorum 6^{1/4}'''. *Pondus* (observante STELLERO) recentium 25 granorum.

O N I S C U S

L O C U S T A .

Hanc speciem, quae *Pulex marinus* BELLONII, MOUFFE-
 TI & GESNERI, RAJO (*hist. inf. p. 43.*) audit, cum
 vulgari in Europae aquis dulcibus *Onisco Pulice* inter
 Cancros recensuit LINNAEUS, & in novissima *Systematis* editio-
 ne (*XII. p. 1055.*) ex numero pedum forsitan male observato,
 sine partium nempe comparatione instituta, distinxit a Pulice.
 Magis etiam in disponendis synonymis auctorum hallucinatus est;
 ad *O. Locustam* enim citavit in *Editione X. Systematis* egregiam
 ROESELII iconem, quae aequae ac FRISCHIANA (*inf. Vol. VII. tab. 18.*)
 ad Pulicem fluviatilem pertinet. Imo in *Editione XII.*
 eandem ROESELII tabulam ad Locustam pariter & Pulicem ex-
 citat, ut nescias, quam tandem velit speciem LINNAEUS; FRI-
 SCHII autem figuram prorsus omisit, quae tamen, aequae ac
 SULZERI in *char. insect. tab. 23. fig. 152.* propolita, certissime
 ad Pulicem fluviatilem referenda fuisset. De KLEINII pessimis
 iconibus, & claudicante descriptione (*dub. circa Linnaei class. quadr. & amphib. p. 36. tab. fig. δεζ.*) ipse quidem, quo referenda sit,
 haesito; Quum tamen in mari balthico *Pulicem fluviatilem* tan-
 tum, nec *Locustam* abundare observaverim, KLEINIUM quo-
 que Pulicem voluisse credo. Et quas in *Histor. pisc. Missu V. p. 9. tab. 4.*
 (non 6. ut LINNAEUS citat) A. B. C. adjecit idem, etiam certius,
 indicio pedum cheliferorum, ad Pulicem in litto-
 ribus balthicis vulgatissimum pertinent. Nulla ergo synonyma
 ad *Locustam* recte citavit LINNAEUS; nisi forte ipse *ma-
 rinam* Pulicis varietatem, a *fluviatili* distinctam putavit,
 quod

quod tamen ex adjectis ejus adumbrationibus omnino non liquet; si accuratam concedas esse Linnaei descriptionem, cum potius *Locustae* nomine videatur speciem mihi plane ignotam, & indictam antea, expressisse. Haec itaque ipsi *Flustrissimo Viro* in nova aliqua *Systematis* Editione diluenda relinquo.

Praeter RAJUM itaque, qui (*hist. inf. p. 44.*) Pulicem fluviatilem, a marino distinguit, & forte DODONAEUM (*pemptad. p. 476. icon.*) neminem ad Locustam citari posse arbitror; quam enim SCOPOLI (*Entom. carniol. p. 411.*) Locustae dedit descriptionem, sequenti potius speciei nostrae, *Onisco* nempe *Gammarello* convenit. Ex descriptionibus meis, & iconibus adjectis, iisdem quas *Miscellaneis Zoologicis* inferueram, cum accuratissima icone, quam de *Onisco Pulice* fluviatili dedit ROESLIUS *l. c.* differentias specificas hujus ab *O. Locusta* & *Gammarello*, horumque inter se extra dubium positas esse crediderim.

Oniscum Locustam nullibi observare datum fuit, nisi in Belgii littoribus, rariusque in Rheno prope Leydam & fossis Belgii mediterraneis. In littoribus a primo vere abundat ubique, & recedente aestu per arenam reptitans vel saltabundus latebras quaerit; sub omni quisquiliarum genere, quas mare dereliquit, copiosissimus.

D E S C R I P T I O *O N I S C I L O C U S . T A E .*

Tab. IV. Fig. 7.

Pulice paulo *major* est, capite crassior & *habitu* minus eleganti. *Corpus* etiam minus compressum, quam in Pulicē.

Oculi majusculi, albi. *Antennae exteriores* corpore saepe vix breviores, praeter filum setaceum (30 circiter articulorum) hispidulum, biarticulatae; *intermediae* brevissimae, praeter filum subtriarticulatae. *Pedunculi* duo torosi, crassiusculi ad os.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Corporis segmenta septem; *cauda* segmentorum sex, terminata *stylis* articulatis bifurcis utrinque binis, binisque inter hos minutis, simplicibus

Pedes septem parium (non octo, ut in *Miscellaneis* fugitivo calamo scripseram); *priores* antrorsum versi, sex postici retrorsum. *Par primum* crassius reliquis; *secundarii* pedes exiles, velut atrophica absumti, mutici; *proximi* quatuor primis paulo minores; posteriorum *antepenultimi* brevissimi. Ad singulos pedes, exceptis primis, *appendicula* secundariis pedibus subulata, reliquis omnibus oblonga. *Pedunculi* sub cauda setacei, ut in Pulice.

Color albidus, linea dorsali subfusca. In spiritu vini etiam manet albidus, vel cinerascit. *Magnitudinem* icon exprimit.

ONISCUS

GAMMARELLUS.

Huic, moribus & natura praecedentibus & O. Pulici simillimae, speciem, ut jam dictum est, convenire videtur descriptio, quam de *Cancro Locusta* dedit SCOPOLL (*entom. carn. p. 411. n. 1136.*) Observavi illam in Belgicae foederatae littoribus, rariorem Locusta & Pulice. *Celeberr.* GRONOVIUS Leydae in horto suo eandem sub asseribus humi prostratis quotannis Februario mense observat, Onisco Armadillo terrestri mixtam, in loco ab aqua omni remoto; sed hortus ad canalē qui Leyda Hagam ducit positus est. Credo hanc esse speciem, quam idem Vir amicissimus in *Zoophylacii sui Fasc. II. p. 232. num. 990.* recenset nomine: Squillae cauda subulata, bifida, pede utrinque antico chelifero; tribusque utrinque ultimis natatoriis. Namque praecipuus character, quo *Gammarellus* a *Pulice* differt,

H

in

in numero chelarum consistit, quas Pulex quaternas habet, Gammarellus tantum binas, non quidem in primis pedibus, sed in secundariis. Pace vero optimi Amici monendum est, citata ab Illo synonyma omnia ad Pulicem pertinere, solo forte *Basteriano* excepto, cujus nunc libelli ad manus non sunt.

D E S C R I P T I O
O N I S C I G A M M A R E L L I .

Tab. IV. Fig. 8.

Magnitudo Onisci Pulicis. Forma quasi media inter Pulicem & O. Locustam. Priore scil. brevior, posteriore gracilior est; capitis tamen parvitate Pulici similior.

Antennae exteriores majores, quam in utrolibet; *secundus* harum *articulus* praesertim notabilis, majusculus, linearis, quadrangularis, superiore latere scaber. *Antennulae* intermediae minimae, ut in O. Locusta; quum contra in O. Pulice exteriores ferme aequent.

Pedes septem parium; *primi* paris parvuli, exiles; *secundarii* chela magna, ventricosa, adactyla terminati; quum in O. Pulice quatuor priores sint cheliferi, & subaequales. *Pedes quarti* paris (non quinti, ut habent *Miscellanea*) omnium brevissimi, & cum sensim longioribus sex posticis retrorsum versi; vel saltem ambigui quarti; postici vero, ut in affinibus, plane reclinati. Et hi quoque *femoribus* planis, foliaceis, ovatis singulares, qualia in O. *Cancello* supra observavimus. *Styli* caudae bifurci duorum parium, & *mucro* duplex terminales, pedunculique subcaudales, setacei, ut in affinibus.

In spiritu vini albet haec species, viva subcinerascens; at siccata rubescit, ut coctae *Crangones*. *Magnitudinem* exprimit icon.

VOLUTATOR.

Haec quoque Species, quae *Oniscos squilliformes* cum *Aseiliformibus* quali connectit, in *Miscellaneis Zoologicis* jam fuit proposita, ubi etiam perversam descriptionis *Onisci Locustae (crassicipitis)* in litteris Cel. GRONOVIO a me communicatae citationem correxi.

GRONOVIVS hanc speciem in fossis stagnantibus prope Leydam legit. Vere autem marina est. Videntur scilicet, errore quodam, marinae Oniscorum species, ut Medusae a SCHWENKIO (apud BASTERUM) observatae, in aquis dulcibus exiguae Chersonesi Belgicae, quae tota aquatilis a mari undique circumfluitur, interdum generari. Ego Oniscum huncce observavi olim in fossis maritimis falsis, prope Harvicum Essexiae. In aquae superficie natans miro motu quali volutatur, capite praevio, magnis suis antennis deorsum & retrorsum aquam impellens. Hinc *volutator*, *gyrator* vel *rotator* apte appellabitur.

Distincte satis Oniscum nostrum indigitat RAJUS (*hist. inf.* p. 43.) Pulicis marini cornuti nomine. Vix etiam dubium est Oniscum bicaudatum LINNAEI (*Faun. su. ed. II. n. 2062. Syst. Ed. XII. p. 1060 sp. 8.*) hunc ipsum nostrum esse, ubi LINNAEUS, e siccato forsitan specimine, antennas exteriores pro caudis nominavit. *Amiciss.* GRONOVIVS omnium novissime, ante edita *Miscellanea mea*, hanc speciem descripsit & Astacum vocavit, *Zoophylacii Fasc. II. p. 232. num. 929.* ubi quoque iconem a me communicatam, in *tab. 17. fig. 2.* adjecit. Ex GRONOVIO iterum adoptavit speciem nostram LINNAEUS & vocavit *Carcinum grossipedem* (*Syst. nat. XII. p. 1055. sp. 80.*)

D E S C R I P T I O O N I S C I V O L U T A T O R I S.

Tab. IV. Fig. 9.

Corpus exile, sine antennis, femuncia minus, lineare, depressum, supra convexiusculum, constans *segmentis* septem, quorum posteriora sensim majora, excepto septimo denuo brevior.

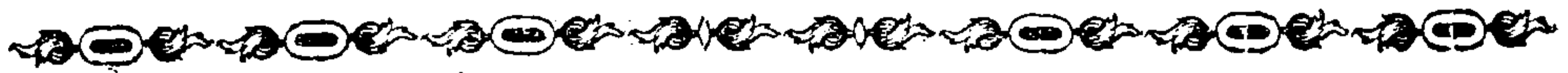
Cauda subinflexa, adtenuata, segmentorum sex, quorum duo priora aequalia, tertium longiusculum: & haec tria subtus pedunculifera. *Tria* reliqua decrefcentia, utrinque alata *stylis* singulis, priora bifurcis, ultimum utrinque simplici. Hi styli fastigiati ultimi articuli extremum aequant.

Caput corpore paulo latius. *Antennae exteriores* maximae, dupla fere longitudine corporis. Harum articulus *primus* brevissimus, *secundus* vix longior, sed ambo ipso corpore crassiores; *tertius* longus crassusque, teretiufculo - turgidulus, supra fascia longitud. fusca, pallido-marginata & in qua puncta obliqua pallida disposita sunt. *Quartus* articulus gracilior, linearis, supra fuscescens; *ultimus* subulatus, calcar *Alaudae* referens.

Antennulae interjectae majoribus corpore dimidio breviores, adtenuatae, compositae articulis tribus, subtestaceis, quorum ultimus elongatur in filum articulorum priorum longitudine, albidum, tenerrimum.

Pedes septem parium: *priores* octo paralleli, antrorsum versi, & ex his primi minores, secundi paris crassiusculi; *posterior* sex retrorsum versi & patentes, gradatim longiores, dextrique multo longiores sinistris; quod etiam in *Squilliformibus*, leviori gradu in alterutro latere.

Color supra subgryseus, fusco-nebulosus, subtus pedesque albidus; foliola subcaudalia nigricant. *Longitudo* corporis 3^{'''}. paris. caudae paulo supra 2^{'''}. antennarum 6^{'''}.

ONISCUS
HECTICUS.

Hunc Oniscum insequenti eximie affinem, & a nemi-
ne descriptum, habeo ex Oceano Atlantico adlatum.
Ob gracilem habitum & aptioris nominis penuriam, *he-*
cticum cognominavi. Anne huc, tanquam imperfectum speci-
men, citandus sit Oniscus linearis GRONOVII *Zooph. p. 233. n.*
996. alii videant.

DESCRIP T IO
ONISCI HECTICI.

Tab. IV. Fig. 10. A. B. C. D.

Corpus duriusculum, sesquipollicari longius, lineare, vix versus
caput angustatum, depressum, dorso subangulato, ventre pla-
niusculo, marginibus lateralibus argutis, integerrimis.

Caput majusculum, subbicornes s. lunatum, angulis nempe
ad antennas majores directis. *Oculi* marginales, nucleo atris.

Os labio exiguo, *maxillis* dentatis tantummodo binis, *pe-*
dunculis exilissimis, hirsutis, & labii posterioris loco *foliulis* binis
bidartitis.

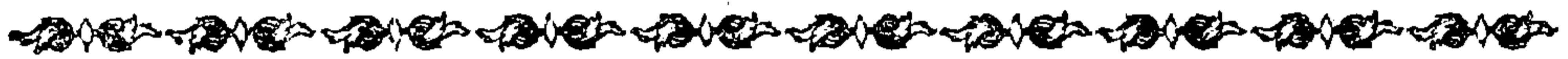

ris latitudinem aequantia; tertium medio scaphae terminali coadunatum. *Scapha* oblonga, planiuscula, versus basin convexior, extremo lunatim excisa, adeoque bicuspidata. *Valvae* subtus scapha breviores & angustiores, maxime antrorsum angustatae, superficiei scaphae longitudinaliter adnatae, solaque *portione* terminali, distincta, liberae (*fig. D.*)

Pedunculi intra valvulas, *subcaudales* quinque parium, bifoliati. *Foliola* lineari-oblonga, retriora sensim majora; interiora in omnibus pedunculis longiora magisque linearia. *Styli* duo ante anum lineares.

Pedes parvi, exiles, subaequales, priori tamen paulo breviores, pauloque longiores postremi. Omnium articulus femoralis longiusculus, reliqui moniliformes, extremus, maxime in prioribus turgidulus, & ungue plicatili subcheliformis (*fig. C.*)

Color cinereus. Longitudo corporis 1". 8^{'''}. antennarum 1". latitudo corporis 3^{'''}.

ONISCUS UNGUULATUS.

Exempla e quibus describo speciem Indiae oceanus genuit. Quadrat autem in Oniscum hunc nostrum definitio *O. linearis* LINNAEI (*Amoen. acad. vol. VI. p. 415. n. 100. Syst. nat. ed. XII. p. 1060. sp. 9.*), unde ad Americam quoque dari apparet; suum enim Surinamensem appellat LINNAEUS.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

falculam terminalem repostilem. Tarli articulus primus in posticis pedibus extus insigni mucrone terminatus, tibia brevior; in anterioribus deficit sensim mucro tibialis, & in primo pari etiam tarsicus.

Color fusco - cinereus. Longitudo corporis 1^{''}. 9^{'''}. antenarum 5^{2'''}.

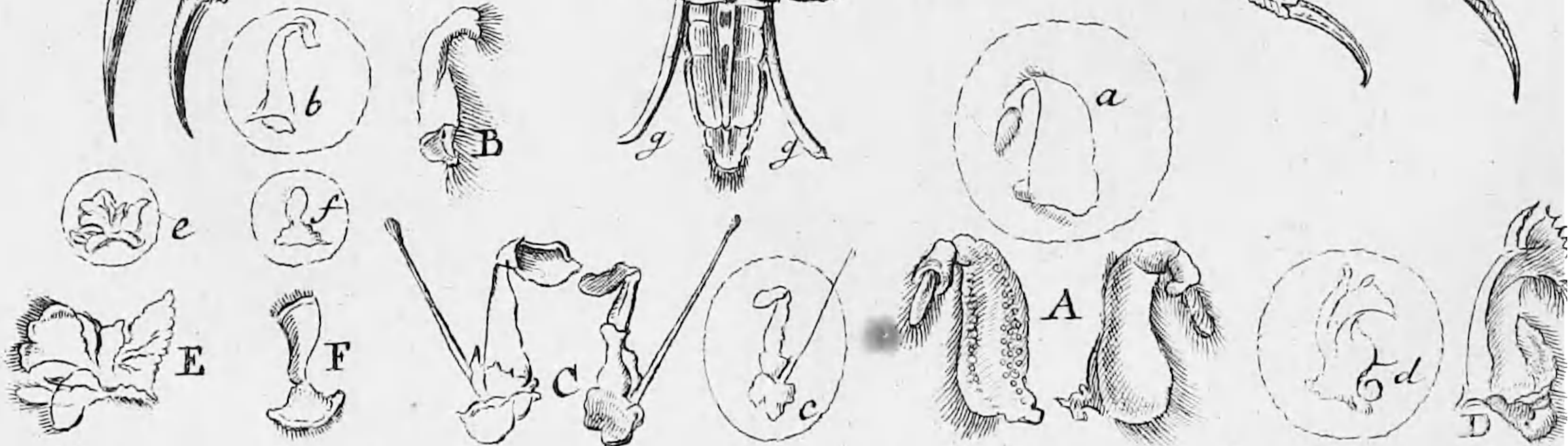
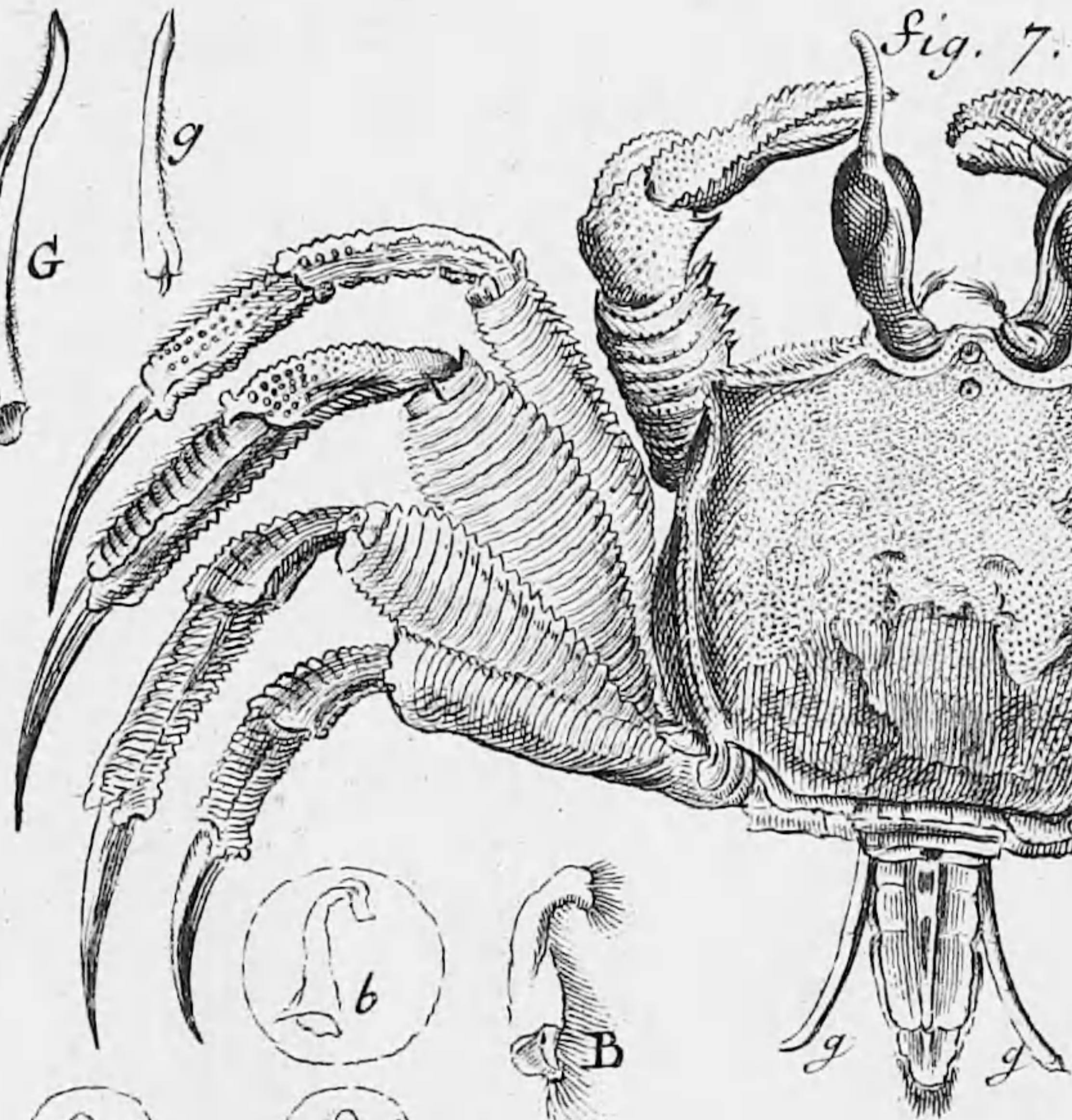
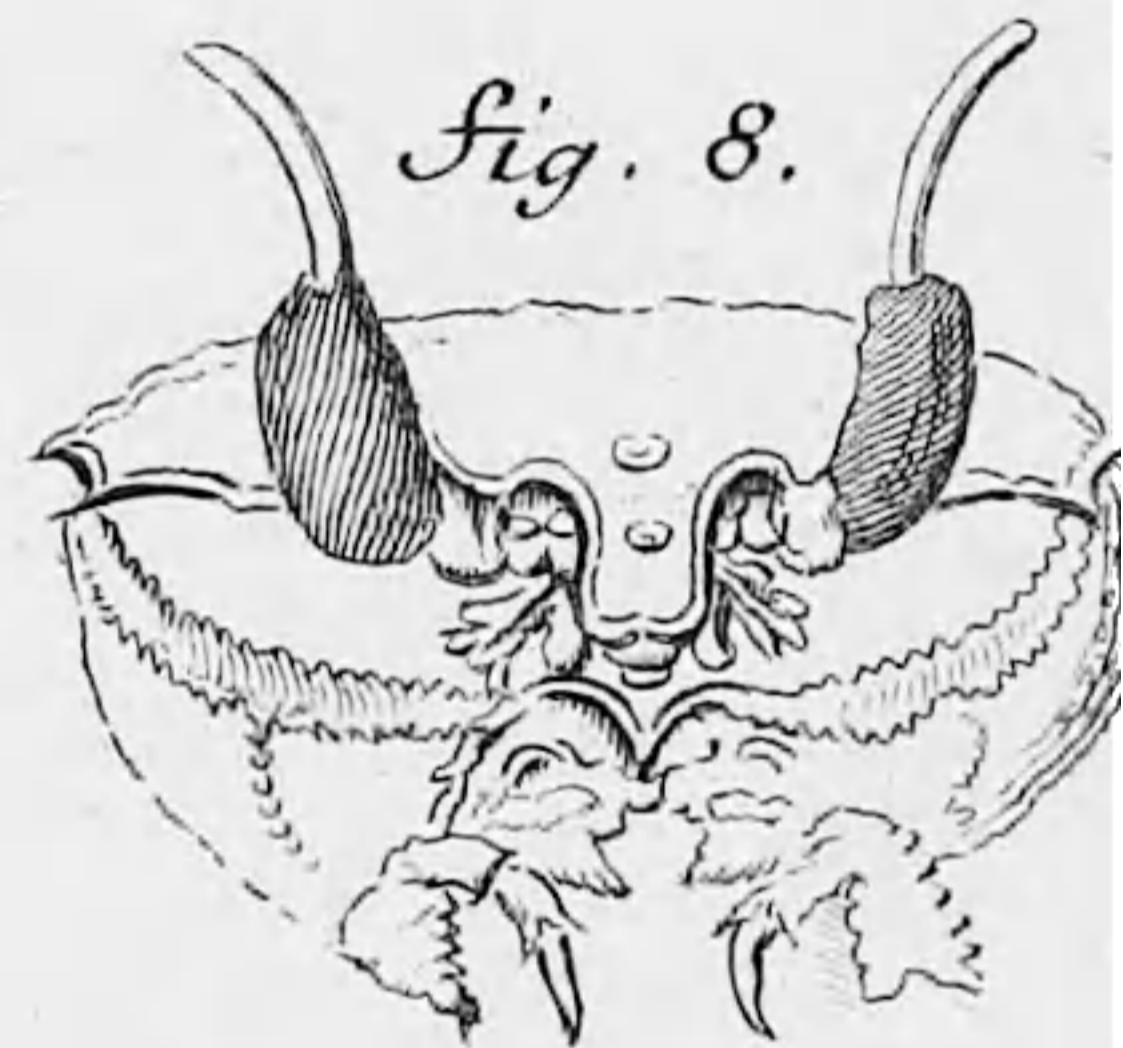
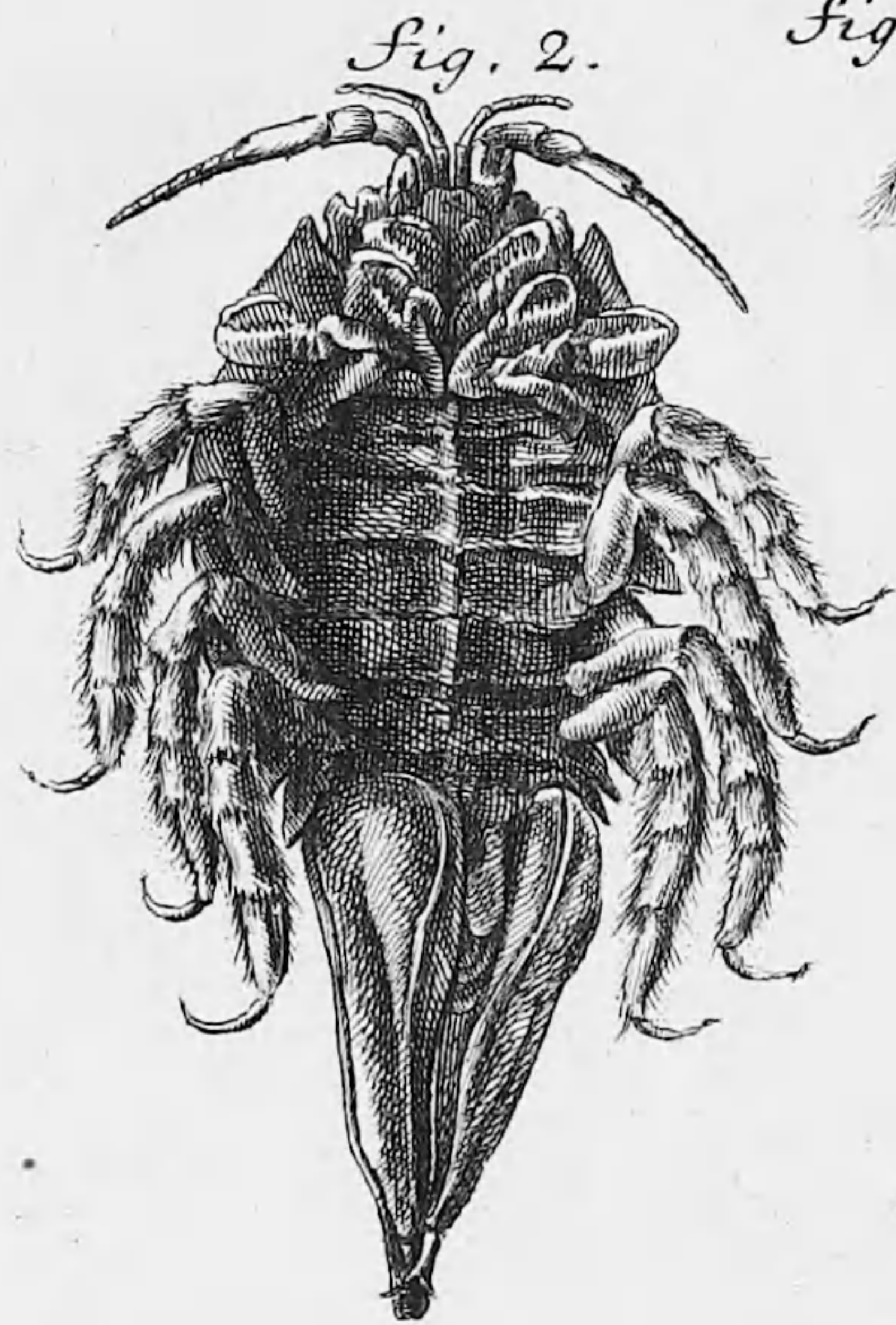
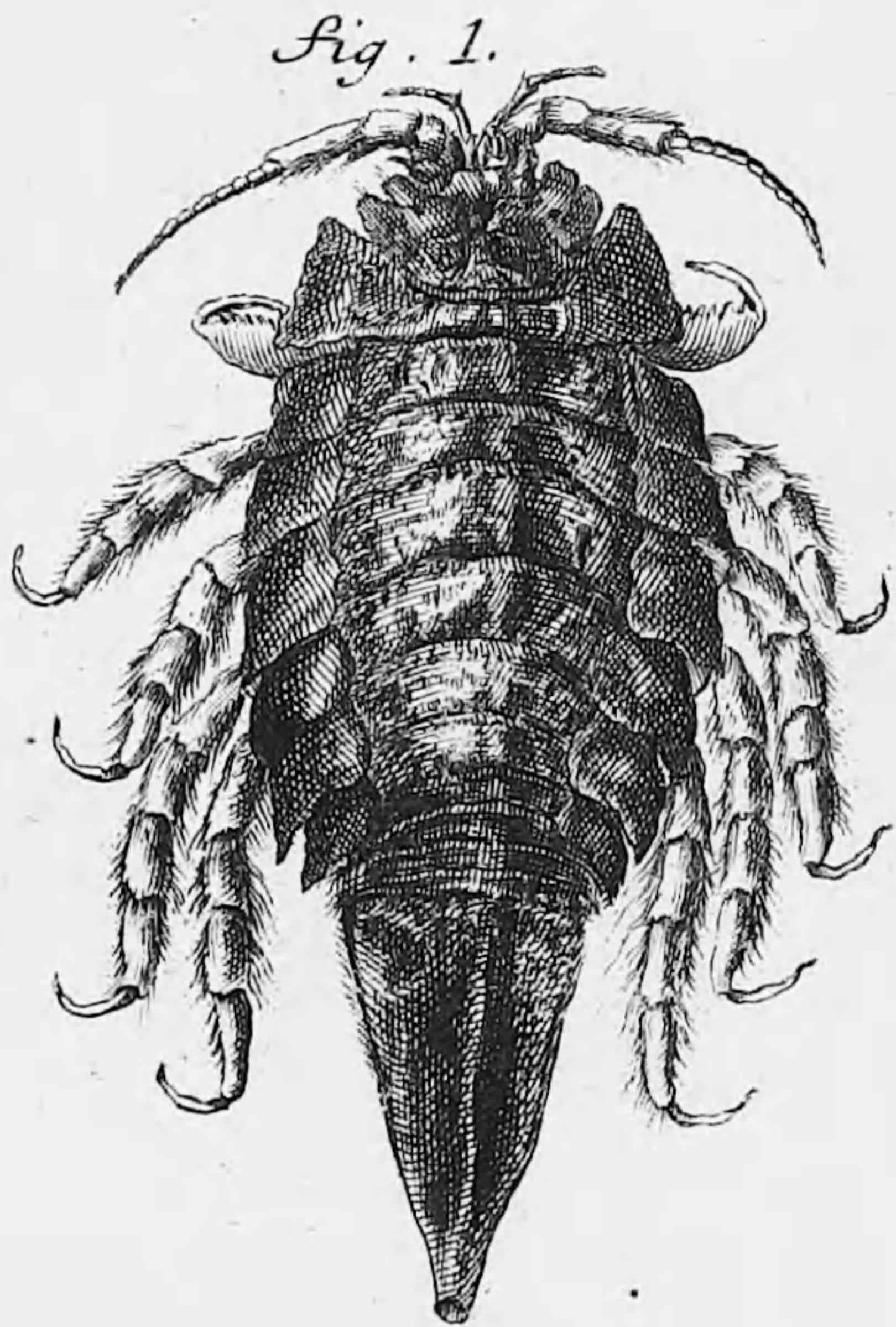

O N I S C U S E N T O M O N.

Oniscorum, quotquot noti sunt, omnium facile maxima haecce species, a variis auctoribus, quos apud LINNAEUM (*Syst. nat. XII. p. 1060. sp. 5.*) citatos vide, descripta & delineata existat, & quidem melius a KLEINIO (*dub. circa Lin. class. p. 38. tab. fig. 1. 2 3.*) quam a reliquis. In Mari Europaeo omni observata fuit, & in Balthico praesertim abundare videtur, ita ut KLEINIUS quoque tradat, piscatoribus Gedanensibus damnificam esse, hamorum fila rodendo, & *Schachtwurm* ab illis germanice appellari. LINNAEUS autem prodidit (*Faun. su. Ed. II. n. 2055.*) eam inter Harengos frequentem esse; Suecis *Syrmask*, Ostrobothniensibus *Grundskorfwa* appellari addens. Habui eandem speciem ex Oceano Indico, & STELLERUS in Kamtschatcae littore, prope Awatscha f. Portum DD. Petri & Pauli, eandem (1741.) observavit, recensuitque in *Adversariis*, nomine „Squillae magnae, testudinatae, magna caudae vagina conico - acuminata, integra:“

DESCRIP TIO
O N I S C I E N T O M I.

Tab. V. Fig. 1-6.

Corpus bipollicari majus, ovatum, ad caudam acuminatum, durum.

Capitis galea lunata, antice cava, extremitatibus lateralibus incisura profunda bilobis. *Oculi* obsoletissime convexi, centro atrii, ad incisuras galeae utrinque politi (fig. 1.).

Antennae quatuor, *medice* parvulae, praeter balin triarticulatae, articulis 2 extimis longioribus, linearibus. *Antennae majores* e bali crassa triarticulatae, articulis extrorsum barbatis, 2 ulterioribus interius in aciem compressis. *Filum* terminale fetaceum 12 articulorum, e quibus secundus brevior, ultimus fetaceus.

Os labio antice crasso, rotundato, ad cuius balin faux hiat. (fig. 2.) *Maxillae* primariae apice corneae, testaceae, tridentatae, *secundariae* lamellaceae, interius stylo fetaceo notatae, apice denticulis aliquot fetaceis pectinatae. Praeterea *pedunculus* exiguus, apice subtrifoliatus (fig. 6.) & ciliatus supra harum balin; & extimo *lamina* interiore margine crassior & submucronata, ceterum bipartita, lobis ciliatis, exteriori rotundato, interiore oblongo.

Scutum corporis septem-loricatum; Loricarum utrinque portio lateralis sulco seu futura discreta, nec tamen mobilis, in primo segmento subquadrata, reliquis triangularis, acutissima; unde margines scuti ferrati (fig. 1.). *Abdomen* glabrum, vix scuto mollius (fig. 2.).

Cauda quadriloricata: loricis 3 prioribus utrinque angulo productis, imoricatis; quarta mutica, angustissima, scaphae subcoalita.

Scapha terminalis pyramidata, a dorso obtuse carinata, apice subacuminato, obtuso, subtus canaliculato, leviter sursum

sum reflexo & effuso seu obsolete emarginato (*fig. 1.*). *Valvae* subtus lanceolatae, anteriore extremitate rotundatae, latiores, apice acuminato, mobili terminatae, caudae ultra $\frac{2}{3}$ longitudinaliter adnatae (*fig. 2.*).

Pedunculi subcaudales 5 parium, breves, lati, bifoliati. Priorum foliola ovato-oblonga (*fig. 3. 4.*); posteriorum sensim (*fig. 5.*) teneriora, longioraque, lanceolata. Pedunculi secundi paris praeterea (*fig. 3.*) interius instructi *stylo* rigido, lineari, longitudine fere caudae, in fulco inter foliola vacuo reposito. *Styli* duo breves, conico-subulati, triquetri, ante anum in primo caudae segmento.

Pedes antici sex cheliferi; *chelae* depressae, margine utroque villosae, *falcula* subulata, apice nigra prehendentes. *Postici* 4 parium reflexi, retrorsum sensim majores, depressi, *tarsis* triarticulatis, planis, subimbricatis, interiore margine villoso-fimbriatis, extus ferratis spinulis setacèis, in extimo subcheliformi insignioribus. *Falculae* omnium, ut in primoribus.

Color fordide albus, in dorso asellinus seu cinerascens, areola lingulae loricae dorsali utrinque obliqua albo guttata. Longitudo insecti 2^{''}. 7^{'''}. Scaphae 11^{'''}.

ONISCUS BALTHICUS.

O*niscum balthicum* praeterita aestate (1767.) ad Holsatiae littora copiosissime inter Squillam Crangonem, & Oniscum Pulicem habitantem observavi, & priusquam cum sequentis speciei exemplis in Anglia olim lectis contulissem, pro eadem specie habui, quae tamen non est, partium quippe non solum

solum constitutione, sed totius etiam corporis forma diversus, quanquam scapha caudali similis. In Fucis littoralibus, maxime *vesiculoso*, affixi pedibus haerere solent Onisci balthici; fugunt etiam & vexant pilces, praesertim Gadis infesti. Per aquam Onisci aquatici more natant, vel potius currunt in mediis undis. Tacti contorquentur & volutantur. Ad Travae ostium copiosior erat haec Onisci species, quam Squilla Crangon, & retibus quoque piscatorum nocere dicitur. Mira est *colorum* varietas qua ludit. Vulgatissimus color est corneolus, subpellucidus; is autem nunc cinerascens, nunc albicantior, quibusdam virescens, imo pellucide viridis; rarissime rubicundus aut prorsus fuscus. Pellucidiores praeterea & virescentes vel *lata fascia* cinerascente, dorsum occupante & ad utrumque marginem nigricante, vel *gemina fascia* parallela, magis minusve saturata, singula utroque margine nigricante, a capite ad scaphae marginem picti observantur. Unicum inveni specimen histrionico plane modo variegatum; virescens, capite, & scaphae apice, fascia lata caudam ambiente, & alia circa medium corpus, in dorso deficiente, obsolete atris. — Videtur hanc meam speciem delineasse KLEINIUS (*dub. circ. Lin. cl. tab. fig. 4. p. 39. n. 4.*) aucta quidem magnitudine, sed satis accurate expressam. Tradit is a Gedanensibus hunc Oniscum communi cum Entomo pyramidato nomine *Schachtwurm* appellari. Forte hunc quoque voluit SCOPOLI (*entomol. carn. p. 413. sp. 1141.*), ubi *Oniscum tridentem* vocavit.

D E S C R I P T I O

O N I S C I B A L T H I C I .

Tab. IV. Fig. 6. A. B. C. D.

Corpus duriusculum, pollicari minus. - *Forma* oblonga fere. Onisci unguulati. *Oculi* in vivo lactei coloris, puncto fusco.

Caput ut in eodem. *Antennae* paulo longiores, seta terminali 12 articularum. *Intermediae* minimae, extremitate lineari, subtus pilosa.

Pedes plane, ut in *O. unguolato*; posteriores etiam tarsis subtus, sed subtilissime, ferratis.

Loricae corporis angulis posticis rotundioribus, quam in illo.

Caudae loricae 2 lineares, distinctae; tertia tantum ad marginem indicata.

Scapha oblonga, convexo-subcarinata, apice truncata & subtridentata, medio mucrone productione latiusculo, lateralibus obsoletis. *Valvae* subtus oblongo-lineares, antrorsum paulo angustiores, scaphae subtus in superficie adnata, portione terminali libera. *Pedunculi* subcaudales quinque parium, bifoliati, praeter postremos.

Color, ut supra exposui, varius. Varietatem fascia gemina *fig. 6. A*, alteram fascia lata simplici *fig. B*, unicolorem *fig. C*; & histrionicam *fig. D*. exprimit. *Longitudo* insecti 9^{'''}. *Masculi* minores.

O N I S C U S

L I N E A R I S.

Oniscum physodem LINNAEI hunc ipsum primum credidi; convenit enim, per vesiculas subcaudales, cum ista specie. Sed reliqua differunt. Vel hunc vel praecedentem describit WILLUGHBEJUS apud RAJUM (*hist. inf. p. 42.*) Afelli marini Cornubiensis titulo. Verosimilius tamen est, hunc ultimum *loc. cit.* indicari, circa Angliam enim ubique vulgaris

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

G L O B A T O R .

Hunc quoque descripsi in *Miscellaneis Zoologicis*, atque ut jam monui, una cum praecedente inveni, circa Angliam copiosissimum, ubi & a WILLUGHBEJO (apud RAI. *hist. inf.* p. 43.) observatus, & Asellus marinus vulgari brevior & latior appellatus fuit. Valde affinis est forma, partiumque conformatione *Onisco Asilo* LINNAEI, unde synonyma hujus facile ad *O. Globatorem* incaute referri possunt. Magnitudine hic autem insigniter differt, nunquam *Onisco Armadillo* major mihi visus. Conglobatur etiam, ut terrestris haec species, in pilulam, membris omnibus intra conduplicatum scutum absconditis. Pisciculis, Zoophytis & Fucis marinis adhaerescit & lentissime obreptat. (*fig.*)

DESCRIPTION ONISCI GLOBATORIS.

Tab. IV. Fig. 18-18.*

Magnitudine fere *O. Armadilli*. *Corpus* ovatius quam iltius; anteriore extremitate scil. acutius.

Caput latum, retusum, antice tenuissime marginatum; *Oculi* laterales globosi, nucleo nigro. *Antennae* sub galeae margine repositiles, *superiores* paulo minores, articulo basilari crasso, secundo longo, tenui, filo setaceo 4 articulato; *inferiores* latitudinem capitis excedentes, articulis 3 imis crassiusculis, fili terminalis,

lis, subserrati, novenis. Os dentibus lateralibus obtusis, labio superiore plano, mento tentaculis binis extremitate foliaceis.

Corporis convexi loricae octo, imbricatae, maxime angulis marginalibus; penultima hic angulus rotundatus.

Caudae segmenta 3, margine deficientia; horum 2 posteriora angustissima. *Scapha* caudae semiovata planiuscula, utrinque adstante *foliolo* gemino lanceolato. *Foliola* subcaudalia sex parium; priora fimbriata.

Abdomen nudum. Styli duo exigui obtusi ante anum.

Pedes utrinque septem; octo priores antrorsati; reliqui reclinati; adunci omnes; priores breviores, paucioribus articulis, posteriores sensim longiores.

Color scuti cinereo-fuscus, obsoletior, quam in O. Armadillo; subtus pallidus. *Magnitudinem* solitam icones exprimunt.

O N I S C U S *A S I L U S.*

Haec piscium praesertim molliorum pestis omnia facile Maria infestat. Ex utriusque enim Indiae Oceano, e Mari Mediterraneo & Septentrionali adlata habeo specimina variae pro aetate magnitudinis, qua saepe maximos sui generis vincit. Est hoc Insectum, quod antiquioribus Zoologis, RONDELETIO, GESNERO, BELLONIO, RAJO, Pediculus marinus

D E S C R I P T I O
O N I S C I A S I L I.

Tab. IV. Fig. 12-12*.

Magnitudo saepe extimi articuli digiti vel ultra. *Forma* fere praecedentis, unde similiter etiam convolvere corpus credo.

Insectum scuto durum, praeterque caudam testudinato-ovatum. *Caput* semirotondum, galeae antico margine crassiusculo, integro. *Oculi* in postico galeae angulo.

Antennae minutae, setaceo-planae, ad latera repositiles, aequales, utrinque binae; anteriores basi paulo crassiores, pauloque breviores.

Os labio antico insigniore, postico e lamellis binis uncinulatis.

Corpus convexum, loricis quatuor prioribus anteriorum subarcuatis (prima latiore), 5 & 6 transversis, 7 angulis postice acutis retrorsum lunata; omnes apophysi laterali triquetra, tribus posticis in mucronem longiorem, acutissimum producta auctae.

Cauda corpore angustior (*masculis* elongata fig...), loricis lunulatis, linearibus 5° quarum prima utrinque itidem aculeo utrinque subulato, proxima apophysi exilissima lineari, auctae sunt.

sunt. *Scapha* l. squama terminalis planiuscula, transversim circiter semiovalis; adstante utrinque pedunculo plano, introrsum extremitate acute alato, & diphyllus, foliolo altero tenui, altero exteriori crassiusculo, nigro.

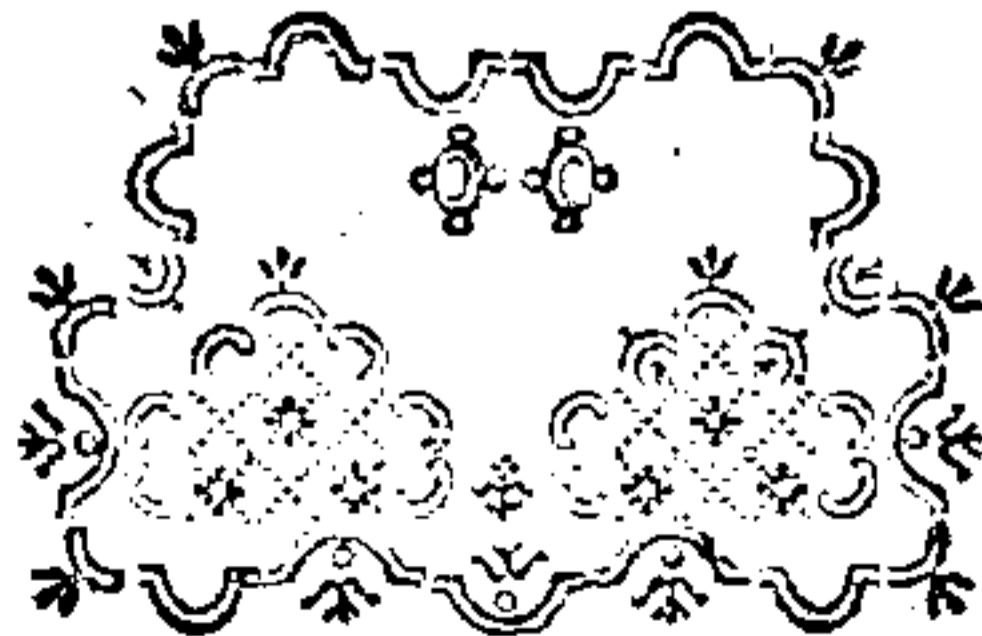
Pedunculi subcaudales bifoliati, praetereaue omnes ad foliolum externum, (quod alteri incumbit) lobulo membranaceo, minuto notati; qualis & ab interiore versus basin pedunculi protrahitur. Praeterea par secundum interius *stylo* lineari auctum, ut in *O. Entomo*; hi styli insigniores in *Masculis* (fig. 12*. *ab.*).

Laminae abdomen obtegentes oviferae tres. *Impar* una ad quatuor primores pedes utrinque adnata & abdomini obtensa, solo postico margine libero; & *duo* magnae, ovatae, tenuiter striatae, postice latiores, antrorsum angustatae exteriusque apice crenatae, adnatae alvo ad pedum utrinque trium posticorum basin. *Alvus* intra laminas tenerrima membrana ova atque viscera includit. *Laminae* masculis nullae.

Pedes albi, conferti, femoribus longiusculis, reliquis articulis brevissimis, unico apicis praelongo falcato; nili in postremo pari, ubi breviculus Fig. 12. C.

Color scuto nigricante-fuscus, alvi laminis luteus.

MASCULI differunt defectu laminarum abdominalium & firmioribus integumentis; cauda magis elongata; loricis ad latera minus mucronatis; foliolis subcaudalibus anterioribus minoribus; squama terminali caudae *longitudinaliter* subsemiovata, acutiuscula; pedunculisque tandem diphyllis latioribus (fig. 12*.)

ONISCUS

OESTRUM.

O*estri* nomen huic Onisco privum fecit *Jl.* LINNAEUS, & speciem graphice determinavit. Occurrit in Oceano Atlantico & utriusque Indiae, adeoque in omni climate vivit, piscibus inlignis terror atque peltis, quippe e maximis sui generis, & tenacissimus simul atque voracissimus, ita ut piscibus alepidotis fatis notabiles plagas ab illo exefas invenerim.

Iconem hujus dedit *SEBA thes. Vol. I. tab. 90.* ab omni fere latere spectati. Quas vero *STROEMII* citat figuras LINNAEUS non magis, quam ipsum *Stroemii Librum* vidi. Forma corporis ad Oniscos anomalos, quorum sequetur descriptio, aliquomodo accedere videtur.

DESCRIP T I O

ONISCI OESTRI.

Tab. IV. Fig. 13.

Corpus majusculum, oblongum, versus caudam latius, crassum, molliusculum (*fig. 13. A.*).

Caput subtriangulum sive medio productius. *Oculi* in latiore parte laterales.

Antennae producto rostro utrinque inarticulatae binae, planae, retrorsum falcatae & versus oculos ad latera capitis repositiles; anteriores s. superae septem articulorum, inferae 8 articulatae.

Os

Os papillare, edentulum, pollice *pedunculis* 2 acutis, membranaceis adminiculatum, quas *laminae* duo subrotundae, parvae, a priorum pedum bali antrosum extensae obtegunt (*fig. B.*).

Loricæ corporis quatuor priores subquadratae, sensim latefcientes, *prior* versus caput utrinque auriculata, lobulo duplici, exteriori squamiformi, oblongo, convexo; *secunda* simili auricula ovata ad articulationem pedum notata; quae ad tertiam obsoleta, ad reliquas linearis & adnata est bali femorum. *Lorica quinta* latissima, sed brevis, retrorsum lunata; reliquae duo sensim magis decrefcientes, & in lunam curvatae, pro recipienda bali caudae.

Cauda subpedunculata, loriculis arcuatis angustissimis, prima utrinque mutica, reliquis 4. utrinque lineariter productis, quali pectinatis. *Scapha* seu squama terminalis reniformis seu biloba, lobis convexis, margine crassioribus. *Pedunculus* utrinque brevior, teretiufculus, apice diphyllus. *Pedunculi* subcaudales 5 parium, bifoliati; *foliola* ovato-orbiculata, exteriori majore, postica sensim paulo minora (*fig. C.*).

Pedes breves, crassi, uncinati; tria priora paria antrosum, omnes ad loricæ utrinque quasi sub ruga fornicata inarticulati; *femora* crassa convexa, in posterioribus retrorsum tuberosa; *tibiae* compressae; *tarsus* brevis, moniliformis, terminatus *falcula* semicirculari, validissima (*fig. D.*).

Laminae abdominales quinque parium; a basi pedum decem priorum posterius ortae, primariae minores, hyalinae, ori acumbentes, quarti paris maximae, quinti magis orbiculares; omnes ovatae, membranaceo-rigidiusculae, transversim striatae, abdomen involvunt, quod membrana arachnoidea tenerrima vix bene includit ova.

Color pallidus; *Cauda* lituris 2 longitudinalibus fuscis. Longitudo insecti 1". 5^{ll}.

ONISCUS

CETI

Oniscum Ceti primus, quantum video, & accurate quidem descripsit FRID. MARTENS, (*itin. Spizberg. ed. germ. p. 85. n. 4.*) adjecta etiam rudiori icone (*tab. 8. fig. d.*). MARTENSII locum LINNAEUS olim (*System. ed. X. p. 636. sp. 6.*) ad *Oniscum Ceti*, quem graphice exprimit, recte citaverat. Verum eundem in editione novissima, nescio quo permotus argumento, perperam de *Acaro polygonopo* nostro, quem inter Phalangia collocat (*System. ed. XII. p. 1028. p. 6. sp. 6.*), perperam interpretatus est; *Oniscum Ceti* autem absque synonymo ullo recensuit (*pag. 1060. sp. 6.*). Distinctissime tamen speciem delineat etiam SEBAE *thes. Vol. I. tab. 90. fig. 5.* quae icones LINNAEO ignotae esse haud potuere.

Insectum hocce in suo genere anomalum, scuto & cauda plane destitutum, pedibusque tantum denis perfectis instructum, MARTENSIO teste autopta in Balaenis, maxime circa pinnas & inguina, inque labiis, ita tenaciter, pedum uncinis cuti infixis, haeret, ut integrum, nili cum portione cutis, avelli nequeat; unde etiam a nautis *Pediculus ceti* appellatum fuit. Non autem fugendo contentum est, sed ipsam cutem ita eredit, quasi illam aves rostris vulnerassent. Pedunculos mediis corporis cylindricos modo erigit, modo cruciatim in dorso reponit, eodem referente; qui etiam ab aliis acceptum refert, calido anni tempore magis abundare in Cetaceis, quarum non omnes aequae magno numero horum pediculorum infestantur.

Quae

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sub basi capitis *brachiola* duo pedibus reliquis similia, sed graciliora, chelaque minore, sed introrsum denticulo obsoletissimo notata. Haec loco *primi* pedum paris.

Pedes secundi paris constant chela ventricosa, supra basin conicam, subbiarticulatam, cui insident, retro gibbae.

Loco *tertii*, *quartique* paris adest subtus utrinque *denticulus* conicus, durus, supra quem oritur *pedunculus*, cylindricus, obtusus, mollis. Hi pedunculi antrorsum versusque dorsum inclinati.

Pedes sex postici constant femore brevissimo, tibia brevi, compressa, lata, superius submucronata, & *chela* laevi, subovata, compressa, *falcula*que repostili.

Loco *caudae* segmentum postremum subpentagonum, inter posticos pedes processu *papillari* prominet.

Foliola abdominalia masculis subtus (*fig. B.*) nulla: FEMINAE (*fig. C.*) quaterna, membranacea, albida, subtiliter punctata, ad basin denticulorum pedunculiferorum adnata, e diverso conniventia; *priora* subtriangula, *posteriora* transversim ovalia. Intra haec *aperturae* 2 insignes inter secundum tertiumque segmentum, versus latera.

O N I S C U S

S C O L O P E N D R O I D E S.

Primam, ni fallor, hujus Insecti distinctam notitiam debemus *Celeberr. BASTERO*. In honorem tamen Optimi *STELLERI* monendum est, accuratam descriptionem hujus insectuli marini, ad Kamtschatkam ab illo observati, in schedis ejus extare.

Oniscus scolopendroides qualem BASTERUS describit, quem LINNAEUS (*System. ed. XII. p. 1056. sp. 84.*) satis paradoxo nomine & genere *Cancrum atomon* vocat, forte ab EJUSDEM *Cancro lineari* atque *filiformi*, vel horum saltem priore, nonnisi aetate differt. Certe quod F. MARTENS (*itin. Spitsb. p. 85. n. 3. tab. P. fig. 1.*), nomine *Squillae parvae* describit & delineat in lectum, vix aliud quam *Oniscus scolopendroides* nolter videtur fuisse. Et adumbrationes, quas LINNAEUS dedit de *Cancris lineari* & *filiformi* suis, ambo in nostram speciem sat bene quadrant; ut summa saltem horum trium insectorum debeat esse affinitas.

Quod vero haec insecta ad Cancros malo omine reduxerit LINNAEUS, neque naturale eorum genus perspexerit, eo magis miror; quia *Oniscum Ceti* ad legitimum genus jamdudum judiciose retulit. Adeoque structuram praedictarum specierum cum *Onisco Ceti* contulisse non videtur; Nemo enim, qui oculis utitur, non videt eandem esse hujus & *Onisci scolopendroidis* affiniumque compositionem, & structuram quoad omnes partes, truncum, antennas, pedes perfectos, & pedunculos. Imo tanta, ut jam monui, horum est similitudo, ut minuta ab *Onisco Ceti* edita proles, quae gracilis adhuc & macilenta est, vix ab *Onisco scolopendroide* discerni queat.

Copiosissimos accepi *O. scolopendroides* a piscatoribus Belgicis, meo jussu magnos Tubulariae muscoidis (*Elench. Zooph. n. 39.*) acervos mihi afferentibus. In eodem Zoophyto illos BASTERUS observavit; & videntur utique vel polypis hujus Tubulariae vel eorundem forte excrementis inhiare, semperque circa illius caespites gregatim versari.

Onisco Ceti etiam in eo convenit haec species, quod ovula feminae sub medio corpore membranis inclusa circumferant; inter aestate adlatos, copiosissimas semper observavi feminas hoc more gravidas; quae res a Diligentiss. BASTERO adnotata haud fuit, probatque corpuscula pedum mediorum vicaria minime esse
ovula,

D E S C R I P T I O
ONISCI SCOLOPENDROIDIS.

Tab. IV. Fig. 15. A. b. c.

Longitudo digiti transversi, rarissime pollicaris. *Corpus* filiforme, varicosum, septem articulorum, e quibus posteriores sensim minores.

Caput crassiusculum. *Antennae* majores, $\frac{1}{3}$ corporis longitudine; praeter filum setaceum terminale; triarticulatae, medio majore & crassiore. *Intermediae* sub majoribus, dimidio breviores, exiliores.

Palpi ad os exiles, & prope os brachiola duo minuta; chelifera, qui primum par sunt pedum, pro complendo numero quatuordenario, Oniscis solemni.

Ad finem articuli secundi praelongi *brachia* duo insignia, *chelis* magnis, ventricosis (*litt. b.*) instructa, quorum falculae respondet denticulus ad basin.

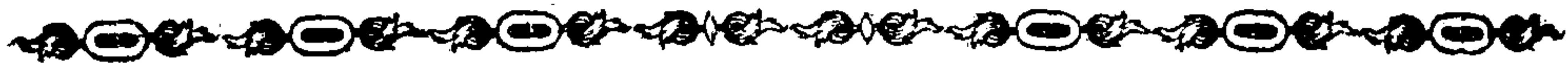
In tertii quartique articuli medio utrinque *vesicula* ovata, plerumque ad dorsum reclinata; quae sunt loco pedum tertii quartique paris. Sub hisce articulis in femellis adfunt *foliola* tenerima, conniventia in calycem vesicularem, oviferum.

Articuli postremi instructi *pedibus*, 5 & 6. ambulatoriis, unguiculatis, septimus longioribus, parvaque chela terminalis (*fig. c.*).

Insectum totum molle, flavescenti-subpellucidum.

ASTACUS

ASTACUS DAUURICUS.

Nota res est in Sibiria ultra Kamam fluvium Cancros fluviales nullos dari. Verum observavit MESSERSCHMIDIUS in Dauuria quibusdam fluentis copiosos denuo dari; idemque jam a STRALEMBERGIO adnotatum fuit. Inveni in Museo Petropolitano specimina hujus *Astaci Dauurici* a MESSERSCHMIDIO adlata, indeque didici meram esse nostratis varietatem. Quum tamen constantibus notis a vulgari nostro differat Dauurica varietas, eas heic recensere non abs re fore credidi.

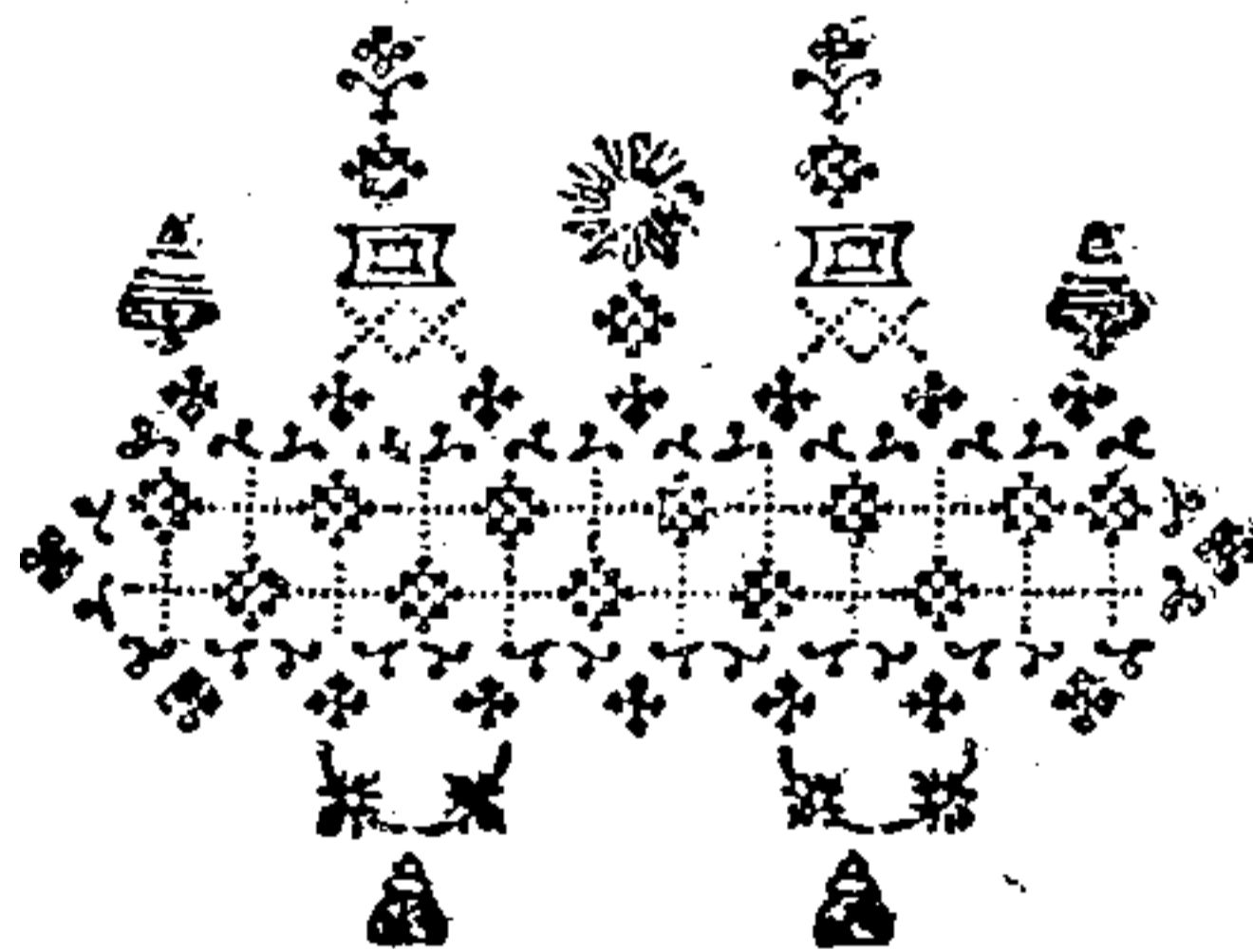
DESCRIP T I O *CANCRI DAUURICI.*

Forma atque proportione Astaco nostrati minori persimilis est; Differt autem sequentibus:

- 1) Quod *thorax* illi laevior, punctisque impressis rarioribus adspersus sit;
- 2) Quod spinae prope *rostrum* & in ipso rostro plane nullae sint, sed rostrum triangulo-acuminatum, integrum, atque cum orbitalibus incisuris tenuiter marginatum sit. Adest *stria* elevata, per medium rostrum longitudinalis.
- 3) *Brachia* & *chelae* non adeo prominula scabritie muricata sunt, ut in nostratibus etiam parvulis; attamen *ulna*, ut in nostrate, ad cristam compressa ibique aliquoties denticulata est; subtus vero biangulata, angulo interiore item denticulato,

- quanquam minus insigniter, minusque evidenti spina verus carpum quam in nostrate.
- 4) *Carpus*, uti brachia atque chelae, glaber, tantum punctis rariusculis, impressis sparsus; interiore autem in laterē medio, & in inferiori propius articulum chelae, adest *spina* insignis, conica, acutissima, quarum prior major, utraque vero in nostrate non adest.
  - 5) *Chelae* glabriores, in media nempe superiore, totaque fere infera superficie laevissimae; puncta impressa ad internum marginem & in digitis creberrima, & quidem in digito immobili superne in aliquot series digesta. Tuberculum supra articulare ad basin chelae insignius, quam nostrati.
  - 6) *Pedes* nostrate, ut & *pedunculi* subcaudales. *Caudae* vero loricae utrinque non, ut in nostro, obtuso angulo productae, sed in acutissimam atque subacuminatam ligulam. *Foliola* terminalia ut in nostrate, nili quod medium paulo acutius.
  - 7) *Antennae* paulo crassiores, (in siccatis depressae); *antennularum* seta major subtus distincte ferrata, quod non in nostro.

C A N C E R
CERATOPHTHALMUS.

Inter Insecta imperfectius vel plane non descripta, quae mihi sese obtulerunt, ea maxime describenda selegi, quorum singularis quaedam conformatio aut indoles commendabilia eadem reddere videbatur. Et horum in numero jure meritoque collocanda est Cancris brachyuri species indica, quam e *Museo suo Clariss. VOET* Opere de Coleopteris celebratissimus communicavit. Diceres in illa, duo organa sensoria, antenas & oculos, in unum conjunxisse Naturam. Unde media haec erit species inter Cancros brachyuros antennis carentes, & multo numerosiorem phalangem illorum qui antennis, saepe etiam multiplicatis gaudent. Nomen huic Cancro belgicum adscriptum inveni (*Hondskrabbe*) quod Cancrum caninum significat.

D E S C R I P T I O
CANCRI CERATOPHTHALMI

Tab. V. Fig. 7. 8. cet.

guli thoracis antici acutissimi; *incisurae* pro articulo antennarum marginatae, integerrimae.

Antennae singulares, ginglymo exili rostro adarticulatae, basi cylindratae, medio oculiferae, ventricosae, extremitate lineari-subulatae, obtusiusculae.

Oculi fusci, in mediis antennis, semiamplexicornes (fig. 7. 8.).

Os brachiolis binis foliaceis, extremo biarticulatis, interiore margine villosis (fig. a. naturali, A. aucta magnitudine); aliisque minoribus biarticulatis, hinc hirsutis (fig. b. B.); praeter foliola numerosa, multiformia; pone maxillas conferta (fig. c. C. d. D. e. E. f. F.)

Subtus corpus in quinque quasi segmenta partitum, fossaque carinata, pro recipienda cauda, medio longitudinaliter impressum, profundiore versus posteriora.

Cauda (fig. 7.) plana, tenuis, lineari-acuta, constans segmentis tribus basilaribus minoribus, inaequalibus, dein tabellis tribus sensim majoribus & terminali triangulari-rotundata.

Styli duo subcaudales (fig. 7. g. G.), rigidi, rectiusculi, lineares, obsolete triquetri, interiore latere sulco exarati, apice extrorsum leviter uncinati, atque hinc subhirsuti.

Chelarum dextra major; ambo convexae, ovato-acutae, cumque brachiis verruculis acutis, maxime ad angulos, scaberrimae; subtus tamen laeviores.

Pedes 8; posteriores sensim breviores, compressi; femora 6 priorum subtus plana, angulis scaberrima; tibia horum tarsique subtus tuberculis scabra, antrorsum rigide barbata; falculae etiam subbarbatae. At *postici* pedes laeviores, fereque glabri.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Brachia subtus capiti adstant validissima, pro brevitate crassa, uncinata, articulo baseos versus os setis aliquot nigris palmato, falcula terminali subulato - incurva.

Corpus supra (*fig. B.*) imbricatum scutis (octo) crassis, ovato-subcordatis, apice rotundatis atque callosa incisura subdidymis. Horum tria priora sensim majora, quartum maximum, latissimum, tria sequentia subaequalia, prioribus tamen majora; ultimum reliquis minus, neque bifulcum. *Segmentum* terminale cylindricum, subtus *furcula* cornea terminatum. *Anus* papillis brevissimis conicis trivalvis.

Subtus *segmenta* (*fig. A.*), praeter terminale, tot, quot pedum paria; posteriora sensim longiora.

Pedes longissimi. Articulus ad corpus munitur squama cornea, subovali, cujus margo posticus argute prominet, piloque simplici vel gemino notatus est. *Articulus basilaris* cylindricus, supra seta molli terminatus, subtus lineolis crenulatis longitudinalibus, vix conspicuis, praeter unam postice nigram, spinula item molli, arrecta terminatam (*litt. c.*). *Femora* longiora, linearia, lineis hispidis fuscis, argutis pentaedra & ad articulum superne trispinulosa (*litt. c.*), annulisque duobus fuscis distincta. *Tibiae* longissimae, lineares, striis item asperis pentaedrae (*litt. d.*), tribusque spinulis (2 ad inferas, ad superam mediam striam) terminatae. *Tarsi* setacei, antennae astaci simillimi, uncinulo minutissimo terminati.

Color gryseus; *fasciae* 2 fuscae ab oculis per scuta dorsi longitudinales, parallelae. *Longitudo* insecti 1". 4^{ll}. Antennarum 1". 11^{lll}. Pedum primi paris 1". 1^{ll}. penultimorum 1". 9^{ll}. & ultimorum 1". 10 — 11^{lll}.

SPICILEGIA
ZOOLOGICA

QUIBUS
NOVAE IMPRIMIS ET OBSCURAE
ANIMALIUM SPECIES
ICONIBUS, DESCRIPTIONIBUS ATQUE COMMENTARIIS
ILLUSTRANTUR.

CURA
P. S. PALLAS.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

In maris fundo arenoso latent hi Lumbrici & hybernís praesertim mensibus crebro, variáe magnitudinis (a semipollicari ad quadriunciam) fluctibus egeruntur. Inveni quandoque post tempestatem innumeros, qui in summo littore, durante aestu, intra arenam sese abdiderant. Videas tunc quosdam apice praeuio semidefossos; plerique vero cauda deorsum directa vix apice extra sabulum prominere solent; unde subverti intra arenam credibile est. Ab aestu derelicti immobiles sunt; si vero latentes ex arena protrahere tentaueris, egregie saepe resistunt, dum intra canalem quo continentur crassescunt. Ji quoque, qui nudi & relaxati in littore jacent, si contractentur, contrahuntur utut lentius, & durefcunt, eoque in statu aliquamdiu remanent. Aquae marinae commissi autem exporriguntur statim atque moventur, vivique per aliquot dies feruari possunt, etiamsi aqua corrumpatur. At in aqua dulci, ut marina omnia, statim pereunt; cadauera in informes passim tumores relaxantur, breuique sponte, vel leuissima vi rumpuntur, interanea effundentes, & computrescunt, cum teterrimo foetore carnis corruptione dissolutae. In aqua feruida subito pereunt constricti, saepe ad rupturam usque & exsertis omnibus aculeis, prouti *fig. 8.* TABULAE I. expressum est. Lentius, minusque contracti, & retractis aculeis moriuntur in liquore spirituoso.

Plerique eorum, qui in littore occurrunt, carent lingua deinde describenda. (*Tab. I. fig. 4. 7.*) eamque fluctuum agitatione aliove casu amisisse videntur. Sed quos retibus in mari captos nactus sum, appendicem istam plerumque exhibuerunt; unde illam naturalem esse speciei concluñ; quod deinde confirmavit similis in diuersissima Lumbricorum specie conformatio, a *Celeb. JOS. GAERTNER Collega* conjunctissimo communicata; de qua statim dicetur.

Magnitudo summa digiti medii.

Corpus cylindraceum, molle, in omni & mutabile, utrinque obtusum, annulatum in latere ventrali, maximeque versus extremitatis granulosae sunt, perque intervalla infixa corporis efficiunt. Series huiusmodi infixae annulares, inter extrema corporis numerum decem, quibus interjectae ternae, quinae pluresque.

Os instructum lingua (fig. 1. 4.) carnosissima, intus versus os (cui constricto ista crassa, longitudinali (fig. 4.), sensim evanescente, ut saepe solet, lingua (fig. 23.) os contractum est. Rarius antica corporis extrahitur (fig. 3.)

Pone os, a latere corporis ventrali, *micrones* insignes seu paleolas binas rigidas (curvulas, convergentes exsertat, proque luteas quos *unguiculos genitales* vocare posses, quae videntur.

Altera corporis extremitas (fig. 5. A.) est, duplicique corona paleolarum fetacearum horret, quas animal itidem vario gradu exsertit harum corona a latere ventrali (fig. 5. A.) numerantur in priore circiter octonae, in extremaque hanc area planiuscula est, in cuius apertura.

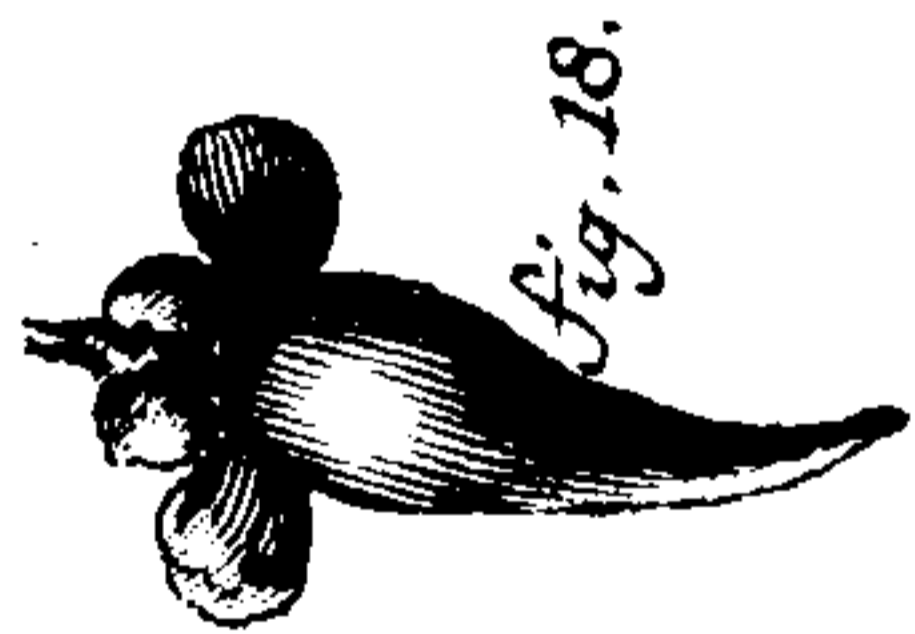

Fig. 18.

Fig. 15.

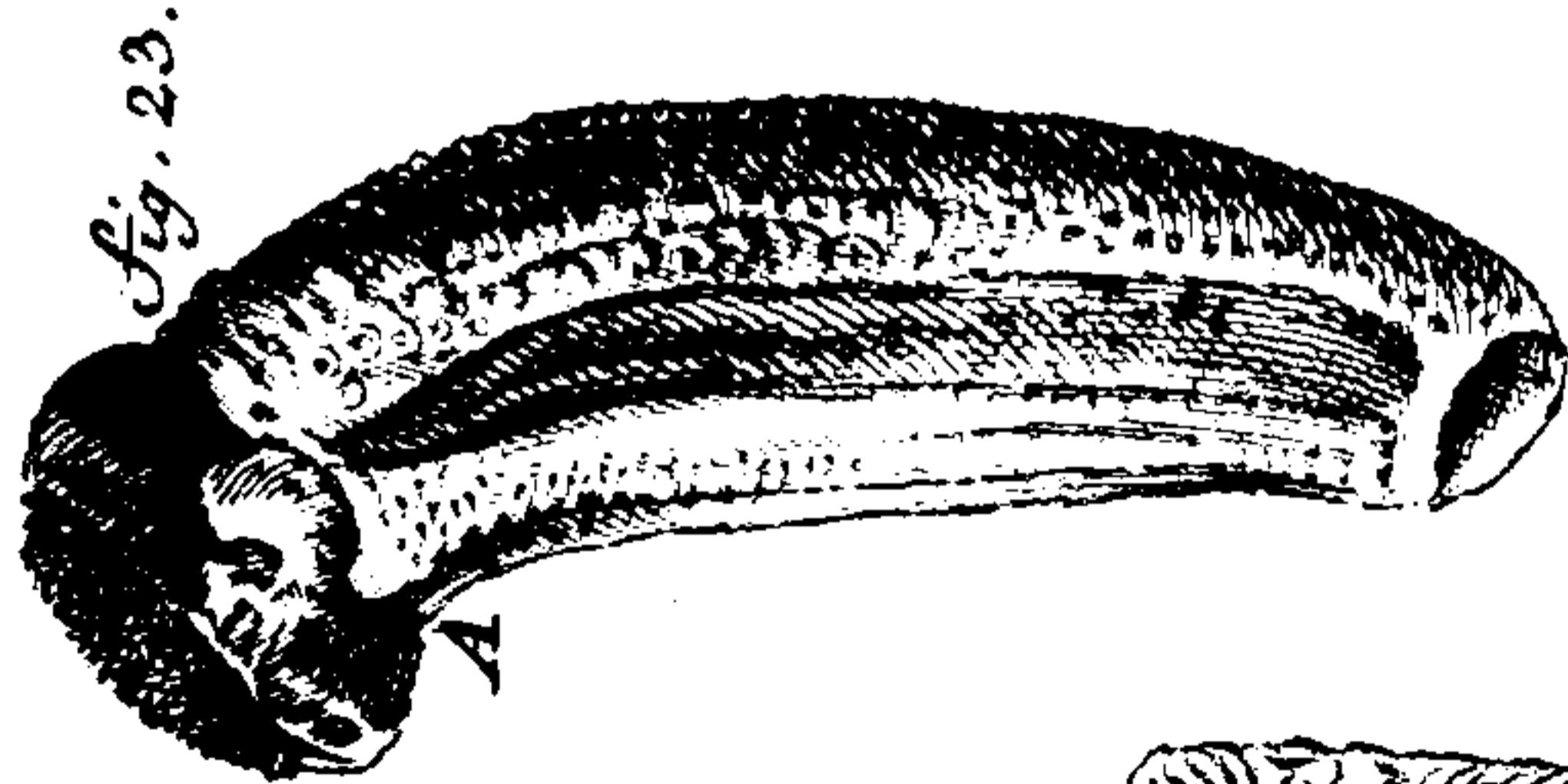
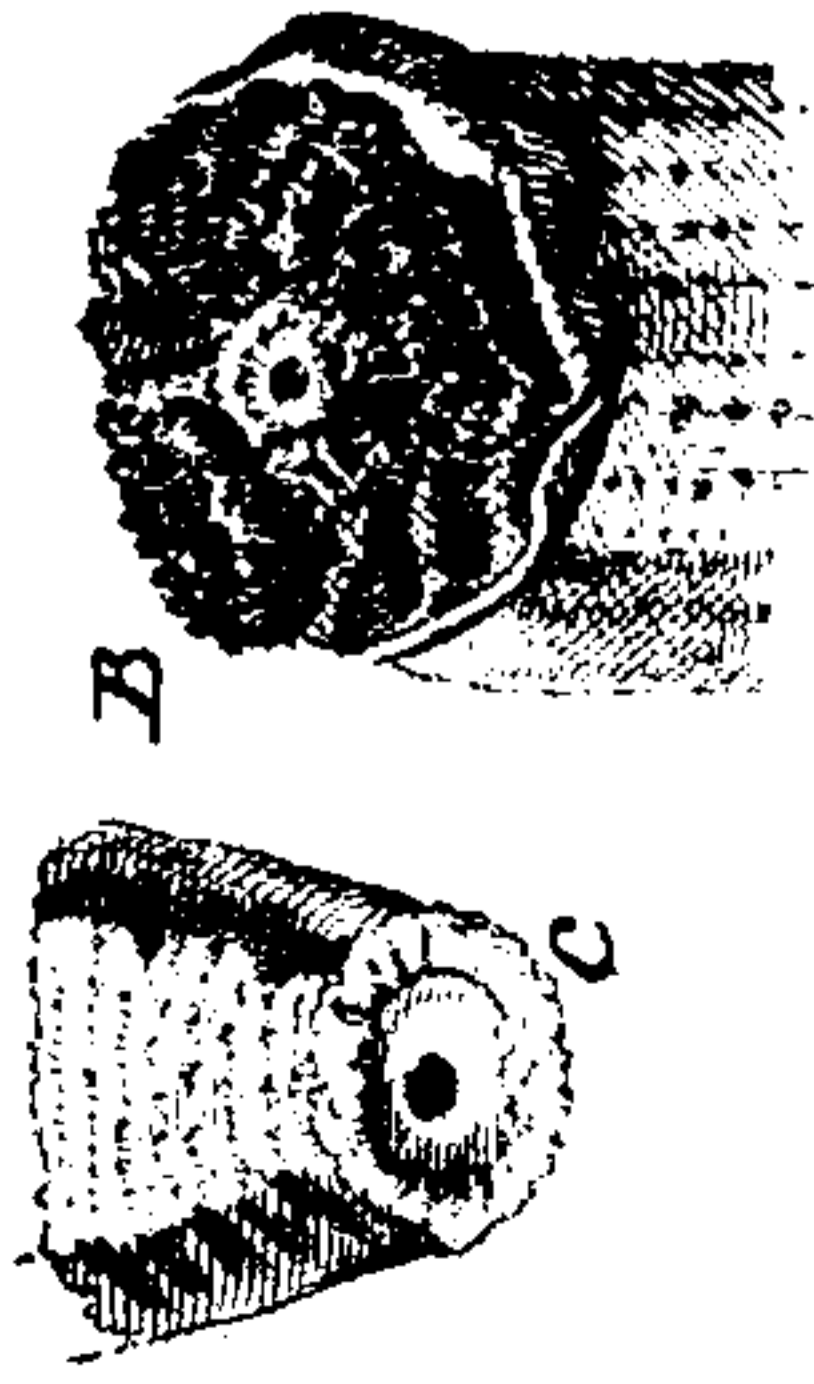

Fig. 23.

B

C

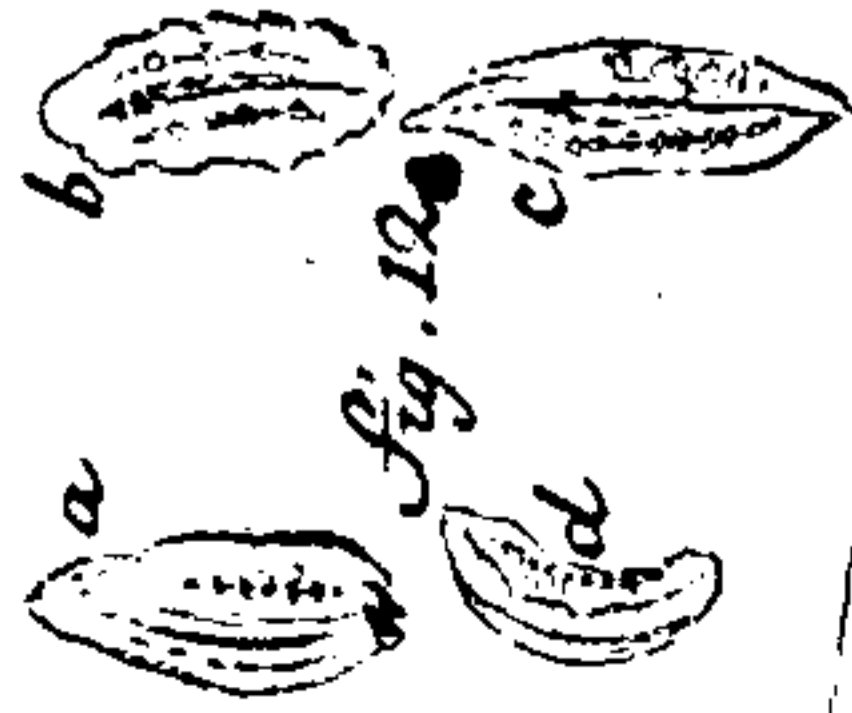

Fig. 12.

a

b

Fig. 13.

b

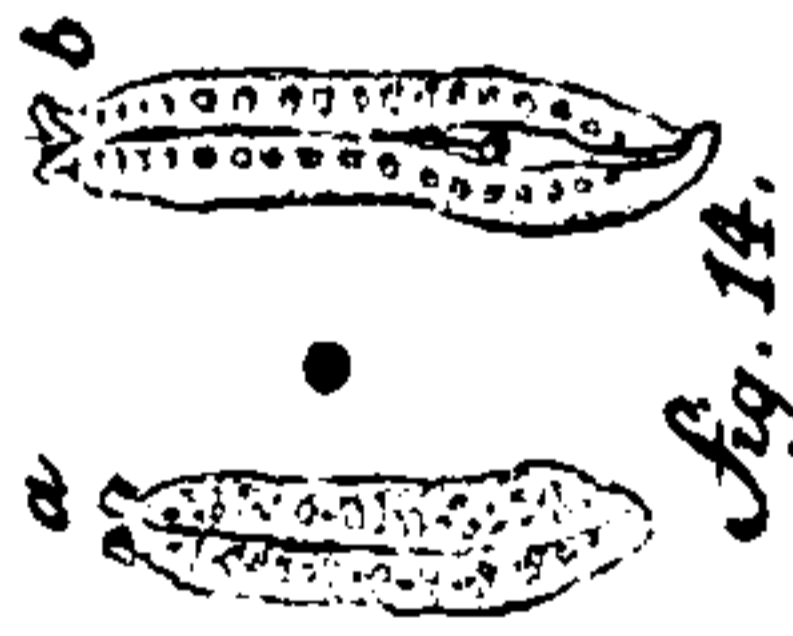

Fig. 14.

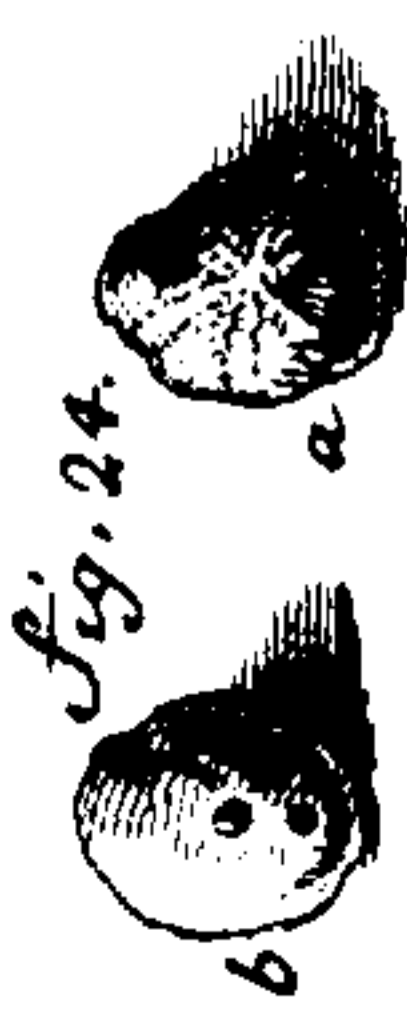

Fig. 24.

b

a

Fig. 25.

b

a

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

(5)

DESCRIP TIO
LUMBRICI ECHIURI.

Tab. I. Fig. 1-5.

Magnitudo summa digiti medii.

Corpus cylindraceum, molle, in omni puncto contractile & mutabile, utrinque obtusum, annulatum *striis* crebris, quae in latere ventrali, maximeque versus extremitates *glandulis* mucifluis *granulosae* sunt, perque intervalla insigniores, quali segmenta corporis efficiunt. *Series* hujusmodi insigniores glandularum, annulares, inter extrema corporis numerantur circiter *novemdecim*, quibus interjectae ternae, quinae pluresve exiliores.

Os instructum *lingua* (*fig. 1. 4.*) carnosa, crassiuscula, scaphoidea, intus versus os (cui constricto isthmo adhaeret,) *stria* crassa, longitudinali (*fig. 4.*), sensim evanescente notata. Hujus linguae apicem animal pro lubitu involuit & explicat. Deficiente, ut saepe solet, lingua (*fig. 23.*) os papillae in modum contractum est. Rarius antica corporis extremitas coarctata observatur (*fig. 3.*)

Pone os, a latere corporis ventrali, -seu magis granuloso *mucrones* insignes seu paleolas binas rigidas (*fig. 2. 3. 4.*) auratas, curvulas, conuergentes exsertat, proque lubitu retrahit animal, quos *unguiculos genitales* vocare posses, quia generationi inferuire videntur.

Altera corporis extremitas (*fig. 5. A. B.*) obtuse truncata est, duplicique corona *paleolarum* setacearum, auratarum radiata horret, quas animal itidem vario gradu exserit, retrahitve. Utraque harum corona a latere ventrali (*fig. 5. A.*) deficit, spinaeque numerantur in priore circiter octonae, in extrema septenae; intraque hanc area planiuscula est; in cuius centro exigua ani apertura.

Oesophagus dilatatur in facculum nonnunquam luto arenoso repletum. *Ventriculus primus* est ingluvies laxa, coriacea, curvato-crispula. *Ventriculus alter* teres, carnosus, laquei vel laryngis aviculae aut intestini piscis constrictissimi-similis, & per mesenteriolum in sigmoideam flexuram compositus est. In mesenteriole longitudinaliter decurrit *stria* mollis, crocea, cujus colore intestina omnia tincta sunt: (an hepatis aut pancreatis analogum viscus?)

Intestinum tenui canale incipit, ad quatuor fere pollicum longitudinem albicante, & arenae subtilissimae saepe glebularum continente, qui incertis gyris circa genitalia viscera fluitat. Excipit tunc *intestinum* paulo capacius, ubi inflatur calamo gallinaceo subpar, quatuor spithamas longum, *luteum* vel *jejunum* vocandum; aurantii enim coloris est, striis longitudinalibus opacioribus distinctum, totumque praeter tenuem aquulam nihil omnino continere solet. Hoc pariter ac prius *membranula* longitudinali in paruos crispatur gyros, & plerisque suis voluminibus in medio corpore & versus posteriora libere fluctuat. Extrema intestini portio denuo angustior, subspithamea, minusque crispata versus ventriculum adscendit, atque inde satis recto tractu redit ad anum. Haec quoque intestini pars glebulis arenosis, & versus anum luto ex iisdem dissolutis saepiuscule scatet. (Neque praeter hanc arenosam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

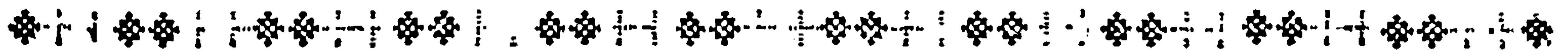
Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

internam tensa est fibra transuersa, quae contractione sua externos apices diducit. Alia fibrilla, cuti dorsali implantata, pro retractorio musculo habenda est.

Linguae substantia carnosâ, homogeneâ deprehenditur.

LUMBRICUS

THALASSEMA.

Hanc speciem, quae praecedentis structuram pulchre illustrat, in Cornubia observavit profunde inter rimas rupium submarinarum habitantem *Cel.* JOS. GAERTNER, cujus propriis verbis descriptionem, communicatamque cum plurimis infra recensendis iconem, hic infero lubens. *Thalassema Neptuni* nomen huic vermiculo fecit GAERTNERUS noster; Eumque generis ad quod mihi pertinere visus est denominationi, pro distinguenda specie, adjeci.

DESCRIPTION

LUMBRICI THALASSEMATIS.

Tab. I. Fig. 6.

„*Corpus* teres, glabrum, mucosum, altera extremitate crassius, altera subacuminatum, sed in uniuersum mutabilis & inconstantis figurae, cum animal nunc aliam sui partem pro lubitu contrahere, aliam vicissim dilatâre, nunc totum corpus in rectum extendere, nunc vario modo incuruare soleat.

Color

Color partis superioris ad duas tertias totius longitudinis, sordide ruber est, interspersis hinc inde maculis parvis rutilantibus; reliqua inferior pars grisea est vel e cinereo albicat; utraque vero notata insuper est *struis* sex vel octo tenuissimis, vix conspicuis, praeter *lineam* abdominis albam, lacteo colore splendentem & a basi infundibuli oris usque ad anum recta decurrentem.

Os in suprema corporis parte; cinctum organo turbinato, exterius laevi, interius transversim rugoso & ad margines fimbriae instar plicato: pars anterior hujus *infundibuli* fissi est ad basin usque, opposita vero posterior pars in laminam abit lanceolato-linearem, ancipitem s. in medio crassiolem, varieque pro lubitu animalis extensilem, retractilem, cet. Color hujus organi croceus.

Mox infra rimam infundibuli in ipso corpore *foueola* est (an foramen?) a qua linea abdominis alba incipit; utrinque ad foueolam conspicitur *punctum* callosum aurei coloris *). An *genitalium* ibi locus? vel genitalia ipsa?

Minus dubius est usus foraminis in ipso apice inferioris corporis extremitatis liti, quod excrementa granulosa ex eo decidisse plus semel viderim.“

*) Videntur haec puncta callosa aurei coloris in Lumbrico GAERTNERI analogae esse uncinulis genitalibus in Lumbrico echino nostro. At vero in hoc neque foueola, nec osculum eo loco conspiciuntur, quamvis adesse, sed inconspicuum, suadeat situs vesicularum lactiferarum.

LUMBRICUS

EDULIS.

Venio ad Lumbrici speciem Indicam, non pro inescandis piscibus, sed pro ipsorum hominum cibo usitatam. Rem totam, uti litteris una cum specimine vermis Batauia missis enarrata est, exponam.

Abundant *Lumbrici edules*, qui a Javanis *Porrut - ajang* a Chinesibus vero *Soa-see* appellantur, in littore fabuloso meridionali portus Batauiae, iis etiam in locis quae recedente aestu mare derelinquit. Ad pedalem vel sesquipedalem profunditatem intra arenam latent, at in superficie pervio canali sese produnt. Refluxo aestu incolae Chineses, qui Lumbricos nostros ut & alia mollusca marina in deliciis habent, in haec loca littoris excurrunt, cum fascibus virgularum live bacillorum (*Rottang*) exilium, pedalum, quarum summa dexteritate in apertos arenae canales defigunt lingulas, praeuia extremitate ea quam prius in tenuitatem pennae circiter coruinae circumciderunt, relicto tamen annulo prominulo, transversa circiter digiti ab apice distantia. Credibile est bacilli extremitatem in Lumbrici os infundibuli fere modo passum immitti, & constricto ore Lumbricum amplecti apicem bacilli prominulo annulo hiulcum. Postquam centenos circiter bacillos defixerunt, ad eos redeunt, quos primos detruserunt, & arenam oblique, aliqua a canalis ostio distantia suffodiunt, ut sesquipedali fere in profunditate receptaculum Lumbrici attingant, atque diruant; quo facto lente & provide bacillus extrahitur, sponteque sequitur ore adhaerens Lumbricus, qui alias, si arenam imam solvere & canalem, in quo latet vermis

infimo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LUMBRICUS

PHALLOIDES.

Hunc pro Americano accepi. Summa ejus est cum præcedente affinitas, imo major adhuc cum *Syringe BOHADSCHII*, quam alteram *Sipunculi* speciem fecit LINNAEUS. Puto tamen & ab hoc ipso distinctum esse nostrum. (De altera *sipunculi Linnaeani* specie, hic nihil addo, quia confirmatione eget; forte enim epidermis in spirituoso liquore secedens speciem involucris præbuit.) Specimen quod describo e sabuloso littore Granadae Insulae erutum fuisse retulit amicus, qui milit. Plura circa naturam vermis discere non potui *Holothuria Priapus* LINNAEI (*Syst. Nat. Ed. XII. p. 1091. sp. 9.*) non multum a *Lumbrici nostri phalloidis* structura abluat. Saltem Lumbricorum potius, quam Holothuriorum e genere dici meretur.

DESCRIP TIO

LUMBRICI PHALLOIDES.

Tab. I. Fig. 8.

Corpus subsemipedale, cylindricum, antice (*fig. 8. A-c.*) crassius, posterius gracilescens (*c-d.*) extremo subclauatum (*d-e.*)
Extre-

Extremitate *antere* terminatur *intestinulo* adtenuato (*A-B*), apice subclavato, molli, extus confertim granuloso, terminatoque *fimbria* oris molli in lineares lacinias dissecta, cujus balis a granulosa reliqua parte distincta est & laevis (*B.*). Pars haec granulosa tota, ni fallor, ab infra describendis musculis, intra corpus retrahi potest.

Posterior extremitas subclauata, *glandis* fere formam habet, & in apice subacuminata est, *microne* carnofo conico, obsolete heptaedro, apice bipapillari (*e*).

Corpus inter partem granulofam versus os, & glandiformem extremitatem annulatum est *Zonis* latiusculis, antrorsim paulo angustioribus, sulco annulari diremtis *Centum*. *Striae* praeterea siue sulci longitudinales *Zonas* secant, efficiuntque quali clathrum, cujus interualla turgidula seu conuexa. *Glans* ipsa caret *Zonis* annularibus externe distinctis, sulcis tantum longitudinalibus arata, obsolete quam corpus; translucent tamen per epidermidem *Zonae* cutis.

Semipollicari fere a parte granulosa intervallo versus ventrale latus adest utrinque *porus* transversus, inter duas *Zonas* vix conspicuus; unaque *Zona* interjecta in latere dorsali medio *anus*, transuersim bilabiatus, vix conspicuus, nisi post anatomen.

Totum animal coloris est cinereo-fuscescentis, quem Lumbrici quoque terrestres liquore diu asservati induunt. *Epidermis* laxior albidum inducit colorem, atque iridis coloribus ludit, ut in *Nereidibus* & *Aphroditis*.

A N A T O M E.

Fig. 8. *

suum, qui forte hic ipse noster *Lumbricus phalloides* est, indutum esse dicit *Syst. Ed. XII. p. 1078. sp. 7.*..

Cutis crassa, robusta, in transuersas *Zonas* fulcis annularibus dissecta, & hae *Zonae* per strias longitudinales in paruula quadrata partitae. Sub cute *chordae* tendineae longitudinaliter adnatae, parallelae, fulcis externis respondententes; unde intus oriuntur quasi plicae, seu pori longitudinales.

Praeterea lingularis adest *vagina* (*fig. 8. *. a*), quae plus quam duas tertias corporis, usque in cavum extremitatis glandiformis, intus obvestit cuti atque fibris longitudinalibus per fibrillas extus tendineas, breuissimas, firmissime atque tenacissime adtexta. Haec consistentiae fere est tendineae, & texturae reticulato-clathratae, libri quarundam arborum, vel (ut aptius comparem) tibialium nostrorum textilium analogae, e fibris nempe longitudinalibus, per creberrimas anastomoses connexis. Anterius aperta est vagina, atque fimbria carnosae integra, neque reticulata, praefinitur; extra quam inferuntur ipsi vaginae musculi retractores proboscidis granulosa. *Musculorum* duo sunt paria, alterum in latere ventrali sub oesophago (*litt. b.*), alterum paulo remotius ad latera oesophagi decurrit (*litt. c.*). Hi ubi colium seu partem granulosa ingressi sunt crassescunt & compressi confertique circa oesophagum arctius colliguntur; dehinc adtenuantur sensim, versus os in unum ferme fasciculum, oesophago firmiter connatum confluunt, & in limbum oris carnosum, lacerum tandem desinunt.

Canalis alimentarius verme aliquoties longior angusto oesophago oritur (*litt. d. d.*) ex infundibulo oris fimbria lacera-coronato, sensimque latefcens: recta fere longitudinaliter decurrit, pergittque in *intestinum* subaequabile, calamo columbino paulo capacius, usque in cauitatem extremitatis glandiformis capacioris line flexibus procedens, ubi in *gyros* componitur spiraliter conuolutos, euntis redeuntisque intestini alternos, cauitatem totam explentes, per angustam vero corporis partem redeuns deno

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LUMBRICUS OXYURUS.

Hujus speciei tantum imperfectam dedi in *Miscellaneis Zoologicis* p. 147. descriptionem, eam tamen heic omittere nolo, quia ejus praesertim anatomicam aliquam cum praecedente analogiam prodit. Inveni animalculum in Suffexiae litore, anno 1762.

D E S C R I P T I O LUMBRICI OXYURI.

Vermis erat subsesquipollicaris, teretiuseculus, postice subulatus & acutissimo *apice* desinens, anteriore crassior, obtusus, exserens *rostrum* teres, truncatum, subtiliter granulofum, lutescens, quod quaquaversum curvare, intra corpus retrahere aut pro lubitu exserere valet; reliquum corporis torpidus minus bene mouens & tantum leuiter curvare visus.

Superficies, praesertim *caudae*, striis teneris *annulosa*.

Color ubique liuescente-albidus. *Porus* in crassiore extremitate, haud procul a rostri bali, vix conspicuus, contractus; qui ani apertura est.

A N A T O M E.

Intestina tenera, verme aliquoties longiora, in antica maxime caui corporis parte glomerata, libereque innatantia, liquido corpus explenti; Desinentia ad anum in antica corporis extremitate.

Ventri-

Ventriculus constat e tubo crasso, carnoso, crispulo, qui i introrsum subuersum rostrum est, & pro lubitu animalis perxtrovertitur. Ab interna hujus extremitate, cui continua-intestinum, *fasciae* tres musculosae, robustae exoriuntur, & adtenuatae tegumentis implantatae sunt.

Ventriculum longitudinaliter legit stria alba, opaca, crispula, illis eidem adhaerens. *Chorda* neruea simplex, albida, nec ossa.

FASCIOLA

VENTRICO SA.

✕ Amboyna missum fuit singulare hoc Molluscum, quod ad aliud quam Fasciolarum genus referre non potui, in quo quali Gigas erit.

DESCRIP T IO

FASCICOLAE VENTRICOSAE.

Tab. I. Fig. 9, 10.

rpus molle, ouatum, ventricosum, striis, rugisque ubi cur-ur, subtilissimis annulosum, *postica* extremitate obtusum, *ano* illari, terminali perforatum; *antice* adtenuatum (curuatum in rtuo specimine) elongatumque *collo* cylindraceo-conico, in cu-

fas-milli sum videre porum exiguum; stylum tamen inferere haud potui.

Color livido-exalbidus.

ANATOMIE.

Internorum scrutinium miraculum auxit, quanquam ob corruptionem structura haud bene perspecta mihi sit.

Alvus ultra medium mollis, vulneratus effudit liquorem quali atra fuligine saturatum, ejus insignes quoque grumi eidem innatabant. Haec autem *fuligo* per microscopium rudis apparuit.

Cavitas liquorem continens organa viscerum nulla exhibuit, obducta *textu* fibroso-musculoso, e fibris transuersis & crebrioribus longitudinalibus facta, a quo in media quoque cavitate efficitur *septum mediastinum* perpendiculare, quod alvum in duo plane distincta caua dispefcit.

Totam anticam & angustiore partem inter ventricosam portionem & collum explet *parenchyma* cauernosum, corpori cauernoso penis structura, & consistentia pulmoni humano simile, propria *membrana* satis robusta inclusum. Hoc qua cavum alui respicit truncato-subdidymum est, septum mediastinum quoque recipiens, anterieus, ad cauitatem cotyloideam terminatur, eamque sibi insculpta fossa fouet. Adhaerebat undique textui musculoso, haud aegre tamen enucleari potuit. Pressum effudit *liquorem* copiosum fusco-luteum, qui microscopio visus apparuit tinctus esse a *moleculis* ovalibus, opacis, lutescente-fuscis, aequalibus; quae corpuscula organica, atque verosimillime *ovula* sunt; *parenchyma* cauernosum autem ovaria, respondentia poris supra memoratis, ad cotulam utrinque obscurius vilis.

Collum molliori intus textura repletum, quae forsitan digestionis organa continet.

Ad basin colli *parenchymati* cauernoso insculpta facile tota enucleatur *cotula* carnosocartilagineae consistentiae, cujus me usus latet, quum nullo osculo perviam obseruare potuerim.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

FASCIOLA

QUADRANGULARIS.

Minutum est, sed structura admirandum animalculum quod propono; prope Hagam Comitum in fossis circa *Zorgvliet* inter Lemnam aestate haud infrequenter occurrens. Corpus ejus membranulis longitudinalibus quadrifariam alatum est, uti nonnulla plantarum semina; forma vario modo mutabilis. Continuo inter Lemnam limacino gressu obambulat. In ipsa porro aqua motu membranarum undulatório vix conspicuo, quo lubet procedit, & in eadem ubique suspenditur, nullo quali pondere grauitans. Quando progreditur, extendit corpus (*Tab. I. fig. 12. a. c.*), Lemnae radículas ubi attigit, aliave corpora, iisdem non applicat superficiem corporis, sed super illa quali gliscit. Uno tamen semper eidemque lateri insistit, nempe cui proxima jacent ovula; reliquis non pro pede utitur. Proce-dens apicem quaquaversum curvat & volvit, viam quali praeten-tans, ut *Erucae* solent. Si alteri animalculo occurrat, ceu terri-tum resilit, atque per breue tempus contractum quiescit (*fig. b. d.*). Tentavi ut illud variis liquoribus, praesertim spirituosis conser-varem; verum in his semper post violentas aliquot convulsiones semicontractum periit, statimque in mucum glutinosum dissolui coepit, qui digito tactus adhaerescebat, sensimque totus diffle-bat, nudis relictis *granulis* solidiusculis, laevibus, testaceis, cum crepitu quodam sub ungue dissilientibus & album parenchyma eruçantibus; ut mirum sit tam solida vel viscera vel ovula, adeo molli & fluxo data esse animalculo.

Structuram quadrilamellatam Fasciolae nostrae subanalogam esse puto *Fasciolae bilamellatae* LINNAEI.

D E S C R I P T I O
FASCIOLAE QUADRANGULARIS.

Tab. I. Fig. 12. a. b. c. d. e.

Corpus mollissimum, pallido-pellucidum, ovatum, antice acutissimum, postice obtusiusculum, mutabile, membranulis quatuor longitudinalibus, crispulis quadrangulare. (*fig. 12. e.*)

Viscera ubique in hyalina substantia pellucet; a dorso (*litt. b.*) *striga*, seu intestinulum longitudinale fuscum & *moleculae* lutescentes ab utroque intestini latere fere ternae. A laterè ventrali (*litt. a. c.*) *granula* seu forte ovula ovali-globosa, opaca, punicea, line ordine nidulantia, plura vel pauciora, dena saepius imo sedena in quolibet latere, non aequali plerumque hinc & inde numero. Horum aliqua interdum dilute sanguinea, imo pallide alba observantur, forte immatura.

Membranulae a laterè dorsali atque ventrali magis divaricatae, unde latera angustiora (*litt. e.*).

FASCIOLA
FUSCA.

In aquis stagnantibus herbosis Europae, praesertim in Menyanthe natante, Sio aquatico atque Nymphaeae foliis abundare solent animalcula plana, extenuata, fusco-nigra, mollissima, atque tenerrima, quorum maxima figuram nostram (*Tab. I. fig. 13. a. b.*) raro aequant. Vulgatissimum hocce animalculum tamen nemo adhuc ex professo descripsit.

In corporum superficie Limacis instar gliscit extenso corpore (*fig. a.*), cochlearum aquaticarum more sub ipsa superficie aquae obambulat,

Datur in aquis purioribus, ad Nymphream praesertim. Fasci-
lae species huic persimilis, nisi quod paulo latior sit, totaque la-
etea, praeter venas gryseo-brunnescentes. Hanc semper cum
Fasciola hepatica animalium eandem esse credidi, alioque loco &
tempore describam.

D E S C R I P T I O
FASCIOLAE FUSCAE.

- *Tab. I. Fig. 13. a. b.*

Corpus oblongo-lanceolatum, antice truncato-subretusum, postice acutum, planum, mutabile.

Color totius fuscus, venis opacioribus, nigris, ramosis, pinnatim dispositis, maxime in anteriori corporis parte.

In antica extremitate medio *puncta* duo approximata, quae forte oscula.

Subtus versus posteriora in medio viscus oblongo-lineare, albicans, utrinque venis subpinnatum, in quo *puncta* duo, alterum ante alterum; an pariter pori? an genitales?

FAS-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ascidias Testaceorum bivalvium nudum, decorticatum, branchiisque lamellaceis destitutum quali ectypon esse, & peculiare genus constituere jam docui in *Miscellaneis Zoologicis* p. 74. In nouissimo systemate hocce genus adoptauit quoque LINNAEUS, pluresque descripsit species, quam apud BOHADSCHUM & PLANCUM *Tethyorum* nomine, aliosque extabant. Non tamen videtur adtigisse speciem, cujus mihi iconem atque descriptionem communicauit saepe laudandus *Amicissimus* GAERTNERUS. Itaque ipsa ejus verba adponam. Obseruauit Ille animalculum, quod *Distomum* (uti hoc genus vocare amat;) *mammillarem* dixit, cum reliquis hoc volumine ex ejus communicatione insertis Molluscis atque Zoophytis, in Cornubiensi salo. Ubi „adnascitur scopulis submarinis litu horizontali, ab iisque aegre „separatur. Valde irritabile est, & ad leuissimum contactum, „sunt GAERTNERI verba, momento citius papillas retrahit.

D E S C R I P T I O
ASCIDII MAMILLARIS.

Tab. I. Fig. 15.

„*Corpus* difforme vel subparallelepipedum, varie rugosum gibbosumque, atque hinc inde setis mollibus conspersum; *substantiae* coriaceae; *coloris* fordide albicantis, vel pallide lutescentis.

In parte corporis anteriore superiore utrumque Os situm est, forma papillae hemisphaericae, rotundo & satis amplo orificio perforatae

foratae, ac pro lubitu animalis retractilis. *Color*. papillae exteriorius idem, qui reliquo corpori, interior vero superficies elegantissime coccinea est.“

ASCIDIA CLAUATA.

Mox citata *Miscellaneorum Zoologicorum* pagina in nota quoque monui ad *Ascidias* vel *Distomos* euidenter pertinere rarissimum *Molluscum* a RUSSELLIO in *Actis anglicis* sub *Priapi pedunculati* titulo, & ab EDWARDSIO deinde in ultimo *Ornithographici operis* volumine delineatum. Quid LINNAEUM induxerit, ut idem in *Syst. ed. XII. p. 1319.* inter *Vorticellas* seu *Brachionos*, minutum & alienissimum genus, collocaret, me latere fateor: nisi forte perquam rudis formae externae comparatio, quae fallere *Tantum virum* non debuisset. Descriptio, quam hic dabo *Ascidiae clauatae*, inter *Fucos* ficcatos *Kamtichaticos* a me inventae & maceratione restitutae, dubium de *Ascidii clauati* genere omne poterit eximere. Intermedia enim quasi est species inter hanc & *Ascidia* reliqua.

DESCRPTIO ASCIDIAE CLAUATAE.

Tab. I. Fig. 16.

Corpus coriaceum, longitudinaliter rugosissimum, fusiformi-subclauatum. *Pedunculus* sensim adtenuatus, extremo scruposo marinis variis infixus.

Color coccineus, in pedunculo albicantior.

Cavitas continet *intestinum* teres, ab altero osculo, magno Arcu factò ad alterum deductum, arenulis plenum, & totam cavitatem intus vestit tunica muscularis.

HOLOTHURIUM

Z O N A R I U M.

Holothuriorum genus a LINNAEO ultima in editione *systematis* miro modo compilatum & a natura alienum factum est, quum tamen illud in *Editione decima* systematis satis bene institutum videretur. Eoque magis miror hanc *Ill. Viri* leuitatem, cum sole meridiano clarior esse debeat, cuius in studio Molluscorum initiato, affinitas *Holothurii frondosi*, *Phantapodis*, *Hydrae BOHADSCHII*, atque *Hol. pentactis* (*Syst. ed. XII. p. 1089. 1090. 1091. sp. 1. 2. 3. 8.*) cum *Actiniis* BROWNII, (genere etiam a LINNAEO adoptato, maximeque naturali,) ad quod istas Holothurias Linnaeo nunc dictas plerasque dudum retuli in *Miscellaneis Zoologicis. p. 153.*

Minus a Naturae ordine alienum fore puto, si ad *Holothuria* retulero mirum simplicissimae compagis animalculum, quod inter alia marina, ex Antigua insula missa ad *amicissimum* D. DRURY Londinensem, satis copiose adlatum mihi fuit. Certe in tanta Naturae inter marina varietate non video, ad quodnam potius genus referri possit; arctissimaque ejus facile apparet consanguinitas cum *Thaliis* BROWNII, quas tamen *Physalo* congeneres esse in dubium reuocavit nemo.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

B O R E A L I S.

Molluscum hocce animalculum e Maris hyperborei oris, sub nomine *Escae Balaenarum*, mihi adlatum, a solo FRIDERICO MARTENS memoratum & icone etiam expressum, ad Lerneas forsitan referri poterit, quando plures miro hoc in genere species innotuerint. Imo volui *Lerneam papilionaceam* appellare; sed ob priuam & plane singularem structuram duce *Illustrissimo* LINNAEO peculiari nomine insignire melius esse putavi, donec affinitas ejus cum Lernearum genere aliave oceani progenie adinventis intermediis speciebus illustrabitur.

Qui omnia poëtico genio assimilare notis rebus auent, non ita male *Clionem* nostram comparare poterunt cum flore Cypripedii. Si nempe lobos capitis pro petalis, & aluum in caudam productam tanquam nectarium concipias, non leuem obtinebis utriusque similitudinem.

DESCRPTIO *CLIONES BOREALIS.*

Tab. I. Fig. 18. 19.

Animalculum totum molle, albidum, cute subdiaphana, extus, maxime subtus, scabriuscula obductum.

Caput contractum subgloboso-didymum est, lobo vel utroque, vel alterutro, imo quandoque neutro, antice papilla carnea, acuta mucronato. Hi lobi sunt proprie *praeputia* duo crassa, carnea; hemisphaerica, contractilia, bali coadunata, e quorum interiore latere emergunt *tentacula* tria carnosae, conica, aequalia, quae *ori* utrinque adstant & contracta in praeputio tota delitescunt.

Os

Os inter hos lobos bilabiatum, & sub ore *porus* minutus.
Tentacula duo minuta intra os.

Prope caput *appendices* foliaceae subtus quaternae; Duo in medio à loborum capitis basi oriundae, (*fig. 19.*) longitudinaliter recumbentes, triangulo-acutae, basi subcohaerentes, frenuloque exterius adtextae, *isthmo* caput cum aluo connectenti. Reliqua duo majora, aliformia, ab *isthmo* lateraliter extensa, horizontalia, ovato-subacuta, extenuata, carnosomembranacea, longitudinaliter atque decussatim fibrosa. *Isthmum* subtus postremo ambit *membranula*, medio in ligulam producta, quae alas laterales remotius connectit (*fig. 19.*)

Abdomen antrorsum, maxime a dorso ventricosum, convexum, sensim adtenuatum in caudam vacuum, depressam, acutam.

Pars alui ventricosa repleta est *viscere* parenchymatoso, fusco, hepatis simili; *alioque* albo, anfractuoso, quod compacta intestinorum massa esse videtur; ab ore certe oesophagum recipit.

Fibrae in cauda longitudinales; in alis decussatae, vel subtiliter reticulatae.

MEDUSA

F R O N D O S A.

Medusarum genus dignum est, quod Zoologos maris accolas occupet, ita parum hucusque excultum fuit. Plures omnibus auctoribus icones Medusarum Rever. BORLACE in *Cornubiensi topographia* proposuit. Delineavit ille primus Medusam, in Mari Angliam & Belgium interluente crebram, & autumnali praesertim tempore in arenosis Belgicae oris copiose naufragantem, quae tentaculis suis ad *Sepiam octopodiam* accedit. Hujus ego hic elegantissimam sororem propono, cujus plurima

Specimina ex Archipelago Caribaeo adlata communicavit D. DRURY *Amicus Londinensis*. Satis bene liquore asseruatur & tenaciore membrana vestita est, quam congèneres pleraeque, in spiritu vini paene diffuentes. Itaque talem fere accepi, qualem mare alit, nili quod flaccidior omnibus partibus, gelatina ex parte consumta. Et talem descripsi atque delineatam accuratissime chalcographo trado.

DESCRPTIO
MEDUSAE FRONDOSAE.

Tab. II. Fig. 1.2.3.

Majora saepe volam occupant. *Minora* specimina magnitudine Imperialis.

Discus (*fig. 3*) orbiculatus, tenuis planiusculus, supra convexior; ambitu maculis difformibus, guttisque opaco-albis variegatus; *limbo* cinctus membranaceo, fasciolis albis ceu fimbriato.

Subtus (*fig. 1.*) in medio disco *nucleus* seu *corpus* adnatum subrotundo-octagonum minoribus; decagonum in majori meo specimine supra planum, & ramentis in octo vel decem series ab angulis ad centrum confertis, villosum.

Brachium ex singulo nuclei angulo, ramofo-dichotomum, subdivisum, *trunco ramisque* a latere disco obuerso laeuibus, opaco-albis; ab altero latere flocculentis, ob *ramulos* extremos in illud latus vergentes, multifidos, *floccis* subtilissime villosis terminatos, adspersosque *cotyledonibus* albis, pianis, pedunculatis, forte *storiis*; (*fig. 2.* ramulum parum auctum exhibet).

Ramenta per nuclei superficiem disposita sunt exigui trunculi, floccis terminati & cotyledonibus adspersi, brachiorum extremitatibus simillimi.

Aperturae externae in nucleo, inter singula brachiorum *paria* singulae, oblongae.

Rami

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

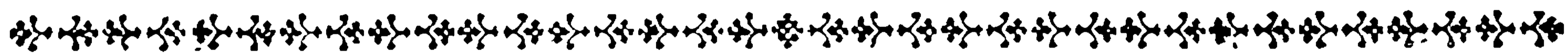
Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Rami & ramenta disci *mucum* fecernunt, qui specimini majori copiose inhaerebat. In eo quoque ea organa multo ramosiora crebriusque subdivisa & floccosiora observabantur, quam in parvulis; ita ut vegetatione quadam crescere videantur, quod etiam in *Medusa octopodia* belgica evidenter observavi.

ECHINUS CALAMARIS.

Inter Indiae orientalis marina varia Curiosis Belgii interdum adfertur elegantissima haecce species, sed cum aculeis rarissime. Ego duo omnino his instructa specimina vidi; quorum unum *amicissimus* SCHLOSSERUS pro descriptione olim ex elegantissimi Museolo concessit. — Mirum quantum in Echinorum aculeis varia sit natura, ex hujus non solum cauis maxime sed & reticulatis calamis apparet; & fere inter paradoxa est in elemento adeo tumultuoso, organa adeo fragilia atque tenerrima posse integra servari.

DESCRIPTIO *ECHINI CALAMARIS.*

Tab. II. Fig. 4-7.

Magnitudo rarius dupla ejus quam icon exhibet.

Testa albovirescens, sphaeroidea, valde depressa, conuexa, vixque pentagonoidea. Ambulacra quina, margine porosa, nigra, medio granulosa, *punctis* prominulis, duplici serie majoribus, intersertisque longitudinaliter minoribus. (*fig. 4.5.6.*)

Pulvilli papillis nudis distantibus. Superioribus majoribus; intersertisque *punctis* minutis.

Aper-

Apertura inferior ampla (*fig. 5.*) clausa corio cinerascete, in
cujus medio os quinque dentibus coniuens. (*fig. 7.*)

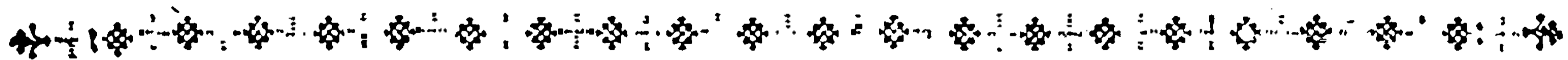
Apertura superior producta intestino exserto adtenuato, fus-
cescente, granulis lacteis punctato.

Cirrho cotyledoniferi ex poris ambulacrorum maxime subtus
crebri.

Setae (*fig. 8. b.* naturali & *B.* aucta magnitudine) verruculis
ambulacrorum insidentes, fragilissimae, tenues, inaequales, vi-
rescentes.

Spinae (*fig. 8. A. a.*) pulvillorum verrucis inarticulatae, in-
aequales, elegantissimae, cauae, cylindratae, deorsum adtenuatae,
extus scaberrimae, calamorum equiseti instar, lineis longitudina-
libus denticulatis; *Spinae* superiores sensim majores & multo lon-
giores, omnes extremo truncatae & apertae, intus vacuae. *Color*
earum albidus, annulis latis, obsolete viridibus, gryseo termina-
tis, alternans.

Per microscopium *spinae* apparent ex reticulo lapideo denso
tenere factae, porcatae costis seu lineis istis prominentibus, paral-
lelis, longitudinalibus, in quibus *spinae* confertae subulatae, sursum
imbricatae, & deorsum tendenti digito resistentes. (*fig. 8. A.*)

TESTACEA QUAEDAM RARIORA.

Properanter adjicio Tabulam iconum elegantissimarum, quas
e splendidissimo suo *Thesauro* pro *Miscellaneis* nostris deli-
neari fecit, humanissimeque communicavit Vir *Gravissi-
mus Roterodamensium Consul praestantissimus* atque *Academiae Na-
turae Curiosorum Membrum*, A. GEVERS, cui publicas hujus of-
ficii gratias debeo, lubentissimeque refero. Sed descriptiones ad-
dere

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

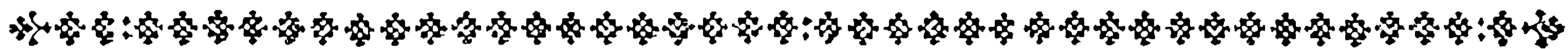
Continue

*Fair usage policy applies

quali conquassatus & depressus, ita ut etiam angulosum gibbum, orificio oppositum efficiat. Os sublabiatum, intus subgryseum. *Columella* compressa, imperuia.

In *Tabula* I. hujus fasciculi sub *figura* 24 & 25. ECHINOS *minutos* adjeci, de quibus hic verbulo. *Priorè* icone expressus, subglobosus ex Orientali India crebro adfertur. *Alter* maximo-pere affinis & similis, eo differt, quod plerumque minor sit & semper depressus. Abundat hic autem inter minuta testacea arenae Belgicae, verno praesertim tempore vulgaris. *Ambulacra*, ut in *Echino placenta*, superius tantum apparent (*aa.*); *os* centrale & *anus* a centro remotior in inferiore (*bb.*) laeuissima superficie.

ZOOPHYTA

QUAEDAM MINUTA.

Laudavi, ut officii erat, promptissimam *Clariss.* BODDARTI benevolentiam, qua vix noto & semel omnino viso mihi, post *Miscellaneorum Zoologicorum* editionem, picturas rariorum animalium propria manu exaratas suppeditare coepit, e quibus *Gobii* speciem elegantissimam praesertim descripsi. Eadem humanitate, quam in curiosis multis saepe frustra desideravi, nuper mihi *Vir Celeberrimus* atque *Amicissimus* JOSEPHUS GAERTNER de *Societate* primum *Londinensi*; nunc vero & in *Academia Imperiali Petropolitana Collega exoptatissimus* inter alia observationes aliquot lectissimas circa minuta varia Zoophyta, quae summo acumine in Cornubiensi littore ad Pensantiam Ipse (ao. 1760.) legerat & viua eleganter delineauerat, candore nunquam satis laudabili, communicavit. Quae quamuis promissae olim a me Iconographiae Zoophytorum (a) referuare destinaueram, nunc tamen

(a) *Elenchi Zoophytorum, Hagae Comit. 1766. 8vo. Praefat. pag. 11.*

tamen cum spes Iconographici hujus operis, (pro quo materies satis copiose collecta jam nunc praesto mihi est) exsequendi, interveniente longinquo per prouincias Ruthenici Imperii Asiaticas itinere physico, remotior videtur; nolui observationes optimi Amici, quae & nouitate & praestantia, cum *hodiernorum* qui de Zoophytis egerunt *omnibus* de principatu jure certare debeant, diutius publico inuidere, ideoque his interea, dum redux de Iconographia Zoophytorum cogitare denuo possim, immisceo, ipsis GAERTNERI nostri verbis expressas.

Alcyonium Schlosseri seu (uti forsitan rectius GAERTNERUS, genere, ob miram structuram, distincto, nouoque nomine appellat,) *Botryllus stellatus*, ita expositus hic primo loco est, ut de fabrica ejusdem nullum superesse possit dubium. Icones quoque GAERTNERI in eo meliores sunt iis, quas *Celeberr. & Amicissimus* SCHLOSSERUS dederat, quod e vivis cum maxime speciminibus, haec vero ut videtur, e liquore adseruatis confectae fuerint. Vellem ut accuratiores observationes in littore Cornubiensi instituerentur circa crustulas illas stellatas, quas in *Historia naturali Cornubiae* delineauit *Rever. BORLACE*, quasque *Botryllis* GAERTNERI congeneres esse nequaquam dubito. Confirmarent numerosiores observationes in speciebus structura similibus stabilitum a GAERTNERO genus & illustrarent miram *Botrylli stellati ac conglomerati* naturam & incrementum, quae mihi perquam memorabilia esse videntur. Quis enim e GAERTNERI observationibus non concludat, singulam hujus crustae Zoophytae stellam non unum esse flosculum seu unicum caput, sed polypum quasi multicipitem, & subnascentibus continuo nouis capitibus pullulantem.

Alcyonium ascidioides, seu *Distomus variolosus* GAERTNERI, nouam indicat, & perficit affinitatis seriem inter Zoophyta & testacea bivaluia, per *Ascidia BASTERI* seu *Priapos*, quos GAERTNERUS in genere *Distomos* vocare amavit, quique sunt *quasi Bivalvia testis exempta, branchiisque lamellaceis orbata & basi rupibus adnata*. Quaedam ex his, uti *BOHADSCH* & ipse cum illo obser-

vauimus, aggregata nascuntur, aut e radice potius prolifera esse videntur, eoque jam ad Zoophytorum legem accedunt, proximeque ad *Alcyonium Ascidioides* collocari merentur.

Corynem GAERTNERI, quam in littore Belgico aliquoties inveni ipse, vix a Tubulariis genere distingui debere arbitror, quamvis, vt bene notat noster, caput cum tentaculis intra tubum retrahere nequeat. Tubulariae elegantiores, veluti *muscoïdes*, *calamariis*, *trichoides* (*Elench. Zooph. n. 38. 39. 41.*) referunt quali florem, cui petala extima linearia, & pistillum in medio itidem tentaculis cirrhiformibus adpersum & ore perforatum; uti pulchre BASTERUS delineavit. *Corynes* capitulum est quali flos interior, ore tubuloso productus, & petalis extus ambientibus (quae Tubulariarum, uti Nereidum, branchias esse videri, alio loco asserui (*Miscell. Zoolog. p. 134.*) orbatus. Profert ideo Coryne ad basin capituli ovula seu femina, prout ipse saepius obseruavi & *fig. g. B. b.* delineavi; Tubulariis praedictis eodem loco intra exteriora tentacula enascuntur ovorum racemi. Quod vero capitulum tentaculis muricatum non abscondat Coryne, est ob tubi angustiam.

Harvici, & ad Holsatiae nuperrime littora obseruavi in saxis & fucis variis *Zoophyton* minutum, *Corynae* simillimum, ast grandius adeoque distinctius; semper solitarium, cum Coryne contra plerumque ramosa sit. Adumbratum vide in *Tab. III.* nostra ad *fig. g. d.* naturali & *D. E. F.* aucta lente magnitudine. Obseruavi partim ouulis basin capituli confertim ambientibus instructi, (*E. F.*) partim his destituta (*litt. D.*), *Cirrhos* in vtrisque 18 vel 20 numerare potui, papillam oris productam & pro lubitu retractilem undique circumstantes. *Pedunculus* hujus Zoophyti mollis est, intestiniiformis, subannulatus, eoque gregatim, denae pluresue simul, passim fucis adhaerent. *Cirrhii* non, vt in Coryne, pistilliformes, sed attenuati.

Etiam haec Tubulariis adnumerari debent Zoophyta, quamvis ne quidem ramescant vt Coryne, & tubulo corneo plane destituta

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

exteriore, dorsali, suboctodentato, oris munere fungente, altero *interno*, angustissimo, terminali, ani gerente vices.

Horum dactylorum tres, pluresve (nonnunquam XV-XX.) circa foueas gelatinae impressas collecti, *stellas* formant variae figurae, maximam partem irregulares, per omne corpus sparsas, & pro hujus varia extensione magis minusve numerosas.

Medium lingulae stellae tenet *fouea* margine mobili & extensibili circumdata, atque interius prope suam peripheriam tot pertusa foraminibus, quot stellae sunt dactyli, quorum interna ostiola in hanc ipsam foueam per illa foramina aperiuntur.

Marginem foueae cingunt superficiales radii colorati, bifidi, tenui principio a radice marginis oriundi & per singuli dactyli dorsum, usque ad ejus orificium externum decurrentes, ibique terminati. Figura radiorum nunc argute, nunc ex ovato lanceolata, nunc linearis est. *Color* vel flavus, vel albus, auri argentine instar splendens, at cum vita animalis simul evanescens. (Tunc radiorum loco series villorum aut rugarum minutissimarum transversalium conspicitur, quae sulcum dorsalem dactylorum utrinque comitatur & in dente oris interiore definit.

Color dactylorum itidem varius est, plerumque fuscus vel ochraceus, interspersis hinc inde maculis rubicundis.

Proles sparsa, frequens, ad interstitia dactylorum; neque minus numerosa ad ipsum gelatinosae crustae marginem; figura pro aetate variat, primo subglobosa, dein ovata, tandem clauata.

Irritato osculo externo dactyli; illud unice contrahitur, imotis persistentibus reliquis; sed irritata parte centrali stellae, omnia oscula simul clauduntur. In aqua marina filtrata detentum & longa inedia vexatum animal, singulae stellae limbum centalem in conum apice peruium (seu infundibulum) e tenerima & diaphana membrana formatum erigit, fortioris sine dubio & amplioris vorticis excitandi gratia; contra alium deponens retrahit
limbum

limbum illum, ut vix ejus superfit vestigium, atque tunc ex foramine interno dactylorum granulatae foeces tanta vi exploduntur, ut ingenti saltu oppositum foueae marginem transfiliant.“

Tab. III. Fig. 1. Exhibet crustam triplicem hujus Zoophyti in Fuco ferrato.

a. Varietas radiis lanceolatis.

b. Alia radiis ovato-lanceolatis.

c. Radiis linearibus.

Fig. 2. Stella aucta varietatis *a.* ubi *a.* cauitatem mediam, cinctam, margine β extensibili in conum pellucidum (*fig. 3. \gamma.*); δ . oscula dorsalia subdentata, ϵ . oscula interna significat.

Fig. 3. Stella, quae foueae marginem in conum γ . expandit.

Fig. 4. Stella aucta varietatis *b.*

Fig. 5. Stella item aucta, varietatis *c.*

* * *

II. BOTRYLLUS conglomeratus GAERTNER. *in Litt.*

„*Botryllus dactylis conglomeratis, osculis edentulis terminalibus.*
Corpus gelatinosum, molle, convexum, plantis marinis adnatum.

Dactyli plurimi obovati, subimbricati, laeves, albicantes; altera eaque obtusa extremitate respicientes corporis superficiem, ampliore ibi & terminali perforati ostio; altera autem tenuiore, introrsum versa, minimoque, pertusa foramina, centrali foueae inferti.

Cavitas centralis infundibuliformis, margine contractili, albicante, cincta.

Ovula globosa, albicantia, per substantiam gelatinosam sparsa. Reperitur, sed rarius, in *Fuco* praesertim *ferrato & nodoso.*“

Tab. III. Fig. 6. Duos refert Botryllos conglomeratos ad *aa.* in portione *Fuci* nodosi.

A. Auctam lentis ope structuram sub oculis ponit.

III. DISTO-

III. DISTOMUS variolosus GAERTNER. *in Litter.* Alcyonium ascidioides.

„*Distomus crustaceus*, papillis sparsis, osculis subdentatis. Crusta coriacea, tenax, crassiuscula, subtus plana, supra verrucis crebris, variaeque magnitudinis conspersa, coloris vel dilute rubicundi, vel ex croceo albicantis.

Verrucae seu tubercula maximam partem ovalia & ex croceo rubra sunt; singulum autem duplici perforatum est orificio minimo coccineo, quod turgidulus inargo ejusdem coloris atque sex distinctus radiis, quasi in tot discissus fuerit dentes, cingit.

Licet admodum frequens sit Zoophyton, tamen nonnisi in *Fuco polyschide* inueni, cujus adultiores caules nonnunquam totos obducit.“

Tab. III. Fig. 7. Exhibet crustam *Distomi variolosi* seu *Alcyonii ascidioidis* in fragmento caulis *Fuci polyschidis* seu *palmati LINNAEO* dicti, naturali magnitudine.

A. papillam ejusdem aucta magnitudine sistit, ut melius appareant oscula bina, substellata.

* * *

IV. CORYNE pusilla GAERTNER. *in Litteris.* Tubularia Coryne.

„*Stirps* subramosa, filiformis, papyracea, geniculata (a), basi angustior, absque radiculis adnata fucis, praesertim *foeniculaceo*; coloris nunc arenacei, nunc saturate rubri.

Caulem & ramos terminant *capsulae* ovato-acuminatae, apice foramine vel ore varie dilatabili perforatae, eodem cortice (paulo tantum molliore) quo reliqua stirps vestitae, atque per omnem superficiem armatae *tentaculis* cylindricis, apice globosis, aqueo-

(a) In speciminibus meis tubuli sunt molliores, quam in *Tubul. muscoide* crassitie *Sertul. geniculatae* vel *Tubul. trichoidis*, iugis subannulati.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

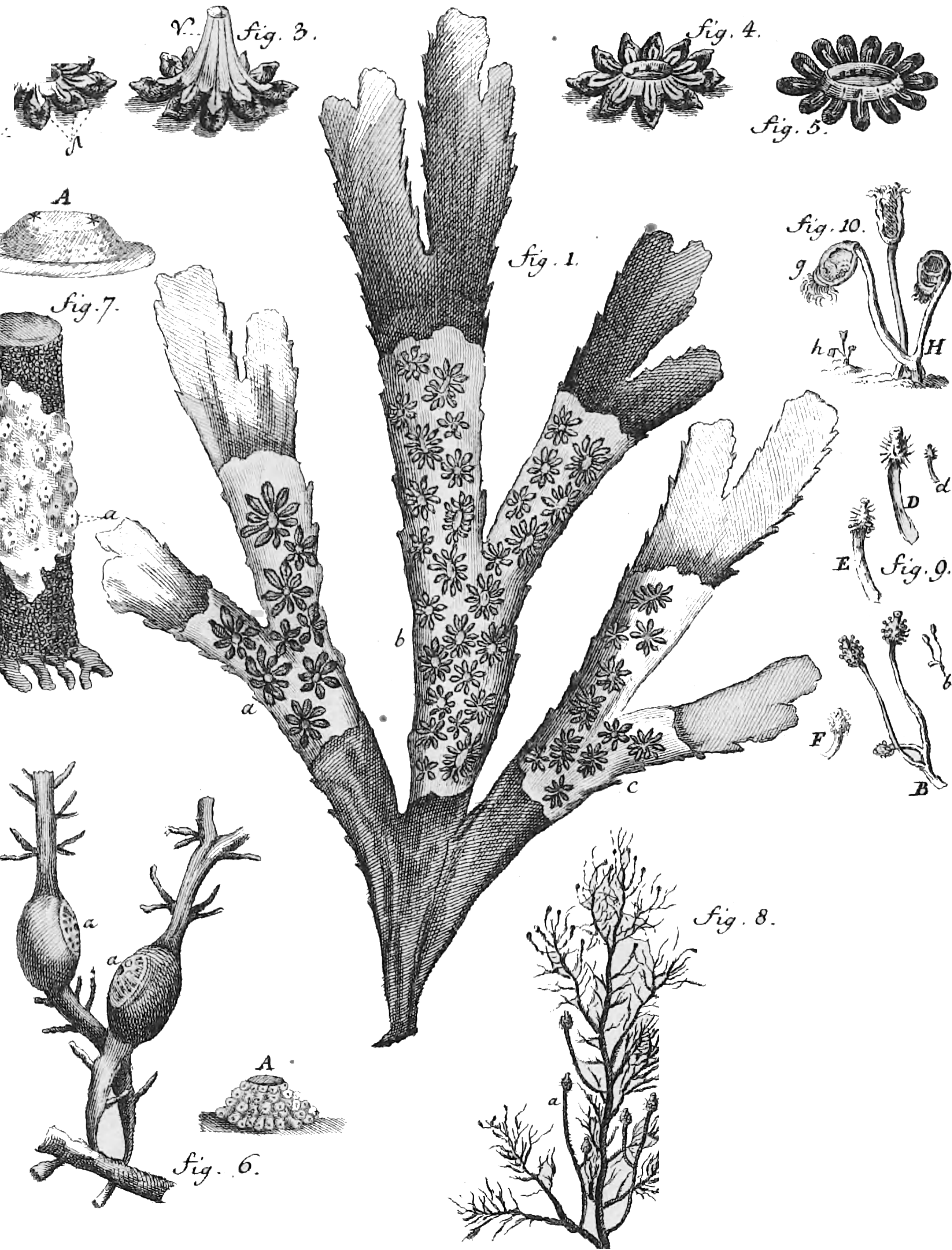
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

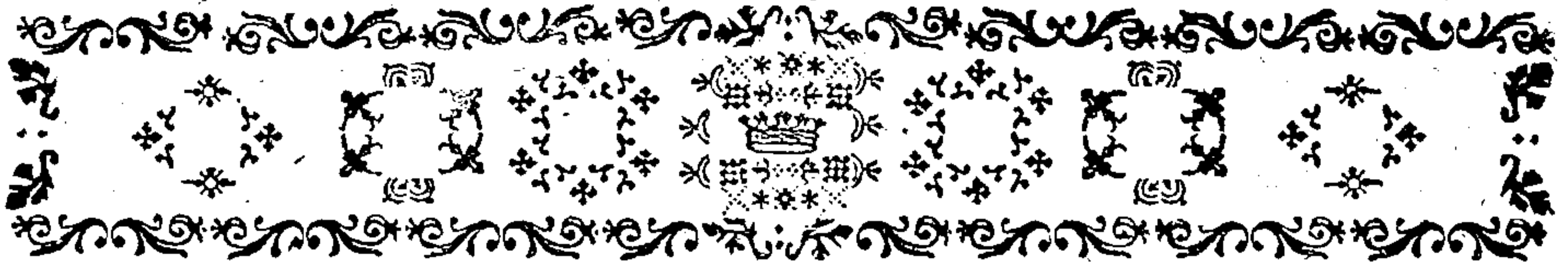
Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Utinam quidem jam tene
confessa veritas esset! nihil ex
veritatem cum eis ipsis, qui doc

INDEX.

Not. Die Römische Zahl bedeutet den Fasciculum, die Deutsche weist auf die Seiten.

A.

ACARI. IX. 28.
 — — araneoides. ib. 41 Tab. III. f. 2.
 — — aureolatus. ib. 40 T. III. f. 10.
 — — cardinalis. ib. 44.
 — — grossus. ib. 43 T. III. f. 12.
 — — holosericus L. ib. p. 41.
 — — nepaeformis Scop. ib. 40.
Acuti Marcgr. II. 18.
Addax Plin. I. 19.
Agami (Psophia) IV. 5.
Agouti Marcgr. II. 18.
Ahu (Perf.) I. 10.
Albatros V. 4. d.
 — — Diomedea. V. 28.
Alca Alle. V. 4. f.
 — — arctica. Fratercula. V. 2.
 — — *Briffon*. ib. 2. a.
 — — *cirrata*. V. 7. T. I. & 5.
 — — *Clus*. ib. 3. e.
 — — *cristatella*. ib. 18. T. III.
 — — *impennis*. ib. 2. b.
 — — *major*. *Briff*. ib. 3. b.
 — — *minor*. *Ejurd*. V. 4.
 — — *monochroa* *Stelleri*. ib. 8.

Alca Pica. V. 4.
 — — *Pittacula*. ib. 13. T. II.
 — — *tetracula*. V. 23. T. IV.
 — — *Torda*. ib. 3. e.
Alcae vel } V. 1.
Alcarum genus. }
Alcyonium ascidioides X. 35. & 40. Tab.
 IV. f. 7.
 — — *Schlosseri*. X. 35.
Alce capensis Kolb. I. 15.
Alcedo maxima. VI. 14.
 — — *tridactyla* VI. 10. Tab. II. f. 1.
Algazel Buffon. I. 14.
Alle Alca V. 4. f.
Anas arctica Clus. V. 2.
 — — *curvirostra*. VI. 33.
 — — *Stelleri*. ib. 35. T. V.
Animal anonymum *Houtt*. I. 17.
Anser Bernicla. VI. 26.
 — — *hyperboreus*. VI. 25-32.
 — — *magellanicus* Clus. V. 3. d.
 — — *ruficollis* VI. 21. Tab. V.
Antilope. Descriptio hujus generis qua-
 drupedum. I. 3.
 — — *bezoardica*. I. 14.

I N D

Antilope Bubalis. I. 12.

— — Cervicapra. I. 18-37. T. I. II.

— — Dama. ib. 8.

— — Dorcas. ib. 11.

— — Grimmia. ib. 15. it. 38-44.

T. III.

— — Kevelia. I. 12.

— — leucophaea. I. 6.

— — Oryx. ib. 15.

— — Pyrargus. I. 10.

— — redunca. ib. 8.

— — Rupicapra. ib. 7.

— — scripta. ib. 15.

— — Scytica. ib. 9.

— — Strepliceros. I. 17.

— — Tragocamelus. ib. 9.

Aper aethiopicus II. 4-15. Tab. I.

— — madagascariensis Flaccourtii.

— — Promontorii viridis. ib.

Aperea. Marcgr. II. 18.

Apis plumipes IX. 24. T. I. f. 14.

Araneae. IX. 28.

— — conica. ib. 48. T. I. f. 16.

— — cornuta. ib. 44. T. III. f. 13.

— — lobata. ib. 46. T. III. 14. 15.

— — spinimobilis. IX. 44.

— — tetracantha. ibid. 49. T. III.

f. 16. 17.

— — truncata. ib. 47. T. I. f. 15.

— — viatica Linn. IX. 47.

Araneoides capensis. Petiv. IX. 46.

Arctica Möehr. V. 4 f.

Ardeae. IV. 3.

Aru. Kamtsch. V. 8.

Ascidia clavata. X. 25. T. I. f. 16.

— — mamillaris. X. 24. T. I. f. 15.

Aflus v. Oniscus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

f. 1-3.

D.

Daechpu. Steller. (Cyclopterus) ventric. VII. 16.

Dama Antilope. } I. 8.
— — antiquorum. }

Damae species. Tzeiran *Olegr*. I. 10.

Daplidice. v. Papilio.

Dasje, Kaapsche. *Belgic*. II. 19.

Dentex. v. Cyclopterus.

Dermestes muricatus. *Linn*. IX. 6.

Diodon. Mola. VIII. 39. Tab. IV. f. 7.

Diomedea Albatrus. V. 28. &c.

— — demersa. V. 3. 4.

Distomus mamillaris. *Gaertn*. X. 24.

— — variolosus. *Ejusd*. X. 35. & 40.

T. IV. f. 7.

Dorcas Antilope I. 11.

— — Capra. *Linn*. I. 12.

Dromon. Hardlooper. II. 5. 6.

E.

Echinus calamaris. X. 31. T. II. f. 4.

Elandt, Kaapsche. *Belg*. I. 15.

Fisca Balaenarum, vel Clione. X. 28.

Etubryga, vel Alca cirrata. V. 8.

F.

Fasciola fusca. X. 21. Tab. I. f. 13.

a. b.
— — punctata. X. 23. Tab. I. fig.

14. a. b.

Fer-de-lance. Chauve-Souris. III. 7.

le *Filou* (Poiss.) VIII. 42.

Fistularia paradoxa. VIII. 32. Tab. IV. fig. 6.

Fratercula, Alca. V. 2.

G.

Gadus Blennioides. VIII. 47. Tab. V. fig. 2.

Gallina picta. IV. 11.

— — sylvestris *Raj*. Psophia. IV. 5.

Gallinae vertice tuberoso. IV. 20.

Gammarellus. v. Oniscus.

Gasteropelecus. Salmo. VIII. 50.

Gasterosteus volitans. *Linn*. ad Scorpae-
nas referendus. VII. 26. VIII. 20.

Gazella, Shaw. } I. 11
Gazelle Buff. }

— — africana. *Raj*. I. 12.

— — capra. *Linn*. I. 14.

— — indica. *Raj*. ibid.

Globator. v. Oniscus.

Gobius barbarus. *Linn*. VIII. 5.

— — Boddarti. VIII. 11. Tab. II. fig. 4. 5.

— — cyprinoides. ibid. 17. Tab. I. fig. 5.

— — Koelreuteri. VIII. 8. Tab. II. fig. 1-3.

— — lagocephalus. VIII. 14. T. II. fig. 6. 7.

— — Schlofferi. VIII. 3. Tab. I. fig. 1-4.

Goirfugl.

I N D E X.

Gaisfugl. Cluf. V. 2.
Gracula longirostra. VI. 5. Tab. II. f. 2.
Greisbock. Kolb. I. 39.
Grillus v. *Gryllus.*
Groot Smael. *Megastomus* Pisc. VIII. 43.
Grues. IV. 4.
Grundskortwa. *Oniscus* entomon. IX. 64.
Grus *Psophia.* IV. 7. T. I.
Gryllus clavimanus. IX. 21. Tab. I.
     fig. 11.
 — — *gryllodes.* IX. 16. Tab. I.
     fig. 10.
 — — *Laxmanni.* *ibid.* 19. Tab. II.
     fig. 2, 3.
 — — *minutus.* *Linn.* IX. 16.
 — — *onos.* *ibid.* p. 17. Tab. II. f. 1.
 — — *ibericus.* IX. 19.
le Guib. *Buff.* I. 15.
Gymnotus albifrons. VII. 35. Tab. VI.
     fig. 1.
 — — *Carapo.* *ibid.*
 — — *fasciatus.* *Sebae.* *ibid.*
 — — *notopterus.* VII. 40. Tab. VI.
     fig. 2.
Gyrator v. *Oniscus.*

H.

Hardlooper Belg. II. 5.
Harpa nobilis rarior. X. 33. Tab. III.
     fig. 1.
Hekatschitschis. *Alca Psittacula.* V. 13.
Helix } *Linn.* IX. 25.
Hellica }
 — — *Lyonetiana.* X. 33. Tab. III.
     fig. 7. 8.

Hippuris mira quaedam species. *Bontis.*
     VII. 40.
Hircocervus. *Kaempf.* I. 14.
Hircus bezoardicus. *Aldrov.* I. 14.
Holothuria v. *Priapus.*
Holothurium zonarium. X. 26. T. I. fig.
     17. A. C.
Honds Krabbe. Belg. IX. 83.
Hydrochaerus. *Briss.* II. 18.
 — — *Sus.* *Linn.* *ibid.*

I.

Iaculus. *Mus.* *Linn.* II. 17.
Ibex imberbis. *Gmel.* I. 9.
 — — *Kolbii?* I. 12.
Icterus. *Briss.* VI. 1.
Igilma. *Alca cirrata.* V. 8.
Ikan Pangaio *Indorum Gymnotus.* VII.
     40.
 — — *Pisan* } *Malaic.* VIII. 36.
 — — *Sumpit.* }
Impostor. *Le Trompeur.* VIII. 42.
 — — *magnus.* *ibid.* 43.

Insidiator *vid.* *Sparus.*
Inypilahalap. *Alca Psittacula.* V. 13.
Ipatka. *Alca arctica.* V. 9.
Itadje-Kafs. VI. 22.
Julus araneoides. IX. 85. Tab. IV. 16.

K.

Kaapsch Datje. Belg. II. 19.
Kapirat (*Gymnotus*) VII. 40.
Kara Gentilium. V. 8.
Karakchus. *Tartar.* VI. 21.

Kassarka

L.

- Labrus trichopterus*. VIII. 45.
Lacteolus, Cepphus. V. 33.
Larus maximus Stelleri. V. 29.
Lazakkeröisch. VIII. 5.
Leptura plumipes. IX. 4. Tab. I. fig. 2.
Lepus marinus. *Steller*. VII. 20.
Ligniperda cornuta. IX. 8. Tab. I. fig. 4.
 — — *terebrans*. IX. 6. Tab. I. fig. 3.
Limax lanceolatus. X. 19. Tab. I. fig. 11.
 — — *marina*. Pisc. VII. 6.
Liparis Cyclopterus. VII. 6.
Lisiza (*Cottus*) VII. 30.
Locusta echinata impennis *Petiv.* IX. 17.
 — — v. *Oniscus*.
Locustafellus fusco viridis &c. *Messerschmidii*. IX. 17.
Lumbricus echiurus. X. 3. Tab. I. fig. 1-5.
 — — *edulis*. X. 10. Tab. I. fig. 7.
 — — *oxyurus*. X. 16.
 — — *phalloides*. X. 12. Tab. I. fig. 8.
Mantis atrophica. IX. 12. Tab. I. fig. 7.
 — — *Perla*. *ibid.* 14. Tab. I. fig. 8.
 — — *pufilla*. *ibid.* 15. Tab. I. fig. 9.
Mazame *Sæbae*. I. 15.
Medusa frondosa. X. 29. Tab. II. fig. 1-3.
Megastomus. Pisc. VIII. 43.
Meleagrides Graecorum. IV. 10.
Meles capensis } II. 19.
 — — *rupestris* }
Mergulus marinus niger &c. *Stelleri*. V. 13.
 — — *melanoleucus*. V. 4.
Mergus americanus. *Clus.* V. 2^b.
Mitschagatka, f. *Alca cirrata*. V. 8.
The Modfisch. *Sloan.* VIII. 5.
Mola. *vid.* *Diodon*.
Molossus. *Vespertilio*. III. 8.
Morskoi Uschtahn. *Kamtschat.* VII. 20. (Pisc.)
Moschus. *Linn.* I. 39.
Mucucagua. *Marcgr.* IV. 5.
Murmelthier. *Kolb.* II. 19.
Mus Acuti. *Linn.* II. 18.
 — — *Jaculus*. *Linn.* II. 17.

Mus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

- fig. 3. 4.
- Phallus marinus*. X. 3.
- Phryganeus fluvii Angorae. Stelleri*. X. 52.
- Pica alba*. V. 4.
- Picus tridactylus*. Linn. VI. 11.
- Pinguin nigripes*. V. 3. d.
- Pintade*. v. Poule.
- Piscis Chinenfium*. VIII. 4.
- Pitvifch*. VIII. 11.
- Plautus Tonsor*. Klein. V. 3. e.
- Porcellus*. Mus. Linn. II. 17.
- Porrut Ajang*. Javanis. X. 10.
- Poule Pintade*. IV. 11.
- Priapus*. Holothuria. Linn. X. 13.
- — pedunculatus. Röffel. X. 25.
- Promerops*. Briff. VI. 18. d.
- Proscarabaeoides capensis pedibus plumo-*
lis. Petiv. IX. 37.
- Proserpina*. v. Sphynx.
- Psittacula*. Alca V. 13. Tab. II.
- Psittacus marinus*. Belg. V. 2.
- Rana variabilis*. VII. 1. Tab. VI. fig.
 1. 2.
- Regulus cervorum*. Nigr. I. 39.
- Rotator*. v. Onifcus.
- Rupicapra*. Antilope. I. 7.
- S.
- Sagitta*. Callionymus. VIII. 29.
- Saiga*. Buff. I. 9.
- Salmo gasteropelecus*. VIII. 50.
- — rhombeus. VIII. 52. Tab. V.
 fig. 3.
- Schachtwurm*. Onifc. Entomon. IX. 64.
 & 67.
- Schuitjes-vifch*. VII. 40.
- Scolopax*. Rond. VIII. 36.
- Scorpaena didactyla* VII. 26. Tab. IV.
 fig. 1-3.
- — horrida. Linn. ibid.
- Scorpio africanus*. Seb. IX. 30.
- See-Trul*. X. 3.
- Soa-See*. Chin. (Lumbric.) X. 10.
- Sole-

I N D E X.

- Solenostomus*. Seb. VIII. 32.
Sparus Insidiator. VIII. 41. Tab. V. fig. 1.
Spasma, Vespertilio. III. 7.
Spectrum, Vespertilio. ibid.
Spheniscus, Briff. V. 3. d.
 — — Moehringii (Alca), V. 2.
Sphynx Cerberus. IX. 27. Tab. II. fig. 8.
 — — Proserpina. IX. 26. T. II. fig. 7.
Squilla fluviatilis *Stelleri*. IX. 52.
Squilla magna, testudinata magna cau. de vagina &c. *Stelleri*. IX. 64.
Starik. Alca Psittacula. V. 13.
 — — niger. V. 19.
Sternicla, Clupea. VIII. 50.
Strepsiceros, Bell. I. 10.
 — — Caji apud Gesn. I. 17.
Sus, hydrochaerus. Linn. II. 18.
Syrmask, -Suec. vel oniscus entomon. IX. 64.
- T.
- Taenia* Caviae capensis. II. 32.
Tambiloc, Indorum. X. 11.
Taucherbock. Kolb. I. 18.
Temamacume, Cervus *Sebae*. I. 12.
Testacea quaedam rariora. X. 32.
Thalassema, Lumbricus. X. 8. Tab. I. fig. 6.
Tinca marina. Bont. VII. 40.
Todus cinereus. Linn. }
 — — leucoccephalus. -*Pall.* } VI. 16. T.
 — — viridis. Linn. } III. f. 2.
- Tonsor*. v. Plautus.
Tragelaphus Caji apud Gesn. I. 9.
 — — Shawii. I. 18.
Tragocamelus. Parson. } I. 9.
 — — Antilope. }
Tragulus africanus. Briff. I. 39.
 — — minutus Guineenf. Seb. ibid.
 — — pygmaeus. ibid.
Tragus ferus *Grimmii*. Klein. I. 39.
 de Trompeter. Belg. IV. 5.
 le Trompeur. VIII. 42.
Truttae Congener, fluviatilis. Sloan. VIII. 5.
Tschaiki. Diomed. Albatrus. V. 20.
Tschakvoi, ostiacorum. VI. 21.
Tschelata, Alca cirrata. V. 8.
Tubularia. Coryne. X. 40.
Turbo principalis. } X. 33. Tab. III. fig.
 — — scalaris. } 5. 6.
Tzebi, Biblica. I. 11.
Tzeiran, Turcorum. I. 10.
- U.
- Upupa*, Paradisi, VI. 18.
Uria minor. Briff. V. 4. f.
- V.
- Vache*, de Barbaie. Perrault. I. 12.
Vampyrus, Vespertilio. Linn. III. 7.
Vespertiones. III. 3.

- — murinus. ibid. 6.
- — perspicillatus. ibid. 7.
- — pictus Ceylanicus. ibid.
- — soricinus. III. 24. Tab. III,
- — Spasma. III. 7.
- — Spectrum. ibid.

Xanthornus decumanus VI. I. Tab. I.

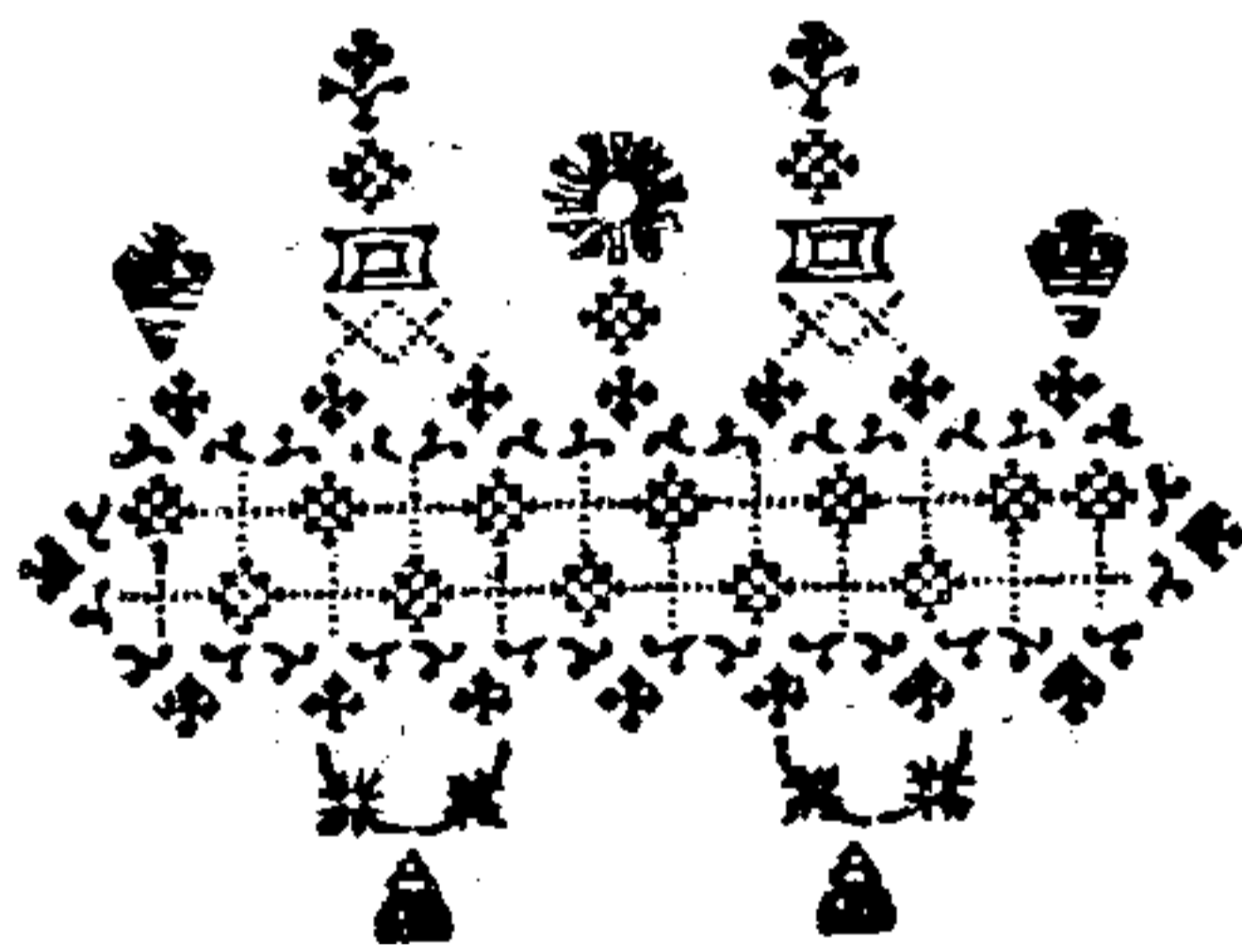
Y.

Yachmur biblicus Shaw. I. 12.

Yrung-Chass. Anser hyperbor. VI. 25.

Z.

Zoophyta quaedam minuta. X. 34.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

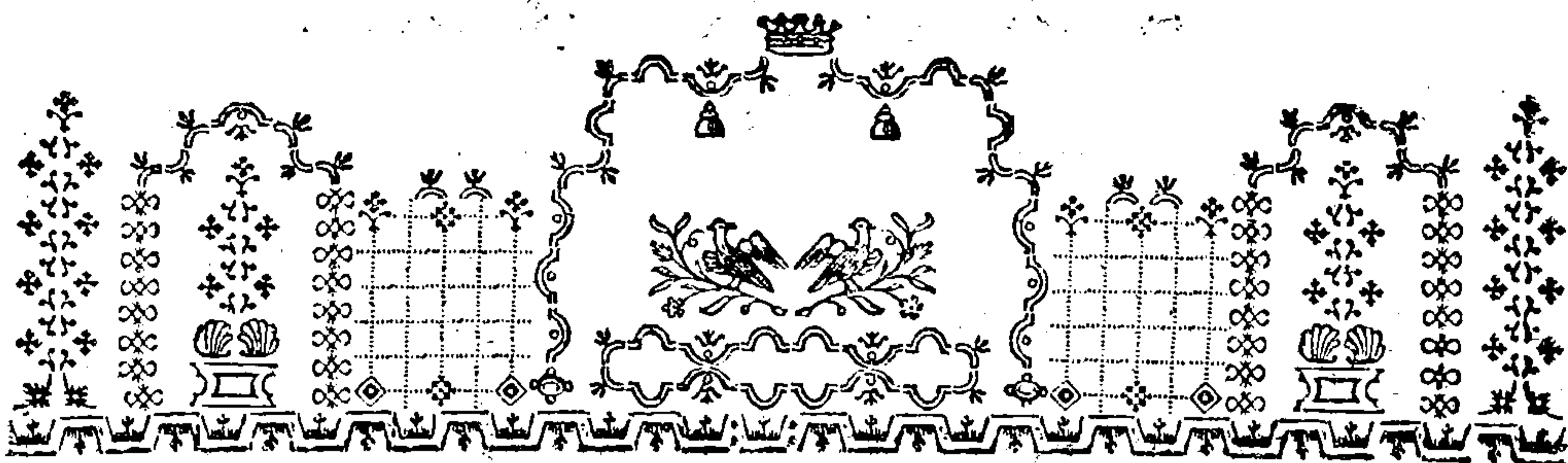
Continue

*Fair usage policy applies

SENECA de Ira Lib. III. c. 31.

Age potius gratias pro his quae accepisti. Reliqua expecta & nondum plenum te esse gaude. Inter voluptates est superesse, quod speres.

OVIS FERA

SIBIRICA VULGO ARGALI

DUCTA.

Animalia, quae homini domestica serviunt, omnia alicubi in terrarum orbe spontanea vivere, certe a Natura initio in statu fero condita neque, praeter unicos forte *canes*, *) ullo modo generi nostro obnoxia fuisse, nemo est qui non concedat. Et recte VARRO (*de re rust. Lib. II. cap. 1.*) „hu-
A 2
„mani

*) Canum fera stirps hucusque apud Zoologos omnes dubia mansit, idque nullam aliam ob causam, quam quod *Lupus aureus* KAEMPFER I copiosissimum in universo Oriente animal, imperfecte fuit cognitum. Vidi illum vivum Londini & nuper e Persia adlatum & non solum habitu & forma tota, *Canibus villaticis gracilioribus & proceris, quales Calmucci vulgo alunt, simillimum, sed & inclinationibus atque moribus Cani familiari simillimum esse non sine admiratione observavi. Homini etiam facillime adsuescit, nunquam, uti Lupus & Vulpes cicurati, infidi animi signa edens, lususve ciuentans, canes non fugit sed ardentem appetit, cum iisque colludit, ut plane nullum sit dubium cum iisdem generaturum, si tentetur experimentum. Vocem desiderii caninae simillimam habet, homini Cauda eodem modo ablanditur, & in dorsum provolvi atque ma-
ribus

„mani generis summum gradum fuisse naturalem, cum viverent
 „homines ex iis rebus, quae inviolata ultro ferret terra: ex hac
 „vita in secundam descendisse pastoriciam, atque ex animalibus,
 „quae possent, sylvestria comprehendisse, ut conclusa mansuesce-
 „rent: In queis primum non sine causa putent oves assumtas, &
 „propter utilitatem & propter placiditatem. Etiam nunc, *pergit*,
 „in locis multis genera pecudum ferarum sunt aliquot, ut in Phry-
 „gia ex ovibus, ubi greges videntur complures; ut in Samothra-
 „ce caprarum, quas Latine *Rotas* appellant. Sunt enim in Ita-
 „lia, circum Fiscellum & Tetricum montes, multae. De Sui-
 „bus nemini ignotum, nisi qui Apro non putat Sues vocari. Bo-
 „ves perferi etiam nunc sunt multi in Dardania, & Media, &
 „Thracia. Asini ferri in Phrygia & Lycaonia. Equi ferri in Hispa-
 „niae citerioris regionibus aliquot. „

Ilta; quae suis temporibus judiciose VARRO, nostro aevo ple-
 nius atque curatius comprobari possunt. Etenim *Cameli*, ut a
 maximis incipiam, in vastissimis Asiae temperatae desertis etiam-
 num indomiti vagantur ^{a)}, Nomadibus ejus regionis apprime
 noti,

nibus demulseri amat. Ipse quoque ululatus ejus, cum latratu canum ejulabundo ma-
 gnam habet analogiam. — Ergo dubium vix esse puto, hominis speciem, in eodem
 cum Lupo aureo climate naturaliter inquilinam, antiquitus hujus catulis cicuratis dome-
 sticos sibi educasse canes, quorum naturalis instinctus jam homini, quem ferri non mul-
 tam timent, amicus, & in venationem pronus erat. Accedit quod multi inter Canes
 villaticos, etiam nunc, post tot saeculorum familiaritatem & corruptelam, Lupo aureo
 non solum forma sed & colore sunt simillimi. Et nobile apud antiquos *Canum Laco-*
num genus, quos e cane & vulpe generatos perhibuerunt, quid aliud quam per ferri
 Lupi aurei congressum, nativo robore & instinctu denuo nobilitata progenies domestici
 facti animalis, fuisse videbitur. Indos accepi hodiernum facilem eam copulam dicere, &
 crebro instituere, unde etiam Gallis Benghalense regnum frequentantibus Lupus aureus
 vulgo *Chien maron*, (Canis ferus) appellatur. — Innumeras & mihi varias canum va-
 rietates, hybrida cum affinibus speciebus, v. gr. Hysena, Lupo, & Cane fero Africano
 (de quo KOLBIUS, *Reise* p. 152. quique distincta videtur esse species) connubia pro-
 ducere potuerunt. Ea enim, licet difficillima, BUFFONII experimentis fidem facien-
 tibus, esse concedam, minime tamen impossibilia fore puto, si saepius tentarentur, va-
 riisque cautelis adhibitis.

a) Fidis plurimisque Bucharorum mercaturam facientium, Nomadumque Asiae relationi-
 bus sultus hoc adfirmo, contra Ill. BUFFONIUM, qui universam Camelorum gentem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

deserta alunt, nondum denlo urbium villarumque tumultu occupata, sed vastas, inter errantium pastorum castra, undique solitudines cautissimorum animalium fugae offerentia. — *Tarandum* arcticarum regionum & Alpicolarum in Asia pecus, eadem hyperboreae terrae, alpesque frigidae Sibiriae ferum habent. — *Aprorum* denique fera progenies in sylvis & paludibus Europae Asiaeque hodiernum adeo vulgata est, ut domesticarum suum aborigines dubium nullum premat. — Etiam *Caprinum* pecus a *Capris* feris plerique Zoologi, praeeunte VARRONE ^{d)} derivarunt, de cuius fera specie constituenda pluribus infra dicetur.

Inter haec unius *lanigeri pecoris* ortus apud recentiores diu in incerto fuit; partim quia *domesticus Aries* a *fero* magnitudine, facie, lana, moribus, animoque magis, quam reliquae pecudes domesticae degeneravit, partim quod paterna stirps Europa fere tota exulabat, raris inspicienda Zoologis. Primus tandem inter nuperos BUFFONIUS descripto *Musmone*, quem (RAJO dubium)

nam, niveis utrinque distincta coronis, longisque auribus, cursu celerimus adumbratur. Et similes fere, nisi cruce perfecta, adinstar domestici asini instructos, e Nomadum relationibus didici esse Onagros, qui in Occidentali parte magnae Tatariae immensis gregibus migrant, hyemem in confiniis Indiae, aestatem in regionibus circa Aralensem lacum & ad orientem ejus usque versus Altaicum jugum sitis transigentes, quos Kirgisi *Kulan*, Calmucci *Chulan*, & Persae, secundum OLEARIUM (*Itinerar. edit. germ. Slesvic. 1656. p. 526.*) *Kubrbau* appellant. De his pauca in *Itinerari* Vol. III. part. 2. p. 511. exposui. Neque tamen mihi hos coram intuei datum fuit, neque fere quisquam Peregrinatorum vidit aut descripsit, praeter eundem OLEARIUM & Petrum della VALIE-qui Bassorae captum inspexit. In Syria etiamnunc dati post RAUWOLFIIUM (*Itinerar. German. August. Vind. 1583. 4. p. 65*) vix quisquam prodidit; neque de Africanis post LEONEM *Africanum* apud auctores mentio. RAUWOLFIIUS alique, inter quos etiam illi BUFFONIUS, Onagrorum pelles naturaliter putarunt esse granulatas, & illud praebere, quod Turcae *Saggi*, Persae *Sogre* appellant. Sed haec *granulata pellicula* arte sic paratur in oriente, non Onagrorum tantum, sed Equinis quoque tergibus, Chenopodii quodam semine impressis, & post siccationem ferramento rasis, unde postea, macerata lixivio pelle, impressarum foveolarum substantia supra intervalla derasa turgescit & efficit granularum speciem, quam servat conum.

d) *De re rust. Lib. 2. cap. 3.* De caprarum velocitate in originum Libro *Cato* scribit haec: In Saurati *Fiscelloque* Caprae ferae sunt, quae salunt e saxo pedes plus sexagenos. Oves enim, quas pascimus, oetae sunt ab ovibus feris, sic Caprae quas alimus, a Capris feris sunt oetae, a quibus propter Italianam Caprasia insula est nominata.

bium) etiamnum alunt Sardinia, Corfica, Idaliaeque & Graeciae alpes, & quem jam PLINIUS (*lib. 8. cap. 49.*) „Hispaniae, atque Corsicae esse non maxime absimilem pecori & cum ovibus umbros dictos (seu hybridos) generare, scripserat, pluresque inter Antiquos passim pro Ariete fero habuerant^e), rem extra dubium posuit, docuitque rectissime: ipsum illud animal, ab omnibus prius Zoologis, qui minus adtente consideraverant, pro distincta specie traditum^f), atque a nemine antea curiosius collatum vel descriptum, ipsissimam esse *Ovem spontaneam*. in fero statu, cujus progenies domata & humana tyrannide depravata in mitissimum, imbelle & imbecille pecus tandem degeneravit, suppressoque passim, per influxum climatis & culturae, pilo in lanam luxuriavit.

Cum PLINII Musmone, quem alibi a Graecis mutuato nomine *Ophion* appellat, apud BUFFONIUM graphice jam descripto,

e) Q. Fulvius Lippinus dicitur habere in Tarquinienſi septa jugera XL. in quo sunt inclusa non solum ea quae dixi (Cervi, Caprae), sed etiam Oves ferae. VARRO *l. c. Lib. 3. cap. 12.* — His in insulis (Sardinia & Corsica) nascuntur Arietes, qui pro lana pilum caprinum producant, quos Musinones vocat STRABO *lib. 5.* Sunt etiam ovium admodum fera saecula, non multo nostris ovibus hirsutisque capris majores, sed ad currendum perniciter, validaeque ad pugnandum, flexuosis in capite armatae cornibus. — OPIAN. *Cyneget. lib. 2. v. 326 seq.* secundum versionem Rittersbusii. — Maxime memoratu dignus, & ad Musmonem utique referendus est locus COLUMELLAE: Sed & alias, inquit, varietates in hoc pecoris genere docuit usus exprimere. Nam cum in municipium Gaditanum ex vicino Africae mini coloris sylvestres ac feri Arietes, sicut aliae bestiae, munerariis deportarentur, M. Columella patruus meus, acris vir ingenii atque illustris Agricola quosdam mercatores, in agros transtulit & mansuefactos rectis ovibus admisit. Eae primum hirtos, sed paterni coloris agnos ediderunt, qui deinde & ipsi, Tarentinis ovibus impositi, tenuioris velleris arietes progeneraverunt. Ex his rursus quicquid conceptum est, maternam mollitiem, paternam & avitum retulit colorem. Hoc modo Columella dicebat, qualemcunque speciem, quae fuerit in bestis, per nepotum gradus mitigata feritate reduisse. *De re rust. Lib. 7. cap. 2.*

f) Tragelaphus (Cietensis Musimon) BELLON. obs. cujus icon repetita apud GESNERUM [*de Quadrup. (edit. Francof. 1602.) p. 207.* qui & alteram pro Musimone dedit iconem (*p. 823.*) a Tb. Beza communicatam], ALDROVANDUM & JONSTONUM. — Musimon & Ophion Plinii RAJ. *syn. quadr. p. 75.* Tragelaphus Bellonii EJ *p. 82.* quem contra rectissimum Gesneri judicium a Musimone denuo distinxit. — Capra orientalis BRISSON. *quadr. Epitom. p. 40. sp. 14.*

scripto, *Argalin* sic dictum Sibiriae ^g), qui per GME LINUM *seniorem* innotuit, omnino convenire, idemque esse animal natura coeli pascuisve exaltatum, e collata brevī descriptione hujus, quam is in *Itinerario sibirico* dederat, facile recteque conclusit BUFFONIUS. Prius quoque LINNEUS *Tragelaphum Bellonii* & *Musimona*, cum *Argalide* conjunxerat, sed distinctum specie, immo genere ab ovilla gente, cujus parens est, novoque nomine, ut solet, *Caprae Ammonis* indito. — Posset hinc aliquis existimare, post GME LINI in *Argalide*, BUFFONII in *Mulimone* labores, supervacaneum esse *Commentarium*, quem hic de *Sibirico animali* paro. Sed qui reputaverit, GME LINI descriptionem esse mancam, *Argalin* vero a *Musimone* non sola magnitudine differre, variis quoque secundum aetatem, regiones, annique tempora varietatibus esse obnoxium, quas antea observavit nemo, multa denique in Sibiriae solitudine circa illius naturam addisci potuisse nondum tradita, imo jam nota quoque per propria observata retractasse, in *Animali rarissimo* & a populosis regionibus magis magisque in loca vasta, ubi arduo laboribus quaerendum est, refugiente, utiliore esse repetitionem, quam obvia & notissima quaeque, utut tercenties jam dicta, recoxisse, simul iconibus apographis cumulatis studium naturae inutiliter adonerasse, is aequiore animo sequentia accipiet

ARGALI seu *Musimon asiaticus* (cum *Ibice* & capris jungendus genere ^h), uti certissime *specie Ovis domesticae confanguineus*) colit aprica rupestria tractus alpini mediam vastissimam

g) GME LIN *Reise durch Sibirien* Vol. I. p. 388. seq. — *Rupicapra cornibus arietinis* EJ. *Nov. Comment Petropol.* Vol. IV. p. 388. seq. — *Rupicapra sibirica* BR ISS. l. c. p. 42. sp. 8. — *Capra Ammon* LINN. *syst. Ed.* XII. p. 97. sp. 12.

h) In primo *Fasciculo* Vol. I. *Spicilegiorum* *Antilopas* a *Caprino* genere distinxī, proprioque docui affinitate inter se jungi *Ovem* atque *Hircum*, seu quod eodem fere redit, *Musimonem* & *Ibicem*; in eadem sententia nunc quoque, differentis perpendis, quarum nulla generico characteri sufficit, persisto, neque reprehendent, qui descriptiones posteriorum, domesticumve pecus utrumque praesudicis libero animo comparaverint. Si nomen genericum neutrale quaerās, poterunt haec animalia *Aegionomi*, *Aegastri* vel *Acribae* (a scandendis montium verticibus) appellari.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

animalium spoliis descriptionem adornavi & Icones, varios habitus Argalidis exprimentes.

In Montanis totius Mongoliae, Songariae, imo Tatariae desertae hodiernum abundant Argalides. Abundant etiam ad orientem Lenae fluvii, usque supra sexagesimum latitudinis borealis gradum, circa jugum quod utriusque Oceano aquas mittit; eodemque ducente usque in Kamtschatkam speciem propagarunt: atque his ultimis in regionibus ab Ibice, altissimis montibus adducto, distingui nomine inter barbaros haud solent. In Kurilis quoque Inulis, praesertim majoribus & propioribus Japoniae dari fama est; adeoque ipsam forsitan Japoniam colunt. Immo in Americam denique borealem, cum aliis frigidioris Asiae feris transmigrasse & in orientalibus saltem ejus mundi alpibus dari Musmones, quod jam STELLERUS suspicatus fuerat, *Patrum Societatis Jesu Missionariorum* de California relationes (si modo fidae) confirmare videntur²).

Argalides parvis gregibus incedunt; feminae utique pariturae a maribus segregantur, & agnos educant solae. Pariunt autem initio Martii unicum vel binos; unde tempus oestri facile colligitur. Matres & Arietes ineunte Majo hybernum vilum, qui Caprillo & Cervino paulo mollior est, exuunt, tenuissimoque sub pilo paene nudae (uti femella *figura anteriore Tab.*

*II*dae

²) Ut judicent Lectores, ipsa verba adponam: „Outre plusieurs sortes d'animaux connus, qui sont en quantité & tous bons à manger; comme des Cerfs, des Lièvres, des Lapins & autres, il y a de deux sortes de bêtes sauvages que nous ne connaissons point. Nous les avons appelées des Moutons, parce qu'elles ont quelque chose de la figure des nôtres. La première espèce est de la grandeur d'un veaux d'un ou deux ans; leur tête a beaucoup de rapport à celle d'un Cerf, & leurs Cornes, qui sont extraordinairement grosses, ressemblent à celles des Beliers. ils ont la queue & le poil, qui est marqué, plus court encore que les Cerfs; mais la corne au pied est grande, ronde & fendue, comme celle des boeufs. J'ai mangé de ces animaux; leur chair m'a paru fort bonne & fort délicate. — L'autre espèce de Mouton, (pascates Oves videtur innuere) dont les uns sont blancs & les autres noirs; différent moins des nôtres. Ils sont plus grands & ils ont beaucoup plus de laine. Elle se file aisément, & se met en œuvre de même.”
Memoires géogr. phys. & histori. sur l'Asie, l'Afrique & l'Amérique (Paris 1767.)
Tom. II. p. 291. Conf. etiam *Astor. anglic. Vol. 26. p. 226.*

II^{dae} exprêssa) ver istis in regionibus saepius nive vel pruïnis horridum haud aegre ferunt. Agni vero neonati vellere conge- nito, pallide gryseo, molli, crispo, agninam indolem satis clare indicante tunc defenduntur, quod aestate fera novo pilo mutant. *Anniculi* dentes primores mutant, Januario erumpentibus me- diis, ut tunc primores saepius deni adsint; sensim deinde reli- quis succrescentibus. Bimestribus jam cornua lata, acinacis mu- cronis similia, compressa, nigra excreverunt, quae *Arietibus* in vastam molem demum adolefcunt, ut lingula cornua haud raro ultra quindecim libras pondere aequasse visa sint, crassa & insi- gnem in spiram contorta. Hisce armis mares acerrime inter se conflagunt, ita ut saepe alter alterum praeruptis faxis praecipitet, multique hoc intestino bello pereant; unde in montanis desertis, ubi haec animalia frequentant, passim maximam illa ferorum arietum cornua, sparsaque ossa occurrunt. At *Feminis*, etiam annosis, cornua nunquam ne junioribus quidem arietinis paria ne- que in spiram torta crescunt, sed tenuia, falcata, iisque in feram aetatem similia manent, quae *figuram posteriorem TAB. nostrae Imae* ornant. Corporis quocque mole semper longe inferiores arie- tibus esse solent feminae, ita ut isti trecentas interdum libras pon- dere superent, hae raro ducentis majores reperiantur.

Pascua a vere in autumnum per convalles, circa rupes, cle- mentioresque montium saxosorum adscensus quaerunt Argalides, ubi laetiores alpinae plantae, virgultaque varia largum praebent alimentum, quo praesertim autumno pinguescunt, venatoribus tum faciliores. Deinde hyeme propter altam in convallibus ni- vem, in aprica praeruptaque montium cacumina, vi procella- rum a nive denudata, escendunt, siccoque inter saxa gramine, virgultis, plantulisque perennibus, sempervirentibus, imo mus- cis quoque variis & Lichenibus aluntur; unde sensim macrescunt, tempore verno, cum pilum demittunt, maxime collecta prius sagina exhaustae. Purgantur tunc a praecocibus Pulsatillis, aliis- que plantis anemonoideis acribus, quas etiam domesticae Oves

avidissime sectantur; dein virescente sensim caespite resumunt vires. — Omni vero tempore, ubi possunt, loca fassugine rorida, quibus universa Sibiria abundat, crebro frequentant terramque sale foetam cavant, quod cervino quoque generi solemne est.

Venatio horum animalium difficilis & ardua, provideque instituenda est. Russi, qui ad Irin Argallibus insidiari didicerunt, narrant illos, viso homine, ex inferioribus locis sensim versus montium praeruptorum cacumina se recipere, unde quaquaversum circumspectare, seque rupibus tutari possint. Ideoque si in eos incidant, unus venatorum apto loco delitescit, dum scii per ambages e diverso in summa montis pervenire queant; quibus in opportunum locum enisi, signo dato, exsurgunt ex inferiore loco priores & in montem sensim compellunt feras, desuper insidiantibus praedae futura. — Incidunt quoque in foveas tectas, quas circa solitos ferarum tramites ad aquas locaque falsa ducentes & valde conspicuos effodiunt venatores, quibusque Alces, Cervi, Capreoli, aliaeve decipiuntur ferae.

Apud Mongolos & Tungusos Davuriae tractus passim rupestres collectis equitum canumque copiis nobilissimo venationis genere cinguntur, sicubi praemissis speculatoribus Argalides pacisci compertum fuerit. Quandoquidem vero visu pariter & olfactu quammaxime pollent, necesse est, ut non solum post rupes & carecta latentes, perque cavas valles, sed etiam adverso vento venatorum adpropinquet corona; neque tum facile est praeda potiri: impedit enim confragositas locorum & animalis in cursu velocitas atque calliditas. Cursu scilicet diuturno valet ac perniciosissimo, nullis licet saltibus interrupto; neque directa via fugit, uti Capreoli & Antilopae, sed agitatum ante equitem saepius oblique retrorsum se confert, longiusque evectos fallit, aliorum directo cursu. Ubicunque potest maxime praeruptas in rupes solita sua dexteritate ascendit, periculosissimos adit scopulos, per angustos tramites incedit, vel saxosas montium cristas transilit, ut insequentibus, quibus invia sunt talia loca. ambages creet.

Matres

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

stres superant, reclinato in dorsum cum cornibus capite, ut æquilibrium pondus horum sustineant, mira præsertim firmitate pedum, quibus in locum quemcunque desilientes immobiles se sistunt. — Addit STELLERUS, quod fabellam sapit, Ursum Argalides in aspera loca compellere, deinde in altiorem locum per avia ascendere, unde devolutis saxis pavida in præceps deturbet animalia.

Kamtschadalos nulla pericula, neve quotannis inter rupes vel sub ruentibus nivium montanarum labenibus pereuntium venatorum exempla, a venatione Argalidum deterrent, quandoquidem *carnes* & præsertim pinguedinem eorum pro delicatissimo divinumque mensis digno ferculo habent. *Pelless* quoque hybernae densissimo ac satis mollesco villo frigus potenter arcentes ad vestimenta & stragula valdopere expetuntur, & cornua conficiendis haustellis, cochlearibus, tabacothecis, poculisque itinerariis serviunt. — Ego quidem carnes agni feri tenerrimas, sapidissimas, nec quidquam ferinae rancedinis olentes deprehendi; adularum vero Argalidum minus gratae sunt, præsertim in coctis subnauseosa pinguedine; contra affatae optimae atque simillimae vervecinis visae. Adeps sebaceae naturae, vernali tempore parvus, autumno præsertim in tergore copiosissime, ad palmae saepius transversae altitudinem colligitur, eadem ut in Cævis ratione.

Haec omnia convenienter Musmoni europaeo ab Italis observatoribus expectandum est iudicium; *forma* certe, ut & *magnitudine* & *colore* aliquantum differt ab illo Argalis, quod eo minus mirabimur, quum etiam in Sibiriae variis locis mutato aliquantum habitu idem animal occurrat, plurimumque secundum aetatem variet. Musimon quem descripsit BUFFONIUS, longitudine tripedali cum octo pollicibus & pondere tantum LI. librarum fuit. Sed erat emaciatum, erat in Vivario educatum animal; quo in statu ferae proles naturalem nunquam adtingunt magnitudinem. Itaque nullus dubito, in statu fero adultos Mus-

mones

mones Corsicae, Sardiniae atque Graeciae illam saltem exaequare magnitudinem, qua fuit is, quem *infelix* G M E L I N U S (*Junio-rem* dico) in Cerauniis Persiae montibus descripsit ^{k)}, cujusque similes univcrsum Tauri jugum tenere certum est. In hisce calidis regionibus attamen in genere minores sunt Argalide libi-rica; *Gmelinianus* aries longitudine fuit quatuor pedum & novem pollicum, quam mensuram feminea quoque Argalidis specimina immo domesticae Mongolorum in Davuria Oves superant. Situ formaque cornuum (*TAB V. Fig. 1.*) & colore corporis magis rufescente, uti *Buffoniana* quoque descriptio, ab Argalide pariter discrepabat. Nihilofecius utrumque animal ejusdem esse stirpis,

k) *Reise durch Russland Vol. III. p. 486. seqq. tab. 55.* ubi tamen notandum est varia, ex aliis forte relationibus, vel ex alia ferre Caprae specie, quam cum Musinone confundit; descriptioni suae adjecisse Auctorem, quae veritati haud videntur esse consentanea; v. gr. Aruncum femellas (*p. 400.*) esse excoines (*p. 489.*); duos & tres parere (*p. 402.*). Ceteroquin Ovem orientalem, quam appellat, idem esse animal cum B U F F O N I I Musinone, licet non omnino consentiente descriptione, saltim per inspectionem cranii, quod G M E L I N U S e Persia transmisit, certus sum. *Id* quidem senioris aetatis fuisse vel ex ipsa compage ossium solida, cornuumque magnitudine apparet. *Cornua* apprime referunt iconem *Buffonianam* adeoque pessime, ut plerumque; a G M E L I N I pictore expressa sunt, *A basi* compressio- tuquetra assurgunt, versus extremitatem sensim anscipita, *facies* antica planiuscula, laterales levissime excavatae; *anguli* dorsales rotundati, posticus maxime versus extremitatem, admodum argutus; *Rugae* aequabiliores, minus torosae, antice versus frontem arcuatae, extremis cornibus sensim oblitteratae. Maxime differunt ab Argalide siberica Animalis perfici cornua eo, quod *arcu laxiore nec ad spiram inclinante curventur, extremisque vergant intussum*, prorsus ut in Buffoniano Musinone; unde huic varietati nunquam in tantam molem excrescere, neque in spiram contorqueti videntur (Vide iconem *TAB V. Fig. 1.*) — At forma cranii simillima, sequentes dedit. MENSURAS: *Longitudo* cranii a summis ossibus maxillaribus ad condylos occipitales 9'' 9''' ab eorundem ossium apice ad verticem medium inter cornua 9''. 1'''. ab apice ossium nasi ad verticem medium inter cornua 6''. 9'''. L. ossium nasi 4'', *latitudo* summa 1''. 3'''. *Intervallum* cornuum 8'''. *longitudo* eorundem secundum arcum dorsii 1', 10'', 5''' *circumferentia* basi 20''. *distancia* inter medios arcus 1'. 1'', versus extremitatem 1'. 4''. 9''' inter summos apices 1'. 6''. 6'''. *subtensa* arcus 10''. *latitudo* summa a basi fere usque ad medium constans 3''. 4'''. *Latitudo* cranii minima inter orbitas 3''. 11'''. *Altitudo* cranii a vertice ad marginem foraminis occipitalis 2''. 8'''. *Latitudo* inter extremos orbitalium margines maxima 5''. 3''' *Dentes* ut in Argalide maxillae inferioris longitudo ab angulo ad marginem alveolare incisorum 7''. Altitudo ab angulo basos ad summum processum coronoideum 3''. 9'''. Cranium cum cornibus pendet 8. Libras 3 Unc.

stirpis, quam laeta pascua frigidioris Sibiriae in tantum auxerunt, nequaquam dubitaverim Eandemque esse stirpem domesticarum Ovium diligenti partium externarum internarumque comparatione convictus sum, quarum analogia inter fera & domestica haecce animalia tanta est, ut multo magis ipsae domesticae Oves e variis orbis partibus inter se collatae discrepent; unde nullum jam dubium de identitate speciei superesse potest. Maxima enim & fere unica differentia est in vellere & cauda, quibus ipsis domesticas quoque varietates inter se tantundem discrepare infra sequentur exempla.

Facit huc, quod ferae Oves cum Ruminantibus plerisque, praesertim Antilopibus, illud habeant commune, ut in tenerrima aetate captae facillime cicurentur & adsuescant homini. Cujus evidentissimum fuit argumentum. Agnus ferus eodem anno, quo Davuriam adii, captus & a Tunguso per mensem fere in tentorio educatus, ubi maxime mansuetus jam erat factus, sed incuria hominis intra tertium mensem periit. Balatu agnino fere, sed graviore, matrem vocare solebat, & vaccino lacte variisque herbis, dum superstes fuit, nutriebatur.

Nonne autem mirum videri debeat hominem, amoenis, mitissimo sub climate, frugiferisque lucis praecipue gaudentem, quondam in domesticos usus domandas feras; Capras alpicolas atque Musmonem, arduo labore asperrimis e montibus accersivisse? — Posset hinc aliquis ingerere: confirmari eo primigenium telluris statum, vel ferio rem aliquam catastrophem, quando soli alpestres tractus jugaque montium in sicco fuere, reliqua pelagus tenuit, cujus planities ubique vestigia servat. Nisi enim necessitas quaecunque hominem alpestribus feris viciniorem aliquando reddidisset, occasionemque praebuisset educatis Hoedis & Agnis feris pecudes sibi met adsciscendi; potius a campestribus feris, Antilopibus, Cervis, similibusque incepisset industria, quarum pleraeque species pari facilitate familiares reddi potuissent, forsan non minori cum fructu: culturae scilicet mangonio
in

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LIÑUS *jun.* l. c. docuit) Ovis fērae aptissimum significatum habent. Eodem naturae nutu inducti Russi in Sibiria *Arietem*, a regione in qua vivebant, modo *campestrēm* (*Stepnoi Barann*), modo *rupēstrēm* (*Kammenoi B.*) vel simpliciter *ferum* (*Dikoi B.*) cognominarunt; & simillimum Tatarum europaei nomen (*Kyr-taka*) in usu habent. Kirgisi vero Tatarica de stirpe nomades Mongolis usitata nomina (commune *Argali* ^m) & Arieti proprium *Guld-sha*) adoptarunt suoque more mutarunt (in *Arkār & Kiildjä*). — Apud Jacutos *Argalis Tschúbhuku*, Lamutis seu Orientalis Oceani accolis Tungusis *Dsholadshàn*, Koraecorum genti *Kytyp*, Kamtschadalis vulgo *Goádinachtsch* & Ukinzis circa Kamtschatkam fluvium habitantibus *Kulehm* vocitatur; quae vero nomina posteriora pariter ad Ibicem sunt referenda, quandoquidem is, rarior in istis terris, ab incolis appellatione non distinguitur. De utroque pariter intelligendum est nomen, quod Kurili insularum versus Japoniam sitarum hisce animalibus imposuerunt, quibus comparative *Rikun-Dónotoh* (Tarandus superus) audiunt, ideo quod Tarandi inferiora loca sylvestria montium, Musinones vero & Ibices summa cacumina & rupes colant.

Non superfluum quoque erit monuisse, inter ornámenta, quae tumulis sepulchralibus antiquissimis ignotae gentis, circa Jeniseam, erui copiose solent, parvula ex aere signa Argalidis atque Ibicis frequentissime inveniri, pulciora semper bracteolis Tarandos & Alces ruditer referentibus, quae ibidem sunt ob-
viae

^m) *Argali*, Mongolica appellatio, qua & ipse brevitatís studio pro significanda varietate *sibirica ferae Ovis* hic sum usus, obscurum habet significatum, videturque a voce *Arga*, quae jugum alpestre productum significat, ortum duxisse. Ipsos tamen Mongolos audivi jocose derivantes illam ab *Argal*, quod designat finem equinum siccatum, apud illos in desertis, quae colunt, ubi saepe per immensa spatia —

— nulla campis
Arbor aestiva recreatur aura,

pro alendo foco usitatum, cuius colorem Arietis feri sub similem faciunt. *Argali*, populus Asiae apud HERODOTUM memoratus, miram nominis similitudinem praebet.

viaeⁿ⁾). Quin reperta quoque fuit in campis montanis ad Abakanum saxo ruditer efficta species Argalidis procumbentis, naturali magnitudine, cujus iconem dedit STRALENBERGIUS, quamque Tobolium devectam ipse vidi. Unde singulari apud istam gentem monticolam immo forsitan divino in honore Argalis fuisse vidèbitur.

Superest, ut de iis dicam, qui ante me de hoc animali egerunt. Praeter descriptionem GMELINI senioris in *Itinerario sibirico* atque posthumam, quae plenior & cum iconismis *Commentariis novis Academiae Petropolitanae* inserta est, nulla Argalidis hucusque prodiit. MESSERSCHMIDIUS vel nullam concinnaverat, vel saltem inter posthuma ejus Manuscripta, quae servantur, nulla superest, sed icones adfuisse GMELINUS prodidit easque taxat, licet haud multo meliores ipse produxerit. In *Hodegetico* atque in *Xeno Isidis sibirico* MS^{is}, solum nomen, quod animali solito suo morè indidit, cum definitione brevi occurrit his verbis: „*Acriodoroas* pygargus seu Arieticapra rupestris, visu „eximie pollens, cornubus arietinis, clunibus & cauda Capri albidis, habitu, statura & pelle Cervi; bisulca. An Pygargus *Plinii*, *Aldrovandi* & *Jonstoni*. Buraetis & Tungusis in Davuria „*Argali*, Russis *Stepnoi Baran.*„ Eodemque fere nomine in *Catalogo Musei Petropolitani* p. 337. n. 14. recensetur. — Paucula sunt quae *Stellerianis* e schedis de hujus animalis natura in *Historiam naturalem Kamtschatcae* a KRASCHENINIKOVIO conscriptam tranfierunt^{o)}. Neque multo plura habet nuper furtim edita STELLERI posthuma descriptio^{p)} ejusdem regionis. — Icones GMELINI non solum rudes sunt, sed a naturali quoque proportione maxime abludunt. Nostrae ad integra partim animalia, partim e pellibus delineatae sunt, atque habitum formamque animalis optime exprimunt: & quidem *TAB. I^{mae} figura prior*

C 2

Arie-

n) Conf. *Itinerar. nostri german. Vol. II p. 675. & Vol. III. p. 386. tab. 7.*

o) *Opissanie Semli Kamtschatki* (Edit. russ.) Tom. I. p. 226. *Epitom. germ. p.*

p) *G. W. Stellers Beschreibung von Kamtschatka* p. 127.

Arietem ferum annosum ad Irin captum, *remotior* femellam seniore, ambae hybernum habitum exprimunt; *TAB. II^{ae} figura anterior* femellam vernali habitu ferme depilem, illam ipsam quae descriptioni praesertim inservit, *posterior* autem Arietem juniorem, cujus integra pellis e Kamtschatka missa fuit, quique colore pedum atque caudae a prioribus differt, hyberno habitu depingit.

D E S C R I P T I O O V I S F E R A E S I B I R I C A E.

Tab. I. & II.

Magnitudo minoris Cervae; *statura* crassior nervosior, minus elegans, collo pedibusque brevioribus. *Mas* major femina, totusque robustior.

Caput arietino simile, rostro parum arcuato, compresso, convexo. *Frons*, ut in ariete, inter oculos lata, plana. *Nasus* depressus assimilis; septum inter convergentes nares crassum, nudum, nigrum, sulco per labia descendens. *Nares* oblongae, patulae.

Labia pilosa, inferius prominentius, plicâ triplici ad incisores fraenatum; tota intus fusca, usque ad incisores papillosa, ad buccas villis echinata. *Pili* longiores exterius per labia sparsi, usque ad oris marginem.

Dentes primores duo mediî paulo majores proximis, extimi utrinque bini rotundati, minores; *molares* ubique seni, priores tres unico, sequentes bini duobus, postremus sesquiritibus cuneis prominentes; inferiorum anticus omnium minimus, subobtusus. *Palatum* rugis 21. haud profundis imbricatum.

Oculi versus cornua remoti: *Cilia* tantum in palpebra superiore posterius, nigra; *Irides* fuscae. *Supercilia* pilis aliquot longioribus nigris; itemque in zygomate antrosum sparsi pili longiusculi.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

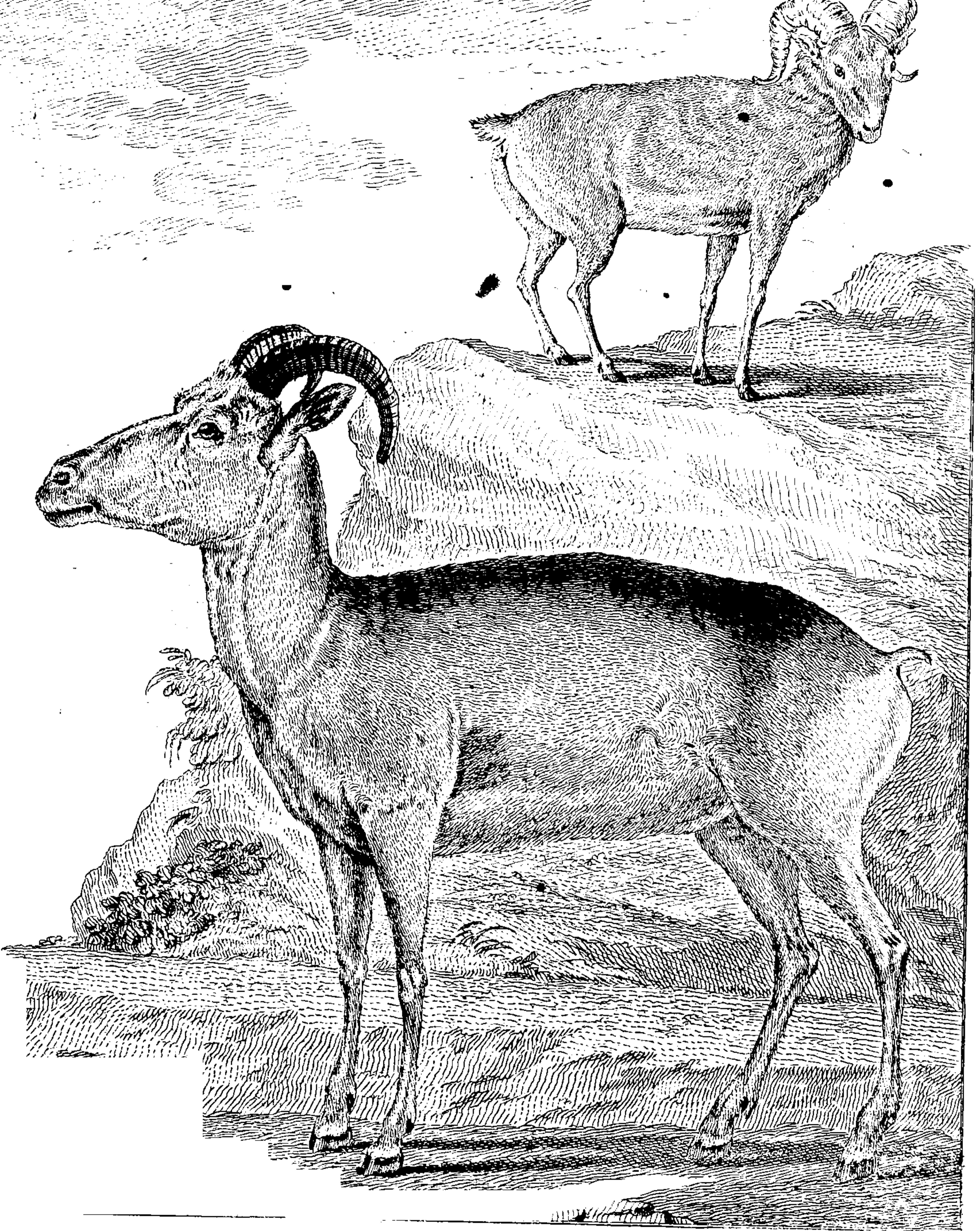
Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Collum teres, mediocre; *cervix* fossa longitudinali a nucha descendente, ad quam pili ab auribus convergentes mollescunt. *Truncus* vastus, undique convexus, thorace amplissimo; armis latis, musculosis; palcari stricto, subbarbato; clunibus sub cauda convexo-gibbis. *Artus* satis proceri, robusti, praesertim anteriores.

Ungulae ovillis similes, breves, compressae, extus convexae, subundulatae, calce convexo-gibba, dura. *Plica* transversa; pilosa, inter priores ungulas obsoletior, in posticis latior; supra plicam *sinus* exiguus, stylum admittens, *areolae* denudata in omnibus pedibus. *Ungulae spuriae* exiguae, inaequales, cute callosa basin extus incrustante.

Cauda brevissima, altius versus dorsum collocata, teres, obtusa, basi utrinque plica crassa supra anum dilatata, subtus nuda. *Anus* caudae proximus, & in feminis vulva proxime sub ano. *Arieti* scrotum dodrantali ab ano, praeputium spithamali a scroto intervallo. *Antrum inguinale* utrinque magnum, nudum, fusco unguinosum, plica lunata praefinitum, in cuius margine uberum *papillae* utrinque geminae, basi connatae, acutae, anteriore minore, in feminis; In mare verruca simplex, glandulae respondens ceruminosae.

Pilorum dispositio in Argali femina, aestivo tenuissimo velere vestita, evidentior fuit. In capite paululum differt ab Ariete familiari: *Vortex* scilicet inter oculos, unde pili sparguntur sursum versus cornua, extrorsum versus supercilia, deorsum per rostrum defluentes, qui medio in rostro pilis a naso (ut in domestico) ascendentibus occurrunt. — *Vortex* alius in occipite, qui transverso tractu pilorum cornibus circumfusis frontali occurrit. Per collum, totumque truncum pili sine suturis ullis retrorsum tendunt, a ventre antorsum vergunt; hinc in medio hypochondrio utrinque *vortex* pilorum a ventrali latere occurrentium, & *sutura* inde versus flexuram inguinalem. Praeterea pone armos

discordia

discordia 1) pilorum adscendens, *Juturaque* curva ante armos, *alia* arcuata per clunes infra vulvam transversalis, cruribus per femora postice descendens.

AESTIVUS ille *pilus* vere brevissimus (vix 4^{'''}. longitudine) laevigatus, cervino similis; paulo longiores pili in paleari, in futura tibiaram posticarum, & in extremis pedum versus unguilas. *Color* in tergo, cervicē atque paleari cinereo-fufcescens, admixto gryseo; *Area* lutescens circa caudam, per quam striga fusca in ipsam caudam excurrit. *Fossa* cervicalis & *area* pone armos fusca. Caput cinerascit; reliqua cinereo albent, clunes artusque inferiores, maxime postici & rostrum extremum albidiora (TAB. I.)

HYBERNUM *vellus* & *color* in Ariete annosiore plane diversa fuere: *Rostrum* extremum album, *area* transversa, praerupte fusca, medio inter nasum & oculos praefiniente albedinē, supra quam *frons* tota gryseo-cinerascit. *Gula* latē & collum subtus totum cinerascite albida, colore per parotides ad aures usque dilatata. *Cervix* atque *dorsum* totum ferrugineo grysea, colore versus clunes magis lutescente. *Brachia* extus, *fascia* lata thoracis utrinque latera occupans, angustior in hypochondriis, latior ad femora, & ipsa quoque *femora* extus fusco-nigricant. *Intus* femora nigra, armi fusco-canescentes. *Abdomen* longitudinaliter gryseo-albicat. *Clunes* a cauda albescunt, paulo inferioribus albissimae, *fascia* alba postice per femora continuata. *Pedes* extremi toti a genu ad unguilas albi, nisi in posticis levi a calcaneo-fufcescenti umbra diffusa. *Cauda* alba, apice fufcescens. (TAB. II.). VELLUS in hoc ariete ubique sesquipollicari altius, subhirtum, pilis cervinorum similibus, sed mollioribus, neque rectis, sed extremo inflexis, in medio quidem tergo diversa directione, ita ut vellus ibi undosum & subcrispum appareat, tersum in lateribus, at maxime per femora & clunes. Collum undique

q) *Discordiam* pilorum voco tractum linearem, in quo pili ut in vortice divergunt, *suturae* cum concurrentes ex opposito efficiunt.

dique villo longo hirtum; in cervice bipollicari; subtus usque ad paleare longiori. *Pilus* brevis atque tersus tantum in rostro, cauda & extremis pedibus. In fronte discordia longitudinalis pilorum adscendentium, loco vorticis. *Genua* antica pilis largioribus, rigidis subbarbata. Pili ubique versus cutem fusco cinerascunt, lana tenerrima intertexti.

In *Kamtschatico Ariete* juniore: *rostrum* extremum, aures intus, villique verticis inter cornua fere alba. *Area* transversa fusca infra oculos ambiens caput; circa oculos *halo* albidus. *Colum* totum & *truncus* villo e gryseo cinerascente, in medio tergo albidiore, versus latera, artus, clunēs sensim gryseo-fuscescente. *Clunēs* albae, sed divisae area caudae continuata, gryseo-fusca, quo colore etiam distinguitur *cauda*, supra villis longis hirta, licet brevissima. *Abdomen* & femora intus alba. *Artus* anteriores postice longitudinaliter albi, antice *fascia* ab unguis usque ad thoracem adscendente brunneo-nigricante, quae per humeros exoletior, tractu fuscescente ad latera thoracis diffunditur. In posticis, itidem albis, fascia similis ab unguis late incipiens, per gambas antice pergit angustior, diffusa circa calcaneos, sensim per femorum latus externum obsolescens. — *Villus* huic longissimus & satis mollis; circa cervicem quinque pollicum, supra scapulas & subtus quadripollicaris, & in maxima parte tergoris tripollicari longior; in capite artubusque sensim strictus & rigidior. *Pili* multo tenuiores quam in Cervino genere, neque undulati, cum fragilitate mollusci, raritate medullosa juncis similes, majore parte cinerascēte albi, extremitate colorata rigidiores, capillares, in universo corpore ita conferti, ut intertexta ad ipsam cutim lana tenerrima, mollissimaque aegrius appareat^{r)}; quae in domesticis animalibus luxurians pilum sensim expulit.

In

r) In vestimentis ex Insulis versus Americam sitis aō. 1768. adlatis inveni funiculos e lana albissima, hispanicis vellibus teneriore, fere arachnoidea mollissimaque tortos, quam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

In *Ariete juniori* Kamtschatico mensuras cornuum cranio adhuc infidentium sequentes adnotavi:

Pondus detractorum cornuum simul x librarum cum dimidia.

Longitudo cornuum secundum flexuram per dor-

sum-mensuratorum	—	—	2 ^l .	3 ^{ll} .	9 ^{lll} .
<i>Distantia</i> inter bases	—	—	0.	0.	10 ^I .
— inter extremos apices, filo per rostrum	—	—	1.	9.	0.
— inter posticos arcus, per cervicem	—	—	1.	2.	6.
<i>Circumferentia</i> cornuum basi	—	—	1.	0.	0.
<i>Longitudo</i> cornu ossei detracta vagina	—	—	0.	6.	7.
<i>Circumferentia</i> eorundem basi	—	—	0.	10.	0.

Feminae descriptae *dimensiones*, accuratius, ob velleris brevitatē, exactae, sequentes sunt:

<i>Longitudo</i> animalis tota a summo rostro ad anum	5 ^l .	3 ^{ll} .	0 ^{lll} .
<i>Altitudo</i> a spina ad calcem pedum anteriorum	3.	4.	0.
— ad calces posteriorum pedum	3.	5.	7.
<i>Longitudo</i> capitis a summo labio ad medium vorticem inter cornua	—	—	1. 0. 4.
<i>Circumferentia</i> rostri pone labiorum sinum	—	—	0. 9. 11.
— ad canthos anticos oculorum	—	—	1. 3. 0.
— per prominentias orbitarum	—	—	1. 11. 6.
— ante cornua per gulam	—	—	1. 10. 7.
— oris ab angulo ad angulum	—	—	0. 6. 10.
<i>Intervallum</i> narium	—	—	0. 0. 4 ^I / ₂ .
<i>Longitudo</i> narium	—	—	0. 1. 4.
A summo rostro ad oculi canthum	—	—	0. 8. 7.
<i>Longitudo</i> sinus ante oculum	—	—	0. 1. 2 ^I / ₂ .
<i>Diameter</i> longitudinalis oculi	—	—	0. 1. 4 ^I / ₂ .
<i>Apertura</i> oculi	—	—	0. 0. 11.
<i>Distantia</i> inter canthos oculorum per frontem	—	—	0. 6. 0.
— — per axin transv.	—	—	0. 5. 2.
— — canthos posticos seu partes prominentiss. orbitarum per axin	—	—	0. 6. 8.

Distan-

Distancia inter aures & oculos	—	0 ^l .	2 ^{ll} .	6 ^{lll} .
— — aures & cornua	—	0.	1.	4.
— — utramque aurem per gulam	—	1.	0.	8.
Longitudo aurium a basi	—	0.	4.	8.
— — ad sinum conchae	—	0.	3.	10.
Circumferentia aurium basi	—	0.	4.	3.
— eorundem seu latitudo per convexitatem in medio	—	0.	2.	8.
Cornuum distantia a margine orbitae	—	0.	1.	8.
— — inter se basi	—	0.	1.	2.
— — inter apices	—	1.	2.	8.
— longitudo secundum curvaturam	—	1.	4.	0.
— subtensa	—	0.	8.	0.
— circumferentia basi	—	0.	6.	8.
Colli circumferentia ad caput	—	1.	2.	0.
— — ad humeros	—	1.	5.	11.
— longitudo	—	1.	0.	7.
Circumferentia thoracis ad arcos	—	3.	6.	5.
— medii corporis	—	3.	10.	6.
— alvi ad femora	—	3.	2.	5.
Longitudo humeri	—	0.	9.	0.
— brachii	—	0.	11.	1.
— gambae s) anterioris	—	0.	8.	3.
— pedis a suffraginis articulo ad apicem un- gulae	—	0.	4.	6.
Ab olecrano ad calcem	—	1.	11.	2.
Circumferentia brachii basi	—	0.	10.	2.
— — parte tenuiore	—	0.	5.	8.
— articuli secundi pedis	—	0.	6.	3.
— gambae	—	0.	3.	6 ² / ₃ .
— suffraginis seu bulbi pedis	—	0.	6.	0.

D 2

Circum-

s) *Gambae* appellantur in quadrupedibus unguulatis metatarsi elongati seu os fistulosum quod est inter flexum secundum & suffraginem.

Circumferentia phalangum	—	—	0'. 4", 4'''
Longitudo unguiae ab apice ad calcem	—	—	0. 3. 1.
Altitudo ejusdem antice	—	—	0. 1. 8.
Circumferentia unguarum basi	—	—	0. 8. 0.
— per marginem	—	—	0. 8. 8.
Distancia unguarum spuriarum a calce	—	—	0. 2. 4.
Longitudo femorum a trochantere	—	—	0. 9. 3.
Circumferentia eorundem maxima	—	—	2. 5. 9.
Tibiae longitudo	—	—	1. 3. 0.
— circumferentia ad genu	—	—	1. 3. 0.
Longitudo gambae a calcaneo	—	—	0. 11. 5.
A calcaneo ad calcem	—	—	1. 4. 3.
Longitudo unguiae ab apice ad calcem	—	—	0. 2. 6.
Altitudo earundem antice	—	—	0. 1. 10 $\frac{1}{2}$.
Circumferentia unguarum ad cynoplon	—	—	0. 6. 4.
— per marginem	—	—	0. 7. 10.
— tibiae inferiores seu gambae	—	—	0. 4. 0.
— suffraginis	—	—	0. 6. 0.
— phalangum	—	—	0. 4. 6.
Distancia unguarum spuriarum a calce	—	—	0. 2. 0.
Longitudo caudae	—	—	0. 3. 4.
Circumferentia ejusdem basi	—	—	0. 2. 4.
Denique <i>Agni</i> mensuras aliquot superaddam generaliores:			
Longitudo tota a summo rostro ad anum	—	—	2. 11. 8.
Altitudo anticus a spina ad calcem	—	—	2. 1. 9.
— eadem postice	—	—	2. 3. 9.
Cornuum pullulantium longitudo	—	—	0. 1. 5.
— latitudo basi	—	—	0. 1. 2.

A N A T O M E.

Partium internarum descriptionem potissimum *Femella* dissecta suppeditavit, comparatione quoque cum agno instituta

Hepar

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

crassae, annulis scabridis cinctae, mollissimae, spiraculis ani binis atris.

In ariete *penis* usque ad sternum ferme extensilis: praeputium glandulis obsitum: *Uretra* ultra glandem unciali, & quod excurrit longitudine producta.

In SCELTO *sternum*, praeter manubrium & ensem in quinque vertebrae divisum 14 pollices longitudine aequavit. *Costarum* adfuerunt tredecim paria, quarum longissima septima 1'. 0". 6". explebat; omnibus cartilagine ad sternum breves.

Series *vertebrarum* colli 1'. 1". 4". *dorsi* 1'. 4". *lumbarium* sex 9". 4". *sacrum* equinis vertebrae coalitum 6". 3". *cauda* septimodis 4". 3". aequarunt. Reliquorum ossium proportiones sequentes in adversariis adnotavi.

Scapulae longitudo summa praeter cartilagine

basilarem	—	—	—	0'. 8". 7".
Latitudo cartilagine	—	—	—	0. 2. 2.
— scapulae basi	—	—	—	0. 5. 2.
Circumferentia colli scapulae	—	—	—	0. 3. 3.
Altitudo spinae	—	—	—	0. 1. 5.
Humeri longitudo ad summam apophysin	—	—	—	0. 8. 6.
— — ad verticem capitis	—	—	—	0. 7. 5.
— circumferentia in medio	—	—	—	0. 3. 4.
— — capitis	—	—	—	0. 8. 0.
— condylorum latitudo	—	—	—	0. 1. 9.
Cubiti longitudo ad summum olecranon	—	—	—	0. 11. 2.
— — ad cavitatem articulare	—	—	—	0. 8. 7.
— circumferentia in medio	—	—	—	0. 3. 0.
Ossis iliaci longitudo ab acetabulo	—	—	—	0. 6. 1.
— latitudo summa	—	—	—	0. 4. 10.
Acetabuli diameter	—	—	—	0. 1. 3.
Ab acetabulo ad tuber ischii	—	—	—	0. 4. 6.
Foraminis ovalis longitudo	—	—	—	0. 2. 2.
— latitudo	—	—	—	0. 1. 2 $\frac{2}{3}$.

A sym.

A symphyfi innominatorum ad angulum ischiadicum	—	—	—	0'. 3". 9'''.
Femoris os a summo capite ad condylos	—	—	—	0. 9. 6.
— longitudo ad summum trochanterem	—	—	—	0. 10. 6.
— circumferentia in medio	—	—	—	0. 3. 3.
Diameter capitis femoris	—	—	—	0. 1. 1 $\frac{2}{3}$.
Condylorum latitudo	—	—	—	0. 2. 3.
Tibiae longitudo	—	—	—	0. 11. 3.
— latitudo superius	—	—	—	0. 2. 4.
— circumferentia extremitate	—	—	—	0. 2. 10.
Patellae longitudo	—	—	—	0. 1. 7 $\frac{1}{2}$.
— latitudo summa	—	—	—	0. 1. 4.
— crassities summa	—	—	—	0. 0. 11 $\frac{1}{2}$.
Maxillae inferioris longitudo ab angulo baseos ad incisores	—	—	—	0. 9. 1.
Altitudo ramorum maxillae	—	—	—	0. 3. 1.
Distancia inter angulos	—	—	—	0. 2. 7.
Latitudo incisorum simul	—	—	—	0. 1. 5 $\frac{2}{3}$.
Longitudo molarium omnium	—	—	—	0. 3. 7.
— ossium cornua sustentantium	—	—	—	0. 5. 4.

I B E X

ALPIMUM SIBIRICARUM.

Argalis seu Ovis fera Sibiriae alpestris regiones inferiores, apricas colit; *Ibicus* patria, summa sunt nivalia montium cacumina, nubibusque & nebulis conditae rupes, unde vix urgente bruma in sylvas, quibus circumjecta juga secundaria horrent, Tarandis, Alcibus, Cervisque praesertim frequentata descen-

descendit. Uralenses alpes & regiones Sibiriae cultiores jam dudum dereliquit haec progenies, atque in asperrimis montium, a Tauro inter Tatariam orientalem & Sibiriam continuorum, securitatem quaesivit. Dantur adhuc Ibices in orientali Sibiria ultra Lenam, inque terris Kamtschaticis; dantur ut ferunt in deserto jugo quod Tunguskam mediam ad orientem Jeniseae legit & ad Lenam-usque porrectum jacet; sed adeo parce omnibus his in locis occurrunt, seu potius locis ita inaccessis gaudent, ut neque MESSERSCHMIDIO, nec GMELINO, qui tamen decennio Sibiriam peragravit, pervenatores innotuerint, imo posterior audacter perstrinxerit STRALENBERGIUM e relatione barbarorum Ibicem inter animalia Sibiriae, adjecto quoque nomine apud Mongolos usitato, recensentem ^t). STELLERUS de praesentia Ibicis in Sibiria tantum famam acceperat; & ad Tunguskam dari audivisse videtur Angelus Joh. BELL ^u), qui Sibiriam cursu peragravit. — Ego posteaquam ex adlatis Ibicum cornibus, quae subinde Jenisea fluvius, inter nivales montes prorumpens, alveo volvit, simul barbarorum e relatione didici, adhucdum dari in limitrophis Sibiriae alpibus Ibices, nullis propriis peperci sumtibus, ut ad procurandum animalis integrum specimen venatores excitarem. Sed diu frustra fui, donèc Januario Anni 1773. quum jam Sibiriae valedicerem, per Tataros, quorum parva manus asperrimas sylvas inter Udae & Birjussae fluviorum fontes ad ipsam calcem Sajanensis jugi colit, vix feris, quarum venatione vivunt cultiores, Ibices duo feri Tarandis, quos cicutatos alunt, ad Udinense munimentum delati, indeque Krasnojarium ad me devecti fuissent. Horum integer alter, vix triennis, alter annosus, propter molem Tarandorum dorso nimiam securi dimidiatus adferebantur, sequentique descriptioni materiam dederunt.

Ibices

^t) *Reise durch Sibirien Vol. II. praefat. p. 11.*

^u) I. BELL *Voyage de Russie (version. gall.) Vol. 2. p. 75.* Inter rupes ad Tunguskam dant Capras ferias (Capreas puta) & Animal longis crassisque cornibus, spadiceum, tænia spinali nigra, a unco caprino, sed capris duplo majus, quod horrendis saltibus per rupes desultet.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

prodidit: Cretenfes, fi hoédos Ibicis 'ceperint in montibus' ober-
rantes; eos cum domesticis vel cicuratis capris educare, ut depo-
fita feritate mitefcant. Hos tunc cicurem Capram magnitudine
non excedere, fed non minus carnis obtinere quam Cervos, fi-
milibusque pilis brevibus ac fulvescentibus praeditos effe, non
caprinis. Maribus prolixam nigricantem barbam demitti, & fe-
nectute canefcere, lineamque fecundum dorfi longitudinem ex-
currentem habere. — Et STUMPFIVS apud GESNERVM (*de*
Quadrup. p. 305.) narrat Valefios, qui circa Sedunum habitant,
Ibicem in prima aetate captam aliquando cicuraffe, ita ut cum vil-
laticis capris ad pascua ire & redire didicerit, non tamen prorfus
exuere ferum ingenium.

Si ergo veritati consentaneum femper effet axioma *Illustris*
BUFFONII: animalia, quae foecundo mifcentur coïtu, foecun-
damque gignunt prolem, specie convenire; confummatum uti-
que foret Capras nostras domesticas ab Ibice ortum duxiffe. Sed
praeconcepta illa opinio (pauciffimis fuperftructa experimentis,
ferioribusque obfervatoribus omnino refellenda, quum jam nunc
vacillet pluribus exemplis,) *Illuflriffimum Virum* facili ad con-
jecturas ingenio adeo in aperta duxit paradoxa, ut jam inter gna-
ros vim legis, quam tanta auctoritas dare potuiffet, amittere pla-
ne debeat, etiamfi nulla adhuc effent exempla animalium hybri-
dorum foetificantium. — Quis enim cum *Illo* credat Hircum &
Ovem unius speciei effe animalia (*hifl. natur. edit. min. vol. 24.*
p. 189.); imo Rupicapram ejusdem biformis speciei effe varieta-
tem (*ibid. pag. 203.*), omniumque patrem Ibicem? Nemo tamen
haec refellit paradoxa, quia plurimi e libris, pauci e Naturae
ferutinio docti funt. itaque ne diutius tenebras illas, quibus
omnis fenfim naturalium corporum cognitio neceffario confunde-
retur, pro luce laudent ignari, paulo fufius exponam, quae Na-
tura magiftra contemplatori novandarum in fcientia rerum mi-
nus amanti, atque methodicorum neque feclatori coeco, neque
tamen inimico, certiora docuit; & quidem primo: *Mufnonum*
ovillae

ovillae gentis (uti supra, praeunte BUFFONIO, asserui) patrem, *Ibicem* & *Rupicapram* distinctissimas, nec unquam nisi artificio humano confundendas esse species; deinde, *Ibicem* licet maximè affinem, ab Hirco domestico duce LINNAEÓ, distinguendum, hujusque stirpem potius a *diversa Caprarum ferarum*, quam vindicabo, *specie* derivandam esse, docebo.

Disputat BUFFONIUS non in minutis characteribus esse consistendum, & distinguendas esse species (in *Musone hist. nat. Vol. 23. p. 191.*); & certe nescio quid sibi velit, namque in ferarum omni genere vel minimis differentiis ad stabiliendam speciem contentus est. Et licet hoc antea (*l. c. p. 190*) ita excuset, quod dicat ferarum congressus in sua specie esse castos, easque ab homine nunquam tractatas & corruptas fuisse; tamen rationem nusquam reddidit, quare minus curiose Antiloparum species, nunquam certe ab humano genere ullibi *penitus* subjugatas, inter se, itemque ferissimas Rupicapras a feris Capris non aequè, uti easdem ab Antilopibus ipse segregat, distinguere velit? Et concedit tamen ista animalia in naturali statu distincta atque intemerata line spontaneis adulteriis propagari (*Vol. 24. p. 184. 188*); neque ullum ipse experimentum cepit quo vel coactam eorundem copulam foecundam probare posset; tandemque ejusdem, cum istis, ordinis atque naturae animalia, *Cervos* quantum potest minutiose distinguit, licet aequè inter se similes. Immo video quoque ipsum alibi BUFFONIUM in distinguendis animalibus magni facere sinus lachrymales, scopas ad genua, colorum notas, aruncum quoque caprinum (*l. c. p. 252.*) & tractus denique pilosos internae auris longitudinales (*l. c. p. 268. 269*) sine quibus notis ne Gazellarum quidem universam turbam, a Musone, *Ibice* & *Rupicapra* in *trigeminam speciem* maritatis, specie distinctas praestaret; quas tamen cum his confundere ipsi quoque (*l. c. p. 205.*) nimis crudum visum est.

Laudandus omnino est *Vir Illustris*, quod caprarum oviumque domesticarum varietates a minutiosis methodicis in species

statuminatas ad valorem naturalem reduxerit, feraeque stirpi conjunxerit; sed longius hinc euectus, fera deinde animalia, naturali inter se dissensu specificisque notis dirempta, commiscuit, omnia ingenio flexanimaeque suadae licere credens. — Induxit in hunc excessum, quod animalia ruminantia cornigera, quorum formas ad unum plerasque ectypon effinxisse natura videtur, cicurata, sicubi paritas magnitudinis permittit, facilius inter se promiscua & foecunda venere junguntur. Cujus rei in promptu est ratio; scilicet quod organorum quoque & internae structurae in his animalibus summa obtinet similitudo; quodque indole mites, conclusae a teneris facile cum diversis consuescant, statutoque aestri tempore in venerem caeca rabie ferantur^{x)}. Easdem ob rationes in avibus discordantium specierum copulae facilius succedunt, saepiusque foecundae sunt: maxime in familia Fringillarum, Anatum & Gallinarum^{y)} in venerem ante alias ardentissimis, ita ut mares conclusi saepius sponte alienis feminis sese jungant. Eadem vero facilitas miscendarum specierum quas nemo consanguineas somniavit (v. gr. Carduelis cum Canaria aliisque, Phasiani cum Gallina, cet.) probat, non esse fidentum promiscuae veneri in distinguendis jungendisve speciebus, nili omnia tandem commisceri velimus.

Concedit BUFFONIUS in fero statu distinctos vivere Musmones, Ibices & Rupicapras; videamus nonne etiam notis externae formae differant tantis, quantas neque coeli natura, neque cultura hominis inducere, mutare, vel delere queat. Inter Musmonem

x) Leporum quoque cicuratorum tanta est libido, ut canes, quibuscum familiariter habentur, eorum, subventaneo licet; subigere audeant; cuius rei exemplum ipse vidi & ab aliis item observatum accepi.

y) *Phasianus* cicui, cujus femina interierat, sponte visus est congressu foecundo inisse *Gallinas*. In Russia sine ulla arte vulgo *Anser Cygnoides* cum *vulgari* copulatur, & libenter procreationi hybridae incumbunt, producentes prolem alterutri parentum similio-rem, procreationi pariter aptam. *Anas moschata* cum suae speciei feminis & *Boschade* in spatioso vivario detentus cum posteroie, itaque *Ana sponsa* mas, viduatus sponte cum eadem *Boschade* procreavit apud *Nobilissimum Procop. DEMIDOW*, Moscuae degentem.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

guunt: quum Ibici contra *sinus subcaudalis* supra anum adscendant, non Musmoni Talia, cum universo habitu & vitae genere ni distinguant species, quidni tandem homines in connubia Simiarum eamus?

Toto caelo ab istis differt *Rupicapra*, tamen etiam de hac cum Ibice specie conjungenda BUFFONIUS agit (*Vol. 24 p. 182. usque ad 203.*). Jampridem in enumerandis Antilopum speciebus ²⁾ quaedam contra istam opinionem monui; sed fusiori expositione opus est.

Mirum quantum amore hujus paradoxo captus horum vorsum se vertat & omnem moveat lapidem BUFFONIUS, ut differentias specificas horum animalium evertat. Hic primum (*l. c. p. 181.*) iisdem notis, quarum vim in distinguendo species alio loco (*Vol. 23. p. 184 — 88.*), occasione Ovium & Caprarum, infirmaverat, pro analogia fingenda utitur: convenientiam ^{a)} vitae rupicolae, cutis (si Diis placet) tenacitatem, villum assimilem lana intertextum, immo strigam spinalem memorat, iisque *levissimis similitudinis momentis* (*Vol. 24. p. 184.*) putat jam gravissimos, mox exponendos *characteres distinctivos* ita praeponderari, ut *Rupicapra* varietas Ibicis esse omnibus videri debeat. Porro (*l. c. p. 185.*) etiam inter cornua alienissima (teretia, erecto-uncinata) *Rupicaprae* & femellae Ibicis, quam tamen ipse non vidit, (reclinata, compressa), similitudinem sibi fingit, unde novo exoritur paradoxo (*l. c. p. 186.*): feminarum similitudine constitui speciem, maresque dissimillimos non esse nisi varietates; adeoque Ibicem esse masculam speciei varietatem, *Rupicapras* femineam; idque nullo alio fundamento, quam quod domestica vis a capro pariter & ariete impleri soleat foecundo coitu, non

ab

²⁾ *Miscell. Zool. p. 4. Spicil. Zool. Fasc. I. p. 7.*

^{a)} Etiam salis amantes esse *Rupicapras* inter analogiae momenta ponit (*p. 207.*); quasi vero is appetitus non sit communis Cervis, immo Ruminantibus facile omnibus, praesertim iis, quae pascula montana & sylvestria sequuntur, plantisque vicitant sale minus satentibus,

ab ariete, quasi effoeminato; caprae (*p. 187. seq.*). Denique ad auctoritates, ut pessimam defendat causam, confugit tantus alias auctoritatis alienae adversarius. Non solum enim PLINIO aliquousque adhaeret, qui Antiloparum multiplex genus, Ibicem, Rupicapram & quae non alia sub Caprarum sylvestrium^{b)} universalis adpellatione comprehendit (*l. c. p. 205.*), sed etiam Gallum aliquem artis venatoriae initio Saeculi XVII^m scriptorem citat (*p. 208.*) qui Rupicapram pariter & Ibicem pro fera Capra habet, quod quidem venatori, & illa praesertim aetate condonandum, in Zoologo summo autem nullo modo ferendum est.

Illud vero maxime mirum videri¹⁾ debet, quod capras LINNAEO brevissimis verbis descriptas & Jamaïcenses domesticas varietates in tumultuario BROWNII opere arbitrariè determinatas in argumentum pro sua hypothesei tutanda excuderit, unde concludat Rupicapram cum capris gignere posse, adeoque esse gentis caprinae varietatem (*p. 190—195.*). Adlatae ex observatione LINNAEI caprae [quarum altera, recte (*p. 190. not.*) a BUFFONIO enucleata, *caprae domesticae varietas* Africae & Americae nunc communis^{c)} est, altera quae istam rarissimo exemplo congressu foecundo implevit, *Antilope Dama* (*Spicil. Fasc. I. p. 8.*) omnino fuisse videtur] argumento plane inservire nequeunt; nisi dehinc Antilopas quoque omnes Caprarum esse varietates maluerit BUFFONIUS, & Equum Asino, Taurum Equae, Cervum Vaccae, propter hybridos e tali copula partus, antiquitus jam no-

tos

b) Equidem PLINIUS (*Lib. VIII. cap. 53.*): Caprae tamen in plurimas similitudines transfiguntur; sunt Caprae, sunt Rupicaprae, sunt Ibices & porro: sunt & Olyges soli quibusdam dicti contrario pilo vestiti, & ad caput verso. Sunt & Damae, & Pygargi, & Strepsicrotos, multaque alia haud dissimilia. — Sed evidenter haec animalia sub Caprarum sylvestrium nomine, tanquam *generico* comprehendit PLINIUS, nec ipse omnes in unam confundit speciem.

c) In eo quoque LINNAEUM injuste taxat BUFFONIUS, quod varietatem illam Americanam vocaverit: certum enim est translatam illam e Guinea, cum mancipis, in Insulas Caribaeas & Americanam mentionalem, non mutata ibi facie multiplicari, & in Belgiam certe crebrius Summano, quam e prima patria Guinea advehi solent.

tos ^d), specie conjungere. — BROWNII vero definitio caprarum in Jamayca domesticarum adeo rudis, brevis, & obscura est, ut nihil probet, nisi varietates e variis regionibus advectas & Americano forsitan caelo mutatas, e levi aliqua similitudine BROWNIO ejusve adjutori, progenies Hirci vulgaris, Rupicaprae & Ibicis creditas fuisse. Saltem Rupicapra certissime haecenus nullibi terrarum domestica colitur, ut in Americam navibus adduci potuerit; de tertia enim BROWNII specie fieri posset, ut ab Ibice cicurato ortum traxerit, quem a vulgari Hirco specie differre infra videbimus, aut hybridos foecundos generare supra exemplis edocti sumus. Attamen huic triadi Brownianae caprarum fide adstrictus esse nollem. — Et vero BUFFONIUS istis adeo vagis & incertis, tanquam solido fundamento postea superstruit *possibile* Rupicaprae cum Ibice & Hirco, foecundumque *adulterium*.

Ultima auctoritas, qua III. BUFFONIUS nititur, D'AUBENTONI est comparatio Rupicaprae cum Hirco & Ariete instituta, unde similiorem illam esse Hirco constiterit. Quali vero valeret conclusio: Rupicapram varietatem esse hirci, quia structura, praesertim interna, illi similior est paulo, quam lanigero pecori. Secundum hanc normam integra passim genera in unicum speciem ratiocinationum circulis & sophistica arte facile compingi possunt, redibiturque a vitio, quod toties methodicis exprobravit BUFFONIUS, multiplicandarum specierum, ad oppositam infantiam

Zuolo.

^d) WAGNERUS in *Hist. natur. Helvetiae* (Tigur. 1680) p. 188. seq. In Helvetia tribus suo saeculo vicibus refeit, observatos fuisse, quos vocat, Moschelaphos, e Cervi cum Vacca congressu genitos. *Idem* Hippoboës vel Hippotaurios memorat, Vallonibus *Jumaire* & *Bif* appellatos, ex Equae cum Tauro coitu generatos, de quibus plura auctorum testimonia ibi adlegata sunt, horumque *unus* illos maxilla superiore multo brevior esse scribit, ita ut non nisi in alto gramine, ubi lingua demetere herbas possunt, pasci queant, caeterum facie & cauda bovis, minores mulis, sed viribus maximis; *alter* equinis pedibus, sed forma, crinibus & cauda vaccae similes facit. Cum quo praesertim conveniunt quae de Mulo *Kumab* dicto, in Mauritania ab Asino & Vacca genito, refeit SHAW in *Obs. itinerar. edit. gall. Vol. I. p. 300.* ubi sibi met visos describit ungula solida Asinina, capite, cauda & pilo Vaccae, sed excoines, & forma parvos, ad oncia vero portanda utilissimos.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Hochwildt) similior, pedesque postici majores & stantis, etiam in plano, politura eo singularis, quod pedibus in parvum spatium compositis plerumque insistat, uti recte JONSTONI icone (*hist. quadr. tab. 32.*) expressum est; at Ibici potius hircina species, facies aliena & proportiones, praesertim pedum, breviores, thorax & antici artus torosiores. *Arunci* nullum vestigium Rupicapris; *Cornua* situ atque directione erecta, parvitate, forma terti-subulata, recta, apice demum retrorsum uncinata, bali rugis aequaliter annulata, & substantiae demum nigredine diversissima ab hircinis; *Dentes* primores medii Rupicaprae multo latiores; *Ungulas*, quae in Ibice hircinae prorsus & truncatae, longiores habet Rupicapra & acutiores, quam fere ulla alia inter Antilopas, late divaricandas, magnaue intermedia plica connexas; *spuriae* quoque eidem majores. Tandem plane desunt Ibici singulares illi *sinus cutacei*, rugosi, caeci, quos Rupicaprae pone cornua utrinque singulos exhibent, quibusque ab animalibus cornigeris omnibus sese distinguunt ^f). Nihil itaque obstat, quod internam structuram parum a caprina differre observaverint Zootomi; non enim multo major est differentia hujus in Cervis, plurimisque Antilopibus, quas tamen nemo Capris conjungere vellet; immo Ruminantia fere omnia summam Anatomes Analogiam

^f) Mirum, sinus istos FERRALTO pariter atque D'AUBENTONO plane praetervisos fuisse, quum tamen antiquiores notos haberent, uti Zootomiae sanioris parens PELLRUS (*Miscell. Nat. Curios. Decur. II. an. I. obs. 86. p. 206.*), immo citatus ab eodem OPPIANUS (*cyneget. Lib. II. vers. 338. seq.*) qui obscuritas & poetico genio eccinit. Sylvestribus — capris esse quendam per ipsos canalem dentes Tenorem respirationis, cornuum in medio illinc demum ad ipsum cor & pulmones recta pertinere, & reliqua, quae sinus istos caecos pro spiraculis celebrando venatores forte fluxerant; eaque dudum fabula ad domesticas capras traducta est, ut easdem anibus spirare perhiberent: quemadmodum tradidit ALCMAEON, quem refellit ARISTOTELES (*de hist. anim. Lib. I. Cap. II.*), & idem apud VARRONEM; aut ARCHELAUS secundum PLINIUM (*hist. nat. Lib. VIII. cap. 50.*), & denique AELIANUS (*de anim. nat. Lib. I. cap. 53.*), & ORUS Nilacens in *hieroglyphicis*, & PHILE in *Jambis*. — Optandum tamen utique, ut quibus erit occasio, accuratius per anatomen indolem horum sinuum inquirent & usum. Ad OPPIANI locum moneo per *αιγας τας αργιαις* Graecorum ubique intelligendas potissimum videri Rupicapras, quarum alia apud ejus linguae scriptores appellatio non occurrit.

giam prodiderunt. Et tamen ipse D'AUBENTONUS in Sceleto Rupicaprae describendo satis graves differentias exposuit.

Jam veniendum est ad illud ALTERUM quod probandum mihi sumsi: *Capras domesticas vulgares non ab Ibice, sed a peculiari Caprae ferae montana specie, quam AEGAGRUM interim appellabo, ortas videri, & nonnisi adulterio cum Ibice aliquando cicurato misceri.* Fateor, si nunquam certiora de *Aegagro* accepissem, quam quae apud Peregrinatores exstant, vix quidem dari proprium Caprarum nostrarum parentem, sed potius cum BUFFONIO & aliis ab Ibice degeneratione ortas putassem; adeo inter se sunt affines istae duo Caprarum ferarum species *Aegagrum* tanquam bezoarticam Capram recte indigitarunt GARCIA ab Horto & ACOSTA. Sed CLUSIUS in notis ad priorem Cornu Antilopes cujusdam perperam addidit; quo deceptus ALDROVANDUS Cervicapram nostram (*Spicil. Zool. Fasc. I.*) tanquam bezoarticum animal delineavit (*de quadr. bisulc. Lib. 1. c. 21. fig. 5.*). Simili hallucinatione LINNAEUS Antilopen aliquam bezoarticam dixit, eidemque BUFFONIUS (*Vol. 24. p. 281. & 282.*) bezoartico animali proprium nomen persicum (*Pasjen*) applicavit. Quibus ego quoque inductus fui, ut eidem olim (*Spicil. Fasc. I. p. 14.*) bezoarticae nomen servaverim & de KAEMPFERI Capricerva haesitaverim; quem errorem, in Additamentis & Emendationibus ab Historiam Antiloparum propediem exhibendis, fusius corrigam, quandoquidem per novissimas GMELINI junioris observationes nunc conitat, Capricervam KAEMPFERI & *Pasjeng* Persarum diversum plane ab ista Antilope animal esse, & quidem illud ipsum quod hic *Aegagrum* appellavi.

Videtur omnino MONARDES^g) verum *Aegagrum* innuisse, quem vivum descripsit. Credibile mihi quoque nunc videtur

F 2

Trage-

^g) Locum MONARDIS integrum e *Libro de Lapide bezoartico* excerptum, ut & KAEMPFERI adlegata capita integra leges apud BUFFONIUM *vol. 24 p. 305. 318. seqq.* quare hic repetere nolui. — Notabile est, confirmari nunc, quae olim de *colore pilorum* in pila coactili, quam intra Bezoar orientale verum conclusam repereram, proposui, *Spicil. Zool. Fasc. I. p. 15.*

Tragelaphum^{b)} CAJI apud GESNERUM (*de quadrup. p. 297.*) e Mauritaniae montanis in Angliam delatum, nili plane idem, proxime tamen affine animal fuisse, adeoque Synonymon illud non ad Antilopen Tragocamelum (*Spicil. l. c. p. 9.*) esse relegandum. — Nemo differtē magis de *Aegagro* scripsit *Eruditissimo* KAEMPFFERO, cui in reditu per Orientem pro vero *Paseng* Persarum seu capra bezoartica oblatus atque sub Capricervae nomine, adjecta quoque rudiori Icone, descriptus fuit (*Amoen. exot. p. 392. 398. seq.*) Egregie restituit & vindicavit a methodicis & Zoologis recentissimis vexatam KAEMPFFERI Capricervam, qui vestigia illius pressit, *Junior* GMELINUS (*Itinerar. german. Vol. III. p. 493. seq.*); utinam accuratiorem & pleniorē descriptionem animalis, quod integrum in Persia viderat, & cujus cranium transmissit, reliquisset. Ex iis tamen, quae exstant, dubia circa speciem Animalis, quod Bezoar orientale in abomaso generat, penitus diluta videntur, & constat (peregrinatoribus quoque indotis, TAVERNERIO, CHARDINO aliisque consentientibus) esse Capram feram, alpestri vitae generi adluetam, gregariam, in summis montibus, quae a Caucaso ad austrum Maris Caspii circumflexo jugo in Indiam continuantur vulgarem, & ab Ibice, iisdem in montibus oberrante, specificē distinctam^{c)}.

Aega-

b) Descriptionem CAJI excerptam adpono: Erat *animal* inter Cervum & Platycerotem medium, ex anticis capio, posticis Cervo simile; colore & pilo Cervi, hyeme e. i. u. s. o nigroque promiscuo; aruncō capiti sed *diviso* & in aduersum recurvo; sub collo *villus* ad genua fere dependens; *juba* cervicis setosa, per scapulas tuberculis instar arrecta; *cornua* arietis sed nigra ac suo modo in aversum reflexa, superius gibba, inferne cava, obtuse biangulata, per medium longitudinaliter notata linea, duos distinguente utrinque rugarum recurvarum ordines; *Aures* caprinae; *ungulae* alterutiae in omnibus pedibus breviores, quotannis deciduae succrescentibus novis, *Cauda* vix cervina longior. Totius animalis *longitudo* a vertice ad caudam fuit $4\frac{1}{2}$ pedum romanorum & 2 digit. Capitis 1 ped. 3 digit. Altitudo ad spinam $3\frac{1}{2}$ ped. Longitudo cornuum 2 ped. 1 dig. eorundem maxima distantia 1 ped. $\frac{1}{2}$ palm. 1 dig. inter summos apices coeuntes 1 ped. 1 palm. interque bases vix unius digiti. —

c) Equidem GMELINUS *l. c. p. 406.* addit: Hircum, quem domesticum alimus, ferum in Hyrcanae dai Alpibus, praeter Capricervam s. *Aegagrum* nostrum; sed facile intelligitur

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ràlleli, & aequali acie terminati, unde laterales sensim breviores & obliquius truncati, nec rotundati. *Molares* ubique sex, ab apice rostri paulo remotiores quam *Musimoni*; *supra* tres postici quasi e duobus cubis; antici simplici constant; *infra* omnes magis compressi, posticus e tribus columnis, tres proximi e duobus compositi, antici simplices, & ex his primus omnium minimus, obtusus.

CORNUA fusco-cinerascentia, mole licet maxima, levia tamen, ut detractae ossibus geminae vaginae (quas optime cum **PLINIO** gladiatorum vaginis comparaveris) tantum tres libras cum sesquiquatuor unciis pondere exaequent: *situ* reclinata sunt, aequaliter arcuata, parum divergentia, apicibus introrsum declinata; *forma* admodum compressa, anterieus carinata, latere interiore planiusculo, exteriori convexo, at secundum carinam, a basi ad medium, longitudinaliter cavato, unde *carina* prodit argutissima, ad basin angulo in frontem procurrens, dehinc tuberculis prominentissimis circiter quaternis, crassiusculis nodosa, totaque hiulca & sublacera; contra *margo* Cornuum qui dorso respicit rotundatus, tersus, praeter *rugas* crebras obsoletas, quae cornu (praeter extremitatem convexo-compressam; laevigatam) totum flexuoso tractu cingunt, quarumque singulae, tuberculis carinae respondentes, magis praeruptae, annotinas quali *vaginas* interstinguunt.

Longitudo hujus cranii subtus ducto filo ab apice ossium maxillarium ad condylos occipitales summos	—	—	—	o'. 9". 3'''.
Ab apice ossium maxillarium ad angulos procurrentes cornuum & summum frontis	—	—	—	o. 6. 3.
Ab apice ossium nasi ad eosdem angulos	—	—	—	o. 3. 9.
Ab angulo verticis inter cornuum angulos ad prominentiam transversam occipitis	—	—	—	o. 5. 8.
Ab eadem prominentia ad foramen occipitale	—	—	—	o. 1. 4½.
Longitudo ossium nasi	—	—	—	o. 1. 6.

Lati-

Latitudo eorundem	—	—	0'. 1". 3 ¹ / ₂ '''.
Diameter foraminis occipitalis	—	—	0. 1. 0.
— orbitarum maxima	—	—	0. 1. 6 ¹ / ₄ .
Latitudo minima frontis inter orbitas	—	—	0. 4. 0.
— summa cranii inter zygomata	—	—	0. 4. 10.
— omnium molarium simul	—	—	0. 2. 8.
Distancia inter molares postice	—	—	0. 1. 10.
Longitudo ossium quae cornua sustinent secundum aciem anticam ducto filo	—	—	1. 3. 0.
— cornuum per summum arcum	—	—	2. 2. 9.
— subtensae arcus cornuum	—	—	1. 4. 0.
Distancia baseos cornuum inter frontales angulos	—	—	0. 0. 3.
— baseos in medio latitudinis	—	—	0. 0. 5.
— — inter posticas convexitates	—	—	0. 2. 6.
— summa cornuum paulo supra tubera ultima carinae	—	—	0. 9. 3.
— inter coeuntes extremos apices	—	—	0. 6. 9.
Circumferentia baseos	—	—	0. 7. 8.
Latitudo baseos cornuum	—	—	0. 3. 1.
Crassities summa ad basin	—	—	0. 1. 11.
Distancia cornuum a margine orbitae	—	—	0. 0. 9.
Longitudo maxillae inf. ab angulo ad alveolos	—	—	0. 6. 11 ¹ / ₂ .
Altitudo ramorum ab angulo ad condylos	—	—	0. 2. 2.
— ad summos processus coronoideos	—	—	0. 3. 9.
Longitudo molarium omnium simul	—	—	0. 2. 10.
— incisorum extra alveolos	—	—	0. 0. 9 ¹ / ₂ .
Latitudo omnium incisorum simul	—	—	0. 1. 11.

Aegagrus iste non solum in excelsioribus Caucasi, unde cornua adlata vidi, Taurique jugis vivit, Kirgisiisque Nomadibus quoque notus est, sed videtur in Europaeis quoque alpibus etiamnum ferus vivere. Hinc forte auctorum circa Ibicem dissensus & iconum ejus, quas v. gr. inter celebres *Ridingerianas* (quae mihi ad *Aegagrum* omnino pertinere videntur), inque Ichnographiis

phiis Vivariorum & apud Zoographos antiquiores videre est, dissimilitudo; optandumque foret, ut curiosi apud Helvetos hodierni in observandis & describendis curatius Capris feris alpestribus operam deuo navarent, earumque historiam & distinctionem tandem perficerent. Certe duo genera Ibicum in Creta dari BELLONIUS (*observ. Lib. I. cap. 13.*) ex earum cornibus inde & Cypro delatis didicisse se affirmat. — Et recte ALDROVANDUS (*de Quadr. bisulc. Lib. I. cap. 10.*) conclusit apud PLINIUM (*l. supra not. b. cit.*) per capram (feram) quam differte a Rupicapra & Ibice distinguit, intelligendam esse peculiarem speciem feram, nostris Capris domesticis maxime affinem, & a qua hae ortum suum duxerint. Utiq; etiam Sceleton junioris animalis, quod sub Capricorni nomine recensuit atque delineavit BUFFONIUS (*Vol. 24. p. 258. tab. 15.*) ex cornibus videtur ab Ibice plane diversae speciei fuisse; neque vero *Aegagro* nostro convenit, sed potius ad tertiam quandam Caprae ferae caucasicae speciem videtur esse referendum, cujus Zoologis antea ignotae descriptio ab *Amiciss. Collega Celeberr. GULDENSTAEDTIO*, inter multa alia egregia, durisque laboribus quaesita inventa, erit expectanda

Quicumque descriptionem & icones praesertim cornuum *Aegagri*, quas dedi, cum Ibice, cujus cornu maximum dextrum, comparationis gratia, *TAB. V. fig. 4.* juxta adposui, contulerint, iis liquido apparebit *Caprinum* nostrum pecus multo majorem similitudinem cum priore specie, quam cum *Ibice* servare, cujus praesertim cornua crassa, dorsoque lato nodosa, nec quidquam carinata, & in brevem arcum lunata, nullam omnino cum domesticis capris analogiam obtinent. — Quandoquidem vero ex adlatis supra Kirgisorum experimentis crebris, exemploque Ibicum cicurati apud P. RYTCHKOVIVM vili certo jam constat: Ibicum lubentissime Capras domesticas inire, foecundamque ex iis prolem generare; haud equidem vero absimile mihi videtur *Capras privas maximam partem esse progeniem hybridam ab antiquissimis*

simis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Saxifragae, Rhodiola, Epilobium, similiaque crescunt, quibus sub autumnum maxime saginatur, in solatium hybernae miseriae, quam dein sylvosis locis virgulto vario sustentat. — Tatari, per quos adlati fuere Ibices, interrogati de animalis per loca maxime ardua adscendendi audacia, incredibili rigiditate crurum, qua in remotissimos scopulos transiliendo sese excipit, miraque capitis duritie, qua, in praecipitia non raro ruens, cornibus inflexi inter crura capitis cadentem corporis molem contra saxa line detrimento vitae defendit, verbose narrarunt. Senior, quem adtulerunt, Ihex cornu dextrum non longe a basi prae fractum, calloque consolidatum gerebat, in similis fortunae testimonium; imo forsitan ab Ibice crebro casu saepius unicorni, fabula, etiam Sibiriae populis nota, de Monocerote montano, ex parte oriri potuit. — Utique ex ipsis apparet, quam plena discriminis & laboris sit hujus animalis venatio, quae vix nili hyeme succedit, insidiisve circa saxa falluginosa ab Ibice frequentata dispositis. — Abiisdem accepi gregibus ad summum denariis incedere Ibices; femellas esse minores, neque majora sesquidodrante cornua, parvulumque aruncum gerere; parere sub finem demum Maji, hoedosque fusci coloris nasci; aestivum adultorum pilum esse brevem, rufescentem, capreae pelli similem. — Appellabant senio-rem Hircum *Tæghé* vel *Teké*, capram Ibicis *Himae*, hoedum *Bitschinjä*; quae voces corruptae videntur, ortae nominibus quibus Mongoli & Calmacci Ibicem pariter & domesticum Caprum *Takja*, Capram *Jamà*, hoedum *Essigà* vel *Idshigä* vocitant. Mongolica appellatione (*Takja*) etiam Chineses utuntur, apud quos ut & hodie inter Turcas Ibicum cornua pro elateribus arcuum bellicorum celebrata & apprime requisita sunt^k), ipsaque eorundem rasura in medicos usus servatur, ad suffumigia pro foeminis, etiam Calmaccis laudata.

Senio-

^k) Per Ἰξάλων ὄργα Homeri, e cujus cornibus fabricatum arcum Poëta describit, antiquissimum hunc in oriente usum fuisse, & simul sine dubio isto sub nomine Ibicem intelligi debere, constat. Aegagri enim cornua, tenuibus vaginis, ad hunc usum debilia sunt.

Seniores Ibices, ut e descriptione perspici potest, magis magisque nigrescunt collo, cruribus, auctoque Arunco; in quo convenit illis cum Musimone, aliisque animalibus v. gr. Antilope Cervicapra (*Fasc. I.*) nobis descripta & Cervo Elapho, qui in extrema aetate sensim, praecipue circa caput & armos, nigrescunt, posterior tum quoque juba circa cervicem & armos aborta horridus, & talis, qualem *Hippelaphum* ARISTOTELIS, *Tragelaphum* PLINIUS appellarunt, & circa Phasin annum tantum generari putarunt, quum tamen ubique annosi tales evadant, neque, cum BUFFONIO (*hist. nat. Vol. 23. p. 235. seq.*) pro peculiari varietate sint habendi.

Ibicum, licet Europae in alpibus vivat, pauci describere Zoologi, neque completa ejus historia dici potest. Iis quae GESNERUS habet, vix quidquam adjecere recentiores, donec BUFFONIUS juniorem Ibicum descripsit atque, uti supra exposui, confudit potius hujus animalis historiam & intricatam reddidit, quam illustravit. Neque Icon quam dedit laudanda est, in *Encyclopaedia* gallica alienis cornibus adfectis male correctae; nullaeque omnino bonae extant, ne inter *Ridingerianas* quidem, quippe quae potius Aegagrum referre videntur. In *Ichnographia Vivarii* cujusdam, ni fallor Viennensis, quae apud Iconopolas Germaniae vulgo prostat, Ibicum iconem inveni reliquis omnibus praestantior, aestivum habitum exprimentem; attamen & illa proportionibus, praesertim cornuum magnitudine, aliquantum peccare videtur. *Museographi* passim tantum partem Ibicum, scilicet cornua, delinearunt, uti *Descriptor Musei Moscardini*, atque OLEARIUS. — Itaque novam praesto Iconem ad naturam exaratam, in qua praesertim annosum, quem habui, Ibicum expressi, suppleto, quod praefractum erat, cornu. Descriptionem quam potui plenissimam dedi, sed quum exenterata ad me pervenerint animalia, Anatome addi non potuit; Eam vero interim BUFFONIUS habet.

D E S C R I P T I O
IBICIS SIBIRICI.

Tab. III.

Magnitudo paulo infra Musimonem; *facies* hircina, & omnia robustiora, pedes humiliores, & armi praesertim, totaque prora & Cervix musculosiora sunt.

Caput hircinum breve, rostro crasso, compresso, subarcuato, versus frontem compressius adfurgente, fronte verticeque elatis, villosissimis.

Nares solo margine, anguloque commissurae seu septo nudis nigris; *labium* superius sulco arguto bipartitum, utrumque ad marginem usque pilosum, pilis versus marginem prostratis, in mento instar vorticis divergentibus. *Mystaces* plane nulli, pili rari in mento sparsi.

Labia usque ad incisores margine papillis dentata, intus versus buccam echinata. *Incisores* dentes angusti, intermedii quatuor subaequales, longiores; extimi convergentes, pauloque minores. In seniore omnes maxime detriti.

Pili per dorsum rostri adscendentes, per latera defluentes ad aruncum, in fronte longiores, vorticose sparsi; ad canthum anticum oculi discordia divergentes sursum deorsumque, & occursum villorum frontis efficientes *suturam* a cantho ad cornua falcata.

Aruncus a mento (ad 2". 4".) detersus, versus gulam dilatatus, sparsior hirtusque, sub media maxilla pendulus, in seniore ad 8". 6". in juniore ad 5". longus, constans caesarie consistentia equinae jubae simili, nigra, in juniore ad basin canis circumfusa.

Oculi minusculi; *setae* nigrae, reclinatae supra infraque per orbitam sparsae. *Palpebra* superior in medio tantum pilis nigris confertim ciliata. *Sinus* ante oculos plane nullus.

Aures

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Aures mediocres, villosae etiam intus, nisi medio cavo, ubi tricarinatae. *Vertex* atque frons circa cornua villis longissimis, hirtis, in fronte 2". 4". in nucha tripollicaribus.

Cornua gryseo-nigricantia, basi aequaliter truncata (*TAB. V. fig. 4.*) retrorsum falcata, aequaliter divergentia, extremo apice paululum introrsum declinato, compressa, magis subtus; dorso crassiore, planiusculo, nodis transversis, prominentissimis, convexis quasi articulata, caeterum obsolete rugosa, longitudinaliter striata; latere exteriori planiora, extremitate compressiora, laevioraque. *Nodi* in *juniore* utrivis cornuum seni, tres inferiores prominentissimi, reliqui obsolescentes, a basi per duas tertias longitudinis circiter dispositi intervallis inaequalibus. — In *senioris* cornu superstite (*TAB III.*) nodi 13, sex inferiores confertiores, rugiformes, superiorum plerique convexi, extremitate vix ad $\frac{1}{2}$ laevigata; dextrum huic cornu praefractum, superstite trunco 7". longo, obtuso callo terminato, sexrugoso. — In *alio* cornu bicis (quo majora non vidi) per arcum 2'. 9". 5". aequante, figura *TAB. V.* ab interiore latere expresso, nodi transversi sexdecim, ad exterioriorem angulum praerupte terminati — In *alio*, longo 2'. 6". 5". nodi octodecim transversi, argutae rugae similes, prominentissimi, & obsoleti quatuor versus apicem.

Cervix robustissima, cum scapulis, armis, juguloque toto, villis longioribus, laxioribusque vestita. *Thorax* magnus, valde compressus.

Artuum posteriorum femora vix armis carnosiora; *antici* robustissimi ad sustinendos saltus. *Pedes* breviores, quam in *Mulione*, crassiores, articulis robustissimis rigentes. *Divisura* pedis anticae usque ad phalanges continuata, ut ungulae antea late divaricari queant. *Ungulae* breves, ad calcem *plica* brevi, validissima, nuda transversim frenatae, aequaliter detruncatae, fortissimae, subtus contritae, nigricantes, praeter marginem corneo-flavicantem; *anticae* majores. *Spuriae* verruciformes, extus planae, majores & planiores in posterioribus pedibus.

Cauda brevissima, subtus late nuda, caeterum fetis longis jubata, basi lateribusque alba, supra & extremitate atra. *Sinus* sub cauda lunatus, (supra anum in area nuda triangulari medium, constrictum) versus sacrum extensus.

Antra inguinalia plane nulla, sed femorum interna facies, totumque hypogastrium villis longis hirsuta, praeter *areolam* geminam nudam ante scrotum, utrinque *papilla* notatam. *Scrotum* totum albo pilosum, spithamali ab ano distantia.

Vellus hirtum, extus rude, vere caprinum, non ut in cervis undulatum, aequale tamen, intus *lana* dilute cinerea, mollissima, copiosa densatum. Subtus lanugo parcior, sed pili longissimi, ad sternum stricti, laeves, tripollicares; in alvo & inguinibus fere quadripollicares; at in tergo quali detriti, nec 2". 4". altiores, verus postica paulo breviores. In nucha & cervice villus tripollicaris juniori, seniori fere quadripollicaris. Caudae pili longissimi in juniore 3". 4". seniori 4". 4". In pedibus pili stricti quidem & rigidi, attamen fere pollicares.

Color in *juniore* per caput, collum, dorsum, latera, & artus externe fordide & obsolete gryseus, *linea* spinali nigra obsoleta; postica dilutiora, cervix & armi pilis fuscis immixtis. *Subtus* truncus & artus intus alba, itemque clunes, caudae basis, pedes extremi, extremum labii inferioris & superioris margo respondens. Mixtim nigricat: basis labii, margo aurium anticus, tractusque longitudinalis in gambis omnium pedum antice. *Atra* sunt: aruncus, cauda, macula quadrata antibrachium supra genu fere totum occupans.

In *seniore* nigricant immixtis gryseo-canis pilis: area magna lunata basi rostri, e regione arunci, cingens; basis labii inferioris, margo aurium anticus; jugulum inter armos, fascia utrinque secundum sternum excurrens & spinalis striga, ad caudam non perducta, obsoletior. *Aterrime* sunt: Antibrachium ad medietatem, pesque extremus totus, nili quod gambae postice albae, & litura albida utrinque ad genu. *Fascia* nigricans femur & tibiam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Distancia inter apices	—	—	0'. 9". 11'''.
Circumferentia bali	—	—	0. 7. 6.
Latitudo bali	—	—	0. 2. 5.
Crassities item	—	—	0. 1. 11.
Longitudo aurium ad verticem	—	—	0. 4. 2.
Circumferentia rostri ad nares	—	—	0. 8. 2.
— capitis ante basin cornuum	—	—	1. 8. 2.
— aurium basi	—	—	0. 5. 0.
Eorundem latitudo in medio	—	—	0. 2. 11.
Circumferentia colli	—	—	1. 5. 8.
— thoracis ad armos	—	—	3. 9. 0.
— — in medio trunco	—	—	2. 8. 9.
Axis perpendicularis thoracis	—	—	1. 3. 10.
Altitudo animalis antica, a spina ad calcem	—	—	2. 5. 2.
— — postica	—	—	2. 8. 2.
Longitudo humeri	—	—	0. 7. 10.
— brachii	—	—	0. 9. 8.
— gambae ad phalangum artic.	—	—	0. 5. 0.
— phalangis ad articulum unguulae	—	—	0. 1. 6 $\frac{1}{2}$.
— ab articulo unguulae ad apicem	—	—	0. 2. 7.
Altitudo unguularum antice	—	—	0. 1. 4 $\frac{1}{2}$.
Longitudo per soleam	—	—	0. 1. 10.
Ungularum spuriarum longitudo	—	—	0. 1. 4.
— latitudo summa	—	—	0. 0. 10.
— crassities eorundem	—	—	0. 0. 6.
Circumferentia armi ad cubitum	—	—	1. 2. 4.
— antibrachii superius	—	—	0. 9. 4.
— — ad genu	—	—	0. 5. 0.
— ipsius genu	—	—	0. 5. 9.
— gambae	—	—	0. 4. 0.
— bulbi pedis	—	—	0. 5. 4.
— pedis infra ungu. spurias	—	—	0. 4. 5.
— unguularum basi	—	—	0. 6. 2 $\frac{1}{2}$.

Circum-

Circumferentia unguarum per ambitum	—	—	o'. 6". 11 ^{ll} .
Longitudo femoris	—	—	o. 8. 3.
— tibiae	—	—	o. 9. 10.
— gambae posticae	—	—	o. 8. 3.
— phalangis usque ad ungu. artic.	—	—	o. 1. 10.
— ab articulo ad apicem unguae	—	—	o. 2. 4.
Altitudo unguarum antice	—	—	o. 1. 3.
Longitudo per soleam	—	—	o. 1. 10.
Ungularum spuriarum longitudo	—	—	o. 1. 6.
— — latitudo summa	—	—	o. 0. 11.
— — crassities	—	—	o. 0. 4 ² / ₃ .
Circumferentia femoris	—	—	1. 4. 4.
— tibiae ad genu	—	—	1. 1. 8.
— gambae posticae	—	—	o. 3. 10.
— bulbi pedis seu suffraginis	—	—	o. 5. 2.
— pedis infra ungu. spurias	—	—	o. 3. 11.
— unguarum ad coronam	—	—	o. 5. 2.
— — per basin insistentem	—	—	o. 6. 0.
Longitudo caudae line pilo	—	—	o. 5. 0.
Ejusdem latitudo bali	—	—	o. 1. 10.
— circumferentia fere	—	—	o. 4. 0.

Senioris, qui dissectus in partes ad me pervenit, propter eandem rationem mensurae non poterant explorari; magnitudo tamen e sequentibus mensuris comparatis patebunt;

Longitudo capitis	—	—	o'. 11". 6 ^{lll} .
— cornuum per arcum	—	—	2. 5. 5.
— — per subtensam	—	—	1. 2. 1.
Eorundem circumferentia bali	—	—	o. 8. 0.
Circumferentia rostri prima	—	—	o. 9. 7.
— ad oculos	—	—	1. 4. 5.
— capitis	—	—	1. 9. 9.

In SCELETO costae 13. *Vertebrae* lumbares 5. Sacri 4.
caudae 13:

O V I V M

DOMESTICARUM VARIETATES ASIATICAE.

Animalium domesticorum nonnullas species Naturae plerumque contraria hominum cultura, pabuli locique conditione & indole coeli adjuta, vel per coacta connubia ita permutavit, formasque primigenias, ne colores dicam, alienavit, ut hodie corruptam & deformem speciem propagantes varietates passim pro distinctis speciebus a judiciosis quoque methodicis recenseri videas, nulloque saepe modo e tot adeo diversis varietatum formis genuinus *speciei character* vere confici possit. Sic inter Columbarum domesticarum artificiis variis, immo adulteriis generatas stirpes, quae infinita varietate commiscentur atque ludunt, constantiores KLEINIUS, BRISSONIUS, quin ipse LINNEUS in varietatibus delendis alias castissimus, imo saepe nimius, in species erexerunt. Sic jam Canes, omnium animalium maxime hominibus familiares, & quos nullus orbis peregrinatoribus exploratus angulus in fero statu hucusque nativos obtulit !), tantum inter se differunt, ut similiores jam sint reliquae
canini

1) Equidem naturali quadam sympathia, effluviorumque amore homini amicus & fidelis est Canis, ut ob hanc rationem ab initio rerum homini comitem fuisse, nec ullibi in natura ferum relictum, suspicari quis possit. Mihi vero probabile videtur Canem familiarem esse stirpem hybridam e connubio affinium ferarum, hominis cura educatarum, initio ortam & ob utilitatem deinde multiplicatam. Videtur inde facilius explicari posse summa inconstantia formae, qua Canes omnia animalia domestica vincunt, pluresque & magis discrepantes varietates produxerunt, quam ex ulla animalium specie quaecunque cultura sperari fere possunt. Forsan tamen ferior aetas in Africae interioribus desertis feros Canum familiarium parentes detegat, si fida sint quae de *Mebbia* citat KOLBIUS *itin. p. 152.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tiam *steatopygen* vel pinguiculunem, quartam *mixtani* sive Buchanicam appellabo.

DOLICHURA live *Tscherkeffica*, sic dicta, *varietas* pulcra, in sua gente, nobilique forma gaudet, habitu toto, cornibus, aequabilitate lanæ, caudaeque longitudinè Anglicis ovibus similima ^m). *Caput* apta proportione, forma elegantis; *aures* erectae; *cornua* in arietibus magna, laevigata, angulis rotundata, interiore ad dorsum argutiore; feminis saepe lunata, & vervecibus rarius nulla. *Lana* rudis quidem, sed uniformis, nullis intermixta pilis, quaeque mixtura exoticorum arietum, immò doctiore cultura in pretiosissimum vellus tenuari posse non modo promittit, sed etiam periculis passim institutis confirmavit & apud Caucasi accolae tenerrima sponte nascitur per felicioris climatis temperamentum. *Cauda* praesertim arietibus, ut in Ovibus Indicis ⁿ), longissima, vestigia paene verrens, lanata, extremo quali leonino flocco exornata, & vigenis saepe vertebrae composita. Indoles huic varietati omnium fere mitissima, a naturali feritate plane aliena, quam cum pilo exuisse videtur omnem, licet forma minus a Mulimone degeneraverit, quam pinguicaudae Oves; & tamen hae propter campestre vitae genus feritatis plus servarunt. Coluntur dolichurae Oves, albo plerumque colore, per totam illam Rutheni Imperii regionem Europaeam, quae ad austrum Occae fluvii jacet, ut & in Polonia finitima & apud pastorales gentes Caucasi. Eisdem Arabes praesertim pascunt ^o), & similes pars occidentalis Mauritaniae alit. Vidi olim Maroc-

canas,

^m) Oves in Anglia vulgo cornutae in utroque sexu; feminis & vervecibus cornua lunata, capiti adpressa, vulgo supra aures, quibusdam & infra easdem orbitis circumflexa, arietibus spiritaliter producta. Dantur tamen & excornes, quas *Nat-Sheep* vocant.

ⁿ) BUFFON, *hist. nat. vol. 23. tab. 34. 35.*

^o) In Syria circa Haleb praeter peculiare genus ovium pinguicaudarum, dantur quae vulgo Arabicae (*Beduin-sheep*) audiunt, a majoribus Anglicis nullo modo diversae, nisi quod caudas paulo longiores & crassiores obtinent. RUSSELL *natural hist. of Aleppo p. 51* Longicaudas oves jam Romanis cultas fuisse e COLUMELLA constat, ubi (*Lib. VII. cap. 3*) signa boni arietis exponit, quem proluxa cauda jubet eligere. At VARRO (*Lib. II. cap. 2.*) vult observari, ut sint arietes caudis in Italia proluxis, in Syria brevibus.

canas, quae sunt facie torvae, vertice hirto, auriculis pendulis, lana admodum larga onustae, caudis elongatis praeditae. Et harum ferme similes in Ericetis Episcopatus Monasteriensis Germaniae olim vidi, a Flandrica forte, & ipsa exoticae originis stirpe oriundas.

Cum istis sola longitudine caudae convenit Indica, eademque *Guineensis Ovis*, quam BUFFONIUS (*l. c.*) optime delineavit, alias magnitudine, forma tota, piloque lanae copiose intermixto similior *steatopygis*, quas infra descripturus sum. Et hanc quidem varietatem arida deserta Africae sub ardentissimo sole generasse videntur, quippe praesertim in Eremo ad meridiem Atlanticarum alpium ^{p)} & in Guinea abundans ^{q)}, unde tamen in Americam calidiorem quoque translata nihilo mutata est, & plerumque excornis, pilo maximam partem loco lanae vestita propagatur.

Agni Ovium longicaudarum Tscherkassarum vellere plerumque elegantissime undulato vel circinnulato nascuntur. Quos, ut pulchritudine augeant, Ucrainae atque Podoliae Rusticis in usu est, lintea veste infutos, quotidie tepida aqua perfundere, laxando subinde pro incremento animalculi vestem, ita tamen, ut corpus apte stringat: Hoc modo succrescens primis post natiuitatem septimanis, tenellum vellus pulcherrimis circinnis corporique adpressis contorquetur, quod ubi ad speratam elegantiam pervenit, caeso agno pelles dat pro vestimentorum usu satis venustas.

Russia borealis, licet lanigeris gregibus minime favens neque abundans, peculiarem tamen alit *Ovium varietatem BRACHYURAM*, quae ut dixi, notis variis cum Islandicis atque Norvegicis convenit. Forma capitis, auribus erectis, altoque vellere

H 3: prae-

^{p)} In deserto Saharae Africae ovium genus frequentissimum esse altitudine fere Damae, vellere caprini fere pili simillimo. SHAW *Voyages* (edit. gall.) Vol. I. p. 312.

^{q)} In Guinea duplicem coli varietatem ovium, alteram lanatam, caudis magnis, pinguedine factis (forte adventitiam), alteram majorem, robustiorem, pilo caprino, carne sapidissima, maxime vilem & vulgarem. *Nouvelle hist. de l'Afrique française par l'Abbé DEMANET* (Paris 1767.) Vol. 2. p. 114.

praecedenti quoque varietati similis est; sed lana admodum rudi, vix caprino pilo tenuiore; frequenti cornuum defectu, in femellis fere plenario, maxime vero cauda constanter spithama brevior ab eadem discrepat, & hac ultima praesertim nota Islandicas refert ^r). Rarissime contra in Russicis ovibus *brachyuris* illa observatur cornuum luxuria, qua Islandicae celebrantur, & quam *steatopygis* nostris satis frequentem esse infra videbimus. Colitur *Ovis brachyura* apud Russos boreales, Fennones eorumque affines populos; per priores etiam Sibiriae illata est, ubique exilis; sed pascuis quibusvis contenta, In australioribus ob parvitatem ubique postponitur *dolychuris Tscherkassicis*, sed maxime *steatopygis* multo magis corpulentis, larga adipe feracibus atque carne deliciaribus. Cum Ariete posterioris facile generat, prolem ferens seipsa majorem atque nobiliorem, cauda ad basin pinguedine pulvinata, versus extremitatem macilenta instructam. Concipit etiam interdum sponte ex adulterio Hirci domestici, unde proies matri parum dissimilis, sed copiosis pilis lanae intermixtis deterior. Aeris intemperiem in borealioribus fert optime; neque dubito illam in regionibus montanis, ubi nives minus alte jacent, per totam hyemem in pascuis durare posse, imo robustiorem inde futuram, exemplo pascualium Islandiae gregum, quarum admirandam Oeconomiam graphice exposuit ANDERSON (*Nachrichten von Island p. 31. seq.*). Observavi quoque in temperatioribus, ubi pascua montana suppetunt, ut v. gr. circa Uralesis jugi promontoria aprica, majores evasisse Russicas oves & lanam meliorem induisse, quae impositis Tscherkassicae stirpis Arietibus insigniter emendatur, cum contra in depressis humidisque Russiae borealis miserrimae sint greges & vellere vix ad hirtos rusticorum pannos utiles.

Sequitur

^r) Islandicas oves polyceratas descripsit III. BUFFONIUS Vol. 23. Sed non omnes in Islandia oves plura duobus cornua habere, imo dari multas excornes, vel brevibus cornuum rudimentis instructas confirmat Eggert OLAFSEN und Biarne POWELSEN *Reise durch Island Vol. I. p. 102.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

exiliores, quam pro mole corpōris, sed macrochelōs; *thoracem* magis gibbum; *scrotum* magnum, pendulum, *praeputro* quoque saepe insigniter prominente, & *lanam* satis tenuem quidem, sed hirtam, crebrisque pilis intermixtam, imo saepe his pauciozem, praesertim in collo, sub thorace, circa postica corporis & in *pulvinari* caudae succedaneo. ^{u)} *Balatus* denique omnibus, praesertim majoribus gravis & quali vitulinus, brevissimus observatur.

In his quidem generalioribus, praesertim deformatione caudae & auribus pendulis, greges omnes conveniunt, quas Nomades diversarum Gentium Asiae possident. Sed varias a temperie caeli, pascuis, aliisque caulibus vel cultura apud varias haec gentes mutationes passae sunt & ad Russos translatae patiuntur. In Tatariae magnae desertis occidentalibus, a Volga usque ad Ir-tin & Altaicum jugum, pascua maximam partem sunt aridissima, abundant vernalibus plantis, acris atque liliaceis; postea aestate, in elatis locis, quae maxime lanigerum pecus amat, praeter siccissima gramina, stipas similiaque, nil nisi Artemisias amaras, aromaticas, Camphorosmam & Salsolas succo & salibus abundantes servant. Ubique simul abundant lacunae natroso, culinari, glauberianoque sale efflorescentes, & aquae in desertis iisdem raras, plerumque iisdem salibus foetae sunt. Quae quidem omnia ovium corpulentiae maxime convenire pastores Europaei quoque norunt. — Accedit vitae genus & cultura: In locis videlicet maxime australibus, vel ratione situs intermontani temperata hyeme gaudentibus cum gregibus & armento hybernare solent Nomades. Brumam ibi sine cunctis fere cura, sine tecto, nisi quod depressa loca vel arundineta praebet, pecudes ferunt, siccis aluntur caulibus, maximeque semivirente Absinthio, quod in editis locis, vento nivem verrente, facilem victum suppeditat. Hinc verno tempore in laetissima pullulantibus plantis & floribus pascua

^{u)} Caudam nemo appellaverit, unde & Russi nomen diversum a solito sua lingua adoptarunt & appellarunt has clunes ovium *Kudjuk*, quod tamen non nisi tataricum *Kumuk*, caudam in genere sonans, in specialiori significato adsumtum esse videtur.

pascua movent domini^{w)}, ubi acribus primum plantis purgatur & curatur, dein sensim in borealiores deserti regiones compulsum, pecus diutius virente caespite gaudet, minusque solis ardore premitur vellere & pinguedine, per hyemem non multum imminuta, gravatum. Tum in pascuis, quae interdum salinus pulvis a ventis agitatus, noctu rores saepe falli condiunt, insigniter augetur corpulentia, quae per totam aestatem collecta in immensum crescit autumnalibus Salsolis atque Artemisiis accedentibus. Interea saepius viae plurimum conficiunt greges, dum castra, propter pabulum pecoris, mutant domini, longaque saepe line potu emetiuntur spatia, deinde quum ad lacunam pervenerunt, vel Hydreumata expurgarunt pastores, aquis saepiuscule falluginolis avidissime ingurgitantur; & quae sunt reliqua. Iisdem gaudent emolumentis, dicam, vel detrimentis agni, quos ut vere adulto gignant oves statuto tempore admissis arietibus delectis cavent Nomades, dum hos alias in grege quidem liberos, sed subligatis centonibus genitalia tectos agunt^{x)}. Itaque jam a teneris, praeter congenitam corporis laxitatem, externis quoque caulis, & lactis materni, quod nunquam emulgetur, abundantia, ad pinguem habitum disponuntur. Hinc oves omnibus hisce in regionibus nascuntur tantae, ut non raro pondus ducentarum librarum aequent, sola clunium pinguedine ad tringinta imo XL. libras pendente. Pulvinaris in his tanta moles, ut etiam animali quam-

w) Pulchre Nomadum Lybiae pastoriciam vitam descripsit VIRGILIUS, Tatariae populis simillimam, ubi canit:

— Diem, noctemque & totum ex ordine mensem
Pascitur, itque pecus longa in deserta, sine ullis
Hospitus tantum campi jacet. Omnia secum
Armentarius Afer agit, tectumque laremque
Armaque, Amyclaeumque canem, Cressamque pharetram.

Georgicor Lib. III. v. 340. seq.

x) In mille oves XL. ad L. arietes numerari solent. Matrum fecunditas in universum tanta, ut plerumque geminos agnos pariant. Imo primo coitu subligaculo liberati arietis impleta; ternos peperisse visa est. Oves in falluginosis & maritimis pinguioribus & fecundiores nasci in Italia observatum habet JONSTONUS *quadr. p. 50.*

incommoda inter ambulandum huc illuc fluctuet. Eadem vero, quamprimum a Nomadibus redemptae oves in interiora Russiae oppida deducuntur, mutato vitae atque pascuorum genere statim ad dimidium imminuitur, atque succedente tempore adhuc magis decrefcit.

Circa Irten fluvium nonnulli Kirgisorum, quique ad Volgam in regno Casaniensi supra Samaram dispalantur Calmacci Stauropolitani, minorem harum ovium stirpem alunt, pascuis utique montanis, in quibus vagantur, salinarum ibi defectu, atque hyemali penuria diutius & ob nivis altitudinem durius premente satis evidenter imminutam, simul utroque saepe sexu cornibus mutilam. — Multo minores adhuc sunt, exiguumque pulvinar caudae & parum in univcrsum adipis gerunt oves, quas Tatari circa Jeniseam pastoriciam vitam agentes & gens Buraetorum pascunt in regione frigida, montana, plantis magis crudis, nulloque sale imbutis herbida, quaeque nonnisi rara loca salugine efflorescentia, aquasve sale imbutas suppeditat, adeoque pascioni ovium omni respectu minus favet. — Mongoli circa Selengam degentes paulo majoribus pinguioribusque gaudent ovibus, quae tamen Kirgificas mole nunquam adtingunt. Contra vero Davuria transalpina, licet frigida sit ad Orientem regio, maximos omnium, quos vidi domesticorum arietum gignit, etiam Kirgificis vastiores, neque Musimoni europaeo quidquam magnitudine concedentes; attamen pulvinar illis exile, saepe vix gemino pugno majus, quodque raro decem libras pinguedine explet. Scilicet Absinthia *) & Salsolae istic minime abundant, & licet lacunae salugine efflorescentes haud desint, non tamen adeo omne solum salsum est, & plantae praesertim regnant alpinae, leguminosae, inter quas alimenti copia eminent Astragali, maximeque Robiniae Caraganae pusilla varietas, quam avide depascitur pecus & inde admodum augeri observatum est. Juvat etiam, quod ibi

loco-

*) In Ponto Absinthius maxime pinguescere oves ALEXANDER Myndius apud ALLIANUM prodidit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

gium deponendi, eo quidem discrimine, ut ad renes concreascet sebum durius, circa caudam vero pinguedo confluat mollior, tenuior, fere butyracea, in culinario usu, & coriariis tantum adhibenda, pro candelis inutilis; unde corrigendi sunt qui putarunt Ruminantia animalia solum sebum generare, adipem molliorem nunquam.

Orta illa semel circa caudam collectio pinguedinis, veluti genialis morbus, per generationes sensim adauctus fuit. Ipsa extrema pars caudae hinc sensim, quemadmodum in aliis quoque partibus, pinguedine suffocatis exempla habent Observatores Medici, a superabundante circa ejusdem basin adipis colluvie absumpta vel interclusa articulatim perit. Itaque hodie in Ovibus steatopygis cauda vera nulla superest, sed tantum Coccyx tribus quatuorve constans vertebrae, quarum processus transversi apice quasi colliquati sunt, & extremae corpus apice crasso, veluti abrupto, obtuse subcapitato seu ut ita dicam circumliquato terminatur, aperto indicio extremas non intermedias intercidisse vertebrae. In ea deinde prole, quam raptae vel emptae Rusticae oves in Nomadum gregibus sub pingui clune Ariete generant, cauda ossea multo solet esse perfectior, vertebrae decem vel duodecim conflata, quarum dimidius numerus processibus transversis instructus est, extremae sensim his carent & in exilem apicem adtenuatae desinunt. Iisdem pinguedinis satis insignis moles basin caudae, subtus nudam, oblongata forma circumdat, extremitas vero caudae appendiculae instar tenuis & undique lanata pendet. Qualem structuram etiam infra in Bucharicis ovibus videbimus & apud Krasnojarense Tataros non raro observatur; quamque GMELINUS male credidit omnibus agnis Varietatis steatopygae naturalem esse ^z). Poterit forsitan non sine fundamento concipi similem initio conformationem mutilis istis steatopygis ovibus ortum dedisse, dum forte extremitas illa caudae,

pin-

^z) *Nov. Comment. Petrop. Vol. V. p. 343.* ubi brevis & insufficientis Ovis steatopygae descriptio & historia, cum obscura Icone data est.

pinguedine non loricata, a frigore laesa aliove calu corrupta perit, atque mutili facti arietes vitium deinde propagarunt. Sic enim certo exemplo mihi constat vitium conformationis in rostro, cujus in *TAB. IV. fig. 1. d.* exemplum addidi, nam scilicet cartilagineum quali infractum & sub gibbere ossium collapsum, per Arietes propagatum fuisse. Videtur etiam haereditario vitio orta varietas ovium dorsali tubere insignis, quam apud Persas magna cura ali narrat I. BELL (*l. supra cit. vol. 3. p. 161.*) Et Canum varietas indica, quae cute plane depili jam satis singularis est, insuper saepius cauda prorsus orbata, vel exili verruca locum coccygis denotante instructa observatur, talisque propagatur. Similes quoque sui generant Gallinae uropygio & rectricibus destitutae; Et Feles amboynenses caudis brevioribus, veluti truncatis nasci prodidit VALENTYN (*Beschryv. van Oostind. p. 269.*)— Equum vidi Cantherium magnae staturae apud celebrem fabricarum metallariarum in tractu Catharinaepolitano possessorem *Alexium TURTCHANINOF*, cui in superiori labro, sub ipsis naribus, quali verruca utrinque magna prominebat, cum innato fasciculo setarum rigidissimarum, mystacem circinnatum symmetrice efformantium, quemadmodum *TAB. V. fig. 6.* expressum est. Is, si recte memini, simile parentis, sed minus evidens vitium in se auxerat, & si integer mansisset omnino filiis traditurus fuisset. Et quis innumera haereditariorum vitiorum, defectuum, morborum in homine atque animalibus domesticis exempla enumeraverit. Varia huc facientia monui in *Spicilegiorum Fascic. IV.* ubi morbum haereditarium in Gallinis pro varietate naturali inolitum exposui ^a).

Propagantur sic etiam *cornuum* vitia & difformitates, itemque (licet minus constanter) luxuria eorundem quoad numerum, quae

a) Ad excitatam descriptionem addendum mihi est, quod postea pervolvendo *Acta Upsalensia* in *Vol. III. an. 1730. p. 53. art. 11.* invenerim, a *Kiliano STOBAEO* observatam fuisse in Gallina cristata cranii ollam in Exostosin quasi dilatatam, atque veluti carie hinc inde perforatam, —

quae in Ovibus steatopygis satis crebro observatur ^{b)}). Non enim Islandiae frigidisve regionibus peculiare sunt Oves plus quam duobus cornibus instructae. Dantur in Cornubia ^{c)}, ubi tamen pleraeque oves excornes vulgo sunt, & in calidissimis Orientis regionibus nasci; passim apud auctores exempla leguntur ^{d)}: — Neque tamen omnino negaverim in forma numeroque cornuum mutandis, augendis, minuendisve clima conferre aliquid posse; namque excornes vaccas minorisque staturae armenta, nullibi copiosius quam in borealibus frigidisque Sibiriae vidi; & itidem parvas & excornes in Islandia nasci ex ANDERSONIO (*l. c. p. 37.*) discimus. — Pascua etiam, pabulique abundantiam multum & in cornua virtutis habere, egregio exemplo confirmavit *Graviss.* RAYUS ^{e)}, boum scilicet Lancastriae & Suffexiae, quorum priores cornua pulchra, magna, patentia, hi vero parva & lima habent, immo si priores in Suffexiam montosam & aridam transferas, proles earum degeneres inquilinis fiunt similes. Eademque diversitas cornuum, simulque totius formae & molis, inter pulcherrima Ucraniae atque Tatariae armenta, pinguibus pascuis laeta, & misere pastas Russorum Septentrionalium & Fenonum buculas obtinet. — Ante omnia vero pastorum cura, caeteris paribus, per lectas optatissimorum arietum matrumque copulas, uti in expolienda tota forma atque lana, sic potissimum

^{b)} Ovium varietas solito major, loco lanae pilosa, & constanter quadricornis, superioribus cornibus caprinis, inferioribus spualibus arietinis, quae verosimillime e borealibus (forte Islandia) adlata fuerat, formam & numerum cornuum propagare visa est in vivario quodam Angliae LEIGH *Description of Lancashire p. 12.*

^{c)} HEATH *history of the Islands of Scilly p. 295.*

^{d)} Jam OPPIANUS cecinit: Esse oves iustas extremae in finibus Cretae, In humili terra Goitynde quadricornes: Lana purpurea — densa neque tenera, ut prope capris similes sint *Cyneget. Lib. II. vers 377. seq.* Inter Syriacas sive Angotenses capras quadricornes dicit SCALIGER, & in Italia oves pluribus cornibus instructas nasci GESNERUS prodidit. Ioppae in Palaestina vitum arietem quadricornem, & sexicornem in Rhodo inter greges, narrat *Peregrinus in Jerusalem (germ. sermone edit. Norimb & Vienna 1735. 4.)*

^{e)} *Philosophical Letters between the learned Mr. RAY and several of his ingenious Correspondents (London 1718. 8.) p. 345.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ad basin frontalis ejus lateris ex occipitio orta, parallela, supra aurem reclinata, subarcuata, frontalibus laeviora & vix quinquepollicaria: ex his anteriori extremitate cultrato-truncatum. A Dextris eodem situ cornu solitarium, sex pollices longum, sinistro truncato simile (Vid. *TAB. IV. fig. 1. c.*)

Aurium litus, uti forma capitis, in steatopygis Ovibus aequè constans est ac in Guineensi varietate; duplici vero modo inflectuntur, vel antrorsum, ita ut capiti longitudinaliter adplicatae sint (*TAB. IV. fig. 1. d. 2. a*) vel deorsum verus teriam pendulae, & in hac varietate semper majores atque flaccidiores esse solent aures (*fig. 1. a. c.*). Prior situs aurium etiam in capris Nomadum observatur & in animalibus domesticis admodum solemne apud nos vitium est ^g).

Inter Oves Kirgificas praesertim & Calmaccicas multae occurrunt, quae sub collo, itidem uti Guineenses, pendulas habent *carunculas* geminas, (*fig. 1. d. 2. a.*) quas Latini medio aevo *Noneolas* appellarunt, Russis eodem, quo in aures feminarum (*Sergy*) veniunt nomine. Similes sunt mamillae vaccinae, sesquipollicares, digiti crassitie, instar intesti nuli semipleni molles, paene nudaе, vel raro villo tectae. Observantur in utroque sexu, immo & in Capris earundem gentium vulgares satis sunt, relaxatis verrucis cutaneis forsitan tribuendae ^h).

Quemadmodum steatopygae-ovis carniū & adipis quantitate omne pecus Europaeum longe superare solent, ita nulla varietas ad *velleris* culturam pejor ut plurimum est. Etenim in omni Alia vellus hirtum & pilis immixtis abundans habet; Kirgisorum

g) Pekini etiam feles habentur dependentibus auribus, simul pilis promissis atque candidissimis, quae in deliciis virginum sunt, sed muribus insidiari nolunt. Non tamen defunt aliae feles, quae muribus perniciem ferunt NIEUHOF *Legat. batav. Part. II. p. 108.*

h) Signum boni Capri esse, cui sub maxillis binae *verruculae* collo dependent COLUMELLA *Lib. VII. cap. 6.* itemque VARRO *Lib. II. cap. 3.* ponunt.

giffiorum præfertim ovibus pilorum faepè plus èft quam lanae. Omnibus lana tophofa & intricata; in quibusdam, præcipue apud occidentales Nomadas, pili exsuperant & tegunt lanam, rudeſ, cervinorum fere inftar undulati, copioſiffimi in lateribus thoracis & fubtus. Rarius circa pofteriora & pulvinar caudae lana largior & rarior pilus; plerisque fubtus, circa collum & uropygium meri pili naſcuntur; quòd ARISTOTELI ténèritudinem pili a corii tenuitate locali derivanti, quum iis ipsis maxime pilofis ovium partibus tenuior fit cutis, minime favet²). Mihi potius primum omnium ad panniculi adipofi & cellulofae fubcutaneae habitum diverſitas pilorum referenda eſſe videtur, idque ferarum exemplo diſcimus, quae tanto pulcriore, tenuiore atque niti-diore fiunt vellere, quanto macriores ſunt; itemque argumento animalium lardo fubcutaneo inſtructorum, v. gr Suum, Phoca-rum, Urſorum, cet. quibus fetae pro pilo naſcuntur. Deinde cœli temperies plurimum hic valet; Sic enim in alpina regione Davuriae & ad Jenifeam, ubi pinguedo ſimul lanificio minus of-ficit, longe molliorem lanam induit pecus, eoque tantum vitio-fam, quòd pilis copioſis, minus cultae indolis indiciis, impura fit. — In Kirgiſicis ovibus caufae pilofi habitus oppoſitae, quae Islandicas atque Guineenſes, oppoſiti climatis alumnas, hirtas reddidere, alternis vicibus operantur: Aefate ſitim cœli folisque ardorem ſummum in plano deſerti aridiſſimi aequore, per reper-cuſſos

2) ARIST *de hiſt. anim. Lib. III. cap. 10.* (e. verſ. Gazae): Craſſitudinis, tenuitatis, co-piae & magnitudinis pilorum diſcimina pro partium quibus adhaerent conditione atque pro cutis qualitate proveniunt. Fit enim magna ex parte, ut pili & duriores & craſſio-res cuti craſſiore enaſcantur, plures autem longiores humidioribus locis atque cavatori-bus (dummodo ſint ad gignendum pilum idonei) prodeunt. Hoc idem de genere quo-que tam squama munito, quam cortice, intelligere licet. Quae igitur molles ſuaſpte na-rura pilos habere ſolent, haec per uſum pabuli melioris duriores incipiunt gerere; con-tra autem molliores paucioresque ea, quae duros copioſosque habuerunt, eadem ſcilicet illa ratione. Regionum etiam tempore aut frigore differentia eſt, ut pili hominum lo-cis calidis duri, frigidis molles oriuntur. (Sed non norat *Ariſtoteles* in ſummo borea Lapponibus, Samojedis, Grönlandis pilos rigidos atque nigerimos creſcere).

cuffos pallido limo radios auctum, nulla umbra defensae patiuntur; Hyemem deinde in iisdem regionibus fatis rigidam pariter in aprico, omnibusque tempestatum injuriis expositae ferunt. Itaque potius mirum, quod pilo non plane similes Mūsmoni sint factae. Neque spes est ulla hanc varietatem unquam in usum lanificii excoli posse sic, ut pinguedinem caudae simul & magnitudinis praerogativam fervet. Namque haec a patrum virtute pendent, & si alienae varietatis aries gregi maritus praeponatur, quod pro emendando vellere vel maxime necessarium est ^k), ista quoque in nepotibus peribunt. Sique pascuis, vel climate corrigendum sit vellus, saltem pinguetudo negligenda erit. — Interim quae in adulta, de qua agimus, pecudum stirpe reprehenditur velleris constitutio, qua nonnisi ad Cilimata coactilia utile habetur ^l), eadem facit, ut agnorum pelles pulcherrimae, praesertim quae atro sunt colore, ad pelliceas vestes maxime expetantur & in pretio lint, teneantque primum post bucharicas, de quibus ultimo dicetur, locum; quippè non tugaci lana, sed pilo rigidiusculo, nitido, eleganter undoso vel crispato holosericeae. Laudatissimae sunt quas Kirgisorum atque Calmaccorum greges, nullo deteriores tamen quas agni Mongolorum reliquorumque Nomadum Sibiriae praebent.

Color

k) Singulare argumentum, quod patribus praesertim natra curis atque pilorum (tanquam excrementorum cutis) debetur, Equa praebet, cujus in *Itinerar. Vol. I. p. 73.* mentionem feci. *Color* ille erat lacteus; *pilus* tenerior, mollior multo quam equinus esse solet, & signi Calmuccici instar crispato undulatus toto corpore, immo hyeme in veram lanam exercebat. Caput etiam supra oculos, & artus undulata. Juba caudaque constabat capillo in cirrhos circinnatos contorto. Undae velleris ubique corpus & artus ea directione ambiebant, qua in Zebra fasciae discolores. Patens hujus crispus fuerat, ab admisso ipse progenitus, quem ob similem lanati velleris constitutionem in equis caesaris Skopinensibus servant; omnisque hujus progenies crispam dicitur naturam referre.

l) Est & hirtae (lanae) pilo crasso in tapetis antiquissima gratia: jam certe prisca is usus *Homerus* auctor est. Aliter haec Galli pingunt, aliter Parthorum gens. Lanae & per se coactae vestem faciunt *PLIN. Lib. VIII. cap. 48.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quidem, ut in multis solitorum colorum tinctura translúceat dilu-
tissima, candidusque color gilvo, spadiceo, cano, vel maculis
horum colorum exoletis quasi infectus appareat. In universum
quoque Equi plane nigri in Sibiria rarius nascuntur. — Paulo
aliter armenta juniora & Equorum pulli, e boreali regione ad
Lenam in pingua Kamtschatcae pascua, ubi gramen ad sesqui-
orgyam passim luxuriat, deducta, ita mole habituque aucta sunt,
ut nemo pro minuta Lenensi prole agnoscere velit; ibidem &
annuo spatio citius foecunda evadunt, & prolem omnem vaccae
albo-maculosam & variegatam generant: eodem fere modo, ut
in Hirta insula, Hebridum una, Equi omnes parvi, rufi, Vac-
cae praesertim in fronte albo nigroque maculatae, canes atque
feles semper naevii esse dicuntur ⁿ). Mirum exemplum quid
pascua in mutando animalium colore valeant, RAJUS (*Philoso-
phical Letters p. 345. seq.*) prodidit: Nempe collem quendam An-
gliae (*Haselbedge in the Peak of Derbyshire*) colorem vaccarum
ad partum eo missarum spatio trium annorum in canum (*grey*)
mutare, pro certo adfirmatur. — Immo fera quoque Armenta
in borealibus Scotiae incana esse nuper confirmavit *Amiciss.* PEN-
NANT. Sic etiam audio Polonis Russisque australioribus in usu
esse artificium, quo Equos pallidos, spadiceos, baliosque, qui
sunt uniformi colore, praebitis copiosius, circa tempus quo pilus
novo mutari solet, inter avenam Corylorum julis, lituratos
(*apflicht*) in annum, ad proximam scilicet pili mutationem red-
dunt: Idemque alii largiter data avena, adspersoque praesepi-
bus Antimonio praestant. — Quid denique in mutandis colori-
bus aquarum potus conferat, praeter exemplum Patriarchae Ja-
cobi, cujus pastorale artificium in Sacris Bibliis consignatum est,
veterum non spernendae in re pecuaria observationes docent ^o).

In

ⁿ) M. MARTIN *Voyage to S. Kildá (Lond. 1698. 8.) pag. 27.*

^o) In littore mais Eiythraei fontem esse, quem si oves bibunt, mutant vellerum quali-
tatem & antea candidae amittant, quod fuerint usque ad haustum, ac fulvo postmodum
nigres-

In nullo peçore frequentiores sunt *Pilae* in ventriculo e deglutitis villis & ramentis coactiles, quam in Kirgisiorum atque Calmuccorum ovibus, ita ut minor eorum numerus hoc vitio careat. Rarissime autem e propria ^{p)} ovium lana compactas pilas invenire potui. Plerumque constant e lana Camelina grylea, tenerrima, in materiam mollissimam pileorum, quos e Castorea lanugine parant, aemulam coacta. Cujus rei haec est ratio: Cameli pro pabulo, praeter frutices vel plantas spinosas & asperas, praesertim amant falsuginosa quaevis vegetabilia, & in deserti tatarici multis regionibus solis paene Salsolis, Halimo, similibusque sese sustentant, praeterea quod etiam efflorescentis supra terram salis sunt avidissimi. Hanc ob causam succi horum animalium salibus adeo scatent, ut e cursu quandoque sudantia toto vellere tenuissima salina rorigine efflorescant. Pecus a pastu quiescens & ipsum falsuginis amore ad Camelos cubantes accedit, eorumque villum aspergine salina pruinosum lambit, cujus sic plurimum deglutire solet, actione ventriculi in pilas istas glomerandum. E Camelina lana natae pilae plerumque subglobosae sunt, vel hinc inde ab adcubantibus aliis plana imo concava facie impressae; magnitudine a nuce ad ovum gallinaceum, plerumque plures in eodem ventriculo & vix unquam qualicunque tartaro incrustatae reperiuntur. Sed dantur *aliae pilae*, haud minus frequentes, e ramentis siccissimis caulium comminutorum

K 3

coa-

nigrescant colore, ex VARRONE, SOLINUS *polyb. cap. 33.* Sed maxime huc facit AETIANI locus (*de nat. anim. Lib. VIII cap. 21.*). Ad diversam potionem colorum mutationem oves faciunt. quod quidem ipsum ex vi & natura annium usu eis evenire, eo anni tempore, quum ineuntur, solet: Itaque ex albis commutatio in nigras fit, contraque ex nigris in albas convertuntur. Haec autem tum ad Antandium amnem accidunt, tum ad Thiaciae quendam fluvium —, tum vero ad Trojam Scamander ex aqua sua potantes oves fulvas efficit — ex quo Xanthi cognomen acceperit.

^{p)} Memini quondam apud *Optimum Henr. BAKER* vidisse pilam levem, globosam; e lana molli, alba compactam, magnitudine pomi aurantii, quae cum sex alis in Rumine ovis anglicae reperta fuerat. Vaccae in omnibus regionibus e proprio pilo frequentissima concretamenta generant. E Gallopavonis prologo pilam habui e fetis equinis confectam.

coagmentatae, pugni saepe magnitudine, sed frequentius minores, forma oblonga, imo saepius lupini instar depressa: atque hae frequentissime tartaro quodam tenui, nigerrimo, polito, quali vernice obductae, immo nonnunquam crusta lapidescente loricae esse solent. Odorem hae, licet diu adservatae, semper aliquem servant bezoartico genuino similem, & sine dubio ficcis absinthiorum caulibus, quos hyeme maxime depascuntur oves, ortum suum debent. Tartarum vero incrustantem aequè succis animalibus in ventriculo stagnantibus, gastrico atque salivali, tribuendum esse puto, ac auruginem illam dentes molares ovium non solum Kirgificarum, sed omnium hujus varietatis, copiose obducentem.

In complementum eorum, quae circa Oves steatopygas hucusque adtuli, descriptio cum mensuris Arietis Kirgifici sub finem adjecta est, ejusdem cujus Icon *TAB. IV. fig. 1. a.* habetur. Interim quae de Bucharica varietate ovium dicenda supersunt breviter subjungam.

Bucharicae, quas vidi, *bidentes* magnitudine vix ad Tscherkessicas accessurae videbantur, imo saepe vix vulgares Russicas oves superant. Caput, ut in Kirgificis valde simum, sed pro corpore minus & rostrum acutius, ut hac parte referant Ovem Indicam a BUFFONIO tertia Icone (*Vol. 23. t. 36.*) adumbratam. *Aures* majores, latiores, pendulae. *Pulvinar*, praesertim si Kirgifico ariete generentur, loco caudae parvulum, ut in ovibus Tatarorum ad Jeniseam; in plerisque vero cauda oblongata, depressa, pinguis, subtus nuda, extremitate tenui, lanata, velut appendice pendula, terminata. *Vellus* totum in adultioribus densissimum, cum elasticitate molle, in elegantissimos circinnos crispatum; in Agnis circinni minutissimi, circulares, quasi arte adpressi, cum tamen nulla arte adhibita sic oriantur. Et hae quidem pelles notissimae, apud Europaeos pariter & orientales popu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

na^s), variisque Africae^t) regionibus vulgariū, quās macrocercas auctores appellarunt, quaeque longitudine caudae osseae, pinguedine circumdatae a steatopygis nostris differunt.

D E S C R I P T I O *ARIETIS KIRGISICI.*

Tab. IV.

Non erat e maximis hujus varietatis quem descripsi. *Caput* etiam minus finum, quam in nonnullis esse solet, totum usque ad cornuā nigrum. Nigrae itidem *aures* praeter aream disci lanceolatam albam, & maculae ad suffragines omnium pedum, ipsaeque unguularum phalanges. Collum subtus longitudinaliter barbatum villis canescentibus. Reliqua alba.

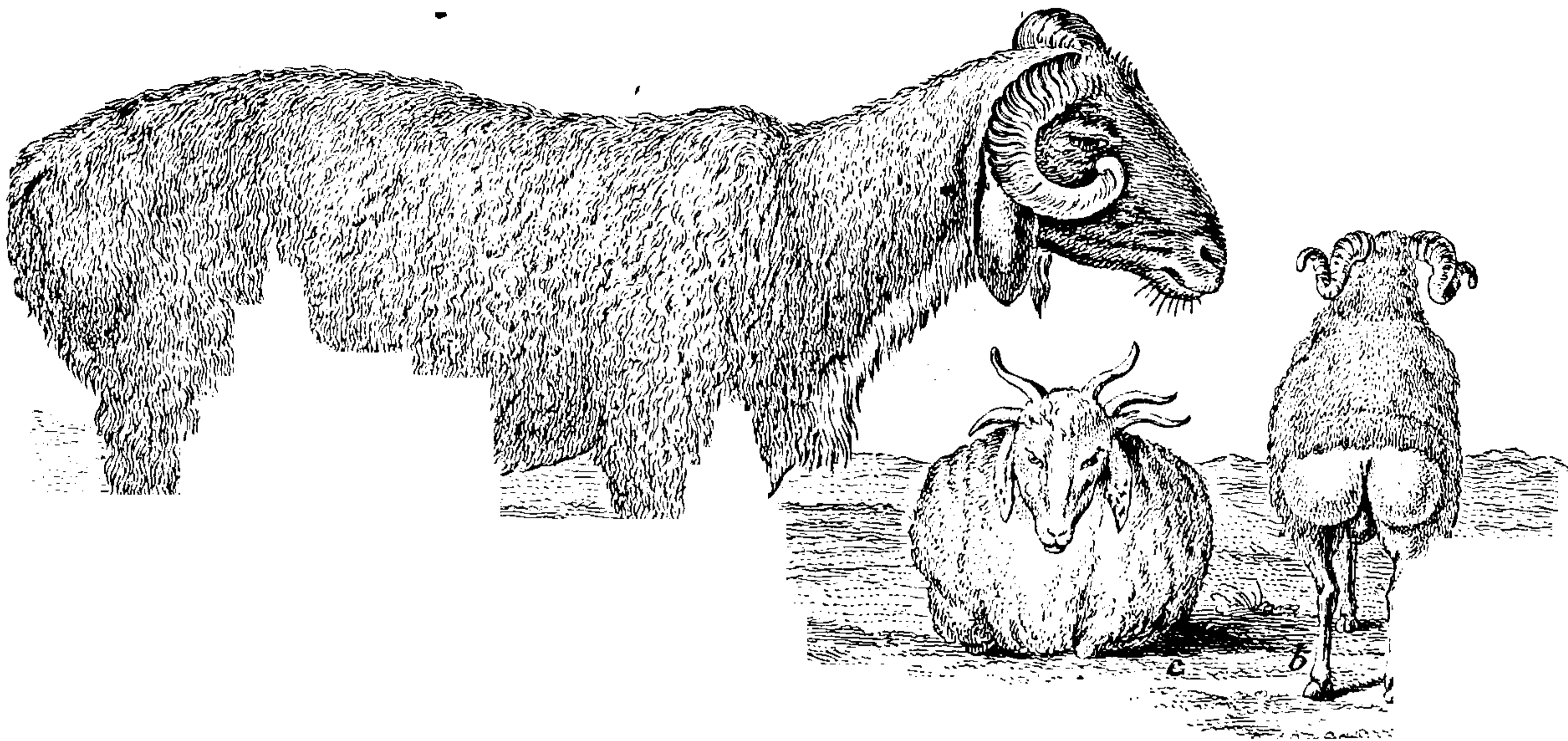
Aures

48. Syriae oves praecipue capite, auribus in genas prostratis & reliqua facie Kirgisticis similes, sed tenero velle in illa regione lanatae, caudis magnis, oblongis, pinguedine usque ad suffragines tumentibus, terminatis appendice angusta, supra pinguem partem reclinata; harum maximae ad CL. libras pondere aequant, cauda fere tertiam partem ponderis efficiente. RUSSELL *nat. hist. of Aleppo p. 51. seq. icon.* Idem RAUWOLF *itin. (ed. germ.)*; p. 107.

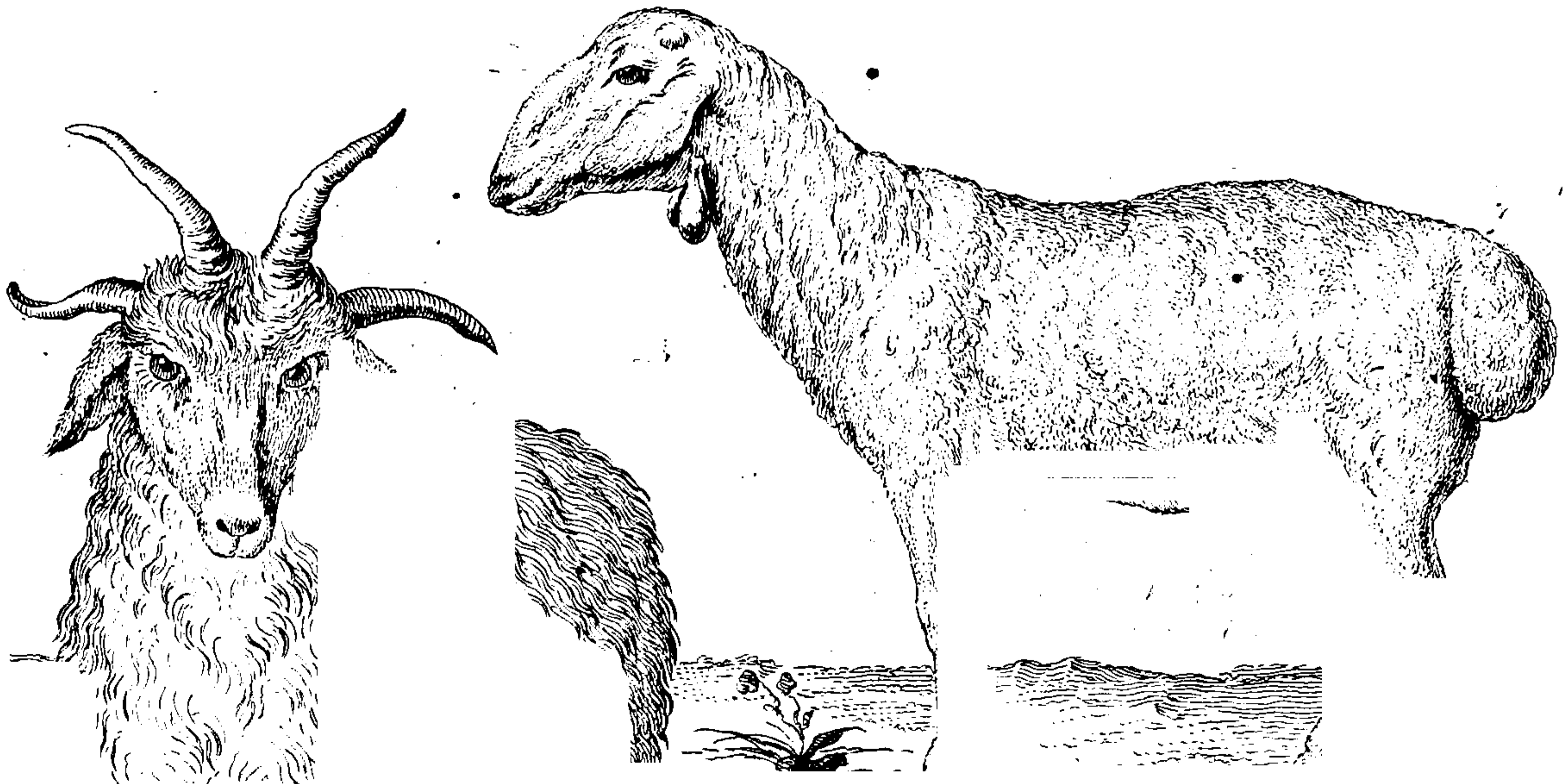
5) Isaeëlitis ab antiquissimis temporibus & dum in deserto nomadicam vitam agebant eadem cultas fuisse oves ex MOYSE (*Lih III. cap 8. vers. 25. cap 9. v. 19. cct*) constat. Quotannis copiosis gregibus circa Hierosolymam hodiernum pasci oves pinguicaudas RAUWOLF *l. c. p. 323.* Hujus quoque generis fuit Ovis arabica *Caji* apud GESNER. *de quadr. p. 773.*

2) In Mauritania, regno Tunetano, omnique oriente Ovium frequens varietas cauda crassa pingui, in quibusdam extremo acuta, alius aequali ubique cassitie SHAW *Voyages Vol I p. 312.* In Guinea alteram danti varietatem lanatam, caudis maximis, pinguedine repletis onustas *Nouv. hist. de l'Afrique française par DEMANET Vol. II. p. 114.* Circa Promontorium Guardafu Africae orientalis oves omnes esse albas, capitibus nigris, iisque parvis; caeterum magnas, deliciosas, caudis latitudine corporis postici, 6 ad 8 pollices longis, pulvinar referentibus, cum appendice tenui, sex fere pollicum longitudine *Alex. HAMILTON account of the East Indies (Edinburgh 1727. Vol. I. p. 15)* Oves capenses, quas in Belgio vidi, caudas oblongo quadratas pinguissimas, viginti saepe librarum pondere, gerunt KOLBE *l. c. p. 121.*

Fig. 1.

Fig. 2.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Fig. 4.

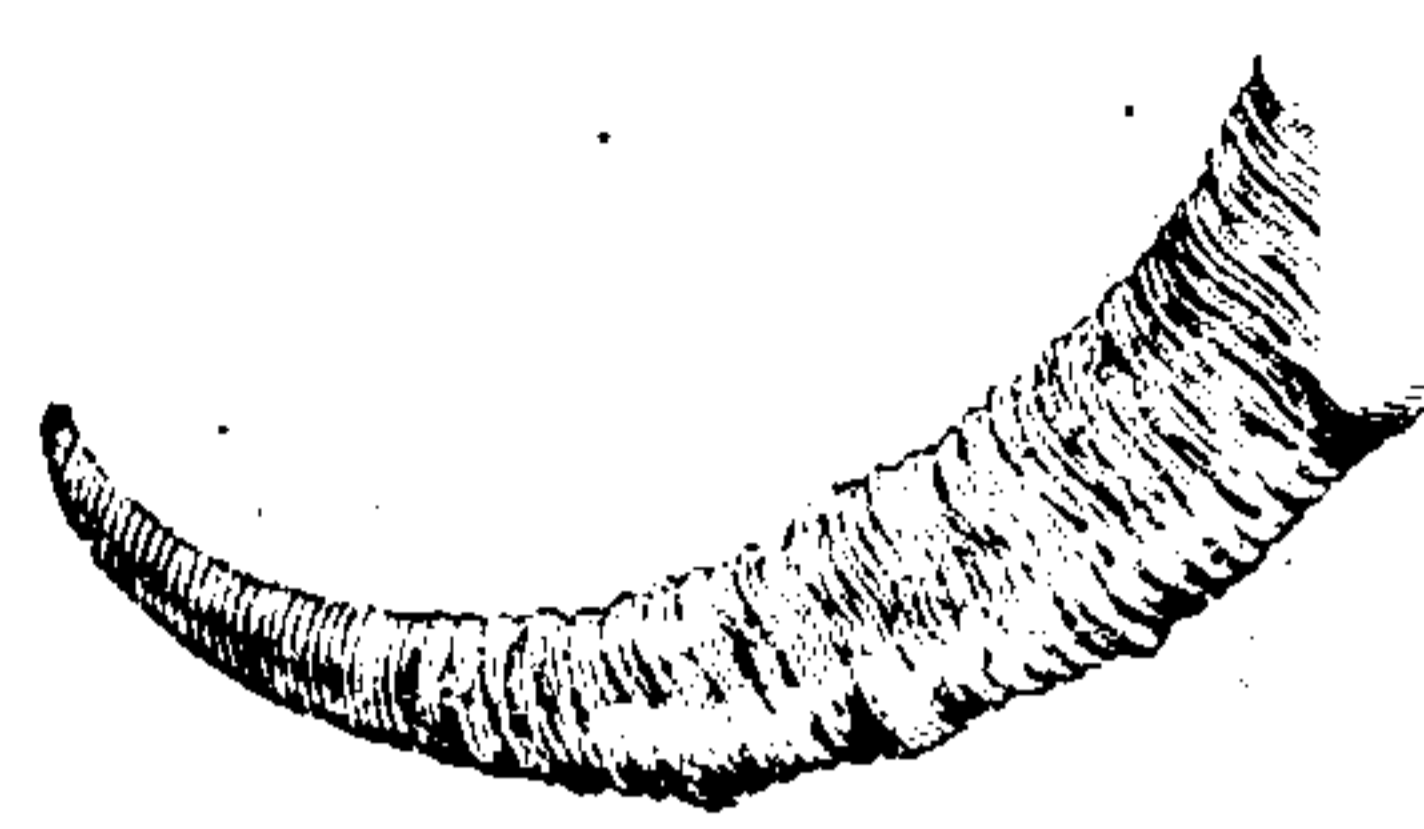

Fig. 2.

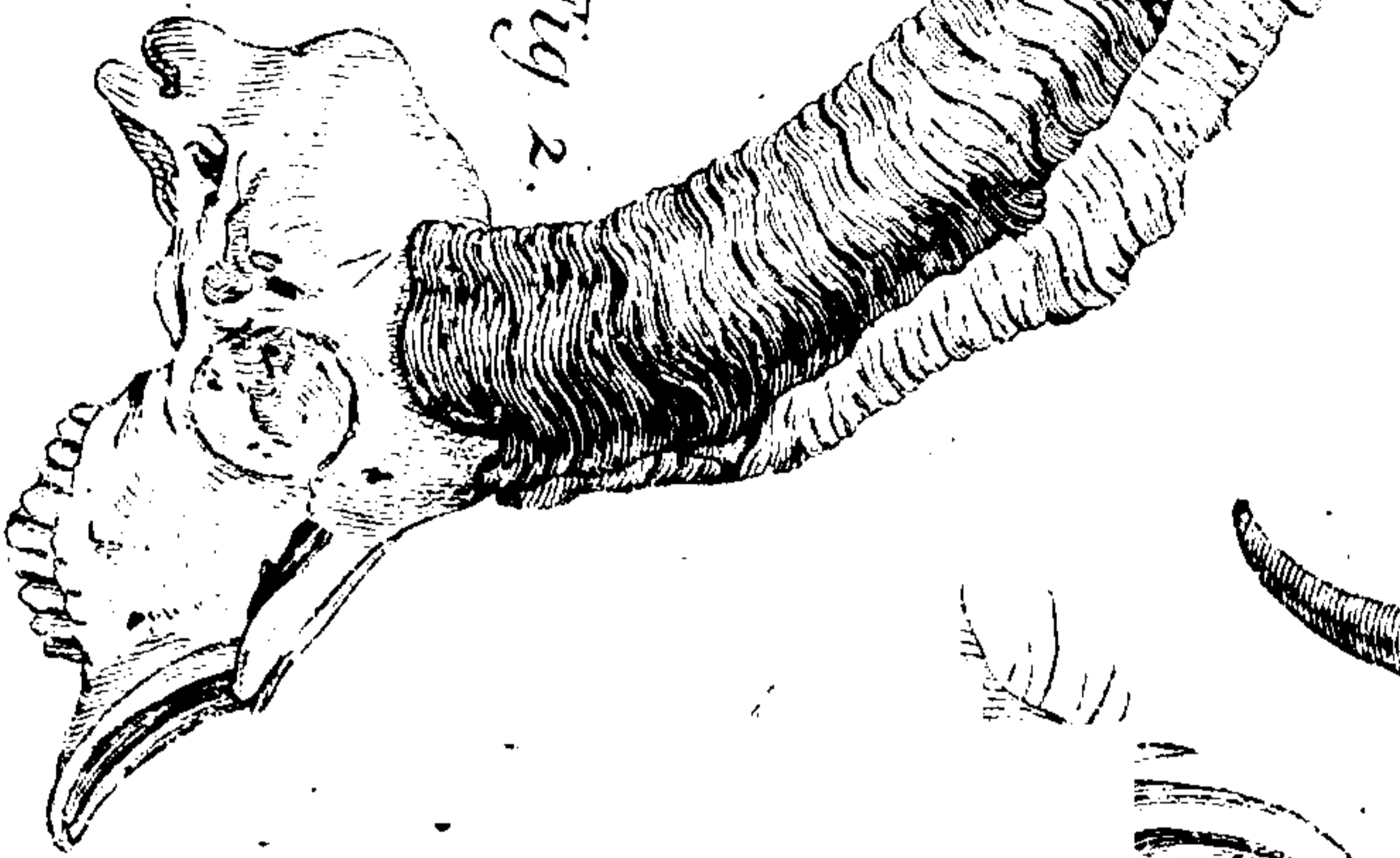

Fig. 3.

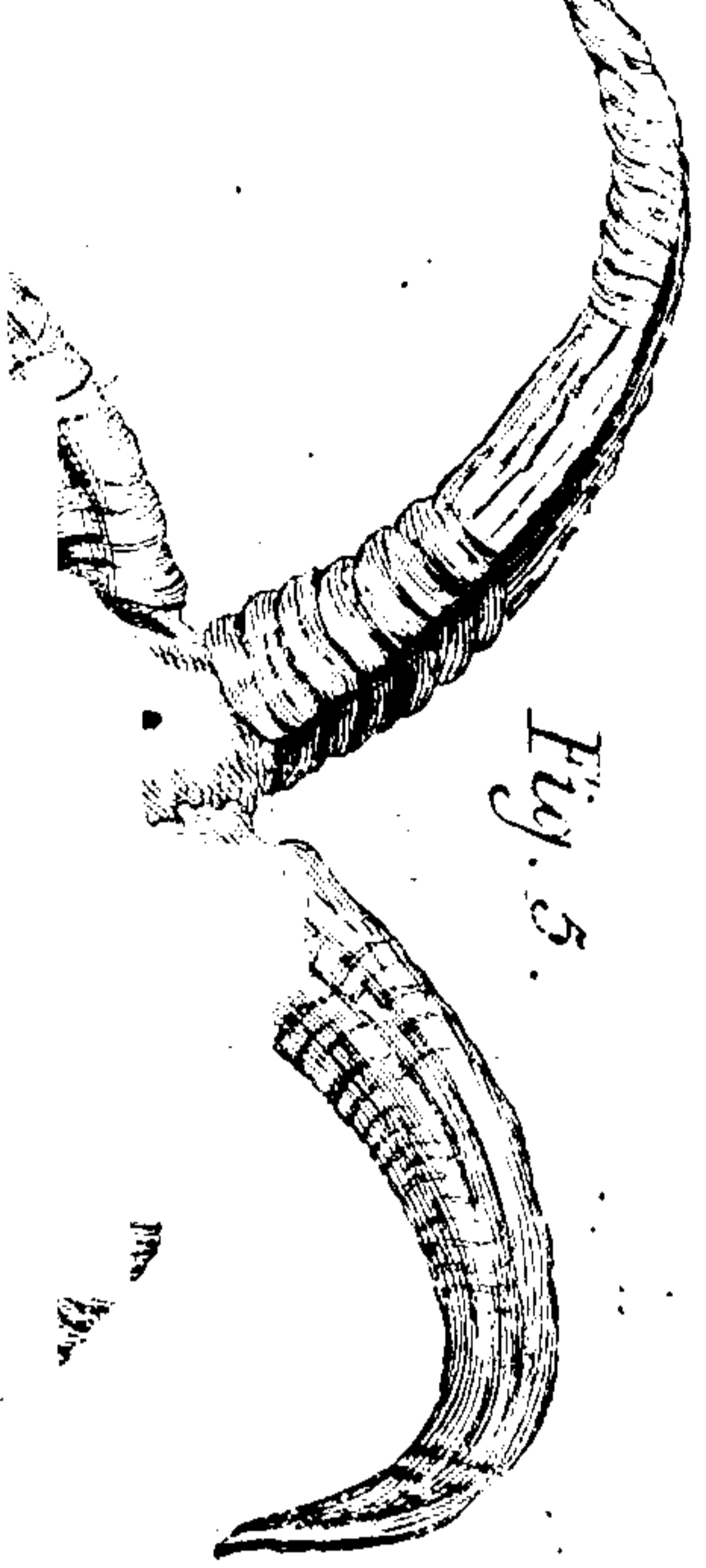

Fig. 7.

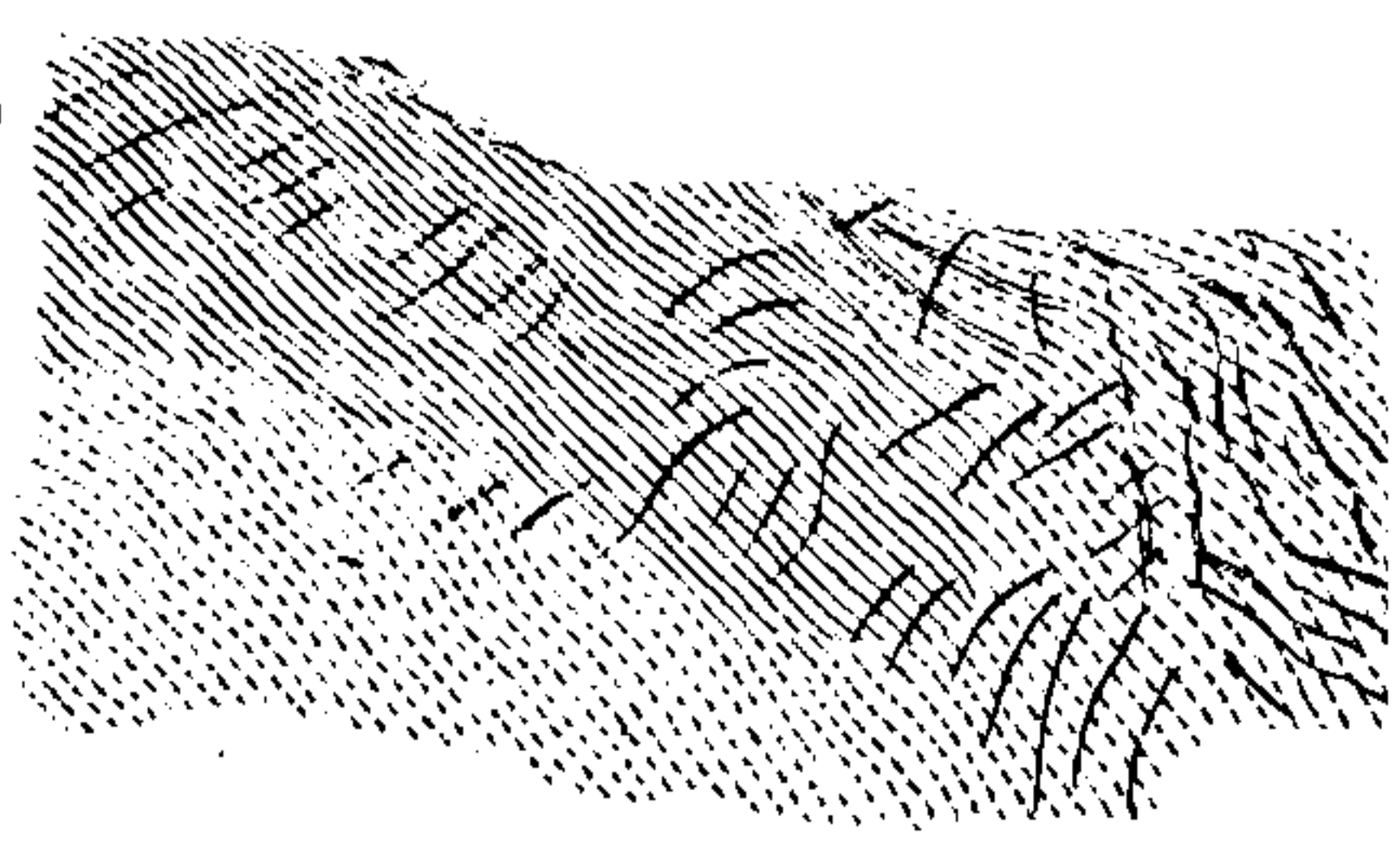

Fig. 1.

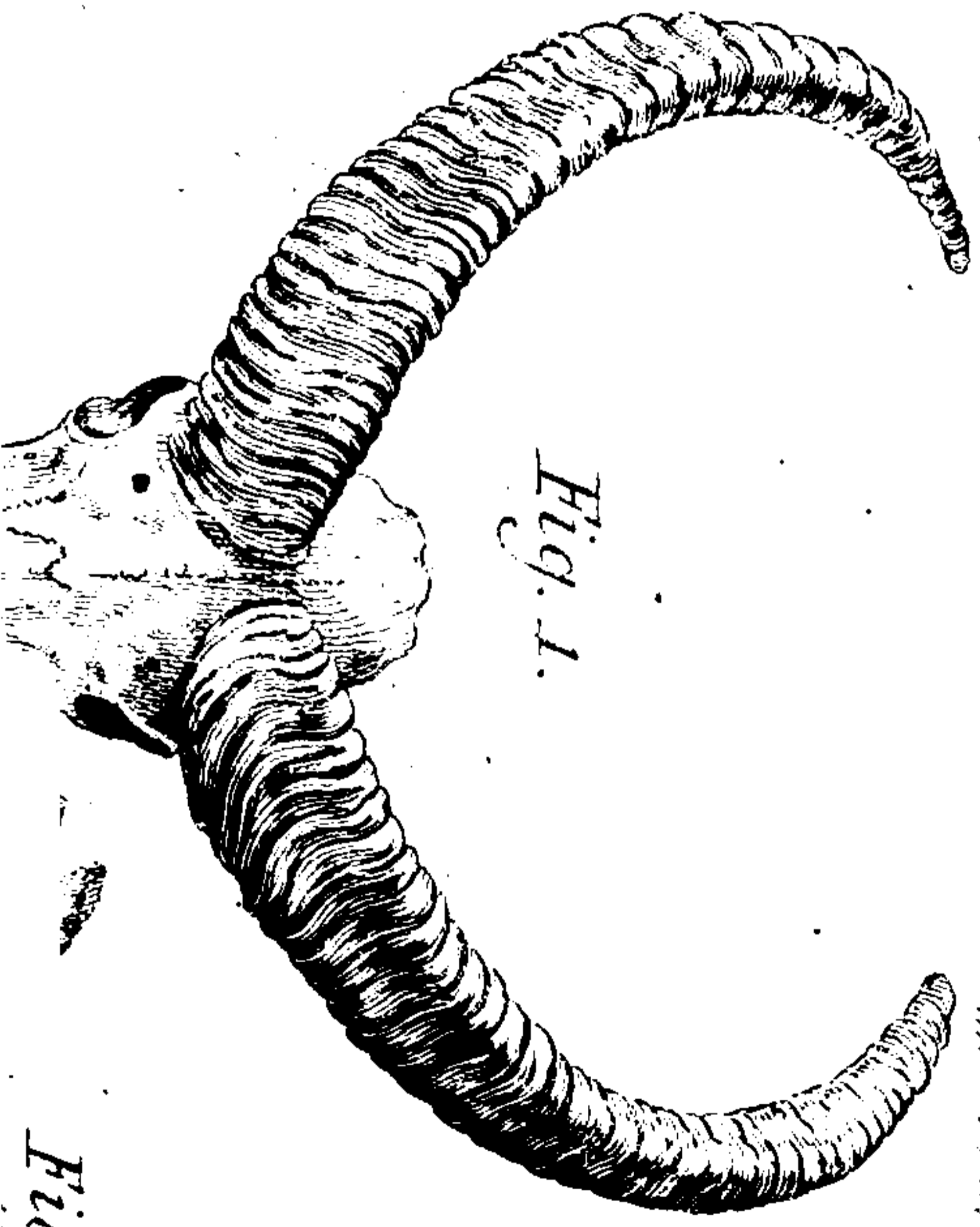
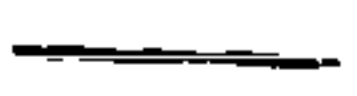

Fig. 1.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Distancia inter oculorum canthos per axin	—	—	0'. 4". 0'''.
Circumferentia rostri medio inter aures & oculos,			
ubi maxima	—	—	1. 1. 1.
capitis ante cornua	—	—	1. 7. 0.
Distancia cornuum ab oculis	—	—	0. 1. 2.
Longitudo aurium	—	—	0. 6. 11.
Latitudo summa eorundem	—	—	0. 4. 4.
Circumferentia aurium basi	—	—	0. 4. 1.
Cornuum longitudo secundum curvam	—	—	1. 7. 7.
circumferentia basi	—	—	0. 6. 10.
distantia in fronte	—	—	0. 0. 8.
Circumferentia colli ad humeros	—	—	1. 8. 10.
— — — ad caput	—	—	1. 4. 2.
trunci ad pedes anticos	—	—	2. 11. 6.
— — in medio maxima	—	—	3. 3. 0.
— — ad femora	—	—	3. 0. 0.
pulvinaris ad basin	—	—	2. 6. 0.
— — maxima	—	—	2. 8. 9.
Longitudo humeri	—	—	0. 7. 2.
antibrachii	—	—	0. 9. 8.
gambae in anticis	—	—	0. 5. 6.
ab articulo gambae ad vestigium	—	—	0. 9. 6.
phalangum sine ungula	—	—	0. 2. 2.
Altitudo unguulae antice	—	—	0. 1. 5.
Circumferentia gambae	—	—	0. 3. 4.
ungularum basi	—	—	0. 6. 9.
Longitudo femoris	—	—	0. 9. 0.
tibiae	—	—	0. 10. 6.
gambae posticae	—	—	0. 8. 10.
ab articulo phalangum ad apicem ungu-			
larum	—	—	0. 4. 2.
Altitudo unguularum post. antice	—	—	0. 1. 6.
Circumferentia gambae posticae	—	—	0. 4. 0.

Circum-

Circumferentia unguarum post. basi	—	—	o'. 6". 0'''.
— scroti ad radicem	—	—	o. 5. 10.
Ejusdem longitudo	—	—	c. 7. 6.
— distantia ab ano	—	—	o. 6. 7.
— — a praeputio	—	—	o. 7. 0.
Longitudo praeputii	—	—	o. 1. 6.

A N A T O M I C A.

Rumen multo amplius & globosius, quam in Ove barbara *Buffonii*; *reticulum* item globosius & majus, sed *psalterium* oblongius. *Hydatis* animata una ad omentum, altera ad mesorectum versus vesicam urinariam. — *Hepar* librarum 4 cum semisse. *Cystis fellea* longitudine 6 pollicum, intestiniiformis, extremo leviter dilatata, longeque marginem hepatis exsuperans. *Fasciolae* in viis bilariis nullae. — *Lien* uncias septem proxime exaequat. — *Pulmo dexter* quadrilobus, lobo secundo minimo, ligulato, infimo maximo; *sinister* trilobus, superiore haud profunde caeso, parvo, tenui. — *Penis* longitudo 1'. 2". 6''' . *urethrae* excessus 8''' . *Testes* cum involucris bilibres.

In *Scelet*o. vertebrae lumbarēs quinque, *sacri* ossis quatuor, *Coccygis* tres, crassae, processibus & apice obtusae, longitudine simul 3". 6''' . Reliqua a solita constitutione haud abluere visa sunt.

ADDITAMENTUM

— A D

SPICILEGIORUM ZOOLOGICORUM

Fasciculum II.

Ad Historiam APRI AETHIOPICI pag. II.

Rarissimum hocce animal, ob perpetratum jam Anno 1767. facinus, dum Custodem Vivarii, in quo detinebatur. Hagani tetro femoris vulnere interfecit, Amstelodamum in theriotrophaeum publicum, quod *Blauw Jan* vulgo cognominatur, traductum fuerat; quumque ibi tandem initio insequentis anni periisset, *Amicissimus* SCHLOSSERUS, cujus tunc teneram animam nondum abstulerat lugubre in medio celebratae juventutis, omnibusque ejus Amicis deplorandum fatum, curavit, quo erat in me sincerrimo affectu, ut quas ex illo (post editos priores Fasciculos) petieram diverso adspectu icones, e cadavere fierent. Inter has praesertim una arrisit, quae caput animalis a latere inspectum accuratissime exprimere visa est; itaque illam hic in *TAB. V. fig. 7.* collo-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

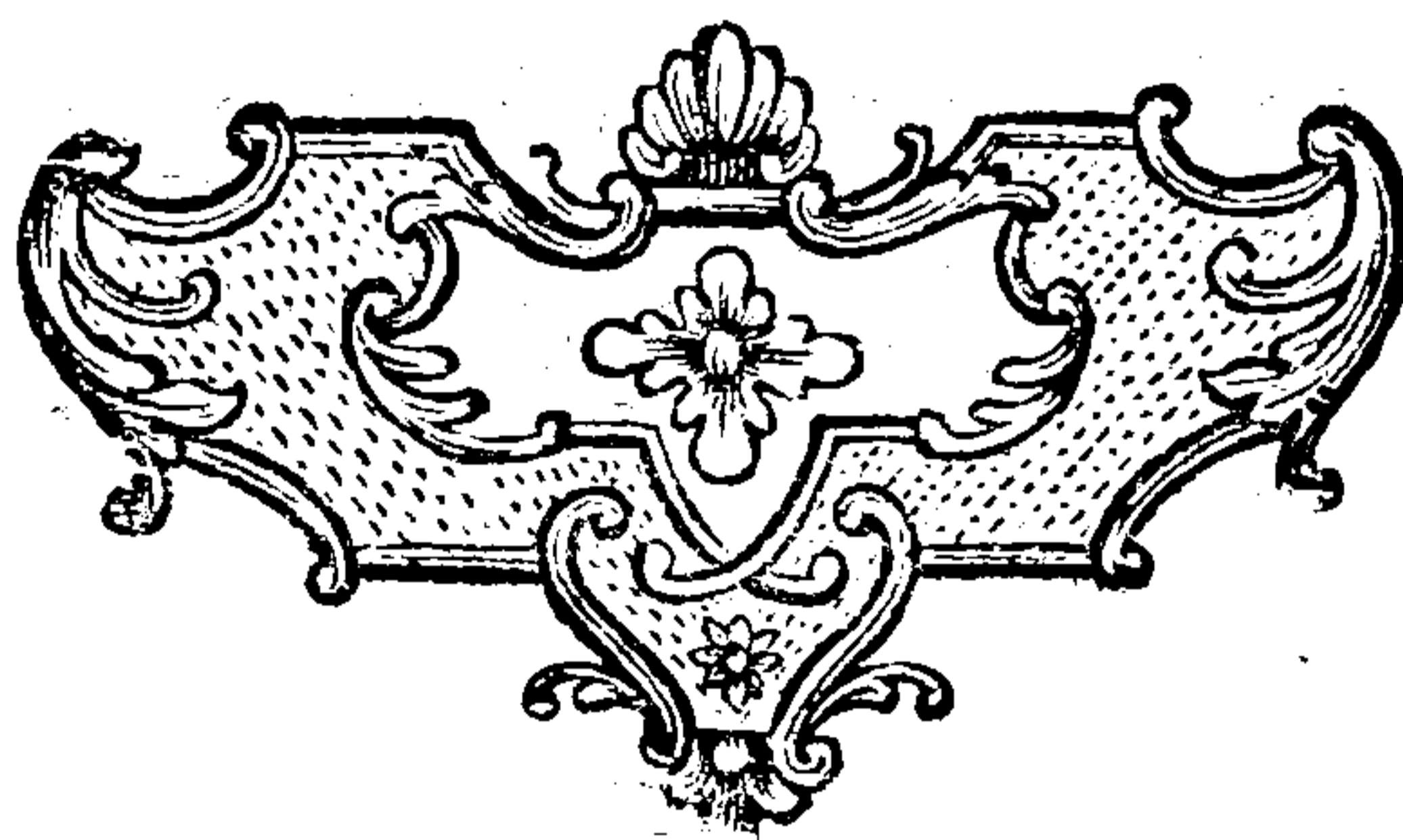
Continue

*Fair usage policy applies

fuis indoctioribus notum redderet; sed notatu dignissimam anato-
tomen neglexit.

— *Frigidus circum praecordia sanguis*
Obstitit. —

SPICILEGIA
ZOOLOGICA

QUIBUS

NOVAE IMPRIMIS ET OBSCURAE

ANIMALIUM SPECIES

ICONIBUS; DESCRIPTIONIBUS ATQUE COMMENTARIIS
ILLUSTRANTUR.

CURA

P. S. PALLAS.

FASCICULUS DUODECIMUS.

BEROLINI,

PROSTANT APUD

CHRISTIANUM FRIDERICUM VOSS.

MDCCLXXVII.

Dum licet, & spirant flamina; navis eat.

1029

OVID. Fastor. IV.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Physiophili nova adinventa sua fideliter tradant, fontesque cōdant, e quibus feri nepotes pro Codice Naturae exstruendo fidenter haurire possint. Parcetur sic melius crumenae eorum, qui Naturae studio se consecrant, at crescentibus quotidie expensis pro redemptione repetitarum (saepe cum depravatione) iconum necessariis deterrentur, imo (quod pejus est) caro emtis erroribus turbantur. Plerique compilatorum qui haec agunt, utilius in nova vel non satis accurate cognita dirigerent animum, atque conferrent materias pro aedificio, quod tunc demum erit regiae Opus munificentiae, omni monumento illustrius, quando venerit aetas, quae, omnium terrarum interioribus perlustratis, maris abditis diligentius perquisitis, aliqua cum veri confidentia proxime exhaustum Naturae studium gloriabitur.— Hoc igitur agamus, & ad propositum veniamus.

Species Antiloparum in primo Spicilegiorum Fasciculo stabilitae sunt sequentes:

- 1) ANTILOPE leucophaea, *Spicil. Fasc. 1. p. 6.*
- 2) — Rupicapra, *ib. p. 7.*
- 3) — Dama, *ib. p. 8.*
- 4) — redunca, *ib. ead.*
- 5) — Tragocamelus, *ib. p. 9.*
- 6) — scythica, *ib. ead.*
- 7) — Pygargus, *ib. p. 10.*
- 8) — Dorcas, *ib. p. 11.*
- 9) — Kevella, *ib. p. 12.*
- 10) — Bubalis, *ib. p. 13.*
- 11) — bezoartica, *ib. p. 14.*
- 12) — Grimmia, *ib. p. 15. & 38. seq.*
- 13) — scripta, *ib. ead.*
- 14) — Oryx, *ib. p. 16.*
- 15) — Strepsiceros, *ib. p. 17.*
- 16) — Cervicapra, *ib. p. 18. & 19. seq.*

In his primum vellem, ut nomina trivialia, propter rationes infra recensendas, sequentia permutentur:

ANTIL. *scythica*, dicenda A. Saiga.
 — *bezoartica*, — A. Oryx.
 — *Oryx*, — A. Oreas.

Quibus positis jam ad perstringendam & complendam quarundam specierum synonymiam & historiam procedo.

ANTILOPEN *leucophaeam* breviter descripsit nuper & caput etiam eleganter delineatum dedit *Amiciss.* PENNANT, in *Syn. Quadrup. (Chestriae 1771.8vo)* p. 24. 39. n. 13., ubi Antiloparum genus mecum adoptavit & ad illud ornandum varia egregia contulit; in eo tamen dissentiens, quod *Rupicapram* (p. 17.) caprino generi reliquerit, nullo licet disserto argumento adlato.

De A. *Dama*, *redunca* seu *Cemade*, & *Tragocamelo* (quibus affinem, cornibus antrorsum recurvis, sed novam & perquam singularem speciem primus descripsit PENNANT *l. c.* p. 26. *tab.* 6), vix habeo quod moneam, nisi hoc: quod *Tragelaphus CAJI* apud GESNERUM (*RAJ quadr. p.* 82. *n.* 10.) ad Antilopas pertinere haud videtur, sed vel ad *Aegagrum*, proxime praecedente Fasciculo vindicatum, vel affinem aliquam Caprae speciem referendus erit, inter synonyma A. *Tragocameli* certe non collocandus. — De A. *Saiga* infra speciatim agendum erit. Sed in synonymis ad A. *Pygargum* nostram citatis magna hucusque fuit confusio, quam, nunc penitus perspectam, curatius hic exponere necesse est.

Unicum speciei a me sub A. *Pygargi* nomine descriptae, Africanae, quam ab omnibus hucusque notis diversam esse certo constat, genuinum synonymon erit HOUTTUYNII *Cervicapra*, cujus Icon descriptioni nostrae sincere respondet. Summa similitudo cornuum, qua nostra species refert *Gazellam* s. *Dorcadem*, *Kevellam*, & mongolicam ANTILOPEN *gutturiosam* (de qua post Saigam singillatim dicemus), una cum descriptio-

nam accuratiorum defectu & nominum barbarorum convenientia, causa fuit hallucinationum. *Ill.* BUFFONIUS, qui primus Antiloparum species solide redigere aggressus est, ex Itineratorum fide, confundit. Persarum *Dshairan* & *Abù*, distinctissima animalia; atque cum his ANT. *gutturosam*, apud Mongolos sub simili nomine *Dséren* appellatam, conjungit; nostram vero A. *Pygargum* plane ignorasse videtur (*hist. nat. vol. XII. p. 207. ed. min. vol. XXIV. p. 274. seq.*) In utrumque errorem etiam lapsus est Cel. PENNANT (*syn. p. 35 sp. 29.*)— Priori hallucinationi primam ansam dedit OLEARIUS ^b). Is enim in *Itinerario*, ex interpretis forsan negligentia, Antilopas in deserto moghano Mediae vifas, Turcica lingua *Tzeiran*, (rectius *Dshairan*) Persice *Abù* appellari scripserat. Et datur utique in istis campis Antilope, uti congeneres omnes gregatim incedens, perque omnia, & cornuum praesertim proportione simillima *Kevellae*, nisi multo major *Buffoniana* adumbratione, & ad latera dorsi in omni sexu utrinque striga diluta (ad modum femineae A. *Cervicaprae Spicil. Fasc. I. p. 25. tab. 2.*) & saturata infra eam fascia laterum distincta. Hanc accuratissimus Observator Cel. GÜLDENSTÆDT ex Asia minori secum retulit, apud quem exuvias ejus lustrare datum fuit. Eandem in rupestribus ad littus orientale Maris Caspii, perque Truchmenorum deserta ad Bocharam usque abundare certis indiciis teneo. Verum & proprium hujus nomen Persicum *Dshairàn* esse, per *Amicissimi Sam. G. GEMELINI Itinerarium* (*vol. III. p. 58.*), ubi tamen cum ANT. *gutturosa*, quae *Dséren* est Mongolorum, perperam confunditur, ut & e locis a BUFFONIO (*loc. cit. p. 278. not. a.*) e GEMELLI CAR-

RERI

b) OLEARI *Reise* (Edit germ. *Hamburg 1696. fol.*) p. 237. „Den dritten — sahen wir „etliche große Haufen Wild, welche sie auf Türkisch *Tzeiran*, auf Persisch *Abu* nennen, sind fast wie Damhische gestaltet, haben aber rothe Haare und Geweyhe „ohne Abätze, hinterwärts als Ziegenhomer gekümmert, sind sehr schnell im Laufen. „Dieser Art Wild sollen nur in Moghan, item um Schamagi, Karabasch und Meriagé „gefunden werden.“

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

cum *Gazella persica* male conjunxerit, e particulari prioris descriptione satis elucebit. — Recte etiam monuit *Cel* PENNANT (*syn. p. 34.*) plane non huc quadrare cornu apud BUFFONIUM (*l. c. tab. 31. fig. 6*) ad *Tzeiran* relatum, quippe simplici tantum arcu curvatum & similis illis, quae *A. leucophaea* gerit.

De *A. Dorcade* & *Kevela* nihil muto. Ex iis, quae supra exposita sunt, apparet *Dschairàn* Persarum proxime ad *Kevelam* esse collocandum, a qua vix nisi statura paulo grandiore, & striga dorsali utrinque pallida (D'AUBENTONO haud memorata) differt. Quumque Persici etiam animalis femellas quandoque cornutas dari KAEMPFERUS reliquerit, etiam magis confirmor in eo, ut credam BUFFONII *Corinnam* & *Gazellas* *Corinnae* simillimas, femineas, sed cornutas, in vivario quodam belgico mihi met visas (*Spicil. Fasc. I. p. 12.*), quae Bengalenses esse dicebantur ^d), vix nisi sexu a *Kevela* discrepare.

Ad *A. Bubalin* referri utique debet *Bos Strepsiceros* ALDROVANDI (*de bisulc. lib. I. cap. 7. tab. 5. fig. 4.*), qui tamen illum pro *Bubalide* veterum non agnovit. Non autem huc facit animal, quod BELLONIUS (*Obs. lib. II cap. 50.*) eidem antiquorum nomini applicavit; id enim *Bovillo* est e genere, & idem forte quod *Zebby* BUFFONIO. — An *Bubalis* recte a SHAWIO pro *Jachmur* biblico habitus fuerit? e BOCHARTI commentario
(*Hiero-*

^d) Ad ea, quae de visis specimenibus *loc. cit* breviter monui, addam hic, quicquid circa illas in Adversariis confirmatum invenio. Tres erant feminae, *Kevela* minores, colore autem similes, omnes insigniter cornutae. Cornua tenuia, longiuscula, teretibus subulata, confertim annulosa, nigra, apice laevia, recurva quidam leviter, sed vix distorta & declinantia, non omnibus eodem modo, uti in *Corinna* delineavit BUFFONUS. Oculi magni, vividissimi. Color griseo fulvescens, subtus albus, laterum fuscine nulla. Aerea oculorum albida, versus nasum extensa; intraque eam fascia lutea nigricans utrinque secundum rostrum longitudinalis. Auriculae subnudaе. Cauda nigra. Pedes interiorum valgi, talis verruciformibus, scopis distinctis. Audacissimae, cornibus acutissimis per vestimenta ad sanguinem usque adstantium femora impetentes. Odorem molchatum, eminus percipiendum, certis temporibus adhuc magis augeri custodes referebant. (Similem in *Gazella* observavit BELLONIUS, unde forte prima *Gazellas* pro *Moschifero* animali Europaeis venditandi occasio.) Vidi animalia descripta in villa Swieteniana prope Lugdunum Batavorum.

(*Hierozoic. lib. 3. cap. 22.*) dubium videri potest; praesertim quum, ex sententia quorundam Arabum, Cervi potius specie animal, ferratis cornibus eo significetur. — Id vero extra dubitationem positum est, apud eundem SHAWIUM *Bekler-el-wasb* Arabum, vel ut FORSKALEUS scripsit *Bakar-uasch*, Bubalidem nostram esse — Caput Bubalidis ex una illarum pellium, quas pro descriptione consului, Amstelaedami redempta, delineari fecit Cl. PENNANT (*syn. p. 39. n. 33.*) & pro *Koba* BUFFONII habuit. At vero Kobae cornua apud hunc delineata, multo tenuiora, minusque torta sunt istis, totamque pellem (quam habuit) & formam capitis cum PERRALTI animale & vivo, quod vidi, convenire memini, & ipsa PENNANTI descriptio loquitur.

Venio nunc ad nobilissimam Antilopes speciem, quaeque est e maximis sui generis, & quam (olim e solis cornibus mihi notam), auctoritate Ill. BUFFONII inductus, *A. bezoarticae* nomine salutaveram. Sed paulo post editos Spicilegiorum primos Fasciculos, Lubecae in transitu, apud Physiophilum insignem *P. Henr. TEDDORFF* integram hujus animalis & optimè servatam pellem describere datum fuit; & licet etiam BUFFONIUS (*hist. nat. Vol. XV. p. 190*) animal postea e pelle descripserit, tamen haud inutile fore credidi, si meam singulari capite hic subjungerem, argumenta simul expositurus, quare hanc speciem veram *antiquorum* ORYGEM esse, nullum fovendum sit dubium. Id enim nomen ideo speciei sub *Alces capensis* nomine a KOLBIO primum descriptae tribuere visum fuerat, quod hujus magnitudo & vires iis, quae de *Oryge* prodidere veteres, magis respondebant. Sed nunc & haec & reliqua pleraque criteria *Orygis* in altera (*Pasen* BUFFONIO credita), ad quam illud nunc redit nomen, inveniemus; adeoque celebrem antiquitatis feram proxime referet haec, donec aliud forsitan, descriptioni ab OPPIANO datae adhuc magis respondens animal detegat aetas, cujus cornu, ut statim dicetur, vidisse mihi videor.

Incertum hucusque, manet animal, cujus Orygis similia, sed arcuatâ cornua describere GESNERUS *quadr. p. 295. icon. p. 38. MAJOR in Ephemerid. Nat. Curiosor. Dec. I. an. VIII. obs. 1.*— *Museum Beslerianum p. 38. tab. 10. n. 3. 4.* & BUFFONIUS nomine *Algazel* in speciem peculiarem erexit. Video etiam *Nobil. PENNANT* pro distincta specie ponere (*syn. p. 26. sp. 15.*), neque contra pugno. Sed omnino Kaempferianam *Capricervam* cum illa confundendam haud esse, sed peculiarem Caprae alpinae speciem indicare, cujus etiam color pilis a me intra Bezoar orientale observatis respondet, in praecedenti Fasciculo satis evictum esse puto. Hoc tamen synonymon & BRISSONIUS & LINNAEUS, imò BUFFONIUS quoque & PENNANTUS de Antilope ista intellexerunt. Haesitanter turbam secutus sum (*Spicil. Fasc. I. p. 14. 15.*) donec meliora fuisset edoctus.

Et hujus quidem ANT. *Gazellae* cornua argutis rugis apprimè referunt Orygis nostri arma; sed inveni cornu in *Museo Academiae Petropolitanae* elegantissimum, quod adhuc tertiam speciem ad istarum similitudinem effictam, hucusque ignotam dari arguit. Certissime enim neque detritum aut ullo modo arte immutatum esse apparet, neque ob longitudinem, juniori animali tribui potest^e). Ne quid Antiloparum historiae detrahiam, iconem ejus in *Tabula* hujus Fasciculi *III. fig. 1.* adjicere volui, & in nota descriptionem prius datam repeto. Affirmarem paene hoc
illius

e) Descripsi illud in *Nov. Comment Petropol. Vol XIII p. 470; tab. X. fig. 5.* „Longitudine 33 proxime pollices, circumferentia ad basim vix 3'' 7''' explet. (adeoque & longius multo, & tenuius est, quam Orygis cornu.)— „Deinde non, ut vulgaria (Orygis) „rugas acutis, inaequalibus, postice velut fuscum testis annulosum, sed annulis aequalibus, convexis, distinctis, 3''' circiter latis subarticulatum, quorum inferiores paulo „latiores, summi sensim obsoletiores sunt, ut tandem summus, idemque quadriagesimus, „versus extremitatem cornu lacuissimam prorsus evanescat. Horum annulorum (in descripto cornu) primus & vicesimus a latere posteriori in duos aequales annulos discedit. „Inter singulos annulos apparet striagemina elevata, obsoletissima, (item annularis.) Notandum quoque non omnino rectum esse cornu, sed versus apicem levissime falcatum; „substantiam autem esse nigerimam, glabram, velut torno politam, quam vis nulla certissime autè praeparatum.“

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

māuritanicam vocans; eademque e seniori, cranio infidentia, bene delineavit OLEARIUS *Mus. cit. p. 13. n. 17. tab. 9. fig. 7.* qui Animal pro bezoartico habuit Pugionem sacerdotalem amphicroyphen, qualem delineat BUFFONIUS, adtigit etiam TORENIUS in *epist. itiner.* (ad calcem *Obekiani itiner. edit. germ. p. 464.*) Alterum usum Cornuum Cervicaprae, pro construendis antiquorum lyris musicis, PENNANTUS ex MONTFAUCONIO (*Antiq. suppl. III. tab. 75.*) rectissime confirmat.

Conclusionis loco subjungam novam & ad praemissas observationes castigatam Antilopum seriem, cum plena earundem synonymia:

1. ANTILOPE *leucophaea* (cornibus recurvatis, teretiusculis, annulatis; corpore coerulescente).

Capra coerulea KOLB. *capens. I. p. 141.*

Antilope coerulea PENNANT. *syn. p. 24. n. 13. icon. capitis p. 39.*

Africae australiori propria.

2. ANT. *Lervia* (cornibus recurvis, rugosis; corpore rufescente, nucha barbata.)

Fishtall f Lerwee SHAW. *itin (ed. gall) I. p. 313.*

Le Kob BUFFON *Quadr. XII. p. 210. tab. 32. fig. 1. Edit. min XXIV. p. 279 XXV. p. 25.*

Africae borealiori propria; Forte *Tragelaphus* CAJL & a SHAWIO quoque pro *Tragelapho* antiquorum habita. Fasciculo pilorum insigni nuchae, & scopis genuum anticorum longioribus notabilis.

3. ANT. *Rupicapra*, (cornibus erectis, teretibus laevigatis, apice retrorsum uncinatis)

Rupicapra PLIN *hist nat l. 8. c. 53. & l. 11. c. 37. BELLON.*

itin. p. 126. obs p. 57 GESN. quadr. p. 321. fig p. 319. Icon.

p. 36. JONST. quadr. p. 52. tab. 27. 32. OLEAR. mus. tab.

9. f. 3.

9. f. 3. WAGNER *helvet.* p. 183. CHARLET. *exercit.* p. 9.
RAI. *quadr.* p. 78. RZACZ. *polon.* p. 223. *Auctar.* p. 319.
SCHEUCHZER. *alp.* p. 155.

Dorcas f. Rupicapra ALDROV. *bisulc.* p. 725. Jc. p. 727.

Cemas Aeliani & Herodici. BOCHART. *hieroz. lib. 3. cap. 22.*

Le Chamois PARISIN *mem. III. P. 2. p. 203. tab. 29.* BUFFON. *quadr. XII. p. 177. tab. 16. (non optima). Edit. min. XXIV. p. 235.*

GemsRIEDINGER. *Thierb. (1738.) n. 72. Tabul. major. n. 25. (pulcre).*

Tragus Dorcas f. Rupicapra KLEIN. *quadr.* p. 17.

Hircus Rupicapra BRISSON. *quadr. p. sp. 7. Epitom. p. 41.*

Capra Rupicapra LIN. *syft. XII. p. 95. sp. 4.* PENNANT. *syn. sp. 10.*

Propria Alpibus mediis Europae, Caucaſo, Tauro.

4. ANT. *Dama* (cornibus antrorſum incurvis, corpore albo, dorſo faſciaque oculari fulvis).

Dama PLIN. *hiſt. nat. lib. 8. cap. 53. lib. 11. c. 37.*

Le Nanguer ADANSON. apud BUFFON. *quadr. XII. p. 213. tab. 34. Edit. min. XXIV. p. 283.*

Propria Africae.

5. ANT. *redunca* (cornibus apice antrorſum incurvis, corpore ruſefcente, ſubhirto).

Kemas AELIAN. *hiſt. an. lib. 14. c. 4.*

Antilope velox PENNANT. *syn. p. 30. sp. 22.*

Africae propria.

6. ANT. *Tragocamelus* (cornibus antrorſum incurvis, cervice juba-
bata, dorſo gibbo, cauda longa floccofa.)

Tragocamelus PARSON. *Act angl. vol. XLIII. p. 465.*

Antilope indoſtanica PENNANT. *syn. p. 29. sp. 20.*

Indiae orientalis inquilina.

7. ANT. *picta* (cornibus antrorsum incurvis, cervice colloque jubatis, cauda longa floccosa, pedibus albo nigroque annulatis).
Antilope leucopoda PENNANT. *syn.* p. 29. *sp.* 21. *tab.* 6.
(pulchre).

Indiae orientalis forte propria, ante Pennantum a nemine descripta.

8. ANT. *Saiga* (cornibus distantibus, lyratis, pallido diaphanis, nalo cartilagineo ventricoso).

Colus STRABON. *geogr. lib.* 7. GESNER. *quadr.* p. 361. *fig.* p. 362. JONSTON. *quadr. tab.* 27.

Suhac RZACZIN. *polon.* p. 224.

Ibex imberbis GMELIN. *itin* I. p. 212. *Nov. Comment. Petrop.* vol. V. p. 345. & VII p. 39. BRISSON. *quadr. epit.* p. 40. *sp.* 4.

Capra Saiga GMELIN. jun. *Nov. Com. Petrop.* vol. XVI. Part. I. p. 512. *itinerar.* II p. 174. *tab.* 12.

La Saiga BUFFON. *quadr.* XII. p. 198. *tab.* 22. *fig.* 2. (cornu)
Edit. min. XXIV. p. 262.

Capra tatarica LIN. *syst. Edit.* XII. p. 97. *sp.* 11.

Antilope scythica PENNANT. *syn.* p. 35. *sp.* 30.

Alia borealiori, citra Altaicas alpes, usque ad Europae fines inclusa.

9. ANT. *gutturosa* (cornibus lyratis, corpore rufescente, scopis genuum nullis).

Capra flava DU HALDE *chinens.* II. p. 253. 278. 290.

Antilope BELL. *itin.* I. p. 311. 319.

Capra gutturosa, campestris, hydrophobos, cornibus non ramosis, circellatim undulatis, sinu gemino leniter inflexis

MESSERSCHM. *Mus. Petropol.* I. p. 336. n. 12.

Caprea campestris gutturosa GMELIN. *Nov. Com. Petrop.* vol. V. p. 347. *tab.* 9.

Desertis Mongoliae, inter Sibiriam, Chinam, & Indiam inclusa:

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

An Gazella moschata BELLON. *obs.*

Corinna BUFFON. *quadr.* XII p. 261. *tab.* 27. 31. *fig.* 3. 4. *Edit. min.* XXV. p. 17.

Antilope maculata PENNANT. *syn.* p. 37. *sp.* 31.

Africae, Syriae, Persiae communis.

13. ANT. *Bubalis* (cornibus crassis lyrato-contortis rugosis, apice directis, capite caudaque elongatis).

Bubalus ARISTOTEL. *de part. anim.* lib. III. cap. 2. PLIN. *hist. nat.* lib. VIII. cap. 15. OPPIAN. *cyneg.* lib. II. vers. 300.

Bubalus s. Capreolus africanus HORAT. *Fontanae* ALDROV. *hisulc.* p. 365. 735.

Buselaphus CAJI apud GESNER. *quadr.* p. 121. RAJ. *quadr.* p. 81.

Bubalus antiquorum, Yachmur biblicus, SHAW. *itin.* p. 151. 358.

Vache de barbarie PARIS. *Mem.* vol. I. p. 205. *icon.* VALENTIN. *amphit. zootom.* p. 88 t. 14.

Cervus Temamacama SEB. *thes.* l. p. 69. t. 42. f. 4.

Capra Dorcas HOUTTUN. *Lin. belg.* III p. 213. *tab.* 24. *fig.* 3.

Le Bubale BUFFON *quadr.* XII. p. 294. *tab.* 37. 38. *fig.* 1. 2. *Edit. min.* XXV. p. 59.

Antilope cervina PENNANT *syn.* p. 37. *sp.* 32. & Ant. Koba (perperam) EJUSD. p. 38. *sp.* 33. *icon.* p. 39.

Africae etiam borealiori peculiaris.

14. ANT. *Oryx* (cornibus rectissimis subulatis argute rugosis, corpore gryseo, striga dorsali nigricante, pilo postico contrario)

Oryx AGATHARCH. *peripl.* PLIN. *hist. nat.* lib. 2. cap. 40. lib. 8. cap. 53. lib. 10. cap. 73. COLUMELL. *rust.* l. 9. c. 1.

MARTIAL. *epigr.* I. 13. MACROB. *saturn.* lib. 3.

Gazella indica RAJ. *quadr.* p. 79. BRISSON. *quadr.* p. 67. *sp.* 9. *Epitom.* p. 43.

- Le Pafan BUFFON. *quadr.* XII. p. 212. *tab.* 33. *fig.* 3. (cornua)
XV. p. 190.
 Capra Gazella LIN. *syst. Ed.* XII. p. 96. *sp.* 7. HOUTTUYN.
belg. III p 167. *t.* 24 *f.* 1.
 Antilope aegyptia PENNANT. *syn.* p. 25. *spec.* 14.
 Aegypti, Aethiopiae, Arabiae inquilina.
15. ANT. *Gazella* (cornibus subulatis subarcuatis rugosis).
 Animal ignotum GESN. *quadr.* p. 309. *Icon.* p 38.
 Gazella BELLON. *obs.* 120. ALPIN. *aeg.* p 232. *tab.* 14.
 Hircus bezoarticus ALDROV. *bisulc.* p. 756. MAJOR. *Ephem.*
N. Cur. Dec. I. an. 8 p. 1. tab. 1. Mus. Besler. tab. 10. fig. 3.
4. VALENTIN. Mus. Museor. edit. german. Vol. I. p. 193.
tab. 36. f. 2. 4.
 Algazel BUFFON. *quadr.* XII. p. 211. *tab.* 33. *f.* 1, 2. *Edit.*
min. XXV. p. 30.
 Antilope bezoartica PENNANT. *syn.* p 26. *sp.* 15.
 Lybiae, ut Aegypti & forte Aethiopiae communis.
16. ANT. *Leucoryx* (cornibus subulatis rectis, convexe annulatis,
 corpore lacteo?)
 Oryx OPPIAN *Cyneget. lib. 2. vers 445. seq.*
 Gazellae indicae cornu lingulare *Nov. Com. Petrop. vol. XIII.*
p. 470. tab. 10. f. 5.
 Arabiae & forte Lybiae proprium animal.
17. ANT. *Oreas* (cornibus subulatis, rectis, carinato-contortis,
 corpore gryseo).
 Alce capensis belgarum KOLB. *cap. I. p. 145. tab. 3 fig. 1.* (ubi
 cornua male expressa).
 Mazame SEB. *thes. I. p. 69. tab. 42. fig. 3.*
 Coudou BUFFON. *quadr.* XII. p. 357. *t.* 46. *b.* (cornua) *Edit.*
min. XXV. p. 146.
 Antilope indica PENNANT. *syn.* p. 26. *sp.* 16.
 Africae meridionalis alpestribus addicta.
Spicil. Zool. Fasc. XII. C

18. ANT. *scripta* (cornibus subulatis, rectis, contortis, corporis strigis albis, decussatis.)

Guib BUFFON. *quadr.* XII. p. 305. 327. tab. 40. & 41. fig. 1.
Edit. *min* XXV. p. 75.

Antilope cincta PENNANT. *syn.* p. 27. n. 17.

Mihi nunquam, neque ex parte, visa, Africana.

19. ANT. *Grimmia* (cornibus conicis, compressis, rectissimis, rugoso-striatis, hinc detritis, fossa suboculari atra):

Spicil Zool. Fasc. I. p. 38. tab. 3.

Antilope Guineensis PENNANT. *syn.* p. 27. sp. 18.

Africae propria species.

20. ANT. *pygmaea* (cornibus conicis, brevibus convexis, basi rugosis).

An Regulus Cervorum BOSMAN. *guin.* p. 252.

Cervus juvenis, perpusillus SEB *thes.* I. p. 70 tab. 43. f. 3.

Guevei-Kajor ADANSON. apud BUFFON. *quadr.* XXV. p. 82.
87. 173. tab. 43 fig. 2.

Antilope regalis PENNANT. *syn.* p. 28. sp. 19.

Africae propria; Etenim Javanae cervulae apud LE GENTIL, quas citat BUFFONIUS (*l. c.* p. 88. *not.*), potius ad Moscho illo indico Cel PENNANTI (*syn.* p. 59. tab. 10. fig. 2) affine quoddam animalculum *f*) referri posse videntur.

21. ANT.

f) Pellem sanctam hujus, ni fallor, animalculi, ex Java accepti, nuper misit Amicus optimus Cel. BRÜNNICHE, *Hafmensis Prof. & Zoologus strenuus*. Magnitudine vix cuniculum aequavit, nec pedes multo crassiores, quam *Tragulus pygmaeus*, habuit *Auricularae* nuda, ut & *nasus*; *sinus* inguinales & ante oculos nulli, *scopae* genuum quoque defunt *Cauda* longiuscula, villosa, ferruginea, subtus & apice alba. *Ungulae* spuriae exiguae. *Color* fere *Caviae Acuti*, ferrugineus, fuscis pilis mixtus, subtus longitudinaliter albus. *Cervix* gryseo canescente, fuscisque pilis mixta; *collam* subtus album, maculis binis, subconnexis, cervicis colore; *Pili* duo longi sub gula, divergentes. *Caput* ferrugineum, vertice longitudinaliter nigricante. *Corneum* vestigia nulla. — Hujus aequae, ac *Cervuli pygmaei*, quem Ill. LINNAEUS determinavit; & ex *Itinerariis* DESMARCHAIS ad *Tragulos* citavit BUFFONIUS (*l. c.* p. 89.) descriptio accuratior cum Icone, inter desiderata est.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

coryx, & Gazella: Attamen calte a natura distinctas esse, purumque sanguinem a versione naturali & custodente zelotyporum Masculorum, greges suas maxime oestri tempore continentium, cura servare nequaquam dubito. Quemadmodum nullam (a degeneratione adultera tamen vix separandam) formae inconstantiam produnt, sed omni tempore & in omni individuo impressam stirpi effigiem fideliter referunt. Et certe videmus, quo similiores inter se species a natura redditae sunt, eo majore inter se antipathia, ab effluviis utique natura derivanda, discordare; quae in speciebus canini & felini generis, interque Leporem & Cuniculum praesertim elucet. Neque a natura coeli vel pascuorum mutatas esse formas illarum specierum, quae inter se affines & tanquam e communi stirpe oriundae nobis videntur, probari ullo argumento potest, quum libera in desertis animalia, quarum homo nondum greges atiles instituit, clima locumque indoli suae convenientem instinctu sequuntur, imo secundum tempus anni mutant. Ita per Africam promiscue viventes Antilopes communi climate gaudent omnes, neque tamen communem formam & staturam ab initio globi nostri induerunt; contra Asiatica Saiga in tanto, quod migrationibus suis occupat, diversissimi climatis spatio nullis varietatibus obnoxia facta est, sed ubique similis & eadem occurrit; gratas enim herbas ubique feligere norunt haec animalia, hyemisque intemperiem migratione in australiores regiones subterfugiunt — Nunquam ego ullam veri speciem *Buffoniana* opinionioni concedam esse, qua (praeclearus alias Zoologus, sed cui

— *Nescia virtus.*

Stare loco, solusque pudor non vincere —

— *Impellens quicquid sibi summa petenti*

Obstaret, gaudensque viam fecisse ruina, —

uti de Caesare *Lucanus* cecinit,) non solum, ut in praecedenti Fasciculo exposui, Ibicem, Rupicapram & Hircum pastoralem in unam speciem confundere nititur, sed Antiloparum quoque specifi-

ficum

ANTILOPE

SAÏGA.

Non sola Saïga inter animalia Europae nostrae maxime vicina, immo inquilina, ignotior hucusque fuit, quam longinquaë Indiae & Americae producta. Idem fatum ad nostra usque tempora partiebantur Lupus aureus, Canum familiarium praecipuus parens, Onager veterum, Ursus marinus, Phocae boreales variae, Citillus; immo Catus sylvestris Europaeus nondum rite descriptus atque delineatus exstat. De horum quibusdam alias dicetur; nunc Saïgam illustrabo, de qua uterque GMELI-

C 3

NUS

g) *Hist. naturelle* vol. 24. p. 266. 298. & in *Dissertatione de degeneratione Animalium*. volum. penultimo inserta.

NUS antea egerunt^{b)}, sed non peregerunt; ante istos vero nemo accuratiorem descriptionem dederat.

In *primo Fasciculo Spicilegiorum* p. 9. scripsi *Colum STRABONIS* maxime propter Scythiam patriam pro Saïga nostra habendum videri. Quadrat vero, ut e sequentibus patebit, etiam magnitudo a STRABONE indicata, & celeritas, & color (hyemali certe in vellere) albus, & illud quoque, quod potum per nares haurire refert, quanquam, humorem in capite pro temperanda liti reservare *Colum*, certissime fabula sit. — Subputavi etiam (*loc. cit.*) *BELLONII ovem Strepficerotem* ad Saïgam posse referri; id vero in proxime praecedenti *Fasciculo* (XI. p. 71.) correxi.

Solidissimus *Conr. GESNERUS* *Colum Strabonis* primus per Saïgam explicavit & antiquis Zoologis incognitum animal per collectas inter coevos notitias haud spernendas illustravit. Icon, quam (*de quadr. p. 361.*) dedit integri animalis, capite toto, cauda, cornuumque directione peccat. Verum capitis figura a *Barone ab HERBERSTEIN* Gesnero communicata (*p. 362.*) situm & formam cornuum optime, rostrum vero resiccatum & ad similitudinem Capreoli male expressit.

Post *GESNERUM* latuit hoc animal, donec *GMELINI senioris* posthuma prodibat (*l. cit.*) descriptio, adeo vitiosa tamen, ut monente *Ill. LINNAEO* iteratis observationibus (in *Nov. Com. Petrop. Vol. VII. p. 39.*) corrigi debuerit *). Abhinc in *Epitomen Brissoniani Operis* transiit, & a *LINNAEO* inter Capras, cognomine tataricae susceptum fuit. Corrasit deinde *BUFFONIUS* ex istis quaedam (*hist. nat. vol. XII. p. 198. edit. min. XXIV. p. 262.*) &

cornu

^{b)} Ibex imberbis J. G. GMELIN *Nov. Com. Petrop. vol. V. p. 345* — Capra Saïga Sa. G. GMELIN *Nov. Com. Petr. vol. XIV. p. 512.* Idem pessimam Saïgae iconem habet in *Itinerariu vol. II tab. 12.*

^{*)} Quae ibi praeter accuratam *Clariss. PROTASSOF* descriptionem externam, praesertim capitis (in Saïga maxime singularis) e Manuscripto quodam *JUNKERI* adlata sunt, extant etiam in Collectione cui titulus: *Samlang russischer Geschichte vol. IX. Part. I. p. 46.* Enarratur ibi exemplum, ubi græc Saigarum, quae ad plura saepe nulla colliguntur, pro exercitu Tatarorum inimico imposuit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

acres, praeterque plantas aromaticas, ut Tanacetum, Abrotanum, Didynamas, avidissime & praecipue depascitur Absinthia varia sicciora, quorum etiam hyeme pars bona viret & pabulum suppeditat. Horum maxime palu Saigae carnem adeo acquirunt olidam, ut palato delicatiori minime arrideant ⁱ). Sal etiam & aquas salugine imbutas impense amant, salisque floribus terrigenis, aliorum adinstar Ruminantium, aestate maxime pinguescunt ^k). Secundum anni tempora universae migrant. Sero praesertim autumno, quum oestri simul tempus instat, in magnas greges confociantur, sensimque in deserta, quantum possunt, australiora secedunt. In Calpiis igitur campis tum circa Altrachaniam

ⁱ) Multa similium pabuli in animalia effectuum exempla collegit III LINNAEUS in *Diss. de viribus plantarum*, quibus, praeter Saigae exemplum, varia possent addi. Sic BEL- LONIO teste in Creta insula Caprae & Oves, a palu Anagyridis foetidae, lac praebent, quod vel bibitum, vel in caseos paratum, subitos & vehementes excitat vomitus & alvi fluxus — Vaccae, in pascuis Sibutiae vere ambustis & cinerum lixivio scatentibus, lac praebent adeo alcalinum, ut vix degustari possit; in locis vero ubi copiosus Alliorum proventus & in Belgio ab abundante Alliaria, fracedine alliacea imbutum mulgetur. — Myrmecophagae carnes formicarum acido imbutas esse, eundemque animali odorem veracissimus DAMPIER (*Voy. to Campeachy; Collection. Vol. II p. 61*) prodidit. — Utogalli a pinuum gemmis & tumombus, quibus saepissime pascuntur, toti resinam sapiunt. — Balistas pisces in calidarum regionum mribus, certo anni tempore ab esu luxuriantium Zoophytorum, venenosos reddi ROZIER *Obs. sur la phys. & l'hist. nat. Tom. III. Mait.* Cimex equestis vulgo haud foetidus, quum in domibus Rufforum ligneis hybernavit, a Cimice lectulario comesto, foetidissimus evadit. — Cancios ab esu fructuum Hippomanis Mancinellae exitiosos WAFER & alii peregrinatores habent.

^k) Effectus salium salutis in Ruminantibus, (cujus insignia quoad oves exempla in Gallia observata habent *Memoires presentés à l'Acad. de Paris Vol. I. p. 11. seq*) ea maxime causa mihi probabilis videtur, quod ruminatione, digestionem in longissimis primarum viarum anfractibus, actione vitali organorum (quam incitant) & calore animali subacta, absumto ex parte acido, alcaliscentiam humorum augeant eoque sanguificationem & assimilationem humorum in animalibus istis phytivoris promoveant. Forsitan hinc est, quod cuor Ibicis (utpote salium amantissimi) feratur adeo alcalinae esse indolis, ut aliorum animalium coagulo adpersus, leviterque calefactus, fluidum eundem reddat; adeoque hoc ipso effici quibusdam credatur Neapolitanis solenne in sanguine S. Januarii miraculum. Explicanda hinc mors Falconum a sale. Immo in humano genere salis effectum putrido alcalinum evidentissime arguit Scorbutus, qui populos boreales sale non utentes, & sine vegetabili cibo sanissimos nunquam infestat, contraque salito cibo & aëre maritimo maxime excitatur. Cura autem scorbuti per praecipuum antidotum, vegetabile nutrimentum, inverso modo probat. usum salis in temperanda vegetabili diaeta Ruminantium.

chaniam & Kumam fl. maxime copiosae sunt, in Kirgisiorum deserto usque ad montanos tractus ab aulro includentes discedunt. Vere autem sparsim & parvis gregibus redeunt ad pascua borealiora, partim Nomadum migrationibus, partim ignibus, quibus herbas liccas succendere ii solent, pullae, imo aestus quoque impatientes. Tunc inter Jaikum & Irin usque ad Ischimum fluvium, in Volgenfi deserto usque ad Samaram frequentes veniunt, totumque Tatariae campestris spatium replent, ita, ut ubicunque per Eremum incedas, praesertim in vicina fluentorum aut aquarum stagnantium, quotidie occurrant, itinerantibus non exiguum, venatione facili, annonae additamentum praebentes. Ab aquis vero aestate non ultra aliquot milliaria recedunt, tramitesque in quibus crebro, maxime meridiano tempore, aquatum decurrunt, passim in desertis tritissimi apparent. Neque in arenosis tractibus, ubi rarus Artemisiarum proventus, versari amant, laetissimisque pascuis praeferunt campos limosos squallidos, saleque efflorescentes.

Raro solitariae incedunt Saigae; aestate etiam adulti *mares plures sociatim cum feminis & hoedis* pascuntur. In cicuratis, quos alui, hoedis singularem observavi morem, qui mihi ad instinctum quendam pro securitate sua vigilandi pertinere visus est. Scilicet non omnes simul cubant, sed aliqui obambulant & pascuntur, dum quiescunt plerique. Ex his autem, quali vigiliis agentibus, nullus ad quietem componebatur, nili accedens ad cubantium aliquem, singularique passuum & capitis gestu voluntatem quasi indicans; surgebat tunc impigre qui decubuerat, inque locum ejus subsidebat alter, quali vigiliis se liberatum sentiens. In desertis itidem, ubicunque Saigas vidi cubantes, semper aliquas in excubiis ambulantes observavi. — Eaque providentia utique pro salute horum animalium maxime necessaria est. Non solum enim imbelles sunt, vix parvis feris pariles Saigae, sed compluribus etiam vitiis (ut ita dicam) laborant, quibus maxime obnoxiae redduntur Luporum per deserta errantium, venatorumque

insidiis. Primo enim (ut rectissime a COOKIO observatum lego) oculis, licet pulcris & magnis adeo male vident, ut si ventus insidiis faveat, effluviaque inimica ab iis avertat, venatori proxime subrepere saepe liceat. Summo aestivi solis splendore & aestu adeo coecutiunt sui que sunt impotes, ut visa sit Saïga ad Itantes in deserto itinerantium currus accessisse, ubi in umbra procumberet. Vidi ipse sub meridiano sole anhelantes in aperto camporum aequore cubare, & licet terrefactae subsiliant atque fugam capeffant, tamen quali pigrae subinde circumspectant, nemineque insequente inertes denuo procumbunt. Maxime etiam ineptae sunt juniores, facieque occiduntur. — Causa horum in *structura organi visorii* residet: scilicet, ut noxius oculis splendor lucis a flavente camporum planitie reflexae leniretur, Irides non solum angusta tantum apertura patent, sed insuper fungis infra accuratius delineandis in margine floccosae sunt, quibus turgescitibus temperari, immo arceri solis radii possint¹). Eandem vero fabricam etiam visus distinctioris impedimentum esse, experientia arguit.

Porro, licet levitatis ad fugam mirandae sit Saïga, ut neque celerrimi equi, nec velocissimi canes leporarii primum earum cursum assequi valeant, & licet nares ventricosae hiantes, larynx monstrosae amplitudinis atque respiratoria organa omnia vasta videantur cursus constantiae favere; — tamen citissime defatigantur imo exanimantur continuato cursu. Inter juniores, quas mecum in itinere curru proprio, caveis instructo ducebam, accidit aliquoties, ut aliqua carcere ad potum emissa elaberetur & in spatiofo deserto equis canibusque esset persequenda; vix unius alteriusve stadii cursu sustinebant, & si inter fruticeta adigerentur citius adhuc, hiante ore & crispato naso anhelantes, prosternebantur, diuque vix re-

cipie-

1) Celebris quondam Anatomicus LOWERUS analogas excrefcencias fungosas marginis Uvae in Equis notavit, quibus fit, ut in clara luce, pupilla contracta, nihil videant, noctu vel dubia luce optime cernere possunt. Existunt jam in mannorum bi-vel triennium oculis, in quibus observavit inventor si ex pratis hyeme ad ficius pabulum admoti fuissent, decrevisse sangos, vere autem in prata reductis augmenta cepisse, quod vel pabulo vel pendulo sub pastum situ capitis deberi putat. *Philos. Transact. No. 31.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Vox Saigae ferae mihi nunquam (ne morientis" quidem) exaudita fuit. Larynx adultae post mortem inflatus mugitum quendam, vituli annui similem dedit^o). Juniores, domi educatae, edunt balatum brevem, ovillo graviorem, adultioribus etiam crebrum; continuata scilicet, ut in pecore domestico, quoad vocem infantia, dum a spontaneis iisdem animalibus vix ulla editur. — Quod Saigae tribuit RZACZINSKY (*hist. nat. polon. p. 224.*) inlidiis perceptis comites sibilo de fuga admonere, de Rupicapra potius narrari solet & ex aliena relatione ad Saigam forte translatum est. Iste sibilus monitorius Saigae plane deest; neque Capreolis ducem se praebet Saiga, quod idem prodidit, sed nunquam nisi cum sua specie confociatur: ut forte feminarum grex, autumno cum unico masculo visa, iis imposuerit, qui haec citato auctori enarrarunt.

Saigarum mares, tempore *oestri*, quod in finem Novembris seu initium Decembris cadit, pro feminis pugnant, fortiorque aemulos omnes societate pellit & gregem feminarum atque hoedorum cogit saepe fere Centenarium, quocum ad australiores litus sensim recedit. Nomades, qui cum hisce animalibus simul migrantes continua quali in societate vivunt, eaque vix non quotidie observant, unanimi referunt inexhaustam esse maris & mirandam libidinem. Quali iracundum feminas in globum cogere, quae velut timefactae expectant tranquillae quas & quot longa serie ineat, donec pro momento cupidinis ignes deflagaverint. Dicitur saepe sine requie ad vigenos congressus continuare; unde fore nata est fabula, Saigam plantam peculiari, quam Russi *Saigat-schei-trava* Calmucci *Obna-Ebessyn* appellant, vires in venerem excitare. Eam vero plantam, omnium consensu in locis fallis crescentem, aliqui *Frankeniam laevem*, plerique *Peucedani* speciem esse

^o) Inventum, voces animalium inflato larynge post mortem excitandi, hodie a quibusdam Cl. HERISSANT tribuitur. Sed docuit jam e nostris HARSDOERFERUS in continuatione *Deliciarum physico-math. Schwenteri* (german. edit. Norimbergae 1651-4) vol. II p. 157. lanæ laryngem tubulo inflatum vocem animalis imitari, & in aliis animalibus idem succedere, variis Germaniae locis inter pueros notum est.

esse autumant, gustu acerrimam, quam *Cel. P. Cusson*, Botanicus Monspeliensis, cui eam cum aliis tataricis & sibiricis, pro Opere quod de Umbellatis molitur, communicavi, tanquam novam describet. Equidem haec planta in desertis australioribus vix unquam nili praemorfa & depastis foliis occurrit, sed etiam propter ardentem aromaticam qualitatem aphrodisiaca esse omnino nequit, immo a Nomadibus vere pro stimulanda potentia virili adhibetur *p*). Non autem solam salacitati Saigarum prodesse dixerim, cum aromaticae plantae, quibus in genere pascuntur, omnes illuc tendant, faveatque salis largior usus — Radicem a Saigis effodi Martio, quae vel odore libidinem excitet, uti *Schneebergerus* *GESNERO* retulerat, neque audivi unquam, neque Martius venerens est Saigarum mensis. Non magis confirmari audio mares orgasmo exhaustos per nycthemerum semanimés jacere, nili degustata herba quadam restituantur; quod e Litteris *L. Baronis de Balicz* Idem reliquit.

Feminae, tota hyeme *gravidae*, pariunt postquam in borealiora deserti migrarunt, ante medium Maji mensis, solitarios plerumque pullos; ut mirum sit speciem adeo numerosam propagari. *Hoedi* prima post nativitatem die, uti Caprearum hinnuli, humi cubant, matrem sequi impotes, crebroque eo statu ab accolis deserti manu capiuntur. Plurimos ejusmodi lacte educatos varia aetate comparaveram, quum (anno 1769.) ad Samaram & Jaikum iter facerem, e quibus quatuor ex aequo utriusque sexus vivi Petropolin devecti fuerunt. Hi primis vitae mensibus pilo molli, in vertice, cervice & dorso agnini instar crispulo, lanugineo, gryseo fuscescente gaudent, quo tutiores ab oestrorum progenie esse queant. Non tamen omnes a Larvis liberos deprehendi, praesertim adulta aetate, quum connatum vellus sensim defluit, lubnascente pilo brevissimo, laevigato, qualem adulti verno jam tem-

D 3

pore

p) Sic, *KAEMPFERO* teste, a *Ferula Aesae foetidae* vel affini quadam planta, quae locis quibusdam minus foetida provenire dicitur, pecus admodum restaurari & foecundum reddi dicitur.

pore induunt. Incrementum femellis lentius, Masculis citissimum. His *primo jam mense* verrucæ corneæ nigræ, conicæ in fronte adsunt, quæ cito augentur, & intra tres quatuorve menses aliquot obsoletos annulos acquirunt. *Quarto mense* cornua jam dimidium aduulorum in nonnullis æquant, eoque tempore crebro femellis insultantes vidi, neque dubito altero jam anno ad generandum habiles fieri, dummodo a senioribus maribus non arceantur; quorum zelotypia in genere Natura præmaturam juniorum animalium, præsertim eorum, quæ in polygamiain robustiora destinat, libidinem coërcere solet. Sub finem *Septembris* occisos a venatoribus hornotinos mares sæpe non multum a mole matrum abfuisse observavi; & sub hyemem omnes vellere alto, capreoli pilis molliore & magis hirto, perque totum corpus e gryseo magis minusve exalbido, parentibus fiunt simillimi.

Domestica educatione a teneris facillime cicurantur omnes, vaccinum lac avidissime hauriunt, hominique, qui illos alere solet, ita familiares fiunt, ut ad notam vocem ubique canum instar, etiam per flumen natantes, sequantur. Contra si paulo adultiores capiantur, ferissimè semper manent. A prima ætate educatos qui possident, liberos per pagum imo in campos evagari patiuntur, ubi nunquam visæ sunt feris se adjunxisse, sed obviam factas potius fugiunt & domum lubenter sub vesperam redeunt; neque canes hominemve timent, uti neque à canibus magis quam reliqua domestica pecora, imo etiam minus latratu molestantur. Lacti adhuc fueti ad solitam vocem accurrunt, cum vitulino mugitu, motitantes caudam instar agni, & manum vocantis, imo vestium, maxime lintearum lacinias ore vellicantes, & rostro, velut uber matris, pulsantes. A teneris tamen herbas carpere adsuescunt, eodem, quem supra indicavi, selectu. Fœno præbito, immixta tantum folia herbarum seligunt; gramina vero neque recentia, nec licca amant, uti & salices virgultaque reliqua plane respiciunt. — Saturi procumbunt ruminantes; excubias agendi, vicesque mutandi morem supra adtigi. Nunquam vero procumbunt,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

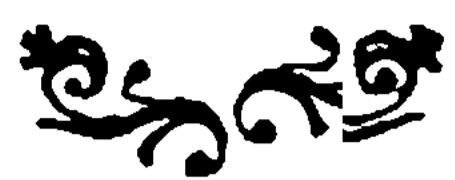
FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tent vermes *q*). Hoedos etiam sub finem Aprilis & Majo natos, æstate jam hac peste tactos observavi, non tamen æque copiose, ac adultos, quorum integra plerumque tergora purulenta & carnes etiam nauseosas reddunt. Habui Saigam marem seniore, qui Rhymnum tranans scapha circumventus & vivus captus fuerat, & per XIV. dies vixit, pabulum omne recusans, ferissimus, solo potu vivens. Is, quum tandem exhaustus occubisset, in tergore a mira vermium copia plane sphacelatus apparuit. In ejusdem etiam omento rumen obvolvente *Hydatides* inveni vivas (TAB. III. fig. 5.) amygdalo haud majores, crassa satis membrana factas, seroque sanguinolento plenas.

Odor Saigae naturalis balsamicus, carnesque occifarum, præfertim adultæ, a pabuli natura adeo sunt fracidæ, ut assatæ, præfertim dum calent, nauseosæ multis sint, coctæ vix nili famelico & rudi palato arrideant. Is vero sapor, qui millefolio pæne comparabilis est, refrigerata post assationem carne fere perit & debiliior etiam est in hornotinis, quibus tenerissima caro, minusque (ob ulcera dorli parciora) nauseam creat, capreolo tunc sæpe delicatior

q) LARVAE Saigarum *subcutaneae* ab intestinalibus equinis & vaccaum subcutaneis sunt diversissimae. Magnitudinem naturalem expriment figuræ TABULAE nostrae III. Fig. 2. maxime vulgaris est habitus larvarum: albae sunt, molles, sed annulis interruptis, vel potius *squamis* corneis, dentatis, nigris, per novem annulos dispositis, in dorso subcontinuis *a*, in ventrali latere distantibus *b*, muricato-imbricatae. In quibusdam hae squamae molles sunt & albae, ita ut in cute vix appareant (Fig. 3). Inter squamarum annulos *rugae* prominulae punctis callosis scabrae. *Calli* aliquot muricati circa rostrum bifidum. *Stigmata* duo in postica parte corporis magna, nigra. — Nunquam adeo matas nactus sum Larvas, ut perfectam metamorphosin subirent, adeoque nonnisi verosimilem addidi Fig. 4. OESTRUM tanquam *Antilopes* nostrae proprium, eundemque hoc nomine in *Itinerariu* Vol. I. *append* p. 475. n. 78. f. descripsi. Est autem *magnitudine*, quam figura exprimit, vel muscae canariae. *Caput* pallidum, oculis fuscis, puncto oris & verticis tuberculo tripunctato nigris. *Thorax* gryseus, a dorso niger, totus vellere cano pallecente lanuginosus. *Abdomen* sordide testaceum, ferrugineo pubescens, quadrianulatum, supra punctis fuscis, triangulis, triplici ordine; subtus maculoso-fuscum. *Cauda* in feminis cylindrica, cornea, nigra (fig. 4. a.), recta; maribus sub alvum inflexa. *Alae* turbido hyalinae, macula transversa, puncto intra eandem & duobus versus apicem fuscis. *Pedes* grysei. — Quum hunc Oestrum in regionibus a Saiga frequentatis copiosum, neque aliam insolitam speciem observarem, ad Saigae Larvas referre haud dubitavi.

tior mihi visa. Ast domi educatis hoedis, qui dulcibus herbis & lacte enutriti fuerunt, caro aequè insipida ac agnina est, sed molli- tie nimia ingrator. Praeter carnes, pellem & cornua etiam me- dicum aliquem usum apud barbaras gentes praestat Saiga; cere- brum enim contra diarrhoeas prodelle creditur Calmuccis, & san- guis exsiccatum ad promovendum partum laudatur, ideoque a Chi- nensibus avidè colligitur etiam e cornibus, quos coëmunt, & e quibus etiam spiritum empyreumaticum destillate dicuntur.

Venatio Saigae, praeter supra indicatum rariorem magisque insolitum modum, frequentissime ex insidiis, adverso vento, ubi altiores herbæ, vel cavi camporum tractus venatorem tegunt, suc- cedit. Qui venationi Saigarum operam dare volunt, vestibus ex earundem pellibus aestivis confutis induuntur, rubrumque & al- bum colorem in vestimentis non admittunt, ne ab animali eminus conspiciantur. Didici tamen, venatoris mei exemplo, praestan- tissimum Saigam fallendi habitum esse, quum homo deposita veste nudus curvato corpore accedit; hanc speciem vel non vident, ve- mirantur, ut vix unquam effugiant destinatum mortem. — Kir- gisii etiam Aquilis (praesertim *Falco fulvo* LIN.) ad effarctam & carne cruentatam pellem facile edoctis, Saigam venantur. Immo aquilas huic animali naturaliter inhiare coram vidi, & praecipuos cum Lupis, Saigarum hostes esse crediderim.

GESNERUS *Nomen Saigae* STRABONI adhibitum Κολόσ, ety- mologica libertate per transpositionem litterarum a voce *Sulac* ori- tum fuisse credit. Ego vero hoc non magis, quam Saigae apu- eundem a GELENIO tributum *Snjatki* vel *Matth* MIECHOVI proditum *Snac*, inter barbara hujus animalis nomina deprehend- itidem *Solhac* a Polonis appellari, quod HERBERSTEINIUS *Bas* poluit, scriptionis vitium est, quum RZACZINSKY potius *Sub* habeat, quod & ego accepi. — Rectius SCHNEEBERGERUS tur- ricam appellationem GESNERO retulit, & turcica quoque ibide- minus peccat.

Ego sequentes Saigae *appellationes* intra Russicum Imperium usitatas deprehendi. Vox *Saigà*, vel ut inter Cosaccos vulgo, *Saigàk* a Russis adhibetur; est autem a Tataris europaeis accepta, quibus Saiga proprie Capreolum significat. Hanc nunc denominationem ideo pro nomine triviali animalis adoptavi, quia est per omnem Russiam & Sibiriam citeriorem tritissima. Ipsi tamen Tatarum desertorum accolae *Kjik* potius vocant, quod simpliciter ferum animal (*ein Wildpret*) significat; Kirgili & Baschkiro-Tatari *Ak-kjik* (album animal), propter albedinem forte hyberni velleris, cognominant. Calmuccis *Gorossuun* in genere audit; marem vero *Ohna*, feminam *Scharcholdzi* distincte vocant. Turcae in desertis inter Istrum quoque & Danubium vagam Saigam, itidem similitudine, ut puto, hyberni velleris ducti, *Jaban-Koin* (feram ovem) appellitarunt; cujus nominis sensus & ad Polonos transisse videtur, quibus *Baran' polni* (ovis campestris) Saigae est synonymon, RZACZINSKYO docente. — Explicandus hinc error MÜLLERI (in recocto *Houttuynii Commentario ad Linnæi syst. nat. vol. I. p. 424.* qui Oves feras, a Principe CANTEMIR in *descr. Moldaviae* memoratas, ad veras oves citavit. — Apud Sinas denique Saiga *Linjodsha* vocatur, nonnisi e cornibus nota, quae ipsis per mercatores Russos copiose, nec sine lucro afferuntur, & ad faciendas lanternas pellucidissimas in laminas excuduntur, artificio a P. Jesuita D'INCARVILLE (in *Mem. présentés à l'Acad de Par. vol. II. p. 350. seq*) fuisse descripto; quod perperam de *Antilopes gutturosa* cornibus, quippe fulcis & opacis, posuit GMELINUS.

Saiga ab Antilopibus reliquis omnibus adeo conspicuis differt characteribus, ut etiam BUFFONIUS eam specie distinguere haud dubitaverit. *Nasi* cartilaginei, ventricoso-didymi, extremitate quali truncati forma & *ossium nasalium septique* ossei defectus absque omni inter Ruminantia exemplo sunt. A congeneribus evidentissime discrepat *Cornuum* remoto situ & substantia pellucide cornea, pallida, pura, qua ad ovillum & bovinum genus vergit. *Habitus* etiam minus elegantem aliis obtinuit, neque latera capitis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

plerumque notae alicui speciei similes *) confirmatur. Omnis forte de Monocerote fabula per observatam aliquando varietatem unicornem Orygis, Leucorygis, aut Gazellae primum ortum habuit, varie dein ornata & detorta. Inque tali exemplo minime mirum foret rarissimum omni aevo fuisse Antiquorum Monocerotem.

Icones Saigae in TABULA nostra I. iuxta inter se proportione marem adultum stantem, cubantesque foeminae & hoedi figuras exprimunt; In *tertia* TABULA figurae ad Saigam pertinentes pleraeque aequali proportione imminutae sunt, unica *fig. 6.* naturalem servat magnitudinem.

DESCRPTIO ANTILOPES SAIGAE.

Tab. I.

Magnitudo Damae; *habitus* affinium, praeter caput maxime anomalum.

Caput majusculum; *rostrum* ultra maxillam inferiorem productum, ab ipsa fronte cutaceo cartilagineum, compresso-ventricosum, simum, fossa longitudinali bipartitum, mobilissimum & in rugas contractile, mortuo animale flaccidum, & semicollapsum, apice deorsum vergente truncatum, *naribusque* amplissimis perforatum.

Nares patentissimae, pollicem facile admittentes, margine undique pilosae, *septo* retractiore, media parte nudo, fusco.

Labia extus canescenti-pilosa, superius margine plano grandinosum, extus sulco versus septum narium excurrente bipartitum. *Buccae* intus fuscae, villis conico subulatis echinatae. *Lingua* livida.

Dentes

*) Sic apud DE BRUYN (*Reize over Moskov. tab. 147*) e Monumentis Persepolitans exhibentur Monocerotes cornu arcuato & arunco Aegagri vel Ibicis similes. Orygis formam us tribuit Tabula antiqua apud BOCHARTUM exhibita.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Dentes primores infra tantum 8. cestriformes, laterales sensim angustiores; *extimus* rotundatus; *molares* utrinque 5. in junioribus, annosis 6. quorum posticus maximus, anteriores tres parvi, decrescentes.

Pili longiusculi, loco mystacis, per rostri partem excedentem, latera superioris labii & mentum sparsi; longiores per supercilia longitudinaliter sparsi.

Oculi versus cornua remoti, mediocres, orbitis prominentissimi, interjecta fronte plana. *Palpebrarum* tarli nudiusculi, fuscifcentes, pilis fuscis inaequalibus superior fere totus, inferior paulo ultra medium ciliati, postico cantho nudati. *Periophthalmium* laxum, crassum, albidum, ad dimidias corneas extensile, medio tarso subarcuato productum.

Irides (TAB. III. fig. 6.) fusco-luteae, superiore *pupillae* longitudinalis oblongae margine papillis floccosis tribus, inferiore, unica.

Sinus subocularis a cantho inferiore remotiusculus, spatiosus sebo contento in adultis turgidus, *ostio* arctissimo, fusca areola cincto, ab oculi cantho remotissimo pilisque instratis tecto hians. *Cerumen* contentum hircini odoris, ferrugineum, consistentiae sebaceae.

Cornua (tantum masculis) inter se remota, supra orbitarum tuber radicata, pallido-semipellucida, lyrata, rugis antice tertioribus, nulla futura connexis annulata, substriata, extremitate adtenuata laevissima (TAB. I. III. fig. 7. 9.) Ex *Saiga* annosa habui cranium in deserto repertum, cornibus insolitae longitudinis, apice convergentibus & *decussatis*. (Tab III. fig. 8.), in quibus rugae ad XXX. numerabantur, versus basin antiquatae & adtritae; quum in vulgaribus Saigarum adularum cornibus plerumque tantum XVI. ad XX. numero esse soleant.

Aures breves, obtusae, interioribus villo laxo, albido per ambitum hirtae, arcteque conniventes.

Collum gracile, larynge prominulo. *Truncus* habilis, thorace amplissimo, — *Suturae*: ante humeros brevis ascendens;

sub armis & pone axillas adscendentes, quae vorticulo cohaerent; brevissima, disticha, interjecto vortice, ante aperturam praeputii; brevis in flexura femorum utrinque; longior ab ano ad scrotum, cui utrinque per femorum posticum marginem adscendens vorticulo jungitur; obsoletissima tandem ab auribus utrinque descendens

Artus graciles, valgi, maxime antici. *Ungulae* primariae vix discedentes, breves, postice cute callosa, convexa calcis, anteriorum triquetrae, subrugosae; posticae acutiores. *Spuriae* remotae, sessiles, minutae, obtusae, in posticis crassiores. *Genua* in anticis pedibus pilosissima, fasciculo seu scopâ pilorum introrsum descendente munita.

Cauda brevis, basi supra antrum ani latiuscula, subtus nuda, extus pilis arrectis vestita, extremitate sensim longioribus floccosa.

Inguinum linus nudi, olidi, fusci, profunde cavati, postice plica a scroto ad femur ducta septi. *Scrotum* subglobofo-didymum, testiculorum litu obliquo. Ante scroti basin utrinque *papillae* duae, in ipso margine areae inguinalis nudaе. *Praeputium* sub media alvo papilla pendulum. — In *femina* linus inguinales, plicae, & ubera bipapillaria, ut in affinibus.

Vellus aestivum breve, laevissimum, per dorsum & latera gryseo-lutescens, artubus infra genua saturatius; collo corporique subtus & artubus interius album; Capiti infra oculos sensim albescens, sed in fronte & vertice gryseo-cinereascens, laxius, undoso hirtum. *Areola* spinalis in regione ossis sacri lanceolata, fuscescens, pilis rudioribus longiusculis hirta. Longitudo aestivi pili vix 6 ad 8 linearum, crassities & consistentia paulo supra equinum vellus. — *Hybernus* villus in toto corpore subhirtus, gryseo-pallidus, extrorsum albidus, a sesquipollicari ad bipollicarem varians, subtus & sub collo laxior, cervino ubique mollior, nec undulatus; caput & pedes pilo stricto, extus albente.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Aurium longitudo ad verticem	—	—	0. 3. 0.
— circumferentia bali	—	—	0. 4. 6.
— latitudo media summa	—	—	0. 3. 0.
— intervallum per verticem	—	—	0. 4. 5.
— per collum	—	—	0. 8. 10.
Circumferentia capitis per orbitas	—	—	1. 6. 0.
— ad initium rostri cartilaginei a fronte	—	—	1. 0. 8.
— rostri ad os	—	—	0. 11. 5.
Colli longitudo	—	—	0. 9. 9.
— circumferentia media	—	—	1. 1. 6.
Circumferentia thoracis ad armos ubi maxima	—	—	
— altitudo	—	—	2. 5. 3.
— eadem in medio ubi amplior minusque	—	—	
— compressus	—	—	2. 4. 10.
— alvi versus femora	—	—	2. 2. 6.
Longitudo caudae	—	—	0. 4. 4.
— excedentium pilorum	—	—	0. 2. 0.
Circumferentia caudae basi	—	—	0. 3. 0.
Longitudo humeri	—	—	0. 6. 9.
— gambae anticae	—	—	0. 6. 0.
— pedis ab articulo gambae ad apicem unguarum	—	—	0. 3. 11.
Altitudo unguae antice	—	—	0. 1. 4.
Longitudo calcis ad apicem unguae	—	—	0. 2. 1.
Circumferentia summa utriusque unguae	—	—	0. 6. 0.
— ad coronam	—	—	0. 4. 2.
— gambae mediae	—	—	0. 2. 6.
— genu	—	—	0. 4. 7.
Longitudo unguarum spuriarum	—	—	0. 0. 5.
— tibiaram in posticis	—	—	0. 10. 7.
— gambae posticae cum calcaneo	—	—	0. 9. 0.
— pedis ad apicem unguarum	—	—	0. 3. 6.
Ungularum posticarum altitudo antice	—	—	0. 1. 1.
— longitudo per calcem	—	—	0. 1. 10.

Ungu-

- Ungularum circumferentia summa —
- posticarum circumferentia ad basin —
- Circumferentia gambae posticae —
- femoris —
- Longitudo unguularum spuriarum in posticis —
- Distantia scroti ab ano —
- a praeputio —

A N A T O M E.

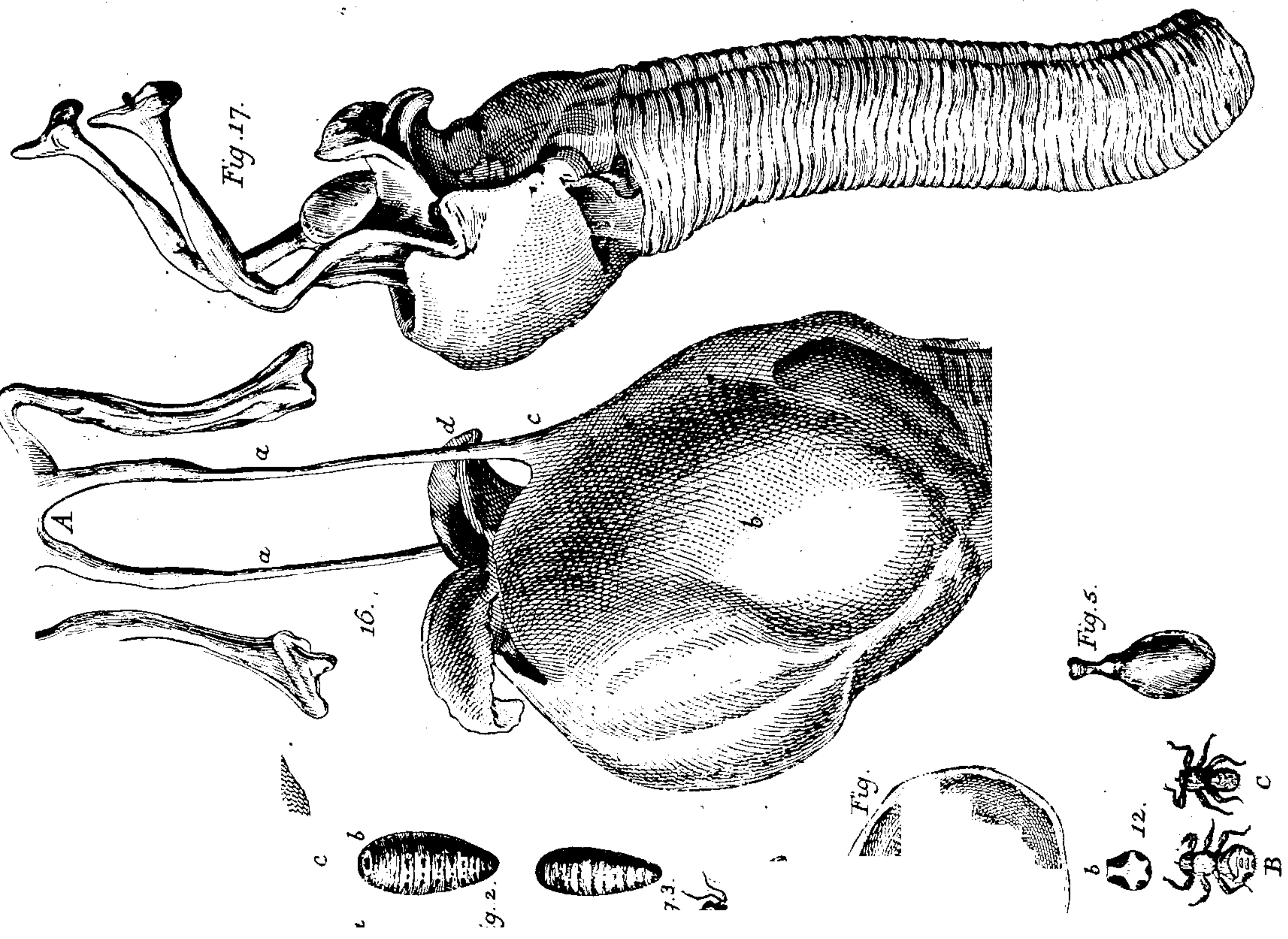
Tab. III. fig. 6. 9. 10. 11

Pellis in dorso maxime postico plerumque aesta lenta, ulcerosa, creberrimis Larvis oestri, folliculis obfessa, in sanissimis animalibus saepe foeticulari *Saccus subocularis* mole nucis, depressiusculus nica crassa, molli, glandulosa, exterius fasciis maeucta, intus secissibus copiosis sinuolus, refert lateritii coloris, odoris hircino-rancidi, quod ir saepe ultra gr. XV. aequat. Apertura angusta, gularis angusta, folliculo adnexa & subtenfa, margine in cutim tendens.

Iridum apertura fungis villoso-laceris super nis, inferne unico laciniata (Tab fig. 6)

Cavum narum (ut apertura) amplissimum, gine a fronte continuatenui, septo cartilagineo sutura corii, cui cellulosa ligamentoso-compacta, lares interpositae; intus septum glabrum, f. d rel raris pilis pubescens. E regione sacci suboculi coecus, pubescens, denique in fissuram cranii c dulosa ibi facta membrana.

Hepar sub dextra parte diaphragmatis a transversale, cum magna parte ventriculorum ci thoracis amplissimis & usque ad femora fere pr Spicil. Zool. Fasc. XM. F

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

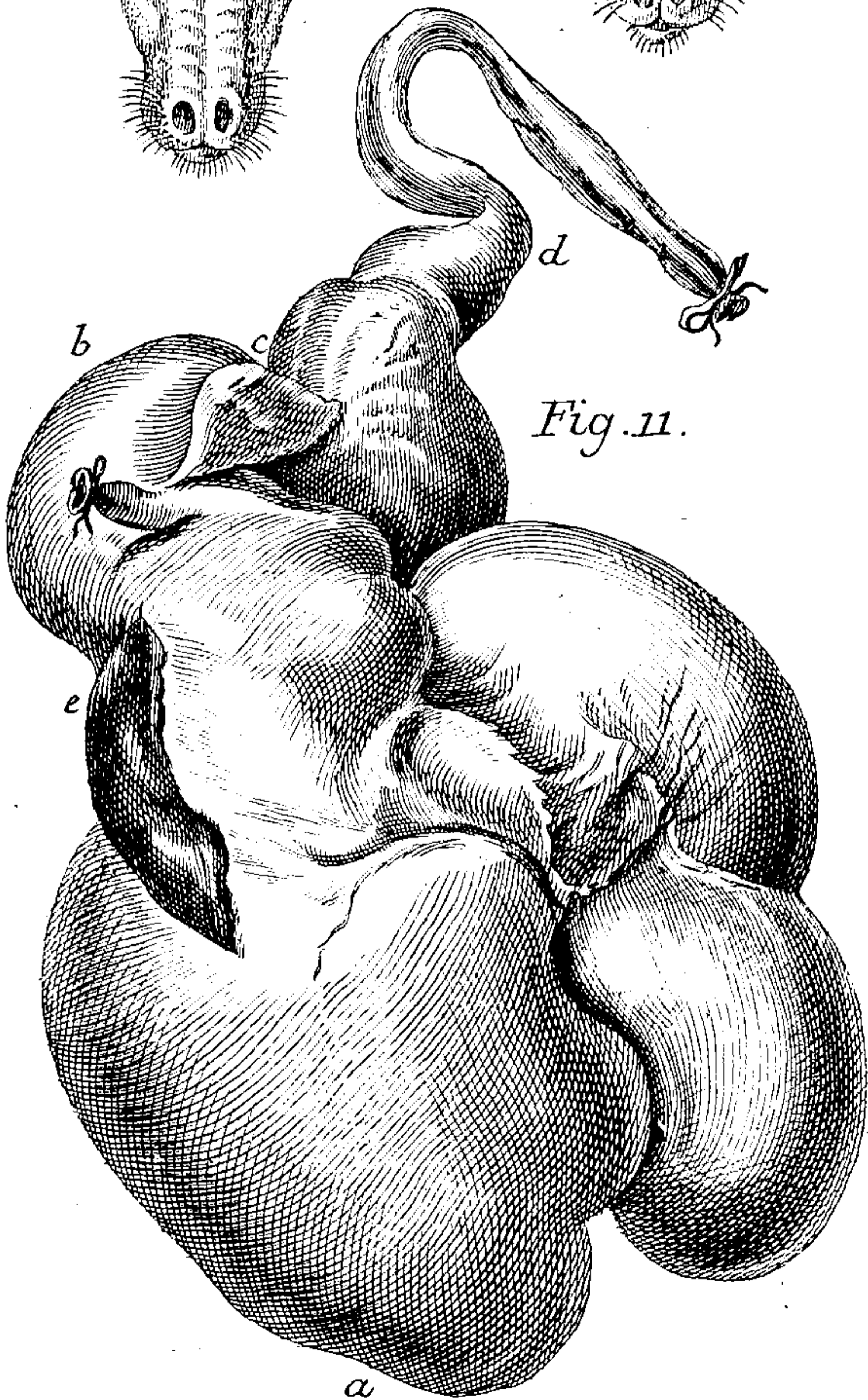
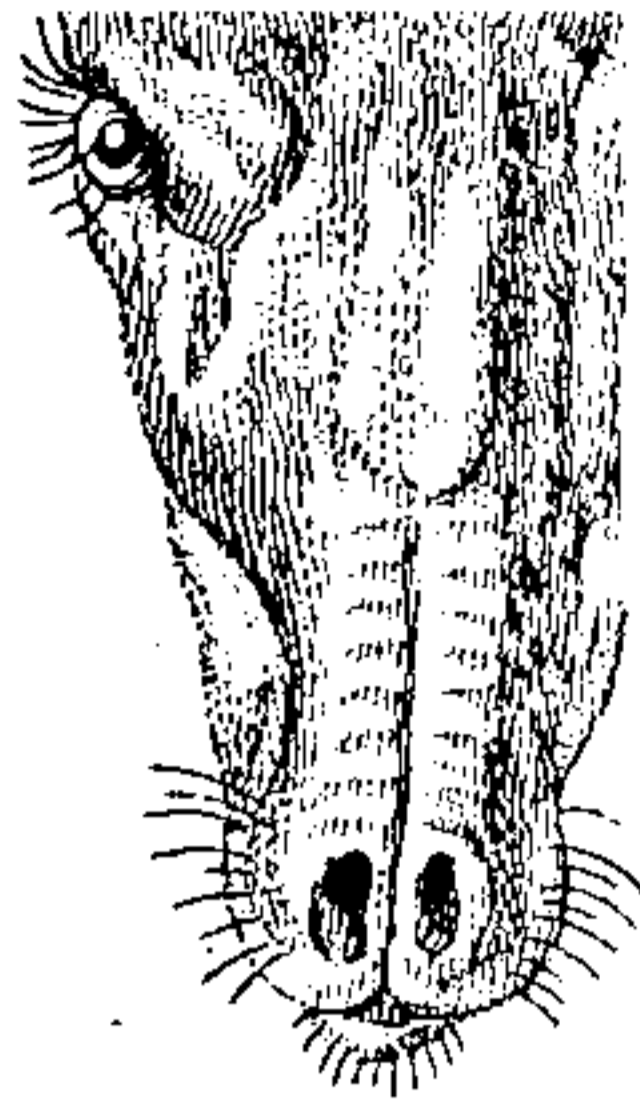
797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

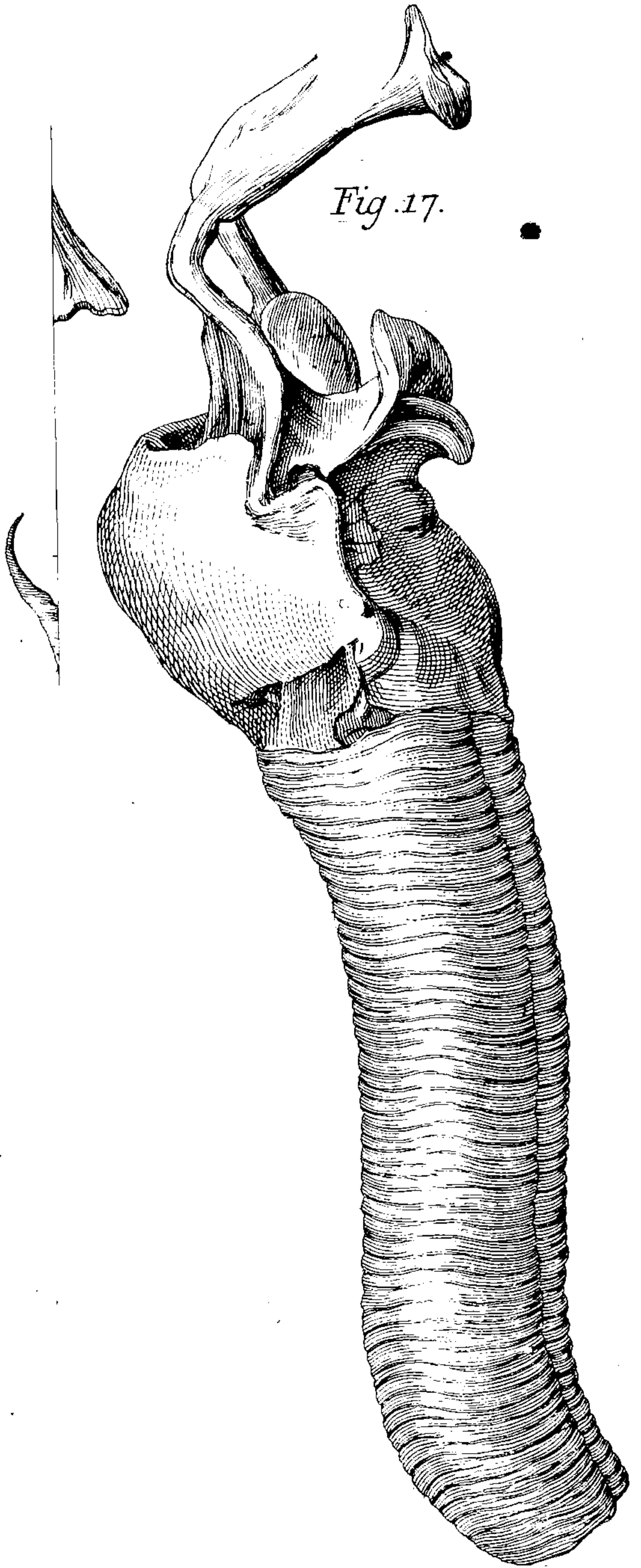

Fig. 8.

Fig. 11.

Fig. 17.

Ungularum circumferentia summa	—	0.	5.	3.
— posticarum circumferentia ad balin	—	0.	4.	1½.
Circumferentia gambæ posticae	—	0.	2.	9.
— femoris	—	1.	4.	6.
Longitudo unguarum spuriarum in posticis		0.	0.	7.
Distancia scroti ab ano	—	0.	6.	5.
— a praeputio	—	0.	5.	9.

A N A T O M E.

Tab. III. fig. 6. 9. 10. 11.

Pellis in dorso maxime postico plerumque aestate tota foraminulenta, ulcerosa, creberrimis Larvis oestri, folliculo cellulosae inclusis obfessa, in sanissimis animalibus saepe foetidissima.

Saccus subocularis mole nucis, depressiusculus, constans tunica crassa, molli, glandulosa, exterius fasciis musculosis, adnatis aucta, intus recessibus copiosis sinuosus, refertusque sebo molli, lateritii coloris, odoris hircino-rancidi, quod in singulo folliculo saepe ultra gr. XV. aequat. Apertura angusta, glabra; fascia muscularis angusta, folliculo adnexa & subtena, ab orbitae osseae margine in cutim tendens.

Iridum apertura fungis villoso-laceris superiore margine ternis, inferne unico laciniata (*Tab. fig. 6.*)

Cavum narium (ut apertura) amplissimum, constans cartilagine a fronte continua tenui, septo cartilagineo suffulta, & duplicatura corii, cui cellulosa ligamentoso-compacta, fibræque musculares interpositae; intus septum glabrum, sed reliqua cutis interna raris pilis pubescens. E regione sacci subocularis *sinus* lateralis coecus, pubescens, denique in fissuram cranii continuatus, glandulosa ibi facta membrana.

Hepar sub dextra parte diaphragmatis a sterno ad dorsum transversale, cum magna parte ventriculorum continetur cratibus thoracis amplissimis & usque ad femora fere protensis. Rumen

totum occupat dextrum hypochondrium & summum sinistri, intestina tenuia sinistri partem & hypogastrium; crassa in pelvim collecta latent.

Omentum faccum ruminis dextrum includit, & intestina usque ad pelvim tegit, plerumque satis pingue, nec raro exiguis steatomatibus, vel hydatidibus vivis obsessum.

Ruminis lobus sinister (*fig. 11. a.*) amplior, axi ad cardiacam 1.' 1." 0. aequans, dexter 1.' 0. 4''' ; circumferentia utriusque maxima tripedalis. *Reticulum* (*b.*), altitudine & figura areolarum, ut in affinibus; mediae areolae diametro 9." Circumferentia totius reticuli 1.' 2." 9." axis 6." 9." — *Omasus* (*c.*) intus laminae 12. quarum mediae majores latitudine in medio 7." hisque interjectae singulae minores vix 3." latitudinem aequantes adsunt; Laminae omnes extremo reticulum respiciente papillis subulatis majoribus hispidae & dentatae, versus abomasum sensim glabrescentes. Longitudo omali tantum 1." 9." aequat. — *Abomasus* (*c—d*) intus plicis irregularibus circiter 16. instructus, longitudinem habet 1.' 2." 5." circumferentiam summam 1.' 2." 0." Tunicae ventriculorum proportione tenues. In abomaso saepe reperiuntur globi ramentacei, tartaro etiam nigro incrustati, ut in ovibus. Figura ventriculos a latere dorsali repraesentat.

Intestinum tenue totum, a pyloro ad coecum, longitudinem 39 pedum 10 pollicum aequat; circumferentia capitis duodeni 3." 8." dehinc vix ultra 2." — *Intestinum crassum* universum 16 pedum 5 poll. *Coecum* 1.' 0 8." simplicissimum, arcuatum, cylindricum, apice sensim ampliatur, obtusum, circumferentia summa 5." 5." minima 4." 1." — *Colon* primo longit. 7.' 6." 0." in gyrum pinguem, contortuplicatum compactum, dehinc per 5.' 11" longitudinem in mesenterio ilei decurrit, amplitudine nusquam 2." 5." excedens. — *Rectum* sesquipedali paulo longius, in pelvi ad 3." 11." demum in magnitudinem coeci ampliatur.

Hepar scissura marginis in ligni bilobum, pondere librarum sesquiritium. *Cystis* sub dextro lobo majore obliqua, magna, cylindrico-adtenuata, longitudine 3." 4." foliae hepatis insculpta,
ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

larynge fere amplior, circumferentia quadripollicari, ad laryngem compressiuscula, hinc cylindrica, pulmones versus dilatata depressa. Postice membrana perficitur a 6 ad 8." lata, infraque primas coltas exferit bronchum impari, pulmonis dextri portioni superiori, lobuloque intermedio proprium, dein ad dextri portionem inferiorem & sinistrum pulmonem ex aequo bifurcatur. Quumque portiones dextri lobi vix cohaereant, erunt hinc *paene tres* numerandi *pulmones*.

SCELETON maxime quoad *Cranium* (fig. 9. 10.) lingulare est. *Ossa frontalia* inter cornua plana, in litu naturali capitis horizontalia, rectaque antrorsum producta in angulum communem; a quo cartilago nasalis sustinetur, quum *vomer* & *ossa nasalia* plane deficient. Hiatus nasalis cranii adeoque maximus, neque impeditus, quum ossa spongiosa versus ethmoideum collecta haereant, medio canale usque in fauces liberrimo septoque osseo inter ethmoideum & fornicem palati plane nullo. *Ossa maxillaria superiora* infirma.

Longitudo cranii per subtensam a summitate ossium maxillarium, ad condylos occipitales	o.	9."	9. ^{6/11}
A summo ossium max. ad radicem cornuum	o.	8.	3.
— ad mucronem ossium frontaliu	o.	5.	10.
Ab eodem mucrone ad utrumvis cornu	o.	2.	11.
Longitudo ossium frontaliu	o.	4.	3.
A futura coronali ad tuberculum occipitale	o.	2.	2.
A tuberculo ad marginem foram. ovalis	o.	1.	3.
Diameter foraminis perpendicularis	o.	o.	10.
— inter condylos	o.	o.	8 ¹ / ₂ .
Latitudo summa frontis inter margines prominentissimos orbitarum	o.	5.	9.
Distantia inter bases cornuum	o.	2.	o.
Cornuum longitudo in descripto sceleto	1.	o.	3 ¹ / ₂ .
— distantia apicibus	o.	4.	1.
Distantia cornuum a margine orbitae osseae	o.	o.	9.

Diame-

Diameter orbitarum summus	—	o. 1. 9.
Mensura omnium molarium simul	—	o. 2. 8.
Distancia palatina inter molares	—	o. 1. 9.
Maxillae inferioris longitudo a margine alveolari ad angulum	—	o. 7. 0.
— altitudo ad processus coronoïdeos	—	o. 4. 0.
Distancia inter angulos maxillae	—	o. 3. 0.
Latitudo omnium incisorum	—	o. 1. 6.
Longitudo incisorum extra maxillam	—	o. 0. 8.

Epistrophæus, loco dentis seu processus odontoïdei, condylo circa canalem medullae semiannulari, imbriciformi instructus, crista latissima a dorso alatus. *Vertebrae* 3—6. apophysibus lateralibus antrorsum vergunt, insignibus. Processus spinosus demum a 7ma auctus; in dorsaliis tertia maximus, quinquepollicaris; a 12ma latiores, erecti, lumbaribus similes.

Costae 13. parium, quarum primae rectae, latae, a quinta sensim arcuatae; nona longissima. *Vertebrae lumbares* 5. *Os sacrum* vertebrae 4. coalitum, crista continua.

Iliaca ossa insigniter lunata; *ischia* processu transverso robusto exserta. *Carpus* constat ossiculis in superiore ordine 4, in inferiore binis. *Phalangum* articulo cum osse gambæ vel metatarso postice adsident rotulae lingulae, condylis adaptatae. *Ossa ungulae* seu calcis singula constant item osse rotulari tuber calcis posticum constituyente, & triquetro, quod ungula calceatum est.

ANTILOPE

GUTTUROSA.

ANTILOPE *gutturosa* in locis ab Europa nostra tanto terrarum spatio remotis vivit, ut ante cultas in Imperio Rutheno scientias Zoologis vix innotuerit. Missionarii e Societate Jesu apud Sinas versantes qui Venationibus regiis in mongolico deserto institui solitis interfuerunt, Europæorum primi viderunt illam, & suis utcunque notam fecerunt. Sic PEREIRA apud WITSENIUM (*Noord- en Oost-Tatar. Edit. II. vol. I. p. 200.*) recitatus, meminit animalis Chinesibus *Hoam-yam* dicti, cujus nomen dicit *Ovem-capram* significare; esse autem capris simile, imberbe, pallidi coloris, velocissimum; unumque vidit abscisso crure tripodem celerius incitato Equo fugisse. — Deinde in *Opere Du Haldii* (*vol. IV. p. 34.*) fit mentio Caprarum lutescentium (*Chevres jaunes*) Chinesium *Hoang-yang*, quæ magnis gregibus per deserta Mongoliæ incedant, celerrimi cursus, pilo rudiori, vere luteo; quarum etiam (*p. 335.*) venationem describit, & vulneratas observat nullam vocem, a canibus vero confectas balatum fere morituræ Capræ edere. — Ista, aliaque e Jesuitarum adversariis deprompta, etiam in *Pinace itinerum* *) legi possunt. Reliqui per orientalem Aliam peregrinatores vix quidquam de nostra Antilope notarunt. Imo J. BELL (*itin. edit. gall. vol. I p. 193*) qui mentionem ejus fecit, adeo parum curiosus circa illam fuit, ut eandem circuratum Ilimskoæ apud Suecum captivum visam, pro molcho habuerit, cornibus licet conspicuam. DE BRUYNII apud PENNANTUM citatus locus mihi nunc ad manus non est.

Accu-

*) *Allgemeine Historie der Reisen zu Wasser und zu Lande. Vol. VII. p. 75.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

fuit, succedente ibi in locum & nomen ejus Kevella, quæ in rupestribus apricis Tatariaë australioris, Persiaëque sub prædicto nomine (*Dshairan*) nota est. Coërcentur autem alpinis & sylvestribus istis jugis, quia sylvas in genere timent, nec unquam sponte ingrediuntur.

Itaque pascua aprica servant, sicca, rupestria; planos maxime campos amant, licet montes, si modo sylva non sint horridi, haud invitæ transcendant, periculoso etiam in tramite, si qua modo senior viam duxerit, sequaces. Semper sociatim, vere & æstate minori numero, autumno centenariis sæpe gregibus vagantur. Hyeme audacius ad habitata loca accedunt, ideoque tum intra Dauriaë russicæ fines, ubi colles aprici, rupestres vix unquam persistente nive tecti sunt, pabuli causa copiosius colliguntur: idemque de campis Gobeensibus prædicatur. Reliquo anni tempore per omnem Mongoliam apricam disperguntur, timidæ atque fugacissimæ. Armenta tamen non timent, ipseque vidi Majo, in pascuis propè fortalicium Akfchanum ad Ononem, vitulorum gregibus imixtas.

Plantis dulcibus, alpestribus plerumque vescuntur, unde *carnes* earum sapidissimæ. Sed erant adhuc sub initium Junii, quo tempore, descriptionis causa, venationem instituebam, macilentæ ex hyberna diæta. *Agilitate* nullis congenerum cedunt, & multo continentiore cursu durant, quam *A. Saïga*. *Saltibus* etiam multum præstant quum territæ fugiunt, unoque impetu ad tres quatuorve orgyas jaculantur; Ejusmodi saltus (qualem *TABULA II* e longinquo exhibet) Antiloparum species, quas vivas vidi, omnes exercent, ut male *BUFFONIUS* (*vol. 24. p. 304.*) asseruerit: Antilopas tantum æquabili cursu valere, non longis saltibus, Capreolorum adinstar, corpus projicere.

Oestri tempus *A. gutturosa* multo tardius, quam *Saïga*, celebrat; & foemina tardius Capreolis, non ante initium, imo sæpe post medium Junii parit prolem plerumque solitariam. Initio enim Junii in dissecta foetum, adultiorem quidem, sed adhuc depilem
inveni.

invenī. — Lentius etiam hujus, quam Saigæ, adoleſcunt hoedi; namque eodem tempore antecedentis anni prolem vidi maſculam, in prædicto fortalitio cicuratam, quæ mole ſatis ab adultis matribus aberat, cornuumque veſtigia pollice breviora, conica ferebat.

Aeque facile autem tenera ætate capti hoedi *adsueſcunt homini*. Anniculus, quem modo dixi, dominum Canis inſtar ſequebatur, polyphagus, panis præſertim amans. Quotidie, niſi hyeme, in campos excurrebat ad plura sæpe ſtadia, cum feris ſuæ ſpeciei in paſcuis miſcebatur, ad pernoctandum tamen fideliter domum redibat. Immo accidit aliquando, ut juniorem aliam Antilopen e campis ſecum adduxerit uſque in medium fortalitium, parum utique populofum, quæ tunc demum errore perſenſo præcipiti ſaltu per vallum ſe proripuit. — In hypocauſtum vocatus cicur ille line ullius timore ſequebatur, imo ſi a latrante forte cane territus eſſet, ad homines, quali auxilium quæſiturus, confugiebat; & *minus* in genere *ſtupidum* quam Saigæ, videbatur animal — *Procurrit* etiam hæc ſpecies in antica genua concidens, ut Cameli, aliæque congeneres; ſcopis tamen nullis inſtructa eſt, denſitate pilorum defectum compenſante. *Vocem* vix unquam edit. *Cute* dorſali tota crebro *tremiſcit*, ad abigendas muſcas. *Bibit* & mingit admodum copioſe; *Excrementa* globularia dejicit.

MESSERSCHMIDIUS Antilopen noſtram hydrophobon & potamophobon cognominaverat. Taxavit hoc GMELINUS ^{u)}, exemploque cicurate, quæ famulum etiam tranſando flumen ſequi ſolebat, *Mefferschmidium* refellit. Deuiſſet tamen paulo curioſius venatores ſuos percontari, antequam diligentem & veracem obſervatorem refutaret. Equidem natantes ipſe caſu vidi Antil. gutturoſas; ſed quando venatione premuntur (quales Dauuriæ populis autumnſolemnibus ſunt; magno equitatu hunc in finem collecto ſeras corona includentibus), tum quidem, ad flumen aliquod compulſæ, quali horrore aquæ, in ipſa riparum crepidine mortem expe-

^{u)} *Sibirische Reiſe*, vol. II. p. 103. *Nov. Com. Petr. I. c. p. 350.*

expectant, imo per medios adpropinquantium hominum canumque tumultus se proripiunt, potius quam flumini innatent. Vidi tamen, in hoc dilemmate trepidantes, cum præruptæ ripæ cæspite in flumen devolutas sine hæsitatione tranaisse; sed sponte tunc aquam intrare constanter reculant, ne exemplo quidem in aquam prolapsarum audaciores factæ. Adeoque non sine causa MESSERSCHMIDIUS prædicatum illud, a timore aquæ singulari desumptum, huic speciei applicaverat. Contraque multo magis (Gmelino confusus) hallucinatur Cl. PENNANT (*syn. p. 35*) eandem flumina amare perhibens. — Eodem vero timore sylvas ingredi, ut supra dictum est, recusant, lique illuc compellantur, ad omnes arbores impingunt, perturbatæque cito conficiuntur & exanimes procumbunt, ut manibus fere capi possint; a Capreolis sylvarum amantibus ingenio diversissimæ

Vellus Antilopes nostræ jam exeunte Octobri *hybernum* induunt e gryseo-canescens, vitulini instar longiusculum & subhirtum, præsertim in dorso, cervice, verticeque subcristato. E longinquo tunc albicantes fere apparent. Sed a primo vere (initio Maji) *æstivo pilo* vestitæ incedunt, brevissimo, stricto, fulvescente. *Oestris* subcutaneis nunquam, quod sciam, infestantur; contra *Hippoboscis* ovillarum similibus ^{v)} & *Oestro* faucium, cujus larvæ a solitis ovillis differre haud videbantur, obnoxia. — *Femina*, a maribus

v) Differentia *Hippoboscium* in Antilope gutturosa & (ut infra dicitur) Moscho observatarum, melius ex adjectis figuris, quam verbosa descriptione apparebit. TAB. III. fig. 12. ad A. HIPPOBOSCAM ovillam magnitudine euciter triplo aucta, ad B HIPPOB. Moschi & ad C. HIPPOB. Antilopes exprimit, utramque juxta ad priorem proportionem auctas, ut facilius comparari queant. Notandum: ovillae rostrum bivalve esse majus, quam in reliquis, colorem in capite, thorace, pedibus abdominisque basi luteo testaceum, in abdomine gryseum, pilis ubique crebris fuscis, & thoracem maxime postice pilosissimum. — In H. Moschi: Caput & thorax glaberi minora, pedes graciliores, abdomen scutis singularibus loriceatum subpilosum; Color capiti thoracique testaceo fuscus, pedibus gryseotestaceus, abdominis scutis testaceo luteus, sed intergenæ cuti gryseus. — In H. Antilopes: Pedes fere ut in ovilla, thorax glabrusculus, planior pectore inter articulos pedum plano, scabro; abdomen proportionem minus, cum pedibus pilosum; Color totus fuscus, in pedibus subttestaceus, fossa sub capite (pro rostro reponendo) triangularis alba. — *Littera b.* figuræ locus inferior abdominis ex *Hippobosca Moschi* representat, ut leutorum inflexo pars appareat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

DESCRPTIO *ANTILOPES GUTTUROSAE.*

Tab. II. III. fig. 13—17.

Magnitudo & forma Cervicaprae. Caput crassiusculum, compressum, rostro obtusissimo, supra convexo. *Nasus* pilosus, pilisque longiusculis adsperus; *Nares* nigrae, figmoideae, rectiusculae, septum fecantes; sub quo *labium* sulco bipartitum. — *Mystaces* nulli, nili per labium & mentum pili longi, sparsi.

Os intus totum livido-nigrum; *Buccae* & labia *intus* usque ad incisores villis subulatis, rigidulis hispidata, inferius versus dentes primores latius villosum, serie transversali terminante, ultra quam margo labii crenatus. *Lingua* tota nigra. *Palati* rugae 15, latae, planae, crenulatae, medio sulco divisae; *linea* villis *dentata* utrinque palato antrorsum marginalis.

Dentes primores octo, medii lati, cestriiformes, angulo exteriori productiore obliqui; utrinque proximi conoidei, in feminis versus apicem interius subexcisi; hinc angustissimus, subulatus, extimoque remotiore exilior & acutior. — *Molares* ubique sex, quorum postici magni tripartiti, hinc tres bipartiti, antichi simplices sensim deminuti.

Oculi versus cornua remoti; *palpebrae* margine nudae; fuscae, *superior* posterius *ciliis* copiosis, *inferior* antrorsum raris. *Pili* longi per supercilium & sub oculo anterieus in zygomate sparsi. — *Periophthalmium* breve, margine medio productiore nigro. *Irides* lutescente fuscae, *pupilla* oblonga, obliqua.

Sinus lacrymalis a cantho oculi deorsum remotus, minimus, stylum crassiorem vix admittens, pilisque fere tectus.

Aures minusculae, acutae, intus obsolete tricanaliculatae, villis albis conniventes.

Cornua

Collum (in maribus) larynge maximo, pendulo in medio gibbum; *Paleare* etiam inter anticos pedes prominulum.

Truncus thorace magnus, compressus. *Sutura* a larynge ad paleare longitudinalis, laxius villosa; ventralis arcuata a scroto ad plicam flexuræ femorum; longitudinales per arcos postice & a clunibus per femora descendens.

Pedes graciles, elegantissimi, postici parum altiores. *Genua* in anticis pedibus lævia, pilis in loco scoparum vix elongatis. — *Ungulæ* nigræ, triquetra convexæ, basi arcte connatæ, plica vix ulla; posticæ minores, acutiores. Pro *spuriis* calli remoti, obtusi, subrugosi nigri, summitate tantum duri, in posticis majores, compressi *).

Cauda brevis, supra largiter uno versu villosa, subtus nuda, plicis versus basin dilatatis alata, operculi trianguli instar fossam ani obtegens itidem subtriangularem, nudam, fuscam.

Scrotum magnum inter femora maris compressum, didymum, teste dextro anteriore, totum vellere tenui, albo vestitum; *areæ* ante scrotum duæ confluentes, triangulares, papillis singula duabus, quarum anterior minuta. *Præputium* in alvo pendulum, laxum, sinu ante aperturam propriam distincto, analogo folliculo Moschi odorato.

Cavitates inguinales (in potiori sexu) plica lata flexuræ femorum inclusæ, maximæ, vix intimo sinu denudatæ, sinu sebaceo nullo.

G 3

Color

*) In Museo Petropolitano extat specimen Antilopes gutturofæ masculina MESSERSCHMIDIO vel GMELENO olim illatum, cui unguæ spuriae luxuriantes excreverunt, incuivæque referunt juniora arietis cornicula.

Color æstivus maximam partem gryseo-ferrugineus, per cervicem & caput dilutior; gula a mento ad laryngem, venter & artus intus albicant; collum inferius, lateraque pone armos gryseo-cinerascent; pedes extremi gryseo-albidi. *Clunes* area magna alba, supra caudam extensa; sed ipsa cauda extremitate villo longiore gryseo-fufcescente.

FEMINA differt a mare, quod multo minor, capite exiliore, excorni, collo graciliori, larynge etiam in senioribus vix gibbo; cavernis inguinalibus nudis, & præsertim quod *uber* inter nudas areas adsit unicum, papillis duobus magnis instructum; quamvis in mare quatuor papillarum vestigia. *Vulva* simplex, cute rugosa, fusca cincta — *Anniculi* mares foeminis præter cornuum primas subulas, simillimi.

M E N S U R A E.

Pondus in *Maribus* adultis, vere macilentis ab LXXXI. ad XCVIII. libras med. variabat. *Femina* gravida, quam dissectui, æquavit pondus LXVII. librarum; *annicula* alia 50. libras.

Mensuræ maris ponderosioris & feminae gravidæ, adeoque maturæ, comparatæ sequuntur:

		<i>Masc.</i>		<i>Fem.</i>
Longitudo a summo rostro ad anum		4' 4" 0	—	3' 10" 9"
Altitudo a summa spina antice ad ungularum apices	—	2 6 9	—	2 4 9
— — postice a spina ad ungu. apices		2 7 8	—	2 5 3
Longitudo capitis a summo labio ad occiput	—	1 0 4	—	0 11 5
— — ad cornua	—	0 8 0	—	
— — ad oculos	—	0 6 4	—	0 6 3
— — narium	—	0 1 4	—	0 1 5
Circumferentia oris	—	0 5 11	—	0 5 5
Interstitium narium septo	—	0 0 2 $\frac{2}{3}$	—	0 0 2 $\frac{1}{2}$

Distan-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

—	—	genu antici	—	—	0	4
—	—	gambæ	—	—	0	2
—	—	bulbi pedis	—	—	0	3
—	—	phalangum	—	—	0	2
—	—	ungularum basi	—	—	0	4
—	—	— per ambitum	—	—	0	5
Longitudo unguarum per calcem					0	1
Altitudo antica ungu. antic.					0	1
Longitudo tibiæ in posticis					0	8
—	—	gambæ cum calcaneo	—	—	0	10
—	—	pedis ad apicem unguarum	—	—	0	4
Circumferentia tibiæ ad femur					0	10
—	—	gambæ	—	—	0	2
—	—	bulbi pedis	—	—	0	3
—	—	phalangum	—	—	0	2
—	—	ungularum basi	—	—	0	4
—	—	— per circumferentiam	—	—	0	5
Longitudo unguæ per calcem					0	1
Altitudo ejusdem antice					0	1
Distantia scroti ab hiatu ani					0	5
Circumferentia scroti					0	4
Distantia papillarum utriusque lateris					0	1
—	—	præputii a scroto	—	—	0	4
Circumferentia præputii penduli					0	3
Distantia vulvæ ab ano					—	—
—	—	uberum a vulva	—	—	—	—

A N A T O M E.

Tab. III. fig. 14 — 17.

Pro anatomica descriptione maxime adhibitus fuit masculus anno-
fior, quem pondere majorem habui, & quædam e femina gravida
adjecta sunt.

Macilenta admodum erant omnia primis diebus Junii dissecta
individua. *Sinus faucium* rugosus, nigricans, antro supra pala-
tum alte excavatus, quisquiliis sæpe a ruminatione repletus, qui-
bus in femella immixtæ reperiiebantur *Larva oestri* majusculæ; at
sub cute tenui faucium, in eadem, cellulosæ inhærebant *corpuscula*
sparsa, ovalia, alba & quali granulosa.

Ventriculos Fig. 14 a dorsali latere visos exprimit. *Rumen*
(A.) brevius, simul latius & capacius, lobis obtusioribus quam in
Saïga; plicæ inter lobos intus binæ, quarum superior magna; villi
plano-spathulati, ut in Molcho describentur. *Reticulum* (B.) areo-
lis magnis, granulatis, parum prominulis cancellatum. *Psalte-
rium* (C.) majus quam in Saïga, laminis crassiusculis, muricatis 19.
quarum laterales angustissimæ, plicas referunt. *Abomasus* (D.)
minus ventricosus quam Saïgæ, plicis longitudinalibus incerto nume-
ro. Concretionum bezoarticarum nulla vestigia, nec fama audita.

Axis ruminis ab oesophago ad verticem lobi pro-
ductioris

Circumferentia ruminis maxima

— — transversa

—	—	—	—	1'	6''	0'''
—	—	—	—	3	10	0
—	—	—	—	3	0	0

Circumferentia pylori	—	—	0	2'	3"
— — intestini tenuis maxima	—	—	0	2	6
— — — minima	—	—	0	2	0
— — coeci	—	—	0	7	7
— — recti versus anum	—	—	0	4	6

Intestinum tenue longitudinem 45 pedum explet, ad 20 pedes chymo repletum, dein per 11 pedes jejunum, tumque sensim dilatatum, versus coecum denuo angustius. *Coecum* 14 pollices explet, subæquabile, obtusum, aliquousque Ileo longitudinaliter adnatum. *Crassum* univèrsum 20 pedum longitudine, sesquipedali distantia a coeco adtenuatum, jejuno tenuius, recto circiter bipedali denuo exampliatum.

Hepar oblongum, parte sinistra crassius, incisura majori & minori tripartitum, portione dextra etiam extremo incisa; inter quam & cavam lobulus accessorius triquetro convexus, aliusque Spigelianus sub spina dorli brevissimus, in transversam aciem compressus (Sic in omnibus). *Pondus* hepatis e masculo 1 Libræ 10½ unciar.

Cystis biliaria sub medio viscere, oblongo-ovata seu ampullacea, longitudine 2." 10." fundo libero, 4." 6." circumferentia æquante, marginem hepatis exsuperans.

Lien (Fig. 14. E.) ventriculo postice margine adnatus, subquadrangulus.

Renes masculi, molles, ovillis similes. *Penis* teres, gracilis, pedalis; *glande* obtusa, *urethræ* apice lineari, ad 4." libero, cujus dimidium glandem excedit (fig. 15. d.)

FOLLICULUS ad aperturam *præputii* (Fig. 15.) vesicularis, e membrana tenui, epidermidis aemula factus, sebum verno tempore (etiam in annosioribus masculis) nullum continens, collapsio-corrugatus, *orificio* (a.) connivente nudo in præputio, ante distinctum penis (c—d.) exitum (b.) hians. Inflatus (qualem figura sistit, imminuta magnitudine) figuram habet obovato-subglobosam, a latere abdominis planiusculo depressam, diametro majori transverso

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Altitudo thyreoideæ	—	—	'	3"	8 $\frac{1}{2}$ "
Latitudo summa laterum	—	—		3	1
Cricoideæ altitudo antica minima	—	—		0	8
— — postice in hiatu thyreoideæ	—	—		3	2
— — latitudo inter thyreoideæ parietes	—	—		2	0
— — circumferentia annularis	—	—		7	3
Circumferentia summa laryngis	—	—	o	9	6
Diameter epiglottidis, idemque labiorum glottidis	—	—	o	1	9

In *Femina* omnia longe minora (*fig. 17.*); latera thyreoideæ plana, & carina æqualiter convexa, nullamque pomi adamici speciem referens. *Ligamenta* laryngem hyoideo adnectentia haud laxata; unde glottis pone basin linguæ, nec in antro faucium (uti maribus), latet. *Cricoidea* tamen & labia glottidis, cum epiglottide, proportione magna.

Altitudo thyreoideæ	—	—	o	1"	9 $\frac{1}{2}$ "
— — cricoideæ postice	—	—	o	2	0
Latitudo thyreoideæ uno latere summa	—	—	o	1	8
Circumferentia laryngis summa	—	—	o	6	0
— — annuli cricoidei	—	—	o	5	9
— — tracheæ summæ	—	—	o	4	5
Distancia inter parietes thyreoideæ postice	—	—	o	1	9
Diameter epiglottidis	—	—	o	1	6
— — glottidis labiorum	—	—	o	1	4

SCELETON nihil in structura lingulare exhibuit. *Sternum* manubrio subinfracto-gibbum, constans præter manubrium vertebra 4 quarum posteriores latissimæ, planæ; *xyphoideus* quoque mucro latissimus, rotundatus. *Costæ* utrinque 13 quarum 7 veræ. *Vertebræ* dorsales totidem quot costarum paria; lumbares 6. sacri 4. caudæ 11 — *Ossa* humeri in mare, cujus mensuræ traditæ sunt, longitudinem 6." femora 7." 4." æquarunt.

O R Y X.

Est inter celebratissima Antiquitati animalia *Oryx* ^{w)}, quem inter Antilopas hodie quærendum esse nullum superest dubium. Primam is, qua apud Zoologos veteres inclaruit, famam Aegyptiorum superstitioni debuit, quorum finitimis, totiusque Africæ borealis aridissimis in desertis Orygem reperiri. omnis Antiquitas consentit ^{x)}. — Orygem, secundum Aegyptiorum traditiones, Syrii exortum Sternutamento, Lunæ verò clamore incondito significare, & contra Solis ortum alvum dejicere, PLINIUS (*Lib. XI cap. 40*), AELIANUS (*hist. an Lib. VII. cap. 8. X. cap. 28*) & maxime ORUS *Niliacus* (*hierogl Lib. I cap. 46.*) memoriæ prodiderunt. ORUS etiam: aquam turbare Orygem e qua sit bibiturus, reliquit. Propter hæc, immunditiei & turpitudinis hieroglyphon, atque in tantum odiosum habebatur animal, ut solum Aegypti sacerdotibus in cibum esset damnatum; immo forsitan superstitionis horum nequitiae tribuendum est, quod adeo rarum in frequentatis hodie terris animal sit & venationibus pæne extirpatum videatur, nisi inaccessas intimæ Africæ per solitudines.

H 3:

Cele-

w) Optandum, ut nostris temporibus aliquis, historiae naturalis haud vulgariter gnarus, dubia veterum animalia critico ingenio retractaret, & ex professo colligeret omnia & recentioribus passim ad illustrandam Antiquorum Zoologiam collata. Promisit ejusmodi laborem *Cel. BECKMANNI de historia naturali veterum egregius Libellus*, quem *primum* inscripsit. Utinam eundem retractaret, atque *speciationi continuatione* auctum publico daret, ea, qua pollet, Scientiae naturalis & Latinitatis solidâ cognitione absolutum.

x) *Getulum Orygem* appellat JUVENAL. *Satyr. XI.* & PLIN. *hist. nat. Lib. X. c. 73.* Orygem perpetuo sitientia Africæ generant, *cet.* HELIODORUS *lib. IO.* ut STRABO & AGATHARCHIDES, in intima Africæ terræ ponunt.

Celebritatem Orygis auxerunt varia. Cornibus ejus, duritie & acumine hastas referentibus, Simos Aethiopus contra Struthiophagos dimicare solitos fuisse AGATHARCHIDES (de rubro mari; *geogr. græc. minores Oxon* 1698. 8. vol. I. p. 42.), STRABO (*geogr. Lib. XVI*) invertensque vices DIODORUS (*Lib. 3*) reliquerunt. Eumque bellicum usum ad alios quoque transisse populos LAMPRIIDI verba y) innuere videntur. Immo nomen Orygis a forma cornuum ortum fuisse diceres, quum *Oryx*, secundum HESYCHIUM, appellata fuerit subula lapidariis usitata.

Deinde Græci ex Orygis cornibus, HERODOTO docente, cubita faciebant citharis: quas phoenices vel punicas non solum ideo appellatas fuisse puto, quod cornua in hæc instrumenta adhibenda ex Africa per Poenos accipiebant, prouti BOCHARTO visum est: sed quod ipsas illas citharas Africanæ originis & inventionis fuisse, hodiernus inter Afros usus *Lyræ Kuffir* dictæ præbet, quam de BRUYN (*Reize door Klein-Asia p. 240. tab. 106*) & Cel. NIEBUR (*Reisebeschr. nach Arabien p. 179. tab. 26. litt H.*) delinearunt. — Porro ex pelle Orygis Maurorum Cituræ seu scuta parvula fiebant; ipsumque Animal in spectaculis Cæsarum aliquoties exhibitum, fortitudine inter Antilopas rara, tantum famæ acquisiverat, ut etiam epigrammatibus apud MARTIALEM celebratum fuerit.

Dubium inter recentiores fuit diu, quodnam sub Orygis nomine quadrupes intellexerint Antiquiores. COLUMELLA (*de re rust. lib. IX. cap. 1.*) & MARTIALIS (*epigr. lib. 13.*) & ATHENÆUS (*deipnos. lib. V.*) inter esculentas feras Orygem recensuerunt. Dissertius eundem inter Capras sylvestres, quas transmarini situs Romanis spectaculis mittebant, nominat PLINIUS (*Lib. VIII. cap. 53.*), ubi dicit: „Caprarum sylvestrium — generis sunt & „Oryges, soli quibusdam dicti *contrario pilo vestiri & ad caput „verso;*“ quod & MACROBIUS (*Saturnal. lib. 3.*) de Oryge confirmat.

y) Virium ad conficiendas feras tantarum fuit, ut elephantum conto transigeret & Orygis cornu vasto transmitteret.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

minus quadrat. Itaque *Oppianum* crediderim pro *Oryge* descripsisse cornibus simillimam *Leucorygem* nostram. Dari enim aliquam sinceræ albedinis *Antilopen* ex citatis apud *BOCHARTUM* Arabum locis liquet, quibus *Aràm* & *Rim* vocatur & in arenis habitare dicitur; immo, ut supra monui, idipsum animal *Mascatæ* *P. Vincentio Maria* visum fuisse, credibile est. Quæ si convenient & simul cum *Oppiani* descriptione fidem mereantur, non solum ferocitate, sed & magnitudine hæc *Antilopis* species *Orygem* nostram & *Oreadem* etiam superabit maximaque erit in suo genere *Leucoryx*; cui sententiæ longitudo cornu a me descripti nequaquam deesse videtur.

Optandum, ut rarissimæ istæ *Antilopum* species aliquando integræ *Zoologo* objiciantur. Constat tunc de veterum dissensu; constabit, an vera de suo *Oryge* acceperit *PLINIUS*, ubi dicit: „*Orygem* perpetuo sitientia *Africæ* generant, ex natura loci potu „carentem, mirabili modo ad remedia sitientium; nam *Getuli* la- „trones eo durant auxilio, repertis in eorum corpore saluberrimis „haustu liquoris vesicis.“ — Quod mihi per *hydatides* omenti, etiam in *Saiga* crebro observandas, quæ in tanto animali haud exiguæ esse possunt, explicabile videtur.

Oryx noster, post Romanorum spectacula, vix unquam vivus in Europam venisse videtur. Itineratorum paucissimi eundem viderunt, nili forte Animal bubali simile, cornibus singularibus, longissimis, *Casbini* a *P. della VALLE* visum (*Itiner. vers belg. Part. III. p. 137.*) *Orygem* fuisse putes. *KOLBII* enim *Alce* capensis, licet in icone cornibus *Orygem* referat, ex nomine certe *A. Oreas* nostra erit. — Cornua *Orygis* tamen in Museis instructioribus haud admodum rara sunt & a pluribus *Zoologis* descripta extant. Primus talia & (licet dubie) pro *Orygis* cornibus delineavit

ALDRO-

Dein pugnas *Orygem* contra homines & feras, & fortitudinem, poetica forte licentia, describit, & vers. 550. *Orygem* *Rhinocerote* haud multo minorem facit. Contra *HERODOTUS Syntag. IV. lib. 4.* *Oryes*, ex quorum cornibus docet cubitos fieri phoenicibus citharis, magnitudine bovis esse prodidit, quod propius ad naturam illius speciei accedit, quam hic pro *Oryge* antiquorum descripturus sum.

ALDROVANDUS (*de quadr. bifulc. lib. I. cap. 24. tab. 10. fig. 1.*) Inter nuperos præsertim D'AUBENTONUS icones eorum dedit, & in *Supplemento* historiæ quadrupedum XVto Volumini addito integram animalis pellem adumbravit. Reliqua synonyma supra dedi & castigavi aliena.

Patriam Orygis nostri Africam esse nullum dubium est; Pel-
lis, quam describo, e Promontorio B. Spei adlata erat. Vidi il-
lam (A. 1767.) apud Celebrem Physiophilum Lubecensem D. TES-
DORPF, nocturnoque studio maxime ideo descripsi, quod D'AU-
BENTONUS in singulari pilorum contrariorum directione, quam
præter hanc Antilopen & Zebram in nulla adhuc quadrupede quis-
quam observavit, exponenda haud pro dignitate rei curiosus fuit;
unde paulo fusiori descriptione animal rarissimum illustrare non su-
perfluum fore credidi. Iconem ad solam pellem fingere ideo no-
lui, quod forma animalis ignota, præter cornua, jam aliis depicta,
vix quidquam expressura videbatur, nisi quod e descriptione satis
recte peripici posset.

D E S C R I P T I O

A N T I L O P E S O R Y G I S.

Animal Cervo videbatur paulo majus fuisse. — *Caput* usque ad
aures & cornua nigrum, sed *rostrum* ultra rictum album, & *fascia*
arcuata alba, latis cruribus descendens, superne oculos ambit. *Na-*
sus tantum marginibus narium, septoque nudus, triangularis. *Au-*
res corpori concolores, magnæ. *Cornua* vix evidenter arcuata,
dextrum fere rectissimum. *Incisores* octo, in specimine detruncati.

Color corporis generalior gryseo-fufcescens, obsoletus, Alce multo dilutior. Supra caudam *macula* subatra, rhombica, antrorsum producta in lineam spiralem exilem, usque ad cervicis initium decurrentem. *Collum* totum & latera pallidiora, fere gryseo-pallida. *Fascia lateralis* fusco-nigra, antice sub armos reflexa, postice per femora descendens, & striga usque ad ungulas posticas continuata. *Humeri* macula obliqua, fusco-nigra cincti, & oblonga *litura* nigra antice supra flexuram pedis.

Ungulae cervinis fere majores; posticae breviores, spuriae parvulae. *Scopae* in genibus anticis nullae notabiles.

Cauda atra, longa, flocco maximo setarum equinis consistentia similium terminata.

Pilus ubique cervino longe brevior & magis rudis, per pedes descendens, brevissimus; strictus, ut & in abdomine; per spinam longitudinaliter, maxime per cervicem, versus nucham longissimus, & jubae instar longior. *Aruncus* omnino nullus.

Tendentia pilorum in pelle sequens: Supra lumbos, ad anticum terminum maculae supra caudam litae rhombicae; vortex pilorum divergens; unde antrorsum per spinam dorsalem & cervicem usque ad verticem capitis pilus longitudinaliter contrarius, vel antrorsum tendens, per latera vero utrinque deflexus, sensimque versus fasciam lateralem nigram & alvum refluus; Hinc itaque pilis ab inguinibus antrorsum sursumque contrariis occurrens efficit vorticem pilorum contortum in medio hypochondriorum, sub fascia laterali conspicuum. In capite pilus omnis a rostro versus cornua tendit, largior circa basin cornuum, cervicali contrarius & assurgens, per malas deflexus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mentio occurrit, donec Cl. HOUTTUYN iconem inter picturas Capenses Cel. BURMANNI repertam in *Commentario* suo ad *Linnaei Systema naturæ* communicaret, minime tamen accuratam. — Ill. BUFFONIUS prius tantum Cornua animalis cum Cranio descripserat. — Ego in *Miscellaneis Zoologicis* p. 9. colorem capitis addidi. — Duplex postea prodiit integrarum pellium descriptio, altera COLINIO auctore in *Actis Theodoro-Palatinis* vol. I. p. 487. iconem nimis gracili & a natura aliena illustrata, altera in supplemento operis Buffoniani vol. XV. p. 192. a Cel. D'AUBENTONO exhibita. Ex his descriptio Cel. PENNANT coaluit.

Mihi pellem integerrimam hujus animalis nuper dono misit Clar. J. H. EDLER *Physiophilus & Pharmacopœus Lubecensis, Societ. Phys. Berolinens. Sodalis*; in cujus gratiam & ad stabiliendam insignis atque parum tritæ speciei cognitionem, descriptionem hic addo, quatenus e pelle præstari potest, accuratam; Iconem vero, *Colniana* magis naturalem, pulcherrimæ Iconographiæ, quam *Celeberr. SCHREBERUS* orditur, destinavi, ne nimio Tabularum numero hos *Collectaneorum Fasciculos* onerarem.

Animal Belgis Promontorium Africes colentibus nomine *Koldii* notum esse, jam in *primo Fasciculo Spicilegiorum* p. 17. scriptum est. & COLINI quoque confirmat; ut nomen a BUFFONIO adlatum (*Condona*) fictitium fere esse crederem. De natura moribusque animalis nihil, quod addam, habeo. KOLBI capra anonyma strigis transversis *Strepsicerotem* nostrum omnino refert; sed arunco, rectisque cornibus adeo discrepat, ut iconem *Kolbianam* e memoria fictam fuisse nemo non concluderet. — Neque magis convenit, quod MÜLLERUS in *Commentario Linnaeano germanico* (vol. I p. 429.) *Strepsiceroti*; (quem propter Linnaei citationem male juxta ovem *strophoceram* posuit,) pilum a centro lumbi antrorsum per spinam contrarium tribuit; id enim *Orygi* proprium, in *Strepsicerotis* pelle plane non observatur.

DESCRIP TIO

ANTILOPES STREPSICEROTIS.

Œagnitudo, secundum pellem, Cervo æqualis. *Nasus* cervinus, er nares late nudus, margine angusto labii infra nasum pilosus. *Pili* longiores pauci nigri, circa extremum rostrum sparsi,

Dentes primores duo mediæ latissimi, convexo-concavi, exorsum obliquati, acie terminali recta; *laterales* sensim angustiores, lineares, obtusi, divergentes, utrinque terni. — *Accessorius* utrinque dentis (novi succrescentis?) apex, vix gingivis extus, in meo specimine.

Orbitæ lata, subexcavata fronte distantes; *pili* longi nigri in supercilio medio & infra oculum sparsi. *Palpebra* superior a medio ad posticum canthum setis confertissimis, nigris ciliata. *Carinas* anticus explanatus, lacuna excurrens. *Sinus lacrymalis* vestigium nullum.

Cornua in vertice distantia, erecto-reclinata, valde divergentia, in specimine meo (juniore?) tantum sesquispira laxius contortetiusculam carinato-ancipitia, præter extremitates tereti-subulatis, maxime divergentes. *Carina* cornuum antice a fronte a, interius subcanaliculata; cui oppositus angulus longitudinaliter versus extrema cornuum sensim argutior. *Latus* cornuum inæquis, usque ad medium longitudinis, impressionibus, jugisque rivexis, inter carinam & angulum transversis subnodosum. *Substantia* flavescenti-cornea, subpellucida, fusco nigricante versus extremitatem variegata, ut in bovinis cornibus esse solet.

Aures maximæ, latæ, obtusæ, fuscæ, apice nigricante; in pilis albis conniventes.

Aruncus nullus; sed ab ipsa gula incipit *crista* fetis plus minus semipedalibus per collum, usque ad paleare, continuata, initio nigra, hinc fusco canoque mixta. *Similis* crista a summo vertice, per cervicem, usque ad dorli medium continuata, fetis paulo tenuioribus, in cervice fere semipedalibus.

Pedes proceri, robusti; *Scopæ* infra genua antica vix conspicuæ. *Ungulæ* anticæ majores, cervinas æquantes; omnes majusculæ, acutæ, duræ, chelidone plano, haud excavato. *Ungulæ spuria* verruciformes, convexæ, convergentes.

Cauda longiuscula, fere asinina, fetis rudioribus vestita, alba, tractum longitudinali brunefcente, terminata flocco nigro fetarum quadripollicarium.

Pilus rudis, ut in Alce sesquipollicaris, rariusculus, undosohirtus; setæ colli equina juba crassiores. Tendentia pilorum ubique solita, vorticibus futurisve insignioribus nullis, præter cristas colli longitudinales.

Color in toto corpore exfolete fuscus, fere qualis in Alce nostrate; *striga* a scapulis alba spinalis, subinterrupta, versus caudam deficiens, quæ decussatur *lineis* tribus albis, truncum posticum versus alvum cingentibus, quartaque per clunés descendente. — *Rostrum* supra longitudinaliter brunneo-fuscum; *Striga* alba utrinque ante oculum obliqua, supra rostrum angulo fere recto convergit, non penitus coadunata; *striga* parotica pone oculos incipiens, directione priori contraria obliqua. *Latera* cinerascens; at truncus subtus longitudinaliter fuscus. *Inguina* nudiuscula albida, unde pergit *fascia* alba antice per crura postica longitudinalis, infraque medias gambas evanescens. *Pedes* rufi, antici supra flexuras gambarum, postici ad calcaneum usque; at coronæ unguularum & ambitus spuriarum nigrescunt.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

SPICILEGIA
ZOOLOGICA

QUIBUS

NOVAE IMPRIMIS ET OBSCURAE

ANIMALIUM SPECIES

ICONIBUS, DESCRIPTIONIBUS ATQUE COMMENTARIIS
ILLUSTRANTUR.

CURA

P. S. PALLAS.

FASCICULUS DECIMUS TERTIUS.

BEROLINI,

PROSTANT APUD

CHRISTIANUM FRIDERICUM VOSS ET FILIUM.

CICIC CCLXXVIII.

AELIAN. *hist. an. Lib. III. c. 23.*
ex vers. Gesneri.

Hominem — sapientem non decet, ne maximo quidem lucro proposito, mendacium veritati anteponere: nedum si nulla omnino commodi aut lucri spes fuerit ullius.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nova accedunt, Lectores facilius dijudicent, antiquiorumque circa Moschum hallucinationes in lucem protrahantur.

Mirum videri potest antiquissimos Zoologos, Graecos aequae ac Romanos, ARISTOTELEM, PLINIUM, AELIANUM, OPPIANUM, Moschi nusquam vel levissimam mentionem iniecisse, quum tamen animalia interioris Asiae atque Indiae complura, interque alia Bubalum grunniens *) Moschi fragrantissimi conterraneum, distincte indicaverint. Unde istis temporibus Animal moschiferum odoramento nondum citra Indos celebre fuisse, feriusque usus ejus medicus & cosmeticus ab orienterioribus Asiae populis, praesertim Sinis, apud quos antiquissimus & universalis hodiernum est, in Occidentem transisse videtur. Tanto vero magis hoc mirum est, quum antiquitus Graeci primum & dein Romani unguentorum exquisitissima luxuria insaniverint, quorum morem, ab Orientis populis acceptum, maximam partem exoticis, Arabia Indiaque accertitis stymmatibus sustinebant.

Primam Moschi famam publicarunt Arabes. Et rectius quidem AVICENNA Capreoli simile, dentibus caninis exsertis, umbilico moschifero, scripsit esse, nulla facta cornuum mentione. Satis etiam recte DAMIR a *Judicioso* BOCHARTO citatus: Moschi capreolum, dixit, colore nigrum, capreae structura similem, & tenuitate crurum & unguularum divisione, nisi quod dentes binos habeat ex ore exsertos; quos perperam in *inferiore maxilla* ponit, aprinorum ad instar erectos. — Corruptius apud MASUDIUM & Joh. SERAPIONEM Animal, quod Moschum praebet, perhibetur nulla in re a Capreolis nostris differre, non formam, non colore, *non cornu*: tantummodo dentibus, & quidem e mandibula prodeuntibus, *erectis*, plus minus spithamalibus distingui. Immo SIMEON ANTIOCHENUS, cognomine SETHUS: Moschum, somniavit, deberi Animal *maximo, unicorni*, Capreae alias vel Dorcadi simili; in quo equidem errore suo neminem habuit sectatorem.

Posterioro-

*) De hoc animali, quod inter recentiores primus descripsit GMELINUS (*Nov. Comment. Petrop Vol. I. p. 339*), & cujus accuratior alibi sequetur adumbratio, diserte dixit AELIANUS *de Animal. Lib. XV. cap. 14*; & is fere inter antiquiores primus mentionem ejus fecisse videtur.

Posterioribus deinde saeculis, post Barbariem superatam, frequentioribus itineribus Europaei Indiam, Tatariam, Sinas adire, & a Curiosis vel lucri cupidis peregrinatoribus exuviae Moschi adferre coeperunt, cujus tunc odoramentum usu, praesertim luxurioso, maxime invaluerat. E primis Anton. MUSA BRASSAVOLUS exuvias Venetiis pro Moscho venales, colore Cervi, Dorcade aut Capreolo paulo majores, sed vere fictitias; licet Moschum in folliculo adfuisse adseverat, descripsit. Certe Icon putatitii hujus Moschi, quam a BRASSAVOLO habuit Zoologiae pater C. GESNERUS & *Lib. I. de Quadrupedibus p. 696.* proposuit, dentibus plane orbata, nec quidquam naturae similis est, videturque junioris Damae maculosam effigiem referre. Crediderim easdem exuvias apud ALDROVANDUM titulo *Gazellae maris* depictas fuisse, ubi contra e CAMERARII *Emblematibus* mutuata Icon, quam hic pro *Subak* Scytharum venditarat, moschum verum ruditer exprimit, eo vitio, quod dentes ab inferiore parte oris exsertos sistat. (*De Quadrup. bisulc. Lib. I. cap. 19. fig. 3. & 23. fig. 7.*) Ipse vero ALDROVANDUS bicornem potius & simul dentes ab inferiore maxilla exsertentem mavult; neque plus, quam GESNERUS, quique istorum icones exscripsit JONSTONUS, ad illustrationem animalis curiosissimi contulit.

Hieron. CARDANUS itidem Moschi exuvias Mediolani visas descripsit, tanquam Capreolo similes, pilo crassiore & colore magis glauco, dentibus binis supra & (in quo erravit) *totidem infra* praeditas. Quem etiam errorem dudum proposuerat M. PAULUS VENETUS *de reb. Orient. Lib. I. cap. 62.* At contra priorem SCALIGER (*Exoter. exercitation. XXI.*) ex India relatum refert: Moschi animal in regno Pegu simile esse Gazellae, *album*, cuique (salso) *tantum ex inferiore maxilla dentes* utrinque singuli exserantur. Auxerunt undique confusionem obscurioris aevi scriptores medici varii, quorum multi, *Viverram Zibethicam* cum Moscho confundentes, hunc vulpeculae vel canis simile subterraneum animal dixerunt; alii (ut CATELANUS, e BELLONII *Gazellis Cairi* visas) aliter illud sibi finxerunt.

Paulo plus deinde lucis, cum plurimis tamen erroribus, historiae Moschi intulere Jesuitae in China missionarii. *Martinus MARTINI* in *Atlante Sinico*, & *Philippus de MARINI*, in *hist. Tunquinensi*; quorum

locos *Chinae illustratae* (*Part. IV. cap. 7. p. 256.*) inseruit KIRCHERUS. Addidit hic etiam Iconem prioris, sed eam quidem a Natura alienissimam, qua sistitur Animal fere lanatum, rostro suo truncato, auribus parvis, pedibus *bifidis digitatis*, folliculo plane intra femora recondito, solis dentibus exsertis in maxilla superiore rectius positis. Et tales quoque fere sunt fictitiae icones BOYMI (in *Flor. Sinica litt. Z.*) & NIEUHOFII (*Gezandschap der Neerland. Oostind. Comp. Amst. 1693. fol.*)

Veras Moschi exuvias, sed pessime praeparatas habuit certe *Franc. CALCEOLARIUS* & in ejusdem *Museo* (1622. fol. p. 661.) tractavit *Andr. CHIOCCO*, addita etiam (p. 666.) icone, quae habitu potius canem villosum refert, longissimeque extenso collo, pedibus crassis, cauda canina ficta & folliculo denique umbilicali, instar bursae vel cylindri longe prominente, a natura aberrat. Hanc tamen *SCHROEKIUS* in priorem suam *de Moscho* Dissertationem, *Jenae 1767.* editam transtulit.

Secutus est *Georg. SEGERUS*, qui exuvias Traguli moschiferi masculi, quas *Jacobus BREYNIUS* a patruale *Job. BREYNO* Amstelodamensi mercatore acceperat, in *Miscellaneis Nat. Curiosor. Dec. I. an. 6. 7. (1675. 76.) obs. 128. p. 169.* descripsit. Icon, quam adjecit, rudis est, praesertim quoad caput, ungulas spurias justo minores & vellus hirtum, totaque talis, ut male factas exuvias depictas fuisse appareat. Ex odore moschi fragrante, quem exuviae istae servabant, e Sinenfi vel Indico animali paratas fuisse concludendum est; attamen colorem, fere qualem habet Sibirica varietas, descripsit *SEGERUS*, castaneo luteoque mixtum, maculas, ut in Dorcade, efformantem, subtus magis cinereum in capite ex albido — cinereo castaneum, & strigas quoque sub collo albas notat, quas etiam icon utcunque exprimit. Pilos recte observavit fragiles, inferiore parte flexuosos; itemque folliculum, ut in siccato potuit, satis diligenter adumbravit, peculiari etiam figura illustratum.

Circa idem fere tempus *Thom. BARTHOLINUS* (*Actor. Hafniens. Vol. II. art. 19. p. 46.*) de pelle Moschi odore adhuc fragranti, quae per mercatores ex Oriente adlata, in Pharmacopolio Heerefordiano adservata fuerat, egit. Is: „Pili, inquit, nigri sunt, cur aliis subrubri, aliis albi dicantur, rerum peritis dijudicandum relinquo. . . Forfan differrentiam
„rentiam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Molares tantum quatuor utrobique distinxit; quod in examinandis exuviis siccis fecellisse minime mirum est. Denique ad maxillam inferiorem, sub ipsis angulis oris singularem fasciculum (*a Tuft*) pilorum rigidorum, tres quartas partes pollicis aequantium notavit, quem in recentibus animalibus semper frustra quaesivi, in siccatis autem exuviis formant pili angulos oris circumstantes. Caeterum recte *folliculum pilorum* singularem structuram, *dentesque* exsertos, in descripto specimine $2\frac{1}{2}$ pollices aequantes indicavit, priores vero auctorum Icones & errores varios acquo iudicio perstrinxit.

Plures interea & celebres peregrinatores ad historiam Moschi ornandam obolum contulerunt. NIEUHOFIUM supra nominavi, qui praeter pessimam iconem proprii vix quidquam habet. Plura prodidit peregrinatorum in Oriente expertissimus TAVERNIERUS, qui etiam exuvias animalis in Galliam adtulerat. Icon tamen quam dedit *); praeter caput, minime fida est, quippe villis hirtum, insigniter caudatum & caprinis pedibus biungulatis Moschum exprimens. Contra de folliculi situ, adulteratione & mercatura Moschi, animalis patria & venatione verax & expertus loquitur, utpote qui praesens Patanae Indorum, quo maxima Moschi Tybetani copia adferri solet, una vice septem mille, sexcentos, septuagenos ternos folliculos coëmerat, Moschi fragrantissimi puri ad CCCCLII. uncias continentes, quosque omnes sigillo Tybetanorum principis auctoratos fuisse narrat. — Similia fere retulit CHARDIN (*Voyages Vol. II. p. 16. edit. Amstel.*), qui tamen varias Jesuitarum e KIRCHERO fabellas adoptavit, quas coevus TAVERNERIUS neglexerat. Hunc tamen critico iudicio reprehendebat RENAUDOTUS (in *Adnotat. ad antiqua de Indis & Sinis itinerar. p. 217.*) qui etiam cornutum Moschum delirare mavult.

Iconem Moschi duplicem proposuit E. YSBRANT IDES (*Driejaar. Reize naar China Amst. 1704. p. 45.*) quae corporis totius laevitate, trunci longitudine, ventre nimis pendulo, maximoque tubere in Cardiae regione prominente peccat. Descriptionem ipse brevissimam & imperfectissi-

*) *Itinerum TAVERNIERI tantum belgicam versionem (Amstel. 1682. 4) ad manus habeo, ubi Icon & relata de Moscho extant Vol. II. p. 288. L. 2. cap. 24. E gallico locum integrum allegavit BUFFONIUS hist. nat. (edit. 8.) Tom. 25. p. 166.*

folliculi odoriferi & fasciculos musculosos illuc tendentes; aliterius orificii usum juxta ignoravit, namque penem, quem tamen delineat, plane non invenisse dicit, & tamen folliculum cohaerere cum urethra (pro qua integrum penem sumsisse videtur) indicat (p. 400.), Glandulas quoque SCHROEKIO circa orificium folliculi recte observatas, non conspexit. Quodque dicit caput in femellis esse brevius, rostroque magis obtuso, id contrario modo, etiam in junioribus se habere, infra docebitur. Singulare caeterum GMELINUM in uno specimine (habuit autem pro descriptione tantum tria animalia) vesiculam felleam nullam, in reliquis collapsam vacuum invenisse. — In recensione GMELINIANAE dissertationis (l. c. p. 59.) taxatur MESSERSCHMIDIUS, quod, communem errorem secutus, folliculum Moschi umbilicalem dixerit; qua quidem expressione in definitione animalis, brevitatis studio, usus est, sed probe observaverat & expressis verbis in *Hodogetico* alicubi indicavit: sibi visum fuisse verum folliculi situm & cum praeputio nexum, eum, quem infra fusius exponam. Deinde (p. 60.) asseritur: citra Jeniseam nusquam dari Moschum; de quo tamen *) idem, quod de limitibus Florae asiaticae, in *Praefatione ad Floram sibiricam* (Vol. I. praef. p. 44.) a GMELINO ad eundem fluvium statutis, (quos in *Itinerar. proprii Vol. III. p. 311. seq.* infirmavi), valet: Videlicet omnes alpestres tractus a Jenisea occidentem versus ad Irtin & Indiam jacentes, uti plerisque vegetabilibus, quae GMELINO ultra Jeniseam demum dari visa sunt, ita etiam Moscho haudquaquam carent; caret vero planties Sibiriae citerioris.

Recentissimis, post GMELINUM, temporibus in historia Moschi parum profectum est. Icon feminei animalis, a P. Petro SCHELBARTh Soc. ꝑ. Pekini delineata & inde a P. Augustino HALLERSTEIN ad Societatem reg. Anglicanam transmissa, in Actis ejus Societatis (*Philos. Transf. vol. 47. p. 321. tab. 14.*) prodiit & animal mortuum, extenso corpore, factis eleganter, etiam quoad virgatos in pelle tractus, imitatur. Sed in adjecta posterioris Epistola, praeter nomen animalis Chinense, nihil accessit.

Novi

*) Asseruit illud etiam Celeberr. MÜLLERUS in *Samlungen Russ. Geschichte Vol III. Part. IV. p. 561.* Certo tamen in Altaico jugo & circa Lacum praesertim aureum (*Telezhoi vel Altain-Nobr*) datur Moschus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

libus acceptis narratiunculis fidem habentes, alii hypotheticis somniis indulgentes, alter prae altero fabulas publicare & priorum commenta, posteriores aequè futilibus argumentis oppugnare vel exornare non destiterunt, donec judiciosior aetas Panfophiam experientia temperans & observandi studium praeferens verbosae eruditioni, patientior etiam in hoc, certiora ab autoptis expectare maluit.

Antiquissima de Moscho fabula est *Amati* LUSITANI, qui in *Commentariis ad Dioscoridem* commentitus est: esse carnem contusam & cum ossibus contritam animalis, quod sit Leporis magnitudine & in regno quodam ultra Malaccam vivum prius flagelletur, antequam a Venatoribus neci traditur. Eodem (plus minus) sensu postea varii, etiam peregrinatores, ortum Moschi explicarunt, quorum excerpta apud SCHROEKIUM *hist. mosch. cap. 6.* legas: alii ex integro animale, quod vel vulpeculae vel catelli magnitudine, imo (si diis placet) forma, vel etiam simile caprae finxerunt, cum ossibus contuso, alii a sanguine & postica tantum parte animalis parari narrantes, imo tanquam autoptae asseverantes. Quorum quidem aliquos forte solita illo tempore, quo maxime pretiosus Europaeis habebatur Moschus, adulteratio fefellit. Idque praesertim verosimile sit narratione BAUTSCHNERI apud FABRUM (SCHROEKIO *l. c. p. 25.* recensita), qui in Lusitania e cruore animalis accipitre siccato & planta Moschum redolente hunc parari narrat; itemque distinctione, quam CATELANUS posuit inter Moschum orientalem, qui e regno Siamensi per Venetias afferatur, pejoremque occidentalem (*Moscho di Ponente*), qui ex America Portugalliam & inde Pharmacopoliis inferebatur, quiq̄e urina adpersa vel suspensione in latrinis turpiter exaltari atque fucari solebat; quemadmodum alii, teste SCHROEKIO idem Spiritu ammoniacali tentarunt, immo excrementis Mustelarum (puto Martis, quae Moschum intense foetet) non abstinuerunt. Et quidni credamus similem quandam adulterationem apud Sinas vidisse & pro vera Moschi origine habuisse *Phil. de MARINI*, qui contusam carnem cum sanguine, vel totius, vel postici (pro optimo Moscho) animalis folliculis inferciri docet *); quemadmodum etiam ex
Ambra

*) KIRCHER, *Chin. illustrat. (Edit. gall.) p. 256. 258.*

-Ambra & feræ cujusdam *Algaliæ* unguine Moschi speciem parari, & MARTINIUS Moschum sanguine Draconis, vel cruore & carne animalis adulterari reliquerunt.

Nonnullis quoque videtur Zibethi, e viverra hujus odori ferace, quam a Moscho distinguere non norant, collectio, quæ violentia haud caret, imposuisse. Inde alii alia finxerunt: uti *Gabriel SIONITA de monte Libano (Descr. urb. & mor. oriental. cap. 5.)* circa Halep-pum parari Moschum e parvo, subrubri coloris animali, quod baculis pluribus uno loco ictibus verberetur, ut fiat sanguinis collectio (BARTHOLINO etiam exemplo uberum, percussione lac liberalius præbentium, has nugas illustrante); hanc ligatura adstrictam relinqui, donec a vivo animali sponte abscedat folliculus, moscho tunc maturo plenus. Similiter MANDELSLO in *Itinerario*, & HIGHMORUS in *Dissertat. de byst. passione* captum animal fustibus tundi, ut suffundatur sanguine pellis, quam dein sublatam ligaturis constringant, ut folliculis contentus cruor in Moschum exaltetur. Et SCALIGER, longam orsus fabulam: sub ventre Moschi collectionem sanguinis in apostema fieri, quod capta fera cum corio abscindant; quæque inter secandum sanguinis guttæ effluunt caduntque, eas pro Moscho nobilissimo excipi, ejusque minimæ portiunculæ beneficio caeterum cruorem condiri, quem etiam hircibus e vivo animali extrahi, siccari, atque odoriamento infectum folliculis condi instituunt. At FALLOPIUS (*de mater. med. in Diosc. Lib. I. c. 24.*) rem per comparationem folliculi moschiferi, cum steatomate, naturaliter orto, expediri posse credidit. Denique alii verum Moschum carnem renum, alii testes animalis esse perhibuerunt; etiam de Castore testes seu potius folliculos odoratos dentibus præscindente atque abjiciente, ut vitam a venatore pretio paciscatur, antiquam fabellam ad Moschum transferentes. Quæ omnia, quantumvis ruditer erant conficta, solaque curiosiore folliculorum inspectione refellenda, sectatores tamen habuerunt & in alios atque alios compilatores transferunt.

Deinde vero aliqui, sapere sibi visi, novos errores sine ullo fundamento cumularunt. Veluti CATELANUS, qui non equidem morbosum esse abscessum Moschi folliculum, nec pro menstruorum succedaneo habendum pugnat, sed novo errore „etiam in femellis dari & esse crassi humoris receptaculum, cui per meatum linguam inferens animal hu-

more moschato perungat genua & pedes, ut lassitudini, diuturna per scopulos defultatione contractae, medeatur. Et hunc deinde refellens *Andr.* CHI OCCUS, Moschum animal, continuo cursu & ex odoratis, ficcisque herbis pabulo, indole ficcum, & ad cursus facilitatem, liene destitutum imaginatur, & putat naturam providam peculiaribus folliculis seu vomicis defectum splenis eleganter supplevisse, quo humores ficci, crassique, alendo minime idonei evacuari possint, simulque hominis delectamento (omnia enim homo sibi creata putat) nobilissimum odora- mentum paretur. — Et quae non alia deliramenta obscuri scriptores in voluminibus suis reliquerunt.

Tandem (unde occipi debuisset) sub finem Saeculi XVII mi coepe- runt ipsos ex Oriente adlatos Moschi folliculos adtentius contemplari & describere auctores; simul per advectas exuvias situs & unitas follicu- lorum in animali constitit, & peregrinatores veriora retulerunt. Ex his quidem primus MARTINIUS in *Atlante Sinico* denuo dixit esse ceu exuperantiam quandam ad umbilicum animalis, parvum marsupium re- ferentem, subtili pellicula constantem, subtilissimis pilis vestita; cui si- milis fere sententia dudum fuerat SERAPIONI. Descriptionem folliculi tunc dederunt BARTHOLINUS (*Act. Hafniens. Vol. I. p. 116.*), *Dan.* LU- DOVICI (*Miscellan. Nat. Cur. Dec. I. an. 4. 5. obs. 205. & an. 9. 10. obs. 38.*), SEGERUS (*l. c.*) & praesertim diligentem SCHROEKIUS (*l. c. cap. 10.*). Nec tamen omnes errores & fabellae ad hunc fere usque diem penitus victae atque rejectae sunt.

Sed fatis antiquiorum commentis inhaesimus; jam ad ea veniam, quae mihi certius de moschifero Animali constant.

* * *

Moschi genuina & primaeva patria sunt maxima & palmaria orien- talioris Asiae alpina juga, praesertim altissima totaque rupibus & mon- tibus inclusa regio inter Altaicas alpes & eas, quae Tybetanos ab Indis dirimunt; quae, totius Asiae altissima, fluminum maximorum versus Glacialem, Orientalem & Indicum Oceanum, versusque Araliensem la- cum per totam illam mundi partem tendentium, divortia constituit. Ab hoc quasi centro, verosimillime prima totius Asiae habitat Insula, per immanes montium catenas, maxime versus Orientem & Aquilonem porre-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

inde circa Jeniseam fluvium occurrit, & jam citra illud, in montanis circa Yjus & Abakanum fluvios, latius se diffundit. Ultra Jeniseam vero, ubi late patet sylvaticorum montium imperium, per omnem Krasnojarensē ditionem maxima horum animalium copia, & inter Jeniseam atque Manam fluvios quibusdam annis incredibili numero capiuntur. Ibi quoque, sylvarum continuitate, usque ad Tunguskam fluvium, imo Mangaseam versus, sed rarius excurrunt. Dehinc secundum ipsum Sajanense jugum & in montibus Mongoliam universam & Dauuriam a Sibiria diffinentibus, perque omnem Amuris fluvii tractum, usque ad Oceani Orientalis confinia nusquam desunt. Maxime abundant vero circa Baikalem lacum, ubi asperrima regio late montibus horrida jacet, perque superiores Lenae & Witimi fluviorum regiones. Ad Lenam usque Jacutium (*Jakuzk*) & abundantius circa Ilgae confluentem observantur, ubi unus saepe venator per hyemem ultra centum Moschos decipulis capere solet. Dantur etiam rari circa Indigirkam; ultimum vero angulum Asiae nondum occuparunt, neque in Kamtschatka, maximeque boreali Sibiriae tractu ulli dantur.

Moschus in istis regionibus maxime sequitur rupestris praerupta, convalles inter altos montes frigidas, sylvasque abietinas intermontanas & promontoria nivalium cacuminum occupantes. In apricos montes & camporum plana nunquam descendit, ne quidem hyeme, quum Capreoli quoque sylvas relinquere solent; immo aestate in montibus etiam clementioribus raro apparet. Subsolitaria vagantur haec animalia, nec nisi autumno interdum turmatim quasi ad migrationem vel oestri causa collecta apparent. E constitutione pupillae, quam in vivo animali in angustissimam & obliquam rimam contrahi vidi, & e relatione venatorum, qui parum oculis, sed maxime naso audituque polle re affirmant, concludi posse videtur, noctivagum esse Moschum; ideoque forte fit, ut in regionibus, ubi abundat & laqueis frequenter capitur, rarissime tamen iter per desertas sylvas facientibus occurrat. Certum tamen est, interdiu quoque vagari.

Vitae generi, cui adsuevit Animal, a Natura egregie comparatum est. Saltu cursuque agilissimum*), unguis duris, acutis & spuriarum quo-

*) Tantum abest a fabula *Phil. de MARINI* (apud *KIRCHER. p. 257.*) qui prodidit „Moschum esse lentem & inertem, tantaque stultitia insignem, ut nullo negotio capiatur.“

quoque adjumento per maxime arduos descensus montium, rupesque facile incedit. Exagitatum jaculabundis saltibus aliquot saepe orgyas emetitur, hiatus scopulorum transilit, e praeruptis ad plures orgyas sine noxa desultat, maximeque periculosa resqua facili pede superat. In densis sylvarum recessibus agilitate summa arborum truncos vitare, cursum mutare, variisque dolis se se subducere callet. Scandit scopulos inaccessibleos, vel inclinatos versus terram arborum truncos. Flumina quoque, quantumvis lata & rapida tranat. Hyeme & verno tempore expansis in latum unguis, veluti palmis diductis Lepores, audacter & vix impressis vestigiis supra nivem, quae neque canes aliasve feras bene sustinet, discurrit.

Timiditas animalculi summa est, unde maxime avias solitudines quaerit & habitatas regiones ubique deserit. Captum, etiam antequam annum impleverit, libertatis amore per violentam agitationem & abstinentiam a pabulo brevi perit. Ipse hoc sum expertus; fateri tamen debeo binos, quos vivos habui, Moschos, Hinnulum & adultum, jam in itinere semianimes agitatione factos ad me pervenisse. In tenerrimis vero hinnulis, brevi post nativitatem captis, (qua aetate omne animalium genus facilius adsuescit) capere experimentum haud licuit; nullis enim propositis praemis obtinere potui, ut quis aestate in capiando hinnulo operam navaret. Educari omnino posse animal, quamvis feritatem non exuat, Moschus Tybetanus in Galliam vivus adlatus satis probat.

Vitium, saltem hyeme, venatores dicunt, e Lichenibus abiectione innascentibus maxime capere Moschos. Ego in dissectorum (ineunte hyeme) ventriculis ut plurimum filiformes radices, praesertim palustres quasdam, pilosis fibris praeditas, folia Arbuti, Rhododendri dauurici, vitis idaeae, in aliquibus tamen saburram herbaceam, lichenibus capillaceis mixtam inveni. Odorem chymi semper eundem specificum, resinoso-ambrosiacum deprehendi, qui admixtis plantis, praeter unicum forte Rhododendrum, nihil debebat. Putavi eum coniferarum arborum frondibus tribuendum esse; sed earum nullas unquam reliquias in ventriculis horum animalium invenire potui. — Ad radices excindendas (quod aliis visum est) dentibus exsertis uti Moschum, non quidem negaverim; quum tamen foeminae iis destituantur, neque admodum rigide alveolis suis fixi, imo imbecilles quoque, pro muscoso caespitae subvertendo minus, quam unguis animalis, validi videantur:

malem haec arma maribus ad defensionem contra minutas feras, vel ad pugnam, oestri tempore, inter pares data credere.

Tempus Oestri certissime in initia hyemis, Novembrem & Decembrem cadit, quo tempore sunt pinguiissimi Moschi. Tum congregantur, migrantes quasi apparent, in laqueos incidunt crebri; & Mares inter se pugnant pro venere, tanta inter parvulas feras ira, ut saepe latis per corpora vulneribus faucii vel conspicuis in pelle cicatricibus capiuntur, non raro etiam dente alterutro mutilati. Nemo autem in Sibiria materiae moschatae in folliculis eo tempore mutationem, quoad consistentiam vel exaltationem odoris, observavit, licet omnes sciant durante oestro magis hircinas & fracidas esu carnes esse. Nemo (quod antiquiorum aliqui volunt) attritu folliculi ad truncos vel saxa prurimum levantem atque odoratum magna excernentem vidit Moschum. — In dissecta medio Martii foemina *foetus* geminos (masculum cum foemella) inveni, omnesque hinnuli autumnio capti jam dimidiam aduulorum molem aequant, imo superant. Sed justum *pariendi tempus* statuere non ausim; namque aduulo vere & aestate Moschi vulgo capi haud solent. Venatores asseverant Majo, tardissime Junio *hinnulos* edi, & quasdam matres binos, quasdam solitarios sequi, quibus vellus in prima illa aetate gryseo-rufescens, punctis per series concatenatis pallidis pictum conspiciatur.

Prima aetatis hyeme, adeoque *nondum anniculi Hinnuli*, quales a Novembri ad Januar. inter adulta animalia crebro captos habui, pondere xiv. ad viginti Libras aequant, adeoque dimidiam aduulorum molem superant. Hybernum tunc vellus habent, dilutius fuscum quam seniores, semper maculis fulvescentibus per latera trunci inordinatis, per dorsum transversim virgatis pulcre varium, uti *Tabulae* nostrae IV^{tae} *figura* remotior exprimit. Mares tunc dentibus laniariis adhuc plane carent, vix extra gingivas apparente in eorum loco verrucula ossea; folliculum gerunt collapsum, vacuum, solo odore specifico imbutum; caudam adhuc habent, uti feminae pilosam; sed rostro jam tum obtusiore & crassiore (*Tab. V. fig. 1. masculi & fig. 2. femellae*), mole & pondere majore distinguuntur. Omnes fere Hinnuli *Hippoboscis* ovina paulo minoribus, haud multo absimilibus, maxime abdomini & circa inguina adhaerentibus, infestantur, de quibus supra sub Antilope gutturosa

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

vulgo a Sibirico differre credendus est, uti certe nullò formae externae momento differt.

Venatio Moschi inter Sibiriae orientioris incolas haud adeo multiplici ratione exercetur. Ad Jeniseam & circa Baikalem habitantes, praesertim Russi, vulgo angustias convallium obsepiunt parvo relicto transitu, ibique, ut & per praeruptos tramites, in angustiis disponunt laqueos, praesertim ubi crebra Moschi vestigia in nive apparent, quibus animal in transitu vel collo vel pedibus capitur & a venatore, laqueos subinde inspiciente, modo vivum, modo strangulatum invenitur. Capiuntur hoc modo promiscue Mares, feminae, hinnulique & omnis aetas. Alii ad ejusmodi tramites catapultam, sagitta ad altitudinem animalis directa statuunt *); vel decipulas quoque compressorias justa altitudine fabrefaciunt **) & inescant lichenibus supra nivem sparsis. Tungusi vero, gens venatoria semper in sylvis vaga, maxime arcui fident atque adverso vento facile adpropinquant, ut animal sagittis attingi queat. Norunt etiam e latebris, complicato epidermitis betulinae sesquipollicari, oblonge quadratulo fragmento inter labia inserto, balatum hinnuli solertissime imitari, quo & matres & adulti mares adliciuntur & proxime ad latentem venatorem accurrunt; imo ferae quoque variae, ursi, lupi, vulpes, praedam sperantes imbellem vbi vocem audiunt, sponte insidiant se offerunt.

Recensenda hic sunt nomina, quae a barbaris Sibiriae, aliisque gentibus Moscho tribuuntur. Tatarica sunt, primo Tomskiensium *Gyfar* vel *Jufarle-Kjik*, quod *odoratum animal* significat; dein ad Jeniseam *Tabbarga*. Tatarum monticolae mixtarum stirpium *Togorgo* & *Tóorgo* appellant; Kamaschinzi *Südü*, Ostjaci ad Jeniseam *Bjöfs*. Nomen *Kudaeri* Calmuccis & Mongolis commune est, Buraeti eodem, alioque proprio *Büdek* utuntur. Tungusis versus Jeniseam vagis *Dsaanja* vel *Tschanja* Moschus audit, ad Lenam *Dsehija* (quod infra commemorandae Chinesium appellationi simillimum sonat); circa Baikalem *Honde* & *Mas* in genere *Mökschan* vel *Mökschikan* vocari solet. Jacuti
varia

*) Conf. GMELIN *Sibir. Reise Vol. II, p. 244.*

**) Idem *ibid. p. 240.*

varia nomina in usu habent v. gr. *Dáadan*, *Dargyak*, *Pyhtschaehn* & *Sükküdyh*; quae ultima varium sexum & aetatem indicant. — Chinesibus accipi marem vulgo *Sfe-byjàn*, feminam *Me-bijàn* appellitari; BOYMIUS, MARTINIUS aliique *Xe-hiam* scribunt & explicant (*Xe*) cervum, (*hiam*) odoratum, confirmante etiam MÜLLERO apud SCHROEKIUM. Sed P. HALLERSTEIN diversam tradit appellationem: *Hiam-chamsu*, quam Damulam odoriferam vertit; similemque nuperiores Jesuitarum relationes *) *Hiangtschang* scribunt, & *Tschangtse* capreolum, priorem vero syllabam *odoratum* significare addunt. — Tangutanis (qui Tybetum incolunt) Moschus in genere vocatur *Gláa*, Mas *Glaó* & *Alath*; Indis *Kästurya-Mirgæ* docente MESSERSCHMIDIO. — Russi proprium e sua lingua non habent, sed circa Jeniseam Tataricum mutarunt in *Kabarga*, ad Baikalem & Lenam Tungusicum perperam in *Saiga* detorserunt; mares in genere *Kasatschki* (falcatores) dici solent. — Folliculus Tataris & Buraetis *Kair*; hinc Russi quondam *Kairi* hodie *Struiki-Kabargynie* vocarunt, Chinesem vero Moschum alio *Mskus* distinguunt; quum contra Mongolicae gentes fatuos & fragran-tes folliculos communi nomine *Kudaerin-Sfarr* appellent.

In Sibiria vilioris notae fera habetur **) Moschus & lucri parum affert venatoribus. *Carnes* saepe abjiciuntur, attamen edules, & in Hinnulis, ut ipse expertus sum, sapidae atque tenerrimae; in adultis quoque, licet aliquantum semper olidae, maceratione tamen in aceto & assatione facile corriguntur. Minus vero fracidæ sunt, si calente adhuc occisi animalis cadavere interanea ejiciantur, in quibus fragrantia subrauseosa, dulcis residet; id tamen a venatoribus vilipendentibus plerumque negligitur. *Pellis* plus carnibus in usum vertitur. Me Krasnojarii degente integra animalia sine folliculis, viginti hastulis vel quarta partem Imperialis vaenibant. *Pelles* vel cum pilis praeparantur ad mitras & hyberna vestimenta, quae extrorsum verso villo portari solent. Russi subinde levi praevia lixiviatione deradunt pilum, pellesque lavant & ad

*) Vid. Diarium gallicum *La Nature considérée cel. 1774. n. 12. p. 166.*

**) Etiam circa Pekinum referentibus Jesuitis, integrum animal, cum suo folliculo, unico Imperiali a venatoribus redimitur, unde ibi quoque fragrantiam non inesse apparet, qua pretium augetur.

rigidum gelu expansas siccant, dein manibus terunt & tractant, unde fiunt mollissimae & nitidissimae, sericumque pannum fere aemulantur & pro aestivis vestibus consui solent. Plurimas in proprios usus Europaeo five Samio more, quo cervinae parantur pelles (*sämisch*), praeparari jussi, quarum admirabilis omnibus visa est mollities, teneritudo atque extensilitas summa, quibus Capreolorum pulcherrimas pelles longe vincunt.

Vix memoratu dignus est usus *dentium exsertorum*, quibus nonnulli pro subulis ad consuendas manticas utuntur. Praecipuus vero fructus, quem venatores ex hoc animalculo capiunt, in *folliculo* & *moschifero*, quem mas solus habet & de cujus natura paulo fusius dicendum est, quum sit pars animalis parum recte adhucdum cognita & medico usu nobilis.

Est autem *folliculus* Moschi, cujus structuram & situm ad praeputii orificium infra, in Anatomicis, omni cura exposui iconibusque illustravi, non adeo insolita in animalibus vel sine exemplo fabrica. Etenim in *Antilope gutturosa*, quam descripsi, simillimum forma, situ & substantia, immo ampliolem, sed vacuum folliculum ad praeputium maris inveniri docui; & in aliis forte speciebus, si adtentius inquiratur, analogam reperietur structuram. Deinde vero extra Ruminantium ordinem subsimilem in variis animalibus observamus. In *Gliribus* glandulae folliculae binae praeputio adsident, etiam feminis genitali sinui utrinque adpositae, quae tempore oestri quibusdam odorem moschatum insignem fundunt *), quarumque vicem in aliis animalibus supplent sinus externae vulvae glandulosi, & glandulae in maribus sebaceae praeputio vel glandi impositae, omnibus odoratae atque irritamento veneris vel lubricando congressui destinatae. Propiorem, imo proximam ex his analogiam cum Moscho produunt *Castores*, quorum folliculi medicati, praeter binarium numerum & quod apertura intra praeputium hiant, vix a Moschiferis differunt. Habent nempe Castores primum folliculos glandulosos, adipe tenuissima, consistentia anserinae, odore ferme olei balaeanae, ad ignem crepitante turgidos, qui memoratis glandulis glirium plero-

*) Tales in Castore moschato, americano descripsit SARRAZINUS *Act. Parisin. an. 1725.* & minores, sed moschum redolentes in variis murium campestrium speciebus ipse observavi.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

vel consistentia, materiae in folliculo Moschi masculi contentae mutationem contingere, vel unquam observatam fuisse. Non exaltari illam & fluidiorem reddi, ut irritatione animal cieat, ad tritu folliculi ad saxa, & ichoris expressione, levamen quaerere. Quemnam ergo usum animali praestat? Quidque in causa est, quare Tybetanus Moschus Sibiricum, a quo tamen specie neutiquam differt, tanto fragrantiae gradu superet?

Usus folliculi, contentique odoramenti imprimis venereum esse, situs indicat. In congressu fieri non potest, quin a musculis cutaneis praeputii & impetu animalis pressus comprimatur, & tunc forte aliqua fit magmatis contenti excretio, ad irritandum congressum non inutilis futura, uti e lascivo Moschi usu apud Indicas & Aegyptiacas femellas *) non incognito satis patet. Femina simul, odoramento affecta, indelebile ad tempus refert signum congressus, quo forte aliis masculis serius accedentibus cupidinis superfluae futurae sensum restringit. Erat etiam animali, quod solitariam fere vitam in horridis sylvarum montiumque recessibus agit, necessarius odor specificus insignior, quo, tempore prolificationis, e longinquo convenire possent conjuges. — Et quis dicat nonne alium quendam, ignotum nobis, usum constitutione animalis necessarium (nervinum forte) praestet collecta in folliculo materia?

Dicam nunc, quid de differentia inter Moschum Sibiricum & Tybetanum sentiam. Tradiderunt aliqui & Sinenses perhibent, Moschum nobilem, Medicis requisitum, qui nobis maxime e Tunquinesi regno, pauloque pejor Agria & e Bengalensi regione adfertur, ideo Sibirico fragrantia tanto esse superiorem, quod a Tangutis certo statoque anni tempore, imo mensis die occidi soleant animalia. Sed, praeterquam quod istud fabulam sapit, saltem aliquando paris bonitatis Moschus etiam in Sibiria occurreret, si ab anno tempore penderet odoramenti nobilitas; namque Tungusi & Jacuti quovis anni tempore animalia ista

cae-

*) Unguentum adstringens & aphrodisiacum, cum Moscho & Alumine, Persarum foeminis usitatum, habet S. G. GMELIN *Reise in Russland 3 Th. p. 529.* Similemque turpitudinem de lascivis Aegypti femellis narrat Prosp. ALPINUS *de Medic. Aegypt. lib. 3. cap. 15.* cele-

caedunt, nec tamen unquam melioris notae Moschus intra Sibiriam in manus mercatorum venit, vel unquam venisse auditus est. — Non magis ab aetate derivandam esse differentiam, Hinnuli probant, quibus folliculus in rugas crispatus & plane vacuus, solo humet halitu, odorem tamen specificum exacte talem fovet, quem adultiorum atque seniorum collecta materia spargit. Ex his tamen alter prae altero, uti facile est observare, fragrantior deprehenditur. — Mihi quidem nonnisi in climate calidiori, plantisque resina odorata scatentibus, quibus australiores Moschi pascuntur, quaerenda esse videtur horum praerogativa. Multa quippe alia sunt exempla specifici odoris in animalibus ab alimento pendentis. Ichthyophaga animalia & aves, immo homines, pisculento odore offendunt. Ovium domesticarum carnes a natura pascui sapore mutari, res est notissima. Lac vaccarum alienum odorem induit a plantis vernalibus, Salsolis, Alliaria, Alliis. Caepa copiosius ingesta hominis sudorem, resinosa varia, Asparagus, cortices aromatici urinam odore praeternaturali inficiunt. Castorei quoque est aliqua cum odore gratissimi pabuli (corticum populneorum) affinitas, magnaue secundum clima & vigorem animalis diversitas, unde Sibiricum fragrantia praestat Americano. Itaque & in Moschi organo odorifero similem esse talium causarum effectum, quo argumento quis refellet? Et jam AVICENNA, MANSUDIUS aliique pabulo deberi Tybetani Moschi nobilitatem statuerunt. Accedat clima & quod Animal moschiferum caloris naturalis insigni gradu praeditum est. Mihi enim Moscho masculo, seniori tantum inter femora detentum thermometrum gradum 102. scale Farenheitianae indicavit, internum pluribus gradibus majorem esse credendum est, quem tamen experiri inopina mors animalis vetuit.

Sibyrico vel kabardinico (ut appellari vulgo solet) *Moscho* odor non plane Moschatus, sed Castoreo paulo similior, argutior tamen, magisque ambratus, multo minus inficiens & volatilis, gratus aut certe

celebrata etiam Sinenfibus aphrodisiaca Moschi medela; praeterquam quod, aliorum instar Orientis populorum, pro odoramento familiarissimo, in medicamentis ac usu cosmetico ab us expetatur Castorei similis virtus, interno & externo usu apud Russorum vulgus notissima; cui quidem Moschus Sibiricus, uti odore, ita & efficacia aequiparari posse videtur.

te ferendus etiam iis, qui a Tybetano Moscho offenduntur, imo animo linquntur. Materia satis cito exsiccat in folliculis, tumque friabilis est, sanguini grunoso omnino similis, coloris semper bruneo-nigrescentis, sordidi, gustu resinoso-moschata, leviter amorescens. In Spiritu vini parum, largiter in aqua digestionem solvitur ejus essentia fragrantior, quae intense fulvo colore liquores tingit, & inspissata extractum praebet odore magis moschato praeditum. Sed vix octava ponderis pars solubilis est. Quando supra Phengitis lamellam uritur, intumescit, odorem primum moschi, dein foetorem empyreumaticum spargit & exsudat oleo tenui, fortiter moschato, flavescente, copioso carbone nigro relicto. — Vilissimo igitur pretio folliculi captorum in Sibiria animalium venduntur. Olim ad Lenam denis hastulis (quae est vigesima pars Rublonis russici) redimebantur singuli. Postea per frequentiore Sinensium mercaturam pretium sensim auctum est, ut nunc in loco triginta, & quod excurrit, hastulis vaeneant, in Emporio Sinensi etiam duplo triplo plus aestimentur. Insignem enim horum folliculorum copiam coemunt Sinenses, certissime eum in finem, ut fatuos illos diuturniore cum Tybetanis folliculis mora, vel inserta etiam nobilioris Moschi particula odore saturent, & pro genuino Moscho suis & nostratibus caro pretio rependant. Et hunc quidem adulterationis modum hodie solum a Sinis mercatoribus exerceri crediderim, nocentiorum quidem illo, quo Tunquineses & Tibetani plumbum vel lapillos (KUNDMANNO & TAVERNIERO testibus) folliculis pro augendo pondere inferunt, ipsum tamen Moschum genuinum praestantes. — Vix tamen puto ad tentioribus pharmacopolis sic imponi posse, quandoquidem folliculi Tybetani plerumque mole & plenitudine, insigniore contenti moschi *unguinositate*, maxime vero odore, qui violentia sua caput tentat, a spuris istis distinguuntur. — Plerique venatores in Sibiria folliculos, praeter partem pilosae pellis circa orificium adnatam, depurare solent, ut sint similes Tybetanis. Horum viginti sex plus minus Libram medicam efficere solent, quae quinque circiter Rublonibus aestimatur. Multi vero folliculi a Tungusis cum insigni scuto pellis siccantur, iique numero, non pondere solent emi.

De utilitate Moschi medica agere neque hujus loci est, nec proposui. Antiquiorem usum cosmeticum, aphrodisiacum; cet. quo apud
Orien-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tricoli multiplicis structura magis a norma sui generis excessisse & ad Ruminantia vergere mihi videtur, quam Moschus ad Sues. Neque glandula dorsalis, ichorem plorans foetidum, qua Tajassu singularis est, ullam fert cum folliculo praeputiali Moschi maris comparationem. Moschus in universum *forma & pilo* *), ut & brevitate *caudae*, simillimus est Cervino generi. *Cystidis* biliariae praesentia ad Antilopas deflectit quidem, inter quas, ut dixi, unam quoque folliculo abdominali simillimam speciem agnoscit; sed *Cystis* exigua illi est, immo, si GMELINO credamus, quibusdam individuis deficit, aequae ac Cervis. Notabile etiam hoc, quod Cervis senioribus, saltem Elapho, *Canini* pariter in maxilla superiore prorumpant, licet parvuli. Itaque maxima differentia inter Moschum & genus Cervinum in *defectu cornuum* per omnem aetatem & sexum residet, quo ille pariter, ac *Caninorum* superioris maxillae in masculis insigni *magnitudine*, & *absentia sinuum lacrymalium* congeneres utique agnoscit TRAGULOS. Vidi etiam Traguli pygmaei feminam, sciuro non multo majorem, cui a latere dextro exiguus *Caninus*, verrucae instar, propullulaverat, quales in Moschi femellis senioribus pariter observavi. (*Tab. VI. fig. 1.*) Cervi Elaphi foemella, aetate provec̄ta, insigniores etiam istis generat (*Ibid. fig. 2.*); sed nunquam augentur, neque Maribus, quum contra Tragulis, ut Moscho, in potiore sexu evadant maximi. *Differt tamen Moschus a Tragulo pygmaeo* **) *ungularum spurciarum* in pedibus *magnitudine* tanta, ut terrae fere insistant; dum Tragulo plane desunt, imo nec tubera fere locum earum suppleant. *Differt etiam dentium mediorum minori latitudine*. Et utroque momento propius ad Cervinum genus accedit Moschus, magis ad Antilopas Tragulus. Non tamen ideo genere distinguendi videntur.

DESCRI-

*) Pili in Moscho, quamquam crassi admodum & setarum similes videantur, sunt tamen, ut in Cervis & Argalide s. Musmone fragiles, tenerrima raritate spongiosa, medullae scirpi simillima, repleti. At in Tajassu setae corneae, rigidae depressae, dorso planae, subtus plerumque, uti rhachis pennae, sulco exaratae, septem saepe pollicum longitudine extremo multitudine. Id moneo, quia Ill. BUFFONIUS pilum, inter similitudines Moschi cum Porcino genere, recensuit.

**) Eadem diversitas etiam in Tragulo ceylonensi & Javeni supra (ad Antil. not.) descripto statuenda videtur. Priorem pulcherrimam speciem, habitu & colore Moscho simillioem, debemus Cel. PENNANT (*Syn. p. 59 n. 48. tab. 10. fig. 2.*); qui etiam Surinamensem Tragulum SEBAE (*thes. I. tab. 44*) vindicare voluit, Capreoli Americani certissime pullum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Fig. 2.

Fig. 1.

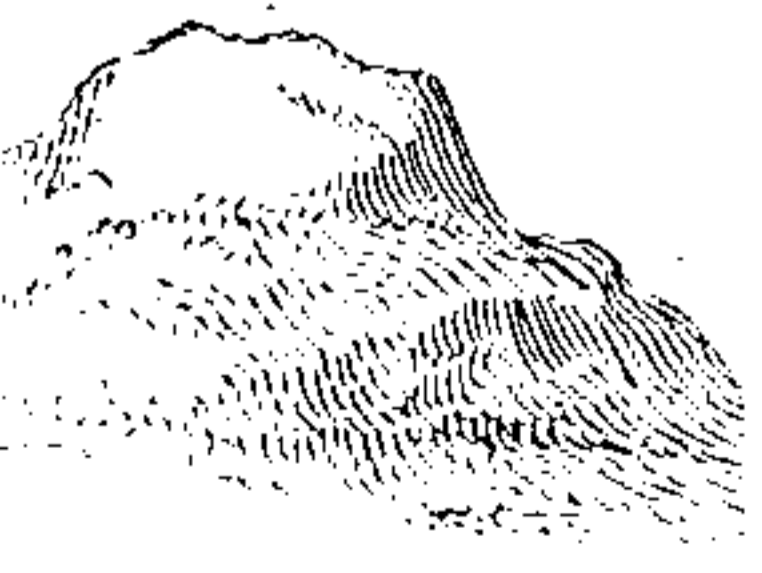
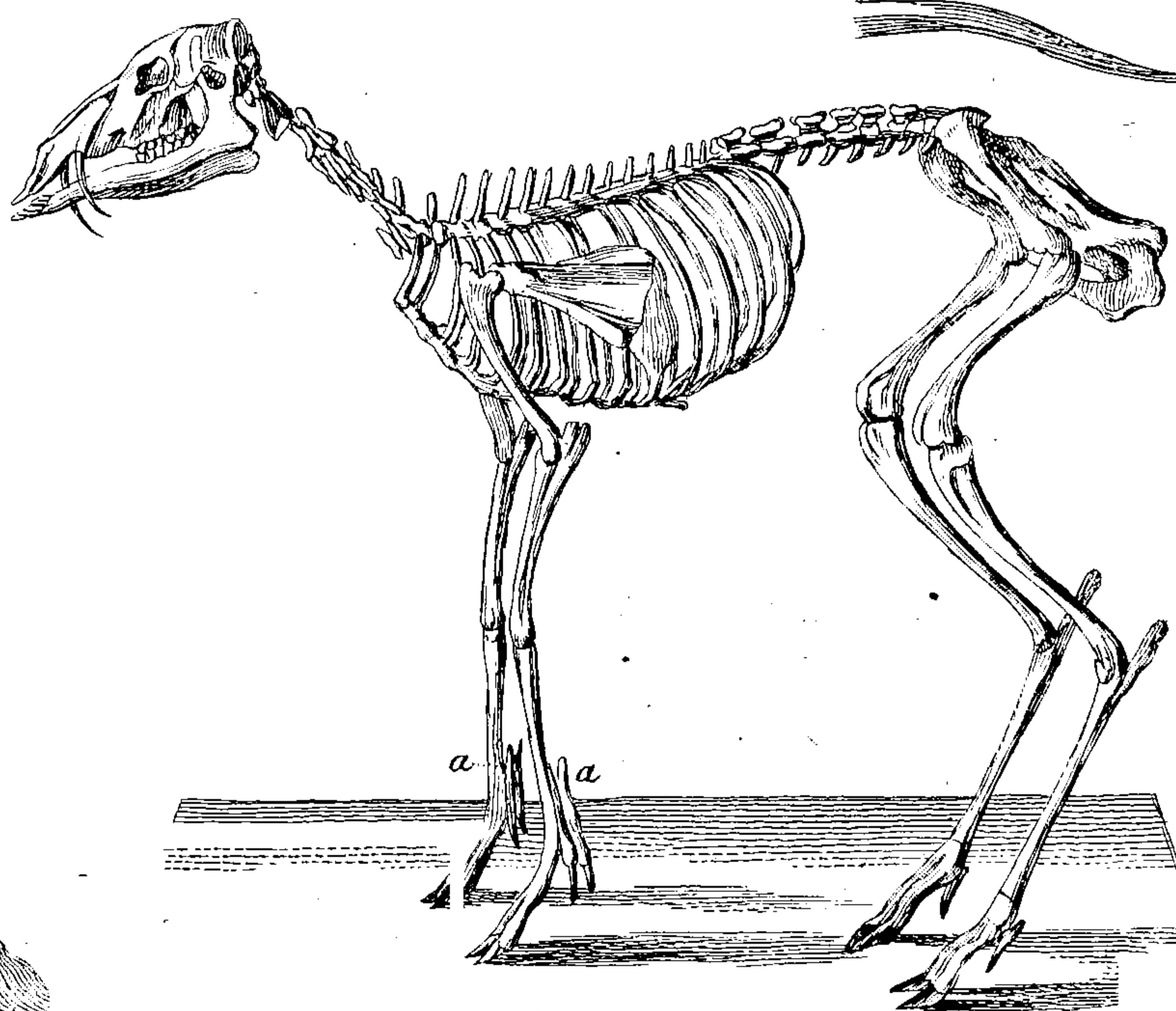
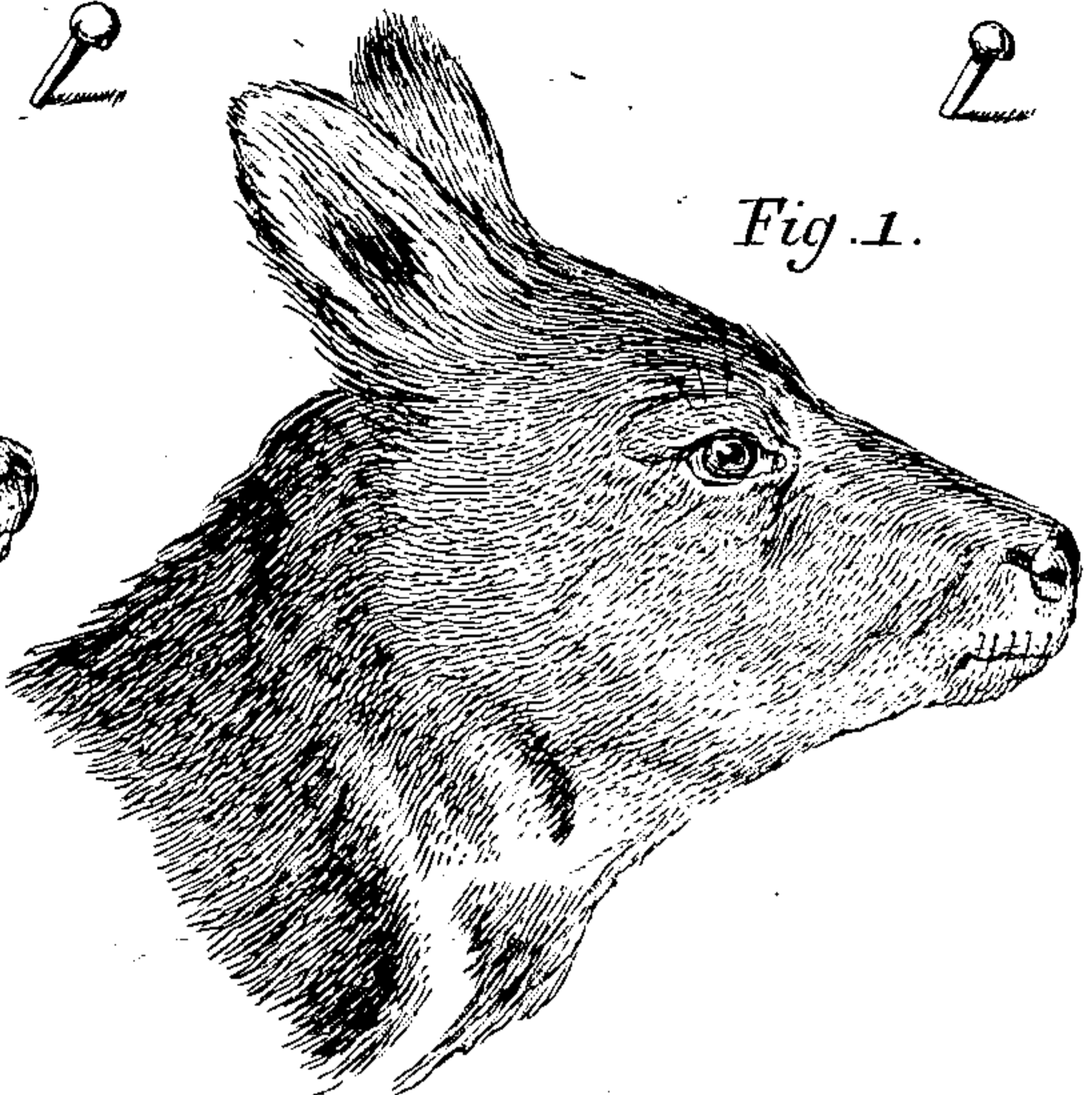
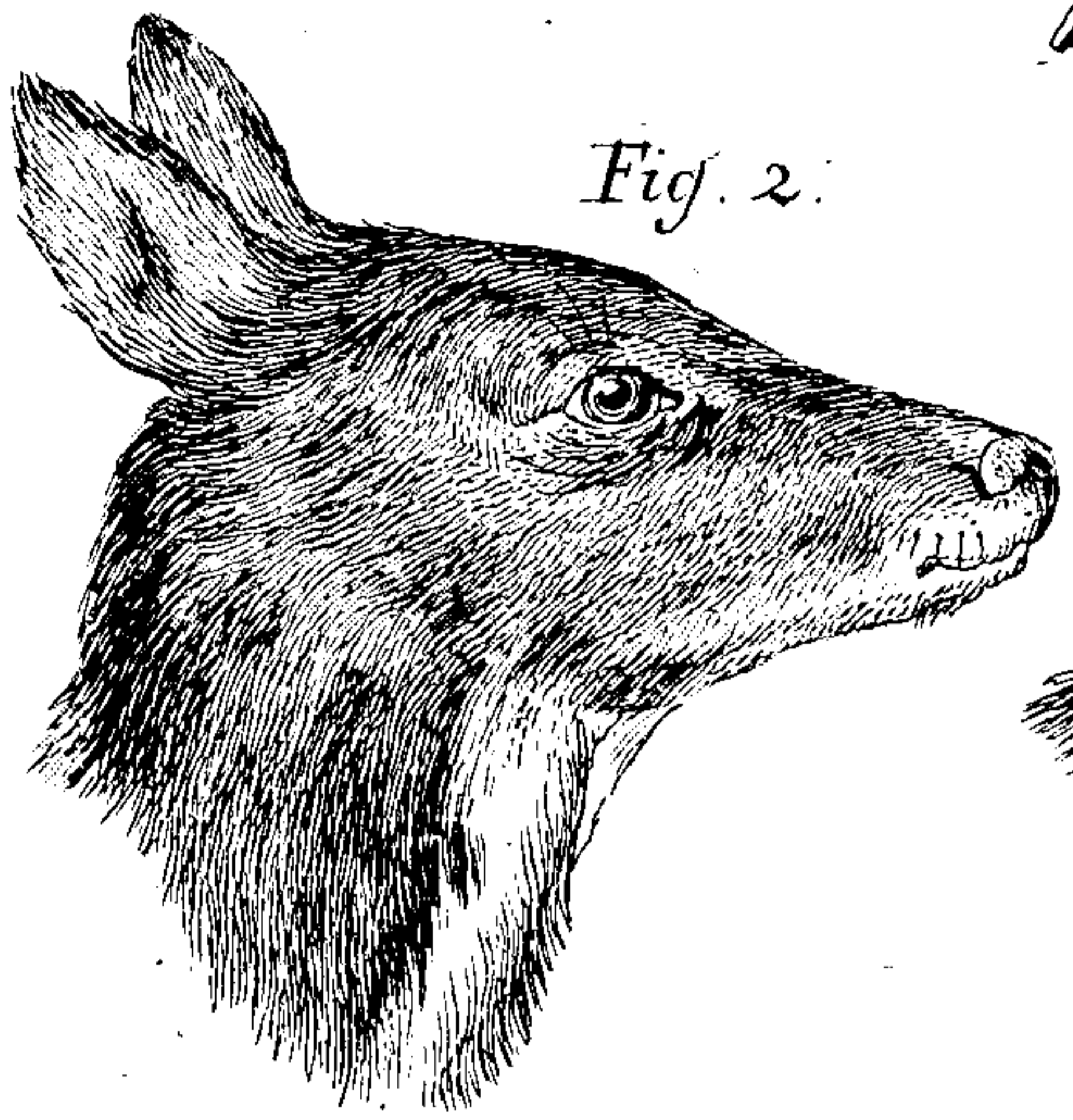

Fig. 1.

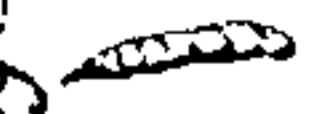

Fig. 2.

Fig. 6.

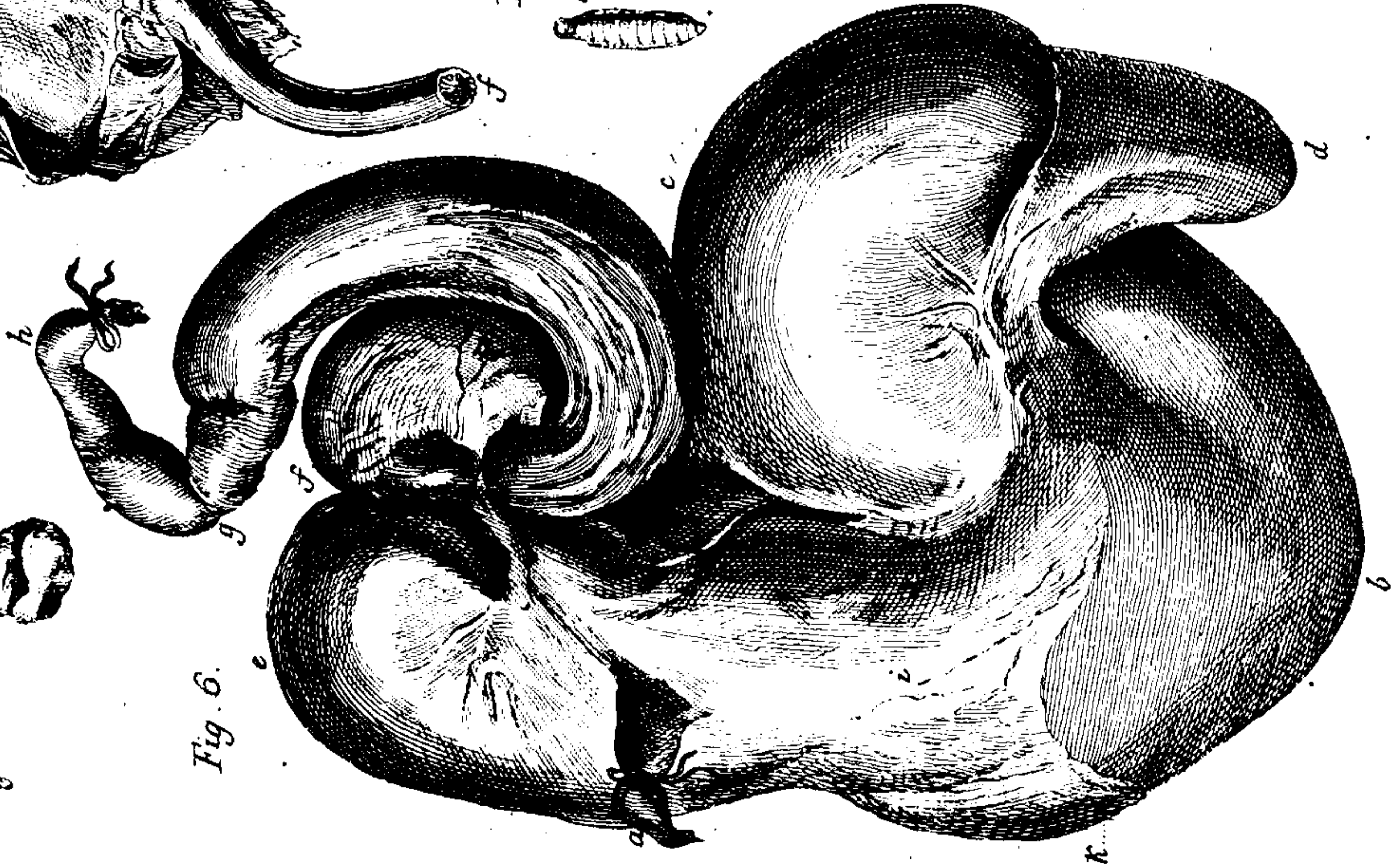

Fig. 5.

Fig. 7.

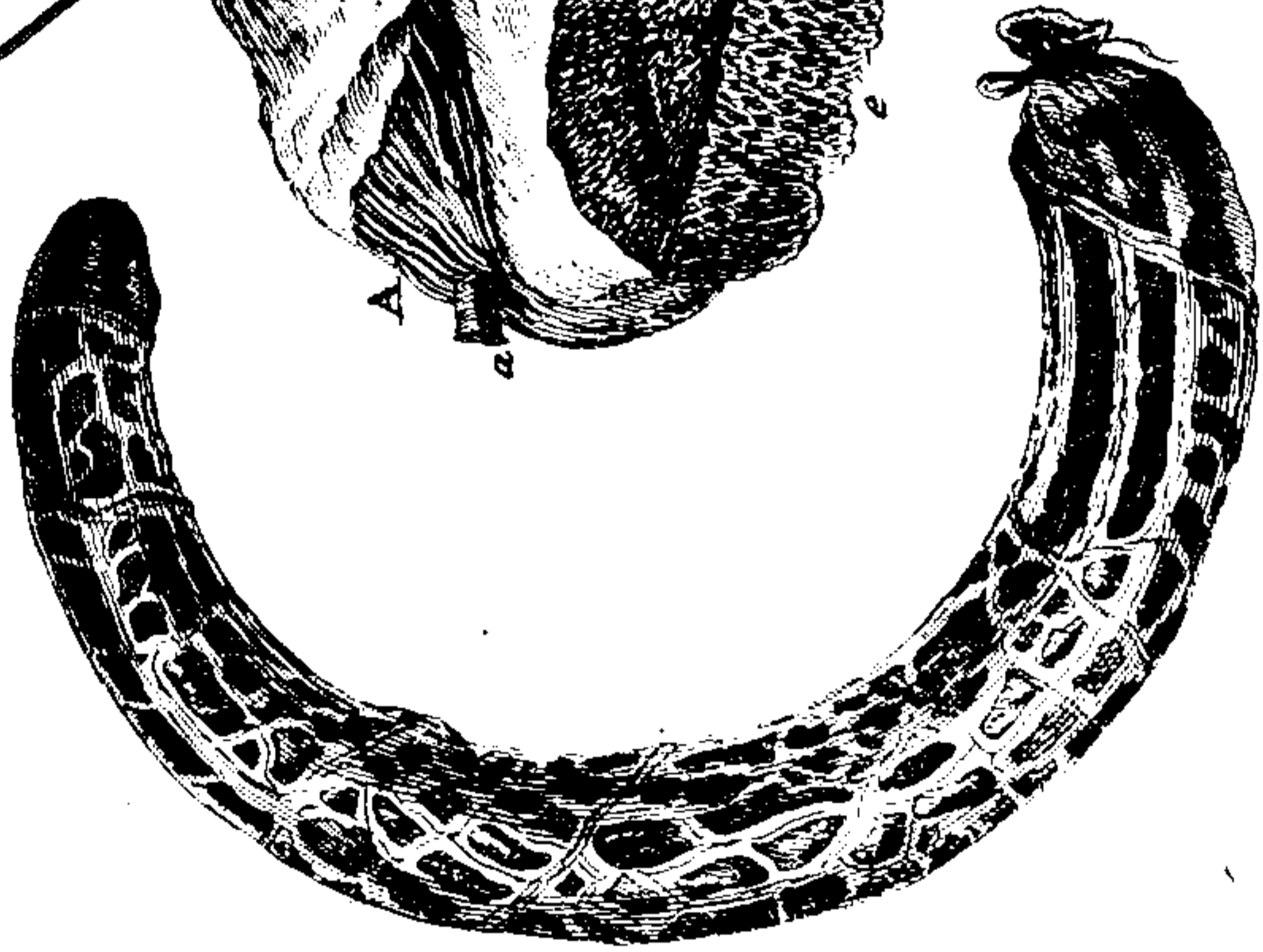

Fig. 10.

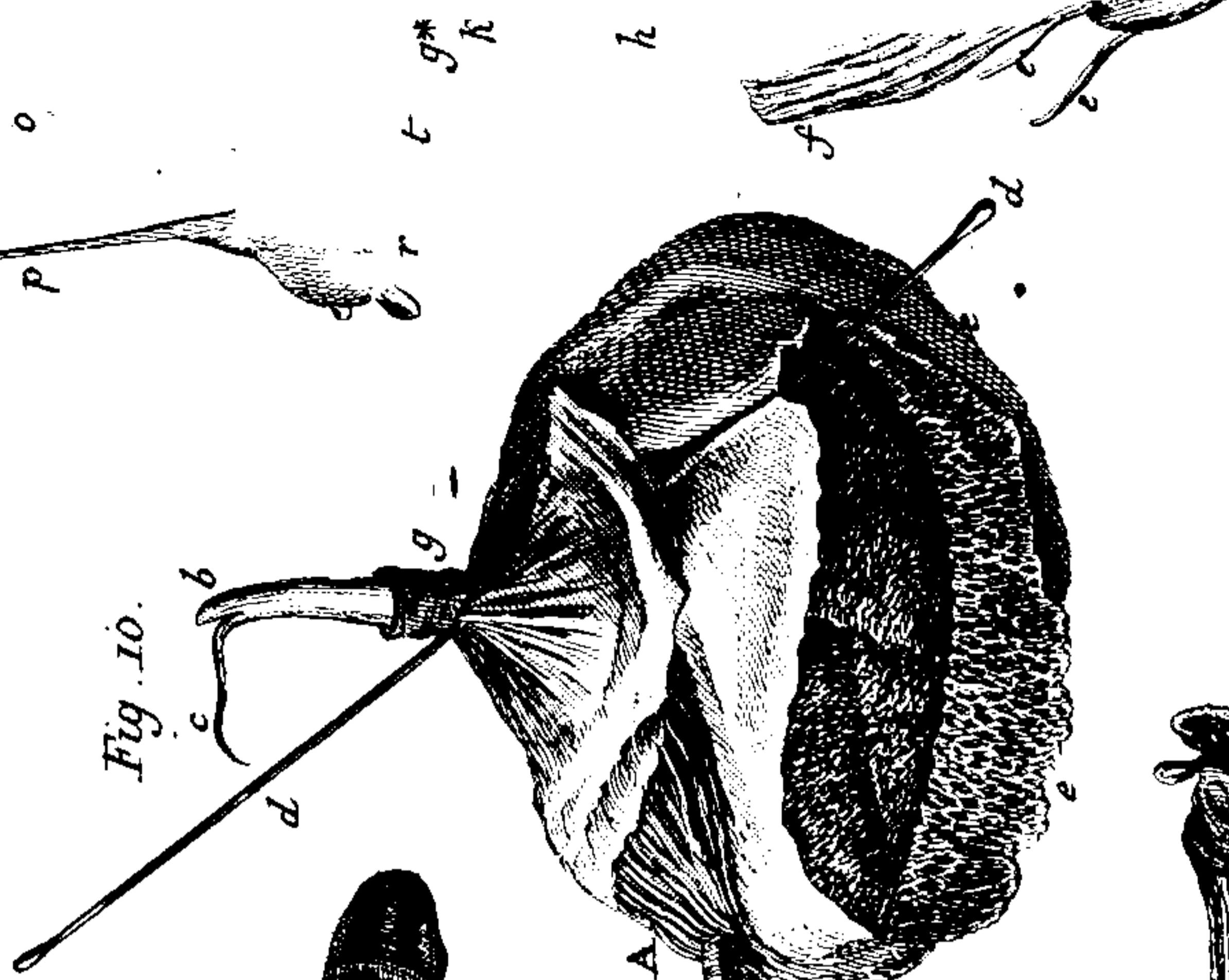

Fig. 3.

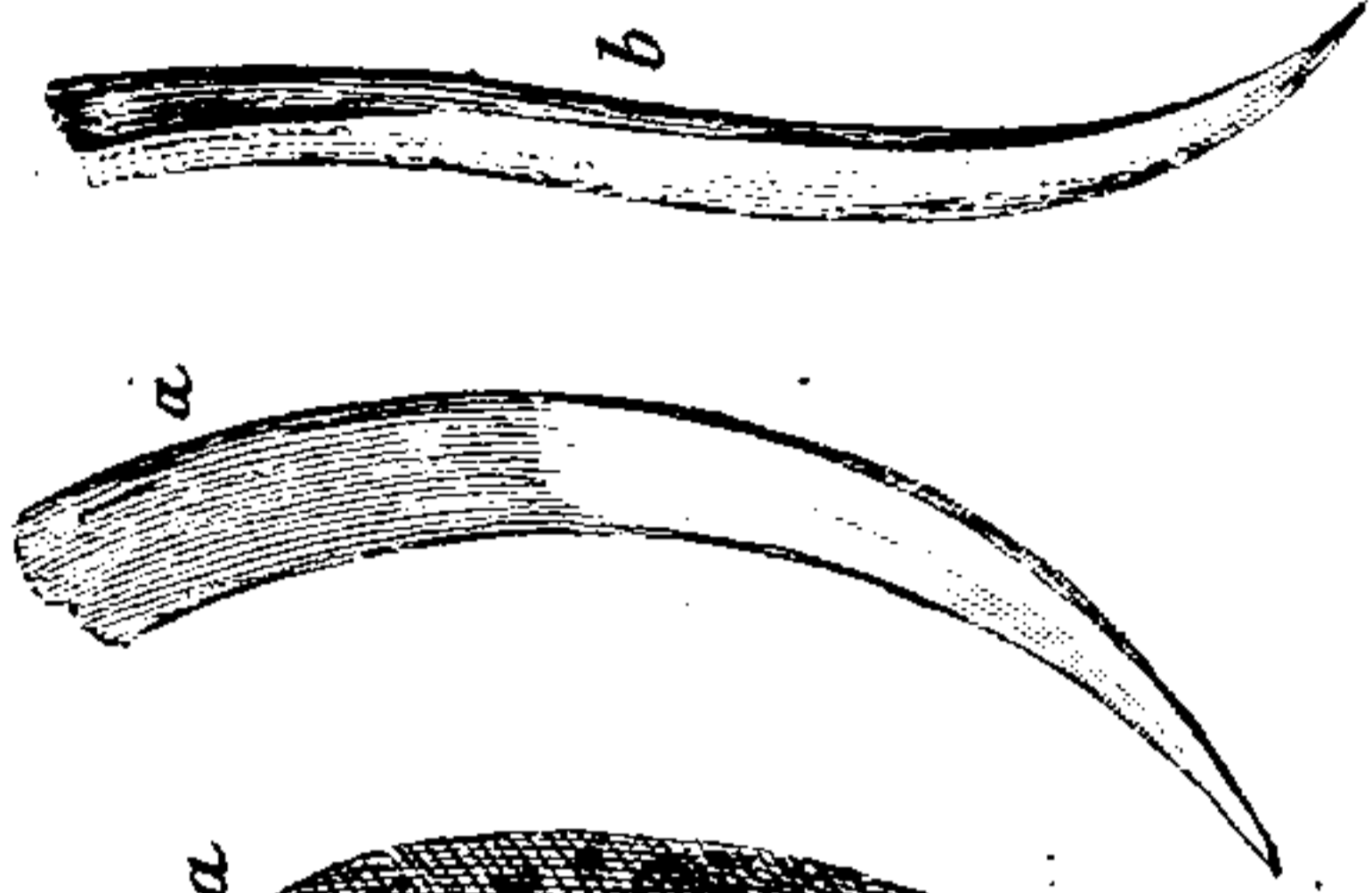
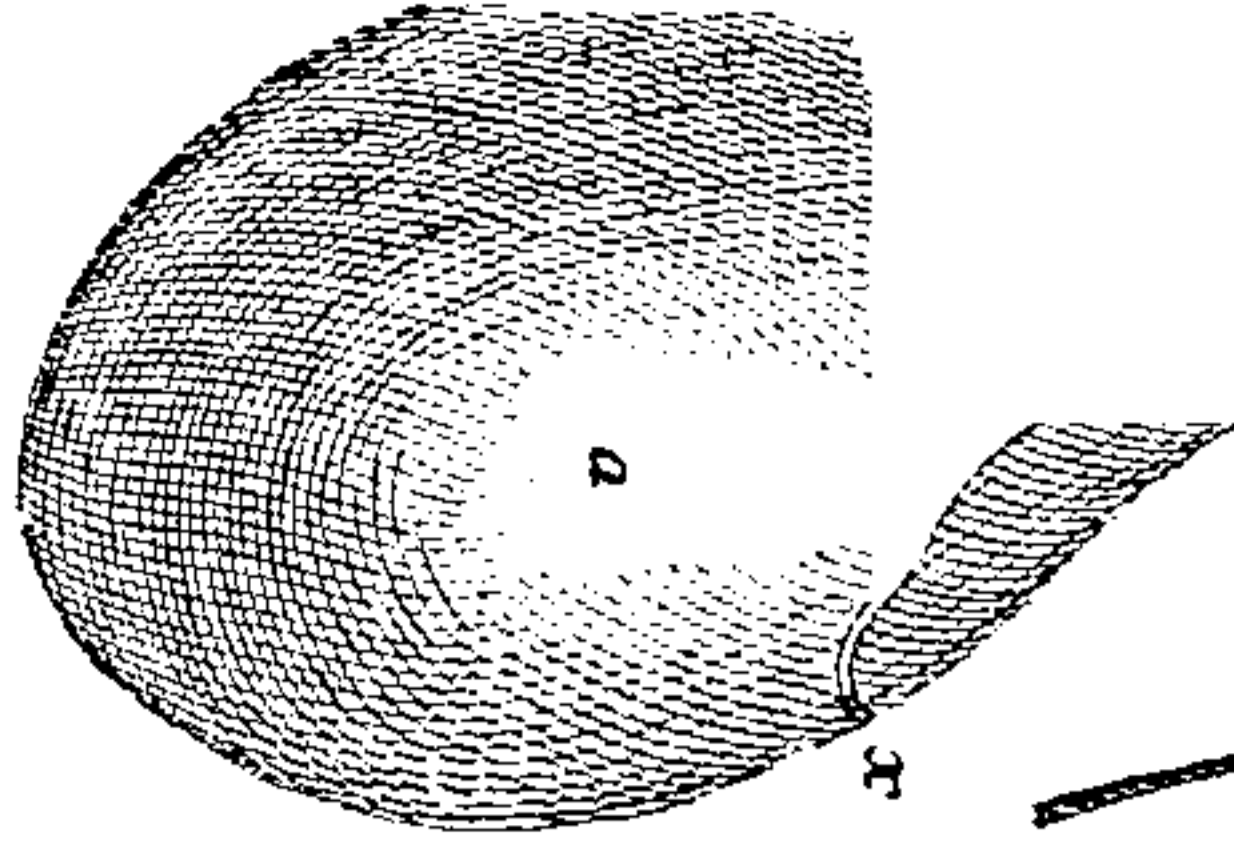
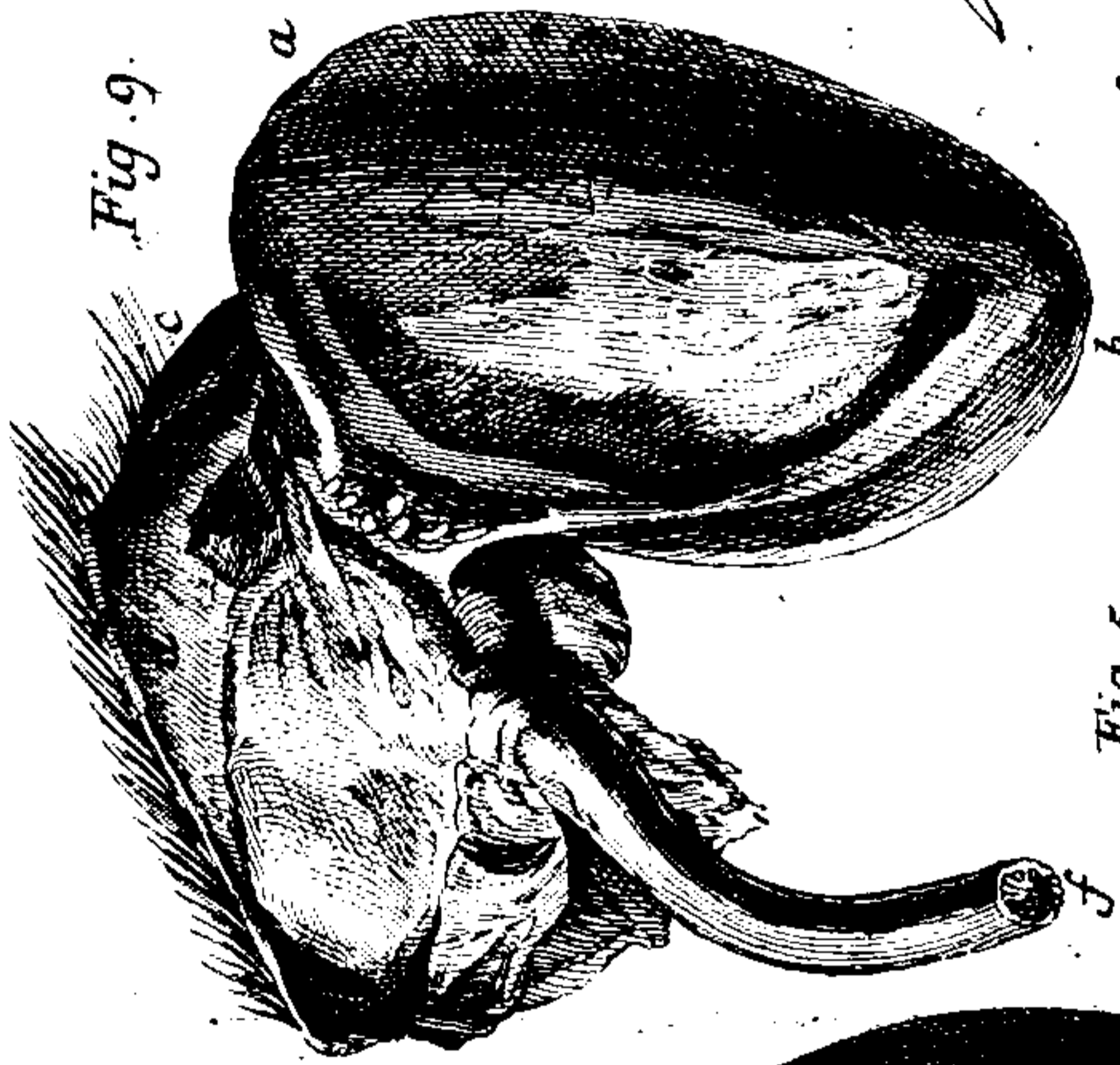

Fig. 9.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Fig. 4.

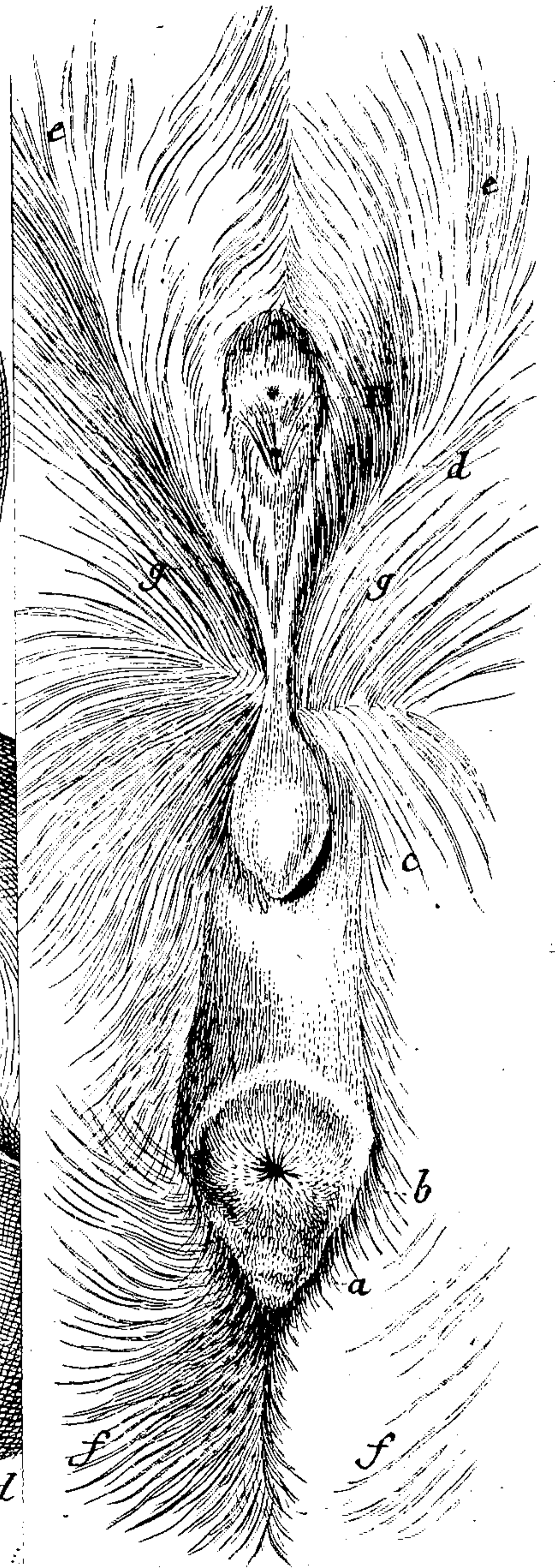
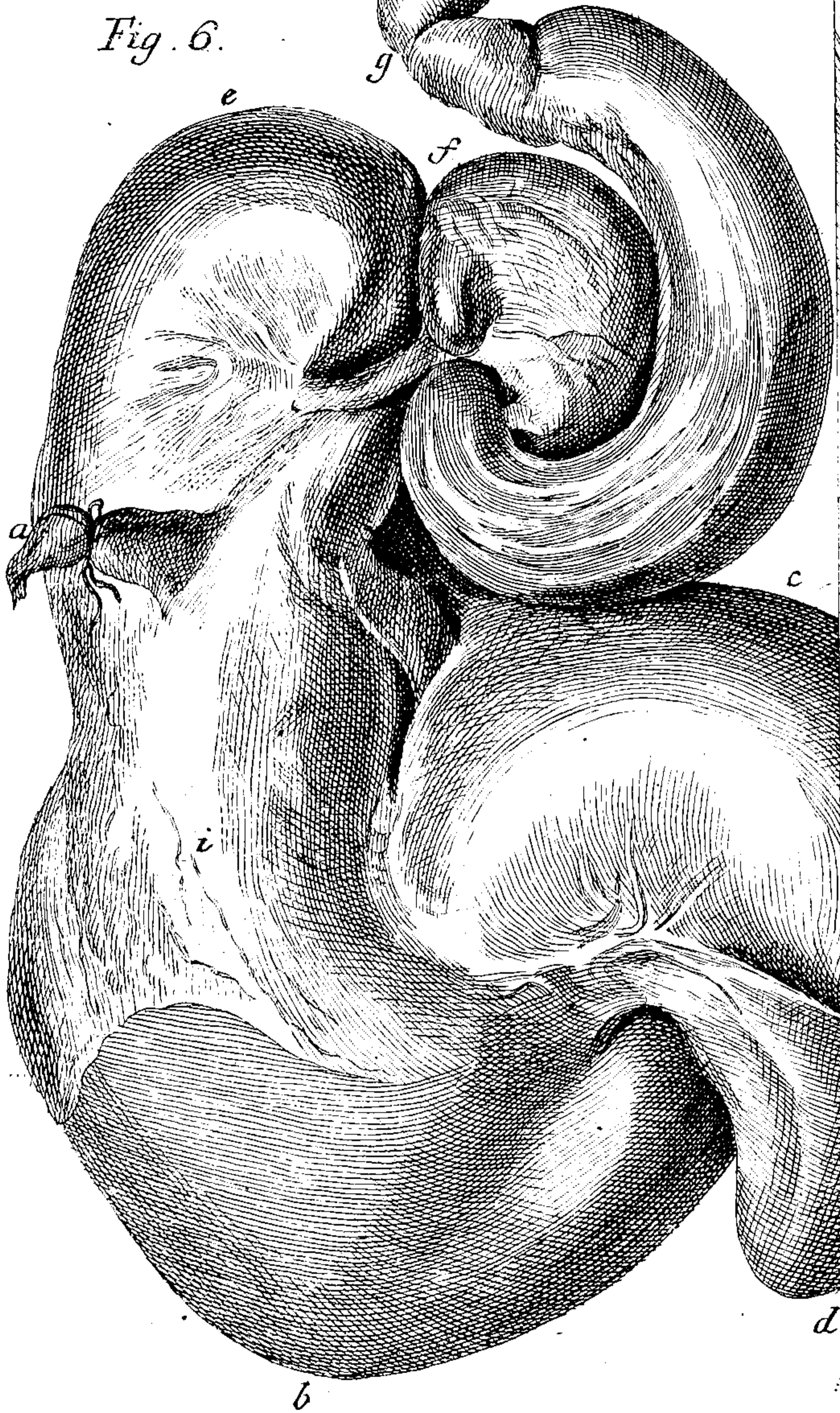

Fig. 6.

DESCRIP TIO M O S C H I S I B I R I C I.

Tab. IV. V. VI. & c.

Magnitudo circiter Capreoli semestris, formaque elegantissima ejusdem animalis aemula; sed truncus propter altissimam velleris sylvam vastior apparet.

Caput fere Capreoli; elegantissimum, *Rostrum* conicum, obtusum crassius mari, etiam hinnulo, (*Tab. V. fig. 1.*), argutius femineis (*fig. 2.*) *Nasus* convexus, subrotundus, una cum subjecta parte labii superioris, nudus, grandinosus, ater; *stria* a margine labii medio narium intervallo obsolescens. *Nares* lunatae; antehians, postice mediante lobulo plano, coarctatae.

Oris labium inferius margine nudiusculum, fuscum, teneriter rugosum, ad molares productius; superius pilosum, in Maribus ad exsertos dentes prolixum, iisdemque vestigio excavato, laevi incumbens, a quo antorsum obsolete intus papillosum, retro, in buccas usque, villis subulatis, callosis echinatum est. — Ad latera mandibulae utrinque, ubi a laniariis teritur, *verruca* (etiam in hinnulis) magna, plana, subcallosa, triangulo-rotundata, diametro 7^{'''}. confertim holosericea setulis brevissimis rigidis, crassis (seu *calamis* potius) exiguis, planis, e lineari-lanceolatis, albidis, quae vix 1^{'''}. aequant, deorsum vergentes, & aequali altitudine derasae. Nihil horum in feminis.

Dentes primores tantum infra, octoni: *medii* mediocres, acie (junioribus) subrotunda, obsolete emarginato-biloba; *laterales* sensim minores, extrorsumque declinati & subimbricati, obtusi omnes, inque senioribus animalibus detriti. *Laniarii* tantum supra solitarii, a termino antico palati distantia circiter pollicari, in *Feminis* annosis minutissimi (*Tab. VI. fig. 1.*), papillae instar osseae prominuli, infirmi atque mobiles; *Maribus* a secundo anno exserti, senioribusque maximi, deorsum directi, parum contorto-divergentes, retrorsum obiter falcati, subulato-compressi, exterius magis convexi, postice in argutam aciem coarctati, acutissimi, politissimi toti & eburnei candoris (*Tab. IV. V. & VI.*

fig. 3. a. b. extra alveolum). In seniore uno duplici situ extra gingivas mensurati secundum curvaturam aequabant 2". 3'''. subtensa 2". 1 $\frac{2}{3}$ '''. apicibus divergebant usque ad 1". 8'''. circumferentia ad basin 9 $\frac{1}{2}$ '''. — In alio longitudo secundum curvaturam 3". 2'''. subtensa 3". distantia inter apices 2". 3'''.; neque majores vidi. — *Molares* ubique sex, anteriores minores, ferratim coeuntes, sinibus planis angulatis; in inferiore maxilla omnes minores.

Palati rugae 13 vel 14 parium, vel & impari-alternae, primores papilloso-crenatae.

Mystacis loco pili aliquot utrinque per rostrum sparsi, fusci, in mento albicantes. *Verruca* supraciliaris trifeta, una prae reliquis longissima; *zygomata* pilis binis, *parotica* unico; *gularis* bipilis.

Oculorum palpebra inferior tota, superior antrorsum fere ad dimidium & postico item cantho imberbes, medio *ciliis* longis, confertis nigris. *Canthus* anterior explanatus, areola lunari nuda, fusca; *sinus* vero *lacrymales* omnino nulli. *Periophthalmium* ad $\frac{1}{3}$ corneae extensile, margine cartilagineo fuscum. *Irides* gryseo-fuscae; *Pupilla* in vivo rimae instar contracta, linearis, obliqua; in mortuo, circularis.

Aures, ut in Capreolo, majusculae, extus capiti fere concolores, sed apice nigrae, interne per ambitum laxius, alboque villosae, intima cavitate nuda, longitudinaliter biporcata. *Vellus*, quod aures extus vestit, non, ut in reliquo corpore internaque earum facie, rude, sed mollissimum est, hybernae pelli Sciurorum (*Grauwerk*) colore & consistencia simillimum.

Collum, propter altitudinem velleris, crassiusculum, subcompressum. *Truncus* vellere alto auctus, versus posteriora sensim crassior.

Cauda supra anum brevissima, crassa, obtuse conica, mollis; In feminis, etiam annosis, & in hinnulis utriusque sexus supra pilosa, subtus lanuginosa; at in *masculis* a secundo anno tota (cum area circa anum subcordata, ischia quoque occupante) plane nuda (*Tab. VI. fig. 4. a.*) rubicunda, unctuositate fragranti continuo humida. *Anus* sub cauda fossae instar depressus, pilis raris, introrsum vergentibus radiatus. (*fig. 4. b.*)

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

turis lutescentibus, plerumque sine ordine sparsis, partim gryseis; du-
ctibusque interdum atris, asymmetricis. Sed in plerisque *hinnulis* ele-
gantioribusque secundae aetatis maculae per medium dorsum virgatae,
transversim parallelae, medio cohaerentes, similesque utrinque per la-
tera ordinatae. *Aliis* tantum tergus virgatum, latera & femora lituris
suborbiculatis, vel lutescentibus omnibus, vel ex parte gryseis aut in-
canis. — *Trimulis* maculae evanescent, vix nisi in cervice, & in trun-
co sparsim obsoletissimae. — *Seniores* penitus fusco nigrescent, magis
minusve brunneo nebulosi, subtus canescentes, collo subtus saepe to-
to atro, vittae albae vestigiis angustissimis.

Autumno 1771. supra Abakanum captus fuit *Moschus masculus*, cu-
jus tota pellis flavicanti-alba, caput, collum & artus lactei candoris
fuere. — Januario 1773. ex eadem regione adlata mihi fuit *femella* an-
nosa, Caninis exiguis instructa, pondus 28 librarum aequans, quae vel-
lere erat extus albido, dimotis pilis gryseo-cinerascente; Caput, Collum
& artus candida erant, praeter fasciam utrinque obsolete gryseam, pe-
desque antice longitudinaliter gryseo-pallidos; Ungulae albae. —
Similem Tybetanam vidi varietatem, & auctores varii descripserunt.

In FEMINIS *vulva* in area lunata, ano circumjecta, nuda antierius
papilla conica, obtusa, cutacea, tri vel quadripili, *labia* conjungente
prominet, intra quorum angulum *clitoris* papillaris, compressiuscula;
minuta, orificio urethrae imminens. *Mammaram papillae* binae, inter-
femolares, in area nuda, biloba. *Folliculi* abdominalis vestigium
nullum.

In MASCULIS *scrotum* ovatum, lanuginosum, inter femora pendu-
lum, teste plerumque sinistro anteriore. In uno seniore testem tantum
unicum exsertum, strictoque scroto inclusum inveni, id quod figura 4ta
Tabulae VI. ad c. expressum est. Ante scrotum utrinque *areola* subro-
tunda, cum *papilla* exigua (*fig. 4. gg.*), cylindraceo-obtusa, 5^{'''}. lon-
gitudine. *Folliculus* ventralis (*g. d. e.*) prominentissimus retrorsum de-
clivi, antice, lateribusque praerupto tubere, quod ambitu pilis pro-
stratis, convergentibus vestitum, media area nudiuscula *orificium* sistit
geminum, *anterius* (D.) glaberrimum, depressum, folliculi proprium,
posterior

posterius (d.) praeputii papillare, pilis aliquot longiusculis barbatum. — Interior folliculi fabrica inter anatomica describetur.

M E N S U R A E.

Pondus Adultis masculis non infra 25 Libras medicas, neque supra 35, frequentius triginta plus minus Librarum deprehendi. *Feminae* dantur 18 librarum, sed annosae ad 30 imo 35 Lib. augentur.

Mensuras adulatorum Masculi & femellae comparatas proponam, ad specimina, quibus maxime annosa animalia paucis tantum lineis majora observavi.

	<i>Masculi.</i>			<i>Feminae.</i>		
Longitudo a summo naso ad anum	2'. 11". 4'''.	—	2' 3'''.	0.		
Altitudo stantis animalis anterior a summo dorso ad calcem	1. 10. 0.	—	1. 5. 10.			
— posterior a sacro ad calcem	2. 2. 6.	—	1. 10. 6.			
Longitudo capitis a summo naso ad tuberculum inter aures	0. 6. 2.	—	0. 5. 0.			
Circumferentia oris ab angulo ad alterum	0. 3. 9.	—	0. 2. 11.			
Latitudo omnium incisorum simul	0. 0. 8.	—	0. 0. 7.			
Distancia caninorum inter se	0. 1. $\frac{2}{3}$.	—	0. 0. $9\frac{1}{2}$.			
— eorundem ab antico labio	0. 0. $11\frac{2}{3}$.	—	0. 0. 11.			
— canthi oculorum antichi a septo narium	0. 3. $3\frac{2}{3}$.	—	0. 2. 9.			
Longitudo fissurae palpebrarum	0. 0. $10\frac{1}{2}$.	—	0. 0. 9.			
Apertura oculi	0. 0. $7\frac{1}{2}$.	—	0. 0. $6\frac{1}{2}$.			
Intervallum inter canthum post. & aurem	0. 2. 5.	—	0. 1. 9.			
— inter priores canthos oculorum filo per rostrum transversim ducto	0. 2. 4.	—	0. 2. 0.			
— recta axi inter canthos	0. 1. 10.	—	0. 1. 8.			
— aurium superius	0. 1. 7.	—	0. 1. 6.			
Aurium longitudo	0. 3. $4\frac{2}{3}$.	—	0. 3. 2.			
— circumferentia basi	0. 3. $5\frac{2}{3}$.	—	0. 3. 3.			
— latitudo in medio	0. 2. 2.	—	0. 1. 11.			

	<i>Maris.</i>			<i>Foemin.</i>		
Circumferentia extremi rostri	0'. 3". 11'''	—	0'. 3". 2'''			
— rostri per oris angulos	0. 5. 8.	—	0. 4. 8.			
— capitis per oculos	0. 8. 10.	—	0. 8. 2.			
— — ante aures	0. 10. 0.	—	0. 8. 9.			
Colli longitudo	0. 6. 6.	—	0. 6. 3.			
— circumferentia	0. 8. 10.	—	0. 6. 10.			
Caudae longitudo	0. 1. 2.	—	0. 1. 0.			
— circumferentia	0. 1. 0.	—	.. ..			
Circumferentia thoracis pone armos	1. 9. 5.	—	1. 5. 8.			
— in medio trunco ubi thorax amplissimus	1. 10. 9.	—	1. 6. 0.			
— corporis ad inguina	1. 10. 6.	—	1. 3. 8.			
Pes anticus a genu inferiore ad terram	0. 6. 8.	—	0. 6. 1.			
— a genu ad cubiti flexuram	0. 6. 3.	—	0. 5. 10.			
Longitudo gambae seu metacarpi	0. 4. 11.	—	0. 4. 4.			
Altitudo unguiae antice	0. 1. 0.	—	0. 0. 10.			
Longitudo ejusdem per calcem	0. 1. 5.	—	0. 1. 2.			
— unguiae spuriae cum phalange	0. 1. 9.	—	0. 1. 6.			
— — folius	0. 0. 10.	—	0. 0. 10.			
Circumferentia genu inferioris	0. 3. 0.	—	0. 2. 10.			
— gambae in medio	0. 1. 10 $\frac{1}{2}$.	—	0. 1. 7.			
— articulationis phalangum	0. 3. 2.	—	0. 2. 10.			
— phalangum conjunctim	0. 2. 7.	—	0. 2. 2.			
Longitudo tibiaram posticarum	0. 8. 5.	—	0. 7. 11.			
— a calcaneo ad calcem	0. 10. 9.	—	0. 9. 0.			
— gambae inter articulos	0. 6. 9.	—	0. 5. 10.			
— unguarum per calcem	0. 1. 4.	—	0. 1. 3.			
Earundem altitudo antice	0. 0. 11 $\frac{2}{3}$.	—	0. 0. 11 $\frac{1}{2}$.			
Circumferentia gambae post. medio	0. 2. 1.	—	0. 1. 11.			
— articuli phalangum	0. 3. 2.	—	0. 2. 11.			
— phalangum primariarum	0. 2. 8.	—	0. 2. 3.			
Longitudo unguiae spuriae cum phal.	0. 1. 5 $\frac{1}{2}$.	—	0. 1. 4.			
— — folius	0. 0. 8.	—	0. 0. 10.			
Distantia scroti ab ano	0. 3. 2 $\frac{1}{2}$.	—	.. ..			

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tum, duplicatura obvolvens intestina in pelvim & ad dorsum usque omnia.

Viscerum positio naturalis, quamvis a solita Ruminantium dispositione non multum diversa, tamen, ne quid desideretur, exponenda est. — *Ventriculi rumen* lobo *sinistro* magno totum occupat sinistrum hypochondrium cui lien a dorso sinisterius adjacet. *Dexter* ruminis lobo (omento inclusus) productior, in dextrum hypochondrium ad media usque ilia extenditur, cui adcumbit a dorso jejunum conglomeratum, & versus posteriora pars ilei. *Hepar* ad dorsum fere recedit, spatium inter diaphragma, renem dextrum, rumen & costas (cum *Abomaso reticuloque* explet. *Ileon* in glomeres duos ad dextri hypochondrii postrema & ad pelvim collectum, ubique comite & eidem mesenterio adhaerente *Coli* portione tenuiore, longissima, quae in gyros confertiores crispata est. Extremum ileon e pelvi sine gyris ascendit versus umbilicum, occurritque *coeco* cuius extremitas libera secundum spinam defluit ad pelvim, reliqua pars in mesenterio communi *Coli* atque *Ilei* ad dextrae spinae collectum haeret. Ab insertione vero *Ilei* continua *coeco* pars *Coli* adiposa ab ileo discedit, post aliquot volumina in umbilicali regione emergit, in spiras tres concentricas contorquetur, intimaeque spira (adiposo involucre deposito) mutatur in colon illud tenue, quod ex ipso spirae centro duplici supra istas facta spira ad spinam tendit *Ileo*que, ut supra dictum est, associatur per reliquum tractum; tandem derelicto *Ileo* inter renes ascendit, recurvatur (quo in loco *Excrementa* in globulos formari incipiunt) indeque, flexu sigmoideo duplici secundum spinam facto, ad anum descendit.

VENTRICULI rumen (*Tab. VI. fig. 6. a b c d.*) subgloboso - depresso, bilobum, intus plica insigni subbiloculare; lobi (*d.*) subinflexi, quasi decussantes. *Tunicae* extus vasis strigosae; intus tota superficies villis filiformibus, apice spatulatis, linea parvisina longioribus confertim obsita, ut in portiuncula, naturali magnitudine delineata, exprimit *Tab. ej. fig. 7.*

Reticulum (*fig. 6. e.*) intus punctis acutis scabrum, areolis altitudine vix transversum pilum excedentibus, denticulatis cancellatum, quarum majores lineam diametro excedunt, versus cardiam sensim minores.

Psalterium reniforme (fig. 6. f.), chymo sicco suffertum & durum in omnibus inveni. Intus foliatum est lamellis totius cavi fere latitudinem occupantibus, lunatis 23 ad 25; praeter accessorias plicas exiguas. Laminae omnes duriusculae, punctis acutissimis utrinque scabrae, ut triturantes diceres, folis cornibus extremis glabrae; caeterum confertim parallelae, chymo sicco incrustatae. Inter majores laminas rugae intercalares, vel lamellulae accessoriae angustiores,

Abomasus (fig. 6. c-g.) mollis, laxus, plicis longitudinalibus circiter undecim, incerto tamen numero rugosus, quarum quaedam ad tenuato cavo per paria confluent sensimque versus pylorum (g.) evanescent.

Longitudo ruminis (in mare adulto) a cardia ad verticem lobi sinistri 7". 4"". axis longitudinalis dextri lobi (fig. 1. 2. a c. ad d.) 7 pollicum. Axis reticuli 4". Circumferentia maxima ruminis ab oesophago (a.) secundum utrumque lobum ad ortum (c.) abomasi 1'. 8". 9"". circumferentia reticuli 7". 6"". oesophagi 2". longitudo omasi secundum Curvaturam 6". 7"". axis autem 4". mediaque circumferentia 4". 10"". abomasi longitudo secundum curvaturam pedalis, circumferentia maxima 5". 9"". versus pylorum 2". 10"". & ipsius pylori pollicaris.

INTESTINUM *tenuē* passim conduplicatum & in glomos saepe fere Gordios contortuplicatum; extricatum longitudinem plus minus xxv. pedum aequat, vix cygneo calamo capacius, subaequabile praeter duodenum (fig. 6. g. h.), cui circumferentia summa 2". 2"". minima 1". 3"". .

Coecum digiti amplitudine teres, obtusum, venis adiposis, creberrime anastomasantibus reticulatum, ut in ejus extremitate fig. 7. naturali magnitudine delineata apparet. Longitudo totius coeci decem poll caris.

In ipso angulo infertionis Ileī cum colo secessus vel *Sinus peculiaris* (ut in Leporino genere) valvula intus circulari marginatus, obtusus, ileo adnatus, pollicari longitudine, diametro circiter 6"". vacuus, in Ruminantibus aliis mihi hucusque non observatus.

Colon ab insertione Ilei in longitudinem 3 pedum 9 poll. reticulo simili, adiposo ornatum, sensim latefcit, digiti medii primo capax, demum sesquipollicari fere lumine. Tum subito adtenuatur, vixque digiti minimi capax, immo passim angustius & adiposa substantia orbatum pergit longitudine 6 pedum totidemque pollicum. Excipit ultimo *intestinum* scybalis globularibus effarctum, stris passim adiposis subvenosum, bipedali longius & versus pelvim pollice sensim capacius. — Itaque universi tractus longitudo xxxviii. pedum in aliis ultra xl. vel totiùs animalis circiter quindecupla.

HEPAR exiguum in Masculo triginta librarum aequabat solas quatuor uncias cum dimidias in femina, xxxv. librarum, semilibre fuit. *Incisura* umbilicalis insignis; *lobulus* papillaris subtus prominens dextro reni incumbit. *Cystis* fellea exigua, in praedicto masculo longa 1". 4""; circumferentia summa 1", 11"". feminae etiam exilior, vix amygdali mole, oblongo - adtenuata, superficiei dextri lobi hepatis subtus insculpta.

LIEN margine oblique ruminis, a dorsali latere, ad sinistra cardiae adnatus (*fig. 6. i. k.*), planus, oblongo - subquadratus, angulis rotundatis. *Pondus* splenis ex eodem masculo inveni drachmarum quatuor & dimidiae; in femella paulo ultra unciam cum duabus drachmis.

RENES ovales, *dexter* tota sua longitudine sinistro anterior, vix tamen major: longus 1". 8½"". pondere drachm. trium cum gr. xi. at *sinister* 1". 5"". longus, totidem dr. & gr. v. *Glandula renalis* sinistra subglobosa, mole pisi; *dextra* minor, oblongior. — *Vesica* urinaria (*fig. 8. v.*) ampliuscula, oblongo - ovata.

GENITALIA *maris* apprime & curatius describi merentur. *Testes* inclusi *vaginali tunica* insigni, fibris longitudinalibus instructa & secundum epididymidem adnata (*fig. 8. litt. u.*); versus abdomen fibris collecta in cremasterem insignem (*γ.*). *Epididymis* (*tt.*) rubicunda, capitulo oblongo (*ss*) adnata veruci supero testis, medio adtenuata simplici ductu constans, qui inferius denuo contortuplicatus efficit partem epididymidis sub teste pendulam, ovatam, unde ductus deferens (*oo.*) ascendunt. *Plexus vasorum* (*p.*) insignis, crassitie epididymidis, ductum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ipsa quasi sicca & rigidula, natura fere epidermidis humanae. *Facies interior* hujus membranae (*fig. 10 ee.*) tota quasi faginata, membranulis creberrimis, erectis, sine ordine cancellatum decussantibus, passim productioribus, adeoque inaequalibus. Versus orificium folliculi eadem membrana laevis est & aliquot pilis longis adspersa, qui et rarius in cavo folliculi enascuntur & collecto moscho inhaerent. — *Orificium* folliculi proprium (*fig. 4. D.*) simplicissimum, constricto-connivens, extus glabrum, circaque illud tunicae propriae innatae sunt *glandulae* aliquot explanatae (*fig. 9. c.*), albae, sebiferae, Meibomianis palpebrarum comparabiles. Sub cute externa folliculo instrata est laxa *caro*, ut videtur glandulosa, rubicunda, maxime circa orificium collecta & antrorsum crassior (*fig. 9. d.*), praeputio quoque substrata; in qua distincta, utrinque ad orificium folliculi, *corpuscula* duo oblongo-linearum apparent cellulosa subcutanea inhaerentia.

In *Hinnulis* folliculus plane adhuc vacuus, rugose contractus, epidermidem intus exhibet puram, cineream, facile secedentem, in parvas rugas elegantissime crispatam, quae circa orificium subparallelae, inde quaquaversum anfractuosae divergunt. In *adultis* materiae moschi collectae ad sesquidrachmam, *senioribus* ultra duas drachmas inveni. Est autem *Moschus* (in recenti quoque) consistentia siccior. Ceramine; grumofus, friabilis, obscure brunni coloris, extus compactus, a favaginosa continentis folliculi superficie, quasi modulo, effictus, in minutissimos anfractus (*fig. 10. f.*), quibus epididymidis mercurio repletae intestinula fere refert. Interius massa vel vacua, vel rara saltem esse solet, argumento eam e superficie membranae propriae folliculi, licet adpectu fatuae, excerni.

Priapus extremitate folliculo incumbit, longitudinaliter adstrictus, ita ut *apertura praeputii* (*fig. 4. d. 8. c. 10. g.*) supra ipsum folliculum, proxime pone orificium hujus proprium emineat, intus glandulis piliferis instructa (*fig. 8. c.*) quarum pili, retracto genitali, instar penicilli (*fig. 4. d.*) prominent. — *Fasciae musculares* binae e fasciculis muscularibus raris compositae (*fig. 8. ff. 10. A.*) ab inguinibus ad folliculum tendunt & in carnositate subcutanea desinunt, compressores retractoresque folliculi & praeputii dum exseritur genitale. Duae aliae *tæniolae*

niolae musculosae (fig. 8. i.), ex ipso angulo crurum penis ortae, decurrunt ad glandem, retractores priapi. *Arteriae* duae (fig. 8. e. e.), ab iliaticis, in ipsa harum emersione, ortae, ramo profundo musculis hypogastrici dimisso, truncis longissimis, simplicibus ad dorsum folliculi feruntur.

GENITALIA foeminae gravida & extra graviditatem describam. — *Vagina* membranacea, teres, ab orificio externo ad uterum 3". 6". aequat; versus vulvam rugis longitudinalibus, prope orificium membrana lunulata, valvulari intus instructa, quae quasi hymen interior. *Uterus* osculo papillari in vaginam prominulus, collo strictissimus, sensim ampliatus bipollicaris, hinc divaricatus in *cornua* crassitie digiti ventricosa, dein sensim adtenuata, mesenteriole crispata & in pelvim collecta. *Ovaria* piso minora, vesiculis margaritaceis crebris foeta. (Haec e juniore sed adulta femella, cui nullum erat compressionis indicium.)

In *foemina gravida* seniore, medio Martii dissecta: *Uteri* orificium leviter angustatum, mucotenacissimo refertum; *cornu* utrumque foetu contento turgidum, humore secundinas circumfluente copioso; *vasorum* hypogastricorum rami turgidissimi. *Cotyledones* & respondentes *placentulae* oblonga, plana figura gaudent & in series fere digeruntur. Extrema secundinarum adtenuata, in cornua uteri filo protensa; at versus orificium uteri chorion utriusque *anastomosi* tubulari cohaeret. *Laminae* chorii facile separabiles: *exterior* subalbida, opaca, vasculosa, extus subaspera, pulposo-mollis; *interior* firma, pellucida, membranosa. *Allantois* tenuis, pellucida, liquore tincto repleta, teres, digiti minimi crassitie, altero crure longior. *Amnion* tenerrimum. *Foetus* nudi, magnitudine muris, in dextro cornu foemineus, in sinistro masculus; *funiculo* singuli ex uracho arteriis binis, totidemque venis contorto, quae ad involucra statim divaricantur. *Dorsum* secundinae, cui allantois subjacet, chorio leviter inciso, insufflatum inter illud, & Amnion aërem non admittit, neque amnio inflato tumescit; incisae vero tunicae vaginali funiculi umbilicalis immixtus aër totum illum tractum suffundit, neque incisa allantoide emittitur:

PULMONUM *dexter* quadrilaciniatus; *lobis* 2 superioribus parvis, inferiore maximo, quarto accessorio impari, a dorso cordis latente.

Sinister bilobus, superiore portione longa, angusta, secundum Cor ascendente. Quadrat itaque in Moschum observatio BARTHOLINI in *anat. leporis*, ubi divisionem pulmonum multiplicem cursus velocitati prodesse ponit.

COR in masculo longitudine 2". 3"". circumferentia baseos 6". 3"", aequal. *Auriculae* subaequales, in modum cristae galli profunde crenatae. *Officula* nulla. *Thymus* insignis, a corde ad marginem sterni summum extensa.

SCELETI *descriptio* superest (*Tab. V.*), quod tota compage magis cum Cervino, quam cum Antiloparum sceleto convenit.

Cranium eo singulare, quod ipsa olla *bregmatibus* aequaliter sit convexa, carina longitudinali nulla, neque bregmata longitudinali sutura divisa sunt. *Ossa frontalia* discreta, inter orbitas convexa, antrosum planiuscula, media fossa concava. *Hiatus* inter os frontale, unguem qui orbitam antice claudit & ossa maxillaria, respondens fundo *vaginae* dentium caninorum, qui tantundem fere alveolo latent, quanto exserti sunt. *Ossa rostri* tenuia & infirma, hiatibus palatinis oblongis pervia. *Ossa nasi* singula profunde excisa, intermedio mucrone producto. *Occiput* obtuse gibbum, tuberculis bifariam angulatum. *Tota* cranii olla spatiosa, & ossa tenuia.

In *Foeminis* cranium solo rostro strictiore differt, propter defectum vaginalium pro laniariis firmandis, quarum loco vestigium minimum, oblitteratum alveoli, quasi abortientis.

Maxillae inferioris rami angusti, angulus baseos valde productus, rotundatus. *Molares* omnes tartaro fusco incrustati; antici tres simplices, proximi bipartiti, postremus subtrifidus.

Vertebrae colli a quarta apophysibus spinosis erectis, sensim longioribus prominent. *Dorsalium* spinae praelongae, planae, quartae quinaeque longissimae, sensimque magis reclinatae usque ad septimam; hinc breviores, erectioresque, undecima recta; unde sequentes apophysibus latis, truncatis, lumbarium simillimae. — *Vertebrae lumbares* V. quarum prima interdum costifera (ad dorsales XIV. referenda), omnium apophysae transversae praelongae, antrosum vergentes. —

Os

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

SPICILEGIA
ZOOLOGICA

QUIBUS

NOVAE IMPRIMIS ET OBSCURAE
ANIMALIUM SPECIES

ICONIBUS, DESCRIPTIONIBUS ATQUE COMMENTARIIS
ILLUSTRANTUR.

CURA

P. S. PALLAS.

FASCICULUS XIV.

BEROLINI,

PROSTANT APUD

JOACHIMUM PAULI.

MDCCLXXX.

SENEC. epistol. 101.

Omnia, mihi crede, etiam felicibus dubia sunt: Nihil sibi quisquam de futuro debet promittere. Id quod tenetur, per manus exit: et ipsam quam premimus horam, casus incidit. Volvitur tempus-rata quidem lege, sed per obscurum. —

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

niculo, et quae sunt hujusmodi alia inter cōgenera animalia summae necessitudinis, exempla, in quibus *accuratiōrum, nec laconica brevitāte aegrotantium descriptionum, immo dimensionum* in Scientia Zoologica usus aequae apparet, ac in stabilienda Ursi marini differentia, per sequentem descriptionem comprobabitur.

Dubia Auctorum circa Ursū marīnū auxerunt varietates in terrestri observatae. Vetus est apud Germanos distinctio in majores formicarios et minores ursos, quorum priores nigriores, saevioresque ferunt, minores innocuos, gryseo-fuscos. Et haec quidem distinctio, Russis quoque et Asiae borealis populis satis nota, pellium inspectione utique confirmatur, e sola vero, ni fallor, aetate pendet.

Sed aliqui scriptores, e relatione incolarum Europae borealis, aliter distinguere docent, et compleverunt farraginem qui Ursū americanum immiscuerunt. WORMIUS prodidit a Norvegis triplicem distingui Ursorum varietatem, maximum (*Græssdjur*) fuscum, phytivorum et minus nocentem; minorem alterum (*Ildgiersdjur*) nigriorem, carnivorum et praesertim autumno ferocem; tertium formicarium (*Myrebiörn*) minimum, formicis inhiantem, satisque pugnacem. PONTOPPIDANUS contra (*Norveg, vers. germ. II. p. 24.*) tantum duplicem agnoscit, equinum nempe (*Hestebiörn*) et formicarium minorem. Sueci triplicem, sed aliter distinguunt (a). KLEINIUS ex RZACZINSKIO maximam nigricantem varietatem formicarium vocat ursum, ab eoque minorem fulvum vulgarem, et minimum argentinum, canis pilis mixtum, distinguit. — Ex eoque dissensu jam apparet, quam vana et incerta sit nostratium Ursorum distinctio in varietates, quarum criteria et proprietates plebecula rusticorum et venatorum e paucis observationibus, prout fors tulit, modo hic, modo aliter sibi finxit, nemo unquam solidis observationibus stabilivit. Magis rationi consentanea venatoriae rei expertissimus RIDINGERUS tradit, qui juniores subgryseos aetate sen-

sim.

a) Videlicet *Slagbiörn* nigrum, maximum, rariorem; *Ringbiörn* subgryseum, collari albo torquatum; *Myrbiörn* fuscum, minimum inter omnes. GADD *Beskrifning ofwer Hwittis-fokn.* (Abo 1759. 4.) p. 39.

sim nigrescere, seniores vero inter fuscum et atrum variare atque magnitudine secundum locum et alimenti abundantiam differre pronunciat (*Entwurf einiger Thiere IIIter Theil No. 39 - 44*).

III. BUFFONIUS primam praesertim Germanorum distinctionem, quae et inter Helvetos obtinet; secutus est; sed male cum varietate europaea subatra confundit *Ursum americanum*, quem specie differre tamen ipse subolfecit et quantum moribus a nostrate differat e peregrinatorum recentissimorum fide exposuit (b). Vidi olim

A 3

Ursos

b) Plenissime mores et naturam Ursi americanum descripsit J. BRICKEËL *natural hist. of North-Carolina p. 110. seqq.* „The Bears are very common in this province, tho' not „quite so large, as in more northerly climates, such as Greenland and Russia. Their „flesh is good & nourishing, not inferior to the best Pork in taste & is betwixt Beef & „Pork. The young Coubs are a most delicious dish, as most of the planters testifie, „who prefer their flesh before Beef, pork, veal or mutton; & it looks as well as it eats, „their fat being as white as Snow & the sweetest of any Creature in the world, for if any „Person drinks a quart of it melted, it never rises in the stomach, as other oils & fats „are subject to do, & is prefer'd above all things for frying Fish. — The Bacon made „thereof is extraordinary good — I have seen very good hams, made of these Bears' „flesh. These beasts feed upon all manner of wild fruits & are great devourers of every „sort of fish, especially Herrings, which they catch at the brook's side in the month of „March and April. The flesh of those Bears, that feed upon them, is not good that „Season & eats filthily, neither are they good when they feed upon Gunberies. They „are great devourers of Swine, that they take in the woods, especially when they are „hungry. & can get no other food, which is the only Fleshmeat they are fond of. They „sometimes get into the Indian Cornfields or Maze, where they generally spoil ten times „more than they eat. They are so fond of the Potatoes of this Country, that they seldom fail to destroy & root out all clean, whenever they chance to come where they „are. — And notwithstanding they seem to be such a clumsy creature, yet they will „nimblely climb trees (when pursued by Hunters & Dogs), where they generally remain „till shot; & it is strange to see with what agility they will go up & down the Trees, „& in coming down they always run tail foremost. They are likewise very dexterous „& expert in fishing, catching vast quantities of several sorts of Fish, as they run up the „narrow creeks & shallow waters to spawn. There you shall see these Beasts sit & take „up fish as fast as it is possible for them to dip their paws into the water. There is one „thing very strange & remarkable of this creature, which is that no man, either Christian or Indian, ever killed a She-bear with young. — It is most certain that they „hide themselves in the most secret places, otherwise the Indians, who constantly hunt „in the woods, & kill thousands of He-ones, would at some time or other have found „them. — Bearhunting is a very great diversion amongst Christians & Indians; the „former have a breed of Dogs fit for that kind of sport, about the size of farmers Curis; „these

Ursos americanos Londini in castello (*Tower*) très vivos, mirorque adeo diversa ab europaea specie animalia a nemine hucusque Anglorum, qui Zoologiae studio tenentur; nec a Curiosis qui ipsam Americam adierunt, rite descripta fuisse. Tam aliena eorum facies, ut qui europaeum Ursum viderit, sine haesitatione distinctam speciem pronunciare debeat; etenim multo magis, quam Ursus marinus, a vulgari specie terrestri differunt. Differunt forma et colore constantissimo: Caput proportionem angustius, rostro prorsus canino physiologia peculiari; corpus aterrimum, pilo teneriore atque nitidior; gula et genae ferrugineae, ut capite omnino Canes sic dictos Lanionum Germaniae referant. Pro rugitu illis fletus sonorus; gressus et indoles tota diversa; et quae sunt alia accuratorem descriptionem hujus animalis, quod cum nulla Ursi europaei varietate convenit, postulantia.

Sed

„these by practice become acquainted with the scent of the Bear, which as soon as they
 „have found, they run him by the nose, till they come up with him, & then bark &
 „snap at him, till he treads. By the noise of the Dogs the Huntsmen repair to the place
 „& find the Bear in some large Tree, where they generally shoot one after another, till
 „they kill him. and tho' they are not naturally voracious, yet they are fierce & will
 „fight most desperately when wounded; for which reason there are 3 or 4 Huntsmen
 „together with Guns ready. — If any of the Dogs should fasten on a Bear, the hunts-
 „men look upon him as not good, for the best Dog is nothing in his paws — As the
 „paws are esteemed the best morsel of this creature, so is the Head esteemed the worst &
 „is therefore cast away; *for the brain is said to be poisonous.* — They are not near so
 „plenty now, as they were some years ago in this province, where the planters have
 „kill'd 4 or 500 in one season. The reason is because they are so very easily kill'd;
 „for the least Dog will make them tread. — The parts of this Beast are good in several
 „disorders, the oil is used in many cases & particularly by the Indians to paint their
 „bodies withal. The fine Fur at the bottom of their bellies is used in making Hats
 „&c. — DU PRAZ in *Hist. de la Louisiane Tom. II. pag. 77.* plane non carnivoros esse
 contendit, ideoque autumnum ad austrum migrare, ubi vegetabilibus mire pinguescunt et
 demum hyeme cubile in stantibus arboribus cavum quoddam truncis quaerunt, ibique et pariunt,
 ad tres usque uno partu. catulos. Docet et modum pinguedinem Capreolium pellibus
 cordendi, eandemque depurandi et fluidum a sebo separandi oleum. — DUMONT in
Mem. sur la Louis Tom. I. p. 74. eadem fere confirmat et multa de pinguedine horum
 animalium hyberna narrat, ut et quod egregie sint natatores. — Piscesque grandiores
 captantes in mare desiliunt, saepe diu cum praeda confluentes, JAM PETR. MARTYR in
relat. itineris Cabotiani apud RAMUSIUM Coll. Vol. III. p. 35. b. narrat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

appellens inhospita in ora occumbit. — Inter Lenam et Jeniseam ventis praesertim a Borea et occidente hyberno flantibus et glaciem versus littora pellentibus abunde adventant, contrariisque denuo cum glacie in altum abeunt. Conglaciato hyeme Oceano in plaga Sibiriae sub arcto sita, cujus aeterno gelu constricta tellus sylvas nullas profert, sed muscis atque lichenibus, nudam saepe glaciem incrustantibus, dealbata torpet, brumali saepe nocte et tenebrosis procellis deceptus longius quidem a mari evagatur, praesertim hybernaculum quaesiturus, sed nunquam in mediterraneis locis aestatem transigit aut speciem propagat, nec unquam in sylvas usque regiones, e quibus contra Ursus vulgaris in arcticam plagam progredi timet, extra circulum arcticum descendit. Ab ostio Jeniseae rarius Mangaseam usque, ad Lenam vix ultra hybernaculum Siktak observati sunt; et tamen ibi frequentissimi in ora maritima versantur, possentque in latissime diffusis horum fluviorum alveis, sub rigido Sibiriae coelo, aquaticum vitae genus facile continuare. At in regione Obensis sinus rarissime ad Obdoriense munimentum et eandem usque latitudinem perveniunt, inque tota ora inter Obum et Maris albi fretum parciore observantur, quia Terrae novae insula, longeque ad septentrionem excurrentia Obensia Promontoria refugium magis septentrionale pro hybernis suppeditant. Est enim hoc animal omnis, ut videtur, caloris impatientissimum et pelago frigidissimo gaudens, cujus geliditatem natans aestate homo vix per minutum ferre potest, simul solo victui pisculento adsuetum. Ursus marinus junior, quem vivum ex Obensi regione habui et Krasnojarii dissectui, hyeme sub tecto detentus quasi aegrotabat, laetissimus contra in nive et sub diu fuit, ubi etiam volutando, extensisque pedibus supra glaciem decumbendo ardorem temperare videbatur (e). Attamen Thermometro Farenheitiano in vulneratum abdomen immisso, diuque detento, calorem naturalem constantem tantillo supra 100°. dedit, qui non infolitus in animalibus feris, lupino licet quatuor gradibus major est.

Samo-

e) Idem in Ursis marinis Petropoli vivis visis notat *Abbas CHAPPE d'Auteroche Voyage de Sibirie Vol. I. p. 63.*

Samojedi et Jacuti conterranei hujus animalis, strenuique, sicubi in terram exit, inimici, praecipuum urforum marinorum victum observarunt esse, praeter cadavera piscium atque balaenarum inter glaciem fluitantia, e venatione Phocarum, quas in glacie rupibusque cubantes et circa respiratoria glaciei foramina vere et autumnop, dolo adoriuntur et facillima opera dilaniant. Dicuntur etiam Rosmaros in siccum egressos, imprimis juniores adoriri, cum quibus in Mari congregi nunquam audent, et in solido pugnantēs, propter corii crassitiem, diu laborant. In maris sinubus ostiisque rivulorum subeuntes magnis turmis pisces anadromos Ursi marini congregati pariter insectantur, indeque copiosum et facilem victum habent. Carnis autem quadrupedum terrestrium adeo non sunt avidi, ut innocui vaccarum inter greges deambulare visi sint; unde Mangaseensium fabula, quasi Sanctus quidam Basilius Mangaseensis Urso armentis nocere occulto anathemate prohibuerit, ortum ducit. Interim tamen hoc de autumnali potissimum adventu eorum valet, quum satiati et sagina graves sunt. Vere premente fame promiscue in omnia impetum faciunt et in Islandia quoque Armentis nocent, ideoque advenae statim extirpantur. — Quid ergo, si terrestri rapina famem interdum sedarunt, impedivit quominus Ursi marini terrivago vitae generi adsuescerent? — Equidem et Ursi terrestres licet in Kamtschatka aestate, omnino ad exemplum Ursi americani (f), circa mare et dein secundum flumina piscibus copiose faturentur, tamen non marinam sortem capessunt, sed ad mediterranea loca, bacis et radicibus gratis abundantia, autumnop redeunt, ibique spelaea quaerunt. — Immo in reliqua omni Asia et Europa Ursi alpinas regiones semper planitiei praeferunt, et Lacus non frequentant, immo nec fluminibus, nisi fugae causa, innatant.

Ursis

f) Ex moribus Ursi Kamtschatici a STELLERO (*Beschr. von Kamtschatka p. 113.*) et item a KRASCHENINIKOFIO relatis, paene concluderem cum Urso americano specie convenire illum, praesertim cum semper nigrum esse in Kamtschatico colorem idem asserant. Non dum autem pelles inde comparare potui, ad diluendum dubium.

Ursis marinis in hoc cum terrestri convenit, quod collecta per aestatem pinguedine copiosa lenti, paulo tardius terrestri, medio fere Septembri (quando Sol terris arcticis valedicit) locum pro hybernaculo quaerant; minori tamen cura, quamcunque sub rupibus vel tumulis orae maritimae, immo sub consolidatae marinae glaciei praeruptis massis latebram invenerint, ratam habent, nulloque cubili parato in nivem procumbunt, qua dein altissime congesta sepulti, totam hyemem inertes, et Januariū atque Februariū continuo fere somno transigunt, anorexiam et plethoram inedia et quiete curantes. Mares usque ad finem Martii, feminae cum catulis etiam in Aprilem usque cubant; quo tempore expergefacti et propter famem vagabundi praecipuam Samojedis et Jacutis, ob idipsum oram maritimam frequentantibus, venationem praebent. — Mangaseensibus, qui secundum Jeniseam usque ad Oceanum constructa tuguria, propter venationem hybernā, convectis aestate commeatibus replent, saepius accidit ut hyeme, quando haec promptuaria sine custode relicta adeunt, suffosso tugurio cubantem ibi Ursū marinum inveniant, quocum de regno prius pugnandum est. — Post quinquemestrem licet inediam, multa tamen pinguedine scatentes e cubili prodire dicuntur (g); attamen famelici tunc sunt et feroces, maximeque (observantibus fociis navalibus *Heemskerckianis*) Martio grassantur, quo tempore hybernantes isti sub arcto nautae, a comesto hepate cocto Ursi marini adeo periculosa symptomata perpassi sunt, ut tres eorum morti fere vicini essent, atque postea toto corpore

g) Ista omnia e relatione venatorum Sibiliae scribò, cum quibus satis conveniunt quae de VIER in relatione *Heemskerckianis* iteris (Collection de BRY Vol. III p 189. seq.) refert. Hybernantibus ad oram Terrae Novae hyperboreae (*Novaja Semlja*) ultimo sub finem Octobris Ursa marina cum duobus catulis apparuit. Tum subito vagari desierunt et in hybernaculis concesserunt, neque a principio Novembris et noctis hybernae confirmatae initio, usque ad reditum solis vernaem et XI. circiter Februarii, ulli amplius visi sunt, quum contra Canes Lagopi, quantumvis altae nives decidissent, per totam hyemem vagi observabantur. Februario, quum Ursi marini iam crebro grassabantur, occisi adeo pingues adhuc sunt deprehensi; ut ex uno ad C. Libras pinguedinis, pro lampadis usu, excoquerent.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

runt (l) experti sunt, saepiusque experiuntur nautae Balaenarum piscatui operam navantes. — Quam enim *Frid. MARTENS* refert (m) nautarum fabulam, plus credulitatis postulat, quam in promptu habeo.

Dicuntur Ursae hujus speciei Martio in hybernaculo suo parere, adeoque ad minimum sex vel septenis mensibus utero gerunt, quandoquidem hyeme nullum sexus commercium. Binos plerumque, saepius et unicum catulum pariunt, neque prius e cubili surgunt, quam proles eas sequi satis valida fuerit. Attamen per totam aestatem ad sequentem usque hyemem matris sub cura peregrinantur ejusque ab ubere pendent; Belgis enim Ursa cum catulis Octobri, paulo antequam hybernis sese condunt, inspecta fuit, quamque dissecui anniculam Samojedae Obenses, occisa matre, quam sequebatur, circa Octobris medium ceperant. Ea aetate pulcherrimi sunt Catuli, propterque pelles villo albissimo, argentato et adhuc tenero vestitas imprimis expetuntur. Senioribus enim pilus, equidem multo mollior, quam Urso terrestri, sed rudior tamen, et a transfundente animalis pinguedine tandem flavescens. Unde et Belgis, qui in Mari glaciali navigarunt, rarissime plane albi sunt visi; MARTENSIUS autem eos tantum, qui circa Balaenarum cadavera versantur, ab externa pinguedine flavescere adstruit. — Dicuntur Ursae in pelago natantes catulos fessos dorso excipere atque sublevare; mihi hoc vero vix credibile videtur, cum tanta sit hujus animalis propter multam pinguedinem et naturalem corporis habitum ad aquam marinam levitas, ut nisi sponte sua et nisu quodam non submergantur, immo extensi in aequore tuto dormire queant — In terram cum catulis exeuntes cautiores semper sunt; instante vero peri-

etiam bubulis haud peiores visae, sed haec plebs in genere praesto parum delicato est, neque pisculentum carniuum rancorem timet.

D) *A Voyage towards the Northpole in 1773 by C. F. PHIPPS. (London 1774. 4to.) p. 185.* Carnem admodum duram (coarse) visam esse.

m) *Spiisbergische Reise p. 44.* Scilicet carnes visi pelagici hominibus qui eam degustarunt, praematiam carniem creant.

periculo audacter pro sobole pugnans (n). *Frid. MARTENS* vidit matrem cum duobus catulis, qui invicem opitulabantur, simul occubuisse. — Alio tempore, quam ubi proles causa ferociunt, vel famelici ex hybernis prodeunt, minime periculosos esse, omnes consentiunt.

Raro tamen, ubi homini occurrunt Ursi albi, statim fugiunt; sed praesertim lacerati, vel ubi canibus immissis retardantur, ad pugnam in postica sese arripiunt et coeco impetu in adversum hostem ruunt, immo hastis sponte se induunt. Etiam e somno expergefatti, statim impetum facere solent. Hinc sociis navalibus Heemskerckianis adeo terribiles fuere, ut vix numero, armis, sclopiisque bene instructi eos aggredi auderent, et non sine clade suorum experti sunt (o). Ex ipsa vero relatione *de VEERII* patet, ideo terrorem Belgis incussisse, quod semper directis armis Urso oppugnare et adversi irruentium ictus excipere solebant. Alias vix credibile videri posset Samojedas, Tungusosque imbelles, male armatos, immo debiles homines, sarissa inculta armatos, cum horrida et praegrandi fera solos pugnam conferere ausos plerumque victores discedere. Norunt autem hi Ursum recta ruentem, sui que non competentem, agili saltu ad latus facto evitare, tumque a latere fodiunt. Etenim nihil, quam quod ante est, videt et declinantem coecus praeterit; quod inepte *Abbas CHAPPE* celeritati animalis tribuit. Canibus deinde occupatus de venatore vix amplius cogitat, eique tergus et latera fodiendi facilem occasionem praebet; tutissimeque Jacuti, qui plures prius canes in Ursum immittunt, a dorso vulnera ingerere callent, multoque minus hunc marinum, quam terrestrem Ursum timent. Adeoque in impari hocce conflictu venatoriae gentes Sibiriae, quae prima sclopetorum tonitrua non minus ac Americani timere, audacia et agilitate Europaeos longe vincunt, qui se, ut ingenio et loquacitate, ita et omnibus virtutibus barbaros populos,

B 3

puro

n) *Roger. CURTIS particulars of Labrador in Act. anglic. Vol. LXIV. p. 377.*

o) *Vid. loc. citat. de VEERII in Collections de Bry Vol. III.*

pūro Naturae sub-mōderamine felices, antecellere pūtant. Illicet Europaeus in acie coeca sorte stabit interritus, vel cum pari adversario congregietur, Ursū solus, nūdaque sarissa armatus invadere, quis inter heroas nostrorum gladiatorum facile audet? Et sic fere in universum comparata sunt eorum argumenta, qui cultum subactarum a sociali educatione opinionumque tyrannide gentium statum, miserae, ut vōcant, liberarum in venatoria vita familiarum conditioni tantopere praeferunt. Quasi vero consensus turbae hominum, quorum quilibet, automatis paene instar, suam artem, vel scientiam vel mimos scite et solerter exēqui a teneris doctus est ad alia pleraque hebes vel rusticus, vinci vel superari collectim posset ab homine solitario, qui naturali robore, dexteritate et experientia ad omnia sibi, conjugii, liberis sufficere debet? — Status hujus et praerogativa sic facile cedit compositae illi, coactae et heu! saepe quam miserae et ineptae socialis status felicitati, elegantiae, insanientique non raro sapientiae.

Apparet tamen ex iisdem Belgarum relationibus Ursos marinos clamore et clangore tubarum facile exterreri, et vulneratos statim cursu vel natando fugam capeffere; quod et Sibiriae venatores affirmant, referunt viso sanguine suo praesertim terreri et mirabundum quasi circa cruenta vestigia discurrere. Russique qui in Spizberga hybernarunt (*Lib. not. k. citato p. 21.*) non omnibus eandem esse ferociam experti sunt, interque decem Ursos marinos, quos triennio circa tugurium suum hastis solis confecerunt, complures ad virorum accurrentium clamores fugiebant. — Asierunt etiam venatores Sibiriae Ursū marinum facilius terrestri occidi, raroque duobus vulneribus medio-trunco inflictis supervivere. Habent tamen Belgarum relationes vivaciorem esse, pluribusque aliquando vulneribus laceratum a praeda humana non destitisse; nisi hoc ad augendum terrorem scripserant. Eaedem docent cranio trajecto statim procumbere, inque rostrum ictos cum rugitu exanimes prosterni. Et omnino in juniore, quam hyeme alui, percepi citius ira excandescere, quando levibus in nasum ictibus laceffebatur, tandemque
indi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

catum esse putat et ad dolores articulorum laudat, narratque pro diaphoresi et ad pellendum partum quoque adhiberi. Idem caninos ustos sanguinis coagula diluere perhibet. In Sibiria vero praecipue bilis (quae terrestri quoque ex Urso ad medicatos usus asservatur) et cor inter summa domestica medicamenta habetur. Bilis siccata dividitur, propinaturque in aqua vel alio potulento soluta, praesertim ad anginam, quo in morbo etiam externe inungitur; deinde ad luem veneream; imo in gravissimis morbis et moribundis aegris obtruditur, feruntque pessime decumbentes inde saepe, profuso excitato sudore, convaluisse. Equis marcescentibus, verminioque oris et ventriculi infestatis circa os, cum sale mixtam interunt. Cor siccatum vel ustum ad pulveres servatur. Carnes comeduntur. Rus- sique in Spitzberga hybernantes tendines pro torquendis filis egregios deprehenderunt. — Verum nominibus apud Barbaros et Russos usitatis, a terrestri Urso, non nisi adjectivo *albi* addito distinguitur.

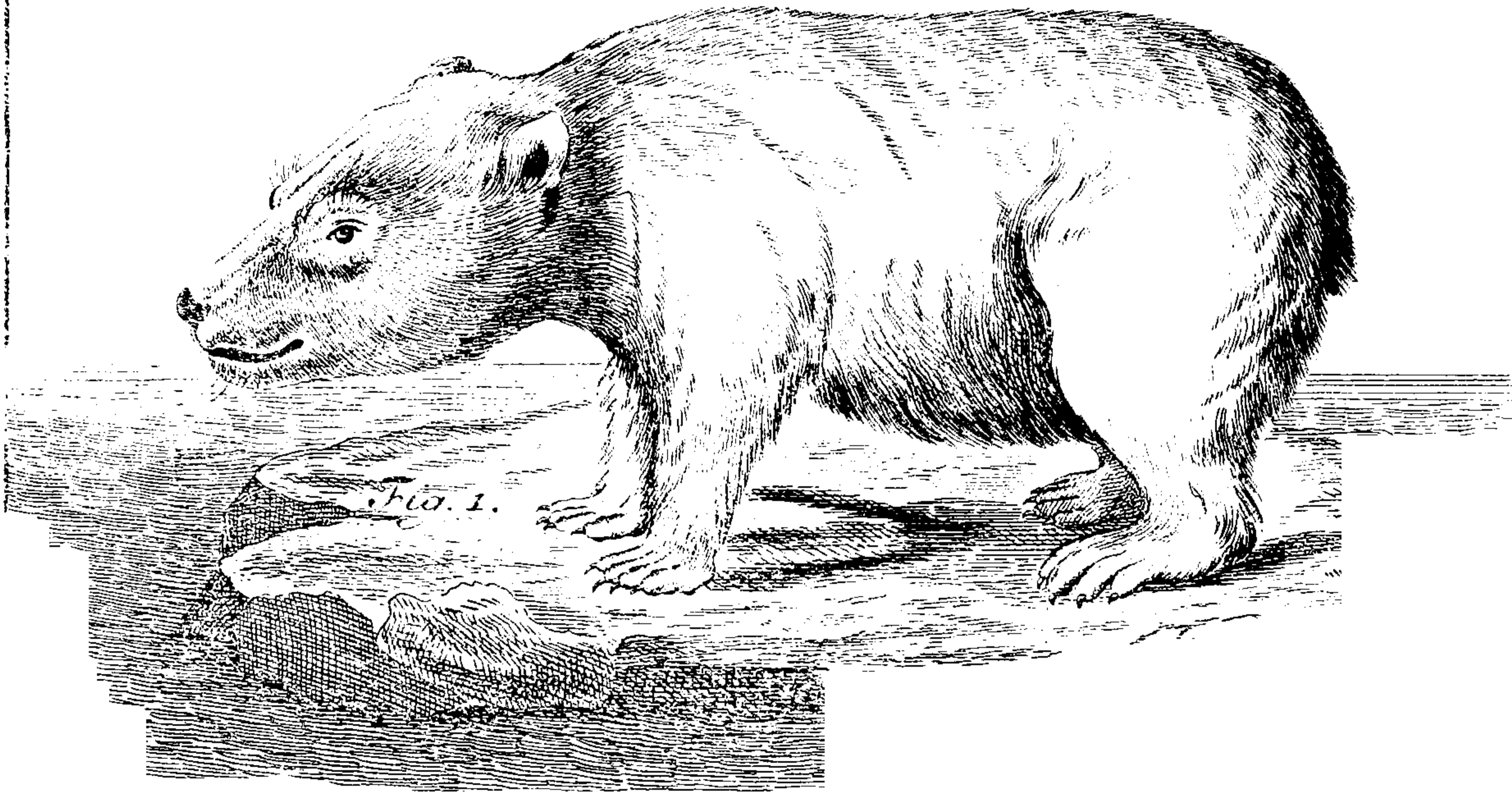
D E S C R I P T I O
U R S I M A R I N I.

Tab. I.

Magnitudo adultis supra Ursum vulgarem; etiam junior Februario occisa Ursa, terrestrem juniorem sub finem demum Martii pro comparatione occisum superabat.

Caput majus, cranio convexiore, rostro crassiore, quam in Urso terrestri. *Nasus* magnus niger, labio paulo brevior, truncatus, supra lato cingulo denudatus, niger, *naribus* lunatis, late rescissis, antice patentissimis *septoque* tenui distantibus, nec ut in terrestri rugosis. *Sulcus* nudus ab inferiore parte septi per labium superum descendit.

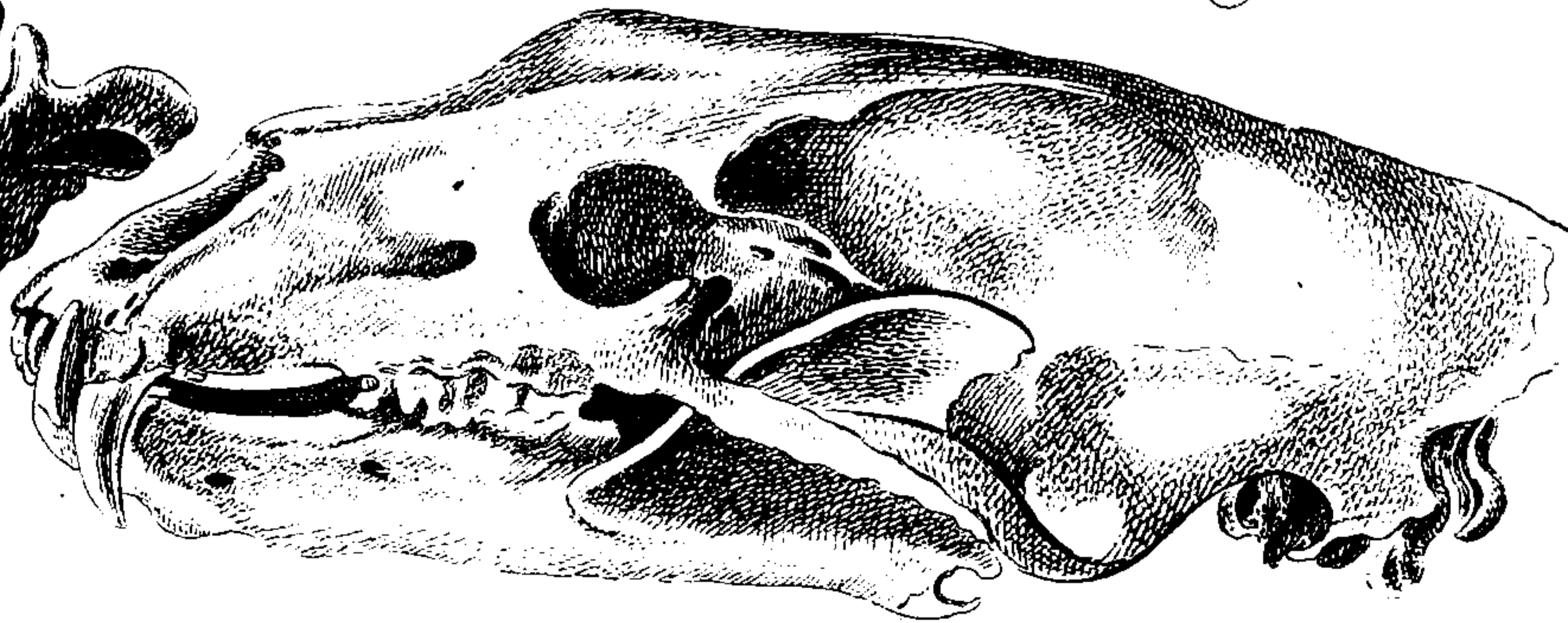
Oris rictus non ad oculos usque rescissus; *maxilla inferior* superiore paulo longior, at cum labio subaequalis. Inferius *labium* mar-
gine

Fig. 2.

Fig. 3.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Lingua crassiuscula, lata, plana, tota villis confertis eutaceis reclinatis holoërica. *Rugae* palati 12. posteriores sensim obsoletissimae.

Mystaces vix ulli, nisi pili aliquot longiores sparsi per labium superius, pluresque in inferiore: *Verruca* supraocularis pilis tribus brevibus; in U. terr. fetis pluribus.

Oculi minusculi, torvi; palpebrarum margine nudo, nigro, ciliis plane nullis; (at in U. terr. margo nudus angustissimus, pilique, ciliorum instar, margini approximati, praesertim supra). *Periophthalmium* ultra dimidias corneas ductile, venosissimum, tarso lato fusco marginatum. *Irides* subgryseo-fuscae, inferius multo latiores, adeoque *pupilla* eccentrica, parva, circulari.

Aures multo minores, quam Urso terrestri, ovatae, subrotundatae, villis totae conniventes, atrio interni meatus spatioso, anfractuoso.

Collum tenuius, quam in congenerè, breve, debile. *Truncus* brevis, alvo maxime ventricosus. *Artus* validissimi, crassissimi.

Palmae plantaeque pentadactylae, pollice digitis breviorè (quum in Urso terrestri externum digitum ferme aequet); *digiti* palmarum tres subaequales, exterior brevior; in plantis laterales ambo breviores. *Plicae* inter omnes digitos crassae, fere usque ad articulum unguis; *Callus* soleae in omnibus sub digitorum basi transversim oblongus, magnique sub Digitorum apicibus pulposi, molles, papillis confertissimis imbricati, quae in callo plantarum epidermidi erant longissimae et mollissimae, defluebantque a duriore itidem papillosa substantia cutis. *Villi* circa callos et digitos longissimi, densi, callos occultantes, rudiores quam in corpore. (In Urso terrestri calli metacarpi multo latiores et cum digitorum apice calloso toti denudati; *callus* insuper semiglobosus sub carpo exterius, quem in Urso

marino

marino non inveni.) *Ungues* magni, robustissimi, compressi, fusco-nigricantes, in pollicibus palmarum paulo majores (p).

Cauda brevissima, crassa, truncata, vellere, nisi pilis apicis, non emergens.

Vellus in capite breve, tersum, (circa nasum pili tenuissimi, rariaculi, antrorsum pexi); circa occiput, maxime in parotidibus, largius, tumidum; in corpore hirtum (3."), sensim longius versus posteriora et subtus (5."), ubique molle, praeterquam in artubus (ubi duriusculum); totum extus flavicante album, intus lana-albissima intertextum, defluente jam nunc et a cute secedente. — Senioribus pilus magis nitens, subargentatus, praesertim in artubus.

Papillas mammaram quatuor tantum inveni thoracicas, duas prope armos, alteras in margine thoracis. *Vulva* extra cutem pendula, scaphoideo-bilabiata, basi nuda, labiis inferius latefcentibus, pilosis, ad orificium urethrae coeuntibus, superiore commissura crassa, rugosa.

M E N S U R A E.

Exhibeo mensuras comparatas Ursae marinae junioris, Februario caesae, et terrestris, quae usque ad finem Martii vixerat, Irkutiae oblatae. *Pondus* prioris fuit $\text{CLI}\frac{2}{3}$. librar. medicarum.

	<i>U. marin.</i>	<i>U. terrest.</i>
Longitudo a summo naso ad or-		
- tum caudae	3. ^l 10. ^{ll} 0. ^{lll} —	3. ^l 4. ^{ll} 6. ^{lll}
— capitis a naso ad nuquam	0. 11. 7. —	0. 11. 3.
Distancia narium septo	0. 0. 3. —	0. 0. 3 $\frac{2}{3}$.
	C 2	Circum-

p) Ex Urso terrestri in Museo Petropolitano servatur *pes posticus* (verosimillime morbo inutilis olim factus) in quo *ungues* omnes miuum in modum aucti et in magnos circulos contracti conspiciuntur, plerisque apice cono infixis. — Servatur et solitaria Ursi *falcula* in ingentem molem aucta, spualiter torta, secundum curvaturam aequans XVI. pollices — Haec obiter.

	<i>U. marin.</i>			<i>U. terrestr.</i>		
Circumferentia nasi	0. ^f	5. ^{ll}	0. ^{lll}	—	0. ^f	5. ^{ll} 2. ^{lll}
Latitudo nasi	0.	1.	8 ² / ₃ .	—	0.	1. 8 ¹ / ₃ .
Altitudo nasi	0.	1.	2 ² / ₃ .	—	0.	1. 4 ¹ / ₃ .
— labii	0.	0.	6 ¹ / ₂ .	—	0.	0. 6 ¹ / ₄ .
Distantia oculi a naso	0.	4.	0.	—	0.	4. 5.
— auris ab oculo	0.	5.	0.	—	0.	4. 11.
Circumferentia rictus oris	0.	6.	4.	—	0.	7. 8.
Fissura palpebrarum	0.	0.	9 ⁴ / ₅ .	—	0.	0. 9 ³ / ₄ .
Apertura oculi	0.	0.	6.	—	0.	0. 5 ¹ / ₄ .
Auris altitudo a basi	0.	3.	7 ¹ / ₂ .	—	0.	4. 3.
— — a vertice	0.	2.	9.	—	0.	4. 2.
— circumferentia basi	0.	4.	0.	—	0.	5. 0.
Distantia inter canthos oculi filo	0.	3.	1.	—	0.	3. 0.
Distantia eadem directa	0.	2.	10.	—	0.	2. 5 ² / ₃ .
— inter aures per collum	0.	10.	10.	—	0.	10. 10.
— aurium per verticem filo	0.	6.	4.	—	0.	4. 8.
— eadem circinno	0.	5.	2.	—	0.	3. 7 ¹ / ₂ .
Circumferentia extrema rostri	0.	9.	10.	—	0.	9. 0.
— — rostri ad oculos	1.	1.	3.	—	1.	0. 6 ¹ / ₂ .
— — capitis inter oculos et aures	1.	7.	3.	—	1.	6. 0.
Longitudo colli	0.	6.	0.	—	0.	5. 11.
Circumferentia colli	1.	4.	9.	—	1.	4. 7.
— — trunci pone armos	2.	3.	5.	—	2.	3. 2.
— — mediæ	3.	1.	3.	—	2.	6. 0.
— — ad femora	3.	2.	10.	—	2.	4. 0.
Longitudo humeri	0.	7.	8.	—	0.	8. 0.
— — antibrachii	0.	8.	11.	—	0.	8. 0.
— — palmae ad extr. ungues	0.	7.	0.	—	0.	7. 2.
Circumferentia humeri ad corpus	1.	1.	0.	—	0.	11. 3.
— — brachii ad cubitum	0.	11.	6.	—	0.	10. 6.
— — ad carpum	0.	8.	10.	—	0.	8. 0.

Circum-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A N A T O M E.

Corpus pinguiſſimum, præfertim circa renes, abdomen, et col- lum; adeps fluxa, oleoſa piſculenta, et cum fit rancida oleo balaenæ ſimillima *Artus* carnoſiſſimi.

Omentum magnum, pinguedine reticulatum, inteſtina fere ad pelvim obvolvens.

Hepar magna parte ad ſiniſtra extenſum, ſeptemlobatum, pon- dere 10 libr. cum 10 unciis: *Lobus dexter* major, craſſus, ex ovali- ſubquadrangulus, ſubtus inciſuris binis lamellas, una lobulum trian- gularem ſeparantibus, ſulcoque inſuper notatus; continuus huic et ſuccubus *lobus* ſemiovalis, depreſſus; *lobus ſiniſter* ovalis, oblon- gior, magisque explanatus, dextro margine antico inciſuris binis; *intermedi lobu* tres minores, acuti, quorum inter dextrum majorem, mediumque baſi longitudinaliter inciſum cypſis laxè adnata. *Lobus ſeptimus* Spigelianus, ovali-compreſſus, integer. *Cypſis* ovato-oblon- ga, 2'' 10''' æquans, continens bilis fuſco-flavæ, maxime amaræ unciam et drachmas duas.

Lien linearis, planus, extremis dilatatus, altero latiore ſublun- nato, totus mollis, obſcure ruber, *æreis bullulis* ſuffuſus, inſtar pul- monalis ſubſtantiaæ ſtreperus atque natans; pondere unciar. 3. cum 7 drachmis, longitudine 12'' 6''' latitudine in medio 1'' 4'''

Ventriculus maximus, ſubgloboſo-adtenuatus, parte adtenuata pylorica verſus oëſophagum recurvata. Circumferentia ventriculi a cardia per arcum magnum, uſque ad pylorum 2' 6'' 9''' diſtantia cardia ab inflexione ventriculi 9'' 5''' ambitus capacitatis ſummæ ad oëſophagi inſertionem 2' 7'' circumferentia oëſophagi 4'' 8''' pylori 3'' quæ pylori ſtriçtura ſeſquipollicari et ultra longitudine continuatur.

Inteſtinum a pyloro ad anum longitudine 39. pedum pariſ. in eoque diſtantia 26½ pedum a pyloro excrementa a chymo ſecerni incipiunt. *Duodenum* circumferentia 3'' 9''' reliqua amplitudo va- riat a 3'' 2½''' ad 3'' 6''' circumferentiam. Intervallo 3 ped. 9 poll.

ab

ab ano desinit fascia per 1 ped. 5 poll. continuata 9^{'''} et ultra latitudine, consita *sinibus glandulosis*, qui inflato intestino aërem recipiunt. Ad finem analem latiore tractus glandulosi intestinum ad 2^{''} 7^{'''} ambitum gracilescit, dehinc statim exampnatur in *rectum* cujus capacitas tandem 4^{''} 4^{'''} explet.

Renes, ut in Urso terrestri, lobati; *dexter* paulo anterior oblongiorque, pondere 6 $\frac{1}{8}$ unc. in quo acinos distinctos 52. numeravi; *sinister* 50. acinorum, pondere 5 $\frac{3}{8}$ unciarum. *Uteri cornua* longitudine tota 3^{''} 10^{'''}

Pulmo dexter quadrilobus, lobo azygo bipartito; *sinister* bilobus. *Trachea* a larynge amplissima, lumine fere pollicari versus pulmones sensim adtenuato; latitudo spatii musculosi vix 6 linearum.

Lingua, praeter extremitatem, etiam subtus secundum marginem villis imbricata, sed majoribus; majores etiam in basi, ubi interspersi *fungi* plurimi simplices, et utrinque, serie antrosum divergente, *carunculae* coronatae quatuor, quarum prior remotior. Hinc versus epiglottidem cutis rugola, papillis sensim majoribus et rarioribus. Longitudo linguae ab epiglottide 9^{''} latitudo extremi 2^{''} 3^{'''}

In *Corde* nihil singulare; ventriculi pulmonalis substantia per tenuis; foraminis ovalis vestigium vix ullum.

-SCELETON: *Cranium* a latere et a fronte delineatum ex adultæ Urse *Tabulae nostrae Fig. 2 et 3* expressum est. Carina sagittalis postice prominentissima, inter bregmata ibi excavata, antrosum obsolescens, versusque apophyses supraorbitales bicruris. Crista transversa occipitis item prominentissima, carina per occiput a summo cristae angulo versus foramen ovale descendente, obsoletiore. Tentoria cerebelli ex parte ossea. Reliqua ex icone perspicua. — *Maxillae* condylus angulo baseos, in mucronem obtusum producto proximus; processus coronoideus maximus, latus.

Longitudo adulti hujus cranii a margine alveolari

ad angulum occipitis

Latitudo inter Zygomata:

12^{''} 10^{'''}

6. 8.

Latitu-

Latitudo inter angulos supra-orbitales	4."	1."
Longitudo mandibulae a condylis ad incisores	8.	0.
Altitudo ad apicem processus coronidis	3.	3.

Costae quatuordecim, ut in Urso terrestri, quarum 9. verae ipsi sterno, manubrio et articulo ensis insertae; duo spuriarum ultimae in musculis terminantur. *Vertebrae* lumbares sex; *sacri* 4; *caudae* octo, praeter apicem cartilagineum. *Sternum* constat manubrio, vertebri septem, et ense. *Claviculas*, quamvis diligenter quaesitas, nullas neque in Urso marino, nec in terrestri invenire potui; memini-que in posteriore etiam frustra quaesisse Celeberr. quondam ROEDERERUM, quamvis Ursam inter animalia iisdem instructa recenset *Illustriss. HALLERUS*.

Ossium aliquot mensuras addo, in artubus praesertim accuratio- res, quam ex integro animali propter carnositatem et rigiditatem pedum obtineri poterant:

Longitudo scapulae ab acromio	5."	8."
— — humeri	7.	8.
— — ulnae	6.	2.
— — ilei a centro cotulae	4.	10.
— — ischiorum ab eodem	3.	1.
Latitudo ilicrum	2.	6.
— — symphyseos pubis	2.	9 $\frac{1}{2}$.
Longitudo foraminis ovalis	1.	7 $\frac{2}{3}$.
Diameter cavitationis cotyloideae	1.	7 $\frac{1}{3}$.
Longitudo femoris	8.	10.
— — tibiae	7.	3.
— — sterni totius	11.	6.
— — manubrii tantum	1.	8.
— — ensis	2.	5.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Africae commune; *Marinum* glaciali Oceano arctico proprium; et *Americanum*, de quibus antea fufius. Conveniunt autem hi, dentibus et forma tota, cauda abrupta, mole et forma robusta, artubus lacertotis, moribus, victu femi-vegetabili et lopore hyberno; inno ita inter fe similes funt, ut hucusque dubium Zoologi reliquerint, distinctasne constituent species?

Insigni ab his distat hiatu, tantum quiete hyberna similis, *Meles* Europae atque Asiae communis et ab Americana, PENNANTO dicta forsan non diversa; haec congenerem agnoscit *Lotorem* Americas s. Coati proprie sic dictum, dein *Nasum* et *Naricam* LINNAEI specie vix distinguendas (a), hisque suillo rostro simillimam *Melen* tetradactylam (b), et singularem in hoc genere *M. caudivolvulam* (c). Hae omnes forina capitis argutiore, subrostrata, incessu reptabundo, palmarum aptitudine, cauda longiore villosa, ossiculo penis magis flexuoso, ab Ursis differunt. Sinus in quibusdam subcauda-

a) Vix nisi colore inter fe differunt hae species. Utraque vero, non sola rostri forma, quamdam cum suillo genere similitudinem refert, sed etiam verrucas circa caput similiter dispositas eodemque numero habent, paroticas nempe binas, cet. Vox imitato stidor acutissimus.

b) Suikate BUFFON, *hist. nat. XIII. tab. 11.* ita a D'AUBENTONO descripta, ut nihil hac ex parte superaddendum inveniam. Monendum autem, neque americanum esse animal, neque nomen Belgicum a BUFFONIO applicatum ad illud pertinere. Vidi in Belgio a Promontorio B. Spei adlatas vivas et e Guinea missa specimina. Unica inter feras tetradactyla est, nullo pollicum in palmis plantisve vestigio. Lepidissimum alias et familiare animalculum, tenero gannitu se commendans. Unum eorum, quae viva vidi, hominum salivae inhabat, palmis oris labia diducens, ut asperula sua lingua salivam lambebat. Foetida alias; hincis extus supra penem longitudinal. Zibethicae affinis.

c) Lemui flavus PENNANT. *syn. p. 138. Tab. 16 Fig. 2.* sed male ad Lemures relatum animal, est enim vera *Viverra*, mitissima, ut tetradactyla, indolis et suavissima, quam vivam Summano adlatam in Belgio vidi. Sola in hoc genere cauda prehensili insignis, rostrum minus productum, quam *M. tetradactyla* et *Nasua*. Tali longi, nudi. Dentes primores supra 6. contigui, intermedii aequales, laterales conici paulo majores; infra totidem aequales, retuli, contigui. Canini solitarii, inferiores maximi, bisulcati; superiores remotiores, conici. Molares ubique 4 antici conici. Mamillae duae paulo pone penem; testes, in illo quem vidi, reconditi supra penem et scrotum vacuum. Color obsolete ferrugineus, postice et in artubus laetior, in dorso anticisque pedibus fusco undulatus, vertici nigricans. *Vellus* molissimum, tenellum, cum leucico nitore.

caudalis. Lingua tamen omnibus mollis, victus ex parte vegetabilis, confusus in clunes, incessus, aliaque Ursis similiores reddunt, quam Viverris.

Viverras appello omnes agilitate, gracilitate et flexilitate corporis, longitudine caudae, asperitate linguae, dentium numero majore et parvitate, diaeta animali, ab istis diversas, affinitate vero paene continuatas species; quales sunt Zibethica, Genetta, cum affinis, Fossana, Ichneumon majoris (d) minorisque varietatis, Lutra, Lutreola. Harum pleraeque circa genitalia sinus quosdam vel lacunas habent, sulcosque saltem externe inscriptos. Ultimae proxime affinem habent Lutridem, quae tamen mihi potius ad Phocas referenda videtur (e).

Reliquas species omnes, gracilitate corporis Viverris licet similes, at dentibus, lingua laeviuscula, vellere laxo, teneriore, nobili, cauda ut plurimum brevior, pleraeque etiam in arboribus vivendi more diversas, neque in clunes confidentes, *Mustelino* generi relinquo, cujus species postea perlustrabimus.

Hac ratione, in quatuor genera digestam priorum farragine, quum mihi fingo; *Guloni*, licet subambiguo animali, statio inter Meles assignanda videtur; certe neque cum *Cel. PENNANT* Ursis, neque cum *LINNAEO* Mustelis illum inferere Natura patitur; nec tamen satis distinctus est, ut peculiare genus constituere possit, quemadmodum *KLEINIUS* et *BRISSENIUS* (f) voluerunt, qui tamen Gulonem americanum, utpote melius sibi cognitum, prior

D 2. inter

d) Vidi a Capite B. Spsi adlatam pellem *Ichneumonis*, quae a rostro ad anum I. 10. 6. et cauda integrum pedem aequabat, apice nigrescente, totaque colore-saturatiore, quam *Ichneumon* indicus, nunquam *Lutreolae* molem aequans. Sinus inter anum et caudam.

e) In *Lutride* dentes primores supra f. ni, infra quaterni; corpus longissimum, aequabili crassitie; pedes postici a prioribus remotissimi, plantis solea collata formam remorum phocae referentibus; cauda proportionem brevis. — Unde affinitas cum Phocis patet, inter quas atque Lutram hinc quasi concatenatio.

f) *BRISSENIUS* nullo et proprio errore *Hyaenam* cum *Gulone* europaea in unum miscuit, atque *Hyaenae* nomine alienissima duo animalia, tanquam unicum speciem, proposuit (*Quadrup. gen. XXXIV.*)

inter Coatos, seu Meli affinia animalia, posterior inter Ursoſ collocarunt. — Si tamen Americanus Gulo tanquam ſpecie diſtinctus accurata deſcriptione probetur, non male genus diſtinctum ex hiſce binis et maxime affini ſpecie, quam nomine *Viverræ capenſis* primus delineavit *Celeberr. SCHREBER (Oper. ichnograph. Tab. 125.)*, concinnabitur, habitumque mire conſentientem habebit.

Si ſolos *dentes* inſpicias, quos ſystematici audacter, ubi re non differunt, circumscriptionibus ſuis diſcriminare ſtudent, ut characteres generum inde fallaces (pro tyronibus et ignaris) extorquere poſſint; tum quidem *Gulo* cum *Urſis* pariter et *Mele* convenit, et hi quoque a *Viverris*, *Viverræ* a *Mustelis* nonniſi gradu differunt. Celebratus etiam *Mustelarum* character, a dentibus primoribus infra alternis baſi introrſum remotis petitus, plus minus etiam in *Viverris*, in *Mele*, in *Gulone*, imò in *Urſo* quoque conſpicuus eſt; — minus, quo roſtrum animalis obtuſius, majusque inter caninos inferiores intervallum; reliqua ut omittam. — Si *pedes* conſulas, proportione et forma eorum, unguumque magnitudine et plantis toto calcaneo incedentibus itidem *Urſis* pariter et *Meli* ſimilis eſt *Gulo*. — Natura velletis, glandulis circa anum, anatome etiam ab utriſque non abhorret. — Sed habitu, caudæ villoſæ longitudine, brevitate pedum, moribus et unguum in pugna uſu, ſimilior eſt *Meli*; a quo tamen, pariter atque *Urſo*, inſigniter differt temperamento, quum neque pinguedinem ſub pelle colligat, ut illi, neque hyberno ſopore quieſcat, ſed per totam hyemem prædabundus vagatur. Atque in hoc utique aliqua cum genere canino indicatur affinitas, major certe, quam inter *Hyaenam* et *Meles* atque *Viverras*, propter ſubcaudales ſinus, fingit *BUFFONIUS (hiſt. nat. edit. min. Vol. XIV. p. 359)*. Atque hæc de generica *Gulonis* affinitate hætenus dubia viſa, ſufficiant; ad hiftoriam et mores animalis veniamus.

Celebratiſſimum inter Zoologos europæos animal, inde ab *Olai MAGNI* ætate, fuiſſe *Gulonem* quis non novit? — Apud antiquiores *Olao* auctores nullum ejus veſtigium; Is verò primam ejus dedit notitiam, idemque primus fabularum de *Gulone* diu creditarum
fons

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Et ea, quae in Sibiria e relatione venatorum fere unanimi collegi, accuratiorque, quam data est, cum icone descriptio, satis completam tandem hujus animalis suppeditabunt cognitionem.

Intra Europam Gulones vix nisi in Alpibus Norvagiae, Lapponia, Poloniaeque sylvis, paulo frequentius dein per Russiae maxime boreales et sylvosas regiones, praesertim circa Mare album, dantur. Sibiriae citerioris aprica, temperata, cultioraque vix ullos habent: tanto autem copiosiores supersunt in sylvosis montanis regionum orientaliorum, et in toto boreali tractu, ubi per glaciale quoque oram extra sylvas vagantur. Rupestria et saltuosa loca, quammaxime deserta affectant et ab omni hominum habitatione longe fugiunt. Vivunt sine fixo habitaculo vagi et in nive cubant. Noctu praedantur, sed interdiu quoque foras prodeunt, omnique anni tempore et tota praesertim hyeme esurientes grassantur; nulla unquam pinguedine

duus circiter captus fuisse videbatur. Lacte et carnibus, etiam coctis, immo his denique libentius, pascebatur et delectabatur pinguedine. Interdiu canis instar notes homines in campos sequebatur, nunquam otiosus, scandens in arbores, terram fodiens, cum variis quisquiliis ludens, aqua se inquinans, inque coeno vel arena volutabundus. Rodebat omnia, pecori non infestus, donec adolesceret. Timestris a canibus se defendebat fortiter, neque fugato cane macundiam prodebat. Nascebatur vero baculo caesus et usque ad lassitudinem agitabatur, donec lethargico somno obdormisceret, quo iac omnis obliviscebatur. Nunquam ultra satietatem cibo se inguigitare videbatur, imo porcos secum comestantes sine invidia ferebat; canes autem nunquam, plures simul immisos canes foetido halitu emisso fugabat, alias odoris expers et munditiam velleis lambendo inque nive volutando curans. Adligatus praesertim interdiu dormiebat, inquietus nocte. Subdiu non illibenter cubabat, quamvis strabulum esset paratum. — Semestris ferocior factus est, tamen homini familiaris mansit, imo cum rupta catena in sylvam aufugisset, ad transeuntem forte notam ancillam in riam denuo assiluit, seque demulcenti et domum reduci passus est. Anniculus ferociebat magis et cum duobus magnis canibus ita confligit, ut nisi auxilio lato vix vivos dimisisset. Amabat umbram et frigus et scrobes hinc inde fodiebat. Jam se ox factus cum notis hominibus colludebat, ab ignotis baculo iuratus fiendens eundem unguibus corripiebat. Canibus felibusque semper infestus visus est. Excrementis (albo gaeco similibus) alvum liberans, terram canis ad instar pedibus ietio projiciebat. — Caeterum Gulones in stabula facto recto, praedae causa, inumpere, a natali loco nunquam longe abscedere, senioresque amissis dentibus formicis vivere, cet. addit HOLSTEN *l. c. p. 230. seq.* — Singulare phaenomenon, vix nisi e morbo et stupiditate quadam praeternaturali explicandam, de Gulone interdiu ad itinera accedente, fustibusque occiso, refert GMELIN *Reise durch Sibirien. 8vo. Vol. III. p. 492.*

dine lenti vel soporosi. Notissima res est inter venatores Sibiriae Gulonem, praesertim fame coactum, Luporum Vulpiumque vestigia legere; certe nusquam frequentius quam in ferreis decipulis supra vulpium vestigia in nive positis capiuntur. Videtur itaque Gulo, lentior ipse, sagaciora animalia e longinquo sectari, ut parva illorum industria et agilitate praeda viribus superior potiatur. Ipse enim Gulo pedibus parum valet, ut recentibus ejus vestigiis in nive inventis saepius illum venator pedibus assequi valeat. Potest autem diu continuare cursum, longissimasque vias conficere observatur. Praedam ipse nonnisi ex insidiis assequitur et hyeme imprimis effosis muribus, leporibus, tetraonibusque gregatim sub nive cuniculantibus victitat. Penuria praedae tunc in decipulas crebro incidunt; seniores vero dolosi deceptacula evitare vel dejicere callent, ut esca sine periculo potiantur. Capta decipulis animalia crebro suffurantur, absentiumque venatorum tuguria saepe intrant, et pelles collectas lacerando corrumpunt. Effodiunt quoque cadavera et a venatoribus in nive altissima defossas carnes, quas partitis vicibus aliorum transferunt, quumque ultra saturitatem suppetunt alimenta, secretis ea commodisque locis provide abscondunt. — Visi sunt equos in sylvis vagos lacerasse, ex insidiis callide suborti. Omnium etiam gentilium Sibiriae unanimi testimonio confirmatur Gulonem ad tramites ab Alcibus frequentatos in arbore excubias agere, vel Tarandos dejecto ex arbore musco adlicere, inque pabulantia animalia ex improvise desilire, quae tergora unguibus dentibusque lacerando interimunt. Varias alias astutias, quibus animalia dum cubant vel in profunda nive pascuntur, tibi circumspicere non possunt, adverso vento reptantes insulsum opprimunt, venatores ubique narrant. Refert etiam versutiae Gulonis, canem in aqua prosequentem ex proposito mergentis, singulare exemplum *Ysbrandt IDES* (*Reize naar China, Amst. 1704. 4. p. 21.*) — Immo perhibent Tungusi Gulonem gnarum, quod Tarandi lemél excitati tramite in circulum facto per nivem fugam facilitare solent, eosdem exagitare primo, dein in arborem facto tramiti imminentem adscendere et
Tarand-

Tarandi fugam continuantis in ipso transitu dorsum occupare; Ego nec adfirmare ista ausim, de quibus dubito, nec subducere quae accepi. Homines sponte nunquam adoritur, sed periculo pressus summa iracundia se defendit. Exagitatum a canibus foetidissimum halitum emittere certum est, unde in Sibiria Russis in proverbium, ad perstringendum hospitem ingratum, adhibetur. Attamen mortui animalis odor naturalis, multum imminutus scilicet, vix peior est, quam pisculentus spongiae fluviatilis foetor, paulove acrior et magis volatilis; quem neque dissectis glandulis ano adfidentibus fortiozem expertus sum. — Ubi potest in arbore salutem quaerit; sed si hoc non detur effugium in dorsum se projicit, collectisque unguibus canem excipit, primoque incursum saepe longe projicit, vel laceratum deterret. Immo solis canibus vel robustissimis vix oppugnatur, quantumvis acriter in ejus perniciem ruentibus, unguibus tremendis, morfuque se defendens, neque demordens donec ossa confracta sentiat. Iracundus reducto naso, frontisque cute mire corrugata, frendens, ferissimum offert aspectum; alias astutiam in melancholico quasi vultu mixtam praefertens.

Coëunt Gulones autumno et feminam initio Octobris captam prima conceptionis signa exhibuisse e descriptione anatomica patebit. Parere dicitur vere plerumque binos, rarius ternos, tumque in cavernis rupium, cavis arborum truncis, vel derelictis Melium speluncis delitescit, in quibus etiam alias lubenter cubant Gulones, nullo tamen certo adstricti habitaculo, neque proprio Marte spelaea fodientes.

Junior facile cicuratur, tumque ursi ridiculos mores refert, adsuescit domino et ursino more abblanditur, circumque palum, cui adligatus est, nunquam in plenum circulum, sed semicirculo horsum vorsum ambulat, caput quassans et subgrunniens.

Borealis illa de voracitate Gulonis fabula, quae tamdiu inter Europaeos floruit, Sibiriae venatoribus plane ignoratur, qui tamen frequentiore multo observant quam Lappones. — Interim nomina mire varia apud gentes Asiae borealis obtinuit, diciturque:

Sirae-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

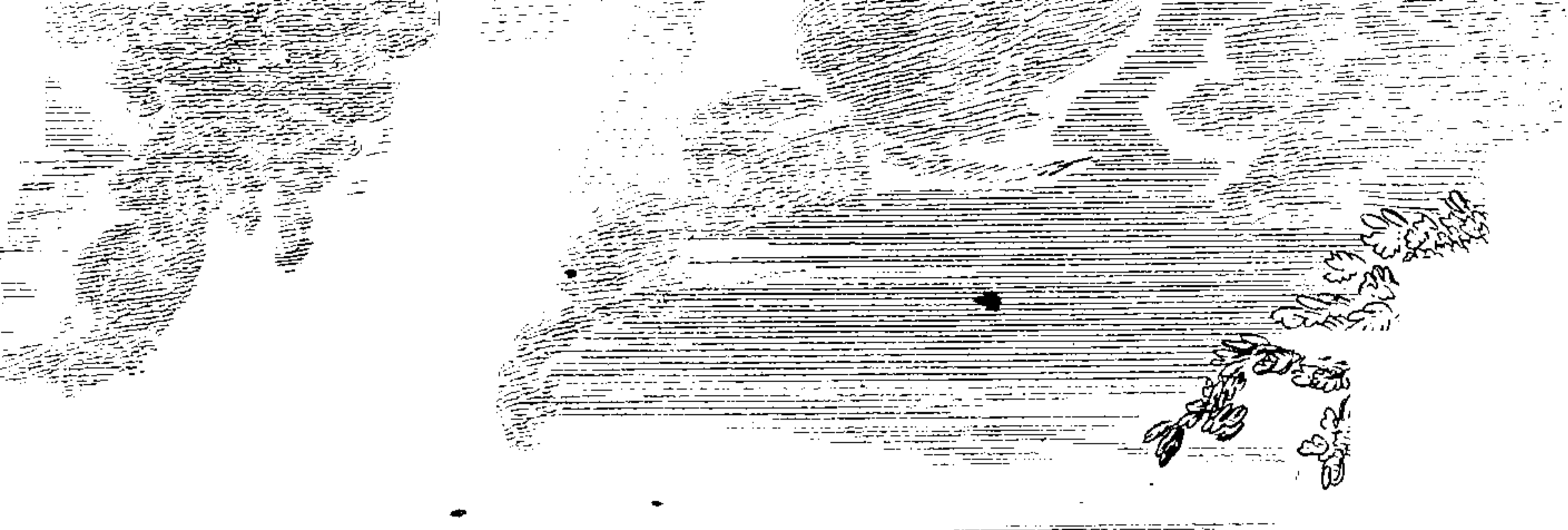
Sibiria, pilum (i) paene setosum, longum, rudem, licet laevore et nigredine se commendet. Hinc plebejis fere tantum hominibus pro mitris, similibusque in usu est. Pedum quoque nigerrimorum, strictoque sed durissimo pilo vestitorum pelles singillatim veneunt, chirothecis hybernis exornandis. Aestimantur Gulonum pelles, quae maximam partem sunt nigrae, nullo paene vel exiguo halone ab hypochondriis ad caudam semicirculari reliquo; quales in densissimis et montanis sylvis potissimum nascuntur, Jacutis ad mitras ornandas praesertim pretiosae. Multo frequentiores sunt corpore majorem partem fusco, dorsi area (quod *Skowrodà* i. e. Frictorium ferreum Russi appellant) sola atra, halone gryseo pallecente cincta. Pessimi in apricis orientalis Sibiriae et arctica plaga habentur, halone lato pallido conspicui, quos Kamtschadali maxime pro foeminarum ornatu expetunt (*Spicil. Zool. Fasc. V. p. 9.*) Immo vidi rariorem varietatem plaga utriusque lateris alba plus spatii, quam niger color, occupante, in scapulis subconfluente, area item lata inter oculos et aures transversa alba, caudaque praeter basin et apicem alba. Audivi etiam circa Jeniseam urbem aliquando plane albidum observatum fuisse Gulonem. — Pauci in Sibiria captorum Mongalis et Sinis venduntur et vix ulli in Russiam adferuntur. Pretium pellis a 2 ad 4 Rublones in loco variat, rarissime vero tres excedit pro nigerrimis.

BASTERUS in *Astor. Harlemens. Vol. XIV.* de pilis animalium agens, Gulonis pilos triquetros esse dixit; quod an in Americanas pelles quadret, videant quibus tales ad manus sunt. In Sibiricis certe et Russicis pili omnes teretes microscopio apparent, sectique circulare fere lumen exhibent.

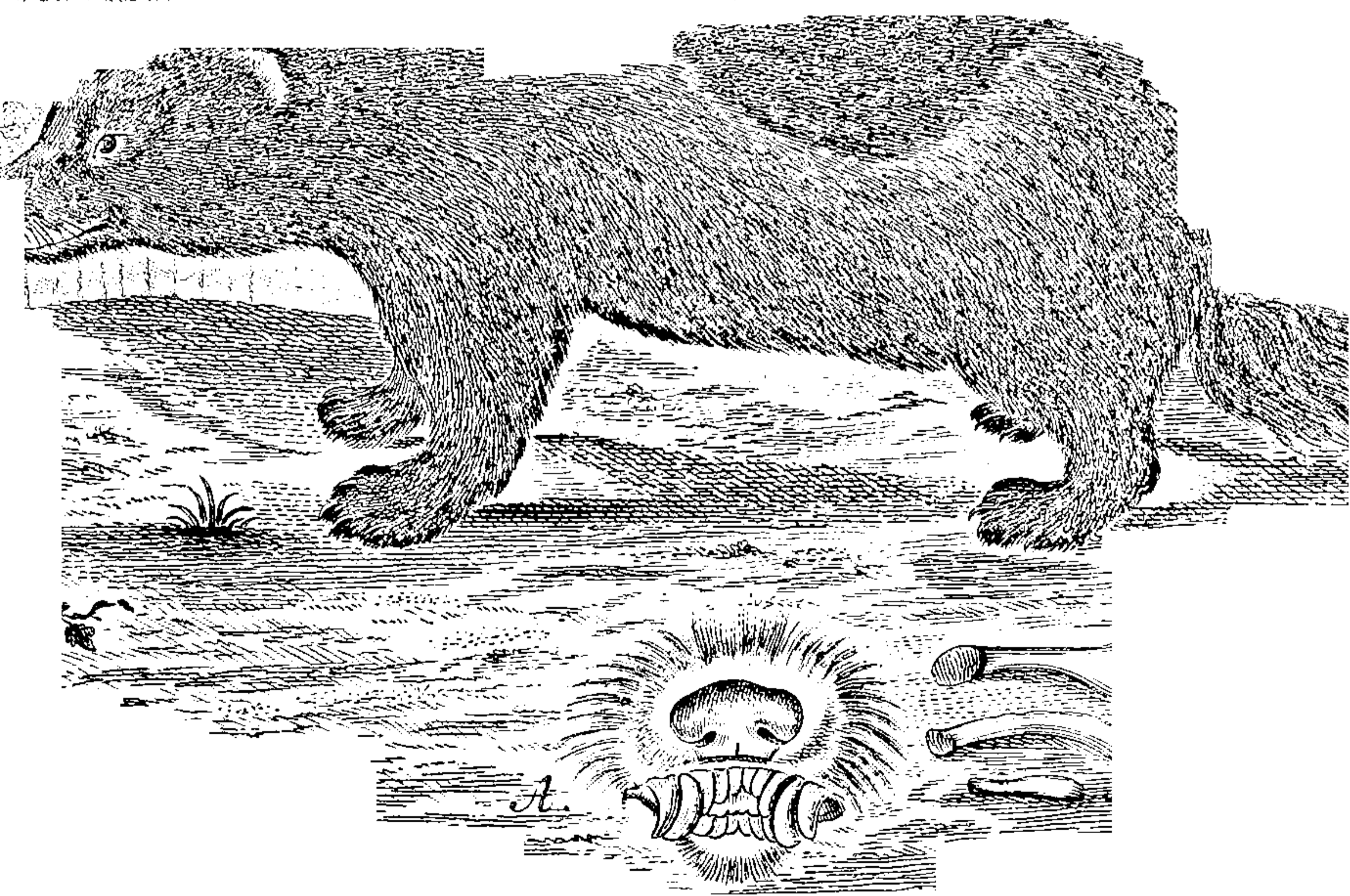
DESCRIP-

i) Americani Gulonis pellis, uti fulvescente halonis colore multum differt, ita et multo teneriorem pilum habet, et ab Europaeis ad indumenta manuum hyberna expetitur. In Sibiria tales observantur nunquam.

Small, illegible handwritten text or markings.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

tragus insignis ante incisuram externam; atrium meatus auditorii spatiosum, crista cartilaginea introrsum obliqua inaequali, antitrago e fundo auris insigni sinuosum.

Collum longiusculum; *truncus* gracilis, macilentus.

Artus ursinis breviores, crassissimi, robustissimi, villosi. *Plantae* calcaneis incedentes, ut *palmae* pentadactylae; *Soleae* pedum totae, praeter tuber digitorum, sub unguibus, callumque reniformem transversum ad digitorum ortum villo denso, grosso hirtae. *Digitorum* proportio in palmis plantisque eadem; pollices breviores; *plicae* crassae corii inter omnes digitos, ad ultimum fere articulum pertingentes, laxaeque connectentes praesertim palmas, late expansiles. *Ungues* pallidi, validissimi, acutissimi, adunci et compressi.

Cauda cruribus posticis brevior, sed tota villis diffusis, usque ad $6\frac{1}{2}$ poll. longis, consistentia equinae jubae similibus jubata, cumque villo extensa crura subaequat.

Vellus sine suturis, ursinum, in capite strictum, breve, tenuissimum versus rostrum; in extremis artibus pili rigidi, nitide laevigati; in reliquo corpore hirti, rudes, nitentes, longissimi circa clunes et per fasciam albidam lateralem, ubi teneriores, (ad 3." 9."), breviores per latera et cervicem (2." 10."), magisque sub abdomine (2." 6.").

Color rostri fusco-nigricans; area lunata inter oculos et aures pilis cinereis, summitate nigris canescit; vertex et cervix pilis canis mixta nigrificant. — Subtus totum animal a gula ad caudam, itemque artus et cauda aterrima. A Scapulis fascia lata, arcuata, cinereo-vel gryseo-albida utrinque per latera descendens, supra caudae basin compari unita; spatium fasciis inclusum s. ephippium (longitudine ultra pedem, latitudine 8 ad 9 poll.) aterrimum, (in nigrioribus in cervicem continuatum) pilo diverso, nitido, aequali, bipollicaris altitudinis. — *Lanugo* inter villos ad cutem fusco-cinerascens, in area dorsali magis fusca, in fascia laterali albescens, subtus vero ferru-

ferruginea; intensius in ventre; unde macula oblonga umbilicalis, quae sola lanugine longiore constat, intense ferruginea.

Mammæ in femina sex, duæ interfemorales, quatuor abdominales, omnes subaequidistantes, anticae paulo magis remotae. *Vulva* prope anum antice lobo curaceo producto; *plica* cutis lunata brevis, antrorsum curvata, inter plicam et anum.

M E N S U R A E.

Pondus feminae macilentae, quam hyeme dissectui, viginti duæ libras medicas cum uncia una explevit; STELLERUS vero descripsit marem in Kamtschatka pinguem, cui 50 librarum pondus tribuit, longitudinem fere $2\frac{3}{4}$ pedum, præter caudam pedalem. In nostra:

Longitudo tota a summo naso ad anum	2.	6. ^{II}	6. ^{III}
— — caudae sine villo	0.	6.	8.
— — capitis a naso ad nucham	0.	6.	8.
Distantia oculi a naso	0.	2.	3.
— — inter oculos et aures	0.	1.	10 ^I / ₂
— — inter nares	0.	0.	3 ^I / ₂
— — inter canthos oculorum filo	0.	2.	1.
— — — — per axin directam	0.	1.	8.
Latitudo nasi	0.	0.	9 ² / ₃
Circumferentia rictus oris	0.	4.	10.
Longitudo dentium caninorum supra	0.	0.	9.
— — eorundem infra	0.	0.	8.
Circumferentia caninorum basi	0.	1.	2 ^I / ₂
Latitudo incisorum simul superiorum	0.	0.	9.
— — collectiva inferiorum	0.	0.	6 ^I / ₂
Auris altitudo a vertice	0.	0.	10.
— — ab incisura externa	0.	1.	9.
— — circumferentia basi a margine uno ad alterum	0.	1.	10.
Aurium distantia per verticem	0.	5.	0.

Aurium distantia per collum circumducto filo	o. ¹	7. ¹¹	o. ¹¹¹
Circumferentia nasi extremi	o.	3.	o.
— — — rostri per apicem mandibulae	o.	5.	10.
— — — — prope oculos	o.	7.	4.
— — — — capitis pone oculos	o.	9.	10.
— — — — — per medias aures et parot. gibbas	1.	1.	5.
Longitudo colli	o.	3.	8.
Circumferentia colli	o.	11.	4.
— — — thoracis ad armos	1.	2.	3.
— — — medio corpore ubi amplisf.	1.	4.	9.
— — — ad Iliā	1.	4.	7.
— — — baseos caudae	o.	3.	2.
Ab intervallo scapular. ad unguēs palmae	1.	2.	3.
A spina lumbari ad extr. ungu. plantae	1.	5.	5.
Longitudo antibrachii	o.	4.	6 ¹ / ₂ .
— — — palmae a flexura ad extr. ungu.	o.	4.	7.
— — — metacarpi medii digiti	o.	1.	8.
— — — phalangis primae	o.	1.	o.
— — — — — secundae	o.	o.	9.
— — — unguis cum articulo	o.	1.	2.
— — — pollicis primae phal.	o.	o.	11.
— — — — — secundae	o.	o.	9.
— — — unguis pollicis robustioris	o.	o.	11.
Circumferentia antibrachii basi	o.	6.	3.
— — — — ad carpum	o.	4.	11.
— — — — carpi ipsius	o.	5.	6.
Longitudo tibiae	o.	6.	o.
Ejusdem latitudo	o.	2.	o.
— — — circumferentia basi	o.	6.	8.
— — — — ad calcaneum	o.	4.	3.
Longitudo plantae a calcaneo ad unguēs	o.	6.	11.
— — — — — tarſi totius	o.	2.	o.

Circum-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ipsa incisura brevissimo quasi lobulo cystidi incumbens; *dexterrimus* mediorum lobus cystidem adnatam gerens crassior, ovalis. *Dexterrimus* lobus major reliquis, ovali-acutus, apice duplicato, basi externe incisus. *Subjectus* illi triqueter, angulis ligulato-productus et sub medio *Spigelianus* elongatus triqueter, angulo quovis circa medium lobulo incisi, unus deorsum, duo sursum spectante incisura.

Cystis mediocris subglobosa, collo longo cylindraceo producta, tota longa 1." 8." at solum collum 7."

Lien oblongus, laete rubens, altero extremo latior, lobuloque marginali incisus; pondere $6\frac{1}{3}$ drachm. longitudine 6." 2." latitudine 1." 5." superioris extremi summa.

Pancreas maximum, duodecim pollicum longitudinem aequat, sinistra extremitate crassius et clavatum, dextra secundum duodeni flexuram curvatum.

Ventriculus amplissimus, praesertim fundo, dextrorsum subito adtenuatus, extremo versus pylorum brevi curvatura reflexo versus oesophagum; membrana interior in plicas obliquas, laxas composita, ut dilatationem tunicarum exteriorum facilius admitteret. Axis ventriculi inflati 9." 8." at circumferentia ab oesophago per arcum majorem ducto filo usque ad pylorum 1.' 10." 9." Portio reflexa 4." 4." distantia oesophagi a sinu flexurae 3." 9." circumferentia oesophagi 2." 6." fundi ventriculi 1.' 2." 5." circumferentia amplissima dexterius ad oesophagum 1.' 3." 6." portio reflexae 6." pylori 2." 2."

Intestinum sine ulla interfectione a pyloro usque ad anum continuum, duodeno et initio jejuni amplioribus, ileo tenuiore, excrementitio intestino, quod (contentis dignoscendum) fere dimidium totius tractus efficit, versus anum denuo ampliore. Longitudo tota intestini tredecim pedes aequavit; circumferentia duodeni inflati 3." Ilei 2." 7." recti 2." 10." — In Jejunio *Ascaris* spithamae a longitudine $5\frac{1}{2}$ pollicum. *Glandulae* ad anum valde conspicuae.

Renes non, ut in Urso vel Lutra, lobati, sed caninis similes, duobus ultimis costis spuris usque ad medium incumbentes; dexter tantillo anterior.

Vesica

Vesica urinaria insignis, fibris robustissimis firmata, ovato-oblonga; longitudine 3." 5." circumferentia 5." 3."

Uteri vagina constricta, cornua dilatata, foecundata, longitudine 3." 6." calamo in medio ampliora, extremitate ductu serpentino aucta, incluso (una cum ovariis) intra capsulam peritonaei, exiguo orificio subtus hiantem, per quod instar folliculi potest inflari, licet lobulo pinguedinis obturatum. *Ovarium* dextrum duobus, sinistrum item duobus corporibus luteis incipientibus protuberabant. *Cornua* uteri mucoscatentia, cui in media ampliore parte innatabant *vesiculae* hyalino fuscescentes, in dextro cornu duo, in sinistro unica, mole grani miliacei; sed insuper adhuc aderant in sinistro duae aliae exilissimae, vix arenula majores, satis forti tamen e membrana factae.

Penis mari (secundum STELLERUM) osseus, ut in cane, retiusculus.

IN SCELETO: *costae* sexdecim parum, adeoque uno pari plures, quam in Mele; *verae* decem, quarum duo primae cartilagine coadunata manubrio insertae. E *spuriis* par primum inhaeret angulo cartilaginis ensiformis; quatuor utrinque sequentes his adnexae; infimae utrinque duo musculis inhaerentes, penultima cartilagine adtenuata, ultima brevi, mutico.

Sterni manubrium antrorsum mucrone obtuso productum (1." 4.""); corpus e vertebrae sex compositum (4." 3.""); cartilago ensata adtenuata (1." 8."").

Vertebrae lumbares tantum quinae, caudae duodecim. Longitudo vertebrarum colli simul 4." dorsalium 10." 13." lumbalium 4." 4." ossis sacri 2."

Claviculae (k) musculis inhaerentes, minimae longitudine 8." arcuatae (vid. Fig. B b.) *Humeri* longitudine 5." 2."

Lingua obsitissima papillis minimis, acutis, retrorsum imbricatis, vix ad sensum asperis.

VIVER-

k) Clavicularum rudimenta in Feris paene omnibus, ut infra dicam, inveni. — In Tabula II. inferius ad B tres e diversis animalibus claviculas, quibus deesse credebantur, naturali magnitudine delineavi: ad a. Lutiae vulgaris; ad b. Gulonis et ad c. Melis vulgaris europaeae.

V I V E R R A

L U T R E O L A.

Animalculum, quod *Ill. LINNAEUS* eleganti et aptissimo *Lutreae* (*l*) nomine designavit, licet Europae incola, attamen Zoologis hodiernis obscurum mansit; donec a *Joh. LECHE* in *Actor. Holmiens. Vol. XXI. (vers. german. p. 292. seq.)* descriptum atque mediocri illustratum fuit Icone. Vestigia tamen apud varios auctores extant in pluribus Europae locis utcunq; observatum fuisse. Jam apud *ARISTOTELEM* (*de hist. animal. Lib. VIII. cap. 5.*) cum aliis amphibiis quadrupedibus, Enydri s. Lutra, Castore atque Latace (*m*) (quem e Castore male viso et relato fictum esse crediderim) nominatur *Satherion*, qua sub appellatione *Augustin. NIPHUS* (*commentar. Libr. VIII. cap. 5.*) aliique, quos inter etiam *BUFFONIUS* (*hist. nat. ed. min. XXVII. p. 118.*) male Zibellinam, ab aquis alienissimam, intellexerunt, quod verò nostram Lutreolam significare eo minus dubito, quum pellis hujus non ignobilis, praesentiaque in australibus quoque Russiae atque Poloniae provinciis hoc suadeant, unde Graecis facile innotuit, quin forte per Thraciam usque ad con-

finia

l) *Mustela Lutreola LIN. Faun. su. II. n. 13. Syst. Nat. Ed. XII. p. 66. sp. 3.* nomina ibi recensentur Suecicum *Maenk*, Fennicum *Tichuri*; quod *Tubkuri* scribunt *LECHE* et *GADD* (*Befkrifning ofwer Hwittis-fokn, p. 39.*)

m) *Latax* secundum *ARISTOTELEM* latior lútia est, dentes habet robustos, quibus nocte plerumque egrediens vñ gulta proxima velut serio praecidit. Hoc in nullam feram, immo in nullum quadrupes aquas dulces frequentans praeterquam in Castorem quadrare potest. Quod vero pilum durum, specie inter Vitulí manu et Cervi medium dicit, id quoque superiori pilo Castoris non ita inepte convenit. Videtur ex aliorum relationibus *ARISTOTELES* de Castore duplex creasse animal. Certe *Lataxis* nomen in Lutreolam, cui a *RZACZINSKIO* applicatur, detorqueri nequit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Canada missas, russicis simillimas, in *Museo Academiae Lugduno-batavae*; facitque Lutreolae inter animalia borealis Americae mentionem FORSTER in *Actor. anglic. Vol. LXII. p. 371.* ubi ab accolis Freti Hudsonis *Jackash* vocari relatum est. Consentientem habeo *Amiciss. PENNANT (syn. quadr. p. 240.)* qui etiam verosimilem prioris appellationis (*Minx*) in America receptae derivationem, a Sueco nomine *Maenk* in Americam per Colonos translato, interque Anglos depravato, proposuit.

Mirum tamen est, quod Lutreola, Europae cum America boreali communis, per universam Sibiriam exulet. Namque licet in ipsis Montibus Uralensibus, qui Sibiriam a Russia determinant, a parte occidentali ad rivulos satis frequens capitur, tamen ultra alpestrum illum tractum ad orientem nusquam in proxima Sibiria, nedum in orientaliore ejus parte, per quam animalia utriusque orbi communia in Americam transiisse vulgo creduntur, nunquam visam vel auditam Lutreolam certum est. Quam viventium in aqua maxime Ranas et Cancros amet et pro cibo seligat, in promptu ratio est, quare idem animal, qui Cancris, a Natura quasi limes positus sit. Cancris nempe (ut in *Spicil. Zool. Fasc IX. p. 81.* docui ab ipsis Uralensibus M. per omnem Sibiriam fluentis ad Mare glaci tendentibus defunt. Lutreola igitur in Sibiriae rivulos et cancris destitutos et ranis testaceisque paene vacuos non transiit, multoque minus per Sibiriam speciem propagavit.

In Russia solum Lutreolae habitaculum sunt rivuli minores atque rapidiores, sylvestribus et elatis ripis inclusi, in quibus sibi antrum vel inter arborum radices prope aquam, vel interdum exitu sub ipsam aquam deducto parat. Piscibus non vesci sed maxime ranis cancrisque inhiare, dissectorum contenta et odor minime pisculentus, extra dubium ponunt. LECHAEUS quoque sola cancrorum fragmenta in ventriculo invenerat — Dicitur autem anatum rivis innatantes pullos haud raro submersos rapere, aequae diu ac Lutra sub aquis durans, dexterrimeque natans et fundum legens, respirandi vero gratia vix rostro supra aquam eminens. Catuli in antris

antris tempore verno reperiri solent, usque ad septenos. Capitur autem ope canum, qui effluvia ejus valde amant et acriter sectantur, antra investigando, eaque vel effodiendo vel decipulas statuendo. A Cane tunc comprehensa clamorem captæ Picæ aemulum edit.

Recens captum animal posteriore corporis parte moschum haud ingrante spirat; et carnes, licet diu maceratae, non facile corrumpuntur, ullumve foetorem concipiunt, quod in nullo alio, praesertim ferarum e censu, animali observare datum fuit. — Pellis, propter quam capitur, hyemali praesertim tempore, quum pilis longiusculis laevigatis, fusco-nigricantibus splendet, peiores Zibellinas quodammodo imitatur, pretioque proportionem magnitudinis satis insigni, saepe ultra Rublonem, redimitur et a mercatoribus potissimum ad Turcas deportatur, imino saepe pro Zibellina ignaris obtruditur. Aestate longiores praesertim pili, quibus Lutram refert, defluunt, tumque vellus magis gryseum et diutum apparet, nec hili aestimatur; quales forte pelles GESNERUS viderat. Vix ullam alias varietatem observavi; dicitur tamen in borealioribus Casanensis regni Lutreola plane alba raro exemplo capta fuisse.

Praeter supra jam memorata nomina Lutreolae, solet a Tataris *Schäschkä*, itemque *Sfu Kisch* (Cebella aquatica, appellari. Prius nomen rivulo in Sok fl. influenti impositum deprehendi, uti russicum (*Norka*) coloniae cuidam Germanorum, inter Nowlam et Medwedizam fluvios sitae, impositum est. Circa ista enim fluvia, ut in Russia boreali et Fennonia frequentat Lutreola, adeoque a 65to ad 50^{imum} minime gradum latitudinis borealis vivit.

Gracilitate mira, longitudine colli atque trunci, pedumque brevitate, situ, versatilitate (quo fit ut trunco applicati in mortuo animali vellere fere lateant) Lutreola nulli animalium praeter Lutram et Ichneumonem comparari potest. Eaque affinitate, lingua subaspera, caudae minori villositate, vellerisque natura et incessu tardiore, extensio trunco proserpente, nec desultorio, maxime ad *Viverras* trahitur, alias, ut ipsa quoque Lutra et Ichneumon) capitae forma et pedum brevitate ad Mustelas accedens. — Sinus veno-

fos pro derivando sanguine, dum urinatur animal, observare nullos potui, sed aliquam inter aortam et ventriculum pulmonalem cordis communicationem in descriptione anatomica tradam.

In dissectione Lutreolae eodemque tempore comparati Putorii omnium primum (1768.) detexi clavicularum perexigua rudimena, quas animalibus ex ordine Ferarum plerisque deesse Zootomi usque ad D'AUBENTONUM fere omnes crediderant. In se is postea dissectis omnibus (solo Urso excepto) easdem constanter supra inferiorem terminum mastoïdeorum, ad marginem superiorem pectoralis majoris in cellulosa libere positas humero quam sterno propiores, adinveni; quumque in Lutreola adeo minutae sint, ut vix delineari mereantur, hac occasione *TABULAE III. Fig. 1* delineavi e Lynce vulgari (*lit. a.*), e Putorio maximo (*lit. b.*), Ermineo (*lit. c.*) et (*lit. d.*) Mustela gale s. *nivali* LINNAEI (*p*) desumptas sinistri lateris clavículas, quemadmodum *TAB. II. Fig. A.* e Lutra, Gulone atque Mele exhibitae sunt, infraque ex aliis adhuc Mustelis dabuntur — Qui omnia in certos fines a Natura instituta esse jaçant, cuinam utilitati minutula ista clavicularum quasi germina in feris, immo et in Leporibus auritis (qui soli ex ordine Glirium imperfectas habent), cellulosae libere inhaerentia, neque ligando brachio nec firmandis musculis servientia, praedestinata dicent?

D E S C R I P T I O *VIVERRAE LUTREOLAE.*

Tab. III. Fig. 1.

Magnitudo circiter Putorii, habitus Lutrae. *Caput* minus crassum, vertice plano.

Nasus

p) LINNAEUS Mustelam europaeam vulgarem, quae in temperatis colorem hyeme, non magis quam Sciuri, mutat, varietatem Ermineae facere in novissimis *Systematis* editionibus pergit, contra Mustelam eandem in borealibus, ut et per totam Russiam Sibiisimque, hyeme,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Nasus nudus, caninus, stria bipartitus, niger. *Mystaces* nigri 5. ordinum, inferiorum longioribus ad parotides fere p̄tingentibus, superiore utrinque ordine magis distante. *Verruca* subgularis bipilis; pone oris angulos bipilis; supraciliaris cantho antico respondens oblonga, pilis circiter quinis, inaequalibus obsita.

Dentes primores simillimi Putorio, praesertim superius; *inferi* alterni quidem basi magis interiores, attamen extus inter reliquos aequabili fere ferie conspicui, cum contra in Mustelis plane introrsum remoti. *Canini* proportione minores, quam Putorio. *Molares* subsimiles, *supra* scilicet utrinque 4, primo minuto conico, secundo triangulari, tertio maximo tridentato, ultimo transverso tuberculato; *infra* confertioribus utrinque 5, primo minimo secundoque conicis, tertio triangulari; quarto lacero; quinto postico exiguo tuberculato.

Lingua explanata, papillis acutis aequaliter et confertim imbricata, medio stria laevi. *Palatum* rugis septenis, quarum tres priorae integrae, arcuatae, reliquae bipartitae et postrema subduplicato-varicosa.

Palpebrae usque ad marginem nigrum pilosae; ciliae nullae. *Oculi* naso quam auribus propiores; *Iridēs* obscure luteae; Periophthalmium ad mediam pupillam deductile, transversum, limbo nigro.

Auriculae lunatae, intus cinereo villosae, vix obtuso angulo prominulae, capiti applicatae vellere paene latent.

Corpus gracillimum, elongatum, alvo versus posteriora ventricosum.

Pedes brevissimi, corpori (in mortuo animali, fere ut Lacertis) arcte applicabiles, femoribus totis intra pellem, postici sub extremo corporis retro extensiles. *Palmae plantaeque* pentadactylae, pollicibus brevioribus, digitis mediis duobus subaequalibus, omnibus *plica* corii ad basin connexi, in plantis ulterius (Tab. III. Fig. 1. A. palma, B. planta subtus inspectae). *Soleae* pedum pilosae; obsolete fuscæ, solo

hyeme, ut Erminea, candidam, in distinctam et novam speciem erexit. Vid. *Itiner ar.* Vol. I. p. 129. not. ubi hallucinationem istam exposui.

solo callo medio cordato et apicibus digitorum nudis. *Ungues* for-
dide pallidi, pilis longiusculis circumvallati.

Cauda longitudini corporis subsesquitripla, corpore villosior et
nigrior, teres.

Vellus laevissimum, nitidissimum, pilis vix $\frac{3}{4}$ pollicis superanti-
bus, Lutrae subaemulum lanugine fusco-cinerea foetum. *Color* fu-
scus, vel castaneo-nigrescens, subtus (lanugine praedominante) ob-
soletius; artus caudaque nigriora. Labium superius a naso ad my-
staces, maxilla inferior paene tota usque ad rictus angulos alba.
Litura parva alba sub collo, paulo ante sternum.

Anus ad caudam lunatus, margine postico rugoso; *vulva* pro-
xime ante anum connivens, lobulo extus piloso protecta, in quo
intus caruncula, urethrae apertura notata. *Papillae* mammarum
vellere latentes, areola nuda vix ulla, omnes abdominales, a dextro
latere tres, a sinistro quatuor postremae inguinales oppositae, reli-
quae in quincunces fere ordinatae.

M E N S U R A E.

Pondus feminae praesertim pro descriptione adhibitae, circa fontes
Sok fluvii captae, unciarum XXIV. cum scrupulo.

Longitudo tota a naso ad basin caudae	1. 1. 11.
— — capitis a naso ad tuberc. occip.	0. 2. 7.
Latitudo capitis summa ad Zygomata	0. 1. 4.
Circumferentia rostri	0. 2. 2.
— — — capitis ad oculos	0. 2. 11.
— — — — — inter oculos et aures	0. 4. 0.
— — — oris ab uno angulo ad alterum	0. 1. 8.
Intervallum narium	0. 0. 2.
Distancia oculi a naso	0. 0. 8.
— — ab oculo ad aurem	0. 0. 6 $\frac{2}{3}$.
Fissura palpebrarum	0. 0. 4.

Apertu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

A N A T O M E.

Pinguedo in inguinibus et circa genitalia copiosa, flava, oleosa, per hypogastrium; ilia et majorem alvi partem expansa; sub armis item satis copiosa, cum nidulante glandula lymphatica rubicunda, mole fere pisi ovali, molli, adposita fasciculo musculofo subaxillari ad panniculum musculosum subcutaneum misso.

Panniculus musculosus insignis, maxime per latera et superiora abdominis, cujus cum musculis cohaeret et per dorsum usque ad caudam extenditur. *Cutis*, cui is panniculus maximam partem firmiter adhaeret, praeterea quasi lardo quodam tenui incrustata.

Collum carnosissimum et musculosi quoque armi; postica multo exiliora. Utrunque pone basin maxillae *glandula* mole pisi, atro-rubra, depressa.

Abdominis cavum laxum, thoracem longitudine ferme aequans. *Omentum* usque ad infimum hypogastrium supra intestina expansum, multa pinguedine reticulatum, areis laxis, membrana tenerrima hyalina intertextis.

Hepar quinquelobum, ad dextra magis extensum. *Lobus sinister* major, ovalis, explanatus; *dexter* paulo crassior, subsimilis; *duo* his *interjecti* triquetri; *quintus* posterior, post ventriculum delitescens, major intermediis, magis mucronatus, et ad basin *lobulo* subtus papillari notatus. Ponderus hepatis unciam cum duobus scrupulis aequabat. *Cystis* fellea ad basin lobi dextri, oblongo-ampullaris, rubicunda, ductum hepaticum statim a collo recipiens.

Lien linearis, extremis latioribus rotundatus, triquetro-planus, longitudine 2." 10.'" latus 9.'" pondere drachmae.

Ventriculus totus in sinistro hypochondrio, peramplus, humano brevior et ventricosior, incurvatus et versus pylorum subito adtenuatus; fibris circularibus valde conspicuis. Diameter major 4." 3.'" circumferentia a cardia per arcum magnum usque ad pylorum 8."

8." 7." inter cardiam et pylorum 2." 4." amplitudo filo cincti summa 7." 4." Contenta Ranae majoris reliquiae, tabe resolutae, et particulae Astacorum.

Duodenum pollicari a pyloro distantia et biliarium et pancreaticum ductum recipit.

Canalis intestinalis integer a pyloro ad anum 4 pedes 9 pollices aequat; crassitie ad initium jejuni digiti minimi, versusque anum lentissime adtenuatus. Coecum nullum, sed *tractus glandulosus* insignis 2½ poll. longitudine, tripollicari ab ano distantia terminatus, totusque a latere mesenterio opposito extensus.

Renum sinister paulo major, dexter tantulo anterior, vertice ad infimam costam spuriam accedens; uterque oblongus, laevis, pondere circiter drachmali. *Capsulae* renales vertici interius impositae.

Vesica urinaria amplitudine ovi gallinacei, ovalis.

Vulva lobo piloso prominens, cui intus insidet *clitoris* papillaris intra lacunam laxam; *urethrae* apertura semipollicari distantia in vaginam recondita. *Vagina* rugis vix longitudinalibus, longa 1." 4." *Uterus* membranaceus, semipollicaris, osculo rugose constricto, cornibus bipollicaribus. *Ovaria* piso minora.

Folliculus ad anum posterius utrinque magnitudine fabae, intra ani marginem osculo effundens ichorem oleosum luteum, foetidissimum, a quo animal recens odorem leniter moschatum in pelle praefert. *Glandula lymphatica* mole lentis utrinque ad clitoridis basin in pingui haerens.

Trachea longissima, annulorum circiter 60. *Bronchi* extra pulmones distincti 5, duo ad sinistros lobos, totidem ad dextros et unus ad impares.

Pulmo sinister in lobos 2 distinctissimos divisus, quorum inferior major triqueter, superior lanceolatus longitudinalis. *Dexter* quadri-

quadripartitus, portione superiore distinctissima majuscula, proxima cum reliquis vix ima basi cohaerente minore, tertia majore, quae cum adhaerente quarta minima in cavo azygo seu mediastino pone cor latet.

Cor mole glandis majoris; *ventriculus* pulmoneus amplissimus anterior, sursum versus sinistra in arteriam productus; *ventr. aorticus* carnosissimus. *Auriculae* discretae; *saccus* caevae pulmonali amplior. *Foramen ovale* clausum, sed valvula ejusdem conspicua et sub eadem ostium venae coronariae cordis. *Venae pulmonales* quinque, bronchis compares. *Arteria* pulmonalis multo tenuior aorta. In Aorta sub ipso valvularum lunarium margine *ostia* duo, quorum majus est *ductus arteriosi* per superficiem septi cordis a latere ventriculi pulmonalis oblique reptantis, qui in ima hujus ventriculi parte stylum inter trabeculas facile transmissit.

SCELETON: *Cranium* magis oblongum quam in Putorio, rostrali parte minus gibba et angustiore, brevior, olla vero convexiore; forma tota proxime ad cranium Mustelae sibiricae accedens. — *Costae* 14. quarum octo verae, nona utrinque iusta cartilagine in ensam inserta; reliquae, praeter ultimam, appensae. *Vertebrae lumbares* 6. *sacrum* triarticulatum; *cauda*, numerato apice, 19. articulorum, e quibus 5 priores apophysibus prominentiores. *Sternum*, praeter apicem et manubrium, exiguum obtusum, octo portionibus teretiunculis conflatum. *Scapularum* crista antice producta, inflexa, dein subito demittitur, ligamento tenso aequata. *Claviculae* minutissimae.

Longitudo cranii tota	- - - - -	2. ^{ll} 2. ^{lll}
Distantia marginis antici orbitarum ab incisori-	- - - - -	
bus mediis.	- - - - -	0. 6.
Latitudo cranii inter orbitas	- - - - -	0. 5.
— — ollae cranii summa.	- - - - -	1. 0.
— — summa inter zygomata.	- - - - -	1. 2.
Distantia inter ant. et post. radicem Zygomatis	- - - - -	0. 11.
		Longi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

*****

M V S T E L A

Z I B E L L I N A.

Zibellina, vel rectius *Zobelā*, barbaris demum temporibus in Europa innotuit et *Paulo Jovio* in *legatione Moschovitica* fidem faciente per populos *Permiae* et *Pecerros* (*Petschorae* fluvii puto accolae, per quos tunc mercaturae asiaticae via erat) accipiebantur, quibus a remotioribus gentibus, quae ad Oceanum pertinent, per manus tradebantur. *NIPHUS*, qui *Chebālum* appellat, *Satherion* *ARISTOTELIS* falso esse credidit, nulla veri specie, quum *Zibellina* ab humiditate omni abhorreat; recteque *GESNERUS* (*quadr. p. 768.*) omnibus ante *ALBERTUM M.* auctoribus ignotos, certe non memoratos *Zobelos* pronunciat. *Sarmaticum* deinde *murem*, *Zebellum*, *Cebalum*, *Zobelum*, *Zobelam*, aliisque modis alii antiquitus nomen scripserunt. — *AGRICOLAE* tempore *Zobelae* quadragenae, quot jam tum in unum fasciculum colligari inter mercatores moris erat, pretio mille aureorum, quorum singuli 8 argenti drachmis aequivalebant, redimebantur. — Exiguum quondam Europae cum Imperio rutheno, *Rofforum*que in *Sibiriā* paene ignotam commercium diu historiae hujus animalis excolendae impedimento fuit, adeo ut recentissimi etiam *Zoologi*, insignisque praecipue *BUFFONIUS* imperfectissime illud nossent, fabulasque de illo varias propagarent (*q*). Ipse *GMELINUS* qui ante me decen-

nio

q) Hyeme torpidam latere *Zibellinam*, item pisces capere usque vivere — ex *RZACZINSKIO* refert *BUFFONIUS*; deinde venationem earum exulum in *Sibiā* esse officium, militibusque permitti, quod aequè falsum est, quum lucrum hujus capturae insigne iis praesertim gentilibus *Sibiā* populis, paucisque *Rofforum* colonorum reservetur et privilegio confirmatum sit, qui tributum a prima *Sibiā* subjugatione pellibus *Zibellinarum* pendere teneban-

nio Sibiriam cum Imperio, ut ita dicam, Naturae tenuit, praeter descriptionem imperfectam et pessimam iconem (*Nov. Comment. Petrop. Vol. V. p. 338. Tab. 6.*) nihil ad illustrandam nobilissimam hancce pelliferae istius regionis feram contulit; et hodiernum de ejus natura et miris varietatibus parum admodum constaret, nisi egregium circa ea commentarium *Celeberr. MÜLLERUS* in Collectione (*Saml. russischer Geschichte Vol III p. 495. seq.*) publico dedisset, cujus excerptum, cum variis e *KRASCHENINIKOFII descr. Kamtschatcae* petitis, *Cel PENNANT synopsis quadrupedum p. 220.* inseruit, laudandus si minus sius *BUFFONIO* hujus fabulas neglexisset. — Non igitur videbor actum agere, si nulla eorum, quae ante dicta sunt, ratione habita, ea quae ex propria autopsia, fidisque in Sibiria collectis relationibus mihi de Zibellinae natura, moribus, varietatibus, formaque constant, hic in complementum Zoologiae communicavero.

Maxime occidentalis regio ubi Zibellinas dari constat, sunt sylvae montium Uralensium ad septentrionem ditionis Baschkiorum, maximeque Verchoturienensis tractus. Inter Kamae atque Petschorae origines etiam citra uralense jugum dari dicuntur; in Uphensi vero provincia ubi Martes nobilissimae et magna copia capiuntur, non nisi rarissime apparent. Ab orientali parte jugi illius montani magis versus austrum, et usque ad 58um fere gradum descendunt. Omnem scilicet borealem et sylvaticam plagam citerioris Sibiriae occupant et
ultra

nebantur, et nunc partim iisdem pendent, partim ad statum pretium pecunia aliisve pellibus, proprii causa lucri, se redimunt, ut cariores Zibellinas ipsi mercatoribus vendere possint. — Neque satis constat in Lapponia dari Zibellinas, quod *REGNARDO* et *SCHAEFFERO* credidit Idem; licet etiam *LEEM* (*Nachr. von den Lappen p. 106.*) tres Martum species vel varietates distinguat; *primum* saxatilem nigrescentem, brevibus pilis, cauda obscura et macula cinerascens gulae (quod in Zibellinam utique satis quadraret); *alteram* betulnam, obscure castaneam, macula sub collo alba; *tertiam* abietinam, pallide terrei (glysei) coloris, cauda obscura, macula gulae albida. Et Zibellinas in Lapponia maritima versus Russiam dari dissentis verbis affirmat *Cl GARD* (*Forsok til en systemat. Inledning i Svenska Landskorselen Stokb. 1773 Vol. I*) si modo in Zibellinis non aequo ac in *Croco* erraverit, certe *LINNAEUS* *Familia* Zibellinam non habet.

ultra Irin tandem per universam terrarum latitudinem, a summis jugis, quae flumina versus glaciale Oceanum mittunt, usque ad denudatam hujus oram, sylvas densissimas et desertas colunt; quoque desertior, magisque ad orientem frigescit et in alpestrum situm assurgit Sibiria, eo copiosiores atque pulciores capiuntur. Antequam regionem illam maxime orientalem hodierni domini invaserant, in tantum numerum Zibellinae erant multiplicatae, ut nullo negotio caperentur; aureum, imo carius auro earum vellus quasi pro duce et excitamento fuit in detegendis et occupandis ignotis illis Asiae borealis plagis; unde, ut alia taceam, quidquid Geographiae, Physicae, Historiae naturali accrevit, Zibellinis jure debetur. Sed avaritia Europaea tantam intra saeculum stragem horum animalculorum edidit et in extirpandis iis industria tam fuit ingeniosa, ut hodie non nisi in remota latissimarum sylvarum solitudine, inque alpi- bus sylvis, paene extra Sibiriae fines positis, atque demum in ultimo orientali angulo Asiae et peninsula Kamtschatka, ubi ab homine fugiendi locus non erat, aliquali numero supersint. Ad Lenam fl., ubi quondam maxime copiosae fuerant, ipsa Lenensium Zibellinarum pulcritudo plebem alliciens effecit, ut exustis per novaccolas sylvis, multo rariores nunc sint, quam in Obensi et Verchoturien- si regione, ubi peiores minus allexer: colonos.

Memorable est omnem Sibiriam, quae Zibellinarum vera patria est, Martibus et Foynis carere. Hinc non sine ratione Zibellinam pro varietate haberes, nisi in Verchoturien- sibus sylvis Martes Zibellinis immixtae caperentur, et in betule- tis quoque provinciae Isetensis satis frequentes essent, posteriorique in regione etiam Martes rariuscule observaretur, licet peiores ibi cis uralensibus praesertim celebratis Ufensibus — Deinde ad superiorem Jeniseam et Altaicas alpes, adeoque in locis maxime australibus Sibiriae, inter pelles Zibellinarum titulo captas inveni, licet rarissime, Martis exuvias, macula gulae rutila et longitudine simul caudae a Zibellina satis distinctas, licet pulcritudine velleris Zibellinas peiores ejus regionis vere antecellant, ideoque a venatorum vulgo plane distingui non

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Marte, quam haud recte mutilatam suspicatur. Confirmor in hac sententia recensitis ibidem moribus hudsonii animalis, quod, Zibellinarum nostratum more, Tetraonis carne potius quam muribus in decipulas adlicitur, cuniculis vivit, fugaque in arbores salutem quaerit.

Zibellina uti pulcritudine et nobilitate velleris excellit, ita etiam indole praestat, agilissima, ingeniosa, versuta, nullique congenitorum fortitudine et instinctu cedit. Leporem, licet se multo majorem, facile vincit et saepiuscule pro praeda feligit. Dicitur etiam Mustelis sibiricis et Ermineis infesta esse, easque necare et devorare. Visa est cicurata felem occidisse; nec tamen, quae a teneris adsuaverunt, quales ipse alui, ullo modo sunt insidiosae, sed notis hominibus familiariter colludunt, e catenula circum corpus et per vestes sciuri instar discurrunt, sinu foveri amant, tantum mordaculae et iracundae tunc, quam manibusprehenduntur, quippe coerceri impatientes. — Docilitatis insigne exemplum in chartis reliquit STELLERUS: Zibellina in Archiepiscopi Toboliensis domo enutrita, per urbem libere vagari permittebatur, et domos, ubi pabulum aliquando oblatum fuerat, conscia invisebat, quum a canibus exterrebatur in tecta confugiens et ad dominum fideliter revertens. — Si verum sit, quod a Tungusis aliisque venatoribus asseritur, Zibellinam inter potentiores feras nullos habere inimicos, sed juxta multo majora et valentiora animalia sine timore et periculo versari, etiam inde instinctus et indoles laudabilis apparet.

Apricas regiones et loca ab homine culta fugit et sylvis maxime montanis gaudet. Sereno et tranquillo coelo praesertim noctu, continuo per sylvam perque arbores vagatur, victum quaerens; procellosa vero tempestate in nido delitescit et sopore oppressa jacet. In cicuratis instantes procellas satis certo praesagire poteram; fiebant tunc tristes et maxime soporosae et durantibus iis somno saepe ita oppressae jacebant, ut inter manus aliquamdiu volvi possent, antequam expergerent. Itaque diversissimae sunt a vulpe naturae, quae pessima tempestate maxime grassari observatur.

Pro domicilio lubentissime cavos arborum truncos eligit; rarius etiam ad radices Cuniculum parat, inque montibus elatis, prostrato Cembrae vel Laricis virgulto tectis, inter truncos et radices implicitas latibulum parat venatoribus vix expugnandum. Rarius etiam Sciuri nidum, in arborum ramis vulgo constructum, sibi adaptasse observata est. Ubi potest, praeter nidum, in quo cubat, musco purissimo et mollissimo stratum, cavernulas vel secessus duos parit alios, satis remotos, in quorum uno collectum pabulum superfluum, Mures aliaque, ad intempestos dies colligit, altero pro cloaca utitur. Idque non fabulose a venatoribus tradi in cicuratis meis confirmare potui, qui cibum superfluum in remoto a nido angulo curiose celabant et peculiarem foveolam parare solebant, ubi excrementa deponerent. Non raro in eodem nido marem et foeminam simul deprehendi affirmatur; id vero tempore prolis fieri negant omnes.

Coitum celebrant Januario et Aprili; femina parit in parato nido catulos plerumque binos vel ternos, raro quatuor, rariusque quinque, quos non raro (praesertim Majo) vivos legunt venatores. Fertur numerum prolis secundum aetatem matris variare, ita ut anniculae tantum binos, bimae tres pariant, et sic porro usque ad senarium saepe numerum. Pulli prima aetate exempti et lacte aliisque enutriti, ut dictum est, homini admodum familiares sunt; in solitario autem loco neglectae facile efferrantur, non tamen unquam in feram indolem plane degeneraturae. Adultae contra captae sunt semper ferissimae et mordacissimae.

Diaetam animalemi vegetabili miscet Zibellina, indeque forte est quod carnes laudabiles habeat, quae gentilibus Sibiriae in deliciis sunt. Baccas legit varias, Sorbi, Vacciniorum, Lonicerae, Rubi saxatilis, cet. immo in decipulas pro Tetraonibus baccis inescatas haud raro incidit. Maxime amat fraga, quae ideo Vogulis *Baccae Zibellinae* (Njuchse-læme) audiunt. Ubi Cembra crescit nuculis ejus avidè pascitur, valdeque pinguescit, unde in tali regione pejores pelles. Cicuratae panem haud recusabant, placentulas vero saccharatas et mellitas, et ipsum maxime saccharum impense amabant.

Saturae continuo plus appetebant et in angulis, vel foeno nidi recondebant. Carnes quadrupedum et avium nullas recusabant; immo pisces quoque avide devorabant, quos cauda oblatos semper recusare et tantum capite praevio datos arripere visi sunt.

In fero statu venantur Lepores, vulgares et alpinos (s), Sciuros, Mures omnis generis, Tetraones Lagopodes, Bonafios, Tetrices, immo Urogallos, quos noctu audacter opprimit, variasque e nidis aviculas rapit; penuria praedae etiam cadavera in decipulis recens captorum animalium rodit et ipse esca decipularum, praesertim avibus, fallitur, itemque vestigia Ursi, Gulonis, Lupi sequitur, ut eorum praedae particulam sibi vindicet.

In cicuratis meis sequentia adhuc ad mores Zibellinae pertinentia observare potui. In genere lepidae sunt, ut animi causa in hypocaufto fervare velles, nisi odor ingratus, intense moschatus, quo totam domum, ubi detinentur, inficiunt, quique vix intra mensem elui potest, caput afficeret, et turpissimus deinde stercoris nigri et urinae foetor ingravesceret. — Vigilabant maxime noctu, tunc inquietissimae, sed silentiosae, circumfiliunt. Interdium plurimum cubant, corpore conglomerato, lubentissime in objecto foeno delitescunt. Saturae ludunt, arriguntur in clunes Ursi more, saltant; cum mare foemina colludit, et commissae in unum maxime mitescunt. Impatientes vel ludibundae in alio extensae cauda flagellant. Quando potando humectarunt, aliterve inquinarunt vellus, quod humoris est impatiens, in foeno vel caespite volutantur, gliscunt et depurant sese, vellerisque (quasi consciae nobilitatis) curam gerunt maximam. Irascentes grunniunt et instar catuli tenelli allatrant. Alias e catenula circumambulantes, praesertim famelicae, continuo Picae fere instar murmurant, ejusdemque clamorem raticum, quum terrentur vel maxime biliosae sunt, exacte imitantur. His omnibus, uti forma et colore vulgari, Martem satis referunt. Quum aestate juniores nigriori, sed impulcro tenuique vellere vestitas ac-

cepis.

s) *Itinerar. nostr. Vol. II. Append. p. 701. n. 2.*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Partim antrá et nidos in truncis, dúcentibus vestigiis vel canis sagacitate reperta, reticulo in semicirculum statuto cingunt et vel fumo exturbare tentant latentem Zibellinam, vel per dies cum cane excubias agunt, donec exiens reti implicatur. — Gentilibus posterior methodus maxime in usu est; sed si effugerit Zibellina difficillima fit venatio; non enim, uti Martes, fugiens statim arbores scandit, sed diu flexuosa per terram fuga, doli que variis se subducere callet, ultimo demum periculo in arbore salutem quaerens, licet solertissime scandat. Inviti venatores sagittis ferro armatis vel sclopo ex arbore Zibellinas dejiciunt, ne pellis laedatur et sanguine deturpetur, Vulgo sagittis obtusis, osseo nodo praemunitis maxime utuntur Tungusi, quibus dexterrime caput animalis impetere callent, et Sciuros quoque occidunt; Russi arborem caedere solent, statuto secundum aestimationem reticulo circa locum, quem prostrata arbor cacumine adtinget. — Captura in genere incipit post primas nives, sed non prius perfectum vellus nanciscitur Zibellina, quam confirmata hyeme, denuoque sub exitum brumae fit peior. Quae ante justum tempus capiuntur incompletae Zibellinae (*Nedosoboli*) appellantur. Capturae favet, quando Cembrae fructus abortiunt, quibus abundantibus et saturae sunt Zibellinae, neque in decipulas facile incidunt, et pingues, adeoque vellere peiores. Minus felix quoque venatio, quando baccharum copia in sylvis nascitur. Quo major contra penuria et quo maturius confirmatur hyems, quoque magis serena, crebra tamen decidente nive recenti, quae vestigia bene signet eo melius eadem succedit. In alpestribus enim, ubi praesertim latent, difficillime indagantur, nec in depressas sylvas descendunt, nisi fame cogente, tumque ibi maxime post Januarium vagantur.

Venatio maximam partem a gentilibus populis Sibiriae, Vogulis, Ostjasis, Tungusis, Jacutis, Buraetis, gentibusque variis circa Jeniseam et Kusnezensi tractu degentibus, Kamtschatcae incolis, paucisque novaccolarum e Russis, qui pelliceo tributo addicti sunt (*Fasaschnye* vocant) exercetur. Singula capita vulgò duarum pejo-
rum

rūm pellium valorem, Tungusi plurimum, in anno pendunt. Hodie vero pleraeque gentes pecunia aliisve pellibus aestimato Zibellarum pretio satisfaciunt, vel viliores tantum aerario tradunt; meliores vero, maximaque pars a vagis per Sibiriam ad Sinarum emporium proficiscentibus, vel in Sibiriae oppidis habitantibus mercatoribus coëmitur; praecipuasque Sibiriae in hodierno statu divitias constituit. Adeo autem variae colore, diversaeque bonitate, ut statim dicetur, per Sibiriam nascuntur Zibellinae, ut pretio, binae per paria (ut vulgo fit) junctae, in ipsa Sibiria ab uno ad 80, in Russia a duobus ad 170 et ultra Imperiales, quos Rublones vocant, aestimentur; summaque et fere floristarum aemula in hoc infania. Pulcritudo autem Zibellarum et nobilitas consistit: primo magnitudine, unde mares semper feminis praeferruntur; secundo et praecipue nigredine, itemque pilorum longiorum (*Osf*) pulcritudine, longitudine, densitate, laevitate, aequalitate; fuscitudine pilorum breviorum (*Pod-osf*) et obscuro colore lanuginis infimae (quod terram *Semlja*, vocant), quae si cum pilis omnibus plane nigra sit, et reliqua conspirent, aestimatissimas et pretiosissimas pelles constituit. — Optimae autem et nobiliores Zibellinae proceribus inter Russos, deinde in Turciam et Poloniam venduntur, qui pretium pro nobilitate mercis non recusant. Pejores multo in reliquas Europae regiones veniunt. Pessimae et mediocrium pars Sinesibus venum portatur, quippe qui pelles tingendi artem imprimis callent et tantum magnitudinem et villositatem pellium requirunt. Hinc Zibellinae Kamtschaticae, totius Sibiriae maximae et pilosissimae, sed raro colore nigrescente nobiles, maxime ad Sinas transeunt (STELLER *Beschr. von Kamtsch.* p. 122.).

Mirum non est in tam cara luxuria multas quoque fraudes a mercantibus exerceri, ut vitia celent, vel colorem et pretium exaltent; quas contra imposturas cautelae etiam adinventae sunt. Hinc gnari non facile turbida tempestate emunt, contraque tunc libenter vendunt fallaces mangones. Praesertim cavendum est ne fumo vel tincturis denigrata sit pellis, qua in arte passim excellunt e plebe homines.

mines. Indicium hujus est saepe inaequalis tinctura pili interioris; conduplicata pelle dignoscenda; dein si linteo puro; praesertim humido adteratur pilus; demum, in difficillimo tincturae genere, salicino ramo recens decorticato cultroque scabrato alliditur pellis, ubi artificium vel exquisitissimum se prodit.

Notatu dignum nullis pellibus facilius, quam pulcherrimo et tenero Zibellarum nobiliorum pilo, partem coloris et venustatis solo temporis tractu, si negligentius adservetur et calori exponatur; decedere. Itaque variae methodi in usu sunt, ut humiditas aëris, calorque variabilis et insecta pariter, arceantur, pilorumque nitor et laevis servetur. Usitatissimus modus est, ut involucris e tela gossypina coeruleo vel nigro tincta, extremitatibus sacculi in modum colligandis ita includantur, ut sine pilorum confusione compressae pelles se invicem foveant. Alii e corio Russico, betulino oleo uncto vaginas ejusmodi parant, quum praesertim odore hujus corii insecta valide arceantur. Sed exquisitissimus in orientali Sibiria modus Zibellinas adservandi est, ut pelle subversa Lutrae, tot, quot angusta hujus vagina compressas capit, induantur. Aliquos etiam mercatores, praesertim in Kamtschatka, audivi pelles in cistulis aptis per strata componere interspersa siccissima ligni putrefacti scobe; ut humiditas hac arceatur, quae dein cistae corio, praesertim Phocarum, insuuntur. Tungusi pulcherrimas suas Zibellinas singulas inter segmenta pura corticis externi betulae componunt, comprimunt et corio obsuunt, qua ratione diutissime sine ullo detrimento asservantur. Caeterum pelles Zibellarum per se, etiam post diuturnum usum, gratum quendam, submoschatum odorem spirant.

Varietates innumerae coloris pellium, quo Zibellinae omnibus animalibus, vulpibus quoque, inconstantiores sunt, itemque bonitas, partim a loco et climate pendent, partim in eadem regione variant; de quo fusius dicendum adhuc restat.

Exercitati in hac merce Mercatores ex pelle facile norunt, quam Sibiriae in regione et ad quemnam fluvium capta fuerit Zibellina.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

pilorum longiorum copia, nigredine, teneritudine. Harum biga Jacutii a X ad LX Rublones, Moscuæ circiter duplo aestimari solet. Proximæ his quæ ad Oron lacum et circa fontes Kirengæ colliguntur. Sequuntur quæ ad Olecmam vivunt, minores istis; proxime ad Kolymam, deinde inter Uth et Tugir fl. captæ, quæque Bargüsinum conveniunt, circa lacum Baunt et Witimi fontes captæ. Paulo deteriores superior Angera mittit, et his quoque peiores a Judoma et Ochota fl. eque Kaintschatka veniunt (in loco a VI. ad XX. Rubl. per bigas aestimatae). His succedunt ad Tunguskam captæ et Kanenses ex alpibus Sajanensibus Kanfkum oppidulum collatae, ubi quaedam nobiliores, sed rarius observari solent. Ultimos gradus tenent Altaïcae, Kusnezenes, dein Krasnojarenses et denique Obenses atque Verchoturienſes, plerumque circiter Rublone (plus, minus) aestimatae.

Quum in media Sibiria circa Jeniseam, propter situm loci, et confluxum alpestrium et sylvestrium, maxime varia sit Zibellinarum progenies, varietates in oppido Krasnojarensi ex magno pellium numero adnotatas hic praesertim enarrabo. Pulciores ibi toto corpore subuniformi sunt colore, pulcior tamen et nigrior per dorsum, maxime versus posteriora, pilo. Color in his velleri interius gryseo-castaneus, longis pilis copiosis atris inumbratus, sed intimæ lanugini cinereus. Gula obsoletior, latera colli magis fulvescenti-castanea; caput supra e fusco, lateribus gryseo-canescit; rostrum nigro, caudaque mixtum; auriculae gryseo-exalbidae, vel obsolete fuscae, margine pallidae. Cariores quo plus pilorum nigrorum et lanuginis color obscurior. Deteriorantur autem optimae saepe pelles immixtis passim pilis longioribus albis vel canis, qui in pejoribus fere semper magis minusve copiosi adsunt, quibusdam (quia genuinum nec mangonio fuscum pellem statum probant) aestimantur, a mercatoribus autem plerumque forcipulis curiose elevantur.

Copiosa datur ad Jeniseam varietas, p̄lle vilior, collo subtus fulvescente vel fulvo maculato, imo lata area fulvidissima vel ignea quasi (plane ut in Marte) occupato; quas, ni proportiones vetarent, pro vera Marte Zoologus haberet, quibus et colore vix sunt fusciores. — Alias adhuc peiores vidi, colli area magna obsoleta, pallido maculosa, quibus (ut et saepe aliis collo immaculatis) vellus tantum gryseo-fuscescit, uti Verchoturienſibus esse solet. Omnibus his Caput incanescit.

In superiori regione Jeniseae fl. per Sajanenses, itemque in Altaicis alpibus crebra capiuntur *animalia minora* et praesertim multo breviora Zibellinis vulgaribus, vellere brevior et strictiore, durabili, molli; pilo plerumque toto atro et lanugine intus fusca, pedibus admodum hirsutis. His semper sub collo adest area irregularis intense fulva, fusco-maculata, vel e fulvo-pallescent, tumque vulgo maxima totum subtus collum occupans; accedentibus plerumque insuper lituris, vel variegatione alba aut pallida inter primores pedes, usque in pectus descendente, magis minusve copiosa. Hae crebro admodum immixtos habent pilos albos vel canos, ut saepe quasi pruinosae videantur. Has omnino crediderim esse varietatem ab alpestri summo nivalium jugorum climate mutatam, licet facie et statura mirum in modum a peioribus circumjacentium in planiori regione sylvarum Zibellinis differant, et magnitudine quoque Mares istarum, vulgarium Zibellinarum vix minores feminas adaequant, ita ut pellis 1' 5." 6." cauda 4." 3." — at in vulgaribus pellis 1' 9." cauda 5." 6." aequare soleat. Dantur ex his, quae fulvam sub collo aream habent, totae (praeter caput gryseo-dilutum) extus nitidissime atrae, lanugine ad cutim fusco-nigra; alias nigredine et natura velleris, magnitudine et proportione simillimas istis, sed collo subtus plane fusco et concolore vidi. Habui etiam nigerrimam, caudae extremitate candida. Sed doleo me hujus varietatis nullum specimen recens cum carnibus obtinere potuisse, quo certius constisset speciem non esse distinctam; quod iis qui Sibiriam in posterum

I 2

adibunt

adibunt dijudicandum commendo. Sunt enim pelles hujus varietatis paene magis a vulgaribus Zibellinis, quam hae a Martibus diversae.

Pulciores et pretiosiores Zibellinae in genere ad Jenisiam sunt rariores. Occurrunt autem ibidem et Kufneziae satis crebrae exfoletissimo colore pelles, pallide gryseae; imo plane pallidae, ad albidum colorem inclinantes, gula concolore. Et est inter peiores tanta coloris varietas, ut descriptionem plane non admittat. Januario 1772. e Kanfko oppidulo oblatae mihi fuere pelles duae Zibellinarum rari admodum coloris; quarum altera major, tota erat dilute, vel exalbido-fulvi, subtus, praesertim in gula, intensioris coloris, capite albedo, rostro plane albo, pilis in tota pelle nullis nigris; altera minor, pulcherrima, purissimi candoris fuit, tantum subtus longitudinaliter, praesertim gula, flavescebat; Medium dorsum pilis longioribus nigris, tenuiter et pulcerrime erat obumbratum; pili item nigri per artus albos usque ad digitos fere adspersi erant, crebriores in antica facie priorum pedum; plantae et caput pure candida, caudaeque alba, pilis supra raris nigris. Ambo masculae fuerant. — Vidi etiam Irkutiae pellem Zibellinae rufofulvam, colore omnino Mustelae sibiricae. Asservatur etiam in Museo Petropolitano pellis Zibellinae tota nive candidior, exceptis rostro, pedibus et cauda gryfeonebulosis. Ejusmodi ahae Zibellinae partim raritatis causa integrae asservari, partim ad ornandas episcopales mitras loco Ermineae adhiberi solent.

In pelliceis vestibus ex America, ut dixi, in Sibiriam advectis, exuviae, quas ex caudae proportione veras Zibellinas esse apparet, toto corpore amoeno e castaneo-fulvo sunt colore, pilis longioribus, creberrimis et rigidioribus, itidem castaneis, gula sensim, ut vulgo in Sibiricis, canescente vel pallente, immaculata, pedibus (praesertim posticis) non nigris sed castaneo-nigricantibus, cauda vero plane castanea vel etiam subgrysea, tantum apice brunnea, vel nigri-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Koibalis *Sfillae*, Juracis *To* et *Sini*, Tawginzis *Lidinka*, Narymensibus pseudo-ostiatis *Schig*, ad Ketam *Si*, monticulis *Ki*, Kamaschinzis *Schili*, Arinzis *P'hugaischi*, Kotowis et Assanis *Ya* vel *Hijū*, Koracis *Kyttihym*, Kamtschadalis vulgo *Hymrchum*, occidentalibus *Kymchym*, Ukinzis *Kymchym*, — appellatur.

Descriptionem partim e speciminibus Verchoturiensis regionis, cum Marte ejusdem tractus comparatis, partim e Krasnojarensibus vilioris notae, adornatam sisto.

D E S C R I P T I O *MUSTELAE ZIBELLINAE.*

Tab. III. Fig. 2.

Eodem loco et anni tempore paulo major Marte, habitu toto et physionomia fere capitis simillima. *Capitis* vertex a naso planiusculus, in Marte convexior.

Rostrum tantillo productius et acutius, quam in Marte, magis tersum et laevibus labiis, naso minus late denudato. *Labium* superius sub naso paulo latius, et fere minus divisum.

Dentes numero et forma simillimi. *Mystaces* tenuiores, sed eadem fere longitudine. *Verruca* superciliaris setis pluribus: scilicet areola nigra tragus linearis, a cantho anteriore versus verticem obliqua, adspersa setis sex ad octo, quarum posteriores sensim longiores. *Verruca* utrinque parotica quadripilis, subgularis tripilis interdum setis binis et pilis totidem. *Pili* praeterea sparsi in mento et solitarius seu gemellus reflexus pone oculum, paulo inferius, (ut et in Marte).

Oculi

Oculi paulo minus obliquati et a naso remotiores. *Palpebrae* margine nudo fuscae; *periophthalmium* crassum, albidum, margine medio nigricante, usque ad medias fere corneas deductili.

Aures latae, triangulo rotundatae, totae villo sericeo pallido, mollissimo vestitae, intus pilosae albicantiores; (at in Marte solo margine pallidae, pauloque minores).

Corporis habitus simillimus; artus tantillo longiores, simul hirsutiores, at minus nigri. *Palmae plantaeque* pentadactylae, digitorum et unguium proportione, ut et plicis inter digitos laxis, plane ut in Marte: in utroque plantarum digiti duo medii fere usque ad apicem per plicam cohaerent (v). At soleae pedum villosiores Zibellinae, apices digitorum non callo nudi, sed topho lanae crispae operti, plantaeque leporinorum instar ita hirsutae, ut ungues non appareant. — Pone carpum pedum anteriorum setae tres albicantes in Zibellina et Marte, verrucae insidentes.

Cauda pedibus posticis extensis, adeoque multo, quam in Marte, brevior, simul minus laxa, nitidiusque villosa, nigrescens, extremo sensim aterrima.

Vellus intus dilute gryseum, sed pilis longioribus omnibus nigris, in Verchoturienſi; inque Marte ejusdem regionis magis lutescens, pilis longioribus totis castaneis, et fere altius. Vulgo vellus constat lanugine cinereo grysea, facile secedente, ad cutem fusca, pilis inaequalibus, basi lanae concoloribus, dein sensim castaneis, apice nigricantibus; at in ventre subconcolore, pili plurimi extremis obsoletius gryseo-fuscescentes. Pedes extremi sensim corpore nigriores, palmae praesertim nigerrimae, et plantae subtus digitisque.

v) Plicarum usus hic certe non ad natationem, sed ad faciliorem supra nivem incessum, et ad continendos digitos inter scandendum.

que *Color* capitis (qui in Marte a nigredine rostri sensim in gryseo castaneum mitescit,) cinereo-gryseus, circa nasum et os fuscescens, (non ut in Marte nigricans), a vertice cervicem versus fuscescens; lateribus, maxime infra et pone aures, gryseo (vel subfulvescente) pallidus; circa oculos canescens; in gula paulo obscurior et sordidior, sed nihil abrupte — nisi in varietatibus, instar Martis, gula maculosa conspicuis.

Sulcus vellēris in maribus ante penem in utraque specie, unde in pelibus criterium sexus. *Papillae* mammarum extra graviditatem haud conspicuae feminis.

M E N S U R A E.

Pondus in Femina Verchoturienſi bilibre cum $4\frac{1}{4}$ unciis; in masculo Martis ejusdem regionis vix trinis drachmis majus; at Zibellinae Masculi duo ejusdem tractus $6\frac{3}{4}$ unciis majores erant; et Krásno-jarenſes feminas trilibres majores mares quadrilibribus graviores deprehendi.

Mensuras Zibellinae Verchoturienſis feminae, cum Marte mascula, eodem tempore et loco capta, comparatas dabo:

	<i>Zibellin.</i>	<i>Marti.</i>
Longitudo tota a naso ad ortum caudae	15. ^{ll} 10. ^{lll} —	15. ^{ll} 6. ^{lll}
— — caudae sine pilo (w)	4. 8. —	6. 7.
— — villi caudam excedentis	2. 6. —	3. 9.
— — capitis filo a naso ad occiput	3. 3 $\frac{1}{2}$. —	3. 7.
		Longi-

w) In masculis Zibellinae cauda paulo longior. Sic saltem in juniore ejus anni, Octobri mensurato, cui corporis longitudo 15.^{ll} 2.^{lll} cauda fuit 5.^{ll} 2.^{lll}. In adultis, discrimen proportionis in utroque sexu minimum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

	<i>Zibellin.</i>	<i>Marti.</i>
Longitudo plantae	3. ^{''} 6. ^{'''} —	3. ^{''} 6. ^{'''}
Circumferentia antibrachii basi	2. 4. —	2. 3.
— — — ad carpos	1. 6. —	1. 7.
— — — ipsius carpi	1. 10. —	1. 10.
— — — tibiae basi	2. 9. —	2. 8 $\frac{1}{2}$.
— — — ad tarsum	1. 5. —	1. 5.
— — — metacarpi	1. 9. —	1. 9.
Unguium longiorum mensura	0. 5. —	0. 5.
Longitudo pilorum long. velleris	1. 4. —	1. 5.

A N A T O M E.

Viscerum descriptio praecipue e foemina fere trilibri, pinguiore.

Omentum antice a magno arcu, postice a sinu ventriculi descendens integro sacco intestina usque in pelvim omnia obvolvitur, striis adiposis cancellatum, areis e membrana tenerrima, reticuli paene instar foraminulenta factis. Totum omenti pondus 3 $\frac{1}{2}$ drachmarum.

Lien Omento innatus, pinguique largo fultus, oblique ventriculo suppositus, depressus, extremis paulo latioribus, obscure ruber, longit. 2^{''}. 9^{'''}. pondere XXV. ad XXX granorum.

Hepar heptalobum: *Lobi* medii tres, superincumbentes, medius irregularis, aliquoties transversim sectus, *cystidem felleam* inter se et dexteriolem, cui fossa insculpta, continet, oblongo cylindraceutam, longitudine vix pollicari. *Lobi* substrati laterales majores, medii duo subconnati, dexteriole majore subbicorni, sinistro.

sinistro triquetro, apice linguiformi. *Pondus hepatis* 1 unc. 3 drachmarum.

Pancreas longissimum, filiforme, planum, bicrure, uno crure a ventriculo per omentum longitudine fere 3". descendens, per regionem umbilicalem subobliquum, altero intestinum legens, sensimque latefcens, donec infra renem dextrum supra psoades, quasi diffluens, lobis aliquot in mesenterio expanditur; eaque pars fere 4 poll. longit. explet, totumque pondere 31 grana.

Ventriculus saccato situ hepatis succedens, humano subfimis, oesophago paulo magis versus fundum remoto, antroque pylori subito recurvato diversus. Axis 3". 9". Circumferentia arcus majoris ab oesophago 8". 3". Amplitudo summa 6". distantia pylori a cardia 1". 6".

Intestini longitudo 5 pedum 3½ pollicum, amplitudo media 1". 3". sed versus rectum 1". 11". *Duodenum* circiter 4½ pollicum; quadripedali a pyloro distantia *area glandulosa* oblongo quadrata, longit. 1". 2". aliaque quinquepollicari ab hac intervallo, per 5". 3". uno tractu continuata. *Rectum* quinquepollicare.

Renēs in pinguedine lumbari copiosa, (quae in feris captis vix ulla adest); dexter situ constanti costam imam vertice attingens; sinister dimidio posterior, laxa membrana suspensus et in cavo abdominis mobilis. Ambo oblongi, hylo-parum impressio, pondere 45 — 47 granorum. Intus pelvis communis continet papillam substantiae centrales majorem, et octo minores adnatas, quarum 3 utrinque, et versus extremitates utrobique una.

Glandulae renales parvae, oblongae, lutescentes, dextra a rene remotior, singula pond. 1 grani.

Vesica urinaria vix glande major, ovato-adtenuata, membranula musculus abdominis appensa, fibris longitudinalibus carnosissimis.

Uterus tenuissimus, a meatu externo ad bifurcationem 1^{''}. 7^{'''}. cornibus 1^{''}. 5^{'''}. aequans (virgineus). — *Mas* pene instructus osseo, rectiore et tenuiore, quam in Putorio, nec longiore, apice vix incurvo, sed bifurco, duobus nodulis terminato. (Tab. III. fig. 2. A.)

Diaphragma amplum, in thoracem altius retractum, totum carnosum, fibris tendinosis vix circa vasa conspicuis.

Pulmo dexter quadrilobus, superiore lanceolato, longitudinali, secundo minore transverso, lanceolato-triquetro, tertio majore subtriangulari, quarto impari, qui pyramidi triquetrae, angulis productae similis, a dorso cordis in sacco mediastino haeret. *Sinister* bilobus, anteriore ovato-lanceolato, altero subtriquetro.

Cor ovato-subglobosum, obtusum, longitudine 1^{''}. 3^½''' . circumferentia in medio 2^{''}. 9^{'''}. ad basin 2^{''}. 6^½''' .

SCLETON vix a Marte differt: *Costarum* quoque idem numerus quatuordenarius, sed verae tantum 8 utrinque, licet prima spuriarum in ipsum angulum ultimae verae cum sterno adfigatur; ultimae spuriae utrinque 3 in solis musculis haerent. *Sternum* (praeter manubrium, et ossiculum breve ensis, foliolo cartilagineo terminatum) sex vertebri constat. Sub cartilagine ensis lobus adiposus in pinguibus. *Vertebrae* lumbares sex, *ossis sacri* duae, *caudae* sexdecim. *Claviculae* valde conspicuae, in finu supra pectorales, capiti ossis humeri contigua (Tab. III. f. 2. B.) paulo majores quam in Marte, ex quo comparationis ergo clavicula ad lit. C. delineata adstat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL MEMBERSHIP

797,885 Books!
All you can read
for only
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Scapulae latitudo obliqua	-	-	-	-	1. 3.
— — — transversa	-	-	-	-	0. 10 $\frac{1}{3}$.
Claviculae longitudo	-	-	-	-	0. 4.
Longitudo humeri	-	-	-	-	2. 5 $\frac{1}{2}$.
— — cubiti	-	-	-	-	2. 3 $\frac{1}{2}$.
— — radii	-	-	-	-	1. 10.
— — digiti medii metacarpi	-	-	-	-	0. 10 $\frac{1}{2}$.
— — — phalangis primae	-	-	-	-	0. 6.
— — — — — secundae	-	-	-	-	0. 5.
— — metacarpi pollicis	-	-	-	-	0. 6.
— — phalangis ejusdem	-	-	-	-	0. 4 $\frac{3}{4}$.
— — sterni tota	-	-	-	-	3. 10.
— — costae decimae	-	-	-	-	2. $\frac{1}{2}$.

M V S T E L A

S A R M A T I C A.

In animalibus Putorio affinibus *Ill. BUFFONIUS* (*hist. nat. XIV. p. 370.*) credidit: majorem specierum numerum Americae datum fuisse, quam antiquo orbi, idque adfert ut America, in tetra hacce familia quadrupedum, non ex antiquitus notis orbis partibus colonos accepisse, sed novo argumento, secundum amatam *Ill. Viro* hypothesin, pejora omnia protulisse videatur. Quae licet hypothesi, etiam PAUWIO acerrime summoque ingenio ornata et defensa, inter praecleara exempla sit paradoxorum felicibus ingeniis contra omnem veri speciem, contraque frigidae rationis iudicium, novitatis et imaginationis beneficio tenaciter inhaerentium; tamen ex hac saltem parte non triumphat. Sunt enim utique plures in Antiquo Orbe putidarum Mustelarum species, quas BUFFONIUS, licet quadrupedum historiam sibi exhaustisse videatur, ignoravit vel neglexit; praeterquam quod etiam species una apud *Ill. Virum* pro Americana declarata (x) ad Africana animalia pertinere satis constat. Ignotas autem BUFFONIO species binas, Putorio affines, asiaticas hic conjunctim descriptionibus et iconis illustrabo (*Tab. IV.*); quarum haec prior, inter Mephitidem Capensem et Putorium

x) De Mephitide loquor, Putorio capensi KOLBEI (*Afric. II. p. 133.*) quem ipse Promontorio Bonae Spei in Belgium transmissum vidi, quae a BUFFONIO (*hist. nat. XIII. p. 302. ed. min. XXVII. p. 104 tab. 41.*) indito nomine Zorilli, pro Americano perperam describitur. Cel. PENNANT fide BUFFONII capensem hanc speciem, quem ex itinere Abbatis LA CAILLE notat, a Buffoniano pro Americano proposito animalculo distinctam credidit, & posuit (*Syn. pag. 234. n. 269.*)

rium Europae Asiaeque communem, media erit. Dantur forte plura adhuc ex hoc genere animalia nobis incognita in Africae Asiaeque interioribus et Insulis Orientis; nondum enim adeo exantlatam puto quadrupedum historiam, ut vaniloqui nonnulli perhibent, convictissimus etiam hac in parte Naturalis Scientiae multa adhuc nesciri, neque ex eo, quod nondum innotuit, conclusiones fieri decere hypotheticas.

MUSTELA *sarmatica*, quam describam, auctoribus equidem variis, sed imperfecte ante novissima in Imperio Rutheno itinera, fuit exposita. — Animal cujus AGRICOLA sub nomine *Vormelae* (Germanice *Wormlein*) mentionem fecit, et quod — Furone minus et magis varium, praeterque ventrem nigrum per totum corpus albis, subluteis, rutilis, obscure fulvis maculis decoratum, in cauda etiam, sesquipalmum longa, extremoque lolo nigra, cinereis cum candido mixtis pilis canescens — facit, ex hac ipsa descriptione, ad naturam fideliter exarata, nemo non videt *Mustelam sarmaticam* fuisse. — Eandem pellionibus Germanis tempore GESNERI *Salamandram* appellatam fuisse, ob varietatem et colorem macularum crediderim. — Deinde WITSENIUS (*Noord-en Oost-Tartarye Edit. II. Vol. II. p. 841.*) idem sub nomine *Perivolschik* (*y*) breviter descripsit et fabulam (mihi nunquam auditam, e corrupto forte nomine isto ortam) refert, quod nempe Sciuros et Mustelas Charontis instar per flumina trajicere soleat. — ARZACZINSKY denique (*in hist. nat. Polon. p. 222. 338.*) sub titulo Malorossico *Perewjaska*, brevissimis verbis indicatum extat, unde BUFFONIO (*hist. nat. vol. XV. p. 143.*) inter dubia animalia, corrupto secundum gallicum morem nomine *Perouaska*, susceptum fuit.

Primam et bonam, sed a Zoologis neglectam iconem junioris animalculi, vix Ermineam aequantis, sub nomine *Murivori* (*Muyfen-eeter*) Smyrnae oblatus dedit Pictor Corn. de BRUYN (*Reizen door klein-Asia. (Delft. 1698. fol.) p. 163. tab. 55.*) e quo constat
per

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ad vestiarios usus, propterque coloris varietatem paulo majori, quam Putorii (immo saepe quam — Ermineae) pretio vaeneunt. Nomen pellitoribus praesertim usitatum est *Perevostschik*, proprie tamen ad Tanain et Volgam *Per. egusnä* appellatur, quod a transverso per clunes tractu desumptum videtur, et a *Clar. GÜLDENSTAEDT* (qui fufam animalis descriptionem in *Nov. Com. Petropol. Vol. XIV. p. 441. seq.* dedit) pro triviali fuit adoptatum. Quum in *Itinerario (Vol. I. append. p. 453. n. 2.)* nomen *Mustelae sarmaticae* pro hac specie designanda usurpaverim, illud et nunc servare malui.

D E S C R I P T I O *MUSTELAE SARMATICAE.*

Tab. IV. Fig. I.

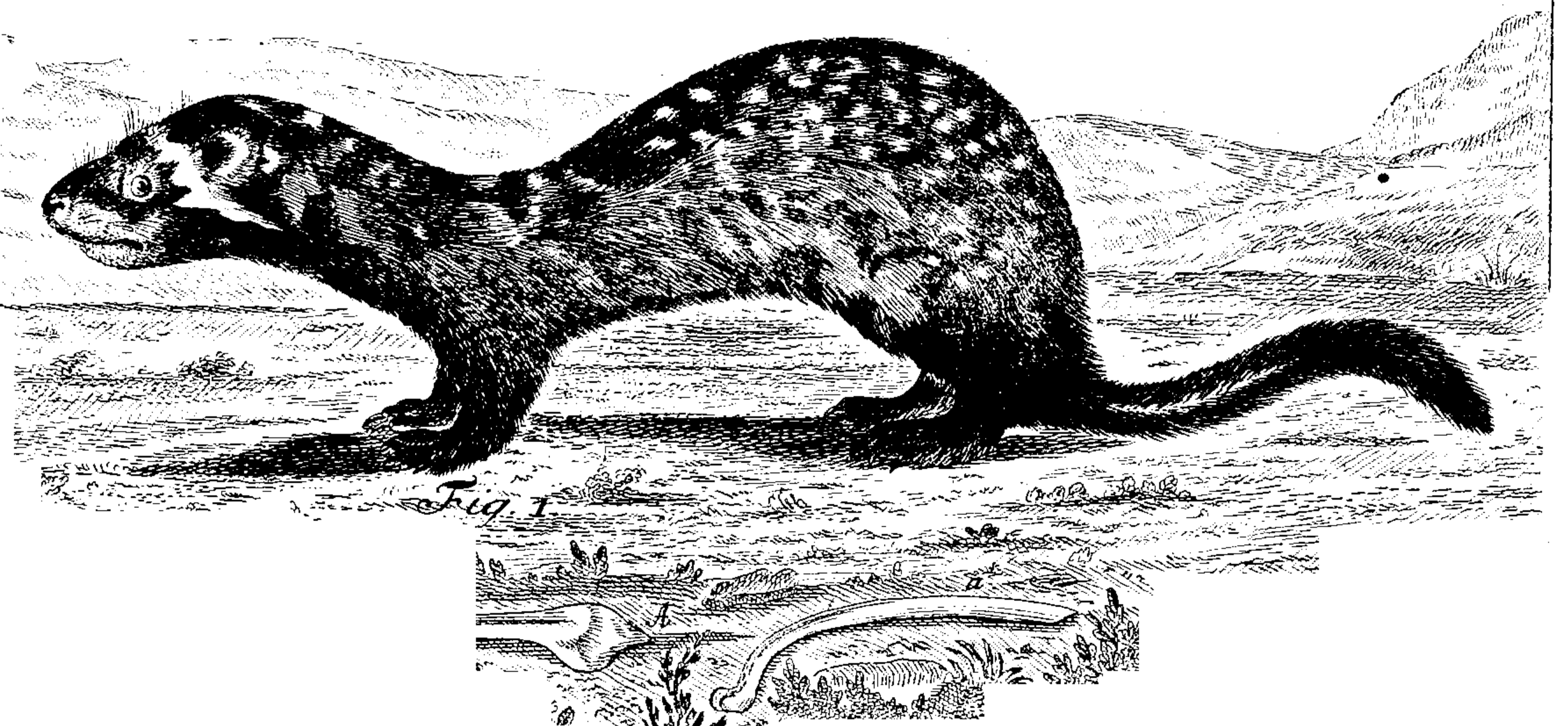
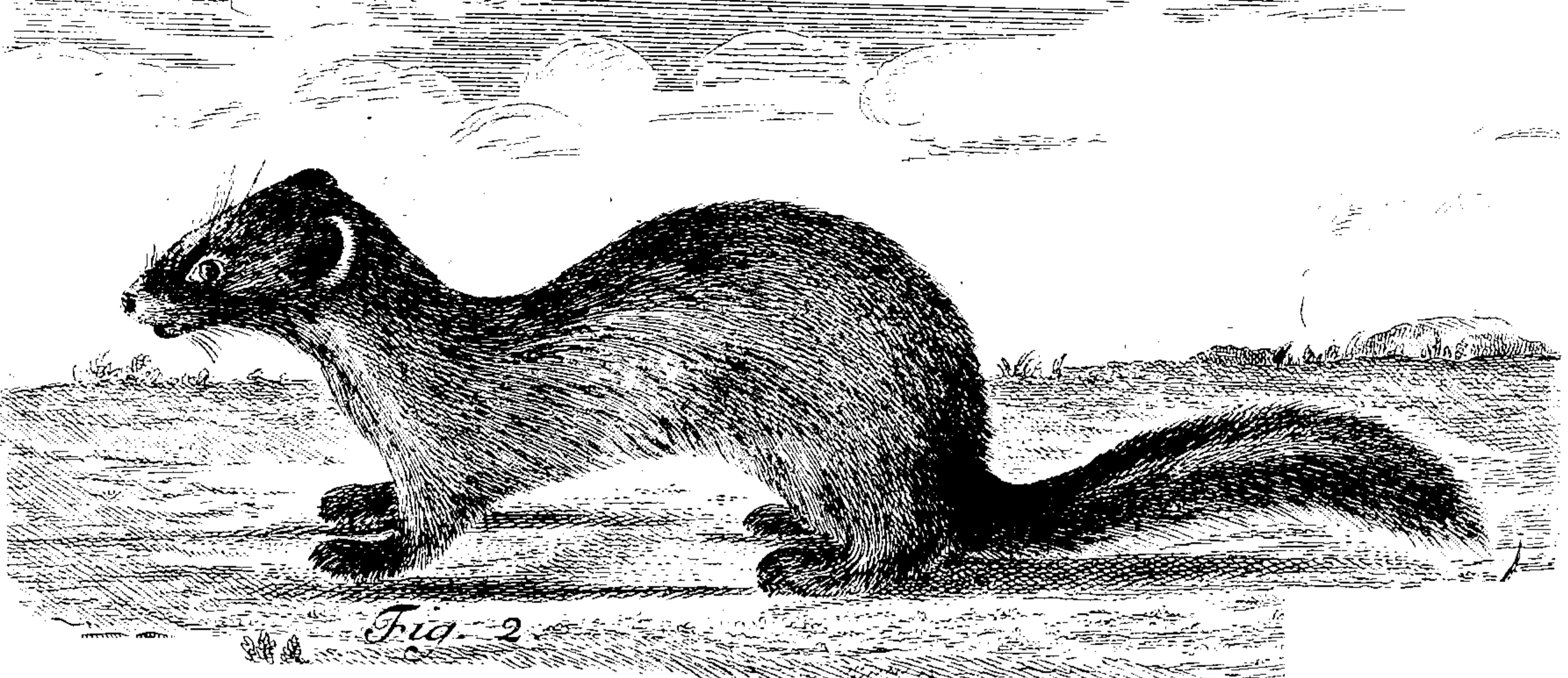
Forma Putorii, quo minor. — *Caput* atrum, ambitu oris albo, fascia alba pone oculos per verticem transversa, utrinque versus parotides continuata; *Mustaces* nigri, capite multo breviores.

Dentes fere ut in Putorio: *primores* infra retusi alterni; *molares* supra infraque; ab utrovis latere quaterni, quorum primus parvulus, supra minime obtusus, infra (ut et proximi) conicus, tertius supra infraque maximus lacerus, postremus supra subtransversus, infra minutus obtusus.

Lingua papillis acutis imbricata; *palati* rugae antice 2. conferatae arcuatae, hinc tres biarcuatae.

Oculi mediocres, naso propiores. *Auriculae* magnae, rotundatae, intus nudae, basi nigrae, apice villosissimae albae, atrium planum anfractuofum tantum postice coronantes.

Corpus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Circumferentia colli	-	-	-	-	3. ^{ll}	0. ^{lll}
— — — thoracis pone armos.	-	-	-	-	3.	0.
— — — medii corporis	-	-	-	-	3.	9.
— — — ad femora	-	-	-	-	2.	9.
Longitudo humeri	-	-	-	-	1.	4.
— — antibrachii	-	-	-	-	1.	4.
— — palmae ad extremos ungues.	-	-	-	-	1.	6.
— — unguis medii	-	-	-	-	0.	4 ^I / ₈ .
— — femoris	-	-	-	-	1.	5.
— — tibiae	-	-	-	-	1.	5.
— — plantae cum unguibus	-	-	-	-	1.	9.
— — unguis medii	-	-	-	-	0.	2.

A N A T O M E.

Maxime notabilis in Anatome hujus animalis longitudo thoracis, sterni et genitalis ossei, numerus costarum et vertebrarum lumbarium, et brevitās canalīs nutritōrii.

Hepar quadripartito septemlobum, portionibus duobus superincumbentibus quinquelobatis, subjectis integris. *Cystis* inter priores.

Omentum, *lien*, *pancreas*, *ventriculus* omnino ut Putorio. *Intestinum* totum a pyloro ad anum aequabile, longitudine tantum triginta pollicum, adeoque sesquitripla animalis, quod vix in ulla alia specie.

Ren dexter sinistro anterior. *Testes* vix pisō majores (Februario), ad basin carnosam penis sitae, scroto externe nullo. *Os penis* majus quam in Putoriis longe grandioribus, nec uncinatum; sed a basi recta extremo sensim arcuatum, sulcatum; apicis altero margine in condyloideum tuberculum producto. In senioribus basis bulbo partim osseo, partim cartilagineo incrassata (*Tab. IV. Fig. 1. A.*) totaque longitudo 1.^{ll} 2.^{lll} — juniore tuber-baseos adhuc deest
(*lit. a.*)

(*lit. a.*) totaque longitudo 1." 6.'" (Comparisonis causa Os penis e Putorio majore juxta delineatum est ad *lit. C.* naturali pariter magnitudine.

* *Glandulae ani* odoriferae mole pisi, ichore pallido, foetentissimo turgidae, quem in ipso ani orificio eructant.

Pulmo dexter quadripartitus (uno azygo), sinister bipartitus; ambo valde elongati atque graciles, secundum formam thoracis.

SCELETON: craniō simillimum Putoriō. *Costae* sexdecim in tribus (XVII. habet *Cl. GÜLDENSTAEDT*); quarum novem *verae* ipso sterno, intervallis vertebrarum ejus inarticulatae; decimae supra ensē, ubi os in cartilagine m deficit, inter se et cum ense cartilaginibus connatae. Hinc tres utrinque adpensaе, tresque in musculis deficientes, quarum ultima exigua. *Sternum* e manubrio, vertebra septem et ense compositum; *ensis* basi fultum officulo cito in cartilagine subulata mitescente. Longitudo manubrii 8.'" corporis 2.'" 3.'" ensis ossei 3.'" cartilaginei 4 $\frac{2}{3}$.'" primaque corporis sterni portio reliquis longior 4 $\frac{1}{2}$.'" — *Vertebrae lumbares* tantum quatuor in meis. — *Claviculae* minutissimae, vix ea mole quae ad *Mustelam sibiricam* delineata est, et subcartilagineae.

M V S T E L A .

S I B I R I C A .

Animal, quod sequitur, Sibiriae orientaliori peculiare, propterque intermediam inter Putorium sive Furonem et Ermineum formam et naturam memorabile, paucissimis ante nos itineratoribus dictum; Zoologis autem vix nomine notum fuit. — Possunt tamen forte ad Mustelam sibiricam hanc nostram citari. „Mures flavi, „magni, pretiosa pelle induti, apud *Si-ven* Chinesium“, quorum famam acceperat NIEUHOFIUS (*Legat. batav. Part. II. p. 109.*); itemque *Colouk*, corruptum nomen animalculi in Corea copiosi, cujus pelles inde Chinesibus advehuntur, apud J. BELL (*itiner. version. gall. Vol. II. p. 201.*) qui hunc locum e priore LANGII relatione (*Voyages au Nord Vol. VIII. p. 261.*) mutuatus est. — Certius huc pertinent synonyma in *Catalogo Musei Petropolit. (Vol. I. p. 344. n. 116. 118.)* ubi secundum GMELINUM cum *Viverra RAJI* sive Furone perperam confunditur (z).

In Russia, montibus Uralensibus (ubi Zibellinae patria incipit), citeriorique Sibiria ad Irin usque nullibi observatur *Mustela sibirica*. Incipit ad Altaicas alpes, inque sylvis cum illo montium tractu cohaerentibus Tomskiensis atque Kusnecensis provinciarum; inde vero per omnem orientalem Sibiriam nusquam deest, utraque Jeniseam, ubi Putorius sensim deficit, fit frequentissima et abundat etiam in frigidioribus, sylvofo-paludosis regionibus, a quibus Putorius abhorret. Colit (cum Zibellina) sylvas horridas, praesertim abie-

z) Quid sit *Song-schu*, animal flavi et nigri coloris, pulcherrimi aspectus, quod Sinenses ad capiendos mures cicurant, apud BOYM *Flor. sin. tab. penultima?* non determino, quum librum evolvere non liceat, e quo olim excerpti hunc titulum.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Buraetorum in sacris daemoniacis exercendis utuntur, adhiberi solent. Zibellinis enim, propter caritatem, parcent, aliasque praeterquam e Mustelino genere pelles dorso appendere nefas apud Nebulones istos habetur. Mihi pelles hybernae, colore vulpino ardentissime fulvo nitidae, adeo pulchrae sunt visae, ut Europaeis innotescere mererentur. Verum Russi illas vilipendent, quumque in tota Sibiria nullibi cariori vaeneant, quam ad Emporium chinense prope Kjachtam, undique illuc convehuntur atque Chinesibus traduntur, qui tincturis vellus nigris imbuunt, et pro Zibellinis inter suos vendunt, quas sic apprime referunt. Pretii vero mediocritas facit, ut venatores hoc animal insigniter negligant, unde multo minore, quam suppetit, copia capitur, imo pelles captorum saepe negliguntur, et quum animal (aeque ac Ermineum et Mustela) in putredinem valde proclive est, defluentibus circa alvum pilis fit inutile. Ad Jeniseam enim 3 ad 5 hastulis tantum constant singulae, Chinesibus 25, vel quarta Rublonis parte revendi solent.

Electrica virtus velleris in omnibus quidem Mustelini generis animalibus observatur insignis, in Mustela sibirica et Ermineo tamen praecipue eminet. Non solum enim calefacta pellis, si frigida tantum siccaque manu demulceatur, recurvis pilis acriter assurgit, digitisque applicata crepitante impressione persentitur, sed in tenebris quoque copiosam lucem scintillant et globulis suberis vim largiuntur. Idem magis minusve hyemali tempore in Mustelarum omnium siccis pellibus, in Leporibus variis, Sciuris hybernis, similibusque molli pilo instructis observatur. Humani etiam, praesertim infantum capilli, si nulla pinguedine inquinati sunt, hyeme in climate hoc boreali pectendo adeo ignescunt, ut per pectinis intervalla aegre transeant et instar peni cilli electrici a capite radiose divergant, donec alieno adtactu virtute exsolvantur. Immo vidi Principem in his terris virum, qui hyemali sicco aere, per trita manu aulae ferica tantam electricae materiae copiam (quippe tibialibus fericis a solo aliquantulum segregatus) colligit, ut e vestibus totoque corpore ad alienum tactum scintillas fundat et crepitatione exaudiendas et in tenebris conspicuas.

Non possum non hac occasione duplex electricitatis animalis phenomenon subnectere, quod nescio an exploratum sit electricitatis patronis. Plumas quarundam avium electricas observarunt alii; vere autem creberrimis exemplis omnium omnino avium recens occisorum et adhuc calentium plumas ita electricas esse deprehendi, ut fibrillis praesertim lanugineis alienis corporibus, praesertim digitis, certatim satisque diu adhaerescant et in aëre suspensae vel volitantes adtractionis effectu admodum conspicuo a verticali directione declinent. Eadem virtus in lanuginosis plumis dudum ab ave revulsis calefactione et qualicunque adtritu resuscitatur. — Deinde ala Papiionis, licet dudum extincti, inter digitorum hyeme frigidorum et siccorum apices levissime et aliquoties trita, adeo electrica evadit, ut ab iisdem digitis nullo modo depelli et dejici se patiatur, sed quasi magnetismo adhaereat, imo natantes sicca tempestate in aëre pulvisculos attractione et depulsione commoveat; experimento cuius facile iterando. — Lepidum etiam est videre frigido aëre Coffeae, per molam recens actae, particulae quemadmodum electricitate dispellantur effusae, subsultimque adhaereant obviis corporibus, imo, si instrumentum e metallo factum aliquot licet linearum distantia superficie acervi admoveatur, quomodo myriades particularum adtractione assurgant et ipsum instrumentum insigni electricitate onerent. — Sed haec ad scopum nostrum aliena.

D E S C R I P T I O

MUSTELAE SIBIRICAE.

Tab. IV. Fig. 2.

Magnitudo paulo infra Putorium. *Habitus* potius Ermineae, sed intermedius.

Caput minus latum, rostrumque subtilius, oculi paulo magis a naso remoti (inter eumque et aures medii), aures vertici propiores, magisque sursum prominulae et majores, quam Putorio. *Collum*

paulo longius, minus carnosum; *thorax* ad armos minus contractus et gracilis; *artus* omnes longiores, robustiores, plantaeque lanosiores; *cauda* denique multo villosior, et totum vellus, quam in eodem, largius, tenerius, magis aequale lanugine (ut in Zibellina) separabili.

Nasus nudus, fuscus, punctatus; *septo* nudo infra nares versus labium magis, quam congeneribus, producto et dilatato, *stria* bipartito, quae per nasum non ascendit. *Mystaces* tenuiores, quinque ordinum, fusci, extremis canescentibus. *Verruca superciliaris* oblonga (in Putorio subrotunda major) fusca, pilis circiter octonis; *verruca* utrinque *parotica* pilis subquaternis, quorum duo majores basi fusci; *gularis* pilis 2. albis. — *Dentes* subtiliores, minusque prominenti quam Putorio. — *Auriculae* majusculae, obtusangulo — subrotundae, tenui margine profunde bilamellato, lobuloque cavi interni transverso, ut Putorii.

Pedes pentadactyli; *unguibus* albidis, extra pilos vix eminentibus. *Soleae* pedum versus digitos lana molli, cano-argentea villosissima. *Verruca* biseta brachii postice versus carpum.

Cauda dimidio ipsius animalis longior, reflexaque ad scapulas pertingens, adtenuata, villosissima.

Color totius animalis, praeter faciem et plantas, fulvescens, magis minusve intensus et ad rufum inclinans, versus posteriora semper intensior, magisque in cauda. Rostrum ad oculos usque nigrum, sed circa nasum, parteque anteriore labii superioris, et maxilla inferiore tota — punctula alba sparsa versus oculos. *Sutura* ab umbilico ad genitalia nulla evidens, quae in Putorio maxime conspicua, nigra.

M E N S U R A E.

Pondus in Masculis 2 ad 4 unciis libra majus, in feminis librae vel minimum unciarum undecim. *Mensuras* comparatas dabo e masculo XIV. unciarum, e femina quae librae pondere erat, et e Putorio in masculo in iisdem ad Jeniseam regionibus capto, qui quindecim uncias pependit.

Longi-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

FORGOTTEN BOOKS

FULL

MEMBERSHIP

797,885 Books!

All you can read

for only

\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

	<i>M. sibir.</i> <i>mas.</i>	<i>M. sibir.</i> <i>fem.</i>	<i>Putorius</i> <i>mas.</i>
Longitudo palmae -	1. ^{''} 6 $\frac{2}{3}$. ^{'''} —	1. ^{''} 6. ^{'''} —	1. ^{''} 6. ^{'''}
Circumferentia carpi -	1. 1. —	1. $\frac{1}{2}$. —	1. 2 $\frac{1}{2}$.
Longitudo femoris -	1. 9 $\frac{1}{2}$. —	1. 6 $\frac{3}{4}$. —	1. 6.
— — tibiae -	1. 9 $\frac{1}{2}$. —	1. 8 $\frac{1}{2}$. —	1. 8.
— — plantae -	2. 2 $\frac{1}{2}$. —	2. 1. —	2. 1.
Circumferentia metatarsi	1. 3. —	1. 0. —	1. 2.
Longitudo unguium antic.	0. 3 $\frac{7}{8}$. —	0. 3. —	0. 5.
— — — posticorum	0. 3. —	0. 2 $\frac{1}{2}$. —	0. 4 $\frac{1}{2}$.
Latitudo unguium basi -	0. 1 $\frac{1}{2}$. —	0. 1 $\frac{2}{3}$. —	0. 1 $\frac{1}{3}$.

Maximi Mares Mustelae sibiricae longitudine aequant 13.^{''} 6.^{'''} cauda 6.^{''} 6.^{'''} Putorii etiam feminae 12.^{''} 3.^{'''} aequantis mensuras, feminae Mustelae sibiricae comparavi, sed quum nihil proportione differant a mare, apponere nolui.

A N A T O M E.

Parotides lenticulares, majusculae, glandulaque insignis in musculo cutaneo subaxillari.

Omentum fere ad pelvim intestina obvolvens. *Pinguedo* parcissima.

Hepar octolobum, lobis oblongis, sinistro longissimo majore, oblongo; portio incumbens lobis tribus, quorum duo minores ovales, dexterior major, oblongus; quem inter et medium haeret *Cystis fellea* oblonga, semivacua. Portio dextra hepatis lobo uno ovali-oblongo et duabus laciniis adtenuato-triquetris, quarum una longissima, omnium complexus circa verticem renis ejus lateris connexu applicatur. *Subtus* lobulus octavus Spigelianus. *Pondus* hepatis (in Masculo) 5 $\frac{1}{2}$ drachmarum.

Lien flaccidus, oblongo-linearis, extremis fere truncatus, sesquipollicaris, 5 lin. latus, ventriculo dexterius insidens; pondere 36 granorum, colore hepatis, obscure rubro.

Ventriculus oblongus, a fundo sensim adtenuatus, muribus semiconcoctis plenus: Circumferentia per arcum a cardia ad pylorum

rum 6." 7½." amplitudo summa ad oesophagum 4." 11." axis 3." 2."

Intestinum aequabile 4 pedum 10 poll. adeoque corporis sesquiquintuplum; capacitate circiter calami cygnei seu 1." 3½." *recto* ad aliquot ab ano pollices usque ad 1." 6½." circumfer. dilatato. *Glandula* utrinque ad anum globosa, odore lixivioso fortissimo, qualis in Ermineo.

Ren dexter paulo major, oblongior, et tantillo anterior; pondus utriusque 39 — 40 granorum. *Capsularum renalium* dextra oblonga, a vertice renis remota, inter hepatis lobos latens; *sinistra* supra vertebrae summo reni fere opposita, ovali-subglobosa. *Testes* flaccidi in inguinibus Novembri. — *Os penis* fere ut in Putorio apice uncinatum et profunde canaliculatum, sed minus rectum et tenuius, basique crasso bulbo radicum (Tab. IV. fig. 2. A.) longitudine recta 1." 3¾."

Pulmo sinister bilobus, dexter quadrilobus, uno parvo impari in mediastino. *Cor* subglobosum.

SCELETON Putorio perquam simile: *Cranium* magis oblongum et angustatum, olla pariter et rostro, etiam angustius fere quam Lutreolae, carina verticis obsoleta, tantum versus cristam occipitalem argutam prominens; Fronte et rostro convexum. *Dentes* primores etiam supra subaequales; *Molares* numero formaque ad amussim ut in Putorio, attamen in inferiore maxilla ut plurimum tantum quatuor, deficiente postico minuto, vel ab uno tantum latere addito. *Canini* paulo minores. *Claviculae* omnium fere hujus generis minimae (Tab. cit. lit. B.). *Scapularum* crista arguta inferiori margini propior et parallela, processu auriformi deorsum inflexo. *Costae* 14. quarum 8. verae; *nonae* ensis articulo firmiter adarticulae, cartilagine crassiore et planiore reliquis, adeoque veris etiam adnumerandae; dein ensi eminus adnexae utrinque duo, duodecimna antecedenti adpenfa; ultimae solis musculis inhaerentes. *Sternum*, praeter manubrium (ante costas mucrone 3." productum) et ensem, sex compositum vertebrae, quarum prima longior 4½ linearum. — *Vertebrae lumbares* sex, *sacri* tres; *caudae* connumerato apice 20, quarum 5 priores processibus transversis alatae.

Mensuras Sceleti addo ex eodem Masculo, cujus supra dimen-
siones comparatae sunt:

Longitudo cranii a dentibus ad cristam occipitalem	2." 2.111
Latitudo ejusdem inter orbitas	0. 6.
— — inter Zygomata	1. 2.
Longitudo maxillae a condylo	1. 2 $\frac{1}{4}$.
— — vertebr. colli collective	2. 1.
— — processus septimae	0. 3.
— — vertebrarum dorsi collectim	4. 1.
— — processus spinosi primae	0. 4 $\frac{1}{2}$.
— — vertebr. lumbarium simul	2. 6.
— — sacri	0. 7 $\frac{2}{3}$.
— — caudae totius	0. 7.
— — sterni manubrio	0. 8 $\frac{1}{3}$.
— — mediae partis	1. 10 $\frac{1}{3}$.
— — ensis sterni	0. 4.
— — costae undecimae maximae	1. 4.
— — scapulae	1. 2 $\frac{2}{3}$.
Latitudo ejusdem summa	0. 10 $\frac{2}{3}$.
Longitudo humeri	1. 4 $\frac{2}{3}$.
— — cubiti	1. 5.
— — ossis metacarpi medii	0. 5 $\frac{1}{4}$.
— — phalangis primae	0. 4.
— — — — secundae	0. 3.
— — femoris	1. 9.
— — tibiae	1. 10.
— — ossis metatarsi longissimi	0. 9.
— — phalangis primae	0. 4 $\frac{1}{2}$.
— — — — secundae	0. 3 $\frac{1}{2}$.
— — ossis innominati	1. 4 $\frac{1}{2}$.
— — — ilei usque ad cotulam	0. 9 $\frac{1}{2}$.
— — foraminis ovalis pelvis	0. 5.